

శ్రీమతే రామానుజాయిద్ధసుఖి
అఫియ మంవారపైరుషు నాయనారే ఆరుచిష్టేయత
తిరుప్పుతె ఆశాయిరపుణే వ్యాఖ్యానముమ్,
— ● —

శుద్ధశత్యక్-కొడ్డయా వార్యో ఆరుచిష్టేయత
న్యపదేశ వ్యాఖ్యానముమ్,

శ్రీమత్తిరమహంస పదిప్రాపత్తాచాచార్యురాస వాసమాలై జీయర్
ఆరుచిష్టేయత స్వాపదేశవ్యాఖ్యానముమ్,

— ● —
శ్రీమాన్. ప్రమాణీన్, ఇశయిష్టీన్,
విద్యాన్, వెబ్మిట్రాచార్యురాలుమ్,

శ్రీమాన్ - పుచుపుల్లి - తియహేబ్బు-టాచార్యురాలుమ్,
నానాచీకాన్ లోకాన్ శ్రీకోశజ్ఞిత సభయ తీసాల్
పరిశ్శాక్తు-ప్రవృత్తి,

Ch. 42802
1990

— ● —
శ్రీశైవవగ్రహముద్రాపక స్తుయారాల్,
శ్రీచరాముద్రాపక తిరుపాలు రాది లోకాల్ - సత్తు సంపత్తురమాస
పరిశ్శాక్తుల్ సమత్వరథిత్.

— ● —
కా అచ్ఛి పురమ్,
శ్రీనివాస ముద్రాత్మరఖ్యాతే యత్,
అచ్ఛిట్లు ప్రచరమ్ శైయ్యిప్పుత్తు.
జియుటీప్రామ్.

శ్రీవైష్వగ్రహ ముద్రాపక్షం (లిఖితం).
ఈ సభలో తెనుగులిపిలో నచ్చే వేసిన గ్రఫ్టములు.

	రూ. అ. శ్ల.
తనిళ్ళక్కు సవ్యాభ్యాసము ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	... ७ ० ०
భారతాది తనిళ్ళక్కు " "	... ० ७ ६
రామ చరమళ్ళక్కు " "	... ० १ ६
ముష్టిరళ్ళక్కు టిప్పణి	... ० ७ ६
శాట్లెల్చిప్ప జరమధ్రువాప్తము తాత్పర్యసహితము	... ० ८ ०
తిరుప్పాంతి-ఎ-ము, ర-ఎ-ఎయాభ్యాసారుచ్చుద ప్రతిపదసహితము...	८ ८ ८
పెరువిరుత్తు ఎయాభ్యాసద్వయ ఉరైప్రతిపదతాత్పర్యసహితము...	७ ४ ०
తిరుప్పాంతిరుచ్చు-ము, పెరియతీరుచుడ్వ-ఎ, ఎయాభ్యాస అరుచ్చుద	
ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	... ८ १ ३
ఇరామానుశ సూర్యాంగాతి	... ८ ८ ०
శిరుప్పల్లాట్లు	... ० १ ६
శ్రీపదభూషణమ్	... ८ ८ ६
శాంతిశాంతిశాంతి	... ० ७ ०
ప్రాంతీసుపాయశ్యావిచారమ్	... ० १ ०
నాయమాత్మాభావ్యమ్	... ० ७ ६
యచుకరత్తుకరమ్	... १ १ ६
అరుపువైమూనాయారప్పది ఆరుచ్చుతసహితమ్	... ८ १ ६
టిప్పక్తాశ సహిత తిత్తున్దిపమ్	... १ ० ६
సురుపరమ్మరా ప్రభావమ్	... १ ० ६
పాయ్యసంగ్రహమ్	... ० १ ०
యత్క్షప్తిప్రసాపభావమ్	... ० ८ ६
శిరుప్పవై చురాయిప్పది నాలాయిప్పడిక్క	... ८ ६ १
ముముళ్ళప్పది ఎయాభ్యాసారుచ్చుద ప్రమాణతిరట్టిసహితమ్	... १ ८ ०
శిరుప్పవై ఆంయారప్పది	... ८ १ ०
శుగ్రముయ చుట్టుకాగితములో సగమువెలన నిష్టిజాడును.	

ఇట్లు,

మ. తిరువేజ్జడమ్మడై యాన్, { రా. తిరువేజ్జడతానయ్య,
 ఉపకార్యదర్శి. } కార్యదర్శి భనాథికారి
 శం 3ం, వెంకటాంలముదలించి, చెంబ్లుజము.

శ్రీమతే రామానుజాయ. సుగి

అమృతయ పుణంకైపైరుమార్ నాయనార్ ఆరురైషైయైత
శిరుప్పుటె ఆమాయిరప్పమే వాయశ్శాసముమ్,

— ● —
మద్భూత్యోవ్యామ్-నోయా ర్యార్ ఆరురైషైయైత
న్యపదేశి వాయశ్శాసముమ్,

— ● —
శ్రీమన్వరమహాస పంచాంకం బోధించాన ఎంచుమలై లేయిక
ఆరురైషైయైత స్వామి దేశవాయి శ్శముమ్,

— ● —
శ్రీమాన్. పునుష్టిగ్, ఇంయిచిలి,
విద్యాన్, వెబ్బటూచార్యరాలుమ్,

— ● —
శ్రీమాన్ - పుదుపులు తిమి వేబ్బటూచార్యరాలుమ్,
నాపాదేశాగ్ని లే ప్రక శ్రీకోణడ్చిన సచయ తినాల్
చంపి భక్తికృపాల్సు,

— ● —
శ్రీమాన్ కృగ్నముద్రాపక స్తుయారాల్,
శ్రీపరాముఖ తిరుచుట్టూరాది గించి సంపూర్ణమాన
ప్రశ్నాభక్తి సంపూర్ణభక్తి

— ● —
కా ఏప్పు ఒక్క,
శ్రీనివాస ముద్రాత్మక్షుటేయాల్,
అంచ్చు ప్రమాదు శేయ్యచ్చిత్తు.
ఇంయ వీర రామ్.

శ్రీవైష్ణవగ్రఘ ముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్).
ఈ సభలో తెనుగులిపిలో నచ్చ వేసిన గ్రఘములు.

	రూ.	ఆ.	శై.
తనిఖోకమ్ సవ్యాభ్యాసము ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౨	౦
థారతాది తనిఖోకమ్ "	...	౦	౨
రామ చరణఖోకమ్ "	...	౦	౧
నువ్వురక్షోక టిప్పణి	...	౦	౨
శాస్త్రిల్యాచిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము తాత్పర్యసహితము	...	౦	౮
తిరుప్పాతి-గ-ము, ఈ-వ-వ్యాభ్యాసారుచుద ప్రతిపదసహితము...	౧	౧	౮
తిరువిరుత్తమ్ ఎయిభ్యాసద్వయ ఉత్సవప్రతిపదతాత్పర్యసహితము...	౨	౪	౦
తిరువాగిరియమ్-ము, పెరియతిరుషుడల్-ఎ, వ్యాభ్యాస అరుచుద			
ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౧	౩
ఇ రామానుశ సూటీ ర్హాతి	...	౧	౧
తిరుప్పల్లాడు	...	౦	౧
త్రీవచనభాషణమ్	...	౧	౧
శరణశబ్దారవిచారమ్	...	౦	౨
ప్రపత్రీనుపాయత్వవిచారమ్	...	౦	౧
నాయమాత్ముభాష్యమ్	...	౦	౧
యమకరత్నాకరమ్	...	౨	౧
సరుప్పావైమూవాయిరప్పడి అరుచుప్పసహితవు	...	౧	౧
టుప్రకాశ సహిత తస్త్వీచంపాలు	...	౨	౧
గారుపరమ్మరా ప్రభావమ్	...	౨	౧
తస్త్వస్సుహమ్	...	౦	౨
యత్స్థిస్మిప్రవణప్రభావమ్	...	౧	౧
తిరుప్పావై చురాయిరప్పడి నామాయిరప్పడికళ్ళ	...	౧	౧
ముముక్షుప్పడి వ్యాభ్యాసారుచుద ప్రమాణతిరట్టాసహితమ్	...	౨	౧
తిరుప్పావై అణాయిరప్పడి	...	౧	౧
సంగ్రఘములు చుట్టుకాగితములో సామువెలవ నివ్వుచెడును.			

ఇట్లు,

మ. తొలువేజుడముడై యాన్, { రా. తిరువేజుడత్తానయ్య,
ఉపకార్యదర్శి.

కార్యదర్శి ధనాధికారి

సం 31, వెంకటాసలముదరించి, చెర్కుపట్టణము.

శ్రీకుమారుషాయనముం.

అణ్ణార్తిరుపడిక శేఖరమ్.

అభ్యక్తియమణవాళ్లపైరునూళ్ల నాయనార్త

ఆ రు १ త్రియ త

తీరుపొవై - ఆచాయిరప్పది.

వ్యాఖ్యానావతారిక్

దేవతాధిష్టానికథక్కుమ్, అత్యస్వరూపమ్ శైవద్వినుక్కుమ్
బుషికథక్కుమ్, పర్యతపరమానువోదైవాపిపోసమ్; బుషికథక్కుమ్,
అభ్యార్తకథక్కుమ్, అత్తనైవాపిపోసమ్; ఆభ్యార్తకథక్కుమ్ పెరి
యాభ్యార్థకథక్కుమ్ అత్తనైవాపిపోసమ్; పెరియాభ్యార్థకథక్కుమ్ ఆణ్ణ
థక్కుమ్ అత్తనైవాపిపోసమ్. అవర్కిల్ల ఇవథక్కు వాపియైనై
న్నిల్; (ఱ) “అనాదిమాయయా సు పం” ఎగ్గింపడియే సంసార త్రిలే
ఉఱ్ఱుకుండివర్కటై యెముప్పి ఎమ్మరుమాణానే తనైకాట్టకట్టా
ర్కట్ట ఔభ్యార్తకట్ట; ఇవట్ తానేశైన్న ఎమ్మరుమానై ఎముప్పితన్
కుత్తైనై అజీవిక్కాశాకైయాలే, అవర్కిల్లిమ్ ఇవట్ విలయట్
(అ) “బాల్యాత్ప్రథితిసుస్నిధిం” ఎగ్గితాప్పలే-తొడక్కుమేపిడిత్తు
భగవద్గీణజ్ఞిలే అవగాహింత్తు, పురుషన్ పురుషనైకట్టు స్నిహిప్ప
తిలుక్కాటిల్, స్నీప్రపురుషనైకట్టు స్నిహికైక్క పశ్చమడైయాకై
యాలే, ఆభ్యార్తకిల్లిమ్ ఎమ్మరుమాన్చక్కెల్ పరమభక్తియైడైయ

(ఱ) మాణ్ణా కో.

(అ) రా-బా-గూ-భి.

ఛానాల్లాళుచిచ్చెయ్యత తిరుప్పావైకుక్కరుత్తు;—“మార్కథిసిరాడి” ఎన్న బరువ్వాజత్తె యడియాకొక్కుడు, “నోన్చు” ఎన్న బరువ్వాజత్తు ఎమ్మురుమాన్వక్కలిలే శెషు, “ఉనక్కు శేషమాయిరుక్కింత ఇన్న ఆపసు అన్నరపుడాతపడిప్పణి, ఇతుక్కు స్వీహాపాటనురూపమానక్కె బ్యాజ్ జ్ఞానై యుమ్ కొడుత్తు, అతుతానుమ్ యావదాత్మభావియామ్చడి పడ్డి యరువువేణుమ్” ఎన్న అపేణ్ణిక్కింతతు.

ఇన్నో న్నుక్కమాలమెన్నెన్నిల్; మిమాంసైయిలే *హాఁథా* ధికరణన్యాయత్తాలే శిష్టాచారసిద్ధమ్. (1) “మేలైయార్ శేయవ సకళ్” ఎన్న ఆణ్ణాళ్ తానుమ్ అరుచిచ్చెయ్యతాళ్. “పాయ్యె నోత్తిఁఁమ్” ఎన్నశీలామోవెన్నిల్; వివాహాగ్గిలుమ్, మరణపర్యాన్ మాన దృష్టికథిలుమ్ వన్నాల్ పాయ్శాలామ్. ఆణ్ణాళ్ ఇప్పడి తిరువవతరిత్తు వశర్నద్దుభుకిఱకాల త్తిలే, పెరియాథ్ర్యూర్ వయిన్ర్ధిల్ పిఱ ప్పాలుమ్, తానానతస్యేయాలుమ్ జ్ఞానభ క్రికళ్ త్సానోఱుమ్ ఇటు మాత్రినాప్పులే వడివిలే కాణలామ్చడి పెరుకిచ్చెలానిఱ్చు, (2) “పతిసంయోగసులభం వయోదృష్ట్వాచ మేపితా | చిన్మార్ వగతఃి పారం నాససాదాటపోయథా” ఎన్నిఱపడియే—బరుకొళ్ కొమ్మిలే శేర్క్కువేణ్ణుమ్ పరువమాయ్, *మానిడవర్క్కునువేచ్చుపుడిల్ వామ్రాతతన్సై యర్థమాయ్, (3) “కోల్ తేణియోడుమ్ కొమ్మున్తేపోన్తే మాల్ తేడియోడుమ్ మనమ్” ఎన్నిఱపడియే—అభినివేశత్తైప్పుడ్నికొక్కుడు.. “వడువెర్క్కుయిల్డెయానుడనే తమివి ముఖీశిప్పరిమాఱవేణుమ్” ఎన్న శేల; ఇవళ్ నినె తపడికశుక్క అవన్ ముక్కొట్టమెయాలే మికవుమ్ అవసన్నైయాయ్, “ఇవనోడుకలను పరిమాఱప్పైన్ర్థార్యుణ్ణు? ఇట్లుయో!” ఎన్న ఆరాయ్దనుపార్తు, “తిరువాయ్యాప్పడియిల్ పెణ్ణిశైల్కళ్ యథామనోరథమ్ ఇవనోడే అనుభవిక్కుప్పైన్ర్థార్కళ్” ఎన్న

అనుసనిత్తు, “అతు కాలా సర త్రిలే యాకై యాలే అతుక్క ఉతువ పున్రత్రిలోమ్; ఇని అవన్ ఉలావిపోన అషిచ్చువడుమ్, అవనుమ్ వెంచ్చెక్కుకటుమాయ్కుళితు తింటెత యమునైయుమ్, అవనెడుత్త గోవర్ధనముమ్ కిడ్నెతాకిల్ అవన్రైక్కుడుఫరిపోమ్” ఎషుపార్తు; అతుక్క, తనక్కపోకబలమిలామైయాలే అవన్రై అనుసనిత్తు మిక రుమ్ అసునైయాయ్, శ్రీజనకరాజునిరుమక్కైపోలే “విల్” ఎషు బీరు అవధిపెఱుతల్, నపినైషపీరాటిమైపోలే “ఎరుతు” ఎషు అవధి పెఱుతల్ శేయ్యపైతామైయాలే మికము తశర్ను, “నమక్క ఇని ధరికైక్కు విరకెన్?” ఎషు ఆరాయి;

శిలధార్మికర్, అవ్యాశవిలే శౌలుకిశార్కర్కళ్లో; “తిరువాయ్ ప్రాడి యిలే కృష్ణము వెణ్ణుటుమాయ్ త్రిమక్కరవైకోతు చెంగానిఱై, ప్రీతియాలే కుమిథ్ సిరుడ్లు, ‘ఇని నఱ్మేదుకెడవొణ్ణాతు’ ఎషు ఇని రసమ్ మాఱుకై క్యాక, వెణ్ణైప్రిరిను కృష్ణనొళిక్కు; వేంచ్చెక్కుక్కు తజ్ఞార్థామైయాలే, (గ) ‘దుష్టకాళియతిషాంత కృష్ణఉహమితిచా పరా’ ఎన్నిపడియే అవర్కళ్లో అనుకరిత్తు ధరితార్కర్కళ్లో” ఎషుకేటు, తానుమ్ అవర్కైపోలే అనుకరిత్తు ధరిక్కుప్పార్కిక్కితాల్లో. ఇవళ్ల తాన్ బ్రాహ్మణియాయిరున్నవైతు అవర్కైపోలే అనుకరిక్కుముడి యెజెనేయెన్నిల్; యాగ త్రిలే దీక్షితపర్కర్కళ్లో దేవదత్తాది నామజ్ఞై తపిన్ను, యాగమ్ ముడియమళవుమ్ “యజమాన్వ” ఎషుమ్, “అధ్వర్య” ఎషుమ్, “హాతూ” ఎషుమ్ ఇత్యాదినామజ్ఞశేయాకిశా పోలే; ఇవటుమ్, శ్రీవిల్లిపుత్తురే తిరువాయ్ ప్రాడియాకవుమ్, అఙ్గుళ్ల వెణ్ణల్ ఇడై వెణ్ణాకవుమ్, తానుమ్ అవర్కళ్లో ఒరు త్రియాకవుమ్, వడవెరుబ్బోయిలే శ్రీన్నగోపర్ తిరుమాళికై యాకవుమ్, ఉణ్ణునిత్తే అవన్ కృష్ణనాకవుమ్ అనుసనిత్తు, తన్నడై యతిరుపుళ్లుమ్ తిరువాయ్

ప్పాడియలే కుడిపోయ్, భావనాప్రక్రష్టతాలే అనుకారమ్ మున్ర్తి, అన్వేతానేయాయ్ ఇడైనడైయమ్, ఇడైముడియమ్, ఇడైపేచ్చమ్. ముడైనాన్ఱముమాయ్ విటతు.

శ్రీయఃపతియాయ్, అవాప్తసమస్తకామనాయ్, శ్రీనైకుణ్ణు నికేతననాయిరుక్కిఱ సర్వేశ్వరన్, సప్తమాయ్కిస్త్రిష్టక్కిఱ జగత్క్రైక్కుపై యాలేస్ప్రమీతు, ఆత్మాక్షుభుక్కుకరణకశేబరజ్జుశై కొక్కుడుతు, * “శాసనాచాపమ్” ఎన్న శోలుకిఱవడియే - వేదశాప్రజితై కొక్కుడు తనై పెఱుకై క్షుడుపాయమాక కొక్కటికొక్కుడుక్క; అవంత్రై కాంచ్చడై కొక్కు విషయాన్రజ్జిలే మడై అస్థరప్పట్టుపోరుకిఱ దైయైలే, తానే వస్తు విఱున్నరుళి, తన్నడైయ సౌస్థర్యతాలుమ్ శీలాదిగుణతాలుమ్ ఇస్ట జగత్కుశై ఈడుపడుత్తి, వారిప్రిడియాకప్రిడిత్తుకొక్కుడుపోవానొరువనాకైయాలే, తదర్థమాక తీరువాయ్ ప్పాడియలే కృష్ణనాయ్ తీరువవతారమ్మాయురుళి, తన్నడైయసౌస్థర్యతాలుమ్ గుణచేటిరజ్జులుమాక పశ్చిలష్టమ్ కుడియులశ్శు పెగ్గాశైతోచైతుకొక్కుడు, ఒత్తపరవత్తిలోపెగ్గాభుమ్ తానుమాయ్ వశర్వన్రఘుకిఱ కాల తీలే; తానుమ్ ప్రాప్తయావననాయ్, అవర్కభుక్కుమ్ యావనమ్వనుత్తైక్కటిన వాతే, గోపవృద్ధరేలారజ్జాడి, “కృష్ణస్తథూర్తాయిరానిష్టాస్, ఇవన్ ముకత్తిలే పెగ్గాళ్ విభీక్షులాకాతు” ఎన్నపార్టు, ఇవర్కాళ్ కొక్కుడు పోయ్ నిలవత్తైకథిలే అడైక్క; పెగ్గాభుమ్ కృష్ణనుమ్ పడ్డిన. భాగ్యతాలే వరమిన్నిక్కేయెత్తియ, పెగ్గాళ్ ఇరును మనోరథిక్కుతార్కాళ్;

“గోధనరాయిరుక్కిఱ ఇడైయర్ వ్యారమాక నమై నోఅక్కచ్చలుక్కటపర్కాళ్; కృష్ణన్ ఇతుక్కక్కడై కూక్కటాకవుమ్ కడవన్ నమకొక్కురహిథిమిత్తు” ఎన్న పెగ్గాళ్ ప్రీషెకళాయ్ ధరితీరుక్కిఱ దైయైలే వరమిన్నిక్కే యురక్కిఱవడియైకొక్కుడు, గోపవృద్ధరేలారుమ్ తిర్ము, “పశుక్కభుమ్ మనమ్యరుమ్ పిత్రైక్కుమ్ విరకు ఏతో?

ఎనుపార్తు, “వరూరమాకనోఅ— వరముణ్ణామ్” ఎను, “ఇప్పుడిల్లి పెద్దాళై య నోఅక్కడవర్కల్, ఇన్నోనుక్కు— ఇఱ్చుత్తెను అధిపనాన శ్రీనసగోపర్మకన్కర్పన్ ఫుటకనావాన్” ఎను అధ్యవసిత్తు పెణ్ణి ఉళ్ళకై యడై య అత్తై త్తు, కృష్ణసై యమకై త్తు, పెద్దాళై నోఅ చూపి, “ఇవర్కల్ నోనుక్కు నీ ఫుటకనాక వేణమ్” ఎను కృష్ణనై అపేష్టిక్క; అవన్, “నమక్కుతుమమణ్ణ” ఎను; “ఇత్తనై యమ్ శేయ్య వేణమ్” ఎను మఱుక్కొణ్ణాతపణినిర్భాషిక్క; అవనుమ్ ఇంటిన్ను, ఎలారుమ్ తిరశ్విరును “పెద్దాళై నోత్వార్, ఇతుక్క వేణువతు కృష్ణన్ సహకరిత్తుకొస్తుప్పాన్” ఎను బిమణ్ణైను, కృష్ణనై య లేపెణ్ణికై కై కృశి కూటికొస్తుత్తు, గోపవృద్ధరెలారుమ్ పోసపిన్ను, పెద్దాళుమ్ కృష్ణసుముడవిరున్న “తిరుక్కరవైకోత్రాతిపోలే, పెద్దాళై! ఇతు రుమ్ నమక్కురురాతియే!” ఎను కృష్ణసుమ్ కొణ్ణాడి, “ఇని అశిర్పు ప్రిఅక్క ఇరుపోమాంమ్, ఇపోతు ఎలారుమ్పోయ్ అపరరాతియిలే నను ఎముపుగోల్ నోనుక్కుక్కశిక్కలామ్పడి” ఎన్నరుచిచ్చెయ్యతు, కృష్ణసుమ్ పెద్దాళై పీరిన్నపోయ్ ధరిక్కమాట్టబుమ్ సపినై ఒప్పిరాటి తిరుమాళికై య లే పుక్కాన్.

పెద్దాళుమ్ పరస్పరసంశేషత్తాలే కాల్సనడైతన్నపోయ్ తన్నామ్ తిరుమాళికై య లేవుక్క ఉఱజ్జుపుక్కవిడ త్రిల్ కణ ఉఱజ్జుమెయాలే, ముఱుడవుణర్ణార్, కృష్ణగుడాచేపితజ్జథినినైత్తు ఎమున్నిరుక్కమాట్టాతే కిడక్కాతవర్కశై తనియే శైష్మ ఎముప్పె, ఎలారుజ్జాడ ఉద్దేశ్యమాన శ్రీనసగోపర్మతిరుమాళికై య లేశై కృష్ణసై యెముప్పె, తజ్జోలపేషితపై యచిపిత్తు, (ఱ) “యావదావర్తతే చక్రిమ్” ఎను శ్రీభరతామ్ర్యై పెరుమాళ్ తిరువడికళిలే విమున్న వెణ్ణికొణ్ణాపోలేయమ్, అర్పన్న షట్కుత్రయ త్రిలుజ్జాడ ఎముప్పుమ్ శాయ్యప్పమాయ్యచ్చెన్న, చరమ

సోమకేటు ధరిత్తాపోలేయమ్, అనేకైతమ్చెన్నఱముడిక్కింటతు.

ఇవళ్ మడలూరాతే నోన్ని లే కైవైప్పానెన్నెన్నిల్; “రాజు
మహిమి ఉంచువు లిపణి జీవితాల్ రాజువుక్క అవద్యావహమామా
పోలే, మడిలిలుట్టాటిల్ ఇతు అవద్యావహమాకే యాలుమ్, “చక్రవర్తి
తిరుమక్కనెప్పాలే గుణాన్యసనియన్నియే, తానుమ్ ఒక్కమడలెదుప్పా
నొరుశుణై క్షేషనాట యాలున్, మడల్ ఇవ్విషయ త్తిల్ ఫలియాతు”
ఎనుపార్టునోత్తిక్కతాల్. ఉదేశ్యమ్ వేటొప్పాయ్, నోన్న వ్యాజమా
త్రమాకిల్, ఇవర్కిథుక్క దేవస్తే వర్కుక్కమోపెన్నిల్; ప్రతోపవాస
కర్మితమాన పడివైక్కణ్ణాల్, చేతనమున్లో? వరియాత్మో? ఎనుపార్
క్కాల్.

—అంశం—

అ.—ముతత్త్వాటిల్, ఇన్నోన్నమ్మక్క బరుకాలమ్ సేర్పడు
వతే! ఎణ్ణ కాలణై కొక్కణ్ణాడుకితార్కశల్. ప్రాప్యప్రాపక సజ్గిహమెణ్ణ
మామ్.

వ్యా.—(పూర్కథి తిజల్) (1) “బథీవిల్ కాలమెలామ్”
ఎణ్ణమ్, (2) “అనాదిర్భుగవాన్ కాలంి” ఎణ్ణమ్ శొల్లుకిఅపడియే భగ
వద్విషయ త్తిల్ ఇవనుక్కాఖిముఖ్యమ్ విఱన్నాల్, విసైంట, అవ
ననె ఇయల్కాఱమ్ కొక్కణ్ణాడవడుప్పతు; అక్కాలతైయాయ్తు. (3)
“చైత్రశ్చిమానయంమాసం” ఎణ్ణ ఒచునమ్మద్దిస్తేప్పార్తు కొక్క
ణ్ణాడినీథితే. [చైత్రః] అల్లాతారిత్తాటిల్ వెనుమాశుక్కశ్చ ప్రాధా
న్యమోభలే మాసజుక్కలామ్ ముతలానమాసమ్. [లీమాన్]
అవర్, ఎల్లార్కుమ్ రాజువాకపాప్రిప్రరానాపోలే, చైత్రమాసమ్
సర్వర్కుమ్ సుఖకరమాకే యాలే మాసజుక్కలామ్ రాజువెని
అతు. [అయంమాసం] అభిషేకమనోరథసమయ త్తిలే సన్నిహిత
మాన తన్నేన్నరమ్. అ జ్ఞా - శేషి - శేషభూత్తరై లభిక్కేక్కుక్క

(1) తి-వాయ్-3-3-గి. (2) వి-ప్ర-గ-అ-అం. (3) రా-అ-3-ప.

† (శా) ఆమణులిక్కప్పెన్నరాత్.

కొ ట్రాడ్ దుకి ఆ కొ ట్రాట్ మ్; ఇస్తు - శేషభూత్తర్ శేషమైలభి
క్రైక్లు - కొ ట్రాడ్ దుకిఱి కొ ట్రాట్ మ్. [పుణ్యం పుష్పితకాననం]
(గ) “పావనస్యర్వలోకానాంత్యమేవ” ఎనుమ్, (అ) “పుంసాందృష్టి
చిత్తాచపచోరిణమ్” ఎనుమ్ అవర్కు - ఇరణ్ణాకారము ముడ్డానా
పోలే, ఇక్కాలమున్ పావనముమాయ్ భోగ్యముమాయురుక్కె.
[పుష్పితకాననం] వడై ఏడుపోలే నామ్ అలజ్యరిక్కపేడ్లాటే, తానే
అలజ్యరిక్కె. [పుష్పితకాననం] వెమాళ్ పొన్ ముడిశూడ, కాదు
పూముడిశూడిన్ థు.

(మార్కథి తిజల్) (3) “నాతిశీతా నఘు ర్దదా” ఎన్నిఱన్యాయ
తాలే అత్యష్టమాతల్ అతిశీతశమాతలిన్చిక్కే యినుక్కుమ్ మాసమ్.
(మార్కథి తిజల్) దేవర్కశుక్లు విడికిఱికాలమాక్కె యాలే [వతజ్గశ
సుష్మిప్పార్] తొడస్తుమ్ కాలమాయురుక్కె. (మార్కథి తిజల్)
ఇమ్ములటుమాస్క్లిలేఇతువుమొనుమాసమే తాన్? ఎన్నికారకళ్.
ఇష్టు సత్తుక్కు విశేషమెన్నెన్నిలో; సర్వేశ్వరన్, “విభూతియీల్ వరుపురు త్త
నవంత్రై యెల్లామ్ నాన్” ఎన్నిఱింతు, (4) “ ‘మాసానాంమాగ్ధిరో
హమ్’ ఎన్నమాస్క్లిలోనై తుకొ ట్రాడ్ మార్కథి మాకితేన్ నాన్ ”
ఎన్నరుచిచ్చెయ్తాన్. (మార్కథి తిజల్) కుశిరుక్కు అస్మిగోవవ్యధర్
కళ్ పుఱపుడాత కాలముమ్, నాఘుక్కు బొంగ్ ముహూర్తమోఖ్లే,
రథవత్సరతుక్కు ఇష్టుసమాక్కె యాలే సత్యోప్తరమానకాలమునింటే.
సాత్యికఫలమితే తాజ్గాశుమ్ కణికించితు. కాలకృతపరిణామ మిల్లా
మేయైకొ ట్రాడ్ దుమాపోలే, పరిణామమైకొ ట్రాడ్ దుకితార్కథితే. పరిణా
మముడ్డాకపుమామ్, ఇలైయాకపుమామ్, భగవదనుభవతుక్కు పుష్ప
మాంతు త్యాజ్యమామి త్తనై యితే. ఇనితాన్ పర్వతపరిసర తిలే

(గ) రా-ఉత్-రా-అ-ఎ. (అ) రా-అ-3-అఎ. (3) విహ-గె-అ-గ-ఒ-3-
(ప) గె-ఒ-ఒ-3గి.

కిడస్తలోరుబీజత్తోడు కడలినమర్కేడస్తలోరుబీజత్తోడు వాశియఱ పరువమశైయ్యమ్ కాలమంయఱ్తు. కెజ్చుర్యతుక్కు ఎకాస్తమానటకాలమాక్కెయాలే, (१) “బభైల్ కాలమెలూమ్” ఎన్నమాచోలే టొణాడుకిజార్కిళ్లో. అసాధారణమానమాస త్రిలే అసాధారణమానఫలత్తై పైఱువోమ్; సత్యమ్తరమానకాలత్తిలే సాత్యికిఫలత్తైపైఱువోమ్; ఎలారుమ్ అభిమతమైఱుమ్ కాలత్తిలే నాముమ్ అభిమతమ్ పైఱువోమైండ్రజార్కిళ్లో.

(మతినిడ్వెన్) మాసమ్ నేర్ ప్పట్టాచోలే యినుస్తే, పట్టముమ్ నేర్ పట్టపడి. (२) “ఆపూర్వమాణసప్తైపుస్తేనతుతై” ఎన్నమజ్జశకార్యమ్ జెయవార్కుప్రిధిక్కిఅవిధియమ్ ఇన్కిఫుక్కు క్రోల్ విధుక్కాటిలే శేరపిధున్తు. భగవత్ ప్రిమారాయిరుప్పారుడైయ దేవాయాత్మిక్కిన్నె, విధితాకపిన్ శైలక్కుషాపతాయితే యినుప్పతు. (३) “త్వదీయగమ్భారమనోఒనుసారణం” ఎన్న క్రెడ వతితే. ముఖ్యుఇరుళ్ల తేటుమానాచ్చోలే ఇప్పుతు నిలాతేటుమాణిఇతాయఱ్తు. కాముకర్కుమ్ చోరక్కుమ్ ఇరుళ్ల తేటుమాయిరుక్కుమితే. (४) “నభ్యిరుట్టుణైయయ్ త్రిడమిఁ” ఎన్నితే మునిఖ్యుప్పతు. తాయ్కుమ్ తకపునుక్కు మజ్జివేణ్ణా, ఇరుళ్లలే పుఱప్పట్లు అడ్డెక్కులామెనితాళ్లో.

(५) [ఇరుశన్నమామేనియొమ్ముతై] ఇరుళ్లోదేశేర్ నీతే వహివుతానిరుప్పతు. “థిష్కుక్కుళ్ల వాశల్ ఆర్కుక్కుపమాయిక్కిడక్కుమాచోలే, శ్రీనివాసర్ వాశల్ కృష్ణనాలేపుణటు ప్రోభ్ కటుపమాయిక్కిడక్కుమాయి కొట్టిర్ !” ఎన్నభట్టు. అప్పుడినిలాపుక్కుఇతాయిక్కువేణ్ణాతే ఊరిశ్శెను మేలెధుత్తిటునాశితే. ఒరువరైయొప్పునుక్కుమ్ కృష్ణముఖావలోకనత్తుక్కుమ్నిలాపుణ్ణాకప్పెన్నర్

(१) తి-శాయ-3-3-१.

(२)

(३) ప్రా-७०.

(४) నా-తి-గం-3.

(५) పెరియతిరుప-అ८.

† పా-మాసమాక్కెయాలే.

తెనె. తుయాదిల్ పోయ్ పూర్వనాకిణానితే అవనుమ్; ఇవర్కష్టమ్,
నాముమ్ ఉళ్లాపూయ్ పూర్వాక్షర్ వారికోశైనిఅార్కల్.

(నన్నాల్ ఆల్) పూర్వానత్తవుక్కుమ్ పత్తుత్తుక్కుమ్ నాయంక్కుల్ పోచ్చే
యిరుపుత్తొరునాల్ సేర్పట్టపడియెన్? (నన్నాళ్ల!) మున్ముక్కీథీ
నవె తీయనాల్ పోలే; (నన్నాల్) నమ్కషునోపకిటావ్యాతవర్కిల్ తా
జ్గశే, కృష్ణనోడే శేర్యుకై కుల్ ప్రపాణామ్ పణ్ణెల్కై-పుత్త నాళాకప్పెన్త్రతె!
భగవద్విష్ణుభునాయ్ ప్పోన ఇవనుక్కు-భగవన్మాభముణ్ణనన్మాతే - నన్నా
ళాకిఱతు. అవన్ * ఎతిక్షూముల్కుల్ త్రిపి, ఇవన్ వై ముఖ్యమ్
పణ్ణకై తవిన్ను, అవన్కమి ఘలిత్తొనాశైనె. (1) “తానహంద్విష్ణుతి
క్రూరాన్ సంసారేషు నరాభపరున్ / తీపామి” ఎష్టు-“నాసేష్వవన్త్రి
కుచ్ఛియైక్కలి మాంచై యించుపేన్” ఎష్టస్కేశ్వరనె, (2) “చదామి
బుద్ధియోగంతమ్” ఎన్ను మ్నాయితే. (3) “అద్యమేసఫలంజ స్తున్ము
భాతాచమేనిశా” ఎన్ను పూచోలైంనక్షీఅంబుచౌక్ష్మ ఎనక్కు- విచి
యుమ్నాల్ ఉస్సావతే? ఎష్టునితే. (4) “స్తుపభాతాంద్యరజీ మధురా
వాసయోషితామ్” ఎష్టు - శ్రీమధుకై యిలుణ్ణుక్కు- వెర్రిచెంతితూ
పోలేయమ్; [స్తుపభాతా] తినువాయ్ పోచియెల్ నిన్నుమ్ ఎమ్మున్నరుణిన
పోతు అణ్ణుణ్ణుక్కు అస్తుమ్తు, శ్రీమధుకై యిలుణ్ణుక్కు-విషిష్టతితే.
(5) [అసూర్యమిషసూర్యేణాచాతునిచవాయునా] అప్పుడై ప్రేర్ణోలైం
త్తార్కు. క్కుణ్ణునాపోలేయమ్, ప్రాణాన్మాతార్మిక్కు ప్రాణాన్మా
నాపోలేయవాయ్ త్తు ఇస్కే ఉధుస్కు మ్ను.

(నన్నాల్) లింపయోక్కైయిలుణ్ణుక్కు, సుషిషుకై చ్ఛూన్ ముచ్చ
శూటియునుభవిక్కు-ప్పోలిత్తులోక్కుప్పోన్నక్కు-, సెంచున్తై యొన్నాల్ పోలస్తు
క్కు-, మిండుపన్న తించుపిశూచియున్నిన్ నాల్ పోలే. (నన్నాల్)

(1) గ-ఱ-ఱ-ఱ. (2) క-ఱ-ఱ-ఱ. (3) ద-ఱ-ఱ-ఱ-ఱ-ఱ.

(4) వ-తు-గ-ఱ-ఱ. (5)

(గ) [పకల్ క్రష్ణేన్] ఉత్సవంతు అస్తమిప్రతాకాసిఱ్యుచ్చేయి తేయుఁకే “పుల్కస్తేన్” ఎన్తతు. అతాకిఱతు - [నారణైక్కృష్ణేన్] ఎనె; - అస్తమియాత ఆదిత్యనైక్కృష్ణేన్. ప్రాదేశింసలాత ఆదిత్యనైక్కృష్ణేన్. ప్రాప్తాద్యాపవివేకమపణినాల్ ఓరిరవుమ్ ఒనుపంచలుమేయక్కుతు. భగవత్ప్రత్యాస్త్రిక్కుమునైబ్లామ్ పకల్ పిరవాత ఇరవాయ్, వినెబ్లామ్ ఇరవువిగవాత పకలాయ్ తిరుప్పతు. (అ) “శైష్టనాల్ శైలాత” ఇత్యాది. *కైయార్ శక్కృతిన్ మున్మాల్ హోలేయితే మున్మిశ్రిష్టనాల్. మాసషైకొక్కృణాడువతు, పష్టుతైకొక్కృణాడువతు, నాశైకొక్కృణాడువతాయ్, ఇతిలేఖపర్కథుక్కుక్కిడకిస్తాయ త్వండెవెళ్ళమెణ్ణున్ ఇవర్కల్ ప్రాప్యురుచియిరుప్పడి.

(సిరాడ) తోఘ్రమార్ ఒరువర్కొక్కుదువర్ భవైశ్రీకశాయి న్యార్కశియాకిలుమ్, భగవత్సున్ఫాపై ప్సార్ తపాతే గౌరవ్యకశాయి దుప్పార్కశితే. సయిన్స్త్రిష్టిఱ్యున్ వర్క శైష్టపారాతే, (3) “కింగ్ రమ్ కైతొముమ్ విశ్వైశ్వయై విశ్వైశ్వయైశ్శైవైశ్వయో” ఎనుమ్, (4) “పెరుస్వతత్శైనలాల్ పేశలామ్” ఎన్తుమ్, (అ) “సేరిశైనదవ్వాల్” ఎనుమ్ శోలానిన్నార్కశితే; ఇష్టుడియాక్కయాలే శైవైప్పవర్కశై “సిరాడ” ఎన్తిఱతు. ఆచార్యుర్కు “సమ్మి” ఎన్నిఱతుమ్, శ్రీమధుర కవిల్ “సమ్మి” ఎన్తియాలే. భట్ట శ్రీపాదశైక్షమువి తీర్థమ్ కొథ్యుమ్ ఆశ్చర్యాల్. ఎమ్మెరుమాన్యారుమ్ శైవైప్పవర్కథుమ్ ఎమ్ముస్వరుశానిఱ్యు, పెరియసమ్మి తామ్ దణ్ణనిటుక్కుడ్వ్యార్; “సమె ఇజ్జశైయుతసుభిన్ రూపున్?” ఎనుక్కుల్లు, “నాన్ ఆశవ్వారెమ్ముస్వరుథుక్కారైనిరున్నేన్” ఎష్టచుశిచ్చేయులార్. ఇన్నెయితే భగవత్సున్ఫాపైయిటుగారవిక్కుమ్చి. (సిరాడ) ఇనవర్కల్ తజ్జథుక్కు “సిరాడ” ఎన్తు నోయాశైయితే. యమునాజలమ్ ఒరు తీయడైయ పిరవోగిన్యాలే

(గ) అ-తిరువ-గ-గ. (అ) 3-తిరువ-గ-గ. (3) తీ-ము-గ-త-ఫ.

(ప) తిరునె-అ-అ. (అ) తీ-వాయ్-ఎ-ఎ-ఫ.

శుచఱమే!.. (సిరాడ) తమిథోకలవియై, “శుషై యాడల్” ఎణ్ణ యీతుచూటువతు. కృష్ణసంసైష్టైయాయిత్తు ఇవన్కు “సిరాడ” ఎన్నికతు; (2) “ఏషబ్రహ్మపవిష్టస్మిగ్రేష్మైశితమివహదవ్” ఎన్న మాపోలే.

అల్పఫలమాన స్వరాసుభవతుక్క అధికారార్థమాక పుణ్యవేణుమ్ తైవైకశుక్క ఓకెలైయిలై, ఇస్తనిరవధికసమ్మతే పైఱుకైకు ఎవ్వువుయోగ్యతే వేణుమెన్నిల్; (పోతువీర్ పోతుమినో) నాలునాళ్ల ఉంర్వీకటాతుమ్ పెన్నిఖు స్వరాసుభవమ్ పడ్డి, పిన్చు “ధ్వంస” ఎన్న తశ్శుకిఱవితుక్క, మూళ్లాగ్రాగణపతోమాదికళ్ల పణ్ణవేణూనిజ్ఞతు; (3) “సచపునరావర్తతే” ఎన్న అపునరావు తీలక్కుమోత్తుక్క ఇచ్చామాత్రమే అమైవానెన్నెన్నిల్; వెఱుకిఱపెన్నిఖుక్క సదృశసాధనమిల్లామైయాలే ఇండు అధిమతసిద్ధిక్కు ఇచ్చెచ్చుమేవేణువతెనై. ఇచ్చెచ్చు సర్వోచంయ సాధారణమాయిరుక్కమే. “అంగమ్” ఎన్నాతార్లారుమ్ అధికారింట్ల; ఇవ్విచ్చెచ్చుసాధనత్తిల్ పుకాతు; వైతన్యకార్యమత్తనై. (3) *కూడమనముడైయారిటే.

(పోతువీర్ పోతుమినో) అతు అప్రాప్తవిషయమాకైయాలే అధికారిసమ్మతి ఉండ్డాకిక్కొక్కులు ఇథియవేణుమ్; ఇతువకు త్తతాకైయాలే ఇచ్చెచ్చుక్కమేఱుడ వేణువత్తితే. నెడుణ్ణాలమిథ్యన్నతుమ్ ఇవన్చుక్కల్ ఇచ్చెచ్చుయిల్లామైయాకైయాలే, ఇవనిచ్చెచ్చుమేవేణువతు. శక్కయుమ్ పాప్రిపియుమ్ అతలేయాలే పూర్ణమాకైయాలే ఇని ఇవన్ చేతననానపాశిక్కు ఇచ్చెచ్చుమేఱుతే వేణువతు; ఇతు ఇలైయాకిల్ ఇవనుక్కు ఇతు పురుషార్థమాక మాణ్ణాతితే. తస్మిదవిషయాలనుభవతుక్కు తనితేట్టమానాపోలే, అపరిచ్ఛిన్నమాన విషయత్తుక్కుత్తుచే తేటమాకైయాలే, సహకారికకైచ్చెరకిక్కుఇంకణ్ణ. (పోతు

(1)ఫారాన్-ప్రా-మా-ప-గి. (2) జాప్పో-ర-గా-ఱ. (3) తిరుప్పుల్-ప-

మనో) ప్రతికూలకై యమకప్పడ (२) “తేనమైత్రీభవతు” ఎట్టు సహకారికభావుడి తిరుత నినైకు మవర్కళ్ళ అభిముఖకై పైన్తర్తాల్ విషమర్కళ్ళ? (పొతుమినో)(३) “పోవానపోకిష్టార్” ఎన్నవ్యాప్తే క్షేత్రయితే సేఱుమ్. (పొతుమినో) ఇంకై సవర్కళ్ళకాలిల్ విఘుకి తార్కకళ్ల. తజ్జల్ వేడ్కాయినునపడి. ఎజ్చై లాఘ్వియుజ్జోశినితార్కకళ్ల. అవర్కళ్లమన్నేపోక, అస్థనడై యథకుక్కు తాజ్జల్ విస్మేసే క్షేత్రాలతు.

(సేరితై యార్) ఇవర్కళ్లవడితుతానే రుచిక్కు ప్రకాశకమాయిచ్చితాపడి; (३) “సామ్యమాపం” ఎగ్గితాపడియే. “సిరాడప్పోతుఫీర్క” ఎట్టుపునజతాలే ఒనుపడితాభరణమ్ పూర్వాప్తేలేయానపడి. (४) “పునైయైత్తికశణివుమ్ ఆడైయడైయమ్ పుతుక్కుసెప్పుమ్ నినైయమ్ సిరైయతను” ఎన్నుమాపోలే _ ఆభరణాజై మాతూడి పూర్వాప్తి చుసపడియాలుమ్, పరియటమాతూలుమ్, పడివిలే వేఱుపాటూలుమ్ బిపల్ సర్వేశ్వరనుక్కు ప్రసాదపాత్రమానాశైను తోన్తర్తానిన్నతెఱ్ఱాప్తేలే, “కృష్ణన్ ఎప్పోతు అడ్డకుమ్” ఎట్టు అఱియామైయాలే ఒప్పితుపడియేయితే యిప్పుతు. సేరైయాల్ నినైక్కితాలతు_వై లక్ష్మితై. “ఇత్తై” ఎట్టు_ఆభరణమ్.

(శీర్మల్కుమాయిప్పుడె) పడ్డే పాలాలుమ్ వెడ్డయాలుమ్ సమృద్ధమా యిచుక్కచ్చేయితే, ఉభయవిభూతియు తన్ పిఅన్పశ్వర్యుముముడైతే. పశ్చాలతుమ్ కుడియైయడైతాయ్, అవర్కళుక్కుధనమాన పశుముతలాన సమృత్తాలే సమృద్ధమాయ్, అతుతాన్ పిట్టైకళ్ల కాల్నలల్లాలే ఒను ఇరటియాయ్, (అ) “ప్రీతిరోధమసహిషాపసాపుర్మ” ఎన్నుమృదియితే సమృష్టిమికు తిరుక్కుమృదించి. (శీర్మల్కు

(२) రా.సు.అ.ఱ.అ.ఱ.

(అ) ర.

(3) వి.పు.౩-౧-అ.

(ఔ) లి-నాట్క-ర-అ-ఱ

(ఔ)

వాయిప్పాడి) ఇస్తుటై పశ్యర్యు తినుడె యవార్ కాల్కాణమ్ నిత్య విభూతియిలై శ్యర్యమ్. గుణాధిక్యతాలేయతే వస్తువుకే నీరమ్; అతు ఉఛ్చతు ఇంద్రేయతే. ధర్తి అతునాకె యాలే మేషేయమ్ ఇంద్రేణ్ణుః నిర్మితనే నీరమ్. అస్తు, తాన్ కుమిఖుడుకొణ్ణురుకుమ్; ఇస్తుతాన్ కుమిఖుడుకిఱ విడమితే. (८) “ఓమ్ముకై యు మివైకణవశోతై” ఎన్న కృదవతితే. ఇతుకాణ్ణకాణ్ణవితే వై దికపుత్రుకళ్ల వ్యాజతాలే నాయిచ్చిమార్ అంతై తుక్కణ్ణతు. ఇస్తుటైకుమ్ అడి అవ్యార్పేన్ను జుడమ్ ప్రమాణమ్కొల్ల కే క్రుమి త్రసై యితే; ఇవ్యిడ తీల్ పశ్యర్యుమ్ అతిలుమ్ విశేయిరుక్కమెన్ను జుడమ్ కణ్ణలేకాణాలాకిఱతితే. మను ప్యాత్యే పరత్యమితేఇస్తు.

(ఆయిప్పాడి) ఇడకై యుమ్ వలకై క్యాయుమ్ అఱియాత రూర్. ఉక్కాయిభాసజ్జోణ్ణు పక్కమ్ వేశవారిత్తై. తమిఖీముక్క తమైయన్ పెరునిలై నిఃఖ్యమార్. (९) “సరామిపరదారాన్ వై చతుర్భుయపిపశ్యతి” ఎగ్గి ఆ గుణ జ్ఞు వినొడర్ వారిని కే, తీముఖ్యుక్కు మేల్ విధువారిడుక్కాఱన్నార్. “ఇస్తునుక్కముకొన్నర్లు మలై క్కిడుక్కోల్ల” ఎణ్ణార్, అతుక్కు ఇంతై యుమారితే. (ఆయిప్పాడి) (३) “ఘృతవత్యంషీరవత్యోబభూవంపుత్రజన్మతఃి యదాచక్కషణదూతు స్తదాపభృతిమేవజే || యావద్దగంసముద్భూతం తావదేవఘృతం భువత్” నాస్తికరాయిపాప్మర్ అనుమానట్టుకొన్ను ప్రత్యత్తుతై విధిక్కప్పుకాణ్ణల్ సంశయమ్ వర్తియాతే, కణ్ణటైఇతైయావతెన్ ఎన్న, కణ్ణతుక్కు మేఘుడ అఱియామైయాలే నాస్తిక రిల్లాతన్నార్. కృష్ణ తీముఖ్యుశేయతు మూలై యడియే నడత్తిలుమ్ అతువేలునైయుమెణ్ణి దుక్కుమార్.

(శైల్యచింఱమిార్కాళ్ల) ఆత్మావక్క శ్రీమత్తాకిఱతు_భగ
(१) పెరు.ఓ.ఒ.స. (2) రా. (3)

మనుషులుఁడితే. (గ) “అ స్తరితుగతశ్శీర్మాన్” ఎన్నక్కడవతితే.
 [అ సరితుగతశ్శీర్మాన్] రావణభవన తీల్ నిష్టమ్ నాలడియటవాతే
 శ్రీవైష్ణవ శ్రీ మాత్రాలైయటవడి. వలిపాతి, పథక్కుప్పాతి, ధర్మపాతి
 యాక, కృష్ణనాలే స్పర్శిక్కటప్పటితే పశ్చాలతుమ్కుడియటల్చారు ఏను
 పుతు. (శిలుమార్కాళ్) పశుమ్ కథ్రిన్చి తల్, ముర్ఖుగ్గారా
 యిరు తల్ శేయ్యాతేయిముక్కె. అహాంకర స్ఫుర్మాతల్, దేవ
 తాస్తర స్ఫుర్మాత లిని కేటాయిముక్కె. ఇతాల్ శోల్చిన్ తాయ్ త్తు
 అస్యశేషత్వ స్వస్వాత స్వస్వాత స్వస్వాత స్వస్వాత స్వస్వాత.

(కూర్మేల్ కొడున్నాథీలన్) నమక్కు అవైనే నోక్కి తరుమవనై
 చూచులుగోళ్ ఎన్నిశార్కల్. శిఱియాయ్ తానై ప్పాలే పశుమ్మల్ శాప
 మితియాతవర్, విశ్వేశ్విషాపవాతే వేలై ప్రుక్కరెథక్కడై యవిచ్చారా
 యిన్నా. (కొడున్నాథీలన్) తొటీల్ కాఱ్చుఁడై యలే ఎఱుముఁ ఉంచి
 లమ్ వేలై కొట్టులు తొడరానిఱ్పరాయ్తు. పెరియాంగ్వోర్ పెచ్చి
 శైఁ యాకై యాలే అడ్డుఁడైక్కు క్కాటవల్డున్న ధరిక్కితాళ్.
 (నవ్వోపన్ కుమరన్) శ్రీనిస్గోపర్ సన్నిధియల్ కోల్కీథ్ క్కాన్యా
 నిఱుష్టమ్మడి. నాలిర్భుల్ మాసమ్ కామపాయ్యను పెంచోడు ఇట్టిడు
 కొణ్ణితే తిరివతు. (అ) [ఆంధ్రలిపున్] పిశాచ్యాయ!, శిలర్ ఎజున
 తెఱు అభిమాని త్రితుక్కుమ్ నిల తీలే యిర్చుమో? సర్వసాధారణ
 సంబంధమ్. [విశ్వేయాదున్నాజ్ఞా] తనై యొఫ్ఫియ నాజ్ఞల్ అస్య
 పరైకశ్చ? తన్నిడై యాటమ్ పటోమో? నాజ్ఞల్ మున్తీమైశేయ్
 లోమాకిలుమామితే, తనై క్కడై క్కాటాల్ కణిశిథ్ిమో? తనై ఇ
 ఇస్తు ఇట్టినొర్ ఇట్టిక్కింద్. [శ్రీంతాలెత్తిను] పిఅరఱియాపవడి
 కేకశాలే స్పర్శితాలాకాత్రో. [వశైతుకిల్ కేకొట్టు] ఇట్టెపెంచు
 కేయాలే ఆభరణముమ్ పరియటముమ్ కశ్చనిఱునై తీఁతే కుళిప్పతు;

ఇవన్నీకైకైకుట్టుమాయి తు. [కాన్త్రిఅండయనాయోడి] తొదర అకపుడాతే బదుమ్చడి. తన్ జీవన తీలుమ్ ఒఱ్పుమ్ కుళైయాశేకొణ్ణాన్, ఎజళ్ జీవనముమ్ ఒమ్ముమ్ కుళైయామేకొణ్ణాన్. [అకమ్మక్కు] నఘీపట్టిపుతు, అసాధారణాపల తీలే యిచుపుతు. [మాన్త్రిమ్మమ్ తారానాలిసుమున్ ఱుమ్] వారైయేతేనుమ్ వారైయుమ్ శుకిలుమో. వుళైయుమ్ పరియటముమ్ తరప్పార్ తీలోమ్ ఎణ్ణాల్ ఆకాతో; ఇష్టడియితే తీమ్మిలే కైవశ్వర్ ను తిరియుమ్చడి. అవర్కళ్ వస్తు ముట్టెపుట్టాల్ “ఇవనైయో ఇవన్ కుళ్చిపుడిశొల్లువతు” ఎన్న మ్చడి వినయుమ్ భావిత్తునిఇస్తుమ్.

(ఏర్ స్టేషన్స్ కణీయల్యాది) కృష్ణానుభవత్తాభీషంస్ హర్షమడైయక్కటిలే కాణలాయిరుకైకై. నాట్టార్ కుళ్చిపుణ్యపాపజళ్ కలశియిరుకైకైయాలే ఒబైనైరూప్యముణ్ణే కణ్ణలే; ఇవశుక్కు సర్వోశ్వరనైపిట్టై యాకప్పెన్నఱ భాగ్యమడైయ క్కటిలేతోన్నథ్రియియుక్కుమ్. (g)

“అమ్మి; తన జిజిమ్” ఎన్న క్కు-సంపత్తితే. “పిట్టైక్కు త్తాయేవథ్రియ విశ్వాస్తావిల్లిదాసర్ వారై. ఒబునాఢాక ఇందాలజ్యాసిపణ్ణ అనుభవిక్కి-అవిషయపై తాన్ ఒబుమడైశేయతు అనుభవిక్కిఅవశ్వడైయ కణ్ణలితే. (ఇశిజిమ్) “శిజక్కురుకు” ఎన్ ఆర్ధ్యాన్ వారై. “నగోపన్ కుమరన్” ఎన్ - తమపునార్కు భవ్యనాయియుక్కు-మ్చిష శొల్లిన్నఱు; “ఇశిజిమ్” ఎన్-తాయార్కు అడణ్ణాతపడిశొల్లకిఅతు. తన్ కశవుక్కు-పెరునిలైనిస్తిని అవశుక్కు-పిట్టైకై-నాట్టాతిరుకైకై. (అ) *అష్టవురప్పావశ్వశోతైయితే. కిరుతఱిను తీమ్మిలే కైవశ్వరుమ్చడి కాఱుమ్ అవల్ నియముక్కు-మ్చడి. ఇషశ్ పారైనైయిచెన్న పరిమాఱుమ్ భావణ్ణనితే అవమ్ము; ఇవశుమ్, అవన్ *ఆణ్ణాటజ్ఞు ఆనవనిర్భారై యాయియుక్కు-మాయి

ంతరు. (గ) “అన్వయిడమ్మక్కు - అవ్యాయార్థమేర్కోక్కుస్తాయ్” ఎన్న బలిక్కువేణువార్ పుకున్నాల్ ఏతెనుమొర పదార్థతాలే మళైతునైక్కులాముచ్చి యిచ్చకుమాయ్ త్తు. ఇంజు ఆట్టాన్ “మాన్ లిజెస్ తోన్నామ్ శోఇకిఉర్కళ్ కాణ్” ఎనుమామ్. నిలవత్తైయిలే అడైయ్యుడ్డు వెగాళ్ పక్కలిలేపుక్కు అవర్కళ్ బుద్ధుఫీసమాక, తనై ఇచ్చమెత్తువెను మాయ్ త్తు; ఇనర్సైమెల్లామ్ మునిట్టు, “ఇంజుమోజమ్” ఎగ్గితార్కళ్. “శిఖమార్కాణ్” ఎట్టాల్, “ఇంజుజీజమ్” ఎన్న వేణువో?.. “నవగోపాలం వెమునిరాయ్” ఎనెకుమ్ “అశోతాయఱివుత్తాయ్” ఎనెకుమ్ అడియియక్కిఅపడి.

(కార్మేని) తాయమ్ తమపునుమ్ ఒళితునైతాలుమ్ విడంబాతపడినభద్రు. ఇనర్కళ్ విడాయ్ తీరుముచియాన నడిచ్చ. (అ) “మేఘశ్వామం మహాబాహయమ్” ఎగ్గిఖపడియేంప్రతిక్రింపై ఇంచనసెగ్గాళ్ విడాయ్తీర్కమ్ కుర్రింపుషముకిస్కించిశాపడి. (శైళిక్) వాత్స ల్యాం టెంపిక్కిం కింగ్ల్. బుప్పేశు తిలే ఇర్రణుతాపుడై పూర్తాప్పాలే యిచ్చు.. ఇరాత్తినునాళ్ సెవిల్లార్ కింగ్ దేయిచ్చు.. ఇనక్కిలుమ్ ఇమువ్ తన్నణెన్నుమిచమ్ కింగ్తే తోర్చు విపక్కుమ్. (3) “ఊర్ధ్వంపూసుజీవిశ్శే” ఎన్నిల్, ఇంటినై (చ) “సభనేయంషుమపి” ఎగ్గినుర్చు. మనితి. (కతీకమలియమాల్ ముంతాన్) (ఇ) “తత్త్వగోవిషమాంనం పనన్నాడత్వంర్చసమ్.” చ్చుర్చిన త్తుఛియిలే ఆదిత్యన్ ప్రకింపై యాణ్ణినాప్రాలేయిచ్చు.. “ముక్కలాన్” ఎట్టు - ఉపమేయిన్నె యే శోఇకిఉర్కళ్. ఉపమేయించై కౌణమశప్పుమిచే అటునించైత్తు.

ఆనాలుమ్ అనుభవిష్టార్కుమ్ - ఒరుతుకై యిచ్చుకొణ్ణు ఇంధియ

(గ) పెరి-తి-ం-అ-ఇ. (అ) రా-అయ్యా-ం-ం-ం.

(ః) రా-స్స-ం-ం-ం. (ఔ) రా-సు-ం-ం-ం. (ఖ) థార-ం-ం-ం-ం.

వేణుమే; (నారాయణసే) వషివథ్మకై కృణవేటారువిషయతే పుర్నర్థిన్
భోకవేణుతే, పొపవిషయమాయిరుకై. ఉక్కనవిషయమే వక్క
విషయమాకై. “అవనాలుమ్ తస్మా అనుభవిక్కతారేన్” ఎన్నువో
శాశ్వతకాణమ్. ఇత్తలైవై ముఖ్యమ్ పట్టినవనుమ్ తాన్ ఆధిముఖ్యమ్
శిష్టిపోరుమవన్. నారాయణానువాకసిద్ధమానవస్తు, ఇడైచీంభక్క
శాశ్వత సులభమానపడి. ఇన్నోనిబిలే ఆధికరిప్పార్కప్రము నమితు ఎన్న
తు. ఇవ్వోవేయుమను. తమపున్మమార్కశోంకైటిరుప్పర్కకఛే. (१)
ననెతీమోళోను మఱియేన్ నారణావెన్నుమి తస్మాయల్లాల్” ఎన్నమ్,
(2), “నారాయణాభమాతమ్” ఎన్నమ్, (3), “నారాయణాపరంబహ్వా”
ముమ్. (సమక్కై) అతిరునామతిల్ శోలుకిఱపడియే సర్వవిషయ
కాక వను, సమప్రజ్ఞానముడై య సమక్కై. స్వరక్కాతిల్ అన్న
యుమిల్లాత నమక్కు. “నారాయణసే” ఎన్నిఱవిడతిల్ అవధారణమ్,
ఉపాయనైరపేత్యైషై చౌచలుకిఱతు; ఇతిల్ అవధారణమ్, ప్రాప్తావి
నుడై య ఆకిచ్చిన్యతే అఱివిక్కిఱతు. అవనుక్క ఉపాయభావమ్
స్వరూపాచ నరతమ్. అత్తలైయల్ నిత్తై వాలుమ్ అవనే ఉపాయమ్;
ఇత్తలైయల్ కుత్తై వాలుమ్ అవనే ఉపాయమ్. (४)[బలిభుజిశుపాలే
తాదృగాగస్కరేవా గుఱలవహవాసా త్వ్యత్తిషుమా సజ్కుచ్చత్తి] పోక్కర్థవనుక్క
తీఱుకిడ్నవాశలిలే పుకవేణుమ్; వైకిఱవనుక్క
ముపేర్కశోలివై యవేణుమ్. ఇత్తనైయతే కాఢముమ్ శిశుపాలనుమ్
శేయతతు; ఇత్తనైయాలుమ్ విషయాకిరితానితే ఇరువైయమ్;
ఇక్కైముగ్గతలుమ్ ఇత్తయైనితార్కశీ, “నమక్కై” ఎన్నిఱవిత్తాల్. (పత్తై
శువాన్) (५) “ఉక్కముమ్ తటాంధియమ్” ఎన్ననాటుక్క ఒరుపేర్-

(१) పెరి-ఓ-గ-గ-३.

(అ) ఫార-

(३) తై-నా-గగ.

(४) రక్క-స్త-స్త.

(అ) అం-

ఖొలిక్కి-టీసపాతే, (గ) “ఉన్నోడున్ భోమేయావో” మనక్కెనామో
చైయామ్” ఎన్నానిన్నారకిలీతే. (గ) “ఇన్నీరైపుత్తె కొశ్వాన్నాకా
నో” ఎన్నయాలే - యావదాత్మభావియాన అడిషైయై నినై క్రి-అతు,
“పాడిపుత్తె కొడ్డు” ఎన్నాయమ్ నిషేధిత్తుకొడ్డు “ఇన్నీరైపుత్తె
కొశ్వాన్నాకానో” ఎన్నాయమ్ నినై క్రి-అతు:

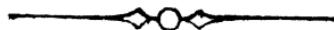
(పారోర్-పుస్తు) ఇంకై యాతవరక్కిభుమ్ కొడ్డాడుమ్మిచే. స్వరూ
షజ్ఞానముడై యార్డై యయాలై (యై), స్వరూపజ్ఞానమిల్లాతార్ నిన్నిపు
కుళ్లు; అతువేణ్ణావితే ఇన్నరుక్కిభుక్కు నర్మముడ్డై యాలే. “పడిను
నీరాడప్పుతునీర్ పోతుమనో” ఎఱు. (ఏలోరెమ్మావాయ్) ఏల్ -
ఇప్పుడియాకిలెన్నపడి. “మ్లు” ఎన్నతు-సమ్మానసై. (ఓచ్) బుద్ధి
పడు. “ఎక్కావాయ్” ఎప్పతు-ఎజ్లు ఛన్నసైనపిన్ శేషు ఎన్నపడి,
ఎంపిక్కే, పాదపూర్వానున అవ్యయకూక్కిపుమామ్. “ఎమ్మావాయ్”
ఎన్నతు - మేల్ కామసమాళయాంహూకై యాలే, “పావాయ్”
ఎఱు - రతియైచ్చాల్నిన్నర్థాఫుకూన్న. పజ్ఞు ఛన్నాచునువు త్రియై
ప్పుడ్డన్నపుమామ్. చ, వై, తు, హిక్కుల్ పోలే, పాదప్పుపూరితు
క్కిడక్కి-అతెన్న శీలుకీఱతు.

కాలంక్కొడ్డాచే, ఫలంచొచ్చాలీ, అధికారిక్కై చొచ్చాలీ, ఇతు
కేటపిన్ని అన్నరుక్కు - వ్యాఘరమ్మ-ల్యాంచొచ్చాలీ, “కృష్ణసుక్కేష
త్తుక్కు- ఏకాన్నమాన ఉంరిలే పిఱక్కు-పైన్నర సిజ్జుమ్ శిలరే?”
ఎఱు, శ్రీన్నగాపర్కుమ్ యిలో త్పెప్పిరాటిక్కుమ్ భావ్యన్నాకై యాఖే
ఇథక్కువేణ్ణావెఱు, అవరక్లు ఒళిత్తాలుమ్ విడవాడ్డాతపడియాన పడి
వర్మక్కై చొచ్చాలీ, విరూపనానాలుమ్ విడవాడ్డాతపడియాన ప్రాపీయై
చొచ్చాలీ, ఉపాయైనై రచేత్తుల్పొల్లి, ఆకిఇ్చున్నిత్తుల్ సై రచేత్తుమ్చొల్లి,
ఉక్కపాతారుమ్ ఉక్కన్నోడ్డాడుమ్మడి శీలీ తలె క్కుటుకితార్.... (గ)

శ్రీమతేరావుసుజాయణముఖి.

శథసత్కయ్య హండ్రయా చా ర్యా రచుచిచ్చెయ్య త
తిరుప్పావై_స్వాపదేశ వ్యాఖ్యానమ్.

అవతారిక్త—(మార్కభీయత్యాది) ఇప్పాటిల్ - అధికారి స్వరూపమైయమ్, ఉపాయస్వరూపతైయమ్, ఉపేయస్వరూపతైయమ్ సజ్జప్రిహిత్తు, ఇనోష్టన్సుక్కు_కౌ_లమ్ నేర్చటపడ్డమై కొ_ట్రాడూకిష్టా రీక్లో.

వ్యాఖ్యానమ్;—(మార్కభీయత్యాది) సత్కోన్తరమానకాల తీలే సదాచార్యప్రసాదమడయాక స్వరూపయాథా_త్యి జ్ఞానమ్ పరి పూర్వమాయ, ఇచ్చేతనన్ భగవద్విషయాకారచాత్రభూతమాననివన తీలే. తజ్జథుక్కు_ భగవై_జ్ఞ_ర్యు_తీల్ చుచ్చిపిఱునిను మజ్జకార్యమ్ శేయ్యుమవర్కిథుక్కు_ తేటమానకామ్ తన్నడై యే నేర్చటి పడియైక్కు_ఇం ఆశ్చర్యపడుకిథార్కిల్.

(సీరాడపోతువీర్) భగవై_జ్ఞ_ర్యుమ్ ప్రాపోరుకై యలే రుచియైయడై యవర్కథాయ్; (సేరిత్తి_యార్) ఇతుక్కు_ తకుతి యాన జ్ఞానభక్తివే రాగ్యజాతి యడై_యరాయ్; (శీర్మల్కువిత్యాది) ఎమ్మెనుమానుడై య క్రుపాంచవాది కల్యాణగుణాజ్ఞుల్ తద్వామ్ విషయజ్ఞిలే శేర్నుపోడ్డి, పరనుపద_త్రశవుమ్ శేషు అత్తయెత్తియు మృడె అభివృదమాకానినుశ్శతాయ్, జ్ఞానభూత్కుల్ సాదరమాక వర్తియానినుక్కు_ ఉంరిలే భగవత్తముఖున్ ముడై_యరాయ్, తదనుభవ చరికరమాన అధినివేశాతిశయ్యై యడై_యరాయ్, అనన్యారావసవర్కిల్. (సీరాడపోతుమినో) భగవై_జ్ఞ_ర్యుమ్ప్రావార్పులో.

“ఆయర్” ఎన్నడ్లాటిల్ జ్ఞానజన్మాక్రూచై కౌటుమో పెన్ని లో; లోక తీల్ ఆయర్ భగవదేకపరరాయిరుక్కుమాహోలే జ్ఞానజన్మమ్మడైయ. వర్కఫుమ్ భగవదేకపరరాకై యాలే దృష్టానవిధియాకకౌటుమ్.

“శిఱుమిార్ కాళ్ల” ఎష్టు - శ్రీతేవననిరైశక్తి, అనన్యిరత్న ద్వోతునార్థమ్. శరీరజ స్తుమాన ఆయరుక్కు ప్రకృతిసమఖ్యాతాలే అస్వపరతే యుడ్లాకై కుటయోగ్యతై యుడ్లు; ఆకైయాలే, ఉపాయా స్తరసంసగ్గయోగ్యతాగనరహితమాన విలఁఁజన్మమ్ జ్ఞానజన్మమేయా మిత్తనై యులుతు అత్తైవరికజన్మముణు; అజ్ఞాననన్నిలుమ్ శిలరై ఉపాయా స్తరపరరాకవుమ్ ఉపేయా స్తరపరరాకవుమ్ దేవతాస్తరపరరాక వుమ్ కాణానిణ్ణిపుతే; జ్ఞానజ న్నదినన్నిల్ అప్పడి కాణవిరికిలైయతే. ఆకైయాల్, సమ్మాచార్యుర్కళ్ల ఉత్సాపజ స్తుమేనిఱతు జ్ఞానజ స్తుమే యెష్టు కొళ్లువేణుమ్.

ఇప్పడినామ్ కనక్కప్పారితుకొక్కడ్లు పోణ్ణాటిల్ సమక్కు అప్పు రుపార్థమ్ సిదిక్కుమోపెన్ను; (మార్కేలిత్యాది) కూరియతాయ్ సర్వానిష్ట నివర్తకమాన మజ్జాశాసనతై యుడైయరాయ్, అల్పా ఒమజ్జి సమ్మాననై యిలుమ్ అతిశయితమజ్జాశాసనపరరాయ్, భగవణాభతాల్ కథితు, భగవద్యివయసై అశలఱియాతపడి రత్నిత్తుకొక్కడ్లు పోరుకిఱ ఆచార్యవివయ తీల్ తన్నడైయనియామ్యసైతోన్ త్రుమ్మడై యిరుక్కుమవనాయ్.

“కణ్ణ” ఎష్టు - జ్ఞానమాయ్, అతుక్కుమాకైయావత్తా - సన్మంవై ఉళ్లపడ్ గ్రహికైస్తయాయ్, అత్తాలే - పూర్ణమాన జ్ఞాన త్తుక్కు ప్రకాశకమాయ్, తన్నాలునస్థిపార్కుస్ - ఆభిజాత్యాది సకలాతిశయప్రదమాన తిరుమస్తాలే తన్నడై య సకలకారణత్వాద్య తిశయజ్జిల్లామ్ ప్రకాశిక్కుమవనాయ్. (g) “మన్మోమాతా”

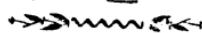
ఎన్నక్కడవతితే. ఇప్పుత్తానుమ్ సమస్తకల్యాణ గుణాత్కఫాఫ
ఎమ్మెరుమానై తన్నడెయి గర్భాలో వైతుకొట్టు ఎలారుమతియ
లామ్చో ప్రకాశిప్పికై యాలే ఇప్పుత్తాపై “మాతా” ఎన్నక్కుతే
యిల్లే. ఆశ్రితసకలతాపనివర్తకమాయ్, పరమాదారమాన తిరుమే
నియై యడెయనాయ్. ఇతాల్ - ఉపాయుల్యత్వమ్ శోభాకిషతు.
అనిక్కే, “కార్మేని” ఎన్న - మేఘమోఖలే దర్శనియమాన తిరు
మేనియై యడెయవనెష్ట అభ్యకై చౌచులై యాలే - ఉపాయత్వమ్
శోభిన్నర్తాకపుమామ్. అత్తిరుమేనిక్కు పురభాగశోభహమాయ్,
అకివాయిల వాత్సల్య ప్రకాశకమాయమ్ పరత్వప్రకాశకమాయమి
రున్నశ్శశివ్వతిరుక్కుట్టు యడెయనాయ్. “కార్మేని”
ఎన్నయాలే - సౌభ్యసౌశీల్యాంజుశుమ్, “శేగ్గె” ఎన్నయాలే వాత్స
ల్య స్వామిత్వజుశుమ్ తోన్నర్థుకై యాలే, ఆశ్రయణ సౌకర్యపాదక
గుణచతుష్టయమ్ శోభిన్నర్తాయిన్నర్థ.

(కతిర్మతియమిత్యాది) సూర్యికరణాజై యడెయ మతియ
మోఖలే యిరకిటా తిరుముకముగులై యడెయనాయ్. ఇతాల్ -
అనుమాలర్కు - అణుకలామ్చియుకై యాలే ప్రతిమాలర్కు -
అణుకవోణ్ణాతపడి యిరుకై యమ్ తోన్నర్థుకై యాలే, అనభిభవసియ
త్వమ్ శక్తికార్యపూకై యాలే ఆశ్రితకార్యపాదకగుణచతుష్టయమ్
శోభిన్నర్తాయిత్తు. ఇప్పుడి ఆచార్యభవ్యత్యాది గుణాజై యమ్ వాత్స
ల్యాది గుణాజై యమ్ జ్ఞానశక్త్యాదిగుణాజై యమ్ ముడై యనాన నారా
యానే! (నమక్కే) సహయాన్రసిరపేషుమాక అవనాలే పురుషా
ధ్మమ్మిరుకిటా నమక్కే. “నమక్కే” ఎన్నిఱవిడ తీల్ ఏవకారత్తాలే
ఉపాయాన్రజ్ఞాయమ్ తన్నై యమ్ ఉపాయమాక పున్ర్త్రిసవర్
కశుక్కు తశ్వర్న కర్మానుగుణమాక ఘలబ్దింపున తన్నై యాన్తు

కృపానుగుణమాక ఫలగొండానెన్ను మిడమ్ లోన్ నీరుకింటు.

(పత్రుతరువానిత్యాది) పురుషార్థుకైకౌడుప్పాన్. ఆకై యాలే “భూమిప్పరప్పిలుళ్లు లోకికవై దికపరమవై దికరేలాయమ్ కొడ్డాడుమచ్చి ఇన్నోన్ని లే అవగాహిత్తు - సీరాడప్పోతుమినో” ఎన్నస్వయమ్. కామ నాథికారికభుక్కు సాధనమాయమ్, నిష్ఠామరుక్కు నిత్యమాయమ్, భగవత్ప్రిపన్నర్కుక్కు కైజ్యుర్యమాయమ్ పోరుకిఱ ఇన్నోన్ని లే “భగవదనుభువై కాస్ము” ఎటు అధ్యయనిత్తు, శ్రద్ధాపూర్వకమాక యథావిధానమన్నప్పిత్తాల్, లోకికవై దికపరమవై దిక్కుకభుడై య కొడ్డాడ్దమ్ తన్నడై యే, సిద్ధిక్కుమితే. (g) “యత్రాచట్టాంతరసంసిద్ధి మహాభగమహీయతే” ఎన్నక్కడవతితే.

ఇప్పటిల్, (a) “ఏషబ్రహ్మాపవిషో స్మి గ్రీష్మ శీతమివవ్రూదమ్” ఎన్నిఱపడియే “గ్రీష్మకాల తీర్థ సూర్యకిరణ తప్తనానవన్ తన్ తాపమాఱుమచ్చి కుళీర్ణద మధువిలే నామహాపవిథాగాంచనర్ణామచ్చి ప్రవేశిక్కుమాపోలే, సంసారతాపార్ణాననాన్ అస్తతాపమాఱుమచ్చి నమస్తకల్యాణాగుణాతకనాస శ్రీమన్నారాయణానై, అవనై యొఫ్ఫియ పుఢక్కినత్యుపలభియులాతపడి ప్రవేశిత్తు స్వస్తాయైలభిత్తేన్” ఎటుబ్రహ్మమభవత్తుక్కు సీరాటుష్టే దృష్టానుష్టానుష్టాయాలే, “సీరాడ” ఎటు - ప్రాప్యశ్శస్జప్మిహితార్కకళ్ల. “సీరాడప్పోతువీర్” ఎటు - ఇప్పురుషార్థుక్కు ఇతిల్ ఇచ్ఛాయై యడై యవర్కకశే అధికారింట్లు ఎటు అధికారియై సస్మిహితార్కకళ్ల. “నారాయణానే” ఎటుప్రాపకటై సస్మిహితార్కకళ్ల. “నమక్కే” ఎటు - ఉపాయాధికారియై సస్మిహితార్కకళ్ల. ఇతాల్ - ఉపాయాధికారియై పూర్వకమాక అవనైయే ఉపాయమాక ప్సున్నర్థుకై అధికారమైన్నతాయిన్నర్థు. (g)

అ.—ఇరక్కామాచలు, ముతట్టాటు—ప్రాప్యప్రాప్తసజ్జిహమ్; ఇరక్కామాచలీల్—కృత్యాకృత్యవివేషమ్ పణుకితార్కశ్ఛ; మూడ్రామాచలు—ప్రాప్తసజ్జిహమ్. ఇప్పాటీల్ కృత్యాకృత్యవివేషమ్ పణుకితార్కశ్ఛ. ఇతరవిషయజ్ఞిల్ విదుమవన్తిర్భాదు పన్తిరుమవన్తిర్భాదు వాశియలే, తుల్యఫలమాయిరుక్కమ్; ఆయాసతాలే పెఱుమతాకే యాలుమ్, నిలైనిలామెయాలుమ్. ఇస్కు (1) *మాత్రాల్ మనష్ణశుద్ధిపుష్టయేర్తోళ్ కైవిటితే.

వ్యా;—(*వైయత్తువాధ్వర్యకాళ్*) (2) “బుద్ధినాశార్పిణిశ్యతి” ఎనిఅపడియే ఇతరవిషయ త్రిలే మణ్ణే ముడియుమ్నిల త్రిలే, వకు త్రవిసయమే అనుభవిక్కప్పెన్తిర్వరక్షణ్ణ? (3) “పలసికాటిప్పుడు ప్పామో” ఎన్నమ్, (4) “ఇస్నమ్ కెదుప్పామో” ఎన్నమ్ ఉణ్ణని వర్కశ్ఛ కూపొడుమ్ నిలపుతే. నాట్యార్ పెతాపిలే ముడియుమ్ని యాన విషయగ్గినుడైయ దర్శన త్రిలే ముడికితార్కశితే ఇవర్కశ్ఛ. (*వైయత్తువాధ్వర్యకాళ్*) ఇస్క త్రిలే తామ్రైపోలే. (*వైయత్తువాధ్వర్యకాళ్*) కృమిభూమియలే ఫలమ్ భుజపుతే! వానిలేపోయి చీఱైయరాతే, కృష్ణగుణాజ్ఞ తిరువాయ్ ప్పాడియలే ఆధీమూర్తియాయ్ ప్పరిమాతానిఱ్చు, వానిలిరుప్పాకిఱతు - పెరుమాళ్ కాడేఱ పెమ్మన్నరుశ్చ తిరువయోక్క్యయలిరుప్పుపోలవుమ్, కృష్ణన్ తిరువాయ్ ప్పాడియలే వర్కస్యరూపానిఱ్చు, శ్రీహథురైయలిరుప్పుపోలవుమితే. (5) “అయోధ్యాహసటవీధి” ఎన్న - తిరువయోక్క్య పటుతుపటితే అజుకిడక్కిఱాలతు. అజుకు, మేసై; ఇస్కు - నీడై. గుణాధిక్యశ్శాలేయితే వస్తువుకేక్రిత్తిరమ్. (6) “నచవునరావర్తతే” ఎన్నమ్, (7) “మిట్చియన్ని” ఎన్నమ్, (8) “పన్తివైతేణివాజ్ఞి” ఎన్నమ్ కౌలుకిఱపడియేఅజుశ్శార్కుశ్చ ఇస్కు వరవ్యాప్తాతే, ఇస్కుశ్శార్కుశ్చ మేసైయుమ్ కాణ

(1) 3-తిరువ-గచ.

(2) గీ-అ-ఎ-3.

(3) త-వాయ్-ఎ-ఎ-ఎ.

(4) త-వాయ్-ఎ-ఎ-గ. (5) రా-అ-శం-ఎ. (6) కా-ర-గఁ-గ-గ.

(7) తి-చాయ్-గ-గం-గం.

(8) పెరి-త-శ-ఎ-ఎ-3.

అణ్ణు; ఆకై యితే, (గ) “విష్ణుశారిలుమ్మీరియరే” ఎన్నిటు. (అ) “ముఖుతుమిత్యాదింభుతికిట్టాశే” (శ) “నిత్యాజ్ఞలి పుట్టాం” ఎన్ను - నామ్తొమ్మిముత్తనే యితే అట్టు; కీలగుండుత్తకృకపుట్టార్ మఠ్ భూరు గుంత్తుక్కాంచాకారితే.

(చ) [స్నేహానేపరమం] అఱుపోరుమళవాకాణమ్, ఎన్ను తు స్నేహమ్ ఎన్ పశుత్తాతుతాన్. (అ) “ఎఱ్జనశవణ్ణల్ యానుడై యవన్చు” ఎన్నిటు. ఆశ్రయ త్రివశవల్కాణమ్ స్నేహమ్. [రాజ నత్యయ] ఇతుతాన్ పరత్వం లీంయోవెన్నిల్; ప్రతికూలరానవర్క కథమ్ (ఎ) “రజ్జునియస్వవికమైం” ఎన్ను మడ లెదుక్కుమ్ ఉమ్ముడై యపక్కలిలే. ఇప్పోతు తవఱియిరున్నిమాకిల్, ఇని ఒరుకాల్ అట్టు కొట్టుకిణ్ణోమెన్నార్. [నిత్యంప్రతిష్ఠితం] కాదాచిత్కమన్నుకాణమ్; స్వరూపానర్థక్షాణమ్. [భక్తిశ్చ] స్నేహమాకిఱితేతు, భక్తియాకిఱితేతెన్నిల్; “నిల్” ఎన్న; “ముచినేన్” ఎన్ను ముణ్ణై యభ్రయపురిమాఱిన ఇశ్వరై యపెరుమాశ్చపడి భక్తి; స్నేహమాకిఱితు- ఒహటిస్థికేట్, వ్యతిరేక త్రీల్ మూచ్చడజ్ఞమ్మడియాన చక్రవర్తిపడి. “ఇప్పడివ్యతిరేక త్రీల్ ముడియమ్మడియానవన్ మోత్సఫలమ్ పెత్తాతొఫ్ఫివానెన్?” ఎన్ నథ్యేయర్ భట్టరై కేట్టు; “ఇవనుక్కుశ్యతు. నరకమే, పెరుమాళాన్పశంస్యత్తాలే స్వగుస్థనానాన్” ఎఱ్జుచ్చెయ్ తార్. (శ) [ససత్యవచనాత్] (శ) “రామోవిగ్రహవాన్ధర్తాం” ఎన్ను-పరమధర్తాం విట్టి వచనట్టపున్నిత్తినానాకై యాలే. [పీర] ఇవర్తామ్ తోన్నిర్భతుత్తై యినుక్కించిపడి. [భావాన్యాతగచ్ఛతి] అన్యిత్ర ఎగ్గిథాన్ - పేయజ్ఞాడ అసహ్యమానపడి.

(ఱ) బి-చి-ఒ.

(అ) పెరు-ం-ఒ-రా.

(శ) భార-శా న్న-33ల-పా.

(శ) రా-ం-పా-గా.

(శ) అ-ఓరు-గాం.

(శ) రా-య్య-గంం-ఎ.

(శ) రా-శ-గ-ం.

(శ) రా-అ-ం-గ-గ-ం.

(వాత్మీర్కాళ !) పెరుమాళ (2) “ ఏకాంధరణిమార్పితే ” ఎన్నాపోలే ఒరుభూషియలే ఆకప్పెఱువతామ్; సమకాల ల్యిలే విషక్రపెఱువతామ్; ఒరుడొరిలే యావతామ్; అంతిలుమ్ అవన్ కాణవే ద్వాత ఆగ్నాశకవుమ్, పరువమ్ కథ్యిద్దపెగ్గాశకవున్నికే— ఒకపరువమాక పెఱువతామ్; తిరువయోడైయిలుశ్వర్తుపోలే, విశ్వేషన్నసన మిలాతపైయాక పెఱువతామ్; ఇత్తొరువాశ్చియున్నపియైట్లాన్ ! ఎన్నితార్కాళ్. “వాత్మీర్కాళ” ఎన్న పసైక్కుక్కుర్చుల అత్తొరు విభూతియాక భగవదనుభవమే యాణైయాయిమక్కుచూపాలే, ఇతువుమ్ ఓరూరాక ఇతువేయాణైయాక పెఱువతే!.. ఓరూరుక్కు ఒరువనైయతే వెన్నిరతు - (3) “విధిషణస్తున్రాత్మా” ఎన్నమ్, (3) “వక్తా శోతాచ దుర్భంి” ఎన్నస్తోలువానొరువనేయాయి కే—ట్టారిలాత లడైక్కపోలన్నికే, త్రిచంద్రిభూతి ఒరునాఢాక చ్చమై న్నాపోలే ఇత్తొరు డొరాక చ్చమైయపెఱువతే!.

(నాముమ్) నమ్మిల్నామ్ వక్తాక్కుభుమ్ శ్రీతాక్కుభుమాక విరున్నిమే యాకిలుమ్, లాభాలుభజ్జిల్ సమదుంభసుభిరామ్యడి యిరుక్కితనాముమ్. “నారాయణనే” ఎన్న - అత్తలైల్ స్వస్తి భరరాన నాముమ్. (నాముమ్ నమ్మానైక్కు చ్చేయ్యమ్ కిరిశైకాళ) “ప్రాప్యప్రాపకజ్ఞ అవనే” ఎన్న అఱుతియిటపినుబ శేయ్యము వై ప్రాప్యతిలే పుకుము ల్యానైయతే; ఇనివేన్ ర్హుక్కుడలాక చ్చేయ వల్లొన్నిలై; అచ్చముఱు త్రిక్కార్యుల్లో ప్రార్కిక్కితార్కాళితే. త్వరై, ఇరుసువిడ త్రిల్ ఇరుక్కువాట్టుమైయాలే, ప్రాప్య ప్రతిప త్రిప్పుయే ప్రాపకస్వీకారముఖ్యాకితు. ఆటేయిమ్మానాకిల్ ప్రతిప త్రియేపణైన్ న్రీల నామ క్షానైయతే. అధికారితాన్ ముముక్షువే, జ్ఞానఫలమ్మాక వే

షుమ్; ర్యాగమాల్తెంటే స్వీకరితు; ప్రాప్యతిలే రుచియిన్ని క్షేత్ర, శాన్ నినైతపడియే సడకిల్ల నా స్నికత్తుమే ఫలిత్తువిను మత్తెన్ను యుండే. తుద్రవిషయ త్రిలే పిఱద శ్రేష్ఠే ఇయలశత్రుమ్ ఫలియానిన్నటు అతుభగవద్విషయ త్రిలే వేణూత్సుతే. “శయ్యమ్కిరిషైక్షిణ్ణ” ఎన్ యూలే - అవనుమ్ అవనుడై యారుమ్ వాముమ్డియాయిరుక్కే.

(కేళీరో) “కృష్ణకిడాయ్, పెద్దోకిడాయ్” ఎన్నిఱవూరిలే గోపవద్గుర్కిశనుమతిపెన్న ఱు కృష్ణనోడేకూడి అనుభవిక్కుప్పెఱువతే! శ్లోగిఱ ప్రీత్యతిరయత్తాలే పరశచగాలైక్కిశాయ్కిడక్క, “కేళీరో” ఎన్ జ్ఞాన్కిణ్ణ. మేయచుల్ తనైయిలే అశైయిదువారుణ్ణా? పెన్నఱ అంశత్తుక్కు త్రుప్తరామ తనైయో? మేస్నేలను “పరకుపరకు” ఎష్టు వరు వేణ్ణావో? కేళ్లుయే ఉద్దేశ్యమాయిరునుపడి. నాజ్ఞభుమ్ వాయిప డై తలాభమ్పెన్న ఱు, సీజ్ఞభుమ్ శైవిప్పుడై తలాభమ్ పెఱ వేణ్ణావో? (గ) “శుభమార్థియమైనై కోయత్తుధాశ్రవణంవారేం” సపాదలష్టమ్ గ్రహితాలే ధర్మాగ్రథకామమోడ్డుణ్ణై చ్ఛాలి, “ఇవన్తీర్థల్డిణ్ణు శైవిలుల్ పటుతెనే?” ఎన్ను; “నాలిలుమ్ ఒన్నుమన్న, భగవద్గుణవిర్భూతాయిరు త్వమ్ ఉన్నమ్ ణ్ణుపోల్చుకై పేశవిటు, తెఱ్పులుమ్ శిఖుతుచియమ్పుప్పుప్పోలే కులిరచ్చెని మదుత్తు కేత్తుకిడక్క వమైయుమెణ్ణు పటతు” ఎష్టాన్.

(అ) [సంగ్రహమ్ ధురమ్] జ్ఞానపుసరద్వారా ఇస్త్రియజ్ఞు పుతు పుటు బాహ్యవిషయజ్ఞై గ్రహితు ప్రినిప్తేరసిపుతు; అజ్ఞన్ని క్షేత్ర, తెఱ్పులుమ్ శిఖుతుచియమ్ పట్టప్పోలే, తపట ఇడమేపిడిత్తు రసిక్కు - (3) “కేళ్లరార్” ఎన్నుమాపోలే. [మధురమ్] అటివుకొదుత్తు రసిప్పిక్కుపెన్నఱ్ఱాయిరుక్కే. [వ్యామ్] పూర్వాపరసణతివేణ్ణాచై తనియేఇనితాయిరుక్కే. [వైదేశ్యం] కుపెపిఱపువాశితోర్థ

(ఒ) ధార - (అ) రా-స-3గ-గ. (3) ఓ-వాయ-గం-ఎ-గం

† (పా) పట్టడసే.

ఉడనుబ్బి పేణా తేయిరునుపడి. [వ్యాఖ్యలో] ఉడమి బీలాతార్కుల్లు చ్ఛుమి చ్ఛిరైయితే. శాఖికొదుత్తు వార్షికొన్నాన్ని నెగ్గితు. (కేళీరో) శాఖిన కై తలాభాస్ పెఱిపేణ్టావో?

(పాఅండల్లో) శోల్లుకిఱపడితాన్ కీథే “నారాయణ్” న్నార్కశే, అస్తనారాయణ శబ్దవాచ్చనాన సర్వేశ్వరన్, తిరుప్పాఅండలిలే బ్రహ్మదికభుడై య కూకురల్ కేట్లుమ్మడి, కుషిల్కటిపుయిల్ నోకుర్మమ్ కర్మకనై పోలే, తోళ్తీటియాకవన్న కణవశర్నముభుకితాన్ నెగ్గితార్కశ్లో. “మన్ను వడమతుడై మైదన్” ఎన్నమేల్శోల్ ప్రాతికితార్కశాకై యాలే, “నారాయణ్” ఎన్నతు, “పాఅండల్లో పైయ త్తుయిష్టపరమన్” ఎన్నతాకానిస్సార్కశ్లో; శ్రీధిష్ట్రుక్ పరత్వము పిడిత్తు ఉపపాదిత్తుక్కుస్థిల్వారానిఅండ్, (గ) “సమయ వృథథిర్మాద్య స్ఫమ్భవీతేజనార్థనఃి” ఎన్న మూతలిత్తుక్కటినాపోలే. (అ) “అపరం భవతిజన్మ పరంజన్మవివస్తతఃి” ఎన్న అజుననుక్కు తానుమ్ అరుజిచ్చేయతాన్.

(పైయ) (3) “మెళ్తుయిష్టానై” ఎన్నుమాపోలే ఆర్తసాదమ్ కేట్లుమ్మడి అశక్కాతే కిడకిస్తాపడి. (తుయిష్ట) తమోగుణాచిభవత్తాల్ వస్తడఱక్కుమణ్ణే; ఆర్తసాదమ్ కేళాతపోతు కాణమ్ విరాటిమార్క భోగముమ్, (ర) “మధురామధురాలాపా” ఎన్న:- విచేషప్పణమవల్ వేచ్చుమ్ అసహ్యమామ్ జగద్రత్నాత్మిల్ తిరుశ్శుమ్ పర్ణత్రినపోతు.

(పరమన్) ఇరున్నర్థినపోతై యిలమ్ శాయ్దరుభిన పోతుకాసుమ్ అజ్ఞప్రత్యజంగల్లిల్ ఘుక్కు అనుభవిక్కులావతు. నాట్టార్కుల్ మర్మశైపడియే; ఇండు(ఇ) “కిడన్నతిర్కోర్కిడక్కై” ఎన్నమ్, (ఎ) “కోల్

(గ) ధార-రాజసూయాగ (అ) గీ-ప-ప. (ః) 3-తిరుప-ప-3-

(ఔ) రా-సు-ఏ-గా. (గి) తిరుప-ప-3. (ఎ) తి-శాయ-గి-ప-1.

శ్రీ తికథక్కిడ్నాయ్” ఎన్నమ్ కొలాముడియిరుక్కామ్. సర్వాంగి నెష్టతోన్ ఱూమాయ్ తు క్రాయ్స్ర్ స్టర్ రూఫ్ మోహ్తు. (గ) [సం] అప్ కీల్ ప్రసిద్ధి. [మయాబోధితః] కాకమెణ్ణ బరువ్యాజమిదుకితేని త్రసై; ఎన్నాలే కెట్టేవ్. [శ్రీమాన్] క్రాయ్స్ర్ స్టర్ రూఫ్ కిఱపోతై కాసి ప్రాచుర్యమ్. [సుఖసుపం] పదుకే క్రీడాయితే ఉఱక్కమించు వుతు. [పరస్పరః] ఎథుప్పి కొట్చునినై తకార్యతుక్కామ్ ఉఱక్కమే అమైయుడ్దిచీర్. సింహమ్ ఉఱజుమోహ్తుమ్ దుష్టమృగజ్ఞో అల్లుయమాట్టాలే. (అ) [కాసల్యసుప్రజారామ] ఉఱపుపుక్కావాయైమతై ప్రాచై పోలే, వన్వకారియతై మఱస్సాన్. బరుతిరువాటి విశ్లేషణమ్మడియే! ఎన్నితాన్. (3) “పదుతపెన్నాకటై.” (పరమన్) కిట్టవన్న కిడక్కిఱగుణాభక్యతాలే వన్న ఏంధ్రమాకపుమామ్.

(అపిపాడి) “పరమన్” ఎణ్ణార్కి లే; అవనుడై య శేషిత్వతై అనుసనితాల్ నడువు తజ్జుమవర్కశలామై తిరువడిక్కిలే విఘూకితార్కశల్. అవనుఱక్కామ్ శుభపోతమత్వతుక్క సూచకమానాపోలే, ఇవర్కశుమ్ ఇనారీణాము తమైకళానమైక్క సూచకిమ్ తిరువడిక్కాచ్చాడ్కి. అవన్ శేషిత్వతక్క కుర్క చ్చమైనాపోలే, ఇవర్కశల్ శేషత్వతుక్క చ్చమైనపడి. స్ససఫుయుప్రజై ములైయిలేయితే వాయ్వై పుతు. (చ) “శవ్వడి శైవ్య తిరుక్కాప్పు” ఎన్నుమవర్కమకితే.

(అడిపాడి సెయ్య్యుణ్ణమ్) అడిపాడువతుక్క మున్నపోలే అన్నారకమాపరు; (ఁ) “ఎల్లామ్ కణ్ణన్” ఎణ్ణితే పినైఇరుపుతు ఇవాసుండరస్సుగ్గానితే. ఎల్లామువనే యెణ్ణిరుక్కేటయాలే, (ఒ) “కూత్తు శోట్టిక్కచ్చెంబుసుట్టె” ఏణ్ణార్ తమప్పనార్; ఇవల్, అవరిలుమ్ ఉఱక్కమ్, వ్యాంచిమాన్ ముఱుక్కతాలే “సెయ్య్యుణ్ణమ్” “పాల్చు-

-
- (గ) రా-సు-శ్రీ-శ. (అ) రా-శ్రా-అ-శ-ఱ. (3) తిరుప్పల్లా-ఫ.
 (ఔ) తిరుప్పల్లా-ఱ. (ఆ) త-పాయ-ఁ-ఱ-గ. (ఎ) శెర-థ-గి-గ-శ.

మ్) ఎన్నితాళ్ల. (అడిపాణిసెయ్యుటోమ్ పాలుటోమ్) డెస్కర్క్యూ
టెస్టు పేస్టావే. “కుడిక్కుక్కుడవతు, ఉడ్డుక్కుడవతు” ఎన్న అడిటెచ్చెల్లో;
ముశల్లితనిను లే వ్యుత్తియిలామెయాలే. ఇవర్కిల్ సాకుమార్యై
స్టాన్ తిరువడిక్కె ప్పాదుతలో నెయ్యమ్ పాలుమ్ కుచిత్తాపోలే.
(సెయ్యుటోమ్) అవన్ జీవనమ్ వాడ్లోమెన్నిచార్కిల్. (సెయ్యుటోమ్)
ఇవర్కిల్ ఆక్రెత్తాన్ పట్టిరికొళ్ళప్పార్కిక్కాతతు; ఇవర్కిల్ ఉడ్డాల్
పశిక్కెదువతు అవనుక్కపోలే. శరీరత్తుక్కువరమ్ నన్నె శరీరిక్కింపే.

(g) “యస్యంత్తాశరీరమ్.”

(నాట్యా-శేసిరాడి) [బాహ్యముహలార్తత్తిలే కుచిక్కుక్కుడ
నోమ్. అవన్ తిరుప్పాయ్కెడలిలే కిడన్సుకిడై ఎన్నాచ్చుతుతాన్.
మహిమియాథవల్లో కుచిత్తు విరల్ ముడక్కుమతిత్తాట్టిల్ ముడల్లుట్టో?]
(అ)[భతీనామమ్] అవన్నె అధ్యిపార్ వాడ్లోకిరుక్కుమ్మడియితే. (నాట్యా
శేసిరాడి) అతిల్ అవన్నె ప్పిత్తాప్పుడనాక్కుక్కిస్తడనోమ్. (3) [నమేస్సు
నమ్! భాగ్వతిన్ అసన్నిధియిలే కుచిక్కు ఇతాయ్కుమ్ భార్యైయై
పోలే. [వస్తూ] ఇణ్ణాయ్యాభరణానిచ] ఉడమ్ముతానే మిక్కెయాయిరుక్కు,
అతుక్కుమేలే అస్సరమానవర్త్తిచ్చెయ్యువో? (4) “ఉడమ్మునాల్
కుణ్ణివిలమే” ఎన్నాకాతే యిరుక్కింపతు. [తంవినా] కుచిప్పు
ర్కుప్పథానోపఃరణమ్ వేణ్ణావో? [కైకయిశ్శాపుత్రమ్] “నడువిలా
చీచి విశ్శైయైసలినాళ్లో” ఎన్నా, నాముమ్ అవన్నెనలియవో? [కైక
యిశ్శాపుత్రమ్] బుషణిలోడే సమ్మామిక్కువుమ్, అవర్కిల్ విరోధిక్కై
పోక్కువుమ్, అత్తాల్ వన్నపుస్తముమ్, అవశాల్ వన్నతాలో? అవల్ పెంత్తి
శిశ్శైయై? [భరతమ్] అవల్ సమ్మనమ్ మిక్కెయైన్ను మ్మడియైతో
అవస్థన్నాచి. [చర్మచారణమ్] నమ్మిపీరిణ్ణాల్ అవనిరుక్కుమ్మడియైరు

(g) సా-2.

(అ) తి-మ్మె-3-ఎ.(3) రా-యి-గాప-8.

(4) తి-వాయ-4-ఎ-ఎ.

స్తోత్ర, అవనైపీరిష్టాల్ నామిరుక్కుమ్చిడి ఇరుక్కపేణ్ణావో? ఇప్పుడి శ్రీపథూతక్ అసన్నిధికళిలే శేషికళ్ కుళిక్కు ఇంజాయ్యిప్పర్కళితే అత్యప్పయ్యాక్కి అవనైయొయియ్యా కుళిక్కప్పడవో మెన్నిళ్ కకళ్. (నాట్కాలేసిరాడి) శ్రీభరతాభ్యాసైపోలే; (గ) “అత్యస్తసుః సంపుగ్ధః” ఇతాయిది. (అ) “శేతేశేమహీతలే” (3) “భరతస్యవదేశోషమ్” ఎణువన్వహారైయితే. “అనుకూలన్” ఎణుటిరవాత్మేనాట్ త్రయై ముతి త్రియాకిలుమ్ కిడప్పుతోమ్, అవన్ తర్కైకైడకిట్టాన్ ఎన్నిళ్లార్.

(మొయిట్టుమాతోమ్) (ర) *మొయక్కాళితే. ఇని అతుతనక్కు నిఱి గొడ్డుకైటియితే ఉచ్చతు. అవనైకైముకిటాల్ కాణమ్. ఇవక్కాళ్ తొడడ్చినాలితే అవన్ కులైయమ్ కట్టిపుతు. అవన్ కిఫ్పితాక్కార తుక్కు అవకాశప్రదానమ్ పణ్ణోమెన్నిళ్లారకళ్. శేషిక్కుకిఫ్పిత్తురియారపోతు శేషత్వమ్లే. అవన్ నిరపేణుకైయాలే కిఫ్పితాక్కార తుకైడమిల్లే; ఇవన్ స్వరూపలాభతుక్కాకివే అవన్ నామేణుకై పోలే ఇవక్కాళ్ కిఫ్పితాక్కారమ్ కొశ్శుకైడనన్. ఇవన్ శేషత్వమ్ తన్నడైయ శేషిత్వత్తిలే శేషకైయాలే ఇతు స్వరూపాన్నగతమ్. (మలరిట్టునాముడియోమ్) (గ) *శురువూర్కుమాతోటైయితే. అపో తలర్నస్ శైవిపూర్వావినిష్టమ్ వడ్డుంబ్ కాల్ వాగ్గే ఇవక్కాళ్కుమాలిలే పథియుమ్చియితే తిరుక్కుమాలిల్ శైవియిరుప్పతు. తాన్ “మాటై శూఢ్” ఎను తొడడ్చినాల్, కులైయమ్ అవన్ వన్నమాట్టి అలజ్యారిక్కుమిత్తే; అతుక్కు అవనుక్కు అవకాశమ్ వై యోమైనె. (నామ్ముడియోమ్) అవన్నానేవన్న శూఢీల్ శేయ్యలావతి త్రయే.

(శేయ్యతన్శేయోమ్) వచనసిద్ధమొయాకిలుమ్ పూర్వక్కాళ్

(ర) రా-అ-గం-30. (అ) రా-అ-గం-అా. (3) రా-అ-గం-అ.

(ఇ) బి-వాయ్-ప-గ-అ. (గి) రా-చ-ఎ-ఱ-ఱ.

అప్పాను యెంబ్రీయ వేఱు శెయ్యక్కడవోమలోమ్. * [పన్కత్తు క్కితే ప్రతిషేధముక్కతు; ఇత్తుపోతినైన్నిల్; స్వరూపకథనమ్ ఆథ్యోన్ “ఎళ్లోపూర్వోక్క దేవతా సరభజనమ్ పణ్ణమెయాలే” ఏషానామ్. (గ) * [ప్రతిబుద్ధానసేవనేయితే. ప్రాప్యిప్రాపకజ్ఞమ్ అవనేయాకిలుమ్, అనాత్మగుణాజ్ఞ తవిరుకై యుమ్ ఆత్మగుణాజగ్భూత్తు యుమ్ తవిరాతే, చేతననాకై యాలే. (అ) [సర్వభూతాత్మకేతాత] కొర్యకారుణ్యానైనుడై య అనన్యత్వాతేచ్చోలుకింతు. [జగన్మాథే] జగత్కుమ్ అవనుక్కమ్ సమృధ్మమ్ కేవచేషిభావత్తాలే యెన్నిఅభుః [జగన్మయే] శరీరకరిభావత్తాలే ఇస్సముఖ్యమైనిఅంతు. [పరమాత్మన్ని] ఇవన్నీఖుక్కత్తాన్ వ్యాపకనానాపోలే తనక్కువ్యాపకా సరపిత్తై యెన్నిఅభుః [గోవిద్వే] ఇన్నైవ్యర్విత్తైక్కొడ్డుకడక్క విరాతే కిటనిఅఖ్యమవస్థనిఅంతు. [మిత్రాంమిత్రః ధారుతఃి] సమృధ్మమితువానపిన్ని మీ తర్వ్య ప్రతిసమునియాన అమితర్వ్యముమిత్తయెన్నిఅంతు. ముక్కనుక్కు తదీయత్వాకారత్తాలే లీలావిభూతిండ్రేశ్వరుమాకానిఅట్చేయితేత్వాజ్యి ముమాకిఅంతే. విభూతినూత్రమే ఉద్దేశ్యమాపణు, అవనుక్కుతను భూతరాన బ్రహ్మదిక్కలోడొక్క (3) “సీరాయినిలనాయి” ఎన్నిఅభుత్తు ముఖ్యమ్ ఉద్దేశ్యమామితే. ఇన్నై ఆశ్రయసేయమానాలుమ్ ఈశ్వరాభిమానిక్కల్త్వాజ్యరితే. అగ్నిహాత్మగ్నిక్కుమ్ శ్రుతానాగ్నిక్కుమ్ అగ్నిసామ్యముణ్ణాయురుక్కచేయితే, విధితన్నిగ్గిలే ఒసునిషేధమాకపుమ్ ఒప్పు జుదుమాకపుమ్ శోల్లానిన్నిష్టతితే. ఇప్పఁడి పూర్వోక్క నుష్టనముణ్ణితే. (ఔ) “సుహృదంసర్వభూతానామ్” ఎన్నిఅపడియే ప్రాప్తి ఉడ్డుకిలుమ్ ఒరువర్ ఒరువడై యెమ్మప్పి ఎల్లారుమ్ తిరశవలత్తు అవన్ మున్న నిఱ్కుక్కడవోమల్లామ్; నామ్ తనియేశ్చనితిక్కల్లో (గ) ఫారచాన్ని-మా-349-3E. (అ) వి-పు-గ-రు-32. (3) తి-వాయ్-E-F-గా. (ఔ) గ-గ-అ-F.

నైరూప్యవహమామ్. (శేయ్యాతీనశైయ్యామ్) (१) “సర్వాత్మనా
పర్యానుసీయమానం” ఎష్ట ఇత్తై యపెచుమాత్తై పో లేయమ్, తీ (చక్రవ
ర్తియమ్ పెచుమాభుమ్) కొడుకైస్తైయాలే రాజ్యమ్మణ్ణకై శాస్త్రిక
మాయిరక్కట, “ఇవ్వంశ శ్రీల ముత్తైతప్పవారిత్త” ఎష్ట శ్రీభరతా
శ్రౌన్ ముడిక్కు ఇతాయిత్తాపో లేయమ్.

(తీక్కు-అత్తై చ్చెఱోతోమ్) “పేయ్ ప్రేస్టే” ఎష్ట నైయవ్వుడ
నోమ్; “నాయక ప్రేస్టే శ్శాయ్” ఎష్ట కాలిలేవిధవ్వజ్జప్తోమ్; అనన్
శైవపుత్రోమ్, పత్నమాసన్ శున్త ఖుమిర్మన్రాణసిః శ్రీ పస్సిన తజ్జన
శర్మనాదిక్కై ఏకాన్త తిలమ్ పెచుమాభుమ్కై వ్యాప్తమ్ శైయ్యాత
శిరాటియొప్పలే. (శైనోతోమ్) అవ్వాన్ కలచునిచు అఱియుమాకిల్
శైయ్యలావతిల్లే. (శైను ఓతోమ్) పిఱర్ శైయ్యమువై అఱిపిక్కచ్చెన్నా
యమ్ అవన్ ముక్తోల్ త్రణలీక్కడ్డాల్ అఱిపిక్కవాక్కాతపడి యియక్కు మే.

(అ) “సచనిత్యం ప్రశాస్తాత్” ఎష్ట జేయిరుప్పతు.

(పయముమ్పిచ్చెయమ్) ప్రాస్తకాలజ్జిలే ఆర్థరైయమ్
యోగ్యరై యమ్పార్ త్తుభుమువై. (అన్ననై యమ్కై కాటి) అపర్కో
కొళ్వలరాసై యమ్ కొడుత్తు. (కైకాటి) ఎగ్గమ్కొడుత్తాలమ్,
కొడుత్తాల్ ఎన్నిర్మక్కై. అతావతుంబరవరై యొచువర్ ఎఱ్గ
పుకై యమ్, అపర్కిభుక్కు సర్వస్వదానమాక త్రాజకై కొడుకై
యమ్, ఎగ్గారై యమ్ కొగ్గుపోకై యమ్, కృష్ణానుభవమ్ పడ్డైకై
యమ్, ఇవై యోగ్యమ్ శేయ్ తాలమ్ ఒన్నమ్ శేయ్యప్పైన్ఱలోమెణ్ణి
రుకైయమ్.

(ఉయ్యమాతణ్ణ) (३) “అసన్నే నసభవతి” ఎష్ట జే మున్చు
కిడ్నతు; (३) “సస్తమేనంతతోవిదుః” ఎన్నిఉపచియుకై. (ఎస్టై
† (శా) చక్రవర్తిశైరుమాభుమ్కై (१) రా-యు-గుగు-గి. (అ) (३) తై-అ-ఎ-గి.

ఉక్కను)మనోరథమేపిడిత్తు త్రి తియానిలు, మోఘలే. (7) [నిన్ పుకట్టిల్ తిత్యాది] ఉన్నడె యకల్యాగంగుజాచై అనుసనిక్కుమ్ అనుసనాన త్రీడు ఒక్కమో ని పోరప్పిలియక్కుడుక్కుమ్ పరమపదమ్. (8)
 “మాలే! పడివ్వోతిమాన్ తేలిని - మఱప్పిసైయాన్ వేణుమ్ మాడు.”
 “ఉక్కను-శేయ్యమ్కిరైకై కళ్ కేటీర్” ఎన్నితారుకళ్. విధిపూర్వకమాక చ్చెయ్యైకై యిఱైకే ప్రీతిపూర్వకమాక చ్చెయ్యైకై. (9)

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవతారికై.—ఇరడ్డామూబు. (వైయ తిత్యాది) ఇప్పాటిల్, భగవతైటజ్జ్రీతిలే రుచియైడై యరాయ్, అవనై యే ఉపాయమాక పున్రత్రియరుకిట్టా ఇవ్వధికారిక్కు సమ్మానితస్వభావవిశేషజ్జై అరుణి చ్చెయ్యికిటార్.

వ్యా.—(వైయత్తువాటీర్కాళ్) *ఇరుల్ తరుమాఫాలమాన ఇవ్విభూతియిలేపిఱున్నవైతు భగవదనుభవమ్ పణ్ణెపైన్ర భాగ్యవతి కాళ్!. భగవన్నుణాగ్గు స్వస్విషయ్త్తిలే కేర్ను విశజ్జనిష్టుభ్రవ్వీ భూతియిలే పిఱున్న భగవన్నుణానుభవమ్ పణ్ణుకిఱ భాగ్యవతి కాశైని తార్కశాకవుమామ్. ఇత్తాల్—(3) “విష్ణుశారిలుమ్శిరియ్” ఎన్న అతు. విష్ణుభార్యక్కుమ్ ఇద్దేవనితే శీలాదిగుణాచై అనుభవిక్కు వేణువతు. ఇందుభాగ్గుక్కు స్వరూపజ్ఞానముణ్ణానాల్ యావదుణవిషిష్టునై ఇంకై అనుభవిక్కుతామితే.

(నాముమ్) “అవనాలే పురుషార్థమ్” ఎణ్ణిరుక్కిఱనాముమ్. (నమ్పావైక్కు) పొప్పురుచి పరవశరాయ్ నామనుష్టిక్కిఱనోన్పుక్కుః అవనుమ్ అవన్విభూతియుమ్ వాముకైక్కు భగవద్విషయ మజ్జశాశాసనపరరాన నామనుష్టిక్కిఱనోన్పుకైన్నవుమామ్. (శేయ్యమ్

(కిరిచ్చె కళ్) అవశ్యమనుషేయమాన క్రియోకటై . (కేళీరో) అన పరతే యిలామల్ కేభుజ్ఞోల్; భగవద్విషుభకోలాహల తీలే తాగ్నో భగవదనుమాలరాయ, భగవదనుమాలరై తేడి అత్మి కుట్టమ్మడి ఇత్తు నై పేరుణ్ణావతే! ఎషు అస్యపరరాయిరుక్క, “కేళీరో” ఎషు అస్యపద తై యై తపిర్కించార్కిల్.

(పాఱ్యుడలితాయ్ది) తిరుప్పాఱ్యుడల్ నడువే తిరువనన్నాథ్యోనా కిఱ పడుకైయలే విరాటిమార్కొతిరుములై తడత్తాలే నెరుక్కి అణై త్తాలుమ్ అవర్కభుక్కు ముకిముకొండాతపడి జగద్రత్నా చిస్తేయలే అవ హితనాయ క్ష్యాశ్వర్మరుభుకిఱవనాయ; అత ఏవ పరమపద తీల్ నిషుమ్ సంసారిచేతనసంరక్షణార్థమ్ తిరుప్పాఱ్యుడలిలే అవసరప్రతిత్త నాయకొక్కు క్ష్యాశ్వర్మరుభుకై యాల్ పద్మ గుణాతిశయత్తుక్కుబిప్పి లాతవనాయ, తిరువనన్నాథ్యోనైలే శాయ్యిరుభుకై యాల్ పద్మ పరభాగశోభకొక్కుప్పిలాతవనాయిరక్కిలై ఎమ్మెరుమానుడై య తిరువడి కటై, ప్రతిక్కు ప్పోక్కుప్పిడాక ప్పాడి భోగ్యాసరజ్జిల్ అస్య యియోమ్.

(నాట్కాలేసీరాడి) (పాతస్సునైపుణి. ఇత్తాల్ - కర్మయోగతై ఉపలక్షీక్రియతు. ఇత్తాల్ - తత్త్వద్వాశ్రమోచితమాన సాధనాదినిత్యకర్మాగ్మిల్ ఇవ్వధికారిక్కుయథావదనుషేయ మెనుతాయిన్నా. “పాడి” ఎత్తతు - పాడక్కుడవోమెన్నపడి. “సీరాడ” ఎత్తతు - సీరాడక్కుడవోమెన్నపడి. (g) “తత్తుకర్మసమాచారేత్” ఎషు ఇవ్వధికారిక్కు అనధిసంహిత ఘలమానికర్మ అనుషేయమెన్నతిఁజే. (మైయై బ్రూముతోమ్ మలరిటునామ్మముడియోమ్) మై - క్షుణక్కుప్రకాశకిమాకై యాలే, ఆత్మయథాట్ట్యి ప్రకాశకమాన జ్ఞానయోగ తీఱస్యయి

కృ_డవోములోమ్; పూ_చూ_డుకై_భోగరూపమాకై యాలే, “మల నీటునాముడియోమ్” ఎష్ట - భగవదనుభవరూపమాన భక్తియోగ తీల్ అన్వయికృ_కృ_డవో ములోమెనిఇతు.

(నామ్ ముడియోమ్) నామాయ భగవత్తోపి సాధనజ్ఞాన జ్ఞానయోగభక్తియోగజ్ఞిరథైలుమ్ అన్వయియాతోభైకై యే వేద్ము వతు; అవణ్ణానే ఇవ్వాత్తవస్తువై అనుభవికృ_మోభు జ్ఞానభక్తికిశిరణైయమ్ కొడుత్తు, “ఇవన్త్తై నీ తవిరాతోభైయవేణుమ్” ఎష్ట నిర్భనికృ_మోభు సమ్మాన శైయ్యలావ తోసిత్తైయితే. నామాయనుష్టిక్షితపోతుమ్, అవన్కొడుకృ_ నామ్ పరిగహియాతపోతుమ్ స్వస్వతత్త్వమ్ కులైయామైయాలే, అతుకులైకైకాకృ_క నామాయనుష్టియాతోభైకైయమ్ వేణుమ్; అవన్తర నామ్పరిగహికైయమ్ వేణుమ్.

(శైయ్యతసపిత్యాది) ప్రమాణముడైయాకిలుమ్ పూర్వాచార్యురక్ష అనుష్టియాతసంత్తై అనుష్టికృ_కృ_డవోములోమ్. అతావతు - ఎమ్మెరుమాన వాత్సల్యాదిగుణవిషిష్టనేయాకిలుమ్ తదీయరైమునిష్టితు అనసైషున్త్రహకృ_డవో ములోమ్. (టీకృతాశైచెచ్చితోమ్) పరామాణ్డువహమాన పొయ్యి శోంకృ_డవోములోమ్.

(పయముఖిత్యాది) భగవదైన్యభవణైయమ్ భాగవత వైభవణైయమ్తామతీస్తవైను ముపదేశిత్తు, “నామ్బిష్టముపదేశిత్తులోమ్” ఎష్ట తన్కార్పణ్యాపై యనుస్థిత్తు, అర్థిశ్శువుపుమ్ ఉపదేశికృ_కృ_డవోమ్.

(ఉయ్యమాతెణియుక్కను) ఏవమ్పుకారేణ ఉణివికృ_ముష్టియై ఎణి ఉక్కను - శైయ్యముకిరిశైక్కల్ కేళ్లో ఎన్నవ్యయమ్.

అవ; — మూడ్చామాటిల్, చేతనర్ (గ) “జోర్తిష్ఠమేసి స్వర్కామోయజేత్” ఎన్న - ప్రధానఫలమ్ స్వరమెణ్ణిరుపుర్కళ్ల ఇని, (అ) “ఆయూరాశాసే” ఎన్న తన్నముక్కు నస్తివేణ్ణయిరుక్కే యాలే అవా స్వరఫలమ్ పుత్రుర్కళ్ల గృహాక్షేత్రజ్ఞు దృష్టాదికశైషిరుపుర్కళ్ల; ఇవర్కథుక్కు ఇరణ్ణమ్ త్యాజ్యమితే. (3) “ఉష్ణనోదు నీర్థామేయావో మునక్కే నామాచ్యుయివోమ్” ఎన్ను మతితే ఇవర్కళ్ల ప్రధానఫలమాక నిస్తే తిరుపుతు; ఇని అవా స్వరఫలమాచని సై తిరుపుతు తాజ్ఞు ఇరుస్తనాడు సమృద్ధమాయిరుక్కే; ఆకైయాలే ఇని అతుక్కు అనుమతి వణ్ణినార్కు నస్తియై ఆకైపుడుమి తనైయితే. (4) “ప్రవక్షామ్యనసూయవే” ఎన్నానితే. అతిర్కొనిరాతమాత్ర మేయితే శేషువతు. అవనుకమై ప్రిన్ శైలుకై స్వరూపమ్ ఎణ్ణిరుక్కు మవర్కశే ఇవర్కథుమ్; అవనుమ్, పరసమృద్ధేశ్వర్ ప్రయోజననే.

వ్యా.—(ఒక్కి) కీఫ్ఫితాప్పాటిలే - “పాఱ్ఫ్రాడబుల్ పై యత్తుయిన్ పరమన్” ఎన్నార్కళ్ల; ఆర్తరత్సాత్తుక్కాకవితే ఇక్కిడై. ఇణ్ణుండికళార్థధ్వనికేటు శ్రీచామననాయ వసవతరిత్త అవర్కాళ్ల కార్యమ్ శేయితపడి. “చ్ఛాల్” ఎన్నయాలే - ఇవ్వార్క్ తిక్కు పూప్రయదశైయల్. వామనత్యమ్ తోర్భేథ్రికించతు. ఇస్ర్వీన్ కణ్ణీర్కణ్ణ శితామ్చినపడియుమ్, మహాబలిసీర్వార్త త్రవాటే వశర్కష్టపడియుమ్. వసిప్పటుచ్చాయిన్ మూగీల్ ఆదిత్యకిరణమ్ పటువాటే వశరుమాపోలే, అపేషితమ్ పెట్టే ఖువశర్కష్టపడి. (గ) “సదైకరూపమాపాయ” ఎగ్గిఱ తత్త్వమితే - అఱపుతు పెరుపుతాకింతు. సంసారికథుడై య వృద్ధిప్రసాదికాళ్ల ర్మానుగుణమాకై యాలుమ్, స్వర్మాకై యాలుమ్, దోషాయ ఆకార్మమ్; సర్వేశ్వరన్ శేయల్ పరార్థమాకై యాలుమ్, కృపై యాలే

మూడై యాలుమ్, గుణాయవామ తనె యితే.

“శ్రీవైకుణ్ణుతిలిచుక్కమౌళ్తు సంసారికట్టడై య ఇధుక్కు తిచుపుళ్చుమ్ నొస్తిరుక్కుమ్” ఎన్న భట్టరుచెచ్చయ్య; శిల్వ అష్టకేటు, “అవాపుసమస్తకామనాయ నిరతిశయానదయుక్తనాయిరుక్కించు నశ్యేశ్వరసుక్కు చిరిథుళ్లో తిరువుళ్చుతీల్” ఎన్న; (2) “వ్యసనేషు మనుష్యాణామ్” ఎగ్గిఱతు “గుణప్రకరణమో, దోషప్రకరణమో” ఎష్టరుచెచ్చయ్యతార్. “దుఃఖతఃి” ఎన్నానిఱ్కచ్చెయ్యతే గుణమాకిఱితే. [భృషమ్] ఇవర్కిళళవల తిరువుళ్చుమ్ నొస్తిరుక్కింపడి. ఇవన్ రన్కావట్టచ్చర్యాలస్తే పదుకిఱతు. (3) “భవద్విషయవాసినిసి” ఎష్ట ఎల్లక్కుళ్లే కిడక్కుమ తనె యితే ఇవనుక్కు వేణువతు. ఇవనిడక్కే క్షాణయాలుమ్, నమకావట్టచ్చర్యాలే వ్యాపైచ్ఛిరుక్కైయాలుమ్ దుఃఖమిరటి తిరుక్కుమ్. [భవతి] ఇవన్ వ్యసనజభ్యేస్తవాతే, ఉణ్ణు పుడవై యుడుత్తు వెన్నిటై యుమ్తిన్ను సుఖత్తుపోమ్. (3) “బుంగం ప్రవు జామివమే” ఎష్ట - ఉళ్లతనై యుమ్ ఇధుపట్టిరుక్కుమ్ అవన్. ఇజ్జనే బుంపుతు దివ్యాన్తిపురత్తుక్కువెన్నిల్; [మనుష్యాణామ్] జనిధ ర్యాక్క శైలార్కుమ్.

మాఱనేరియి లే “రామానుజదాసన్” ఎన్నారొదుత్తు “అవన్ నరుకిఱిపడియైక్కుణ్ణు కడక్కపోవెన్నితే!, నాలడివిలడీపోవెతల్, ఇల్లయాకిల్ ఒరుముఘుక్కిట్టుక్కొళ్ళుతల్ శైయ్యవణ్ణోవడుప్పుతు” ఎన్న; “చడ్డాళనేయాకిలున్ ఆర్తనానసమయతీల్ అల్లాతార్ విఇజ్జిపోవార్, ద్విజనాకిల్ అవన్ విఇజ్జువాన్” ఎష్టవిధివిశేషిత్తు అంశమ్ అభ్యేసింటే!” ఎష్ట అవర్కాళ్లశోగ్; “కెడువికాళ్ల! విధిపూర్వుకమాయాకువైయిరుప్పుతు” ఎష్టరుచెచ్చయ్యతార్. (4) “పాచానా

వాశభానాంవా” ఎఱ్ఱాలితే పిరాటి. ఇవర్కిషుడై య పూర్వవు తమ్ కిడక్కిందాయి, ఉన్నోయిల ఆపట్టు వచ్చాస్తికిశాయి నిఱ్పించే మెయ్యియొనితాళ్ల. ఆచ్చి యాతే సర్వేశ్వరన్ శేయల్కిషుక్కె గ్రామ్ గుణాధిక్యముడై లై యితే. (g) “ఏకధాఖపతి, ద్విధాఖపతి” ఎఱ్ఱా ముక్కువు పరారమాకప్పలపడిను కొళ్ళానినార్కారితే. అతుపుమ్ గుణ శిల్పి శోగుకానిన్నతితే.

(ఉండున) నలిక నూ అట్టినుఅప్పేక్కి క్రొప్పున్నర్త్తమిక్కిర్. { (1) “ఎన్నిశుమాయను! ఎస్సుపునసభీలన్” ఎఱ్ఱానముచిప్పభుక్కాపోలే విలక్కుటే యీర్లామెయ్యే పంత్త్రాశాకచ్చెయ్యత తన్ననె కిడ్డిర్. (2) “అడిచిచ్చొమొన్నో ముహ్యే నీయణిమాయ్” ఎఱ్ఱా ఆచ్చే పాటు మడలెపుక్కు వేణుమ్మిచొమాన అ గిరువడిట్టే క్రొడిణ్ణుక్కిర్ కాడుమొడై యుష్మణ్ణన్న తు. (3) “పోల్రాక్కు-అభుసవాయ్ ప్పొచ్చేక్కాయల్ నీరేంత్తు” ఎఱ్ఱామ్, (3) “సీయణిమాయ్” ఎఱ్ఱామ్, ఇరుటుపెఱవేణుమ్ కైన్నెక్కొడ్డిక్కిర్ ఇరద్దతు. (4) [కొణ్ణానెయ్యాల్ కొడుత్తారే యాన్ పథ్ఫీ ప్పార్] ఈశ్వరనుడైమైన్నె “ఎస్సుతు” ఎఱ్ఱానున్నిక్కలితే గుణ గొణ్లు, తన్నడైమైన్నె “తన్నతు” ఎఱ్ఱా ఎలైనిసుకొణ్ణువన్నక్కలిలే కుంత్తమ్ కొళ్ళాతే! (5) [సీళ్వన్ కుఱభుసవాయ్] నైరుకై కుంపరి పూణులిట్టవి లైనే. [తుక్కున్నకుమిక్కొనై] పూజ్యతమనాన వనై. [క్షాచ్చెవిళ్ శేవియల్ దేర్చామే] (6) [ఎంబెల్లోగుక్కిమవిక్ మాన్ యే] సర్వగ్గల్ పుకుమ్బిల్లోడు అచ్చెవిళ్ దువారియిలై. ప్రస్తుతమ్ కృష్ణావతారమాయున్న శ్రీచామనావతారమ్ ప్రస్తుతమ్ నెన్నెన్నియే; శేయుమ్ ఆన్నెత్తొమీల్కిషుమ్, ఆశ్రితపడ్డప్పాతముమ్, నడినభుమ్,

(1) ఛ-2-అం-అ. (2) పెర-ప-గ-ఎ-స. (3) పి-పాయ-గ-3-ఎ.

(4) నా-పి-గం-సి. (5) గ-పిరువ-ఎ. (6) పి-మొ-గం-ఎ-అ.

వాత్సల్యముట్టు, అవన్ ఒరు ఉరుకుకైయాళానాప్పాలే, ఇవన్ ఒరునాటుకాక్కడ ఎశియనానపడియాలుమాక అందెనిరుకైయాలే శోభాకిషాక్కిల్ల.

(ఉత్తము) పరహించై పట్టియుట్ త్రామ్మిపయితు వశర్ ప్పార్ - అధిమర్; పిఅర్ జీవనమై అనుమతిపట్టియున్ప్పార్ - అవనిలుమ్ ఉత్తుక్కప్పర్; “పిఅరుమ్ జీవిక్కపేఱమ్, నాముమ్జీవిక్కపేఱమ్” ఎణ్ణిరు ప్పార్ - మధ్యమర్; ఉదారనాసనస్క్క లిలే తనై అభ్రియమాటి యుమ్ పిఱురై జీవిప్పు క్కు - మన్ - ఉత్తమనాకితానే. (g) “అప్య హం జీవితంజప్పుమ్” ఎనిఱిపడియే ఎనై యుమ్ ఎన్నడెమైయై యుమ్ నొన్నాకిలుమ్ ఆశ్రితర్ క్కు ఓరణ్ దుశ్చచ్చయ్యక్కడవో మెళ్లి రుక్కుమవనే. (h) [అష్టకిరిహాణియాయ్] ఉనక్క వేడ్డిచ్చెయ్ తాయో? ఉన్నడె యార్ క్క వైత్తశ్శాసచ్చపమితే.

(పేర్ పాండి) కథాఖుమణ్ పెఱువాయుమ్ ఇధుప్పారుమాయ్, అతిల్ లాభాలాభమితే అవర్కిభుక్కుతు. అజ్ఞన్నికై, పేర్ పాడుకై యే ఎడబుక్క ఉద్దేశ్యమ్నితాక్కిల్ల. కటిప్పానోబోలే అవన్, పణిప్పానోబోలే తియనాముమ్; వాడ్చుభూతనానవన్ సంఘియైడ్డు క్కుమ్; అవనుక్క వాచకమాన తియనామ్ముళాలేయతే అనుభవిపుతు. “తియనాముమ్ శోభాకై క్కుఅధికార సమ్మితివేణ్ణానో” ఎను సభీయర్ ఇటుకై కై టుచుర్; “యోగ్యనాకిల్ ఇచ్ఛపడి శోభాకితాన్; అయోగ్య నాకిల్ యోగ్యమై సమ్మాదిక్క వేణ్ణ” ఎణ్ణరుభిచ్చెయ్ తార్. ఎడ్డనే యైన్; “మేలుళ్ళ నైకచ్చై కంక్కడవతాక విశ్వసిత్తవనుక్కుముళ్ళ విరోధి శైయుమ్ పోక్కమాట్లాలో” ఎణ్ణ అముభిచ్చెయ్ తార్; “గాచై యాడప్పో మనసుక్క వేటోసుక్కియలే ముఖుకిప్పోక వేఱమో? మాతృఫూతకి నుక్కమ్ కైనొన్నాల్ “అన్నే!” ఎన్నపొప్పియశ్శనో

పాతి, భగవద్విషయ తీర్చ విరోధితార్కక్యుమ్ తిరునామళ్లో ల్ ప్రా. వీ
యణ్ణు. తిరునామన్నాన్ ఎల్లా అధికారికథక్యుమ్ వేఱమ్. కొర్కు
యోగనిష్టనుక్యుమ్ పాపత్యయ శ్వత్కుట్ తీరునామమ్ వేఱమ్; జ్ఞాన
యోగనిష్టనుక్యుమ్ జ్ఞానవైశద్యిష్టే ప్రాణికొక్కడుక్యుమ్; భక్తియోగ
నిష్టనుక్యుమ్ భక్తికివివ్యధిక్యుట్ వేఱమ్ ప్రపన్ననుక్యుటేనాయాప్తే క్యు
వేఱమ్; విరోధియైపోక్కిట్ తిరునామమ్ శోట్ వేఱమెన్న విభమ్మమ్
పాతాతవనితే ఇతుక్యు అధికారి. (१) [కృష్ణానుస్తరణంపరమ్] కృష్ణ
నుక్యు త్రస్తే, తనువాకిస్తరిప్పాన్-ప్రకారమాకి అనుస్తిప్పానెన్నపడి.
[పరమ్] అవనిల్ మేఱిట్టురోహ శేషయ్యాకిలితే తనక్యుప్పాయిచ్చి
తమ్మపణ్ణెన్నపడి. (పేర్ పాడి) ప్రీతిపూర్వకమాకిప్పాడుకై. (२)
“అర్వతాల్ పాడాతార్” ఎన్న మాపోలే.

(నాణ్ణో) పాడిమడికోలాతే, ఇతుతానేప్పయోజనమాకవ్వడై య
నాణ్ణో. “పాడినెయ్యోమ్” ఏషవర్కిట్ పాటితే. (३) “ఇణువని త్రస్తే
యమమతు శేయతిడప్పుటిల్” ఎట్టిరుక్యు మవర్కిలితే, ఎన్నెట్లు యు
కొదుత్తు ఎన్నడైమెయ్యోడుత్తు ఎన్నితార్కిట్. (నమ్మప్పానైక్యు
చాచ్చి) నాట్కర్కుట్ “నోన్న” ఎణు ఒరువేరైయ్యటు. (సీరాడి
నాల్) విరహతాపమ్ పోకుటిత్తాల్.

(తీణినినాడ్లామ్) (४) “యతాప్పాత్కరసంసిద్ధో మహాభాగో
మహీయతే | నతత్రసభ్యరిష్యోని వ్యాధిదురిథితస్కురాః” అవిద్యాది
సకలదురితజ్ఞమ్మపోయి. ఇవర్కిట్ తాగ్గుమ్ ముతల్తసన్నిలే “నారా
యణనే” ఎణు తుణ్ణితే ఇభీషితు. (నాడ్లామ్) ఇత్తిర్చలేడ్క్కు
య్య పోకిఱత్తే భగవత్సమఖ్య; అశల్తాక్యుమితే. తేవప్పిక్కు
క్యు “లోకపీతార్థమాకక్యుట్ సీపోకిఱతు” ఎన్న అరుణిచ్చెయ్యత

-
- (१) వి-పు-అ-ఎ-3F. (२) ఓ-మూ-గం-ఎ-8. (३) నా-ఓ-F-2.
(४) నారఫి-అ-గ-గF.

వాకై. (ర) *డొరుఫునాడుములకముమ్ తన్నె పోలే యాకిక్కె కొక్కెంతే యిసుపుతు. (-ఎ) *తీతిల్ నన్నె తీకాటి (శ) *తీల్ త కిరరామిక్కిరిసితే. (ష) “కిలియమ్ కెడుమ్” ఎన్నుమృదియితే. (తీడీని నాడెల్లామ్) (ధ) “రామేరాజ్యంప్రశాసతి” ఎన్నిఅ నాడుపోలే. (ఘ) [సగరాసిచ రాప్] ఇంట ధనధాన్యయుతానిచ] తన్నామ్ పుణ్యపాపాను గుణమాకవన్నికేక్క పెరుమాళ్ శైష్ణనిలై యాలే నాడువాత్మన్నాపోలే. (తిజల్ ముహూర్తిపెయ్యతు) వఱిచ్చేందుపోలే వెళ్ళకేక్కడాకవ్వాచే. ఉంటేయిచ్చాపోలే అపేక్షితసమయయజ్ఞిలేవరికైక్క. ఒప్పతునాళ్ పెయ్యిలుమ్ ఒరునాళ్ మత్తె యుమావతుకాణమ్.

(శిఱుపెసమ్ శెన్నెల్) కునిస్తునిషుముతలిట్టు మేలేనోకిక్కిపొన్న క్రత్తాల్ ఆకాశత్తెవచియడైప్పతుకాణమ్. ఆకాశ తిలేవరమిచ్చెయ్యే. తియవులకిశ్చర్చనాట పోలే. (పరుమ్ శెన్నెల్) ఖన్త్రిలేప్పుకైక్క. (శ) “శైయ్ కొల్ శెన్నెలుయ్” ఎన్నుమాపోలే. (డొనుకయబుకర్) వైరత్తూణ్ణోబ్ లే నెల్లనిఇక్కయాలే నేరేసచ్చరిక్కప్పెతాతు; ఒరుక్కిషేత్తు ఉంటావుమ కైసెయాయిన్ ఱు. జలచరస త్విగ్గథుమ్, సీరియమ్ నిఘిలియమ్ కిడ్నువణ్ణర్స్ శేయకాటలే కళిత్తుమేల్నోకిక్క ప్పాయానిఱ్లుమాయిన్ ఱు; (చ) “పర్చ్చచెరవిల్కయలుకిష” ఎన్నుమాపోలే (శ) “శల్మణ్ణమల్కొరియమ్” ఇత్యాది.

(పూజ్ఞువరైపోతిల్) అభికియకవరైప్పావిలే. కువైపూర్వా అలర్స్ట్రపోతిలే ఎన్ను కాలపరమాకవుమామ్. (పొతీవ్వు) మధుపాన్తాలే ఇంకిపుతీత్తిత్తే సడ్డియపుతు. (కణ్ పడుప్ప) అలర్కిల్ శెచ్చియిలే

(ర) తి-వాయ్-ఎ-ఎ-అ. (శ) పెరు-తి-మెయి-అ-ఎ. (శ) అ-మిరువ-గాగి.

(ష) అ-వాయ్-గి-అ-గ. (గ) రా-య్-గి-గ-ఎ. (ఘ) రా-చా-గ-ఎ-శ.

(చ) తి-వాయ్-ఎ-గ-గ. (శ) తి-మెయి-గి-గ-అ. (శ) తి-మెయి-శ-ఎ-గ.

మధుపానమ్ పట్టవెనిఘ్రిష్టు, పడుకైకైవాయిప్పాలే నుయోక్కిడస్టు, “సీయొముప్పిన్ త్రిలై, సీయొముప్పిన్ త్రిలై” ఎన్న పేడై యమ్తానుమ్ విడివోతే “శీఱు, పాఱు” ఎన్న మూయిన్ రూ.

వయలీసమృద్ధిశోలి, ఉంరలీసమృద్ధి శోలుకిఅతు. (తేజ్సాతే పుక్క) పాల్ పెళ్ళనాన్, కఱకైప్పుకైవర్కోళ్ అభ్యిప్పిత్తూరీకు-మృదియితే యిచుప్పతు. తిమపడి, సముద్రతరణత్తుక్కు-అభ్యాతే ఇంధీన్ పోలే ఇఘ్రియవేణుమాయ్ తు. ముత్తుక్కుముఖుముక్కువర్ కిడ లుక్కు అభ్యాతాపోలే. *ననై తీలమ్ శేతాక్కు-మితే. (ఇంధున్) ఫోపర ప్రతిస్థేయాక. (కీర్తములై) పాల్ విమ్మి ఇరణ్లుచై యాలుమ్మపర్చుర్ వేణుమృదియిరుకైకై. (పర్చుర్వాగ్) పర్చునలిక్క. తొట్టువిడక్కుడజ్జశై నిట్టేయానిఇస్తుమాయిన్ రూ. పర్చునప్పున్ త్రివాజ్ఞక్కుడజ్జశై నిట్టేక్కుమెన్నమాయ్.

(వశ్వల్) కీథేపాల్ పోరుమృది శోలిన్ న్నాక్లె, ఇనివశ్వల్తన మావతు— “కమ్మ త్రిలే బ్లై కటితూతుపో” ఎన్న లామృదియానక్కిఘ్ననై పోలే, శిఱుప్పి ఇంకభుమ్ కమ్మత్తెక్కుటలామృశితైనై కొక్కుతుక్కుడు నిట్టై. (వెనుమ్పశుక్కల్) శైక్త్రుజ్జయనై పోలేయిరుకైకై. సులాలేవశురుకిఱవై యిష్టే. *తీఱుఖల్లోశై అశై యిటితేవశురువతు. (7) [కాసకమృదిఇత్యాని] అవన్ కణియాతేనడకైకై, అవన్కోళ్ కదుతి ఆడుకిఱున్నై మఱ్ఱార్కక్లో. *నడైచుక్కువత్తుప్పిడ్చుకైలామృదియితే నడప్పదు. అవన్ కుట్టలూత ఇషన్కిళ్ పాటుమఱ్ఱార్కక్లో. [సాంసువిరల్ క్లోడ్ లడవిప్పరిమాయ] ఇవరుక్కుచ్చిఱవిరలిలేణ్ శైలుకిఅపడి. [శైయ్యవాయ్కొప్పిష్టు] సౌకుమార్యత్తులే తిరుపువశుమ్కాప్పిష్టు. [కుఱువియ్య్ ప్పురువమ్ కూడ

లిప్పు] వేర్తుపురువమ్మె వైశైయ. [కోవిద్దకుభుల్ కొడూతినపోతు] పశుక్కుళ్ మేయ్ న్నాలవన్ న్రీన్ వయిఱునిత్తె నహ్వత్తాలే తాన్ కుభులూ తానిఱ్మాయిన్ ఱు.

(శిళ్పతెల్యమ్మనిత్తెస్తు) (ఱ) “నక్షిన్నాటపరాధ్యతి” ఎన్న మవళడియాకవన్ సమ్మత్తాకె యాలేడోగ్ ర్హమాతాతసమ్మతితే .(3)

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ.—మూడ్లామూబ్లు. (ఒడ్డియత్తాది) ఇప్పాటిల్, తజ్జీ నోన్బక్కు— అనుమతిదానమ్మపడ్డినార్కు— పరక్కడపద్మపలట్టెచ్చొచ్చలు కింగ్రస్కిల్.

(ఒడ్డి) సంసారిచేతనోభ్వవనార్థమాక పరమపద తీల్ నిన్నమ్ తిరు ప్పాట్రడలిలే శాయ్ నరుచి; * రక్ష్యాపేత్తూప్రతిష్ఠనాయిరుక్కిఱకాల తీలే, ఒచువనుక్కు— ఆకస్మికస్వకటావ్తత్తాలే సంవ్యదేమిఖన్న “అహాక్కరాభిభూతరాననమక్కరణకనావాన్ ఆర్?” ఎన్నరక్కతా పేత్తైపిఱవ్వవాతే, అతువే పిత్తె సిరాక అభివృద్ధనాయ్. (ఉలకర్ణు) ఆభి ముఖ్యముడైయ ఒరు చేతననై మాత్రమణ్ణికేట్, (ఱ) “ఎమర్ - కీఫ్ మేల్ - ఏత్తిముప్పిఱప్పమ్ - కేశవవ్వమర్” ఎన్నిఱపియే - అవనోడే సమ్మముడైయ అనైవడైయమ్ తన్ తిరువడికణాలే అక్కను తనక్క శేషమాకిక్కొక్కు. ఇత్తాల్ - అహాక్కరగ్రసరానవర్కక్కై, మహో బలిఅభిమాన తీల్ నిన్నమ్ భూమియైమాటు తన్ తిరువడికణాలేలున్న తనక్క శేషమాకిక్కొక్కుప్పాలే, తనక్క శేషమాకిక్కొక్కుమెయై చొచ్చలుకిఱతు. (ఉత్తమన్) తనైన్ అథ్రియమాఱియాకిలుమ్ విఱక్కి కారియమ్ శేయ్యమవనాకైయాలే “ఉత్తమన్” ఎగ్గిఱతు. (వేర్ పాడె) ఉత్తమన్ పేర్లు - అవనుడైయపాత్సుల్చిపకాశకమాన తిరు

తిమహావై - స్వాపదేశమ్.

స్తుమ్; అత్మస్వయమ్పురుషార్థమాకప్పాడే.

(సాగ్రహమ్మప్పావై కుటుంబాత్మి) అనన్యోపాయరాన నాజల్లో, మమ్ ప్రయోజనమాననోనైచ ఉద్దేశితు వ్యాజమాకిట. (సీరాణి లో) భగవదనుభవణై పుణ్ణీనాల్. (నాడెల్లామ్) భూమియొడ్డుమ్. (జీసి) దేహార్థాధిమానాదిదోషగ్గలోనుమిని కేట. (తిజల్ ముమ్మారీ యొతిత్యాది) సత్తో న్యోతిరమాన కాల తీలే అనన్యార్థ శేషత్వ అనస్య రాత్య అనవ్యభోగ్యత్వాగ్యాకిం ఆకారత్రయజ్ఞానముడ్డాయ, అతాలే బివృన్దజ్ఞాయ, ఒచ్చారుక్కోరువరేపోరుమ్మడియాన చేతనరుడై యనడు లే తత్తుపుఖ్వికాయ తదేకధారాకారాన ఆత్మనర్జల్లోన్నిచిప్పారే తుళ్లు అట. (పూర్వావైఱియత్యాది)(g) “సామ్యుచూపం” ఎగ్గిపడియేజ్ఞాని శోహకట్టపశ్చర్మను అతాలే దర్శాసీయరాన జ్ఞానాధికరిడజ్ఞాలే, స్వామి త్వ సూచకమాన తిరువభిషీకముడై యనాయ పరభ్రమ్యతిస్సాన సర్వే శ్వర్వన్ లక్ష్మీసనాథనాయ జ్ఞానలభునాయినను అనర్కఫుడై యహృదయజ్ఞ లీలే సుఖస్సర్వతాలే కణవశర. ఇతు చేతనసమృద్ధి; ఇనిచైతన్యసమృద్ధి మైచ్చలుకింతు. ఇతుశివ్యసమృద్ధియై చౌచూలుకింతాకిపుమామ్.

(ఉండ్డాతేఱిత్యాది) (అ) “ధీర్ఘరామమపాగతం” ఎగ్గిపడియే విత్తారియమల్ గురుకుల తీలే ప్రవేశితు, (ః) “సంవత్సరమ్” ఇత్యాదిప్పడియే సుభీరనాయినను, తనైచుప్పన్నిభీనార్కు పరమవదనాథనోడే పరమసామ్యప తిమై పుణ్ణీక్కుడుక్కుమ్మిశ్శరైయైడై యనాయ, ప్రభైకుములైపోలేప్యనుక్కు ధారాకారాన తిరువడికిశ్శై ప్పన్నిభీప్రాణ్కు, ఉపదేశపాత్రభూతరాన శిష్యులైపరిపూర్జ్ఞానికాకుమవర్కశాయ శిష్యవిశేయరాయ నిర్నయ భగవద్గుణానుభవతాలే పరిపుష్టరాన ఆచార్యుకఫుడై య అవిచ్ఛిన్నమాన సమత్తుపరిపూర్ణమాయన్నరు.

—శ్లో—

అపు.—నాలామాటు. పెంచితైకళ్ల, మార్కోకథిసిరాడే నాలోవరుమ్ సముద్రిణై మనోరథిమానిఱు, పర్వతమ్, భగవత్సు మాశ్యామ్ పణ్ణిఱినర్చి భుక్కచిచ్చితుకిఛిత్తారమ్పణి “నాముమ్ రమ్ముడై యస్యాపతాభమ్ పెఱవేణమ్” ఎన్న, “నాన్ ఇంజుత్తెక్కు చ్చెయ్యమ్మియైనియింక్కువేణమ్” ఎన్న; “పెంచితైకళ్ల నోర్తురు ఉడియే! వరుమ్ పెయ్యతపడియే! ఎన్న ఎజ్జారై ఎలారుమ్ కొణ్ణాదుమ్మడి వరిక్కువేణమ్” ఎన్న అవన్ శేయ్యమడిమైతై *కైకైయోలై శేయతు కొడకిత్తార్కిల్ల.

(८) “ద్రవ్యిడత్యాం ప్రణమ నీదేవతాః” ఎన్నిఱపడియే భగవత్సుమాశ్యామ్పణ్ణువార్కు దేవతైకళ్లవన్నుకుడనిర్వార్క్కు క్షుదవతితే. “అన్నతాన్, శ్రీవైష్ణవీకళ్ల అనువర్త్తియాత్మాధ్వర్యిష్ట తెన్? ఎన్నకేశాయ్” ఎన్న ఆర్యాన్. (९) [స్వపురుషమ్] ఓలక్క తీశే శోల్లు యిన్నిక్కు, తన్ మనిశరాయ్ తనక్కు పురివరాహవర్క భుక్కు. [అధీవీత్యు] తన్నతునాలైను శిఱుముతిమఱుక్కుమ్మడిఅవర్కిభుక్కు త్తాన్ శేయతు కొడుత్తునైక్కుమ్మడి. “మెయ్యెత్తైకిట్టత్తాన్” ఎన్న తోర్తుమ్మడిదరమాకప్పార్తున్నాన్. [సాశహాసమ్] అవన్, మన్ముకొణ్ణోమ్ కులైయాతేన్నిపడి. [సదతియమంచిల] నీఇల్ల ఇక్కపియేతిఅవర్కిల్లమన్నిశేలీల్ ఎన్తలైయమ్ ఇవ్విరుప్పుణ్ణు నిలైనిలాతు. [యమంచిల] సర్వేశ్వరన్ అవన్ ఎన్న తోర్తుమ్మడి కూతాకివిటపన్. [తస్యార్థమూలే] రాజదార్పావ్యానిమేధముమ్మిఱి రఱియల్ పోగాతే!. [పరిహారమధుసూదనవపన్నాన్] ఆశ్రితవరోధి కిశ్చైక్కుల్ల తన్నై ప్పేణాతే మేల్విథుమవన్నుక్కలిలే స్మిస్థరాట్ట యిరుక్కుమనర్కితే. నాన్ అవన్కై యలే మధుపటుపడామేకిడి

కోర్. [పభురహమన్యన్పాంవవైష్ణవానామ్] “సీయే ప్రభు” ఎని రూసోమ్, ఉన్నైయెథీయవుమ్ శిలర్సోఎన్న; “శోఱుమ్తట్టీయమ్ ధారకమెణ్ణిరుప్పార్కున్ నాన్ ప్రభు, శ్రీవైష్ణవవర్కణ్ తాన్ ఎనక్కు ప్రభుక్కణ్” ఎన్నితాన్.

(1) [తిఱమేల్చిన్కణ్ణీర్] తిఱమ్మవుమ్ తానే కొడుత్త వైతానోబ్ లేకాఱమ్. [తిరువదితన్నామమ్మమఱుస్మ్] వకు త్రవనుడైయ తిరునామత్తే మఱక్కపుమామ్. (2) “భవశరణమ్” ఎన్నిఱతు వుమ్ కథీయడ్డిఱతు. [మఱుమ్మప్రఱమ్తోభ్రామాస్టరై] దేవతా సర స్వర్ఘమిన్ని క్షేత్రయుక్కుమవర్కణ్ణై. భ్రామోడుభాక్రైయున్ ప్పోరు తు మిలైయాకిలుమ్ రుచియడ్డానవన్న కూడలామ్; భ్రామోసంశేషమ్మానాల్ యోగ్యభైయుమ్కెడుమ్ తస్తెయుతే. [ఇత్తుణ్ణుషీయమ్చాతు వరాయ్పోతుమిన్నశైన్నాన్] వణగే అనుమాలవేషత్తుడే పోయడ్డాల్. [సమనుమ్ తన్తుచూతువరైకూక్కివిష్టు] “స్వస్తుమహమ్” ఎన్నాపో లేయుమ్, “కర్మమాలే” ఎన్నాపో లేయుమ్. (3) “అవస్తుమచెవ్విసై యుక్కాల్ది, అరవణై మేల్ వేరాయత్తూట్లుట్రోర్ పేర్ ఆరాయప్పట్లు అఱియార్కణ్ణీర్.” బచుభాగవతన్ వేరై బసు అభాగవతన్ ధరిష్టతు, అవసై యుమ్ యుమన్ గోప్యియల్ పట్టులైపార్క్ క్షేపేతాతు. (4) [మాఱుశేయత వాశరక్కాన్] కణ్ణాల్ (సి) “జితమ్” ఎన్న విధవితేలడుప్పతు. [వాశరక్కాన్నాఖలప్ప] కొడ్డావరముమ్ ఆయుస్సుమ్కూడముడియు; [అఱిత్యాది] వరబలభుషబలభ్యాలేప్రాణోట్టినపూరై వరపోరవిష్టైయిని తేక్కు, అవర్కథిరున్నవిడజ్జిలేశైనుముషేత్తు. [వెణ్ణికొడ్డా] చక్కవర్తిం తిరుమకనారోడు బరుపేరిలేయుప్పానప్పిన్ని, ఇనిలువర్కున్త్రముడ్డాకిల్

(1) నా-తిరువ-ఉర్- (అ)

(3) ర-తిరువ-గిగి.

(4) తిరుచ్చున్నిరుత్తు-నా... (సి)

పార్కుమ తనె యెనికార్. (१) “వశ్వలేయామర్ కైష్టుమ్నవమ్మ మర్ కశ్చర్ పోల్” ఎన్నమృజియితే దేవణైళ్ల అభిన దిశ్ముమృజి. కై యాలేపరన్యనుమ్ “నాన్ శేయ్ వేడ్లమజినెయెన్” ఎఱుకేట్కు; అన్నె నియమిక్కాతార్కశా యమక్కాతతు.

వ్యా.—(ఆధీమతైక్కణ) “అభ్” ఎఱు - సముద్రమాయ్, అతాల్ నినై క్షైంతు - గామిఖ్యార్థ్యాయమ్, ఇడముడైమైయైయమాయ్, సర్వేశ్వరన్ తన్ కాగ్యమ్ శేయ్ కు అశవుడైయనివనెణ్ణ తిమవు శ్లుతిలే లోన్తి నియమక్కమబ్బి పిఱ్పనసన్నో నీ. (२) “సముద్ర ఇవగామిఖ్యార్థ్యే” ఎన్నక్కడవతితే. “అభ్” ఎఱు - వటమాయ్, అతాల్ నినై క్షైంతు - ముణ్లాయైయాయ్, ఓరోవిడజ్ఞిలే శుభ్రిత్తువర్షి కైష్టెయమ్. ముణ్లాలవరుతుకు— నిర్వహకనానవనెణ్ణమామ్.

(ఆధీమతైక్కణ) మత్తైకుండ్రమ్మియాయ్ నిర్వహిక్కుమవన్నాకై యాలే “మత్తైక్కణ్ణ్వ్” ఎఱు—అధికిరి త్రక్కర్మాయిటూచూలుకితార్కశై స్తుమామ్. “ఇన్నుతుపిచిటాన్” ఎన్నమాపోలే. ఇవర్కంళ తాన్ ఆరే నైయమత్తైక్షిలమ్ “క్కణ్ణ్” ఎఱుభియ అత్తైయార్కశ్ల, కృష్ణోట్ట వాసనైయాలే. (३) “ధిషాస్నాద్వాతంపవతే” (४) “సెన్త్రిపెన్త్రి క్షణ్ణ్” ఎఱు దేవతైకశ్ల అనువదిపాతాక చొంగపడుకిఱ సర్వేశ్వరన్ అవతరితు నోనుబ్బకు చూల్లిన్తుచెయ్యక్కడవనాన పిన్చి, పరమ్యన్ కిఫ్పిత్తురితు సత్తెపెఱక్కడవనితే. ఈశ్వరన్పుక్కల్ కిఫ్పిత్తురి తవర్కిశుక్క ఫలసిద్ధియమ్ ఇంకర్కశాలేయానాల్, ఇంగుకిఫ్పిత్తురి తవర్కిశుక్కచూలవేణ్ణావితే. “అభ్” ఎఱు - కడలాయ్, “సముద్రఇవగామిఖ్యార్థ్యే” ఎంిజపియే గమిఖ్యారస్యభావనాయ్ వరుతుక్క నిర్వహకనానవనే! పిరాటి, “పనజమ” ఎన్నమాపోలే. ఈశ్వరన్!,

(१) తి-మొ-ర-గం-2. (२) రా-చ-గ-గం. (३) లై-అ-ఱ.

(४) తిరుచ్చంద్రిరుత్తు-చ-2.

సృష్టిసంఖయజ్ఞులు బ్రహ్మగుదర్కళీత్తలైలేవైత్తు త్రాన్ పాలన
శిల్పిలే అధికరిత్తాపోలే, “దహ, పచ” ఎన్నుమ్ కారియత్తే యనూడు
కళీత్తలైలేవైత్తు, ప్రక్కిత్యాం ఉన్నడైయ నీరెనైక్రణు నొలాడే
యమ్ కుళిరనోక్కుమ్కార్యుల్లిలే అవనాలే నియమించుపట్టవన్లయో?

(బస్తికైకరవేల్) అధికిల్, “కొడుకుమహనైకై వెరియన్”
ఎన్న శోలుకైయాలే, ఉన్కొడైయల్ ఒస్తుమ్ పశ్చియాతోభీయ
వేణుమ్. పుణ్ణియమ్పణ్ణీనారిరున్నవిడతే వరిక్కశుమ్, చాపమ్పణ్ణీనా
రియద్ద విడతే నర్మయాతోభీయశుమ్మో ఈశ్వరన్ ఎగ్గులైనియ
మిత్తవిటుతెన్న; ఈశ్వరన్ అధికరిత్త కార్యుతీలేయ్యో పుషైత్త
విదువతు, నొలాడేక్కుకొక్కణు తీయాడైక్కుభీషమిరుక్కుమ్ రామ
గోపియల్ పథక్కుభైవిఱు, (1) “మిత్రనొపయించి ద్రుమ్” (2)
“తేనమైత్రిభవతు” (3) “పాపానాంవా జుభానాంవా” ఎన్న నశై
యన్నర రాష్ట్రసికిభుక్కుమ్ హితమ్మిల్లు అధికరిత్త ఎజ్లో గోపియల్
పరిమాఱుమాపోలే పరిమాఱవేణుమ్. కైకరక్కుయావతు - కొడై
మాఱుకై.

(ఆభీయుల్ పుక్క) క్షాజలాశయగుళిలుమ్ ఒణాతు, సగర్క
కలిసకుభీయిలుమ్ ఒణారు, మహాగవత్తిలేక్కుమ్. అతిలుమ్ వాయ్
కిరైయిలుమ్ ఒణాతు, ఉళ్ళేపుఁవేణుమ్. (ముక్కుకొడు) అస్తునీరై
మంచ్ఛూర్హోడేవాడ్ది. (4) “ఇలగ్గులిసీర్ పైరుమ్ వౌవముశేయ్యుడ్డు”
ఎన్నిఅపడియే, మేల్చువ్వాడ్దాతు; అడిమ్మేయోడేత్తు పరుకి. (ఆర్తు)
నాట్చార్విడాయమ్ ఎజ్లో విడాయమ్ కొడుమ్మడి మనిన్న ముఖ్యై విలి
టుతుళిత్తుక్కుడు వరవేణుమ్. అనశన్త్రీల్ దీక్షిత్తముతలిల్లో తథిర్

(1) రా-సు-అగ-గం. (2) రా-సు-అగ-అం. (3) రా-యు-గం-శి-శి.

(4) తిరుప్పానై-అప.

కు-మృదు, తిరువడి - పిరాటియైక్కెడ్డ హర్షతాలే శబ్దితుకో ట్రడ్సువ్వద్ద పోలేయమ్, (7) “ఒఫుమేఘస్వనరికృష్ణం” ఎన్న - కృష్ణ ముఖ గీన వారైకేటు నాగ్గి ధరికృమాపోలేయమ్, నాడు కళికృముడ్ది యాక. (ఏతి) ఈశ్వరనై పోలే ముకమ్తించ్చర్తాతేనిష్ట కార్యమ్ శేయ్యవ్వాతు; (8) “విశీలమేలాపువిరితాణ్పోలే” ఎన్నిఱపడియే ఆకాశావకాశమెల్లామ్ వెళియడై యమృద్ది ఉస్సల్ వడివై పూరితుక్కాట టువేణమ్. (9) “కాట్టేమిన్నముర్యదు” ఎన్నమ్, (10) “కాణవ్వద్ద అమ్ తొలైవన్ననాన్” ఎన్నమ్ - ఇవన్నేత్తినడై య ధ్వనియమ్ వడి రుమ్ బాధకమావతు అనపేతుదైయలితే. (ఏతి) (11) “విశమ్య విశమ్యపునంపుయాన్ని” ఎన్న మాపోలే, గర్భిణికిల్ * లురమేఱు మాపోలే మెళ్ళమెళ్ళపోతే.

(ఉథిమతల్యనురువమోట) కాలోపలక్కితసకలపదారజభు కుమ్ నిర్వావాకనాయ, స్తమ్యస్తుఖనాన సర్వేశ్వరనుడై య తిరు మేనిపోలే. అతావతు - ఇవర్కిల్ పుణ్యపాపానుగుణమాక వస్తి కై, తనుడై య కేవలక్కువైయాలే ఇవన్నేఖుక్క ఉపకరణాజై కొడు త్తు; “నాముమ్ ఇవర్కిఖుమాయిక్కలక్కవేణమ్” ఎన్న తిరువుళ్ళ తితే నినైకైయాలే తన్ పేత్తాఇవన్నై యడ్డాక్కుమోబుతు అవన్ తిరుని అమ్మపుస్తరవెన్న త్రిరుక్కుమాయిన్నర్తు.సృష్టియల్, “యాగపద్యమ్ అను గహకార్యమ్” ఎన్నితే ఆధ్యాత్మికల్ ఈపపట్లు, (12) “ముస్తిర్ ఆలమ్ప డైత్త” ఎన్నమ్, (13) “పామరు మూర్ఖులక్కమ్పడైత్త” ఎన్నమ్ గుణ మాకక్కెడ్డాడిన్నర్తు. (ఉథిమతల్యన్) “సంలపదారజాధిగుణాక్క వేణమ్” ఎన్నతిరువుళ్ళ సీలేనినైకైయాలే కపువడైన పయర్ పోలే

(7)

(9) నా-తి-ఱ-గ.

(3) తి-వాయ్-౮-గ-ఱ-

(4) తి-వాయ్-౮-గ-గ.(గ)(ఏ) తి-వాయ్-౩-ఱ-గ.(2) తి-వాయ్-౨-ఱ-గ-

తిరుమేనియమ్ కఱు తీరుక్కుమ్; అప్పడియేయిరుక్క వేణుమ్ ఉన్న డై యనిఱముమ్. (ఉరువమోళ్లమెయికఱుత్తు) అవనకవాయిల్తున్ని ఇతుక్క తేడవొణ్ణాతే; ఇతిన్నడై య అకవాయమ్ నీరక్కోవెన్నిల్; అవన్నిరెండైప్పార్త్ల్తాల్ “ఇతునెరుప్పు” ఎన్న లామ్బిజియిలోవినుపుతు. (ఉరువమోళ్లమెయిచి)యార్ విభీవిథ్క్కవొణ్ణాతాపోలే అవన్నడై య అకవాయిల్ నీరెండై ఉడ్డిశాల్ ఉడ్డాక్కపోవైకాలితే. తన్ నోయాటై యాలే అవ్యాడివుక్కపోలి క్షు ధరిక్కప్పార్కిక్కుత్తాఖితే. సర్వేశ్వరను డై య వ్యాప్తి అఱియచ్చేయి తేయమ్ అన్న లమ్మతున్న లమ్ నీనమ్ నెచుప్పుమానవిత్తై (ఏ) “బక్కమ్ అమ్మానుయవమ్” ఎన్నార్కిఖితే. ఆంగ్రేష్ యిరుస్తపడి. [ఉప్పమ్కుత్తైన్న] తోల్ పుడై యేపోకై యజ్ఞిక్కే, అకవాయ్ శిథిలపరాయ్. [నాళ్లనాశుమ్]నాళ్లతోఱిమ్. [తోక్కమేక పుల్కుథ్రాజ్ఞాల్]తిర్మామేఘజ్ఞిన్నడై య పలతిర్లోక్కై కాక్కాంకాంశికేకి యానిఱ్వన్. [తుక్కనైనర్]ఉనైనైక్కుడకాకవిట్లు, మార్కపిలేఅమ్బాంక్కప్పార్ ప్పార్విలోధిక్కాయోపోక్కులావతు, నూంగ్రేసువరాయ్ అశపుపడి లోడతపలావతు, ఇత్తునెతిరథ్మానాల్డతపలాకాతో? [ఉనైప్పుత్తిన్నర్ తాల్ తాయ్నునూంగ్రేసువర్కాలాకాతో?]. ఉనైనైక్కుప్పార్ ప్పార్ శరవ్వ త్తాలేసుక్క మతియాలే త్తైనైసడద్దిసపడి. [సల్చెర్ తనిప్పాకా!]. రథియైకాక్కాంపికిలర్. [వారాయ్] అత్తైనై ఇమ్మైపుథిరచిలేతిరియవిట్లు లాకాతో? [ఇతువోపాసుత్తునే] అవనకథుక్కుక్కారియమ్ శేయత పడియమ్ ఇతువో? బుమికిథుక్కుక్కుక్కారిలికొడుత్తు ఎముతువిత్తుక్కుడ్ల విస్తనై యాకాతే.

(పాఖి) ఇడముడై మైమైన్నతల్; పలిమైన్నతల్. (అ) [బాహుచాపుయామవస్తుబోయస్యలోఽమహాత్మునంగి] రష్యన్నమడై య గోత్తు

నిఘలిలే బణ్ణినాలమ్, ఆల్ జుట్టినిఘల్ సచులి నుడై-.(అమతోర్) నోక్కు తెపడుకులై యిక్కిలమ్ విడపోకాతతోర్లే. ఉమితుపాల్. రిక్కిదూసటుతానే భోగ్యమాయిస్తై-.(१) * జునరతోభుడై యానితే. (పఱ్పనాపన్) (అ)“శాపూభుల్మికమలపూవముకర్” ఎన్న తాన్తోర్నీర్ధియక్కు-మొతుడై. (3)“పఱ్పనాపా!ట!” ఎన్న సమాన్ భ్రోరై కూడప్పిడప్పటిర్ధితే. (పఱ్పనాపన్ డియలాఫీపోల్ మినిన్) “ప్రతునేజాతం” ఎన్నితాపాసనన్ అటపడై మొయాలే వేళాతిప్పాలమ్ ఉరియశియాల్ పక్కలిలేయతే ఉకప్పుక్కాయి ఆలావతు. (४)“అడైతు లాటిడై యాటీర్ణాడ్సాన్” ఎన్న వెఱుముబ్బాలై ఉత్తాపి నధీక్కటవేణుముబ్బియాన అథకియక్కెయులేపిక్కిశాతియవాటీపోలేమినిన్. (ఖ)“ఆధీయుషుమ్” ఎన్న వెళిచె ఆపిక్కెక్కు-క్కుల్మే, మతికడుకై క్కుల్మేపరమసువేయతే.

(వలముబ్బిపోల్) (ఒ)“శుషకరాధీయుమ్చల్లాడై” ఎన్నా, “అప్పాభుశనిన్ని యముమ్ పల్లాడై” ఎన్న మనర్ మక్కితే. (ఒ)“పూర్ణాల్ తిరుముకత్తు మడుత్తూతియ శ్రీలియమ్” ఎన్న తెవిమడుత్తు క్కిడక్కుషాతితే. (చ)“ఉప్పుతోల్లిల్” (ఏ)“పొతువాకపుంపైతనై” ఎన్నతాన్ శీఱుపాతెన్న మనర్ క్కితే. (నిషులతిక్కన్) భారతసమర త్రిల్ పోలే బరకాల్ అతిర్సువిడవాణ్ణతు; (ం)“హృదయానివ్యదారయత్” ఎన్న-ఎతిరిక్లోనెఱు పిళుక్కుముబ్బి శబ్దిక్కబణాతు, నాగ్నాల్ వాఖుముబ్బి నిషుముబ్బివేణుమ్. (ఆధీపోల్ మినిన్ వలముబ్బిపోల్ నిషుతిక్కన్) ఇవశ్శడై యస్తీ త్వయుక్కుములైక్లో పోలేయతే అవస్థడై యపుంస్త్వయుక్కు దివ్యాయుధజ్ఞిల్. (తామ్రాతే)తనామై ఆశ్రయతార్ నోవుపడ ఆశీయుక్కుమ్ దేవతాన్ రజశై పోలనికేసై, “మిత్రభావమేఅమై

-
- (१) నా-తి-ఎ-ం. (అ) నా-తి-గం-అ. (३) తి-వాయ్-ఎ-ఎ-గ.
 (ఔ) నా-తి-గం-ఔ. (ఖ) తి-మొ-గం-గం-ఎ. (ఏ) తి-పల్లా-అ.
 (ఒ) నా-తి-ఎ-ఎ. (శ) నా-తి-ఎ-శ. (ఐ) నా-తి-ఎ-ఎ. (ం) గి-గ-గం.

యమ్, విశమ్చమ్పాతేఁ” ఎన్నచక్రవర్తి తిరుమకనై పోలేయాక వేణమ్. దేవతా సరభజనమ్ పణ్ణినారై పోలణికేట్, భగవత్పూర్ణయమ్ పణ్ణినారై పోలే వెఱవేణమ్. కర్మనుగుణమాకవరుమ్ ఘలత్తుకింత దేవమాతృకమోఖలే విశమ్చముళ్తు; భగవత్పూర్ణయమ్ నదీమాతృకమోఖలే శరదముమాయ్ తాథ్పుతుమ్ శేయ్యాత్మాధీయుమితే. (శారముణైత్త) ఇరై వెతాతపామ్ముపోలే, ఇలక్కుకొడ్డామెయాలే వేశాతెకిడక్కుమ్ శ్రీశాస్త్రమ్, వెయమాళ్ కటాక్షమ్ పెన్ఱర్ వాతే తానే శరవృష్టియై పుణ్ణనిఱ్యామ్; అవర్ కడైక్కుణిత్తు విట్టాల్ వారాతు; వినై అవరాలుమ్మింట్కొపోకాతు. అకమ్పడియన్ కోవిత్తాల్ వినై అరణ్యాలుమ్మింట్కొపోకాతితే. (గ) [అవప్పబ్యముహద్దనుంచి] వెయమాళ్ అమైక్కుపోకామై పంచ్చర్తీకొడ్డునిష్టార్తనై. (అ) “శాస్త్రమెన్నుమ్ విలాణాన్” ఎన్నక్కడవతితే. (శరముణైపోల్) (3) “శరవర్షమ్వవర్షా.”

(వాఖ్) శరమోఖలే ముడిక్కువొడ్డాతు; అడ్డు ఎతిరికశాన రాక్షసర్మేల్ విట్టపోలే యన్నికేట్, జగత్తడై య వాఖువేణమ్. ఈశ్వర్ణాలే వర్షారూపు నియమిక్కుపుట్ ఎనక్కు అడై తపసియన్నో నడత్తుకిఱతు; సీజల్ ఇప్పుతు ఇరకింతాతేన్ ఎన్న; (నాజ్ఞమ్ మార్కథీసిరాడ) ఎన్నితార్కిల్. ఉజ్జ్వల్యమ్ పడ్డుక్కుండరార్నియమిక్కు, అతువుమ్ సీజల్ అధికరితకార్యమన్నో ఎణ్ణాన్. (నాజ్ఞమ్ - మకింధ్ను - మార్కథీసిరాడ) ఎన్నితార్కిల్. నాజ్ఞమ్ కృష్ణముమ్ శేరక్కుశిక్కెంనక్కు కిండైపుత్తిన్నో; నాజ్ఞల్ ఉన్నవడినైక్కుణ్ణు ధ్వనియైక్కుటు ఎజ్ఞముడై య తావణైయాన్తర్భి ప్రీతైకశాయ్కొడ్డు మార్కథీసిరాడుకింఠోమ్. ఇవర్కుశై ఉకప్పికైక్కుయితేఇవనుక్కుస్వరూపమ్. (ఔ) *ప్రహ

(గ) రా-యు-१००-११. (అ) తిరుప్పల్లా-१७. (శ) రా-యు-१४-११.

(ఔ) స్తో-ర-ధం.

ర్వయిష్యామియిలేయతే అన్వయమ్. (గ) “ఎన్న యిర్ క్షతు కాలన్” ఎన్న వేణ్ణావే; కృష్ణ కూడసి రాద్మై యాలే. (ఘ)

స్వపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అ.—నాలామూర్తు. (ఆధీయత్వాది) ఇప్పటిల్, ఇవర్కశై వర్షదేవతై, “అడియేనుకొర్చుకిష్టిత్కారమ్ నియమిత్తరుళవేణుమ్” ఎషు ప్రార్థిక్ష, ఇవర్కశీలావనుక్కు క్షేజ్యర్యమ్ నియమిత్తపడియై చోచులికిఱతు.

వ్య.—(ఆధీ) అపరిచ్ఛేద్యమాన జ్ఞానవైభవతై యడైనై యాయ. (మతైక్షణ) భగవత్కార్యవర్వ నిర్వాహకనానవనే యెన్నుతల్; భూమిపురప్రిలుళ్ళ చేతనరడై య భగవత్కార్యత్తుక్క విషయమామ్బడి పుణ్యవలావనేయెన్నుతల్; భగవగుణామ్యతపరికళాన ఆచార్యర్కథుక్కుమ్ ఆచార్యపదమ్ నిర్వహిక్కుమవనే! (ఒషుమ్) ఉకదేశముమ్. (సీ) స్వసమ్భవమేహాతువాక అనైవరై యుమ్ భగవత్కార్యాన్నుతుక్కు విషయమాక్కవల్లనీ. వరియావిట్టాల్. ఉడమ్ము వెట్లుక్కుమనీ. (కై కరవేల్) భగవగుణావర్వతిల్ శోరాతే కొశ్శాయ.

(ఆధీ) భగవగుణామ్యతసాగర తిలే. (ఉల్లపక్క) ఉశ్శే అవగాహిత్తు. (ముక్కనుకొడు) యావద్మాణడచై యుమ్ బుద్ధిసమామ్బడి అక్షురిపుడు తిక్కొక్కుణ్ణు. అతావతున్నాపేర్ పుట్ల అపరాధికశాకిలుమ్ తామ్ అధిమాని తునర్కిథిల్ కార్యాత్తై పుణ్యమ్బడి ఎమ్మురుమానై విధేయమామ్బడపుణ్ణొక్కుణ్ణుకై. (అర్తు) ససమ్మిమమాక. (ఏతి) ఆచార్యపద తిలేజి.

(ఉంఘిముతల్యనురువమోల్ మెయికఅత్తు) సృష్టున్నుఖనాన ఈశ్వరనుడై య తిరుమేనియైపోలే కార్యాన్పుష్టున్నుఖనాన ఉన్ తిరుమేనియలుమ్ వేఱుపాడ్మాయ.

(పాథి అముతిలోశుద్ధి పుఅనాపన్ కె యిల ఆఫ్రిపోల్ మిన్) బలిష్టమాయ్ సర్యాపాశ్రయమాయ్ అతిసున్నరమాన భజించై యడై యనాయ్, సమమిస్తిల్లిక్కుక్క, డన్నాయ్ బ్రహ్మపుక్కు - ఉత్తర్తిస్తాన, మాన తిరునాథీం మాలియడై య ఎమ్ముచుమానుడై య తింటై క్కయిలే యిరుక్కి - ఆతిరువాథియ్యాచ్చై పోలే, కాంచ్చై సుస్థిక్కు - క్కడవ రాన ఎమ్ముచుమాన్నాడై యొగబలత్తాలే సాథుత్తు - రిక్కుచుయాలే వన్న మిక్కుపుక్కిడై యడై యరాయ్. (వలములిపోల్ నిన్నతిక్కను) ఇవ్విడ త్తిలేయమ్ “పఱ్ఱినాపన్ క్కిలైల్” ఎన్న అనుష్టక్కిపేణమ్. అపన్ కె యిల వరిక్కుమ్ శ్రీపాఠ్యజస్యమోఖలే ఇడై విధామల్ ధ్వనిత్తు. అతావతు - ప్రణవార్థత్తై అన్న సరుమఱియమ్మడి తిరువాయ్ మొట్టి ముఖ్యత్తాలే పెట్టియిటర్చిచ్చుయైక్కె.

(తాత్రాతేశారముక్కె తశరమక్కై పోల్) అవిచ్చిస్తు మాక శార్జాన్ మీవరిత బాణము మోఖలే. ప్రణవ లిల శేషశేషిభావ సమఖ్య యు క్కిమాన భగవత్తామ్యై పుడై. (పాథ) లోకికంగాయమ్ స్వయం పఱ్ఱినమ్ పిఱ్ఱును వాఘుమ్మిపి. (ఉలకినిల్) లోకికరిష్టజ్ఞిలే. (పెయ్యతిధాయ్) భగవద్వుణ కథాముత్తామ్మై న్నిక్కుక్కిస్తడవాయ్.

(నాయ్యమ్ మార్కట్టినీరాడ) భగవత్తై బ్రహ్మరైక్క భోగరాన నాయ్యమ్, “నోన్చ” ఎన్నిఱవ్యాజత్తాలే భగవత్తంకేషమ్మపుడి. (మక్కిథ్యను) మకిథ్రక్కడన్నమ్. అతావతు - భగవదనుభవ సహకారిక్కు ఇత్తనె పేయడావతే! ఎన్న, అవర్కథోడేకలన్న భగవదనుభవత్తైపుడి ఆనన్నిక్కి. ఇప్పాటిల్, వర్షదేవత్తైక్క అవన్ అధికరిత్త కార్యాలైయై తశర్పక్కు - ఇష్టమాక నియమ్మక్కయాలే - భగవదాగవతేష్టైన నిత్యమై మిత్రికాదిభర్తగిలై యథావాకవన్నిక్కె ప్రపన్ధాధికారిక్షుక్కు అవశ్యకమ్మణ్ణతాయిన్నరు. ... ... (8)

అన.—అజ్ఞామాచితు. ముత తొండీల్ “నారాయణానే”
 ఎసు - ఉభయవిభూతి యోగాచైచౌలిన్త్రు; అన నరమ్, పాఅక్కడ
 లిల్ పైయత్తుయిపరమన్” ఎసు - అవతారార్థమాక తీరుపూ
 ఆక్కడలీల్ కణ్ణార్థస్ఫుచైనై చౌలిన్త్రు; అన నరమ్, ఇన్నోన్కుత్తే
 తిర శ్రీవామననాయివస్తవతరిత్తు బరునాడాకవాశినై యాతే తింపసిక
 శైక్కొండ్లు తీటిసిపుచైనై చౌలిన్త్రు; అన నరమ్, యోగ్యరాయి
 ఆచారప్రధానరాన పసిస్తాదించ్ల నియమిక్కు-మృది చక్రవర్తి తీరుమక
 నాయి పస్తవతరిత్తు వాశినైత్తు ఉడముశైక్కొండు తపడి శొలిన్త్రు;
 ఇప్పాటిల్ - వరైయాతే ఎలార్టుక్కుమ్ కట్టునుమడిక్కుపుముడి
 కృష్ణనాయివస్తవతరిత్తు, బరు ఉడమక్కొక తనైఁ మున్తరూట్రాక
 శైక్కొండు తపడి శొల్లుకిఱితు. నోట్కెప్పెస్తాశితే బరు శ్రీ, నామ్ అనుభ
 విక్క ఇక్కెయిలపుడానిన్నోమ్; (2) “శేయాంసిబహువిభూని”
 ఎసు - పెరియవర్కిశ్లుక్కుమ్ శేయస్సుక్క విష్ణు ముడ్డు-మెష్టు శొలి
 న్త్రు. వెచుమాళ్ల తింపనథిమేక త్తుమ్క శమ్భురాస్తకనాన దశరథ్న
 పారిక్కితాన్; రాజగింధైబ్రహ్మర్థియాక్కిన పసిస్తన్ ముహూర్త
 విధానమ్ పశుకించాన్; (3) “రామోవిగ్రహవాన్ధర్మి” ఎసు-భూ
 గ్యాధికరాసపెయమాళ్ల ముడిశూడుకించార్; (4) “సహవత్స్విశా
 లాఛ్యో నారాయణముపాగమత్” ఎసు - వెచుమాళ్ల విరాటియోడే
 కూడ ప్పెరియవెచుమాళ్ల ఆశయిక్కిఱితు; (5) “ఇచ్చామంి” ఎసు-
 నాండడ్ల అథిమేకమిశ్ల ప్రాణిత్తు ఇత్తుక్కు-ముడ్డుశాశవస్తుపుఱిఱితు;
 ఇప్పడియిస్క్క ఇత్తుక్కు-ముడ్డు విష్ణు మీవస్తు; నామ్ అనాదికాలమ్
 పట్టనచాపమ్కించ్క - ఇత్తుక్కుమమో? ఎసు కేట్టు; నామ్ అవనుడైయ
 అనుభవన్తీలే ఇభ్రియవే ఉత్తరస్సూర్యాంఘుస్థుశుశుక్క అంశేషవినాశము-
 జైను పరిపరిక్కితాక్కిస్తో.

(1) (2) రా-అ-3ఱ-గ3. (3) రా-అ-ఁ-గ. (4) రా-అ-ఁ-ఁ.

ఊశ్వరవ్, తాన్ సజ్యల్పితతుకులైనాలమ్, తదీయర్ సజ్యల్పితతుతనై అభీయమాచియమ్ తలైక్కటికొడుకుమ్; అవన్ తామ్ ముచితవిర్వాతు, మహారాజర్ కుమ్ శ్రివిభీషణార్థానుకుమ్ ముచిశూటుకే క్కించే. అస్తున్ “జయదధనై అస్తమక్కుకుమ్ మున్సై కొలక్కుడవేన్” ఎను సజ్యల్పిక్కు, “ఆయధమెడేన్” ఎఱువన్ ఆయధమెడుతుమ్, పాయ్శోలియమ్, పక్కాశ్రావాక్కియమ్ అస్తున్ సజ్యల్పితైయతే తలైక్కటికొడుతుతు. “పర్మిరహప్పకుకిఱ విషయతినుడైయననై ఏతు; పర్మిరహప్పకుకిఱనామ్మివ్యశవిలోమ్; పర్మిరుకైయావతుతాన్ ఏతు” ఎను అయ్యాగ్యతాను సన్మానమ్పడ్డ; నోవుమిక్కతనైయమ్ నాటైనుకుచీర్మక్కిచుమాపోలే, నామ్తిమామస్టేరన్తిలే అధికిరిక్కివే ఇతుక్క విరోధిర్మగ్గజ్ఞదైయ నశిక్కుమెన్నిక్కార్కిల్. మాయనైతామోతరనైచ్చెప్ప; కుడిక్కిఱ కుడిసీర్కిళివై.

వ్యా.—(మాయనై) సమస్తకల్యాణగుణాత్కనాయ, నిరతిశయానవపరిపూర్ణనాయ, ఉభయవిభూతియక్కనాయ, శ్రీయిపతియాయ, ఏకార్థవమోబులే నిత్యవిభూతియలిచుక్కమిరుపై చౌపుకిఱతు. (१) “యతోవాచోనివర్తనే” (२) “యస్యామహతంతస్యముతమ్” (३) “అవిజాతంవిజానతామ్” ఎనుమ్, (४) “పణకడన్నతేశమ్” ఎసుమ్—వేదజ్ఞుమనస్సుడే వాక్కుకున్నిలమవైను మిణ్ణపరత్వమ్, ఇవశుక్కుపైశలామ్యడికైన్నమచి. (५) “వైకున్ననెన్నతోర్ తోణివేకాతుర్మల్కినేన్” ఎనుఇవ్విడితిలుమ్ అవ్విడమ్ తనక్క నిలమాయిరుక్కిఱ తెన్నుమిడతై తానేయమిచ్చెయ్తార్చితే. తోణియెన్నతుతన్నుడైయ అభీనివేశత్తుక్కు ఒసుతోణిస్థానియనాయ శ్రీవైకున్నా

(१) తై-అ-ఱ. (२) కే-అ-ఱ. (३) ఉ-చ-వ-ఱ. (४) నా-ఓ-గ-ఱ.

నాథనిరుసుడి. జానమ్ విశదమానాల్ అవ్యిష్టమణితాయ్ ఇవ్యిష్టమ్ దూరమాయిరుక్కుమే. (2) “ఉన్ వేరరుళాలిక్కురై యేతి” ఎఱ్చి రితేతమప్పనారుమ్. అవనభిమాన తీలేకిడక్కుమవర్కళింజే అజ్ఞశార్మ; మనైయడై వే “శశ్వరోహమ్” ఎన్నిరుక్కుమవర్కళింజే ఇజ్ఞశార్మ.

(మాయనై)కృష్ణానుభవతి లేఅనుభవిష్టు, (3) “ఎత్తిఱమ్” ఎను నమ్మాత్మ్యారై పోలే, అజ్ఞతెగుణతై అనుసన్నిష్టు, “ఎత్తిఱమ్” ఎనితాల్. ఇజ్ఞ బ్రహ్మాక ఉడమ్ముకొడు త్రమెయైచ్ఛాపునిసై యా; ఒరునాటుక్కాక ఉడమ్ముకొడుత్రమెతొల్లిలుకితాల్. అజ్ఞశార్మక్కు త్రనైన అణైత్తుక్కుడుక్కుమాపోలే కాణమ్ ఇజ్ఞశార్మక్కు త్రనైన అమైత్తుక్కుడుక్కుమ్డి. అవనుడై యస్యబూపునై లభ్యాయై పార్తాల్ ఇజ్ఞశార్మోడుఅజ్ఞశార్మోడు వాపియైయైతే. ఇవ్వేళిమై క్షుమ్ అడియానవిషమతేఅవ్యిష్టమ్. ఒరుత్తామాపు లేబ్సిం పడినై చొచ్చలనిసై యా; (3) “సదాపర్యాన్తి” ఎన్న ఒరునాటాక దృష్టికాలేబని క్షుమ్డియై చొచ్చుకించు. (మాయనై) అప్పడి పెరియసర్వేశ్వరన్, కృష్ణాయినద్దమతింటు ఇడైయర్కుమ్ పశుక్కటుక్కుమ్ తనైన అణై యలామ్మడిసియిమిత్తు, ననితిచౌర్యనగరణ్ణోధికాలుణ్ణానాపశ్చర్యుత్తి నినైత్తు “ఎత్తిఱమ్” ఎన్నితాకవుమామ్. (4) “శూటునన్నాలై కల్పి” ఇత్యాది.

(మన్ను వడమత్తుడై మెననై) (5) “సదైకరూపమాపాయ” ఎన్న ఆపడియై - అజ్ఞ ఏకపూపనాయ్ నిష్టు ఉడమ్ముకొడుత్తపడియైచొచ్చలి నీరు; ఇజ్ఞప్రవాహమాపేణ ఉడమ్ముకొడుక్కుమ్డి శొలుకించు. (మన్ను వడమత్తురై) ఆనై వడమ్ ఆకరమ్మోలే అవతారమ్మమాఙ్గ తన్నార్. సిధ్మశమత్తిలేశ్రీవామననాయ్ తపస్సుపణ్ణి వర్తిత్తుమ్, శ్రీ

(6) పె-మ-గ-3-2. (7) ఓ-పాయ-గ-3-గ. (8) సామ-గా-అ-గ.

(9) తిరువి-గ. (10) వి-ప్ర-గ-అ-గ.

శత్రువుమ్ర్యాన్ వన్ని యమఱుతు తునక్కు ప్రుడె వీడాకప్పెన్ ర్తునెడు నాచిరుద్ద రాజ్యముభేయమ్, కృష్ణనాయ వదవతరిష్టమ్, ఇప్పడి భగవత్సముఖమ్ మాత్రాతదేశమ్. (వడమతురై) (१) “ముహైమూతూర్” ఎషు - నమ్మామ్ర్యారీడుపటదేశమితే.

అప్పడియితేమహారికళ ఈదుపటతు. (२) [మధురానామ] పరమ పద తీలుజ్ఞాటిల్ ఇశ్వర్ ప్రసిద్ధమోచిలే. *కలజ్ఞాపైరునకరమాకై యాలేకలజ్ఞాతిరుక్కిఅతు అజ్ఞ; కలజ్ఞమ్ దేశ తీలే కలజ్ఞాతిరుక్కిఅతితే ఇస్కు. [నగరీ] విట్టపోన్నవిడమో?, పిఙ్కుపడైతు విచుమ్బునవిడమో పడై వీడావతు. [పుణ్య] అభిమతలాభాషై యుణ్ణక్కవర్త్తర్థాయరుకై. అవనై పైఱుకై క్కు ఉపాయముమ్తానే. [సాపవారీ] అప్పేన్ ర్తుక్కు ప్రతిబింబనిరసనముమ్ పణవర్త్తర్థాయరుకై. [శుభా] ఒసైపోక్కవుమ్ ఒసైతీరవుమ్వేణ్ణాతే, పరమపదమోచిలే ప్రాప్యముమ్తానేయాయిరుక్కుమ్. [యస్యంజాతోజగన్మాథి] యాతొణిలేజగన్మాథనానవన్ జాతనానాన్. సంసారికథుడైయ కుత్తిరీకైకొక్క, నియన్తాపానవన్ నియామ్యకోటియలేపిత్తాన్. [సాత్మత్] (3) “అతియమ్కోతియుకై యుగునై తిస్కుపిత్తాన్” ఎషుమ్, (४) “ప్రక్క తింస్యమధిష్ఠాయ” ఎన్నుమ్పడియే. “మాహై” ఎషుభ్యానమాయ, తన్నుడైయ ఇచ్ఛాయాలే అనతరితానెగిఅతు. [విష్ణుం] వ్యాపకవన్సు, వ్యాపైక్కిదేశ తీలే ననుపిత్తానెనె. *ఎస్కుముశనానవన్ ఓరిడ తీలే తోణినపడి. [సన్మాతనః] ఎషుముశనానవన్ ఒరునాచిలే తోణినపడి. (మేంనె) (५) “తన్నెకాలిల్ పెచువిలజ్ఞతాల్ అవిభ్ర” ఎషు_పిత్తానపోతే శ్రీవసుదేవర్కాలిల్ విలజ్ఞతానే విడుమ్బడియాన మిముక్కు_చూచులు కిఅతు. పరుపమ్ నిరమ్బువతఱ్యమున్నే కంసనై కొక్కునమిదుకై

(१) తి-వాయ్-ఎ-గ-ఎ.. (२) (३) తి-వాయ్-శ-గ-గ.. (४) గ-ప-ఎ..

(५) తి-మె-శ-గ-గ..

చూచినీర్తాకవుమామ్. “మెన్న” ఎషు - పిట్టియాకవుమామ్; రాజుసాకవుమామ్. (గ) “వడమత్తురై యార్ మన్నన్” ఎష్టాళితే.

(తూయచెయసీర్ యమునై) *పిట్టివార్త్తు మఱుక్కుమ్మడియాన ఆఱు. పరమపద తీల్ నిష్టమ్ వద్దపతరికైక్కు - ఇహ్వారుణ్ణానాపోలే, పరమపద తుక్కువిరసై పోలేఇహ్వారుక్కు-ఇవ్వాఱు. అడియఱివార్ మాడ పోన్న కరు తఱిస్తినుకారియమునడ తుమాపోలే తిరునడితిరువన్నాథ్యొనై పోలే కరు తఱిస్తిను అవ్విరుచిలే కృష్ణవైయున్నరుభువిత్తు కొక్కుణ్ణపోక, ముఖ్యాల్ మట్టాకవన్త్రికొక్కుడు తశుద్ధియైచ్చోలుకిఱతు. (అ) “యము నాభ్యాటతిగమిభూరాం నానావర్ధర్థమాకులామ్ | వసుదేవోవహన్ కృష్ణం జానుమాతోదకోయమా” పిరాటిశరణమ్మపుకవుమ్ రావణ భయత్తాలే అఖియున్గోదావరిపోలన్నికేక్క, కంసన్ మాళ్ళికై నిఘల్ కీథే వన్త్రికొక్కుడు తపడి. తూయమైయాకిఱతు - భగవత్సప్రమితే.

(3) “వాయివడనోచ్చిషు పవిత్రాధరవిద్రుమం” ఎన్నమాపోలేకృష్ణ సుమ్ వెగ్గాభుమాకజలక్కిడై పణ్ణ బరువర్కొక్కురువర్ కొప్పళితతాలేవన్న శుద్ధియాకవుమామ్.

(తూయ) (4) “ప్రసాదంనిమ్మ గాయాత్రా” ఎష్టానీర్ తెళ్లినై చూచినీర్తాకవుమామ్. (పెయసీర్) కృష్ణనుమ్ వెగ్గాభుమ్ జలక్కిడై పణ్ణ కైక్కు పోరుమ్మడి సమృద్ధమానజలమ్. వెగ్గాభుడై యచిరహాతాపమ్ కెడ్డక్కుల్కైక్కుపోరుముసీర్ ఎష్టమామ్. అన్ని యే, సీరినుడై యిల్లాభ్యుతై నైయై చూచినీర్తాకవుమామ్. (యమునైతుతైననై) కవిపాడువార్ క్కు ఔరమ్ వేఱమ్ వేగ్గాక్కడవలితే. (యమునైతుతైననై) (అ) “మత్తుప్పడుముతుతై” ఎన్నమాపోలే, (ఒ) “శజ్గణితుతైవన్” ఎన్నమాపోలే, కృష్ణనుక్కు ప్రేగ్గాళిపడుముతుతై. నఱ్చరక్కుమ్పడు

(గ) నా-తి-2-3. (అ) వి-శ్రీ-2-3-గా. (ః)

(ఇ) వి-శ్రీ-2-3-4. (ఇ) (ఉ) తి-పాయ-గం-3-గా.

నతునీరి లేయాకాతే. (గ) “అముతిల్ వరుమ్ పెళ్లముతు” ఎన్నుమా పోలే. (తుఱైవన్) “కంసభయత్తుక్క అస్థిబిఛిక్కవన్న శేర్ స్టార్ చొఫ్లుమాపోలే శోన్న పడిపారీర్” ఎస్టుభట్లు.

(ఆయర్ కుల త్రినిల్ తోష్ము) పిఱవాతపరమపదత్తోపాతి శ్రీ మధురై యిల్ పిఱప్పుమ్. ములై ప్పాల్ కుడిత్తు అధూతవిడమితే పిఱద్ద విడమావతు. (తోష్ము) (అ) [ఆవిరూపంమహాత్తూనా] కిష్టకేట ఉండిక్కిఱ ఆదిత్యనుక్కస్పర్శముణ్ణాకిల్ ఇవర్ వయిన్హర్లో స్పర్శ ముణ్ణావత్తైనాన్ బుమిః పిఱద్దతుగుణమాకై కాస్క(3)“పిఱద్దవాఱు” ఎస్టు ఈడుపట్లు ఆమ్రార్. (అసేవిశక్కే) శ్రీవైకుణ్ణితిలుమ్ శ్రీమ ధుగైయలుమ్ అన్నయ్లనాయపోలే యిరుప్పతు. (ఔ) “ఆయర్ పాడిక్కసేవిశక్కే” ఎగ్గిఱపడియే ఇవర్కశుక్క క్కాణ్ కాటియాయి రుక్క. అనకార తీల్ దీపమ్మాలే తామ్రార్ పక్కలేయితే గుణమ్ ప్రకాశిప్పతు. *పిఱప్పాయొళివరుముఖునలమితే. “మణేవిశక్కు” ఎష్టపోతు, ఇంక్కేపుకున్నిన్న పరమపద తీలముక్క అన్హరపడి.

(తాయైక్కడల్ విశక్కమ్ శేయత) వయిన్హర్లో కట్టిన తథ్మ మ్మాలే “బరు తీక్క బరువిశైళ్లక్కటలామ్మిచిభవ్యనావతే!” ఎణ్ణయశో దైపిరాటిఱై విశజ్జపణినవనై. (అ)[కాసల్యాశుమథ] (ఒ) “ఇవ నై ప్పేర్ రవయిలైడైయాళ్లో - ఎన్నానోన్నానోన్హర్లోళ్లకొళ్లో.” (తా మోతరనై) నమ్ముడై యబనమ్ నమ్మాల్ అఱుక్కవాళ్లాతాపోలే, అవనుడై యబనముమ్ అనుగ్రహాత్తాలే యాకై యాలే అవనాలుమ్ అఱుక్కవాళ్లాతు. నమ్ముడై యబనమ్ అవన్ కాలిలేవిథ తీరుమ్; అవ నతు అనుగ్రహకార్యమాకై యాలే అనుభవితేలఱవేణమ్. “అవను డై యబనణైల నుస్సిక్క సంసారబన్ధమఱుమ్” ఎన్నానిష్టతితే. ఇవన్వువయి

(గ) తి-మొ-ఎ-గ-అ. (అ) వి-పు-గ-3-అ. (3) తి-వాయ్-గ-గం-గ.

(ఔ) పెరి-తి-అ-గి. (అ) రా-బ-గర-గద, (ఒ) పెరి-తి-అ-అ-ఎ.

నీరీల్ తథామైకొక్కడాడుకై, అవళ్ వయిన్ రుక్కు పుట్టజ్ఞిముకై
“పణై కళిలే తావినవాతే ఉడైనథువ తథుషై క్కడ్డు ఇడైచికళ్
శిరిత్తార్కిల్; అతథుమ్మి లోష్టాషైక్కితే నమ్మెరుమాల్ క్కాయ
మేల్ శాస్త్రకిఅతు” ఎనుజీయర్.

(మాయోమాయ్) ఇడైచికళ్ తూయ్ పైయితే. తలైయిరు
క్కడమ్ముక్కథువియమ్, ఉడమ్మిరుక్క తలైక్కథువియమ్ పోరువర్
కళితే. భగవత్పున్ మొఫ్ఫియ తపకొక్కరు శుద్ధిసమ్మాదిక్కైయా
వతు_ అశుద్ధనాయ్ విషుకైయితే. అవనుడైయ సమ్మింపై అనుసన్ని
క్కయొఫ్ఫియ తపకొక్కరుశుద్ధియిలై. విధిషణ్వ్ కడలిలే ఒరుముము
క్కట్టియి తేవన్తు; అరున్వ్ యుద్ధ సిల్ నడువేముముక్కి టుని తేచరమళ్లోకమ్
కేటతు; ద్రాషిముముకియస్తేప్రప త్రిపణ్ణిన్ రు. ఆకైయాల్ ప్రప త్రిక్కు
బరుశుద్ధియమ్ తేడవ్వో; అశుద్ధిసమ్మాదిక్కువుమ్ వేణ్ణా; నిఱ్ననిలై యిలధికా
రమపైయమ్. (१)[మమచాపి] కడల్ కలిగించినాపో లేరామభ్రతీయా
లేకలిగినవన్ నెఖుత్తెన్నతు. సంసారసమ్మాదిన్ కలక్కుత్తేక్కు క్కు
భగవద్గుణాంశుల్లు; అన్గుణజ్ఞాల్ వద్దకలక్కుత్తేనత్తాలేతెలియప్పున్వపతు.
[శుద్ధంవే త్రివిధిషణమ్] వన్ననుడైయశుద్ధియడ్డలుమ్ వడివిలేతెరియా
నిపతు. అవనుక్కుశుద్ధియాకనినై క్కిఅతు_రామసమ్మాదియిలైతే. (२)
“పావనస్యర్వోకానామ్.” (మాయోమాయ్) అనస్యప్రయోజనత్తై
యై చూలిన్నర్థాకవుమామ్. (వన్న) (३) “వన్ననతడియేన్ మనమ్మి
కున్నాయ్” ఎను అవన్ వరైనామ్ శేయ్యక్కడవామ్. (४) “ఉపస్థియై
రుపసితంి” ఎన్నమ్, (५) “పదాభుల్యమభిగమ్మాచైవ” ఎనుమ్మిటునాలడి
క్కుమ్మిపుణాంపిరుక్కుమవనితే. ఉపాయ తీల్ తుణివు పుఱప్పదవొట్టాతు;

(१) రా_యు_గు_32. (२) రా_ఉ_రా_ఏ_3. (३) తి_మై_3_గి_గ.

(४) రా_అ_గు_గు_0. (५) రా_అయో_గి_ఘ_40.

ఉపేయ తీల్ తుణివుపుఅప్పుడాతిరక్కునోట్టాతు. (నామ) క్రమ నా ట్రీప్పర్త్రాతనామ్.

(తూమల్ర్) పయోజనాక్ష్యుల్ సింహాతిట్లమల్ర్. (గ) “మిక్కోర్ తొణ్ణరిట్టపు.” (అ) [కళ్లుర్ తుధ్రాయమ్కణవ్మర్] అలరిల్ విజాతీయగ్గ చెయ్యుల్లుకిఱతు. అనస్యప్యయోజనాక్ష్యుల్ తొణ్ణతుత్తేనుమామ్. [పుళ్లు] యోరేనమాయ్] ఇవన్ ఏతేనుమిడిలుమ్కొళ్లుకే క్షుత్తనే అమెత్త పడి. శ్రీవరాహక్లుల్తిలే ముతక్కుచై అముతుశేయ్ నిక్కు చోచి నీర్తు. (3) [పత్రంపుష్మ] ద్రవ్యతారతమ్యమ్ పార్పుతిలై, ఇడుకి అవన్ నెళ్లిలీరమే పార్పుతు. ఎల్లాజూడ్లుల్లామియుతే. (తూమి) (చ) [యథాతథావాపి] ఎన్నిఱపచియే-క్రమవినాట్యైయ్ కేక్క అడ్డెపు కెట్టియక్కె. (తొముతు) ఏరోధక్లో క్షుట్లో ముత్తెతప్పామెక్కు. కేవడై తుప్రయోజనమ్ పెఱుకై. (వాయనాల్ పాడి) వాక్కుప్పుడై తుప్రయోజనమ్ పెఱుకై. (ఇ) [ఉవాచచ] ఎఱ్లు - “వర్షక్కున్నమే వేచారైయ్యుల్లువతే!” ఎఱ్లు అనవైనోపుపడుతుకై. (మనిషినాట్చినిక్) (ఈ) “మనసాధిగచ్ఛతి” (2) “వాగుతరం” ఎన్నినిలైకులైను, మనస్సుక్కు మున్నేతొముకైయుమ్ పాడుకైయుమ్ ముఱ్ఱుడుకైయాలే ఆన్తరామైయే మికుతి శాల్లినీర్తు. మనోవాక్కుయగ్గో మూడుమ్ అగ్గేప్రపణమానపడి. ఉపాయమాకిలితే ఒన్ మెవతు.

(పోయపిత్తైయుమ్ పుకుతరువానిష్ట నవుమ్) ఉత్తరపూర్వార్యాఘుజ్ఞాం. పాల్ కుషిత్తువ్యాధి పోక్కుమాపోలే, ఇనియతు అనుభవిక్కుఇన్నాతతుకులైయుమ్. పూర్వాఘుమాకిఱతు - జ్ఞానమ్ విఅప్పుతఱ్ఱు

(గ) (అ) తి-మై-గగ-ఇ-ఎ. (3) -ఎ-ఎ. (ఇ) స్తో-ర-అరా.

(ఇ) రా-యు-దః-ఎ. (ఎ) (ఇ)

మను బుద్ధిపూర్వకమాక పుణ్యపాపమ్; ఉత్తరాఘమావతు_భగవత్సార్థయాత్రకు పీమ్మ ప్రకృతివాసనైయాలే ప్రామాదికమాక చ్ఛయ్యమతు.

(తీయినిల్ తూశాకుమ్) నెరుపీఱిట్ల పశ్చాపోలేయామ్. (గ) “ఇంకాతూలమగ్గపోతంపదూయేత” ఎష్టవేద త్రీలోస్సు అరమ్, పెరియాధ్వర్మ మకశాకైయాలే ఇడ్డచియాన పిన్నమ్ పిన్నాట్ల కిఱపడే.

(శైప్పు) వా జ్ఞానంకాయజ్ఞాల్ అనుభవిక్క_వేణుమెళ్తుముకై_ విరోధిపోకై కు_ ఉక్క కిక్కు_మేల్ వేణ్ణావైనె. అవన్, ఇవన్ అనుకూలి త్రవాతే పూర్వాఘ్�యం విస్మయిక్కమ్; ఉత్తరాఘమతుక్క అవిభూతావామ్; ఇనియార్ అనుభవిప్పార్. పుర్వాపజ్ఞాకినన_అవనుడైయ అనుగ్రహనిగ్రహజ్ఞితే.అవన్ “పొఱుతేన్” ఎన్న, తీరుమత్తనైయితేలతు.

“తూమోమాయవద్దు నామ్ తూమల్ తూపి త్రోధుతు వాయనాల్ పాడే మన త్రినాల్ శిన్హిక్క_, పోయిచిట్టై యమ్ పుకుతరువానిష్టవుమ్ తీయినిల్ తూశాకుమ్; మాయనై మను నడమతుడైషైననై తూయపెయసిర్ యమునై తుండైననై ఆయనకుల త్రినిల్ తోనుమ్ మంపిక్కై త్రాంసొక్కుడల్ విశ్వక్రమ్ శైయేతతామోతరనై_శైప్పు” ఎష్ట అన్వయమ్. (ఖ)

స్వప్సదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ.—లజ్జామాచిట్ల.(మాయనై యిత్యాది)(మాయనై) (అ) “సదాపర్యాన్తి” ఎన్నిఅపడియే విక్కజ్ఞల జ్ఞానిక్కాన నిత్యసూరిక్కాలుమ్ కరై కాణాన్నాత పరత్వాణై యుడై యిననై. (మన్న నడ మతురై షైననై) భగవత్సమాచార వడమధురై యిలే యిచుక్కి_అరాజు

వాయ్, మిషుక్కొనాయ్, యమవానవనై. (తూయ) శ్రీపసుదేవర్ క్షోనై ఎమ్మున్నరుశపుణ్ణెకొక్కొడ్డు తిరువాయ్ ప్పాడిక్కు - ఎమ్మున్నరుశుకిఱ పోతు శ్శజానుమాత్రోదకరాయెమ్మున్నరుశలామ్మాడి పాగ్గాక్కవన్త్రీకొక్కు దుత్తతూయ్ ప్పైయాక్కవమామ్; జలక్కొడ్డెయిలే పెగ్గాశుమ్ అవనుమాక్కొక్కొప్పల్కొయాల్ వస్తు తూయ్ ప్పైయాక్కవస్తుమామ్. (పెరుసీర్) మహాజలతై యుడై త్తాకే యాలే అత్యగాథమాన. (యమునై త్తుతైనవనై) యమునై యినుడై యతుతైనై తనక్కునినూపకమాక్క వ్యుడై యవనై. (ఆయ్కుల త్తినిల్ త్రోస్తుమ్మావిశక్కొక్కు) తిరువాయ్ ప్పాడియిలే వశరానిస్తుకొడ్డు అక్కులత్తాక్కు మజ్జదిపమాయుళ్ళవనై. (తాణ్ణుడల్విశక్కుమ్ శేయత తామోతరనై) *క్షణిక్కుఱుజువున్త్రోలే ఉంరోడేకట్టుడ్డు పెన్త్రుతాయాన యశోదైపీరాటియినుడై య హృదయత్తాక్కు ప్రకాశకనానవనై.

(నామ్) “అననే ఉపాయమ్” ఎన్నిరుక్కిఱానామ్. (తూమోమాయ్) అనన్యప్రమోజనరాయ్. (వస్తు) ప్రాప్యురుచి ఇర్పునవిడ త్తిలిరుక్కువొక్కొప్పైయాల్ వస్తు. (తూమలర్) మోగ్గుమో, అమోగ్గుమో ఎఱ్లు తెడప్పుడాతమలర్కొక్కు. (తూవి) అక్కమమాక్ అవన్ తిరువడికళిలే పరిమాణి. (త్రోమతు) సేవిత్తు. (వాయినాల్ పాడి మన త్తినాల్ శిన్నిక్కు) “అనన్ కొడు త్తకిరణాత్మాల్ అననై ఆశయుక్కప్పైన్త్రుమ్మ” ఎన్నపాడినినైక్కు.. (పోయిచ్చై యమ్) కంఠిన్ అనాదియానపూర్వాశుజుశుమ్. (శుకుతమవానిన్ననవుమ్) పవేశణైత్తరుకిఱవైయాయ్ నిన్నఉత్తరాశుజుశుమ్. (తీయినిల్ తూశాకుమ్) నెముచ్చి లిలపుణ్ణుపోలేయమ్. (శైప్పు) ఆక్కెయాల్ ఉక్కగుణవిషిష్టనాన ఎమ్ముచున్నానై అనసనియుగ్గోల్. ఆయ్కులమెన్నతు - అనన్యసాధనరాన భాగవతకులమెన్నపడి.

అన.—ఆఱామాంబు. ముతఱ్చటిల్—భగవత్సంశేషమేప్రాప్య ముమ్, అనస్యసాధ్యమానవతుక్క—సాధనముమవనే, అస్థసాధనత్తిలేఅన్య యుక్కెన్ను— అధికారికభుమ్—అస్థప్రాప్యతిల్ ఇచ్చెచ్చయడైవర్కశే యెస్తు—సాధ్యస్యమాప్తియుమ్, సాధనస్యమాప్తియుమ్, అధికారిస్యమాప్తియుమ్ సాధితు; ఇరడ్దామపాటిల్—ప్రాప్యప్రాపకజ్ఞ ఈశ్వరనే యెస్తుమక్కుమ్ ఇచ్చాధికారికభుక్కసమాచితముమాయ్ కుర్వదూపకరణజ్ఞమక్కువక్కత వ్యాపారవిషయాన్ని క్యాటీకొక్కుడుక్క—వేణుకె యాలుమ్, కాలశేషత్తుక్కాక్కువుమ్ రాగప్రేరితమాక అనుషేయ మానక ర్తవ్యంక్కతై చొచ్చిలిన్తు; మూత్రమాంబుల్—భగవదనుభవ సహకారికిల్ పక్కల్ ఉపకార స్తుత్యతిశయత్తాలే అవర్కభుక్కుయావై యావై శిల అపేత్తిజ్ఞల్, అసమృద్ధికశడై య అపేత్తిక్క క్కడవత్తిని అతు; నాలామాంబుల్— దేవతాస్తరస్పర్శరహితరాయ్, ఇప్పడి అనస్య ప్రయోజనరాయ్, భగవదేషప్రమారాయ్, భగవదనుభవోపిరణమాన నన్త న్ని లే ఇత్తినవర్కిభుక్క— అస్థదేవతాస్తరజ్ఞభుమ్ పవల్—శేయ్య మెన్నుమిడమ్ శొల్లిన్తు; అఖామాంబుల్—ఇప్పడి భగవదనుభవత్తిలే ఇత్తినవర్కభుక్క— వచుమ్ విరోధక్క అస్థభగవదనుభవన్నానే నిరోధిక్క మెన్నుమిడమ్ శొల్లిన్తు; ఆక, ఇప్పడి కీర్తిఖుపాటులే—ప్రాప్య మాన కృష్ణసుభవత్తుక్క ఏకాస్తమాన ఉపకరణాన్ని చొచ్చి, అనస్తరమ్ మేల్పత్తుప్పాటులే— అన్నఉపకరణాన్ని కొక్కడై అనుభవిక్క మవర్కతై ఎఖప్పుకిఱతు.

తన్నాముకే— అవ్యసుభవత్తుక్క ప్రధానోపకరణమాన ప్రేమ ముమ్, కరవ్యతయా ఉక్కమాన ఉపకరణాన్ని ముమ్, అనుభావ్యన్నాన కృష్ణసుమ్, అతుక్కప్రకాస్తమాన కాలముమ్, ఉరిల్—గోపవృద్ధరక భుడై య ఇచ్చెపుమ్ ఉడ్డానపిన్న తని తనియే అనుభవిక్కవమైనిర్క్క, ఒరువ్వరై యొనువర్క ఎఖప్పువేణుకిఱతెన్నెన్నిల్; పెనుక్కాన్తర్తిల్ ఇంతీ

వార్కుల్కు తునై టేటుమామాపోలే, (2) “కాలాముమ్ నెజ్జుభీయమ్ కణ్ జుఖులుమ్” ఎస్తుమ్, (3) “ఉయిర్ కాత్తు చ్చుయ్ మిన్” ఎస్తుమ్, (3) “ఆభీయుడుమ్ పొన్నార్ శారముడై యపడిక్కై యిన్నా రెన్తియేన్”

ఎస్తుమ్-ఇభీన్నారై కుగ్గుమిత్తున్నిరూటుక్కుడవతానవిషయ త్రిలే ఇభీకిఱ వర్క కళాకై యాలే తునై టేటుమాయ్ ఒరువడై యొరువర్ ఎమ్మప్పకితా రక్షణ. (4) “అడియార్కిల్ కుగ్గుడై ఉడన్ కూడవతు ఎస్తు కొల్లు” ఎస్తు శొల్లుకిఱపడియే-పరావస్తుయల్ ఘరుపో తమనై అను భవికుల్కుమ్తు విశృజులమాన జ్ఞానబులగ్గై యడై యరాన నిత్యసూరికథుల్కుమ్ తునై టేటుమాకానిఅగ్గ, (5) “ఇమైయోర్ తమకుల్కుమ్-సెఫ్ఱాల్ నినై పురితాల్ వెడ్డెయూచెన్ను మింసచ్చాల్” ఎస్తు - అను నిత్యసూరికథుల్కుమ్ అనుభవిక్క వ్యాసాతపడి నీరెకుల్కుమ్ మేసెకుల్కుమ్ అభుకుల్కుమ్ నిరనథింసాగరమాన కృష్ణనై అనుభవికుల్కుమిడ త్రిల్, ఇడక్కైయమ్ వలక్కైయమ్ అతియాత ఇడైచ్చింశుకుల్కు తునై టేటుమెన్ను మిడమ్ శొల్లావేణుమో?; అతుకుల్కుమేలే, (6) “పకసాన్వదు నభజ్జత్త” ఎస్తు-నిరతిశయభోగ్యమాన అవ్యిషయణై తనియేఅనుభవిక్కమాట్లాత ప్రకృతికళాకై యాలుమ్ ఎమ్మప్పకితార్కిల్;

అతుకుల్కుమేలే, “ఇన్నుసునై అనుభవిక్కై-కుల్కు రుచియడై యరాయిరుకుల్కుమవర్కిల్ ఇభుక్కలాకాతు” ఎస్తుమ్నినై వాలుమ్ ఎమ్మప్పకితార్కిల్; అతుకుల్కుమేలే, భగవద్విషయాల్ అనుభవిక్కుమోభుతు తదీయరై మున్నిట్లాతు అనుభవిక్కుమాట్లాతవర్కథుల్కై యాలే ఎమ్మప్పకితార్కిల్. వివయమ్ తనియే అనుభవిక్క అరితాల్ యాలుమ్, ఇవర్కథ్ తనియనుభవిక్క వ్యాపక్కతికిశల్లామెయాలుమ్, “రుచియశ్శువర్కథ్ ఇభుక్కై- సెడుసట్లు” ఎనిరుక్కైయాలుమ్, తదీయరై యొ

(గ) పెరియతిరువ-34. (అ) తి-వాయ-10-2-గ. (3) తి-మొ-10-10-ఎ.

(ఔ) తి-వాయ-1-3-గఽ.

(అ) తిరువ-ఎ.

ఖీయ అనుభవిక్కుమాట్లామెయాలుము, మున్నఱ ఉణ్ణనవర్కళ్ల ఉఱ
జీవార్కళ్ల ఎముపుతెటిలై.

ఎలార్కుము కృష్ణానుభవ తీల్ కాతుకము అవిశిష్టమాయిరుక్కు
మాకిల్, శిలరెముపు చీల్ర ఉఱసుకె కాతుకతుక్కు కుక్కొయిజ్జు
వెన్నిల్; అనుభావ్యమాన కృష్ణగుణజ్లో, నజ్మణ్డురైపోలే శిలరె
మయజ్ఞముము; శిలరె ఇరుద్దనవిడ తిలిరుక్కువ్యాట్లాతే తుడిక్కుపుణ్ణము;
ఆకైయాలుము, తలవర్కళ్ల కాతుకతుక్కుముకుతై యైలై. ఇని, ఇప్పా
టుక్కు వాక్యారమ్, భగవద్విషయ తీల్ పుతియశాకైయాల్ ఇన్నో
నిన్ శువ్వడశియాతాళ్లారు తెయై ఎముపుకితార్కళ్ల.

మేలీల్ పత్తుప్పాట్లుయమ్—“శేయ్యాతనశేయ్యమ్” ఎష్టు-అడి
యిల్ పణ్ణిన ప్రతిఛిణై తలై క్కట్టుకితార్కళ్ల. వెచుమాళ్ల (7) “నత్యజే
యమ్” ఎష్టు ప్రతిఛిణై (8) “పతద్వయతంమమ” ఎష్టు తలై క్కట్టునా
పోలేయము, అరుసన్ పణ్ణిన ప్రతిఛిణై కృష్ణన్ శయ్తు తలై క్కట్టి
నాపోలేయము, పథ్చలక్షుము కుడియిల్ పెణ్ణభుము వన్నతిరణ్లు, “నామ్
సిరాడవే నమ్విరోధింభుముపోమ్” ఎన్నపుఱపుడ, శిలర్ వారాత్మాభీ
యపోకమాటిన్ న్రీలర్, ఉఱసుకిఇవర్కళ్ల ఎముప్పీరొక్కుడ్లు పోకవే
అతలై కుక్కుము నమక్కుము పురుషకారమావర్కళ్ల జైనుమ్, (3) *బోధ
యస్తిపరస్పరమ్ పణ్ణైక్కాక్కపుమ్, ఇవర్కళ్లిభువు పొఱుక్కుమాట్లా
మెయాలుము, “ఏకస్స్యున్యునభుభ్జత్త” ఎన్నిఇపడియే ఒరువరైయై
భీయ ఒరువర్క భుజక్కుమాట్లామెయాలుము, కృష్ణనిఇటిలుము ఇవర్క
ళ్ల ఉద్దేశ్యరాకైయాలుము, తని అనుభవిక్కుము విషయములామై
యాలుము, ఉణరాతవర్కళ్ల ఉఱసుకితార్కళ్ల ఎముపుకితార్కళ్లాయ్
చెఫ్లుకిఅతు. పరమపదత్తుక్కాక్కపుష్ట (4) “అడియార్కళ్ల కుండాజ్ఞశై-

(7) రా-యు-గూ-3. (8) రా-యు-గూ-33. (3) గీ-గం-ఏ.

(4) తీ-వాయు-అ-3-గం. † (సా) అపైకళ్ల.

ఉడన్ కూడునతెనుకొలో” ఎనుకూటుతేడవేళానినతు; కృష్ణానుభవత్తున్
కూటుట్టేడచూచిలవేణుమో? (2) “ఇమైమోర్ తమక్కుమ్ శేవే
సెజ్జాల్ నినెపురితాల్ వెస్టియూటెన్ను మింసచ్చోల్” ఎను-నిత్యి
సూరికథ్యడెయ *నె తీఱమిరుక్కుమ్చి. ఇంతెనుభవిత ఆర్థ్యోర్
“ఎత్తీఱమ్?” ఎఫ్టార్. తనైనియమ్ (3) “జన్మకర్మచమెదివ్యమ్”
ఎన్నపుణ్ణిన్తర్తితే. ఓరవిడాయార్థ్రీక్కు వేణుమ్ మనిచ్చుర్ పోర్తి
రణు ఇప్పాయక్కాక కృష్ణసంశేష తీల్ పుత్రియాళ్లారు లైనొ “పోతు
విడినతుకాణ్” ఎన్న - ఎముప్పుకిటార్కళ్ల; (3) “ఉత్తిససరభా
శార్దూల” ఎన్న-విశ్వామిత్రన్, పోతువిడినతు ఎన్న ఎముప్పినాపోలే.

వ్యా.— (పుశ్మమ్శిలుమ్చినకాణ్) ఇప్పెణాటై, పోతేడే వాశ
లిలేణార్ తక్కుడవలాకసబ్బల్చిత్తు, పోతువిడియచ్చుయ్ తే కిడన్నఱజు
వఁతే! ఎణు శిషగ్గారై పుణైనవాతే, పోతువిడియవేళావో ఎమున్నియక్క,
ఎన్న; “పోతువిడినతుకాణ్” ఎన్న; పోతువిడినతుక్కుఅడై యాళమెన్?
ఎన్నఅవళ్లోక్కు; నాగ్గార్ ఉణార్నువన్నతులాడైయాళమాకపోరాత్తోఎన్న;
ఉఱస్తీనార్ ఉణాలన్నోపిడివ్వు అడైయాళమావతు; (4) “ఉన్నార్క్కుట్టుఖు
తల్” ఎన్నిఱపడియే ఉన్నాశుక్కు ఉఱక్కుముణ్ణో; ఉన్నాశుణార్ త్తి విడివ్వుక్కు
అడైయాళమణ్ణ, వేడై మాళముణ్ణాకిల్ తోఱుగొచ్చెన్న; (పుశ్మమ్శిలుమ్చి
నకాణ్) “మార్కథ్సిరాడవేణుమ్” ఎన్నమ్ త్వరైయమ్చిక్కే, వై
వై కిఎమున్నియకిటల్ పర్యవాయమ్చిక్కే, కాలముణార్ త్త ఉణానుమ
వై యిఱ్లో పుట్టుట్లో. నాభ్రుట్ నటిల్ సీర్నిరమ్చినవాతే కీథేవిముమా
పోలే, ఇక్కొయఱుతియలే ఉణానుమ్ తిర్యక్కుక్కుశుభ్రాద ఉణార్నన.
(శిలుమ్చినకాణ్) త్తుట్లుయలే ఇందివిమున్నతుమఱియామే ఉఱశుమత్త
నైయోహెన్న; ఉన్నాశుణార్ త్తి విడివ్వక్కుడై యాళముల్లాతాపోలే, నీడ్లుచీరున్న
(g) తిరువి-F-S. (2) గీ-F-S. (3) రా-చ-అ3-అ. (4) తిరువి-F-B.

పూరీల్ పణ్ణికశుఙ్మ త్రియమ్ విడిపుక్క ఉడపలణ్ణ; (१) “ఊరుమ్ నాడుమ్ ఉలకముమ్ తనై ఇప్పోల్” కృష్ణమ్, (అ) [కాకై యొమునియన్] బ్రాహ్మణుమహారాత్రిలే యొమునియన్. [కరియకుచువిక్కు-ఉజ్జ్వల్] కృష్ణ నుడై యవడినె స్నారిపి కుక్కమనై. [మాలిన్ వరవుళ్లాలి] అవన్ వ్యాముగ్గ నాయ్కొక్కణు పరుమబ్బియెచ్చాలి, మయ్య పాడక్కుడవతామబ్బడియితే పణ్ణినె పుతు. (३) “పణ్ణిణోపిప్రయాచనై” ఎష్ట - నీజిరున్నపూరీల్ పణ్ణికిభుడై యఉఙ్మ త్రియమ్ విడిపుక్కుడలణ్ణ, మన్మాలై అడై యాశన్ భుద్దాకిల్ శోలుగో ఛైను కిడ్డన్ఱల్;

అతుకిడక్కిడాయ్, ఇతువుమ్ ఉన్ శైవియల్ పంతిలైయో? తిరుప్పచ్చియొచ్చికుక్క ఉంతిస శజ్ఞధ్వనియమ్ విడిపుక్క ఉడపలణ్ణ వెనితార్కథ్. (పుష్టిరైయన్ కోయలిల్) కృష్ణ నుడై య గుణాజీలే ఈపుపుటిమక్కు-మ్ తిరువాయ్ ప్సాడియిలుమ్ ఒరుతిరుమున్నర్మమ్తిరు వడిల్లోమూవాయ్ చెంలుమోపెన్నిల్; (४) “రామోరామో రామణతి ప్రజానామభవన్కథాం” ఎష్టమ్, (అ) “బాలాఅపిక్కిడ మానాం” ఎష్టమ్ కింగ్పుడై కభుమకపుడ ప్పెరుమాభుడై య గుణాజీలే తోన్నర్మముచెలానిఇ్చెయ్యోతే తిరువయోధ్యయల్, (ఉ) “సహపతాయైవిశాలాత్మై నారాయాముపాగమత్” ఎష్ట - పెరుమాల్ పిరాటియోడేకూడ ప్పెరియపెరుమాశై ఉపాసిపురైణ్ణతితే; అప్పడి యలే తిరువాయ్ ప్సాడియిలుమ్ ఒరుతిరుమున్నర్మముడ్డపోలే. (పుష్టిరైయన్) ఎష్ట - కృష్ణనై ఇచ్చాలిన్నర్తాంవమామ్. (పుష్టిరైయన్) (2) “ఉత్సాహపూర్వజమ్” ఎష్ట - ఇకై యపెరుమాశై యిటు ప్పెరుమాశై నిహపిక్కు-మాపోలే, తిరువడియొనిహపకమాక ప్పుడై య

(१) ల-వాయ-ఉ-ఉ-అ. (అ) నా-ఉ-ఉ-ఱ. (3) రా-ఆయో-ఘగ-శా.

(४) రా-యు-గంగ-ఉ. (అ) రా-అ-ఉ-గం. (ఉ) రా-అ-ఉ-గ.

(ఉ) రా-సు-అఱ-గం.

వన్. అనగ్కర్కొట్టియటు తెల్పే నిరూపిక్క వేణుమృదియితే ఇన్న కశ్చక్కనై త్తుకొక్కడు త్తతరమ్. తాజళ్ల ఇరుస్థవిడతే కొడువరుమవనాకై యాలే “పుర్ణార్థయన్” ఎన్న తాకపుమామ్. (१) “పుర్ణిన్ పిన్ పోన తనినెజ్జామే” ఎన్నిరుక్కమనర్కచితే.

(వెళ్లియత్యాది) శగ్గినుడై యవెళ్లప్పు, పోతువిఫివుక్కుడు లల్లామైయా లేన్యురవిశేషంమ్. (విశిశ్ఛు) శామజ్జిలే పోతుక్కుడు వారె అక్కెక్కుక్కుడుఉంఱుచ్చుకై యాలే అన్నె కాన్తిమ్. (వేరరవమ్) ఏకాధారీలాపైయుఱు, ఎనక్కుమొక్కేక్కుభామైయాలే అప్పసిద్దమ్; ఆకై యాలే, పోతువిఫివుక్కుడుఎన్నిశాల్. (అ) “వెళ్లివిశిశ్ఛి డడైయల్ కొట్టవిమలన్” ఎన్న ఉస్సళ్ల భావనాప్రార్థతాలే శోభుకిఱి కోల్, ఇతుపోతువిఫివుక్కుడుఅన్ను ఎన్న; (వేరరవమ్కేట్టిణైయో) ఇధ్వని కేశాతపడి ఉప్పుచ్చేయికిఱ అన్యపరతై యేతో?.. (వేరరవమ్కేట్టిలైయో) నాజళ్ల శోలుకిఱిఇనవర్నర్నుక్కు అనుపవత్తి శోలుకిఱడనక్కుమకప్పడ కేకుమృదియినోధ్వనియన్ పవ్వు.

(పిశాయ్) భగవద్విషయత్తిలే అవగాహిక్కుయావతు_భాగవతసంశేషపర్యునమాకై; అవ్యాపనికేకై కృష్ణసంశేష తశవిలే పర్యునసిక్కి_అతు ఉన్నుడై య వాగ్యమితేయెన్న; కృష్ణసంశేష తశవిలే యో నాన్ననిత్యి_అతు, ఉన్నట్టుడై యవేచ్చేధారకమాకకేక్కుట్టుకిస్తడక్కి_అవైనై “పిశాయ్” ఎనిఇంజిన్ను పీళ్లైణైన్న; వేచ్చుకేక్కుట్టుకిస్తడక్కువుమైయుమో?, (3) “అడియార్కిల్తపమ్ ఊఁజనిడమ్ముక్కుడుమేల్” ఎన్నమ్, (4) “అడియార్కిల్ కుండలై_డడన్ కూడువతైనుకొలో” ఎన్నమ్, (5) “పేరాళన్ పేరోతుమ్ పెరియోరైయెరుకాలుమ్ విరికిలేన్” ఎన్నమున్నే నమ్ముడై యపూర్వర్కశాడై య వారె; ఆప్మదియే

(१) తిరువి-३. (అ) నా-ఓ-గి-అ. (3) పెరు-ం-అ-గ.

(४) ఓ-వాయ్-అ-३-గం. (అ) ఓ-మొ-ఒ-ప-ప.

ఉన్నవడివై నాగ్లోకము ఏగ్లో పడివై సీకము అనుభవిక్కొవాళైపుడాతే యిరుక్కి-అనీయినో పిత్తైట్ట; నాగ్లోకిల్లిన్నశైయెలా మధ్యికైక్కడే ఉన్నబాల్యమితే. భట్టర్, “తిరువాయ్ ప్రాణయిలుఛ్యరిల్ చిత్తయు ని యోపాతి కృష్ణసంశేష తిల్ పుత్రియారిశ్శ” ఎనులయిచ్చేయవర్. ఎన్ శేయ్యవెన్నిల్; గుసుదర్శనమ్ ప్రాక్కొఱ్ఱుణాయిన్నిఱ్ఱే, (१) “తచ్చిత్త విమలాహాద”. ఇత్యాది, (२) “యచంచకాచిత్ ప్రేమాధా” ఎన్న బచు తిక్కు ప్రేమమానతు ఇచ్చుకై పుణ్యకే యాలే కావల్ కిడన్నారై కౌటొపై కుటుంబాయిన్నర్థు; ఇతులానే వభీపోకై కుటుంబాయిన్నర్థు. (३) [గురవికించిష్యన్ని] గుసుక్కోళ్లికిడాయెన్న; అవర్కళ్లివిరహగ్గి కుటుంబసిర్కొరియవ్వార్కిశో?; అన్ని యే వభీతుణై యావవ్రకళ్లో ఎన్నితాళ్ల.

సీజ్ఞోళ్లన్నపడియే నాన్ పిత్తైట్టయాకిఁఁన్, ఉజ్జుణర్ త్రిక్కడి యేతెన్న; తాజ్జుణర్ న్నై కుటుంబశిల్లుకికార్కల్ (పేయముతో న్ఱుణుణు) తాయ్ వడిర్శుకొఱ్ఱువన్న పూత్రునై యుడై య స్వయంపుత్తైపుణ్ణే ఇతుశిల్లుకిఱతెన్నైన్నిల్; ఇంశోళ్లిభయపుట్టుకైపుకువెమున్నిపైక్కాక. సర్వేశ్వరై దుఖిఖినివర్కునైన్నిప్పార్ అంగాతారితే; పెరియాత్మోర్ సమానికిల్ “అజుంకుట్టువన్ పుకునుకిఱతో” ఎనువయిలుఅపికుటుమవక్కచితే. అవల్ భయనివర్తియిపు మనుసన్నితు భయమ్ కెట్టుక్కిడకిక్కాతాళ్ల. (కళ్లుచ్చిడమ్) కిప్పితిమశకిటమానతు. (కలక్కాత్తియకౌల్రాచిచ్చి) కట్టుభీను శితఱుమ్మడియాకిర్చిరుసడిటైనిమిర్తు. (కళ్లుచ్చిడమ్) నష్టముడిక్కువన్నరకిటమ్. పూత్రునై తాయ్ వడివు కొడ్డుకిలుమున్నాళ్ల, అప్పడియన్నిక్కే కావలాకువైత్త శకటన్నానే అనురావేశక్కాలే తన్ మేలే ఉఱప్పుక, తన్నినైవస్తిక్కుములైవరపుతాత్తత్తుస్తన్యార్థియాయ్ తొటితై

(१) వి-ప్రు-గి-గు-అ. (२) వి-ప్రు-గి. (३) వి-ప్రు-గి-గు-అ.

ఉపై తత్తీరువడికల్ పుఅపట్లు ముడి తన తనె యితే. (१) [ఉన్నద శకడమైతే తపాతతన్] పేమల్తాలే భయప్పుడైడలాయ్ అచ్చైడు కై కుగై ముడలాయిరుక్కామ్. [పాతతన్] ఇనన్ హంగ్ ధీల్తాలేఁజు తిరువడికాలే పెన్నిర్థామ్. అవనుడైయ ఆపత్తుకుగై శేషభాత నుడైయ ఆపత్తుకుగై రష్టకమాస తిరువడికల్. (అ) “తిరుక్కాలాణ పెరుమానే!” రామానతారత్తుకు ఇట్లై యపెమాటై పోలే.

(ప్రశ్నతరపిల్) విరోధిప్రసజ్ఞిలాతత్తుషుదేశవిశేషముమ్, బహుపరి వనెయమ్ పెఱువతే. (ప్రశ్నతరపిల్) సీరుఅల్లాతపడి, నాన్నిరామ్, మెన్నె, కుళిక్ తితోడక్కమాన స్వభావజైయుడైయ తిరువనన్నాభ్రాంతి లే. (తుయిలమర్పు) విరాటినూర్ తిరుముత్తే తమల్తాలుమ్ నెఱక్కిప్రమపి నాయమ్ కిషప్పగ్గాతపడియాయిరుక్కి.. (విత్తినై) క్రష్ణపిరిటై సీరిటేఁర్ కుగైమాపోలే, పిఱ్సుతునినై యాతియుక్కాయమ్, పిఱ్సుతెల్లామ్ కిడక్క ఇన్నముమ్ విఱ్కుక్కాక్కడియాయిరుక్కాయమ్. ఇవ్వరుక్కాన కార్యానగ్రథుక్కెలామ్ కారణమాయియుక్కిఅననై. (ఉన్నతుకొక్కడు) తిరుప్పాఖ్యాడలిలే తిరువనన్నాభ్రాంతినై లే అనతారకనమాయ్ అనిరుద్ధ రూపియాయ్కొక్కడు కణ్విర్సునుటిఁననై. (3) “అరవతమళియ నోడుమ్” ఎన్నిఇపసియే తజళ్ నెఖాకిఱనాముఁచిలే కుడికొట్టుముఁజపణి. (మునివర్కశుమ్యాకికథుమ్) ఒహప్రవు తిక్కుడురన్ని క్కాయిరుక్కాఱ గుణిష్టముమ్, క్కాజ్యానిష్టముమ్. లక్ష్మిణాభరతర్కకై పోలేయిరుక్కామవర్కిల్. పరమపద తీలుమ్, (ర) “నైకున తమరసుమునివరుమ్” ఎన్న ఇరడ్డుకోటియాయితేయప్పతు. తిరువాయ్ ప్పాడియల్ అవర్క కిళ్ళుల్లోవెన్నిల్; క్కస్తన్ ఇటేఅనతరిక్కాయాలే, ఊరిలోపశనిరై కొక్కటిల్ కిటిలే పడుకాడుకిషప్పుర్కిల్; ప్రాణవర్కశ్ వర్కిఅపణి

(१) త-వాయ్-గ-3-3.

(అ) త-వాయ్-ఎ-ఎ-ప.

(3) పెరి-త-గ-అ-గ-10.

(ప) త-వాయ్-గ-ఎ-ఎ-ఎ-

కొటీల్కళిలమ్ ఇడై చేంబిలమ్ కృష్ణ పదుకాదుకిడక్కుమాపోలే
చాట

(మెళ్ళపెమ్మన్న) గర్భాంగిల్ విశ్వేశ్వరునోలువారాతపడి మెళ్ల
ఎమ్మనిరుక్కుమాపోలే. (ఱ) “హృదయేనోద్వహన్ హరిమ్” ఎన్న
ప్రశ్నదాధ్యాన్ తాన్ ముట్టెయీల్నిస్తమ్ విఠ్లానిఅట్చెయ్ తేయమ్.
“పార్ తరుచి, పార్ తరుచి” ఎన్న సర్వేశ్వరమైపిడితుక్కోడ్దాపోలే
యమ్, హృదయ్ తీలిమక్కిఉసర్వేశ్వరన్ తథుమాఖతపడి ఎమ్మనిరున్న
(అరియెస్త) హరిహరినిస్తః (ఱ) “రథతుత్యమశేషామ్” ఎన్ను మా
పోలే, సీయేచ్చెన్న నోక్కోళ్ళవేణుమెళ్ల మజ్జాశాసనమప్పటిన. (ఱ)
[అథసాటభయంగతిభవతి] తన్ భయమ్ కెట్టాల్ అస్తుక్కు పురికే
యిండిక్కుతు. (పేరరవమ్) ఒను తన్ అరియెస్తముకేటు ఒనువన్ ఇరు
పరాయ్ ఔరాక “హరిః” ఎన్యాలే ప్రాదేశికముణ్ణిక్కే, తిరువాయ్
ప్రాణియ్యోమ్ ఇన్నమహాధ్వనియే యాయిన్నర్న. (ఉళ్ళమ్మపుకున్న
కుళిర్ణు) కృష్ణవిరహత్తాలే కమర్ పిశ్చన్న కిడప్పహృదయమానతు ఒను
సిర్ పాచ్చినాపోలే పుజ్ఞయ్యేతు. (కుళిర్ణు) సుఱుసిర్ పాయ్నాపోలే
కుళిర్ణదతు; అత్తాలేనాడ్చథుముణ్ణిమ్మిపిళ్ళాయ్ ఎమ్మనిరాయ్. (ఱ)

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ—ఆత్మామాఖ్యాపిల్ల. (పుణ్యమ్మత్యాది) ముతత్తూటిల్-ప్రాప్య
స్వరూపశైయమ్ ప్రాపస్వరూపశైయమ్ అధికారిస్వరూపశైయమ్
సజ్జివేణ వరుచేచ్చెయ్యేతు, ఇరణ్ణమాటిల్-అన్యధికారిక్కు సమ్మా
వితమాన స్వరూపభ్కు గజత్తే అయిచేచ్చెయ్యేతు, మూర్ఖమాటిల్ -
ఇవ్వధికారికశ్శస్థానాలే ఇనర్కశిలుక్కుమ్ నాటిల్ పిఅక్కుమ్ సమ్మ
ధియైచ్చాలి, నాలామాటిల్ - ఇవ్వధికారికథుక్కుమ్ భగవదనుకూల
రాననర్కణ్ణకిఇచ్చిత్తురిక్కుమ్మిశ్శాలి, అభ్యామాటిల్ - అన్యధికారి
కథుక్కు పూర్వామ్రాత్తురాథుణ్ణు సినోసాయుండ్రాలే నెనుఫిల్చిల్ల

(ఱ) వి-శ్శ-ఱ-ఱ-ఱ. (ఱ) వి-ప్ర-శ్శ-ఱ-ఱ. (ఱ) త్త-అ-ఱ.

పశుపోలే తన్నడై యేనశిత్తపోమ్భచీకొల్లి, ఇని, మేల్వట్టుపూర్ణాట్లులే భగవదనుభవసహకారికి ఎమ్మాప్పాకిఅపడియైచ్చాలుకియతు. అతిల్, ఇప్పాటిల్ -నూతనమాక భగవత్పమ్భామ్ షెంట్రవధికారిస్టె ఎమ్మాప్పాకారకళ్లో.

వ్యాః—(పుష్టుమ్మిలున్నకాణ్) ఇప్పోతుణువళ్ల రుణ్ణైనియతు, *శేర్పొండైయల్ శోఙ్కిఅపడియే జ్ఞానానుష్టానజ్గఛాలే భగవత్పమ్భామ్ ఘుటకరాన భాగవత్కి కైలై. అకైయాలే, సతోస్విత్రకాలమానవాతే సాత్మికరాన భాగవత్కి కైలై భగవద్గుణానుస్థానపూర్వకమాక భగవత్కై-జ్గుర్య రూపజ్గఛాయ్ తత్త్వద్వారాశ్రమాచితజ్గఛాన కాలీనఃగ్రు ఇంకై అనుష్టుకై-కాటక సర్వాంగోదక్కమాక ఎమ్మాన్నిప్రాణపుట్టుకల్లో. (పిల్లాయొమునిరాయ్) భగవదారాధన కాలమాయిన్తర్హ, ఎమ్మాన్నిరాయైన్న; అవన్కథమ్ ఉణ్ణుశారవారమ్ ఉణ్ణుమునియున్నార్కిల్లో; వేఱడై యాశమున్నో వెన్న (పుష్టుకైయన్కోయిలీల్ వెకైపిచిశక్కిన్ వేరరవమ్కేటియో) పుష్టుకు—సెరియితిమచిక్కు, అకైయన్కెంకై యాన నిమ్మురుమానుక్కు ప్రతిపాదకశ్చైన కోయలానతియమ్నత్తిల్ ఉకారణై మణ్ణైతియడై త్రాకైయాలే పరిశుద్ధమాయ్, అఖిలాత్ము వర్తుక్కుమ్ భగవత్కై-జ్గుర్యపయుక్కమాయ్ భగవత్పమ్భన్జాపకమాయ్దష్టిణావన్తు శఖతుల్యమాన ప్రణవత్తిన్ మహాధ్వనియై కేస్కటి లైయో. (పేయుఇత్తాయి) పేయుణ్ణు-ప్రక్కటి, ములైయుణ్ణు-అహజ్ఞార మమకారజ్లో, సభ్యుణ్ణు-అతంక్రాక్షిఅవమ్, ఉణ్ణు-అనుభవిష్టు. అతావత్తు-పక్కతిసమ్భవన్నిబుధువమాయ్ చేతన్కు-వమ్ అహజ్ఞార మమకారజ్లో పోకిలైయైన్పడి.

(కిశ్చచ్ఛిందమ్కిలక్కియక్కాలోచి) కామక్రోధజ్గై యమ్ నివత్తిషిత్తు: (పెశ్చాట్టు) తిరుప్పాంగ్రాంతిలే. (అరపిల్) తియవనన్నాథ్యాస్మైలే. (శుయుఱమ్మైన్) యోగసిద్ధై గియాలే అస్యపరణైయుల్లా.

మల్ అమర్ నైపుక్కి-అ. (విషణు) జగత్కారణభాత్సై. (ఉచ్ఛతు కొట్టు) హాదయ తీల్ ధ్యానిత్తు. (మునివర్కభుషయాకభుషమ్) గుణానుభవరథమ్, కైజ్యుర్యురాంమ్. (మెళ్ళ) సావధానమాక. (ఎమ్ముడు) జాగరూకరాయ. (అరియెణు) “హరిర్భాసి”ఎణు. (పేరపమ్) మహాశ్వనియానతు. (ఉచ్ఛవమ్ముకమ్ము) హాదయ తీల్ ప్రవేశితు. (కుర్రిను) కుర్రిస్తతు. ఎమ్మునిరాయిశ్వర్యస్వయఃి. (ఉ)

అన—ఏమా బ్యా. — ఆచామంగిల్, భగవద్విషయ తీల్ శ్రుతియాళోస నీణు ఎమ్మప్పిన్నర్థు; ఇతిల్, ప్ర్వైయూయాయినునైత్తు ప్రతుషైభావిస్తుతాళోస నీణు యొముప్పుకిక్కాల్కిళ్ల. శిల్మరైయొముప్పి నాల్, “ఎమ్మునిపునవర్కశై కొట్టునేపొండేఅపోకిణ్ణోమ్” ఎన్న మవర్కశ్శాతే; “ఎలార్కుమ్మనెవేణమ్” ఎన్నిరుకుల్ల. మవర్కశ్శాతే. భగవత్సమ్భవమ్ మొయ్యాకిల్ తన్నవయిన్నర్లపిఱన ప్రశ్న యినుడై య సమ్భాషిక్కు ఉఁకు-మాపోలే, ఎలాంపడై య సమ్భాషిక్కుమ్ ఉక్కు వేణమితే. (ఉ) “అణియార్కశ్ల కుర్రాజులై ఉండమన్ మాడవతెనుకొల్లా” ఎణుమ్, (అ) “అనమిల్ పేరిన్ శ్శాయిరోణేసుంమై” ఎణుమ్లొల్ల కింపడియే-ఇక్కుమ్లొ లిలినిమై ఉణొనాలితే అస్తుమ్ ఇనిచెండొనతు.

ఆట్టొట్టువిలి జీయన్ ఎమ్మున్సుశాసిఅట్టచ్చెయ్యఁతే, నష్టీమర్దణ నిట్టునిఅయి; “ భగవద్విషయ తీల్ యచి నమక్కు సెయ్యాకవి ఆప్తిత్తు కాణమ్” ఎన్నరుఇచ్చెయ్యు; ఉపేపోలేతిచార్యవానభుణ్ణో? ఇజ్జనేఅపుశి చ్చెయ్యవానెన్” ఎన్న; “భగవద్విషయ తీల్ సెయ్యారుచియుడైనుకై యానతు - భాగవతర్కశై క్షాత్రాల్ ఉఁక్కు-మస్తకాణమ్” ఎణురు చ్చెయ్యతార్. ఇప్పఁడిఎలార్కుమ్ముక్కు ఇన్నఁన్నెయుణ్ణాకవేణమైణు

ఎల్లారే యజ్ఞాటీకొక్కడు ఒరు త్రివాళలిలే శేషు, “పోతువిచెక్కతుకాణ”, ఎమ్ముగ్గిరాయ్” ఎన్న; “విచ్చెస్తుమెక్కడై యాళమెన్” ఎన్న, ఆనై చాచుత తినుడై య ధ్వనిలడై యాళమున్నో వెనితార్కిళ్. కీళ్లో చూస్తు “మునివర్కిభుమ్ యోకిభుమ్” ఎన్నతోదు, “ఆనై చాచుతమ్” ఎన్నిఱ తోదు, అవర్కిళ్ “హరిరిం” ఎన్నతోదు, ఇత్తే “కీళుకీశు” ఎన్నతోదు వాశియఱ, ఎలామ్మడే శ్యమాయియక్కిఉపడి.

వ్యా.- (కీళుకీశు) ఇతు అనష్టరసమాయిరుక్కిఉపడి. ఆనై చాచుత తినుడై య ధ్వనివిచెపుక్కడై యాళమున్నోవెన్న; ఒరు ఆనై చాచుతముఱర్ స్వవితు విచెపుక్క అడై యాళమాక ప్పోరుమోవెన్న; “ఎఱుమ్” ఎష్టుఇవర్కిళ్ శోల్; ఎఱుమ్ సీజ్లిల్లెయోఅవర్కై ఉండర్తు కై కెట్టన్న; నాజ్జభుఱర్ త్రవుఱర్ స్వత్తు; కలస్తాపేశినపేచు కాణ్ ఎన్న; ఇరావెల్లామ్ ఉఱ్ఱిపోతువిచెద్దవాతేయో కలప్పతు ఎష్టు అవర్కై శోల్; ఇరావెల్లామ్కలన్న మరక్కలమేఱుమవన్ మొడ్డువరుమశవుమ్ జీవన మేర్థన్రీకొక్కడుపోమాపోలే, పకల్ ముప్పతునాఖ్మీకైకుమ్ విశై సీర డై తుకొక్కడు “విరిపువరుకిఱతు” ఎన్నుమ్ తశర్ త్తితోన్రీ ప్పేశు కిఱవేచ్చువిచెపుక్కడలనోవెనితార్కిళ్. (కేట్లెయో) ఇన్నద్వికేళత పడియో, అజ్ఞాడుకిఱ తెన్నెనితార్కిళ్.

(g) “నిస్వనంచక్రవాకానాంనిశమ్య” ఎన్నిఱపడియేఇవర్న్ నీన్ ధ్వనియైకేక్కట్ల, కడుక కొష్టనుక్కలిలే శేషు నిఱ్ఱవేణ్ణావోవెన్న; మాళ్లికైక్కిలే ఏత్తాఁకిల్ వంశావళి శోల్కేక్కటు ఎమున్నిరుక్కమవర్కిళ్, పట్టికళ్లినుడై య పేచు కేటు ఎమున్నిరుక్కమృచియావతే!, ఇతెన్నథ్రవని! ఎష్టు అవర్కై వెఱుత్తుక్కిండక్క, (పేయప్పెణ్ణె) ఎనితార్కిళ్. ఉన్నుడై య అన్యథాళ్లన మిరుసపడియెన్!, “భగవత్సంఖేషమ్ భగవతుసంఖేషపర్యాసమ్” ఎన్నట్టువైతుపడియుపుతే! ఎష్టుక్కేపిక్కు,

పోతువిడియాతిరక్కుచెయ్యతే “విడినతు” ఎన్న శోలుకిఱిజన్మోపేయ్ పెన్న కైన్న; పోతువిడియచెయ్యతే “విడినతిత్త” ఎన్న శోలుకిఱి నీయో పేయ్ పెణ్ణెన్న; ఇతుపోతాతు, వేణ్డె యాళ ముట్టాకిల్ శోలు కైన్న; ఇవ్వారిల్ తయిర్కడై కిఱనోహై విడివుక్కు అడై యాళ నోపెనితార్కిల్. కామ్యూతిల్ ఫలక్రిదైయైలెయాకిల్ తవిరలామ్, ఇం

త్యక్తర్గుమ్ అవశ్యమ్ అనుష్టితే అఱవేణమ్, అనుష్టానతుక్కు ఫల ఉల్ల, అసరణే ప్రత్యవాయముణ్ణి; అప్పడియే జాత్యుచితమాన నిలాయ మంసానమ్మో ఇవర్కఫుక్కు తయిర్కడైకై, ఇతు విడిపుక్కడైయా లమ్ పోరాతోపెనితార్కిల్. (కాశనుపిఱప్పమ్) అచ్చుతాలియమ్ ఆమైతాలియమ్. (కలకలపు) ఆభరణాధ్వనియమివర్కఫుక్కు ఉదే శ్వమాయివుక్కెన్న. (కె వేర్ త్త) తయిర్సవృథియాలమ్, తజ్జఫ్ఫడైయ సాకుమార్యతాలమ్, కృష్ణముడైయ అసన్నిధయాలే కైశోరుకైయా లమ్, సన్నిధయిల్ “తయిరై మోరాక్కువొట్టెన్” ఎన్నమువిడితు పలి కైకైయాలే కడై యిలుణాన అరుమైయొచ్చికిఱతు. (వాశసతు జూర్మల్) కిడై కిఱ ఆయాసతాలే మయిర్ ముడిక్కునెకియ్ న్న ముడైనా నీర్థాణై మజ్జుక్కుమ్బడియాయానీర్థాపురిమశమ్ వెళ్లమిదుకిఱపడి. (7) “తెచువోమ్ కావికమయ్ తిరుక్కాట్టరై” ఎన్నక్కడవతితే. (ఆచి యీర్) బయితియైనో ఎన్న శోలువేణ్ణాతపడి ఇరుస్తేకడియాక.

(మత్తినాలోకైపదుత్తతయిరపమ్) మన్నరతాలే కడల్కడైకి అపోతు, (8) “అరపూఱుశులాయ్ మతైతేయుక్కుమొల్” ఎన్నపడి. (3) “డిద్దాయితీనామరవిస్తూచనం సజ్జనానాందివమస్తుక్కఫ్ఫ్యనిపి దధుశ్చనిర్మినచబుమిత్రితో నిరస్యతే యేసదిశామమజ్జమ్” కృష్ణము డైయ క్షుభ్రకుక్కుతోనీర్థాపుపుకిఱ ఇడై పెణ్ణుడై యధ్వనితయిర్

కడై కిం వోకై యోడే కలిగి పరమపద నిలేచెన్న ధ్వని తమ; అప్పే తు, కృష్ణగుణజ్ఞీ భూమియిలేనడై యాదానిఱ్చ, “మృత్యులే ఇందు ప్పారె ప్పోలే ఉయర విషప్పతే!” ఎన్న అవర్కు వాళై పాణినాప్పోలే యిందుతు. (1) [విక్రేతుకామాకిలగోపకన్యా మురారిపాదార్పితచిత్త వు త్రిం | దధ్యాదికంమాహాదవోచన్నివిషదా మోదరమాథవేతి] మురనై కొక్కాడైవిర్తిలే తోట్టర్తు కృష్ణన్ పుట్టలిలే బ్ధుభావైకళా యిందు, “ఇతిల్నిష్టమ్మి ఇంటై మింటు, మీ విరకేతో” ఎన్నపార్క తు, తాయార్, పొన్ని యుమ్మెయిరై యుమ్మెనైంట్యుమ్మె కొడుతు, “ఇంటై వింట్రుకొట్టువా” ఎన్నశోల; విష్టపోసపిడ తిలుమ్మ నినైవు ఇంటై యూకై యూలే, “గోవినదై కొక్కాభ్యుభోల్, కొరనై కొక్కాభ్యుగోల్, ప్రియిపతినైకొక్కాభ్యుభోల్” ఎన్నమూతింట్లు తిరిన్నాల్. (చుటైపడు తమయిరరవమ్ కేటికిం యో) ఇతుకేళాతపడఁ ఉట్టేయు మొముతయిన్నారో కడై కింతు. (2) “కండ్లయిత్యాది, తామోతరామేయుతివన్నానే.”

పడ్డుపోలేయో, కృష్ణన్ పిఱపిన్న గుంచు డమ్ నిలైకుమ్ మ వర్షాల్ పెముమ్ముపశుక్కళాకై యూలే ఆశుపతునాభీకై యుమ్ము కఱప తుఁడైనతాయ్ చెంబు తనై యైనో?, ఇతుపించుకుండలా మోవెళు అవర్కాల్ నియ తరరాముచెంశోల; (నాయకప్పెట్టింట్యు) ఎంతార్ కల్. ఆకై యూలేన్నాతుక్కెలామ్ మఱుమాంత్ ముశోల్కిండకింట్రుఅతు ఉన్ శెల్పుక్కుడపింతే. “పేయపెట్టే” ఎన్నాడు “నాయకప్పెట్టింట్యు” ఎన్నతోడు, వాశియన్ న్రీషుకింతు. ఒచ్చుమిశునమాయ్పురిమాతానిష్టాల్, తాఖచూన్నపోతుమ్ ఉయరచూస్తుపోతుమాయితే యింపుతు. (3) [నిత్యాఖవాఖ్యైతపరస్పరనిచభావంి] శేషభూతర్ శేషిపక్కల్ శోలు వత్తిన్నాటిం?, ఇతుక్కెత్తులాముఖకితాయ్ నిర్వాహకై యూనాయెన్న ఇనర్ కల్ వేశాతిందు; నాన్ ఉజ్జుభుక్కుడైనైయైన్న, తిఱక్కేంవెన్న; ఇనల్

(1) కండ్లమ్ముతమ్.

(2) పెరు-తి-ఎ-ఎం.

(3) వై-స్త-ఎస్.

ఐస్తోనుపథ్మనిష్టును కిడుంతిఱ్చెక్కాడు, కేవలవుత్తాన్తై స్తుతి పోమెనుఅణై ప్రఃస్తిక్కార్తుల్, సరియాథ్వార్ పెణ్ణెంట్టుయి యాలేతుఱుకెట్టుణుఱుమెన్ను.(నారాయణమూర్తికేవనై పొవుమ్, కణ్ణుకుర్తున్నర్థాతే నిష్ట రక్షికుమ్రమ్ సర్వేశ్వరన్ ఆశ్రితవత్సనాయిఇక్కేవను అవశీర్ణునానాన్; అణ్ణేకేవను కిట్టినాన్ కాణెనిశార్కిల్).

అతుతనైన విజయాన్మాక అనుసన్ధిత్తు పైకాతేకిడన్నాళ్ల. సికే లేకిడ ద్వియో) అభ్యకితాడు ఉన్నైయొముపు వథిపార్తుమ్, స్తుదైకుత్తి ఉఱకిన్నోమాకాతే. కేవలవన్నరమ్, ఖరవధతినట్టు, రాటి (ఒ) “భద్రారంపరిషస్వజే” ఎన్న - పెయమాశై అణ్ణెతాపోలే ఎష్టనైయొమున్నిస్తు అణ్ణెక్కుస్టారాయి. పేచిలినిస్తుండైక్కట్టువల్ వాయితిఱవాతే కిడన్వాతే జాఁకద్వారత్తాలే పార్తుంకల్; వన్డైయ విజయకే అనుసధైక్కయాల్ వద్ద గ్రూర్ధైయవడివిలే రాణలామప్పడి కిడన్నాళ్ల. (తేవముడైయాయితిఱ) కిణికర్తుక్కు అణ్ణెశియ్యాతే ప్పోవిచాయ్, నాగ్లోవాయ్సుపోకి. ఎగ్గుభుడైయ హృదయ త్తి లస్కారమ్మామప్పడి ఉన్న వడివైక్కుట్టి ఎగ్గుశై అను భవిక్కాపూరాయ్.

—ంంఁఁఁఁ—

(2)

స్వపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అ.—ఏమాట్లు. (కీశుకీశుశత్యాది) ఇప్పాతిల్, భగవద్వయిలుమ్ భాగవతవిషయమ్ నసెనజీనామ్ మఱినుప్పార్చారు వడై యొముపుకింకరకల్.

వ్యా.— (ఎఱుమాకెచ్చాన్న కలన్న, కీశుకీశు - ఎన్న పేశిన పేచురవమ్ కేట్లుయో) సర్వతోదిక్కుమార్, అప్పాజ్ఞారనివర్కరానమహభాగవత్రు, “నామ్మివిరియప్పుకానిన్నామ్!” ఎన్నపెరిన్నాల్ మతుపడికూడునే యుమ్ ఇరి భిఱ్చుక్కాడు పరస్పరమసంశేషిత్తు, గద్దప్యర

మాకై యాలే అనష్టరసమాక, వేశినపేచురవమ్ - విశేషప్యసనమ్ తోన్తుమృఢియాకప్పేశిన వేచ్చినుడైయ ధ్వనియైకేక్కటిలె యో? (పెయ్పెణ్ణె) అఱినువైతు, వేళాతే కిడ్కెక్కయాలే మతికేడ!) తార్కణ్.

అవక్కట్టె ఎఖుప్పుకెక్కు నీడబ్బడ్డె, వేఱడై యాళముణ్ణె పెన్న; శొలుకించార్కణ్ (కాశమ్మెపిఱప్పుమ్ కఁకలప్పుకెక్కె పేర్తు) తిరుమన్నముమ్, ద్వయ చరమళ్లికజబుమ్ ఒన్నోడొస్తు శేర్నస్తు ధ్వనిక స్వరూపోసాయ పురుషార్జునమ్ తలై యెదుతు. (వాశనఱుజుఖుల్ ఇత్యాది) మిక్కపరిమళైయుడై య భగవద్విషయ వ్యామోహాణై యుడై య అనన్యార్థేషభూతరాన శ్రీవైష్ణవవర్కణ్ సజ్కలపుత్రాలే శిక్షితరాన సంసారచేతనరుడై య దివ్యప్రబ్రాంమసన్ధాన ధ్వని యై కేక్కటిలె యో?.

(నాయకప్పెణ్ణిళాయ్) ఇతు వసోనమక్కసీనిర్మాహాయాన మైక్కడై యాళమ్. అతావతు_శొన్నతుకెక్కల్లామ్ మఱుమాన్తరమ్ శొలియెమున్నిరామలిరుకెక్కి. (నారాయణన్మూర్తికేశవనై ప్రాడవమ్ నీ కేటేకిడ తియో) సర్వస్నాత్మరాన నారాయణనుడై య అవతారమాయ్ కేషపున్నావానక్కస్తైనై ప్రాడచ్చేయైతేయమ్, (१) “తందృష్టావ్ ” ఎనిఱపణియే కృష్ణవిజయటైక్కటిటు ప్వాయప్పాటు అవనై అణైక్కక్కడవనీ, అతువే తుడై కుత్తాక భగవదపాయభయమీతీర్ను ఉఱగ్గక్కడవై యో? . (తేశముడై యాయుతిఱ) ఇప్పడిశొన్నవిడ్క్రిలు మెమున్నిరామేయాలే జాలకిరణ్ శ్రాలే పార్తు, భగవదుణానుభవత్తాలుడ్డాసమహతేజసైన్యుడైయవళై, ఇంజేస్తు- కాట్లితెత్త నిలావాకామేనాజ్ఞ్ అనుభవిక్కలామృడి ఎజ్జ్లో అజ్ఞానటై నీక్కాయ్యున్నితార్కణ్.

అవ.—ఎట్లామాట్లు.(కీర్త్యానమిత్యాది) ఇతుక్కమున్న ఉణర్నన్న పెట్టా శైలానుతిర్ము, తడ్లో అధిమతలాభమ్ యావలోర్తిమున్నాకప్పెజు లాయిరుక్కితతు; అతుక్కిడాక కృష్ణు కొడ్డాడుమ్చి శైల్యక్కిడప్పుడై యాలోర్తియై యొముప్పుకితార్కశ్లో.

వ్యా.—సంసారికథక్కు రాత్రియల్ పరహింసాదిచి న్నముమ్, సరకాటివహమాన విషయానుభవముమ్, తమోగుణాటిభవత్తాల్ స్వస్తి నిదై యిముయ్యి చెప్పిల్కై యాలే, రాత్రి తణ్ణియత్తెఱ్ఱు శురుషార్థిపయోగియాన పకల్ విషప్పుత్తుక్కు ఉడలాయిరుక్కు మ్మ. ఇవర్కశ్లో కృష్ణానుభవమ్ ప్పుప్పెత్తుకై యాలే రాత్రి అడిక్కుఘ్రాజు పెన్చేస్తూ, విషయల్ గోపవ్యాఖ్యార్కశ్లో విరోధిప్పార్కు శైను విషయప్పుకానిష్ట తెఱుభయ ప్పట్టు, కృష్ణసైయమ్ నమైయమ్ శేరవ్యాఖ్యాతనర్కశ్లో ఉఱుక్కాలమ్ వస్తు తోన్తరచ్చేయితే సీకిడన్న ఉఱజ్ఞకై యావతెన్నెన్న; అవల్ ఉశ్ఛేషిడన్న అకాలమ్ వరుకై యావతెన్నెన్న; (కీర్త్యానమ్ వెళ్ళైను) ఇతుక్కుమున్న విషపుత్తుడలాక చౌచున్నతుపోలష్టు, కిర్మక్కువెళుత్తతుకాణైతార్కశ్లో.

(గ) “అఖుడరవయ్యానిసి నెడున్నేర్ తోణ్ణాతాల్” ఎట్లపోతుపుక్కపోతేపిడిత్తుక్కే తికెక్కపార్ తుకొక్కిమప్పుతికోల్; *తిడ్లో తియమక్కుచ్చేయత్తై యారాన ఉఱభుడై య ముఖజ్ఞశైన్నక్కే శిస్యపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ.—ఎట్లామాట్లు. (కీర్త్యానమిత్యాది) ఇప్పాట్లీల్ భాగవతశేషత్వపర్యాసమాన భగవచ్చేషత్వముడై యాకై యాలే, భగవదభిమతరాసవరై ఎముప్పుకితార్కశ్లో.

స్యా.—(కీర్త్యానమ్ వెళ్ళైను) “వెళ్ళైను” ఎణ్ణతువెళ్ళైనతు ఎన్నపడి. అచేతనత్తుక్కుమ్ చైత్యముణ్ణామ్చి సత్యాన్యత రమాన కాల

(గ) తి-వాయి-శి-ప-.

క్రీలేశైను తటి ఉజ్జీబుకు క్రీలేవన్ను ప్రతిబిష్టుకై చూయాలేకిఫక్కువెళు తత్తుపోలే తోన్ ఖాకిఱతి తనె, క్షూక్కువెళు తప్పను, ఇతు ఉజ్జీబు దెయ అన్యధాంజ్ఞానమ్; ఇంయెట్టియవిడిప్పక్కు వేఱులిడై యాశము జ్ఞాకిల్ శోస్టోశైన్న; (ఎమ్మెళ్లాయిపు) ఎరుమైకళ్లో పనిప్పుల్ మేయ్ కై క్షూక నయలేక్కామ్ పడున్నస్, ఇతు ఏచ్చివుక్కుడై యాశమున్నో వెనితార్చిల్. (గ) “మేట్లిశమేతికల్ తట్టెవిసుమాయరకళ్లో” ఎన్న - పెరియ పెయమూరై ఇనిల్ తమపున్నార్టిలే ఒసువకెఘుపిస్తార్; ఇంశై ఇవన్కిల్ ఎముప్పుకితారకళ్లో. ఇతు - ఆధ్యాత్మికభుక్కుమ్ ఇవభుక్కుమ్ వాశి. (శిఱుపు) పెరియాధ్యార్మమకాయ్ అగ్నిపోత్ర హామజి భుక్కు ఉల్ మాసమ్ చుఱుమాన్ మారాయ్తెతవిర్పున్న, ఇడైచియాయ్, ఎరుమైయున్డైయ శిఱుపు సేసపీడన్ను మివన్తిన్నవాశి యత్తికై యే యాణైమునపడి. (పరస్పరకాణ్) పడ అచ్చిపుట్టాలమ్ ఉఱిభుము త్రువైయో?; నమ్ముడైయ ఉద్దేశ్యవస్తు అనన్తిన్నిన్ విన్కెక థ్రీయప్పొనాల్ ఎన్ పడక్కుడనామ్; శ్రీస్వగోపరక్కు ముశిఱము ముడ్డాకై యాలే కృష్ణన్ అనన్తిన్నిన్ పోమ్; పినైచుామ్ ఆరై క్షూణప్పొకితు, కెడువాయ్! ఎమునిరాయ్.

ఎరుమై, పనిప్పుల్ మేయ్కైక్కు వయలేక్కామ్ పరస్పరవెన్న శోన్నవితు విడిపుక్కుడై యాశ వస్తోవెన్న; ఉజ్జీబుడై య ముఖజీల్ మాయ్తీరు; ఎమున్నిరాయైన్న; అచేతనతుకుచెతన్యముడ్డాయ్ తతుసత్తో త్రపమాన కాఁక)తమాల్; (అ) “మర్జుబుమిర్జుమాప్తై” ఎస్తిఱ పడియే ఉజ్జీబుస్యనుమాసక)తమ్; వేఱైడై యాశముడ్డావెన్న;

(ఎరుమైశిఱుపు మేయ్ వాన్ పరస్పరకాణ్) అభ్యాసమాసతు సత్తోవ్ దయకాల క్రిలే విడపుట్టు, తనక్కు అప్పాశయమ్ తేచ్చిప్పొకాని సతుకాణన్న; అప్పప్రమంఉగ్గల్ సన్నిధియాలేసన్నిహితచేతనర్ అభ్యాసమ్

తైను యాలే శితచిహ్నాకిఱ ఇరుళ త్వనే, ఇనైయలతు ఎరువైకశమ్ము; ఇతు ఉగ్గభుడై య పిపరీత్థాన మింక్కిఅపడి, విడెనుక్కు ఉడలషైన్న; కీమ్చొచ్చన్నవే ఎగ్గభుడై య అన్యాధ్యానముమ్ పిపరీత్థానముమాకి అతు, విడెనుత్తిల్ల యెనుక్కు అడైయామ్ సిశోలాయెన్న; అఖులతుమ్ కుడయలుళ్ళ వెణుపైక్కలామ్ అవధియై, ఇక్కులామాక ఆయరమ్ పేర్పోరాతుకాణ్ వన్నతు; అల్లాతార్ ఉణర్నువరపేణావో?, అవర్క భుంర్నువారాత్తోబ్బిన్నతువిడియాతతుక్కడై యారమెన్న; (మిక్కుళ్ళ పిట్టుభుమ్) అవర్కభోతువతన్నాఱుకార్కిళ్ల, ఉన్నై యొభ్యేన్నారడై యప్పొనార్క కాణ్న; అవర్కభోనైన్నయ్యై యాతే పోనార్కకి చే యెన్న; పెదుమిరళ్లకై యాలే, సిపోయ్ త్తిల్ల యెన్నఱియామెయాలమ్, పోకిఱవర్కభోడే కూడప్పులై తానుమ్ ప్రయోజనమాకే యాయమ్ పోనార్కభుత్తనే, ఉన్నై ఆరాయాతే పోనార్కభులవెన్న; ఎన్న కార్యత్తుక్కుత్తాన్ అవర్కభోయ్ త్తెన్న; (పోవాన్ పోకిఱ్ఱుర్) వభీ పోకై యే ఉడ్డేశ్యమాక ప్పొనార్కభో. దేశప్రాప్తియాలమ్ అరిచిరాది మాగ్గమే భోగుంపురాయినుక్కుడునతితే.

కెక్కియప్పొనార్కభ్యాసిల్ ఇనినాన్ ఎన్, ఎన్నై యొభ్యేయ రుమ్ పోకవ్వార్కక ఇంధార్కక కేయెన్న; అతు శైవుతపడి కేటిచే యో,? నివారాపై యజ్ఞపాతే “ఇన్నాళ్ల వసిలభ్” ఎనోమ్, పిన్నై పోకమాటిన్ఱిలర్కభ్. (పోకామల్కాఠు) అవర్కభై తిత్త క్షూపలిబోశైయ్ పోమ్, ఉజ్జాచై పీరిన్వాతే పుట్టై యపడియేయడ్డమ్, అతుస్త్ర్యగుండ్ తమజైన్న; ఆనాల్ విడియాడైక్కడై యారమెన్ శోలుకించాయెన్న; ఉస్త్రై యొభ్యేన్ఱభాగవత్తు) నఱర్ ఉణరామెయెన్న;

(మిక్కుళ్ళపిట్టుభుమ్) నమ్మొభ్యేన్ భాగవతర్లానమ్ పోనార్క కభైన్న. (పోవాన్ పోకిఱ్ఱైపోకామల్కాఠు) భాగవత్తున్నిధియు, T (పా) ఉపాంశువుమఱుకి కార్కిళ్ల.

తటు, (గ) “తిరువాడైనిగ్గాడై” ఎన్న ఆడై విడవేలుమో? “సిహోనిలై” ఎన్న ఒరువారై శోలుడ్జాటిల్ విలడ్జెఫోలే కాల్నడై తారామల్ నిష్టార్కళ్ల; పోవార్కుల్కు కాగ్గెలై యొభీయ పోకపోమో?. అవర్ కట్టె అడ్జెనియు తీనికోళాకిల్, సీజ్ల్ ఇడ్జెప్పుతెన్నెన్న; (ఉన్నెన్నుకుగ్గెలు వాన్) పోకై తానే ఉద్దేశ్యమాక పోనాపోలే, ఉన్నెన్నుకుగ్గెలుకే తానే ప్రయోజనమాక వన్నామ్. (వన్ననిక్కోమ్) (అ) “ఉత్తరంతీరమా సాద్య భస్ఫవవ్యతిష్ఠత” ఎన్నుమృడియే ఉన్పుక్కలిలే వన్న కాల్కళ్లు తురైయిలే పావినిఱ్చెప్పెన్నర్థామ్. రావణాభవన్తెవిటు పెరుమాళై లైయిలే పుకుసచినిబ్బె అవన్ ధరితునిష్టతు. “సిహోనిలై” ఎన్ పోతై తుఱుకుల్ తీర ఉన్ వాశలిలేవన్న నల్తరిక్కపెన్నర్థామ్.

అప్పుడ్ల్ తిరుఛైలాడిడక్కు ఎన్ వాశలిలేవన్న కాల్సాఫుకై కు ఏన్నర్థమెన్, సీజ్ల్ ఉన్నెన్నుయొభీయ త్రియాతిరుక్కు, నాన్ ఉజ్జభుకుగ్గు ప్పుతుప్పటు ముక్కెట్లాతియన్నెన్నె పోరవెఱు తీకోళితేయెన్న; (కోతు కులముడైయావాయ) ఉన్ వాశలిలేపుకుసుపోకవే కృష్ణన్బుక్కల్ ముక్కొపఱలామృడియ్యో ఉన్ మతిప్పు, ఎజ్జభుకుగ్గు వెఱుపైన్, ఉన్ వాశలిలే వన్న ఉన్ వేరై చ్చాచలి అక్కెలైకుగ్గుమేఱుడ ఏన్నరుముడ్లో ఎజ్జభుకుగ్గు. అపనాయమ్ శిరసావహిక్కుప్పుడువాళాయ్, ఎజ్జభుకుగ్గు ఉన్నెన్నుయొభీయ చ్చెలాతపడి యిరుప్పాయాయ్, ఎజ్జభుకుగ్గు కృష్ణన్బుక్కల్ రుయఁకారభూతైయాయిరుప్పోరు తీయ్యుసోని. (పావాయ్)

ప్రోకై యే ప్రయోబిసమాక ప్పుమఫర్కులై, భాగవత్తై మున్నిటుతు తిరువడతోళ్లక్కుడనో వల్లామేనీఱ నియముడై ఉఱర్తి, పోకామల్ తడుత్తు. (ఉన్నెన్నుకుగ్గెలువాన్ వన్ననిక్కోమ్) ఉన్నెన్నుయొముప్పినోమె నీఱ అతిశయమ్ వెఱుకై కాగ్గెక ఉన్ వాశలిలేవన్ననిక్కోమ్. (కోతుకుల ముడైయావాయ) భగవద్ధమాన విషయభూతరాయ్, అసన్యార్థ

ఏవపాథిమాన స్తోత్రమైయడైయవునక్క ఎజ్ఞాన్తరామై తెరి
మైయలైయితే. * పట్టేన్ వరు తమఱియాతవన్చియాకవోసీయమ్.
“ముట్టియొమున్నార్ పడిమోవాయొమున్నార్ క్క త్తేరియాతితే” ఎన్న
టీర్ట. ఒఱుపిశవిపిఅష్టాయియేణమితే అతుక్క. (ఎమున్నిరాయ్)
అప్పుటు ఎళ్ళ తిరచిలే వను కిలక్క వేణ్ణా; అజ్ఞపత్యజజ్ఞిసుడై య పరి
రణాద్ధి అమైయమ్. (ఎమున్నిరాయ్) నాస్తో ఉన్ వాశలిలే వడై
ంపు, సీయొమున్నిస్తూ యెన్ను మ్ ఏన్తరమ్ ఎజ్ఞముక్కత్తారాయ్.

ఎమున్నియనునామేలామ్ మాడిపైఅప్పుకుకిఱ ప్రయోజనమెన్నెన్ను;
(ఏ) “కృష్ణన్, వెణ్ణో” ఎన్న వాయ్ కాక్కవలిటుకిట్టడకిట్టాలవూరిలే
గ్రహమునాభమ్కథ్రిన్నాల్ అన్నెనమక్క ప్పాడకిట్టడై క్క మో? ఆను
ప్రకృతికశాన హిరణ్యాదికళ్ పడై వీడుకళ్ పోలే తిరునామమ్ శోలప్పా
శారకశాయింతర్తు. వెణ్ణో ప్రసంగితిలే మోహిప్పరకి శైష్టు అవ్యిఘ్నవు
తీర, (ఎ) “కృష్ణనామరునఃసుః” ఎన్నిఅపడియే వాయార తీరునామతై
ప్పాడి. (పత్రు కొడ్డు) నాటుకుట్టప్పత్తె, తజ్జముక్క కైకైకైర్యమ్. కిటి
నవాతే (అ) “ఉష్ణన్నోసున్తర్తోమేయావోమ్” ఎన్నక్కడవర్కథితే.
ఇవై, పీనై అవన నమక్క తరపుకానిష్టానోవెన్న; (మావాయ్ పిశ
ప్పానై) నమవిరోధికశైపోక్కి నమాలచ్చునవిర్ తపుపకారకనష్టా; తారానో.
(మావాయ్) శ్రీనారదభగవాన్ “నాముముచ్ఛోమ్” ఎన్నికితచీకొడ్డు
వన్న విఘ్నమృఢియితే వన్న తోన్నిసపచే. నమకాక్క కేకైశియైకొన్న
తిరువాయ్ ప్పాడియులమ్ శ్రీఖ్నావన తీలుముణ్ణాన వన్నియమతుత్తు,
రాసస్వామిన!.. (ఎమున్నిరాయ్) సీర్ ఎమున్నియన్నాల్ నమక్క ఏతే
నమ్ కుత్తె యుణ్ణో?

ఎమున్నాల్ శైయ్యవ్యేషువతెన్నెన్ను; శోలుకితార్కళ్. (సామిత్ర
తే కొడ్డు) పాడుకై యాకిఱ పుయమార్థతే లభిత్తు. (మావాయ్ పిశ)

పెళుమ్ వేతైయమ్ శకడచ్చాతాక పోమ్మడిపణ్ణవన్, నమ్ కారి
యమ్ శేయ్యాన్సో?

అతుపడ్డిఁజే, ఇప్పొతు అవన్నానే. (గ) “మధురాంప్రాప్యగోవిష్టి
కథంగోమలమేష్యతి | నగరస్తీకలాలావ మధుల్రీఁత్రేణపాస్యతి” ఎన్న
అపడియే పెరియనాగరినాయ, పడ్డిట్లేదేయఁ సగరస్తీకిషుమ్
తానుమాయప్పోరవన్, నడ్డాప్పార్కుమ్మో?, నడ్డారియమ్ శేయ్యమ్మో
వెన్న; (మలకై మాటియ) అఱ్జుమ్, (అ) [నసమంయుభుమిత్యాహలం] అఱ్జు
పోయమ్ సమ్మాండ్లుస్పుగ్గు కార్యమన్నో శేయుతతు, అతుపుమ్
నమ్ పేఱ్చువ్వోవెన్న; (తేవాతితేవనై) ఇప్పొతు అవనై బ్రాహ్మణ సర్వై
శ్వరవెన్నుకాబమ్మిళ్లువతు. (తేవాతితేవనై) (3) “విముఖికృష్ణంసర్వైదే
వాదేరక్కుతమవ” (ర) “కప్పావహి” ఎష్టమ్, (శి) “యతోవాభుమాని”
ఇత్యాదికలైపడియే కారణభూతవెన్న ఉపాస్యనాకక్కాబమ్మ శ్లోలుకి
అతు. అప్పఁడ్ పెచ్చుమైయుడై యవన్, అబ్బై కాననప్పుప్పార్కుమ్మో
వెన్న; అతునమ్ పేఱ్చుటో?, అవన్ ఇస్తుసపడియే ఉద్దేశ్యనకోనమక్కు,
నామపోయసేవిక్కుతోమ్. (శైష్టనామ్ శేవిత్తాల్) అత్తతైఇత్తాలైయాయ
అవన్ వయకై యమ్ సేవిక్కుయమ్ తవిర్నాల్, నామ్ శైష్ట సేవిక్కు
మత్తసైయన్నో?. అప్పడి సేవిత్తాల్, నడ్డార్యమ్ శేయ్యతోభైయుమ్మో?
శేయుతిలనాకల్ శ్రీభరతామ్రాయ్వేపట్టతుపడుకిణోమ్. (ఒ) “రిరసాయ
చతుస్సు నచనసకతంమయా” ఎన్నుమ్మడియే అవన్ సెఫైల్చుకు

ప్రానై) అప్పాచ్ఛారనిరాస్కనై. (మలకై మాటియ) కామక్రోధనిసర్కనై.
(తేవాతితేవనై) నిత్యసూరనిర్యాహకనై. (శైష్ట) ప్రాప్యత్వరైయాలే
శైష్ట. (నామ్) అవన్ పర ఇంక్కుకైడననామ్. (శేవిత్తాల్) అత్తతై
(గ) బు-తు-గి-గి-గి-గి. (అ) రా-యు-గి-3-గి. (3) భార- (ర) భార-సభ-3-గ-శ-3.
(ఖ) తై-భు-గ-గి. (ఒ) రా-యు-గి-గ-శ-3.

వాడు తుండిటోమ్. (1) “ఓంచుసచినె స్నగ్ధిమ్.” క్షీరచౌస్తువై యె
లూమ్ సమకిర్ణె యేయాకిలుమ్ ఆ గుర్తిజాల్ కాక తున్కు ఇంగ్లీస్ మా
తమ్ సమకిర్ణె అణ్ణానో?

(ఆవాపెట్టారాయ్దురుళ్) (2) “కిషయాషర్యపాలయత్”
ఏసు ఉకవాతార్ వెఱునతు ఉకవార్ కుక్కిస్తె యాతో?.. ముత్తె తెడ
నామ్ శైశ్వరేవితాల్, వసేణియాన ప్రణయత్వప్రోకలానతు; ఆ ర్త
ర్పకిస్తో వామ్ ఇస్తే యుమ్పో మో?.. తాన్ ఉనానాల్ ఉణానతు
పో మో?.. పాడిపుక్కె కొశ్శుకిటోమ్, పోయసేవిక్కి అమ్మో; అ త్తుక్క
పియమాక కై జ్ఞార్యమ్పఱిటోమ్; ఇప్పుక్కెశాలే ఆ నొందె నొ ఉక
శిక్కెయితే స్వరూపమ్. *ప్రహారయమ్యామియి లేయితే అస్వయమ్.
(3) [ప్రీయఉసతతంరామి] ఫలమ్కోదుక్క అవసరమ్ పెత్తాన్ ఎని
అతు. ఆనపిన్ను ఎమ్ముకిరాయ్దితార్కాల్. (3)

అవ.—బన్చుతామాఖ్యి. పాచ్చుఉమ్ కుపియుల్ పెగ్గా శైలా
రుమ్తిరణ్ణు, ఉన్నై యెంత్స్నారణ్ణులు ఏజ్జనేసన్న కిడ్కిస్తోడన్నాజున్
వతే! ఎండుపత్తియిచ్చుముప్పుకితార్కాల్. బుఱమ్మినిఱ్చెఱన్నోల్, ఇశ్శై
యపెయమాళై పోలేయమ్ ముముత్తుకై పోలేయమ్, ఉశ్శుకిడ
కిటావల్ నిత్యస్థితారై పోలేయమాయ్, మైత్తనైముత్తెనొ యడై
యాళ్లారు నొనొ ఎమ్ముకితార్కాల్.

ఇ తులై యానాల్, (ఆవాపెట్టు)కసెప్పు, (ఆరాయ్దరుళ్) - విచారించుమ్.

—*—

స్వపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ.—బన్చుతామాఖ్యి. (తూమణియత్యాది) ఉపాయాధ్వర
సాయనిష్ఠరాన అభకారింట్నె ఎమ్ముకితార్కాల్.

వ్యా.—(తూమణిమాడమ్) నిరోషిజశాన రత్నజశాలే శేయీత మాడమ్. ఇవరకళ విరహతాపమీర శుభాశ్రయమాక అనుసనిక్కి— తార్కణల్. ఆధ్యాన్, “హితాంశత్తుక్క బయల్శ్రివైష్ణవుడైయగృహమాత్తైమై అనుసనిక్క వమైయుమ్” ఎన్నాపోలే, ఇవరకథమ్ ఇః ఖుడైయ మాళికే యిల్ అభైకే అనుభవిక్కితార్కణల్. † (7) “తుః థిల్ మామణిమాడమ్” ఎన్నాఎదుత్తుక్కమీక్క వేణ్ణా. అతు, జీవాతా వినుడైయ *అపహాతపాప్మత్యాదికై పోలే; అతు, పరమాత్మావిను డైయ అపహాతపాప్మత్యాదికై పోలే. అడు - ప్రథ్యంసాభావమ్; ఇడు-ప్రాగభావమ్. అపహాతపాప్మత్యాదికణ్ జీవాత్మావుక్కమ్ పరమాత్మావుక్క ముణ్ణాయియక్కచ్చేయ్ తే, హేయసమఖ్యారమాయితే ఇవన్ వడిను ఇరుప్పతు. హేయప్రతిభటమాళై యాలే అసర్వమాయే యిరుక్కుమవన్. ఇవ్వారిల్ కథ్యితరత్తజణ్ కొణ్ణుపోలేకాఱమ్ తిరుతులే విలిమణ్ల తిల్ మాళికై కణ్ శేయీతతు. రాజాక్కుల్, అన్ని పురత్తిల్ కథ్యితవై కొణ్ణీతే తజథుక్క మాళికై ఈ శేయవతు. (8) “సతదాన్తిపురద్వారమ్” (3) “మాడమాళికై శూభ్రమతురైపుత్తినాడి.” ఉక్కద్వారానిలమెల్లామ్ ఒరుకుడియిరుపుణ్ణు ఇనథుక్క. మాలాకార రకమితన్నతితే. (8) [పసాదపరమానాథా] ఉభయవిభూతియుక్కాకై యాలే ఏశ్వర్యమ్ విజేయిరుక్కమ్; అత్తైయుమ్ మేలిదుమ్బిడియాయియక్కమ్ త్రణి. ఆశ్రయమతువాళై యాలే కథ్యిక్కనాణ్ణామ రేకిడక్కితతు నాథత్యమ్.

వ్యా.—(తూమణిమాడత్తు) అప్రాతమాయ్ వఘ్నోవని

+ “(తూమణిమాడమ్) నిరోషిజశాన రత్నజశాలే శేయీతమాడమ్; ఇవరకళ విరహతాపమీరశుభాశ్రయమాక వసనిక్కి—ఉత్సాహమ్” ఇంగ్లీషుకిపాఠి.

(7) తి-వాయ్-ట-గి-గ.

(8) రా-ఆ-ం-ం-గ.

(3) నా-తి-ప-గ.

(8) వ-పు-గ-గ-ం-గ.

(శర్మీలుమ్ విశక్తిరియ) ఇతిరూపమ్మ తే! బరుకొడివిశక్తితో పుఱిమేళినిష్ట పుకై కిఅతు. పుఱిమ్మనిత్యిత్తానమ్మడె యచ్చాదయిష్టో ఇర్ణుకిడక్క, ఉఱ్ఱువిశక్తికిఅతు వెఱుమనన్నితే; కృష్ణన్ సన్నిహిత నాక వేఱమితే. తిముచ్చిత్రమాట పరిసరత్తిలే, విరాటియైకైయైవిచ్చ త్రుకొక్కొఱ్ఱు పెయమాఘులాఫినాపోలే, ఇవర్లోకైయైపిచ్చత్రుకొక్కొఱ్ఱుకొఫ్ఫన్ ఉఱ్ఱావుమిడమితే. అవ్యాపాతి, ఇడమెస్తుమ్మో పడుకైకై కభుమ్ విశక్తమాయిక్కిడక్కితాపహి. (ఎరియ) ప్రకాశాపనమును; నుజ్జావహామ్. ఇవర్కల్లోపుఱిమేళినిష్ట, “మణిక్కతనమ్ తాళ్లో తిఅవాయ్” ఎగ్గిఅవకల్లో, ఉఱ్ఱురికిఅ విశక్తాత్మిసపడి యొస్తెన్నిలో; మాణిక్కత్కుప్పియిలే అకవాయిలుళ్లతు నిధలిట్టుతోన్ ర్థమాపోలే, తూమణిమాడమాకై యాలే ఉఱ్ఱురికిఅవిశక్తాతోన్ ర్థమితే. (తూపమీకమ్మ) ఓపరిమశమ్ సహితిరున్నతు వెఱుమనన్నితే. విరహాతాపమ్మ లూతార్కు పురిమశమ్ పొతుక్కుమాకాతే. (ఎ) “శిరున్ఱనకిక్క పుకై” ఎన్నమ్మడియితే ఇవర్కల్లోద్దై. (కమ్మ) కణ్ణుక్కుపుకై యిన్నికై- పరిమశమ్ మేయా యియక్కితాపహి. (కమ్మ-కణ్ణురుమ్) పరిమశమ్ శితితుకైయో కణ్ణుఅణ్ణాతాకాతే. (తుయిలైకై మేలో కణ్ణురుమ్) నమ్మడె యనెచుప్పు చ్చిలర్కు- పుషుకైయానతే!; (అ) “మెస్తుల్కప్పిచెమ్మిచ్చి.” ఇమనర్కు పుషుతపడుకైయిలే ఒసు తొక్కు పొరున్నమోభతు అవసు మ్మటేయ్యుకైవేఱమితే.

మ్మాయవావదిన్యముజ్జీవిగ్రహితే. (శర్మీలుమ్ విశక్తిరియ) సర్వతోముఖవూళ్లానదిపమ్ ప్రకాశిక్కు.. (మాపమ్కమ్మ) జ్ఞానమ్మపచిమళ్కి.. జ్ఞానమ్మపరిమళ్కియానమ్మాలుస్తాన తేమసాయిలుకై.. (తుయిలైకై మేలోకణ్ణానమ్మ) నిద్రాప్రవమంసయిన్నికైకణ్ణుఇకొం.

ఇ(శా) డాయుక్కపచ్చుమ్ తఱ (శరమిలు) క్షపు.

(ఎ) తి-వాయ-ఎ-ఎ-ఎ.

(అ) తి-వాయ-ఎ-ఎ-ఎ.

(తుయిలడై) పదుకై కృతాన్ విరహి రక్తయొమ్ ఉఱకృవర్త భూయిరుకై. (ఒ) “నజ్జరపిన్ భూయిలమర్న్” ఎన్ను మాపోలే. (కణ్వశరుమ్) ఇట్టి యసెనుమాటై పోలే ఉఱజ్జుమైకుకై నాడభుమ్, ఉఱజ్జుకై కుకై నీయమాయ్ విటుతితే. అభిమతలాభమ్ అవనాల్ శేయులాకిల్, ఇవర్కిళ్ పతఱుకిఱ తెన్నెనిఱున్నాల్ అనల్; ఉపేయమ వనేయాకిల్, ఇవల్ కిడన్నుఅఱుకిఱ తెన్ నిఱున్నార్కిళ్ ఇవర్కిళ్. (కణ్వ శరుమ్) ఉఱజ్జువార్కుప్పాదసంవాహినికళ్ వేణ్ణావో? ; ఉఱ్చుప్పుక్కా లమ్ ఇతాకాతే శేయుప్పుక్కిఱతు. ఆత్మావుకుకై జ్ఞానానవ్విజశన్న నిమాపకమ్; శేషత్వమ్. (కణ్వశరుమ్) భగవద్విషయు తీల్ అవగాహి త్రాట గారవ్యాటై తోర్త్రాచోచ్చిల వేణుమితే. భట్టర్కుకై చ్చిలర్, “తోర్ణున్నార్నమిచ్చ తిరువడెళార్న్నార్” ఎన్న విషప్పుశేయ్; “అవర్ శ్రీవైష్ణవర్కథుకై అడిమై శేయ్తు పోద్దుపడికుకై తీచునాటుకుకై నడ న్నార్ ఎను శోల్ వేణ్ణావో” ఎఱ్ఱురుళిచ్చేయ్తార్. నమిచ్చ ఏతుతిరువు దై యార్ దాసరిడైయాటమాకవుమనఫోయర్ ఇప్పడియరుళిచ్చేయ్తార్.

(మామాన్ మకి ఛే) స్వామినియాయమ్ తోర్త్రియాయమను భవిత్తుర్తొర్త్రియ ప్రక్కతిసమఖ్యాతాలమ్ అనుభవిక్కితార్కిళ్; “మా మాన్ మకట్టే” ఎన్న - ఇట్టిపుకొళ్ళుకైకుకై విడవొణ్ణాతము తై తేడి కొర్కెణ్ణు శోలుకితార్కిళ్. తిరువాయ్ ప్పాడియెలే బట్టప్రాక్కతిసమఖ్యా తనకుకై ఉఱ్చివధహసేంపువాక ఆణ్ణల్ ఆశైపుటపడి. భగవత్సమఖ్యాని కథుకుకై ఎలామ్ అడిక్కించుటు పెంత్రించుక్కాపడి. అతుతానుమ్, (అ) “హేకృష్ణ హేయాదన హేసభేతి” ఎఱ్ఱు పొతుపితుకొర్కెణ్ణతోర్మసమఖ్యా

అతావతు-స్వప్రయత్ను సామాన్య నివృత్తిపూర్వకమాన భగవదేకోపాయాశ్వమయ్ ద్రులే నిస్సనాయిసుకై. (మామాన్ మకి ఛే) “మా మాన్” ఎన్ను, “అమాన్” ఎఱ్ఱుచుఇర్చుమ్చపర్మాయమాకై ఉంటే,

సమాకండమ్. శిజ్ఞల్ ఆడైకాయ్ ప్రతిష్ఠివరువుతీకోళైన్న మిడము తేస్తు య ప్రత్తాలే తిఱక్కులామృడిపట్టిక్కుణ్ణు కిడస్సేన్; తిఱనుక్కొణు పుకుమ్మద్దైన్న; (మణిక్కుతపమ్ తాళ్ తిఱవాయ్) అమణికూడమా లీకై యాకై యాలమ్ మణిక్కుతపాకై యాలమ్ శుచుక్కుమ్ కతపు క్కుమ్ వాశితెరికిఱిలై; దేశికచేతిఱిక్కువేణమ్; సీయేతిఱవాయైని త్యార్కకళ్. ఇవర్కళ్ తాన్, తిఱనునిణ్ణాలమ్ శిల్ర్ ప్రకురవిడపలతు పుపురార్కళ్ కాణమ్. (మణిక్కుతపమ్ తాళ్ తిఱవాయ్) దుర్యోధ సన్, సిరుక్కుమ్ స్ఫురికమ్మాపత్రక్కుమ్ వాశియఱియాతే తదుమాఱ, ద్రాపది శింతాపోలే, మైతునమై కొడ్డాపిచ్చిరిక్కువొడ్డాతు; పుఱి మృఛార్కుస్తై ఉభ్యశ్శుశ్శువై ప్రకాశిక్కుత్యాపోలే, ఉభ్యశ్శుశార్కుస్తుప్పుఱి మృఛార్కుస్తై ఆగితెరియామైయైత్తెయితే.

“ఇవర్కళ్ ఆడైకాయ్ వాశలిలే నిష్టతువా, ఇవళ్ వాయే శాతేకిడనుఱ్ఱువతే” ఎఱు హృదయ త్తిలిరక్కుమ్ మక త్తిలే తోర్ను మృడియాయ్, “సీస్వప్రయోజనప్రాయ్ యాయ్కిడప్పతే!” ఎఱు మకతై చంపి ఉపక్రమితమై తోర్ను విరున్నాళ్ తాయార్; (మామిార్) న్యామియాన ఎమ్మెరుమానాలే పుత్రత్యేనాభిమతరాయ్ అనన్యార్ రాన భాగవతరే!.. (మణిక్కుతపమ్) మణిమాడ త్తిన్నడై యమ్మేక్కుతైవైయమ్ మణితాళ్ తిఱవాయ్. అతావతుత్యదనుభవవిరోధియాన దేహత్యాక్క క్కుచ్ఛిరఘ్నిముడ్డానమకారమైతపిర్పియాయైప్రపడి. అణిక్కు, త్యదనుభవవిరోధియాన భాగవతైనర్యితిలమ్ భాగవతైయిలమ్ మమకారతైతపిర్పియాయైనిఱార్కళ్.

ఇవర్కళ్ ఇప్పడి శొస్పువిడత్తిలమ్ ఇన్యారిపేశాతేకిడకైక్కుయాలే, ఇవ్వధికారిక్కు జనకై యాయిరుక్కిఱ అనన్యోపాయత్వస్వరూపజ్ఞానమాకిఱతాయార్, అవర్కళ్ ఇప్పడి అక్కెక్కునీపేశాతేకిడప్పతే! ఎన్న; (మామిారవాటై యెమ్మిపీరో) ఎన్నికార్కళ్. అతావతు-

ఎన్నికార్కళ్లో. అపశ్చతిరుత్తాయారెను సమాన సమానికశుమ్ ఇవర్ కశుక్కు ఉద్దేశ్యరాయిరుక్కిఱపడి. ఉశ్శుకిడకిక్కిఱవల్లోఉకప్పుత్తాయా రశవుమ్ శైష్టపడి. (1) “అడికశడయేనినైయు మడియవన్కళ్లో తమ్ముడి యాన్” ఎస్తుమ్, (2) “తొడ్డర్ తొడ్డర్ తొడ్డర్ తొడ్డన్” ఎస్తుమ్ శొస్సుపడియే, (3) “అసైంయుమత్తసుమ్” ఎనితే ఇవళినుపుతు. (అన్నాయిముపీరో) ఎజ్జారిక్కు ఉంరాతవల్లో ఉమ్ముడైయ ఇర ప్పుకోక్క ఉంరప్పుకుకిఱతు. ఇవ్వుశవిలుమ్ ఉంరకాక్కామైయాలే, శివి టెక్కెట్టు (ఉన్నమకళ్లో) ఎన్నికార్కళ్లో. పిరాటికుప్రంయకోపమ్ చక్రవర్తి యశవుమ్ మేలిట్టు (4) “పితుంః” ఎస్తాప్స్తాలే, అవల్లోక్కలోనీరమ్ ఇవ్వ శవుమ్వర, అశలిల్లు “ఉన్నమకళ్లో” ఎన్నికార్కళ్లో. (ఉస్తుయో) వాగ్యాల్ పశార యోగయోగ్యతే యిలైయో?. ఆర్కరై ఐయో! ఎన్నవొణ్ణాత పడియో శేలుకిఱతు. (అణిచ్చెకుడో) ఉపైకుక్కుమ్ కేటువనుతిక్కాలామ్; అతుక్కుమేలే శేవియల్ తుట్టి యిలైయో?. ఆరైకశాన ఎజ్జభు టైయశోల్ కేశాతపడి అన్యపరై యో?. అతుక్కుమడ్డయోవిషయమ్. (అనస్తలో) కృష్ణముక్కునెడుమోఖతు ఆడల్ కొడుతుపుడుకైయల్ స్వామినియానవళే, ఉనక్కుస్వమానవవైయిముపీరోవైషపడి. తన్ని డత్తిల్ అనన్యోపాయత్వజానమపిఉన్నపిన్నితే తదేకోపాయత్వధ్యవసాయమిజనిప్పతు. ఇప్పడిశొస్సువిడత్తిలుమ్ ఎమ్మనిరాతవిన్నాస్తాలే, (ఉన్నమకళ్లోనుపైయో) ఎన్నికార్కళ్లో. అతావతు-మఱుమాన్తరమ్శొలవలళలలోవైపడి. ఇవరై పైశవోట్లాతే వాట్టుమాడినార్థించే వెనుటాల్లాల్లామ్. (అణిచ్చెకుడో) ఉస్తుయానమాత్రమణ్ణికై నమ్ నారైకేశాతపడి శేకుడో?. నమ్మచేచ్చుకైశాతపడి అడ్డేఆరవారమ్మణ్ణివెనుభావారమ్. (అనస్తలో) శోమ్మలోఎస్తపడి. నెడుమోఖతు నాయకనోడుకూడియరుద్దు పడుకైయలే శాయ్యన్చిపోతోవెనుభావారమ్.

(1) తి-మొ-అ-ఎ-ర్రం. (2) తి-పాయ్-ఒ-గ-గం. (3) తి-మొ-3-ఎ-ఎ. (4)

శాయ్యన్తు ఇప్పోతో? సెష్టుకు మీవిషయమడైయో? (ఏమైరును యిల్) ఎడశై ఉఱళ్తపడి పట్టనాప్పేలే, ఇంకైయమ్ ఉంరాతపడి కావలిచ్చారుటో? నాజ్ఞోపకృణోర్ తిర్మాచ్ఛాతవేశై యిలేందుమోప్ప తుండుఱుమ్మడిమ న్నబ్బడెయానాటో? (८) “ఉన్ ముక్ మ్ మాయముని రఘ్నాన్ కొలో” ఎష్టుఅవనుడై య అమ్మాన్ పొడి ప్రసిద్ధమితే.

“సిజ్ఞో ఇవళ్తో ప్రకృతియతీప్పాల్ ఇజ్జన్లుకాఁబ్బగ్గోల్ ఉంర్ తు వతు; తెన్ లుమ్ శిఖుతుశియమోప్ లేఇవమ్మకు తిరునామజ్ఞో శోర్మికోల్”, ఎన్న తిరుత్తాయార్ శోల్; “పల్ పన్ని రణమ్ కాటిరోజ్ఞాణ్” ఎన్న తార్కాకళ్త; సిజ్ఞో శోన్న తిరునామజ్ఞో ఎవై ఎన్న; (మామాయన్) ఆశ్చర్యగుఁఁచేపితడళాలే అబ్బలై కళాన పెగ్గాశై ఎముతికొట్టుణ్ణు, అవన్ కథక్కు ఇష్టవియాగార్థమామ్డిభయ్యనాయిరుక్కుమవన్. (మాత వన్) అస్తసాలభ్యాత్కుఁ గురుకులవాసమ్ పణ్ణిసవిడమ్. (వైకుణ్ణున్) పెగ్గాశై యే యిఱ్ఱుకేట్ ఆగ్గాశై యమడిషైకొణ్ణు ఒరునాటుకాఁకకైకుతని తనియేవాగాదిఇన్నియజ్ఞో భగవద్విషయతోలే ప్రవణాజ్ఞాణ్ యాలే బరుకార్య తిలుమ్ శకైయలైస్తమామ్. (ఏమైరును యిల్ మనిరపుట్టాలో) కావలిడపుట్టాలో; మహానిదై యజ్ఞామ్మడిమన్ వాడమ్ పణ్ణపుట్టాలో? స్విపన్ తిసామాన్యముమ్ ఉపాయవిరోధియాకై యాలే ఇంకోల్ అన్యయాతపడి తడుతునై తవన్కథ్యాలో? అతావతునమన్నతడు తతోవెన్న పడి. ఉపాయవైలత్కుణ్ణుమ్ ప్రవుత్యిస్తర తిల్ అన్యయాత పడి మోహిపిల్తతోవెన్న పడి.

ఇప్పడి ఇవర్కళ్తో ఇన్నాతాక, తిరుత్తాయార్, “తిరునామణై చొలుబ్బగ్గోల్ ఇవరైముద్దిరుకైకుఁ” ఎన్న; (మామాయన్ మాతవన్ వైకుణ్ణనెఱనామమ్మపలవుమ్ననిఱు) (మామాయన్) అత్యాన్తమ్ సులభన్. (మాతవన్) ఇతుక్కుగురుకుఁ వాసమ్మణ్ణిసవిడమ్. (వైకుణ్ణున్)

యాశాయిరక్కమన్. శ్రీయంపతిత్యల్ వద్దమేసెక్కు తెక్కుతియాన దేశవిశేషమై యడై యవన్. శ్రీవైక్కణైక్కులవిర్కుయాకి వ్యడై యనాయ, పెరియపిరాణియారుక్క వలభనాయిరున్నవైతు, సమక్కుకై యాశాన ఆశ్చర్యతమనెన్న వుమామ్. (ఎష్టు) మేసెక్కుమ్, సీరైక్కుమ్, ఇరణ్ణుక్కుమ్ నిదానమాన శ్రీయంపతిత్యత్కుక్కుమ్ వాచకిజగాన తిరునామజ్ఞాభరుకాల్ ఇరుకాలో శొల్లిన్నర్లు. (నామమ్పలవుమ్ నవిష్టు) శ్రీసహస్రనామముట్టడచోన్నామ్. “నామమ్పలవుమ్ నవిష్టుమామారవైయెముపీరో” ఎష్టుమామ్. (౮)

అవ.—పత్రామాటు. ఒరుకడైయిలే పఱిపైక్కుకళ్లో బీతానిష్టాల్ ఒరువనుక్కు ఓత్తపోయి సమర్థనుమానాల్ అవనే అవకిథుకైల్లామ్ నిర్వాహకనామాపోలే, ఇఖ్వారిల్ పెంచైక్కైల్లారిలుమ్ కృష్ణసంశేష తిల్ విదగైయాయ, ఎల్లాప్రాణాలై యమ్ కృష్ణన్ పశుత్తుమతైకృష్ణననె పడుతువాళ్లారుతియాయ, అవనాన్ “తణ్ణీర్, తణ్ణీర్” ఎన్నమృషి వీఱుడై యాశారుతియాయ, ఇవకళ్లో తాన్త్ర తతుక్కుఅవశైయిలు ప్రాణపైక్కుమృషిడి అవన్నిక్కల్ పోర ముకముడై యాశుమాయ, కృష్ణన్ తిరుమాళికైక్కుఅశల్ తిరుమాళికై యమాయ, నడువు ఇడై చ్చవర్తణ్ణిపోకటు ఒరుపోకియాక తణ్ణీర్ త్తురుమృషిర్లు ఇస్నేలభ్యమ్గుణమాకైక్కుధానపరత్తుముడై యవన్. (ఎష్టెన్నామమ్పలవుమ్ నవిష్టుమ్, మామారవైయెముపీరో) “స్వర్ఘపవుతిసామాన్యముమ్ ఉపాయవిరోధి, పరాధ్యపవుతిసామాన్యముమ్ ఉపాయఫలమాయమ్, ఉపాయానుకూలమాయమిరుక్కుమ్” ఎష్టుతివిత్త. (అవశై) ఉపాయాధ్యపసాయనిష్టరై ఎముపీరో, ఎష్టు అన్యముమ్. (౯)

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ.—పత్రామాటు. (నోర్త్రాయ్ది) ఇప్పాటిల్, ఉపాయనిష్టరై యెముపుకితార్కళ్లో.

ఒదుపడుకైయిలే అవనుమ్ తానుమాక ఎపోతు మనుభవిషా శొరు త్రియె ఎముప్పుకిఱకళ్ల. (గ) “ఆన్సరంబ్రహ్మాణోవిద్యాన్” ఎన్నాతే, (అ) “ఎష హ్యావాటెనదయాతి” ఎన్న అవన్ ఆననిపిక, విమచాశొరు త్రి.

వ్యా.—(నోనీరు) కృష్ణనైపిరిస్థాతే విషిత్తుక్కుశిషుతునోఱు తాకానిఱ్చు, ఇవళ్లపడి పత్రిన్నతాన్ భాషైయాయిరుప్పాశొరు త్రి. “ఒక్కునోఱైక్కుడవమ్, ఒక్కుక్కుశిక్కుక్కుడవమ్, కృష్ణనోడొక్కు అనుభవిక్కుక్కుడవమ్” ఎష్టాల్నినోన్నిఖ్న ఘంమ్కె పురుషు, కృష్ణాను భవమ్ ప్రాణిక్కుడైచ్చలన్నరుక్కింద్రుడు ఉఱజవమైయుమో? సిద్ధసాధనై యాయిరుప్పాశొరు త్రి, (3) “సర్వయజ్ఞాస్సమాప్తాం” (4) “హో మామోవమసమ్మాఖో జానాతిర్పురుషో త్రమమ్ ససర్వవిద్భజతిమాం సర్వభావేనభారత” (అ) “కృతకృత్యశ్చభారత” (ఒ) “కృతకృతాయః ప్రతిత్తస్తే” ఎన్నమ్, (2) “శేయతపేశ్చియ్య” ఎష్టమ్ప్రమాణాళ్ల శొల్లకిఱ పడియే సిద్ధసాధనైయాకైయాలే ఉపాయాంశ లిల్ నిర్భైరెయాయిరు న్నాళ్ల. సిద్ధసాధనరాయిరుప్పార్కక్కుక రస్య మొన్నుమిన్ని క్షేత్రబ్రథికిఱపడి యెజ్జనేయెన్నిల్; అవనుడై యరకుత్రసైయుంర్నాల్ తనక్కుయత్తుమ్ ప్రణాస్తియలై; తన్ శేషత్రసై ఉఱర్నాలుమ్ ప్రాప్తియలై; విరోధి ప్రాబల్యాతై ఉఱర్నాలుమ్ ఒసుమ్ శేయ్యప్రాప్తియలై; ఇతరోపాయజ్ఞభు క్కుమ్లఅవన్ ప్రసాదమ్ వేణ్ణియిరుక్కుయాలేబున్నమ్ శేయ్యప్రాప్తియలై; ఆనపిన్న నారాయణానే” ఎష్ట అవనుడై య ఉపాయభావశై అనుసధి త్తువెత్తు, విషివోతే ఎమున్నిన్న కుశిక్కుక్కుడవతో! ఎష్టిరుక్కిఱాళ్ల పుఱమ్మునిష్ట ఎముప్పుకిఱవర్కథుక్కుమ్ ఇప్పణి యిసుకై—

(గ)తై_ఆ_ఏ_గ.

(అ)తై_ఆ_ఏ_గ.

(3) భార.

(ర) గి_ఱగి_గ_ఏ

(అ)గి_గాగి_గ_ఱ.

(ఎ)ఇ_శిష్టపోస్సము_గ_ఱ..

(ఒ)తై_వాణ్ణ_గ_ఱ_గ.

యుడో స్వరూపమెన్నిలో; అవర్కట్టుక్కున్న నినైను ఉపాయమెన్నిఇ శోభ
తైవిశ్వసి తిరుక్కునో? ఉపేయత్తుకాక్కటవస్తోడుపాయస్వీకారమ్; సిద్ధో
పాయ సిష్టోక్కుమ్ ప్రాప్యుతీల్ త్వరైయిలైయాకిల్ చేతనన్నిక్కు
యొఫ్ఫియు మత్తనైయెస్తు, విశమ్మహేతు ఇల్లామైయాలే ప్రాప్యుతీల్
త్వరైయాలే పతఱుకికార్కాల్. సిద్ధోపాయసిష్టోక్కుమ్ కిర్రజ్ఞానభ్ క్రి
కట్టున్ని; - ఇవర్కట్టుడై యక్కియాకలాపమ్ - కైజ్ఞర్యుతీలే అన్యితమాయిరు
క్కుమ్. జూనమ్ - స్వరూపతీలే అన్యితమ్; భక్తి - ప్రాప్యురుచియిలేపుక్కుమ్.
ఆనపిన్న ప్రాప్యుతీల్ త్వరైయిలైయాకిల్ అచిత్తోడొక్కుమత్తనై
యొక్కాల్.

(శువక్కుమ్ పుకుకిష్ట) సుఖతైవిడాతే అనుభవికితిఱ. “స్వ
ర్ము” ఎన్న - సుఖతైచ్ఛాలుకింతు. నాక్కాత్సుఖుశబ్దవాచ్చ్యనాకై యాలే,
కృష్ణనై “శువక్కుమ్” ఎగ్గిఱతు. (ఒ) “యస్వియాసహస్విన్” నిర
యోయస్వియావినా” ఎన్నక్కడవతితే. ఆన్నమాపనాయ ఆన్నగు
ణానాయ ఆన్నావహనాయిక్కి - ఆక్కిప్పనుడై యితనుభవనుతే నాక్కాత్
సుఖమాకిఱతు. (పుకుకిష్ట) అనుభవతీల్ విచ్ఛేదమిగ్గామై శోలుకి
ఱతు. ఉపాసనవేళైయల్ స్తుర్యవిషయతీనుడైయ అనుస్థానత్తాలే
వరువతొరునారస్యమున్ని; అతుతాన్ కాదాచిత్కుమాకై యాలే హేయ
సమ్పుంచున్ని అవ్యయకేపోనాల్ అవిచిన్నమాక్ అనుభవిష్టతొరు
అనుభవమున్ని; అతు ఇక్కేకై పుస్తినుక్కు... (అమృనాయ) అఘకితా
కష్టతిరథును రష్టైయానాయ; సిరష్టకై యాకనాజ్లో కుటై చ్చరక్కానపడి
యెన్! ఎణ్ణెక్కణ్ణుచేఅనుభవిష్టు, అవ్యముభవముఁడైయోదుమ్
తోలోదుముత్తైన్నాప్యోలే యిపుక్కవేణ్ణావో?. (అ) “సంశ్రేషేమధురం

స్వా.—(వోట్రు) సినాధనపత్రిగ్రహముషణ్ణ. (శువక్కుమ్)
సుఖమాపమాని సాప్యణ్ణ. (పుకుకిష్ట) అనుభవికితిఱ. (అమృనాయ)

వాక్యమ్” ఎన్నిఅపడియే ఇవర్కళ్ల పేచ్చిలినిమైయాలుమ్, (గ) “పూర్వేణాలవయదానీ” ఎన్నిఇవర్కళ్ల క్రొత్తాలే, విక్రివారేళ్ల లమాచ్ఛామైయాలుమ్, తజ్జడియేనానవనైను “తాయ్” ఎన్నపథీయ దునతే! ఎఱస్వయావత్తె అనుసనికే గ్రయాలుమ్, ఇవర్కళ్లకృష్ణానుభవ మ్ ప్రసుకిణోమెన్న పథీయిడానిష్టార్కళ్ల; ఇవ్వశవిలేబష్ట శోలువో మాకిల్ ఇవర్కళ్ల శోన్నతుక్కు ఇస్తేను, మతియామల్ ఉత్తరమ్ శోన్నమాన్వత్తోమెన్న పేళాణేకిడన్నాల్;

ఇన్లో నినై వటియాతే తాజ్లో స్రుతమేన్నిపు తుపథుకిఅతుపట్టి పాఱుకుమాచ్ఛామైయాలే, (మాన్యరముమ్ తారారోవాశల్ తిఱవాతార్) ఎన్నితార్కళ్ల. వాళ్లే చెచ్చిన్నిష్టాల్ హాయియమ్ శేమ్మివేణుమో?. క్షణపుటినికొడ్డొపాతి శేవిష్టైయమ్ పట్టినికొళ్లువేణుమో?. ఉణ్ణివటి

పశ్వర్యమ్ విశేషాల్ బధుక్కల్ ఆరూరాల్ ఏనెన్నలాకాత్తో?. పదుకుతో యడిత్తాల్, తిస్సేర్వార్తాల్తాల్ఆకాత్తో. భోగంత్తేతథుతాల్ ఎజ్లో సత్తెనేయమ్ అధీక్కిపేణుమో?. (మాన్యరముమ్ తారారో) ఉన్న డమ్మె క్షణపుక్కు కొస్తుక్కాల్, ఎగ్గభుక్కు ప్పేచ్చిలుమ్ తద్దాలాకాత్తో. క్షణపునై అరుకిన్నాల్ ఉనైనుయమరుక్కపేణుమో?. ఉన్న శరకు తర పౌర్ తిట్టయాకిల్ ఎజ్లోశరకుత్తాల్ ఆకాత్తో?. ఉన్న డైయ క్షణపునై తారావిభూల్ ఎగ్గభుడైయ పునైనుత్తాలాకాత్తో.

స్వామినియానవశే! (వాశల్ తిఱవాతార్ మాన్యరముమ్తారారో) త్వదనుభవవిరోధయాన వాళ్లలై అహజ్ఞారమ్మనిక్కి, ఎజ్చెఉనైను అనుభవిప్పియావిషిలుమ్, నాడ్లో కేటువాయుమృషియానబరువారైయ మరితో. “అవన్ ఎమ్ముక్కిరక్క వోట్టావిషిలుమ్మిరున్నవిడ తేయిరున్నవార్త శోన్నలాకాత్తో” ఎఱుభావార్మ.

(గ) రా.యు.గంధి.గా.

(మాన్ధ్రముమ్) (గ) “ఘథరాఘథరాలాపం” ఎన్న ఇస్తో పేచు కు అవనుమ్ తోన్తోచే యమపుతు.

ఇప్పడి ఇవర్కళ్ పథ్యియిడానిష్టాల్ ఒచు ఉత్సరఫ్సోల్చియాకీ బుమ్ విత్తైపోమెన్న, నీస్టో శొల్లుకిఱపథ్యిక్కు అవన్ ఇస్కుస్టోవెన్న (నాన్ధ్రత్తుభ్రాయముడి) సియుమ్ మత్తెతు, ఉన్క కళవుక్కు అవనుమ్ వెరునిటి నిష్టాల్ కోయిత్తాచ్చెన్నాంలొల్లిక్కపోమో?.

(అ) “అణి మాన్ధ్రారుపాయమెన్” ఎన్న మృడివుంచ్చె చాంపెమత్తెక్కపోమో.

ఇప్పోతు అవనుట్టాకవేఱమో, అవన్ ఒరుకాలట్టెతువిట్టాల్ నూఱు కుళిక్కునిఱ్చుమ్. నామెల్లాయమెక్క ఇప్పోతే ఎమున్నిరున్న పోన్న విన్చు పడుక్కెయిలే శాయినేన్; అన్నియమోఖిపిడితు వాశలెప్పున్తీ త్రీకోట్టునినికోల్; కట్టుమ్ కావలుమాయిరుక్కిఱవాశలిలే పుకురపోమో అవనుక్కెన్న; (నారాయణన్) ఎజ్జెపోలే కతవు తిఱక్కు న్నసెయుమ్ పార్ త్రీరుక్కు వేఱమోఅవనుక్కు. అవనుక్కు ఉన్స్టోల్ పుకున్నాల్ పుఱపుడవన్నో వథ్యిఅరితు. (నారాయణన్) జీవద్వారాం కో అసుప్రవేశమ్; విట్టుపోకాతార్ పేఱునోవితు. ఉకవాతార్కుమ్ సత్తెయైనోక్కు, ఉకన్నార్కుమ్ వత్సలనాయిరుక్కుమవన్నో. ఆశైప్పటి ఉన్నెవిషుమో. వ్యుట్టిక్కుప్రయోజనమ్ వెడ్డినవిడ తేస్తోరిక్కువ్వు నాక్కెయన్నో. (నాన్ధ్రత్తుభ్రాయముడినారాయణన్) ఆశైప్పటిరైరట్టుక్కెక్కుతోల్చిమాలై యిట్టిరుక్కిఱవన్నో.

ఇప్పోతుఅవన్ ఇస్కుస్టో, ఏన్ పథ్యియడుకిఱోఇన్న; (నాన్ధ్రత్తుభ్రాయముడి) ఇప్పోతుఅవన్ ఇశ్శోవిడిల్ ఇప్పరిమశ్మేతెన్న; అవన్ ఒరుకాలట్టెక్కు ఒన్నతుకుళిక్కుప్రిమశ్మే సిఱ్చుమేయెన్న; కట్టుమ్కావలుమానవిడ తే అవనుక్కుప్పుకురపోమోవెన్న; (నారాయణన్) వేఱు

సిశాతేకిడక్కిల్ వాయ్ తిఱనిలిచైన్నానిషార్కల్; వాయ్తిఱ
కీల్ ఉ త్రుమ్మశాల్లిన్న ఏనార్కి శైషుశాల్లి ఉఱ్గువారై పోలేకిడ
ప్పాల్. (సమ్మాల్ పోన్నర్లవిత్యాది) (సమ్మాల్) పెఱుమైయేపచ్చె
యాన ఇడైచికఫుక్కుమ్ శేషు ఆశ్రయిక్కులాపుడి యిపుక్కాఅధారి
కన్. (సమ్మాల్) అవనుక్కు ఆకాతారుణ్ణాయ్ ముడిన్నానున్ కిడీర్; జన్మ
వృత్తాదికళ్ ఏతేనుమైయుడ్దిర్. (పోన్నర్ల) ఇవర్కల్ కుడిప్పిఅప్పిరు
కుక్కుమ్పి. “పల్లాణ్ణ” నిఱుక్కుమవర్కిథితే. ఇవర్కశాశ్రయింమ్.
ఉపాయమష్ట. (పోన్నర్ల) శెయ్యైవేణువతు ఠిపెరితాయ్ ముడిన్నానల్న
కిడీర్. (పత్తెతనుమ్) *ఉక్కుముమ్ తట్టాల్చియుమ్. (పుణ్ణియనాల్).
తట్టీర్కుడిక్కుక్కల్లిన ఏరియలే తలైక్ష్మాక విభున్నశావారై పోలే;
(పుణ్ణియనాల్) అద్వేషమాత్రముడైయార్కుక్క తన్నెంపెఱుకై కుక్క
సుకృతముమ్, రుచిజనకునుమ్, ఉపాయముమ్, ప్రాప్యనుమాయిరుక్కా
వనాలే. (గ) “సువ్యాదంసర్వభూతానామ్” ఎష్టతు పుఱమ్మామ్పి,
(అ) “యదివారానస్యయుమ్” ఎన్నుమ్పి * రిపూణామవినతుల
రానవరాలే కిడీర్ ముడిన్తతు. (పుణ్ణియనాల్) (ఒ) “కుషాంధర్మంసనా
తనమ్.”

(పద్మారునాల్) మున్న ఉన్నెంపోలే ఉణరాతే నోపుపదు త్రి
నానొరువనుణుకాం. (ఒరునాల్) ఉంచ్చన్నిలనెండు బయకాల త్రిలే కేటి
రునోమ్, ఇఱు అసుభవియానిన్నామ్. (కూన్నర్లత్రిన్ వాయ్వీథ్రున్) తాన్
మిడ తే ఆవిర్భవికై స్కృత్తు అవనుడైయవ్యాంపుయైన్న; (సమ్మాల్
పోన్నర్లపుత్తెతరుమ్ పుణ్ణియనాల్) సమ్మాలే పోన్నర్లపుటవనాయ్
కొస్ట్రు రుమండ్రప్రదనాననారాయణనాలే.

(పద్మారునాల్) కూన్నర్లత్రిన్ వాయ్వీథ్రుకుమ్ముకరణనుమ్తోన్తో
ను మున్కే వెనుముతుయల్ తాక్కతన్నానో) మున్నిచుతుమోధిభూతు

(గ) గి.గి.అ. (అ) రా.యు.గా.కా. (ఒ) భార్.ఆ.రా.అ..

శితై యిటువై తె మృత్యువినుడై య ఆస్య తిలేవిఖ్యాన. (పుణ్యేయనాల్ కూర్చున్న తీవ్ర వాయివీథ్రస్) పదార్థదర్శనత్తుకాటక ఏర్పర్చిని విట్టిలోపుక్క ముడ్డినపోనూపోలే, ఇవన్ తిమిపుళ్ళత్తాల్ అన్నాలసరత్తుక్క నినె విట్టిమునై. (కుమ్బకరణమ్) ఉఱక్కతీల్ త్తలై యానవనమ్ ఉనక్కతోన్నర్థిన్న తన్న ఇక్కతైయమ్ తానెతపుపోనానో? సీయమ్ అవనుమాక సమయమ్పణై ఉఱక్కపుక్క సీ జయిత్తప్పిన్చు, నాన్ ఇతుకై కొక్కశ్శమవనట్టెనై విట్టానో. శ్రీపరశురామార్థావై పెఱు పెను మాల్ అవన్ కై యిల్ విట్టె వాగ్గినాపోలే, సీయమ్ అవనై పెఱు, నిదై యైకైకొక్కశ్శాయో?, (పెరుషుయిల్) అవనశవోఉన్నడై యనిదై). అవనతోతుయిల్; ఉన్నతోపెరుషుయిల్. అవనుక్క ఆఱుమాసమ్ ఉఱజుకై యమ్, ఆఱుమాసత్తుక్క బరుకాల్ ఉఱర్నిరుకై యు మెఱు బిరువ్వువైసైయుణైతే; అజ్ఞమెఱుఱై ఉనక్క. సీ కాల తత్త్వముళ్ళతై యమ్ ఉఱజుకిణాయణ్ణ. ఇవల్ అరై శ్శణమ్ ఘుణ పుషాత్తోభ్రియనెడుణ్ణాలమాయ త్తోన్ని ఖుకింతు ఇవన్కిషుక్క. అవన్ బరుత్తియడై య పెరిపుక్క హేతుభూతనానాన్ తనై యతే; సీంచూరాక ప్పిర్కైక్కక్క హేతుభూతై యాయిజుకిణాయతే.

మానకాల త్తిలే మృత్యువినుడై య వాయిలేవిఖ్యాన తామసనాన కుమ్బకరసుమ్, ఉన్నతుయిలుక్కత్తాన్తోన్నర్థిన్, ఉనకైతన్నడై య పెరుషులై యమ్తానెతన్నానో. ఇవ్విడ త్తిలే “కుమ్బకరాన్” ఎన్నింతుతెమోగుణతై. తమోగుణవై యనియలే ఇవశుక్కుడ్డాననిదై యై క్కుడ్డు ఇవశుడై యనిదిదాజనకిత్వశక్కిక్కత్తాన్తోన్నర్థిన్ తన్నడై య నిదాజనకిత్వశక్కియుమ్ తన్నానోనెఱు రహస్యమ్. సాత్మ్వకనాన ఇవ్వథికారిక్క - నిదై యావతు-(.) “పోణ్ణెనాత్తానా ఫంపరిష్టో

(ఒ) “నడుమామి” ఎన్నిఱ అసహ్యపచారమ్ పణ్ణివనై అక్క తుఱమ్ ఉండాలేయిరుక్కించ నమక్కుబిప్పాక చౌటానిష్టార్కి శైషు, ఇనర్కిథుక్కుచెచు ముక్కొట్టవేఱుమెను, తుఱుక్కెచు తాసుణ్ణార్ న్నమై తోర్ న్నర్ “కృష్ణకష్ట” ఎణ్ణాళీ; (ఆన్నర్ అన్నలుడైయాయి) ఇతిరు ఉండర్ త్రియిరునపడయెను! ఎజ్జుక్కుల్కేపోయీ *తుఱులెభుపాడవేఱు మో, నీడిందుమ్మడి కాణవమైయాతో. (ఆన్నర్ వన్నల్) ఆ రథ్యని కేళాతపడి అనన్నలినుడై యిందుకుతి. జాలకరన్ త్రాలే, ఇవశుణ్ణార్ న్నపడియై ప్పార్ త్రార్కిళీ; తజ్ఞ్ గోష్టిక్కునాయకిరత్న మోఖే యిరున్నాళీ; (అర్జులమే) ఎన్నితార్కిళీ. ఎజ్జుక్కెట్లామ్ శిరోభూషణములైయోనీ. ఒరుపార్కైప్పానై అతిలేచురత్న తైయిము త్రినాల్, అన్నరత్న మ్ అన్నపార్కై విక్కుమాపోలే, ఇ త్రిరక్కై సనాథమాక్కుప్పారాయి.

(అరుమ్కలమే) ఎజ్జుక్కుప్పేఱుతఱ్గైరియవళై యోనీ. అవళ్ పుఱప్పడ అవనుమొక్కెస్పుఱప్పటు తజ్ఞాలే తాలై మేలేకొశ్చుమెన్నిరుక్కింతార్కిళీ; ఇనర్కణా న్నియైక్కటు తుఱుక్కెచ్చు వరప్పుక్కాళీ; (తేన్ రథమాయ్ వన్నతిఱ) భయప్పటు మేల్ నిలజిల్ నిషు తపుమాతాతే బాహ్యంకిశ్చనవేద” ఎన్నిఱపడియే స్వానుభవదైయైలే ఇతరపిషయ జ్ఞ్ తోన్నర్తాతిరుక్కె.

ఇప్పడిఇనర్కణ్ శిస్సువాతే అవళ్ ఎమ్మున్నిర్చు శోమ్మల్ ముటిక్కా. (ఆన్నర్ వన్నలుడైయాయి) మిక్కమ్ శోమ్మలై యుడై య వళే!. శోమ్మలానతు_వ్యాపారా_న్నరాటతుమతై. అతప్ప, (అర్జులమే) దుర్గభమాన ఆభరణమే!. “ఆన్నర్ వన్నలుడైయాయి, అర్జులమే” ఎన్నియైలే, (అ) “కిమివహివధురాజామ్” ఎన్నిఱపడియే శోమ్మల్ ముటిక్కైయిమ్ దుర్గభమాన ఆభరణమోఖే అత్మాక్రషకమాయిరు కింతు ఎస్తుమామ్. ఇనర్కణాన్నర్తామైయైక్కుణ్ణు శడక్కెనవన్న

వనిశ్చినతిఱ. అజ్ఞనని కై, ఉండాక తిరణు కిడకిటాతు, అవర్కళిలే
ఉనైటాయమ్ నియమిక్కువల్లార్థాన్ని; అవర్కళమునై పశుకైటాయల్
శాయ్స్టపడియేవారాతే, ఉనైటాపేణోక్క్రణు - సదసైయాయ్ వన్న
తిఱ. (గ) “సాప్రసంతీ” ఎన్నుఖ్బడివారాతేకాళ్. (१०).

అవ.—పతినోరామాచిటు. (కంగ్రెసుత్వాది) కృష్ణన్ ఉఱ
కాక ఒరుపటైటాయ్ ఎల్లారాలుమ్ కొణ్ణాడవశ్వన్నాప్వీలే, ఉఱ
కాక ఒరుపటైటాయ్, (అ) “పతిసంయోగసులభమ్” ఎన్ను
ఖ్బడి పరువణైయుడైయశాయ్, అవనై పైఱుకైకు నోత్తేన్ నానో,
అవన్ తానే వేణుమాకిల్ నోంగ్రెసుత్వావరుకితానైను కిడకిటాళ్లారు త్రియై
ఎముప్పుకితాక్కణ్ణ.

వాయి.— (కంగ్రెసుత్వానై) కాఱక్కుమ్ పశువమాయిరుక్కచ్చే
యీతే కష్టనాకాయియైకై. ముక్కర్ పశ్చవింశతివార్షికరాయ్క్షీథ్
తిఱక్కప్పుక; (తేంగ్రెసుమాయ్వన్నతిఱ) ఎన్నితాక్కణ్ణ. నాజ్ఞల్ చుఱ
క్కటీలేయిరుకిటాహో మాకై యాలే ఇరుపడియేవారామే, సదసైయ్
యాయ్వన్నతిఱవెన్నితాక్కణ్ణ. “తేంగ్రెసుమాయ్వన్నతిఱ” ఎన్నియాలే—
ఇవ్వికారిక్క లోకగర్భావారామల్ లాకికాచనువర్తనమ్ కార్య
మెణ్ణతాయింగ్రె. (१०).

స్వపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ—పతినోరామాచిటు.— (కంగ్రెసుత్వాది) ఇప్పటిల్, ఈశ్వ
రనే ఉపాయోపేయమెణ్ణ అణ్ణనసి తిరుప్పార్కు మికవుమ్ ఆదక
శేయ విషయమాన అధికారియైయొముప్పకితార్కణ్ణ.

వాయి.— (కంగ్రెసుత్వానై) సస్తానరానశివ్యర్. (కాజ్ఞల్ పల)

నోక్కి వయస్సుపుకుమాపోలే, ఇనై యుమ్ ఇశకిప్పతి తిరుక్కుమ్. అవ ర్కిల్, పరత్యాచనుస్థానాన్తాలే; ఇనై, మనప్యైప్రవర్నాన కృష్ణ సుడై య స్ఫుర్తాలే. ముట్టె శరిన్నారై పూరాత రాజకు మారణై ప్పోలే, కష్ట మేయక్కుప్పైతీర్తాల్ పశుక్కుభై పూరాన్. (గ) [కిష్ణ మేయ తీనితుక్కన్] (అ) “తిన త్తిలుమ్ పశునిరై మేయప్పువ త్తి” ఎన్న పశుమేయ త్తిఁక్కుమ్; కష్ట మేయ త్తిఇనితుక్కుమ్. రక్త్యవర్గ తిలే తన్కు కాల్ నీర్మించుటాల్ పర్కుభై యతే ఉక్కపుతు. కష్ట మేయ క్కు ఒరుత్తె యానాల్ పశుక్కుభుమ్ నిత్యసూరికల్ స్థానేయామి తనై. [కాశాయ్] అవంత్రై యుమ్ ఇశకిప్పతిప్పి త్తులావన్త్రోదైసముభుమ్లై శానుమిళకిప్పతి తిరుక్కుమ్; (ఇ) “నత్తుమధ్యగతంబాలమ్” ఎన్న ముఖియే. (కంత్రులక్కాపై) (ఇ) [భవామిద్వాయచస్తునర్యవేవ] చక్కవర్తి ఇశకినాప్పోలే ఇవనుక్కు క్కుష్టభీక్కలాముఖి పుక్కవిడతే పుక్కు పుతుపుట్టవిడతే పుతుపుట్టు ఇవనుక్కు *మునోట్లుకొడుక్కవ తీర్తాయ్, ఇవనుక్కు ఒత్తాగ్గుక్కు నిఘలాయతేయిరుపుతు. (ఇ) “ఇట్ల మానపశుక్కల్.”

(కండ్లుల్ పల) తనియే ఎణ్ణెముడియామైయేయైక్కి క్కే, సమూహజ్ఞుమ్చించుడియాతు. (ఇ) “రాజాదశరథ్యానామ రథక్కుఇరవాజి మాన్” ఎన్న మాపోలే “పల” ఎన్న మతనై. (కండ్లుల్ పల) “నారాంి” ఎన్న - ఆత్మ సమూహజ్ఞుల్ పల. (ఇ) “బవలానామ్” ఎన్నమ్ - (ఇ) “పఱ్పుల్ యిరముయిర్” ఎన్నమ్ ఆత్మక్కాశుక్కు సడైయుడ్డాకిలుమ్, (ఇ) “బవావోన్పకల్యాణగుణాంి” (ఇ) “బవావోదుగ్గభాటైవ” (ఇ) “ఎణ్ణెల్ పలకుణ్ణాట్” ఎన్నశోలుకిఱ భగవ (ఇ) తి-సె-గం. (ఇ) తి-పాయ్-గం-3-గం. (ఇ) (ఇ) రా-ఆ-గం-గంధి. (ఇ) నా-తి-గం-గ. (ఇ) రా-స-3గ-అ. (ఇ) గో-ఇ-గం. (ఇ) తి-పాయ్-3-అ-ఇ. (ఇ) రా-ఆ-అ-అ. (ఇ) రా-స-గ-అ. (ఇ) తి-మొ-గ-అ-అ.

ద్వారాజుకే దైయుషాకిలుమ్ ఉపుశుక్కాళుక్కెత్తెయ్యు. (పలకణ్ణ) అనే కబుత్తియుక్కాళ్లు శేయుక్కెడనవడా అతిల్ సూడెయుడె యవనాటువనే శేయ్యుమాపోలేయమ్, బ్రాహ్మణ్ణార్ వేదాయడె య అధికరిథమాపోలే యమ్, తుత్తియన్ పచువమ్నిరమ్మునతఱ్యు మున్నే యుగ విలేనిలవనా పూపోలేయమ్, ఊశ్వరనొఱననుమే సర్వ్యత్యాక్కున్నినుడై యవ్వుక్కర్మ ఉనుగుణంగా నామమూజుడై ప్రాణి నియమనాదిభేరై ప్రాణమాపోలే యమ్, పశుక్కాళ్లు అనేకకణాకిలుమ్ జాతియన్ మౌయిప్రాణమ్, జాత్యుచితమ్ డైయాక్కెయాలుమ్, ఒపుత్తనే అప్రాణాక్కున్నామ గ్ర్యమ్. అరియతు శేయ్యువలకుడియిలే పిఱ్పిమోమెన్నా, ఉన్నై యులతు అజియాత ఎజ్జిఫున్లు అరియాయాక బట్టాతుకాణ్.

(శేర్తార్) ఇసక్కాళుక్కు శత్రువుక్కుఛాకిటార్ - కిప్పునుడై యము నుక్కమ్ పొత్తాతపరక్లో. (ఒ) “శత్రీస్సుకాశాత్మం ప్రాం ఘం” ఎఱ్ల రావణకాశ తీవ్రిసుమ్ నద్వానెన్నాతే, సమ్ ఎత్తిరియాస్తె యలోలుక్కు తీ నిసుమ్వన్నానెన్ను అడవైపుసహాల్ వేగినాప్పోలే, ఆశాభుమ్ ఇఖ్వారిల్ సమృద్ధిపొత్తాతపరక్కై శత్రువుక్కెన్నితాల్. భగవత్సమాదిపొత్తాతార్ భాగవతర్కిథుక్కు శత్రువుక్కు; భాగవతసమాదిపొత్తాతపరక్లో ఎమ్ము రుమానుక్కు శత్రువుక్కు; ఇర్ణుముట్టేకంసనుక్కు. (అ) “తీయుస్సిది క్కాళ్నే” ఇత్యాది, (3) “శాతువశన్నానలియమ్.” పొత్తాసక్కాళుక్కు శత్రువుక్కు సమక్కు - శత్రువుక్కెప్పు, (4) “ద్విషదస్సుమ్” ఎఱ్లనితే కృప్సన్; ఇన్లో తానమ్, (ఇ) “పూర్ణయసిరావణాన్” ఎఱ్ల - శైవ్య అవర్కిథుడై య పలవాన సమూహజ్ఞాయై. (కయ్యను) అప్పకిథుడై య అధినివే ఛాటనుగుణమాక లూసప్రదాసమీపణ్ణ.

(శేర్తార్) తిఱల్పుమై | శేర్తార్ నుఱ్లు_ఉంచాయా నురపరచుమ్, ఉంచేయా నురపరచుమ్; అపర్కిథుడై య, లిఙులున్న - స్వాధపరతే,

(గ) రా-యు-గి-3F. (అ) చె-ం-త-ం-ం-గి. (3) ఉ-యా-3-గి-గి.
 (ఇ) భా-ర-ణ- (ఇ) నా-ం-గ-3.

పోరజీయతనైయల్ ఎఫరుచిచ్చెయ్ తాళ్. (శేర్త్రాక్ తిఱలభీయ) భస్తుధారియానరుదన్, బ్రాహ్మణాడైపోలే ఓత్తుచొల్లి తిరియమ్ బ్రహ్మ, అపురస్సుక్కై మెయ్ కాట్టుకొట్టుమ్ ఇస్ట్పున్; అస్వపరనాయిక్కి. దను ఉఱజుమిశ్వరన్, ఇన్కర్కశడజ్జలమ్ నమక్కుతిరో ఎణ్ణ దుక్కుమ్ కంసనుడై యమిడుక్కుతిరీయ.

(శైష్మశైరుచ్చెయ్యమ్) ఎతిరికళ్ వన్నాల్ పొరుకై యన్నికేట్, ఇస్టుసవిడజ్జలేశై పొరుకై. (1) “అంధియాత్మాప్రహరాత్మ” ఎణ్ణ చ్చర్మివర్తితిరుమకనై పోలేఇనక్కలీపీరమ్. ఎతిరికళ్ వన్న ఉడై అడై మతి లీపజుట్టిప్పులైకెకున్నర్థమానాపోలే, నాజ్ఞలీపరప్పుతప్పదాతేయరుకైకై ఉనక్కుత్తున్నర్థమన్నా? రాజాక్కలీ ఎతిరికళై ల్తోటీక్కుమృదిల్యాప రిట్టార్కకిశీయాకిలమ్, అస్తిపురతీల్ వన్నాల్ ఎథియరాయన్నోవిరుప్పతు.

(కుంఠ మొనిలాత) ఎడుతునరస్సార్ జీరుక్కుమ్ కుత్తై యిల్లె; ఎతిరికళ్ కై యిలాయి న్నాచైపోకడకొట్టార్కశైన్న మొకున్నర్థమిల్లె; అభీయచ్చెయ్యానిష్టార్కశై కృష్ణనుక్కు ముత్తైపుట్టాల్ (2) “శైయ్ తారేల్ నస్తి శైయ్ తార్క” ఎన్నుమబ్బి పిఱనవనక్లో. (కుంఠ మొనిలాత కోవలర్) (3) “అపిచేత్సుదురాచారో భజశే మామన్యభాక్ ! సాధురేన సమస్తమ్య సమ్యగ్యుయ్వసితోహసం” ఎణ్ణతే అనవ్వఁడి. (4) “నిర్విషంవితితంజన్మం ప్రభావాత్మరమాత్మనసి” ఎన్నక్కడవతితే. (కోవ

క్కుచ్ఛైపుత్తుభీయ-నశిక్కుమృది. (శైష్మశైరుచ్చెయ్యమ్) తాజ్జీవిజయ యాపై పైపై అపర్కలీచేవాదికిట్టాల.

(కుంఠ మొనిలాత) పూర్వీతరాఘుజీ లొష్టుమిలాత. (కోవ లర్కమ్) “అననేడపాయోవేయమ్” ఎణ్ణ అస్యవసిత్తిరుక్కుమవన్

(1) రా-ఆయో-ఱ-ఱ. (2) పెరి-తి-ఱ-ఱ-ఱ. (3) ఱ-ఱ-30.

(4) సాత్మ్యతసం-గు-ఱ.

ల్ర్ తమ్మచాణ్ణోగ్డియే) (१) “జనకానాంకులేకీ ర్ మాహరివ్యశిమే సుతా” ఎన్నిఅపడియే ఉంటుక్కాక బహుసెణ్ణెళ్ళై. నర్సీయమాయ్ ఉపఘ్నుత్తోడే శేర్కిక్కువ్వెణుమ్మడియాన అనసెయమాయిస్కైక్కె; (२) “పత్రిసంమోగసులభమ్” ఎన్నిఅపడియే. (३) [ఆవిరోద్ధపర్థిరు కొస్తమ్ము] ఉపఘ్నుసెయ్యుభీయనిఇంద్రవర్ణభోకోడి. అనసైయ్యుభీస్తో లుమ్ ఉజ్జ్వలైయ్యుభీయ నిఇంద్రమాటుసెఱుళీలి తైప్పుతియే. ఎజ్జై యుమ్ కూట్లికొస్తోడ్లు, ఉనక్కు కొస్తోమూన్ కొష్టనే అనుభవి క్కప్పారాయ్.

(పున్ర్ రావల్ కుల్) పుణమ్మేపుణపుటు ప్పాముతిపడ్డెత ఉడ మునిక్కె, తనిఁల జిలే వర్గిక్కాయ సర్వతినుడై యఫాముమ్ కమ్మతు మోబులే, కంచినై యుమ్లకలభైయముడై యనితమ్మపదేశభైయుడై య పశే! (४) “పున్ర్ నానుమనసాయయంి” ఎన్నిఅపడియే సజ్ఞాస్తో యాన సెగ్గాఖుమ్ నాయకసమాధియలే శేఖికిఅపడి పారీర్. (५) “పుం సాందృష్టిచిత్తాటపచోరిమ్” ఎన్న అవన్ ఆగ్గాభై యుమ్ పెణ్ణుడై యు డుక్కప్పుసుమాపోలే, పెగ్గాభై ఆగ్గాశాక్కుకిఅతు ఇవఘ్నుడై యఅల్ కుల్. (పున్మమయిలే) తనిఁల జిలేనిష్ట మయిలినుడై య తోకైపోలే యు కశుక్కు. (పొత్తోగ్డియే) స్వాహాయిమాన పొత్తోడిపోస్త తియ మేనిటై యుడై యవశే! జ్ఞానానై శద్యశై యుడై యవశే ఎన్నమామ్.

(పున్ర్ రావల్ కుల్) కీళ్ల, “పొత్తోడ” ఎన్న - భక్తినో చౌచుకై యాలే, “అల్ కుల్” ఎన్న - స్వావిషయ తీలే పడెన్ పరభక్తియై చౌచుకిఅతు. (పున్మమయిలే) అశకమెన్న-స్వపదేశ తీల్ వ్యామో హాణై చౌచుకై యాలే, వ్యామోహాన్ - ఇతరవిషయానై రాగ్య పూర్వకమాయ స్వావిషయవిరహస్యసహిషువాన ప్రేమరూపజ్ఞానమాకై

(१) రా-చ-ఎ-ఒ-అ. (२) రా-అ-గిర్చ-శ-ఎ. (३) ఓ-వా-య్-గం-గం-శ.

(४) థార-ఉ-ద్వ్యా- (५) రా-అ-శ-అ. + (పా)ఒళ్లుయమ్.

కిట్టాల అశక్తభారతై యడై యవాళే! కృష్ణనై యమ్ తజ్ఞాశైయెమ్ పిచ్చేనీ
రవాలు అశక్తభారతైయడై యవాళే! (१) “తోకై మామయులార్కల్.”
“పొణ్ణుడి” ఎనెయూ లేసమదాయశోభా. “పున్రరహనల్కుల్” ఎన్న-
అవయవశోభా. (పోతరాయ్) ఎజ్ఞాతై అవనోడై కూటువేణ్ణునో, ఎజ్ఞాతు
క్షు- ధారకమాక నాలడినడను కాటూయ్. (పోతరాయ్) ఇవాళై మున్నే
పోతివిట్టు, ఇవల్నడై యథకుట్టు విన్నే పోకై పోలేకాణమ్ ఆశై.
(పోతరాయ్) (२) “శోభయన్ దణ్డకారణ్యమ్” ఎన్నియపచియే నాడ్లో
నిఱ్ణయమ్మడి చుఱుపుట్టు, పున్తై మయుల్ శిఱపిక్కుమాపోలే, ఇస్తు
స్త్రీవనతైయుమ్ శిఱపియాయ్.

నాన్ పుఱప్పడ, ఎల్లారుమ్ సాన్కోళోవెన్న; (శున్రిత్తుతోభీ
మార్క) ఇశ్వారడబ్బ, ఇవభుక్కు తోభీమార్క; ఇశ్వారడబ్బ ఇషభుక్కు-
ఉఱవు. ఇవభుడై య సమాప్తముడై యార్క, ఇన్కోతైనై పోలే అనస్య
ప్రయోజనై కశాయ్, (३) “ఇస్తున్ని తనై య మముతు శైయులిడపై
తీల్” ఎన్నిరుక్కుమనర్కల్. (ఎల్లారుమ్మన్నది) ఉన్నై యొభీయ ఒసు
ప్రయోజన ముడైని రుక్కిల్లా ఇనర్కభుక్కుక్క. ఇంద్రాజునాశు. (నిన్ ము
ఠ్రమ్) ఒరుత్రిపాదియుతియిలున్ ఇడముడై త్తాయిరుకైక్క. (పుఱుడు)
(४) “ఉత్తరంతీరమాణద్వ్య” ఎన్నియపచియే ప్రాప్యసల తోరుశును. ఇన
ర్కిష్టుక్క ప్రాప్యమానపచియైనైన్నిల్; (५) “మున్రిత్తుషుషుషు”
యాలే, “పునమయులే” ఎన్న- పరమాభ కిట్టియడై యవాళే యెన్ని
అతు. (పోతరాయ్) సిపుఱప్పుల్లునరవేయెమ్. నామ్మిపుఱులు నుకై
క్షు-నమ్ముడై యచక్క శైల్పారుమ్మనార్కల్ వెన్న; (శున్రిత్తుతోభీమా-
రెల్పారుమ్మన్న) ఉనక్కుబనుక్కశాయ్ భగవదసన్యాస శేషభూతరానభా
గవత రెంంపుమ్మన్న. (నిన్ ముఠ్రమ్-పుఱుశు) పరమాప్రాప్యమాన ఉన్న
(६) తు-నా-కొ-త-త-త. (७) రా-య-ం-స-ం-స. (८) న-ం-ం-ం-ం.
(९) రా-యు-ం-స-.. (१०) స-ం-ం-ం-..

(గ) “మున్తరమ్ పుకున్న ముఖువల్ శేయతు నిష్టిర్.” శేషిక్కు ప్రాప్యమానతు శేషభూతనుక్కుప్రాప్యమాఁ కేస్తుల్లోవేణుమో? [ముఖువల్ శేయతు] ఏకరూపనానవనైయమ్ వింతనాక్కుమ్ మున్తరమ్.
పుకున్న కొళ్ళప్పుకుకిఱకార్యమెనైన్న; (ముకిల్వణ్ణన్ వేర్ పాడ) (అ)
“మేఘశ్యామమ్” ఎన్నిఱవడినభైకై యమ్, (3) “ససర్వాసదినోదు
ప్రావ్” (4) “ఎనకేస్తనైన్నతన” ఎను బౌద్ధార్థయమ్ శిలీసిపాడ,
నాజ్ఞశుమ్ ఉన్నక్కుమేనిషు అసైపెఱుకై కాక్క, నీయుకుక్కుమ్ అనన్వడి
వఘకిలుమ్బోదార్య తిలుమ్ ఈడుపుట్టు తిరునామట్టప్పాడ చేయపేయమ్.

(శిన్తరాంశేశాంతే) అవ్యాపైనినై స్తు అభిజ్ఞానిపుతుల్,
వారైపేశుతుల్ శేయ్యాతేకింక్క, ఇనిల్ చేషుతమున్ వారైయమ్ క్షణ్ణ
క్కుమ్ శేవిక్కుమ్ భోగ్యమాకై యాలే, క్షణ్ణయమ్ శేవిమైయమ్ శేర
పుటినికొళ్ళప్పువేణుమో ఎను ఇన్నా తాకింకార్కళ్. (శేల్యపేణ్ణాటి నీ)
ఉనైనీ విరిను అఱిమాయే. ఉన్నుడుమాడువతే ఎగ్గభుక్కు ఎలావ
శ్వర్యముమాన నీ. ఉన్నుడై య ఉద్దేశ్యమ్ నీ మాడుపూరిత్తువై తాల్,
ఎగ్గభుక్కు ఉద్దేశ్యమ్ పెఱవేణ్ణానో? ఇంజ్మాడుపూరిత్తుక్కింక్కింతుల్
వెన్న; (ఎన్తున్న ఉఱ్ఱుముం పొఱళ్) ఉన్ను మాడుపూరిత్తులైయా
డై యతిమంతర్ తిలేపుకున్న. (ముకిల్వణ్ణన్ వేర్ పాడ) పరమోదారనా
య్యేశమహారమాక వసివై యుడై యనుడై య తిమామట్టె “నీ పుణ్యపు
టువరువుతి” ఎన్నపాడ.

(శిన్తరాంశేశాంతే) పరక్కటువ్యాపారతైయమ్ పుణ్యాంతే,
వారైయమ్ శిలీసాంతే. (శేల్యపేణ్ణాటి) భగవంగ్జాంశై ఒచ్చుమడై శేయ
తు భుజైకైయాకిఱ సమప్పైయై నిసుచాధికపారత శ్వయముడై
యువాళే! (నీ) ఇస్సమృత్తు ఎస్తుమ్ మాతూమల్ శేసుకిఱ నీ. (ఉఱ్ఱుము
పొఱళ్ - ఎన్తున్నక్కు) ఉఱ్ఱుకిఱతుక్కు ప్రయోజనమేతు. ఎగ్గశై అక

(గ) అ-మొ-ఱ-ఱ-గి.(అ) రా-అ-ఱ-ఱ. (3) రా-అ-ఱ-ఱ.

(అ) తి-పాణ్ణాం-ఱ-ఱ.

కిల్ ఎళ్ళ ఆ రథ్యనికేటూల్ కణుఱజుమో? ఎళ్ల పాడే పుఅపుడూ తే ఉఱ్ఱుకిఱతుక్క బరువ్రయోజనముణ్ణో? (7) “అడియార్కథ్ల్ కుథ్రాజ్ఞాచై ఉడన్ కూడవతెనుకొల్లా” ఎన్నిరుక్కమ్మిడి అధ్యక్షాయిరు నీతు; అనన్త తనియనుభవికైకి కై వల్యమోత్తోడాక్కమ్మ తుసే (8) “తొడ్డిరెలీరుమ్వారీర్” ఎన్నిరుక్కవేణ్ణావో?

(ఎన్తుక్కమ్మపాయిల్) ఉన్నడెయ ఉద్దేశ్యపైప్పారాతే, ఎగ్గట్టుడైయ ఆన్తుమైయైప్పారాతే, కృష్ణుడైయ నిరతిశయ భోగ్య హైయైప్పారాతే, ఏతుక్కాకిక్కుడకిక్కుతాయ. (ఎన్తుక్కమ్మపాయిల్) అవనై ఉకపిక్కప్పార్త్తాయాకిల్ అవనుడైయారైయు మక పిక్కపేఱశ్శార్. స్వప్రయోజనమాన కైజ్యుర్యైక్కాటిల్ బరవాశికణ్ణిలోమ్ ఉనక్కు. ఉన్నైయుమ్ అవనైయుమ్ పారుద్దవిడ నాడ్లో వేఱమ్; అవనై పీరినినఱు, వుట్టీక్కిరన్మపణ్ణే ధరిపికైక్కుక్కు నాడ్లో వేఱమ్; నియుమ్మి అవనుమాక అనుభవియానిన్నాల్ ఎదుతుకైక్కసీటునాడ్ల వేఱమ్. ఆనపిన్ను ఎగ్గట్టేయుభీయ ఉనక్కు ఉఱజవిరక్కుణ్ణో? (9)

అన.—పన్నిరణ్ణమాట్లు. వెయమాట్లై పిన్తొడక్కను నోక్కిక్కుణ్ణు తిరియుమ్ ఇశ్శైయవెయమాట్లై ప్పాలే, కృష్ణునైయలతియాతే నీస్తుకైయే ప్రయోజనమో? ఇన్నుమ్ సంసారికై చేతనరాక్కుకై యే ప్రయోజనమో? శొల్లాయెగ్గాకార్కథ్ల్. ఇప్పాటిల్, జాత్యుచితమానధగ్గుతై సాధనబుద్ధావనిక్క, కైజ్యుర్యబుద్ధాలన్పితాల్కున్నరమిత్తయెగ్గితుక్క కన్తుక్కట్టైక్కణ్ణిల్ పలకఱన్ కున్నరమిల్లాతవైనయాలే. (10)

స్వప్రదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అ.—పన్నిరణ్ణమాట్లు. (కిన్నై స్తితాది) ఇప్పాటిల్, భాగ వతాభిమాన నిస్తురైయెమ్మప్పితార్కథ్ల్.

శిన్ తొడర్ న్న కృష్ణవిషయ తీలేపోర ప్పరివ్సాయుప్పాన్ రువన్డె య తజ్జే యాకై యాలే శ్రామ్యుయా యిరుప్పాల్సోరు తింగు ఎఖుప్పుకిఱ్ఱ రీక్లో. స్వాధర్ముతే అనుష్టిప్పార్ కథుడై య పెబ్బెట్టింగై ఎఖుప్పి న్త్రము-కీఫ్; ఇతిత్, స్వాధర్ముతే కౌత్సుడై కొణ్ణువన్డె య తజ్జేయై ఎఖుప్పుకిఱతు. అవ్వకథుడై య అనుష్టానముమ్ ఇప్పన్డె య అనను ష్టానముమ్ ఉపాయమ్ము; యాత్రాప్పు ఉపేయస్తై తరవర్త్తమ్; అతితే ఉపాయమ్. విడుచ్చాన్నటై యమ్ పర్త్తరచ్చాన్నటై యమ్ అన్నటే ఉపాయమ్; విడువిత్తుప్పాన్ రువి తననితే ఉపాయమ్.

వ్యా.—(కనైతు) ఉదారంకొడుక్కు-ప్పెత్తావిచ్చాల్ పదుమా పోలే, ఆశ్రితర్కార్యమ్ శేయుపేత్తావిచ్చాల్ (గ) “బుణంప్రవృద్ధమివ” ఎన్ను మాపోలే ఈశ్వరన్. ప్రాపకాల తీల్ కఱప్పారీలామ్మే యాలే ములైక్కడుత్తు, ఇవ్వాళలిలే కషుకాలియాయ్, నామ్మపట్టతో! ఎన్నకుముటి. కఱక్కువేణ్ణుమోభుతిలే ఇవన్నోక్కాలవాతే కాఱ్చుడై కొళ్ళువానెనైన్నిల్; ఇక్కొయపేయమాభుక్కు అగ్నికార్యమీల్ అన్యయముగ్గొమ్ము ఇచుక్కు ఇవన్నోన్నిదై య రత్నం తీల్ అన్యయము శ్వతు. ఇక్కొయపేయమాభుక్కు ప్పెనుమాశైపి రియమాట్టుమెయాలే; ఇప్పన్ కృష్ణనే పీరియమాట్టుమెయాలే. ఇప్పఁి భగవద్విషయ తీల్ ప్రేమతూలే పీరియ అవసరమ్మామే స్వాధర్ముతే అనుష్టియాత్రాభీక్షుత్తు— విడుకై యావతు; అలాతు, ఆలస్యాల్మాలే విడుమతు—విడుకై యమ్. (అ) “తొభీలెనక్కు త్తులెమాల్ తన్ నామమేత్త పొముతెనక్కు మంత్ర తువేపోతుమ్” ఎన్నుమృచ్చియే. (ఇశ్వజ్ఞాన్ త్రేపుమై) ఇశ్వజ్ఞాన్ ఎయుమెయైన్నుతల్; ఇశ్వజ్ఞసెయుడై య ఎయుమెయైన్నుతల్. ఇరక్కాలుమ్ పాడా

వాం.—(కనైతు) స్వాచార్యన్ తసక్కుమ్ స్వసన్తాన్తుక్కుమ్ భగవద్గొన్నానుభవమ్పణువిక్కు-విత్తయైయైస్తుసనపుటు. (ఇశ్వజ్ఞాన్ త్రేపుమై)

(g) భా-ఉ-చ్ఛ్-గ్ర-గ్ర-అ.

(అ) ४-८రుప-రా.

నీరుమాట్లామె శోష్ణపఃి. (८) “కఱవామడనాకు తనకష్టినాపోర్” ఎన్నక్కడవతిఁజే.

(కష్టకింగ్ రాజీ) తనమ్మె క్కడుప్పాక్కిడక్కు, “కను ఎన్పడుకిఱతో!” ఎన్నిరజీ. ఎమ్మెరుమాన్ ఆప్రితవిషయ లీల్ (అ) “ఏళైయేతలన్ కీఫుకనెన్నాతిరాజీ” ఎష్టా - అవన్ పడుమ్మాటుక్కు నిదర్శనమాయిఁక్కాఱతు. అనన్ ఎన్నమైక్లో కఱవాన్చూల్ అవై పడుమ్మాటు, నాజ్లండ్ వాశలిలేవెన్ననిను పుకురప్పెత్తామైయాలే పడానిష్టమ్. (నిషేత్తు) (३) “మనపాచినయదరిమ్” ఎన్న నిషేత్తునన్నరమ్, (४) “త్వరాయైనమం” ఎన్నుమ్మడి తిరుపుశ్శమ్ అట్టేప్రమానాపోలే. (నిషేత్తుములైనభీయే) కష్టయకలక్కట్టినెప్పార్కల్; అట్టేనిషేత్తు, భావనాపకరతాలే కష్టములైయాలే వాయ్నైత్తాక్కొట్టు, కైవభీయుమన్నిక్కే, కిన్నివాయ్నభీయుమన్నిక్కే యిరుక్కు, ములైవభీయేపాల్ శోరియానిఁటమ్. (నిషుపాల్శోర్) మేఘుఢథుక్కు క్కడలిలేపుక్కుముక్కనుకొడువెన్న వర్షిక్కావేషమ్; అప్యరుతము ఖివర్నిఱకింటే; నినైవుఁఁర్నిర్మాక చ్చురకింటాపాలాకే యాలే; నినైవుమాతామైయాలే, తిరుములైయాల్ తిరునరువికల్పాలేపాల్మాతాతేశెల్మమ్. (పాల్శోర్) భగవద్విషయమ్ కేళాతేయుక్కు, తన్ శైల్యామేయాలే తొల్లు నాకైపోలే. అస్తునన్ కేళాతేయుక్కు, (అ) “భూయివమహబాహాశ్చుమేపరమంవచ్చి” ఎన్నఅవన్నైపోలే.

చాలసన్నాన ముడైయశిష్ట్యర్. (కష్టకింగ్ రాజీ) స్వసన్నానత్తిలే దస్తాపణి. (నిషేత్తు) స్వయచార్యునైయిధిష్టితుక్కొట్టు స్వసన్నానతుక్కు భగవద్గుణానుభవమ్ పణువిత్తరుథుకితానెన్ననినైత్తు. (ములైవభీయేనిషుపాల్శోర్) భావనాపకరతాలే స్వయార్థిమానమడియాక భగవద్గు (గ) తి-మొ-ఱ-గ-గ. (అ) తి-మొ-గ-ర-గ (3)ఫ-థ-ఎ, ४२.(४) ర- స-ఉ-గి. (అ) గ-ఱ-ఱ-గ.

(ಶ್ವೇತ್ಸುಂಜಲಿಮ್ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ್ಯಾಮ್) ಸಾಲ್ ವೆಕ್ಕುನಿಡುತ್ತೆ ಯಾಲುಮ್, ಎರುಹುಕ್ಕೆ ತುಕ್ಕೆತ್ತೆ ಯಾಲುಮ್ ಶೈಕ್ಷಾಯಿಕ್ರಿಡಕ್ಯಾಮ್. (ಜ್ಞಾಲಿಮ್ ಶೈಕ್ಷಾಕ್ಯಾಮ್) ಎತ್ತನೆಯೆನುಮ್ ಏಟಿಪ್ಪಾಯಾತ್ ಮೆಡುಮ್ಪಾಲ್ ವೆಕ್ಕುತ್ತಾಲ್ ಶೈಕ್ಷಾನವಡಿ. ಕಡತ್ತೆ ಅಕ್ಷರ್ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ್ರಿಣ್ಣು ಕಿಡ್ದಾಲ್, ಓಂಮೇತಿಪ್ಪಾಕುತ್ತಲ್, ಶೈರ್ ಹುಕ್ಕು-ಅಳರ್ ಹುಪ್ಪಾಚಿಯ್ಯಾಪ್ಪುಕುತ್ತಲ್ ಶೈಯ್ಯಾವೆಣ್ಣುಮ್ಪಿಯಲ್ಲುತ್ತೆ ೪೦

(ನತ್ಯಾಲ್ಯಾನ್) ಕರ್ಗುತ್ತಾಲೇಯಾತಲ್, ದೇನಲ್ಲಾ ಸರಭಜನತ್ತಾಲೇಯಾತಲ್ ವರುಮ್ ವಶ್ವರ್ಯಮ್ ಅನ್ತನತ್ತಾಯಿಲುಕ್ಕ್ಯಾಮ್; ಪೆನ್ನುಮಾತ್ತೆ ಪೀರಿಯಾತ ಇತ್ತೆಯವರುಮಾಫ್ಱಡೆಯ ವಶ್ವರ್ಯಮೊಬ್ಲೆ, ಕೃಷ್ಣನೆ ಪೀರಿಯತ್ತಮನನ್ನಿತ್ತೆ ಅನನ್ತನೋಕ್ಕುಕಿಂ ವಶ್ವರ್ಯಮಿತೆ ನಿರಸ್ತನಸೆತ್ತೆ ಪೋಲೆ ನಿತ್ತೆನಿತ್ತವಶ್ವರ್ಯಮ್.

(೨) [ಲತ್ತುಣಿಲಕ್ಕಿಲ್ಲಮ್ಲನ್ನಿಂಬಿ] ತ್ತೆಜ್ಞರ್ಯಸಮ್ಮಾತ್ತಿಂಚೆ ಇವ್ಯಾತ್ರಾಪ್ರಾಪ್ತಿನ್ನಿತ್ತೆ ನಿತ್ತನಿತ್ತಸಮ್ಮಾತ್ತು. (೩) “ನದೆವಲ್ಲಿಕಾತ್ಮಿಮಣಮ್” ಎನ್ನು ಮ್ಪಾಚಿಯ್ಯೆಸಾಪ್ಯವಿರ್ಲಿಕಿಂಲ್ಲಿಲ್ಲ ನಾತ್ಯೆಯನ್ನರ್ಥಪಡಿಯಾಲೆ, ತೋರ್ನ್ರಥಿಮಾಯಮ್ ಸಮ್ಮತನಿಯಲೇಯಲ್ಲುತ್ತೆ. [ಲಕ್ಕಿಲ್ಲಸಮ್ಮನ್ನಿಂಬಿ](೩) “ಉತ್ತರಮ್ನಾಡುಮುಲಕಮುನ್ನನ್ನೆತ್ತೆ ಪೋಲ್” ಎನ್ನು - ಆತ್ಮಾರ್ಪಡೆಯತ್ತೆಜ್ಞರ್ಯಾತ್ಮಿ, ವಿಶೇಷಜ್ಞರ್ಲಿಡು ಅವಿಶೇಷಜ್ಞರ್ಲಿಡು ವಾಂಧಿಯಂ ಏಟಿಪ್ಪಾಯ್ಯಾಪ್ಪೊಲೆ, ಇವನ್ನಡೆಯತ್ತೆಜ್ಞರ್ಯಾತ್ಮಿಯಮ್ ನಾಟ್ಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾಮ್ ಕುಟ್ಟೆಯನ್ನರ್ಥಿರುತ್ತೆ. (ತಟ್ಟಾಯ್) ಉತ್ತರಿಕ್ಷುತ್ತು ರತ್ನಾವರ್ಗಾಳಿನ್ನೆತ್ತೆನೋಕ್ಕಾಪ್ತೆ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧಮಿಂಚೆ. (ನತ್ಯಾಲ್ಯಾನ್ತಟ್ಟಾಯ್) (೪) “ರಾವಣಸ್ಯಾಸುಜ್ಞಾಭಾತ್” ಎನ್ನು ತಪ್ಪೆಯನ್ನಡೆಯತ್ತೆಜ್ಞಾಲ್ಲಿಲ್ಲೆಣ್ಣಾತ ಏರ್ನ್ರಮ್ಮಾತ್ತಿಂಚೆ ಉನಕ್ಕು. ಶ್ರೀವಿಖೀರಣಾತ್ಮಾನ್ ನೈಕಾಪ್ತಿಲಿಮ್ ಅವನ್ ಮಕಾನ್ಸತ್ರಿಜ್ಞಾಲ್, ಪಿರಾಟಿ

ಇಜ್ಞಾಲ್ ಶುರಕ್ಕೆ. (ನತ್ತೆಲ್ಲಾ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ್ಯಾಮ್) ಶ್ರೀತಾಕ್ಕೆತ್ತುತ್ತೆಯಪ್ಪಾದ ಯತ್ತೆ ಸಾಂಸಾರಿಕ ತಾಪಮೆಲಾಮಾಳುಮ್ಪಿ ಕುಶಿರಪ್ಪಾದೆ, ಗುಣಾನುಭವತ್ತಾಲೆ ಕಳಿತ್ತುಮ್ಪಿದೆವಣಿಕಿಂ. (ನತ್ಯಾಲ್ಯಾನ್) ಕಾಫ್ಯಾಮಾನ ಸಮ್ಮತೆಯತ್ತೆಯ ಧಾರಾಪತನ್ನಡೆಯ. (ತಟ್ಟಾಯ್) ಸಾದರಿಯಾನವಾಚೆ!

(೨) ರಾ-ಷಾ-ರಾ-ಏ .(೩) ರಾ-ಏ-ಒ-ಗಿ. (೪) ತಿ-ವಾಯ್-ಎ-ಒ-

(೫) ರಾ-ಯಾ-ಒ-ಒ-ಎ.

కృతాదిసైశేయతాప్సులే, కృష్ణునోక్కిన తమైయనిశ్చాటిలమ్ ఎడ్గె
శైనోక్కి వేణువో? . కృష్ణున్ రక్షమానపోఁనాజ్ఞభమలు సరూపెక్కణ్ణో?

(పని తప్ప ఏథ) * ఆఖీమక్కె క్రూరిలే దరిక్కునియమిక్కె
యాలే, మేల్ వరుషాక, కీళ్ల పాలవెళ్లమిడ నిఱు అల్లెకె యాలే,
తెప్పమ్ పర్మర్థువారై ప్సోలే తణ్ణియత్తెప్పమ్ భ్రమ్మించునిఇమ్. ప్రాప్య
భూమియితై శ్వర్యమ్భ్రమ్మక్కె పుకురచ్చెయ్ తెలుప్పుకేపుకుర్తెషుకిఅతు,
ఎజ్జుడ్డె య అభినివేశాతిశయమితే. జస్వరన్ అభినివేశమతియు(గ) * విల్లో
కైవిశ్శామెనియమ్మ యుళ్లకలన్నార్కుక్క తన్నెం కొండుక్కుమాపోలే,
ఇపరకశభినివేశమ్ అఱియమశవ్రమ్ వేశాతెకిడక్క, అవళ్లినైవతి
యాతే తజ్జీ శేగామెయాలే శోలుకిశ్చార్కళ్ల. (శిన్ త్రినాల్) పెగ్గ.
భుక్కాక్కిల్ల శేర్క్కుపులిపోలే కృష్ణున్తూ సమ్మిల్లుకే పణీయజే. (అ)
“అఫవాకింతదాల్చాస్మి” ఎన్నుఁ పెగ్గట్టె తీరమాంత్రమాక నెహ్లుఇల్ల
పదుమ్మి పుణుముష్టే నినైతుకిండక్కిత్తాల్ల. (3) “ఉణ్ణాతుణ్ణాతు”
(4) “అనిద్రస్తతంరామః” ఎన్నుఁ పెగ్గట్టె పిల్లాల్ ఉణుముఱక్కుము.

(పని తప్ప ఏథ) పనియానతు తప్పె మేలేశారియ. అతావతు -
* మయర్యామతినలమయ్య ప్పెత్తీర ఆధ్యార్కిభుడ్డె య గ్రీసూక్కిఛాతే
పయమ్ భగవద్గుణానుభవమ్. (నిన్ వాశల్ కడ్డెపత్తీర్) కీళ్లే ఆచా-
ర్యోవదేశమడియాకపుమ్ భగవద్గుణానుభవప్రవాహమెస్సు, మేలే,
* మయర్యామతినలమయ్య ప్పెత్తీర ఆధ్యార్కిభుడ్డె య అంశిచ్చెయ
ల్కశాల్పయమ్ గుణానుభవప్రవాహమెస్సు, నడువే భాగవతగుణాను
భవ ప్రవాహమెస్సు, ఇప్పచిప్రవాహాతయ్యిలే ఆకప్పట్లు అల్లెకిఱ
నామ్, ఉనక్కు ప్రతిపాదకిమానసమస్సేచే ద్వారవర్తియాన నకారమం
మాకిఱ అవలమ్మిప్పెత్తీర్. కీళ్లుచ్చున్న గుణానుభవజ్ఞిల్ల భోక్క..)
త్వ్యబుద్ధి వారాతపడే తడుకింత సకారత్తెప్పున్తీర్తియెద్దుపడి. (శిన్ త్రినాల్)
(గ)తి-వాహ్య-గ-ం-గి-(అ)ం-పు-గ-ం-ప (3) రా-త-గం-స. (ప) రా-స. 3E-84.

మిట్టి కేట్, వెంబిఅన్నార్ క్కు తథామాన చక్రవర్తి తిరుమక్కనే చౌలు నోమ్, ఇవళెఖున్నిగుకై క్కాక నిన్నరామవుతూ న్నతై చ్చాలుకితార్కశీ

విరోధికై పోకికై నమక్కు ఉపరిత్రానాయిశక్కుమ్ కృష్ణ సై పోలిష్టికేట్, ఆశ్రితవిరోధికై పోక్కుమతు తన్ శినముతీర్ణానాక నినై తిరుకై. తథ్య పోలే యిచుకిటి చక్రవర్తి తిరుమక్కనుక్కుమ్ శినముద్దోవెన్నిల్; తన్ తినుమేనియలే అమ్మిపట్టపోతు ఆఱియున్నాన్; తిరువడిమేలే అమ్మిపట్టతుశిఱినానితే. (१) [తథ్యారామామహా తేజాం] తిరువడిమేలేఅమ్మిపట్టనన్నరమ్, సీరిలేనెరుప్పువిఘ్నాపోలే, పెరుమాళ్ అవభిభవసియరానార్. [రావణేనక్కత్రసంద్రష్ట్వా] తాన్ పరువమ్ నిరమాచత కాల తిలే పణ్ణికొక్కణతనికేట్, తరమలాచ రావణ నాలే నోవుపడకక్కణవాతే. [పవగశాసూలమ్] తిరువడి, తస్మేలే ఆమ్మిపడపుడ, వర్షాం పుట్టెక్కుమ్ పదార్జిపోలే, మేనాణిస్తు కొక్కుతుత్తాన్. [కోపస్యవశమేయవాన్] తిరువడి తరమలాచ రావణ న్నకే యిల పుట్టపట్టవాతే; (అ) “కోధమాషరయత్” ఎన్నిరుక్క క్కడవ తాముమ్ కోపమ్ ఇటవుటక్కానార్. ఆశ్రితర్ కార్యమెన్నమ్ తమ్ కార్యమెన్నమ్భరణు. మహారాజర్ శిన్రమ్పిఱను “వాలియోక్కలవేణమ్” ఎన్నపోతు ఎయితార్; అముక్కు సౌభాగ్యమ్ పిన్నాటి క్కణాసీర్ పాయిన్వాతే తాముద్దాడ అముతార్.

(ఔన్నిలక్క) సైయల్ శైయత అసితియైనినై తు “పత్తిచ్చేరి, పత్తిచ్చేరి” ఎన్నాటిపోలే అదిక్కుమ్ అసహ్యమాసపడి. (ఔన్నిలక్క)

తెన్నిలక్కకోమూనై చెచ్చర్తమనట్టుకికైనియానై) కోప్తునాతే, యమవశ్యతూ మూలమాన సంసారట్టుక్కు నిర్వాహకమాన అహాక్క రట్టె సహిష్ణుత్తు, అతివసనట్టుకికైనియనాన చక్రవర్తి తిరుమక్కనే.

కో-కౌనై) (१) “యవ్యాధర్మోనబలవాన్” ఎషుమ్, (२) “అహం విర్యమ్” ఎనుమ్ తిరువడి మది తపశ్యర్యమితే. ఓరమాపులే తణ్ణెవై, తళ్ళివిధాతే, పడైట్టొ-కౌ-స్తు, పుత్రపోతాదికథై తలె శాయితు, ఆయుధజాతి ముఱితు, (३) “అరక్కు-తజ్ఞాకోనోచులుమ్” ఎన్నిఅ అభి మాన్మయ్యితు, పటు ఎళ్ళివరఎామ్ అఱివిప్పారిలాతపడితరమ్ కెడుతు, నెఫ్మాల్చిల్పదు కొ-కౌ-స్తుపడి. (४) “యోవజపాతాశనిసన్ని పాతాన్న చుత్తుధేనాపిచచాలరాజు | సరామబూఢాభిహాతోభృత్యా రశ్చ చాలచా పచ్చముమొచ్చరః” (५) “మాతజ్ఞానిసింహేన గరుడేనేవన్న గరిఅభి భూతోభవద్రాజురాఘవేంమహత్యునా” (६) “గచ్ఛునుజంనామి రణాగ్రితస్వం ప్రవిశ్యరాత్రిశ్చరాజలజ్ఞామ్ | ఆశ్వస్యనిర్వహిం రథి సఫ్సీవ్ తదాబలంద్రష్టుసిమేరథసం.”

(మనత్తుకైనియూనై) అణ్ణక్కు ఒచు తన్నక్కుల్ పెత్తావిట్లు (७) “శ్రీలాయిశ్చమానే!” ఎన్నమాపోలే, వ్యోమై ఒచియుఱినుతుడి క్కపిట్టునైతు, విన్ ఇరక్కుముమిన్ని కే-తుడిపుక్కుణ్ణు, ఇ_తనె క్కానిరుమ్ విఘవిధాతే పడుకులై యిచిక్కుమ్ తీమ్మునాన క్కస్తునై ప్పోలన్ని కే-, *రీ పూళామపివత్తులనాయ, శత్రువుక్కుజ్ఞాడక్కుణ్ణున్నికి విఘవిడుమవనై యున్న పాడుకిఱతు. (८) “క్షణ్ణనామమేకుభులేకొ-క్షణ్ణీర్” ఎషు-నష్టైనలియుమ్ క్రష్ణనుడై య పేరై కా-క్షణ్ణుడై క్షణ్ణు, (९) “ఇతఁపరిమృతసభ్యవనం రామపుత్రాసమ్” ఎన్నమ్మడయే క్రష్ణపిరహతాలే కమర్-పిళ్ళనస్తు పత్రజ్ఞయ్యమ్మడిక్కు-క చక్రవర్తి తిరుమకస్తై పాడచ్చేయతేయమ్, పోన్నయర్ మించుమ్మడియాసననై పాడవాయ తిఱక్కిటైలై. (१०) “వేమ్మియాక నశక్తుల్” ఎషు-పెంఱతాయైయు

(१) రా-సు-ధి-రా. (२) రా-సు-ధి-రా. (३) తి-మొ-ధ-ధ-ఎ.

(४) రా-యు-గి-ర-గధ. (५) రా-యు-ఎ-ం-అ. (६) రా-యు-గి-ర-గధ. (७)

(८) తి-వా-ధ-గ-ర. (९) సహస్రనామభాష్యమ్. (१०) నా-తి-గఢ-శ.

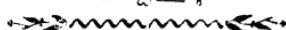
మీ కున్నరమ్మిలోలమ్మడియించే ఇననప్పిడి. (గ) “కాసల్యాలోకభర్తారమ్మ” ఎస్తుపెట్టర్థవైయమ్ కొడ్దాశమ్మడియించే అవనప్పిడ. (పాండవమీ నీ వాయితిఅవాయీ) పిఱ్రులన్నట్టుకౌక్కత సీవిశేషభైయావతే! ఎజిష్టుకాంగై కవనికై ఉన్నపూర్వట్టుక్క పోవు-విచవేణ్ణవో?

(ఇనిత్తాసెమ్మనిరాయీ) ఎడ్డార్తిక్కు- ఉండరాబిట్లర్ ఉన్నపేర్నీ రుక్కు ఉండరవేణ్ణవో? ఎజ్జాన్తర్తమైనె అట్టినపిన్నప్పిమీ ఎమ్మనిరాతోభివతే!. (ఊచెన్న పేసుఅక్కమీ) తైనీముముఱ్ఱికై లాక్కికముముఱ్ఱికై యిరువుతోరుఉంక్కముఱ్ఱావతే?. పరార్థమాక ఈఉలంగామ్సన్నం దుఃఖ ఉండఱుమిశ్వరసుఱక్కముముఱ్ఱికై, తాపార్తరాయితమాగుణాంధిభూతరాయ్ కైశమపోక వుఱుఱుమీ సంసారికళ్ల పడియముఱ్ఱికై ఇరణ్ణిలుమ వ్యాస్తతమాయ్, ఇత్తోరు పట్టన్నతామ్ భాసైయాయిను స్తతీ!. పిఱ్రుల రిక్కు- త్వరిత్తు ఉండఱుమనసోడే పథ్థినైతుమ్ ఇజ్జనే ఉండఱువతే!. (అన్న తీలతాయమీ) పరసముద్ధీకపయోజనైయాడై

(పాండవమీ వాయితిఅవాయీఇనిత్తాసెమ్మనిరాయీ) ఎజ్జాన్తర్తమైకాణవేణుమెనిరున్నాయాకిల్కడ్డపిన్నప్పిమీఉండఱుముఱ్ఱాత్తనెయో?, ఎమ్మనిరాయీ.

(ఊచెన్న పేసుఅక్కమీ) కాలముఱక్కత ఉండరుమ్ సంసారికళ్ల నిదైపోలుముఱ్ఱికై, ఆశ్రితర్కఛారియంర్త ఉండఱుమ్ ఊశ్వరను డైయ ఉండక్కముమోబ్లాఱ్ఱికై, ఉభయవిలఁఁఁమాన్మముఱ్ఱాపోనిదై) యేతు. సంసారికళ్ల నిదై), తమోధిభూతాంశైయాలుఱ్ఱాన తాకైయాలే సత్యోఽరమానకాల తీలే తీరుమ్మడియాయిరుక్కమ్; ఊశ్వరను డైయనిదై), జగద్రష్ణాచిన్నాయాపమాకైయాలే పిఱ్రుల రికాణ తీరుమ్; ఇనఫుడైయనిదై), చరమపర్యనిష్టరుడైయ ఆంతర్తమైకాణ తీరుమతాకైయాలే అతుక్క అధికారికళ్ల కిడైయమైయాలే పేరుఅక్కమాయిరుక్కమ్. (అన్న తీలతాయమణిను) నాఙ్గళ్ల ఉన్నైయెము

యాలే బ్రాతై కథాయిరుప్పారమ్మింగ్ నువరపేణమ్
కల్, అశోభమ్ కెయ్ తన్నిర్థతు; నాజ్ఞల్ ఉన్ వాశలిలే వ్యస్తమ్ముప్పులు
సి శిటితుహాతు ఉండారాత్రిప్రమియష్టమ్, ఇత్తాల్ వసుమతిప్పు ఎల్లారుమఱి
యపేణమెఱ్చిర్చన్నాయాల్ అశోభమఱిదితు. (ఇనిత్తానెమ్మన్నిరాయ్)
భగవద్విషయమ్ రహస్యమాకి అనుభవిక్కుము లైనె, పుణముచ్చి ఇతు
క్కు- ఆధ్యాత్మికేను కిడంక్కితాయాకిల్, వైణవైయమ్ కృష్ణనైయమ్
శేరవ్యాత ఉరడైయ ప్రసిద్ధమాయ్ తెనుమామ్. ఎమ్బుమానార్
అవతరితాప్రోలే కాణమ్ ఇప్పుణ్ణిచే ఇయమ్. (१५)

అవ.—పతిన్నాటామాటు. (పుణ్ణిత్యాది) తన్ క్లామ్మకే నిసై
తు, ఇక్కణ్ణముడైయ నానిరున్నిపడ లై ఎల్లారుమ్ వరుము లైనె యిఱ్చి,
ప్పుకఱటు ఎల్లారుమఱియపేణమెఱ్చిర్చన్నాయాకల్ అశోభమఱిదార్
కల్; ఎమ్మన్నిరాయ్ నిత్తార్కిల్. భగవద్విషయమ్ రహస్యమెఱ్చిర్చన్నా
యాకిల్ అతుప్పిజ్ఞమ్ ప్రసిద్ధమాయ్ త్వు, ఎమ్మన్నిరాయ్ త్తార్కిల్.

శీథిత్తాటిల్ “కంఠుక్కుఱవై క్షుణ్ణల్లిపలకఱము” ఎన్నస్వన
లోచితథరానుపొన్నిపైచొల్లి, ఇప్పాటిల్ శోభములేలనుజ్ఞకే జ్ఞ-ర్ఘ్వ
నిష్పనుక్కు ఆధ్యాత్మిక్కుర్చుహని స్వరూపవిరోధమన్నెన్నిఱతు. ఇవన్
ఎరుమైకఱవామైక్కు ఇశ్శైయపెయమాక్కై దృష్టాస్తమాక వర్ణిచ్చేయతు,
ఉపాయానరత్యాగత్తుక్కు ప్రమాణమాక (८) “నదేవలోకాక్రమ
ఉమ్” ఎనిఱ శోకపై ఉదాహరితతు, ఏశ్వర్యకే వేయ భగవల్లాభజ్ఞి
లపేత్తైయాతపర్కుల్ల తత్సాంగానాటన్నాన్తి లపేత్తై పిఱవాతిత్తే
యెన్నమధ్యప్రాయత్తాలే. (१६)

స్వపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ.—పతిన్నాటామాటు. (పుణ్ణిత్యాది) ఇప్పాటిల్ నమక్కు-

(८) రా-అ-31-2.

నానోపోవేనొళ్ళోరు తీఱె యొముప్పకితార్కశ్ల. “మనషుక్కిని యానైప్పాడవుమ్” ఎస్తుభున్రక్ష శోస్తుసాసురస్తే అశల్మహాళ్కై యిలే కేటుక్కిడప్పాళ్లోరుపెట్టిఉఛ, నమిలపరాథద్దిరభున్రక్షశుక్రవారై శొల్లున్చేమెఱు, “పెణ్ణాళ్! ,ఇఖురామవుత్తానమిశొన్నార్ధుల్లో” ఎన్న; రామవుత్తానముమ్ శొన్నోమ్; ల్లిష్టున్చుత్తానముమ్ శొన్నోమ్; శ్రీరామాయణముమ్, భారతముమ్, శ్రీపాంచరాత్రము మక్కప్పడచ్చు నో మెనితార్కశ్ల.

వ్యా:— (పుణ్ణిన్ వాయీక్షానై) (८) “పుణ్ణిల్ మేయమ్ పఱమైయుక్కాణుక్కునశురన్,” (९) “కళ్చుచ్చకడమ్” ఎన్ను మాపోలే, మేయకిఱక్కిలే అసురన్ ఆవేశిత్తునలియస్సుక్కున్నాన్. “పొతుకోట్” ఎను - కీడుశడక్కెచ్చాయికిలుకిఱతు. (పుణ్ణిన్ వాయీక్షానై) ఇతుభున్రక్షశుక్ర రామణధమ్మపణ్ణినపడి. ఇతల్లు అనుమతియతేవ్వెణువతు; విరోధమైపోకిట్ తన్నె కొక్కుడుక్కె అవన్ పచియితే. ఇప్పనుడై య అనుమతియమ్ అవనుడై యరక్తకత్యముమ్ స్వయాప దీలేప్రకుమ తన్నె. కర్మ జ్ఞానజ్ఞై సహకారియాకకొక్కాణు భక్తిఉపాయమెనిస్తుక్కుమవన్ర కశసే; తన్నుడై యఅభ్యాగాలక్కించి యమ్, అవనుడై య జ్ఞానశక్తాంది కక్కె యమ్ సహకారియాకకొక్కాణు, అవనేడుపాయమెనిస్తుక్కుమవన్ర కళితే. కీధ్రశ్వాటిలుమ్ ఇస్సాటిలుమ్ రామస్తుత్తాస్త్రేచ్చన్నాల్, “బరుకాలశొన్నట్టెయే శొలానిష్టార్కిశేయాను నిన్నెక్కుమ్మాడుమ్” ఎను, తడ్డం పాభీయాన కృష్ణస్తుత్తానశ్రేయమెనుఅటిచ్చాయుకితార్కశ్ల.

స్వయంపున ముడ్డాకిల్ అవన్ తానేవుకితానెఱు నిర్భరరాయిరక్కు మవైర్యముప్పకితార్కశ్ల.

స్వా.—(పుణ్ణిన్ వాయీక్షానై) స్వాల్మితరుక్కుస్వాసుభవవిరోధి

తజ్ఞకు పూర్వమడై యాన కృష్ణవృత్తానమ్ శోరీన్ త్రాకిల్,
చీనై రామవుత్తానమెనైనిల్; తజ్ఞోదౌరుకోవై యాన పిరాటి
చిరివు పొఱుక్కుమాట్టితపరుడై య వృత్తానమెణ్ణ శోలుకితార్కక్షో.
(పొల్లావరక్కానై) ఉయైరై యమ్మిడుడై యమ్ పిరిత్తాపోలే, తాయై
యమ్మ లిమపునై యు మోరిడ జీల్ శేరవియక్కువొట్టాతే, పిరి తనై
ర్ధు గ్యార్డాలేవనతడైయైనినై త్తు “పొల్లా” ఎగ్గిఱతు. (८) “మున్ పొలాపి
రాపణన్” ఎన్ను మత్తనై పోక్కి, అనన్తతడ్కు ప్రాపురమిలైయేతే.
*తించవిన్నై పిరి తక్కాడుమైయేతే. (९) “మర్యాదత్తం” ఎన్ను మత్తనై
యేతే. ఇతడైయై, పిరాటియమ్, (३) “త్వంసిచ” ఎణ్ణాళితే. (పొల్లావర
క్కానై) (४) “విధిషణస్తుఫర్మాత్తు” ఎణ్ణనలవరక్కుసుమొరు తన్ని
తే. (పొల్లావరక్కానై) (५) “జగత్తసై లంపరివర్తయామ్యహమ్” ఎణ్ణ
నిలై మాటి, తణ్ణియనై యల్ తి కశ్చవిలే పర్యాపని తపడి. (అరక్కారై)
మాయామ్యగత్తైకాగ్టట్టువార్, మాయాశిరసైనకాగ్టట్టుకై క్కు సహ
కరిపొర్, కృతిమత్తాలే పిరి తవిడమ్ అభియతాయ్ చెయ్తతెనాప్
రాయ్, రాపణనిల్ తణ్ణియారిలైయేతే ఇజ్జాతిక్కుల్లో. (కించ్చిక్కారైన్నా
నై) ఏరపల్లియ్కై యాలే(౮) “కిల్లండుత్తు” ఎన్ను మాపోలే, “కించ్చి”
ఎనితార్కక్షో. తిరువిశ్వాయాముశూభలిల్ నోపుపటవిడజ్జారై కించ్చిపోవు
కడుమాపోలే, దోషాంశ్చైవాశీప్పుకటుపడి.

యాన * కామాదిదోషనివర్కనాయ్. (పొల్లావరక్కానై కించ్చిక్కా
రైన్నానై) పొల్లాత అప్రాపిషయగతమాన అహాంకూరతై. అహ
ాంకూరతుక్కునసైతీమైకశాపన; - “అహమ్ మమ” ఎణ్ణాల్, ఈశ్వర
రనమ్ ఈశ్వరవిభూతియమ్ స్వాధీమానవిషయమాకత్తోనుకై - అహాం

(१) ఉరుక్కు-ఱు-గా. (२) రా-యు-గఱ-గఱ. (३) రా-సు-అం-గఱ.

(४) రా-అ-గఱ-అశ. (५)

(౬) ఉ-సె-గఢ.

(పా) కశ్చవిలే.

(కీర్తిమేచాచి) (१) “శత్రోణిప్రథాయతవీర్యస్య రజునీయస్యవి
ప్రమైం” ఎష్టా-ఎతిరికథుమ్ మేతిథు త్రిముఖుడయాన పీర్యమితే. ఉక
వాతార్కుమ్విడవాణ్ణాతవీరమ్; ఉన్నదివెగముక్కు చూచలవేణుమో?.
ఎతిరముఖుకో తసంసారికళ్లు, (२) “నమోనారాయణాయ” ఎష్టా-తజ్ఞము
డై య తోల్చీక్కుమ్ అనన్నడై య రత్నకత్వతుక్కుమ్ మేతిథు త్రిము
కొట్టుకుత్తాపోలే. రానణ్ణ-వెచుమాళ్ల వీరథుక్కి-లక్ష్మి-నాన్; తజ్ఞ
అభికిలే కలజ్ఞానాళ్ల; తమిప్ప - శీలతుక్కి-లక్ష్మి-నాన్. విరహాదుర్బులై
శాసవర్కళ్ల పోనపడియైన్నెన్నినీలు; (పాచిపోయి) పాప్పుధారకమాక
పోనార్కళ్ల. కాల్నదైతస్తుక్కు ధారకిమ్ తిరునాముతే. (३)
[పాథేయంపుడ్చారికాత్త నామసభ్జీ-ర్ఘనావృతమ్] సాత్మాత్మాథేయమ్
తిరునామసభ్జీ-ర్ఘనమ్. (४) “తన్ లాల్ సాడె” ఎస్సుక్కి డివతితే. (పా
చిపోయి) (५) “భగవతోబారేన” ఎన్నిజపచియే. (విశ్వాకశ్మీరాంధుమ్)
నామ్ శైన్ ఎథుప్పికొట్టు పోకవేణుముచ్చి, భూత్తుకిణ్ణాన పెణ్ణాశ్మీరాం
ముంగ్రు పుజప్పుటు, కొష్టన్ పెణ్ణాడై మెయ్యిక్కు-పుట్టుమ్ సచ్చు-
తస్పల శేఱపోనార్కళ్లు. “పాటై క్కు-శమ్” ఎన్న-భ్రాహ్మింస్, రథింద్రానో
క్షేత్రక్కు పెణ్ణాళ్లతిరథుముడమ్. తిరథుమింతై “నెంగ్యాశమ్, పోక్కు-శ
మ్” ఎన్నికూపోలే.

రత్నక్కు సమైయాపతు; దేహముమ్ ఆళ్మాచుక్కేస్తు నపంకాల్ ను -
తీమైయాపతు. అనుమాలపరాన అహాజ్యు-ర్ఘుక్కు. అధ్యక్షత్యాతపమి
సిరపి తస్పన్నడై య.

(కీర్తిమేచాచిపోయి) కల్యాణానాభుక్కే పీపుస్తు పుట్టు క్షుమిచాక
పాప్పి, అతువేధార్థిపరాకర్మియే. (విశ్వాకశ్మీరాంధుమ్) నామ్ శైన్తు
పుష్టియ అధినపభాగపతింమ్. (పాత్మిక్యాశమ్యకాల్) అన్నాగ్ని
(१) రా-యు-గంధి-ఏ. (२) బె-చ్చు-ఏ (३) బె-చ్చు-తం-ంంఏ. (४) ఓ-ఓ-ఎ.

భూతకళకై యాలే, అవర్కళ కాలమతియామే పోకశ్శాదుమ్; అభిన్ననామ్ అకాల తైలే పోకవొణ్ణాతితే; శ్రుక్రన్ ఉదిత్తానాకిల్ చారుగ్గోచెన్ను; (వెళ్లయెమ్మున్నతు వియాధముణ్ణీర్థిన్న) శ్రుక్రభగవాను మ్ మధ్యగతనానాన్; బృహస్పతియమ్ అ స్తవిత్తాశ్. సిజ్ఞమ్మాఅధినివి షైకళకై యాలే నత్తప్రసాద్యశ్యామ్లోక్ష్మీచ్ఛా, నత్తప్రమేలామ్ శ్రుక్రబృహస్పతికళాయితే తోర్థిన్నరువతు. (१) “నిష్టకుష్టతినేనోక్కి—నెడుమాల్” ఎన్ను మవర్కళనో?; ఆకై యాల్ అపు—విషివుక్కుడలఱు; వేఱై యాళముక్కాల్ శోలుగోచెన్ను; నాజ్ఞితనై పేర్ తిర్మణవతదై యాశమనోవైతార్కళ; విరిన్నార్ తిర్మణితిరచియావతు; (२) “అట్టిజ్ఞాంశ్చైదక్కుష్టమేల్” ఎన్నుమ్, (३) “ఒసుకాలుమ్ విరికిలేన్” ఎన్నుమ్ తిరియుమవర్కళనోజీళ్లో; ఉజ్జీతిరచి విషివుక్కు ఉడలఱు; వేఱై కిల్ శోలుగోచెన్ను; (పుణ్యమోహిలుమ్మినకాణ్) క్షేత్రయమ్ “పుణ్యమోహిలుమ్మిన” ఎప్పతు; అసుంక్రాంతిల్ నిష్టమ్ శిలుమ్మినపచిశాలిన్ రు; ఇంక్కుంచూచువ్యాపోమినపురామ్ పోయ్ ఆపోరాఘమాక్చితఱిసపమి శోలుకింతు.

తిర్మణక్కులిన్నడై యి వృత్తాప్తినోట్టే కాలనియతిపణువతెన్న అనళ్ వేళాతేకిడ్నాళ్; నాజ్ఞశోస్నిపారైకిభుక్కోమ్ విషితమోశోస్సుకింతు ఉన్ కణ్ణామ్లై నినై న్నిజే; (పోతిక్కుణ్ణీనాయ్) ఉపాస్యమిను రాన్ శ్రీనిష్టవనర్కళ నియాపకపూని సత్కృతిష్టాపించుణ్ణై ప్రవేశితార్కాళ్. అతావతు—కాలక్షేపమంటమ్.

(వెళ్లయెమ్మున్నవియాధముణ్ణీర్థిన్న) విషిపుసాన్మానమ్ అధిపురమాయ్, అజ్ఞానమ్ త్తునైనుకిన్తు. (పుణ్యమోహిలుమ్మినకాణ్) మర్త్తముణ్ణు ధాన్వతనమ్ త్వరిత్తుక్ష్మాపోరాంక్ కిల్.

(పోతిక్కుణ్ణీనాయ్) స్వచ్ఛమాయ్, సాధ్యమాయ్, సార్గంపొ

(१) తి-పాతు-చ-చ-చ.(२) పతు-తి-ఏ-ఏ. (३) శి-శ్మ-చ-చ-చ.

నవిడ తిలే ఉపాసకన్ వరుషి తునై యిఱో; *అసితేక్కడై *పుణ్ణరీకాట
నిరుద్ధవిడ తీల్ పోకక్కడవళో ఎన్నితాక్కళ్లో. (గ) “నెడుబ్బాశమాన్”
(గ) “అనైతులకమ్మడై య వరవినలోశనన్” ఎన్న_అవన్డడై యవిభూ
తియమ్ ఇవళ్లోకణ్ణిల్ పరపిలే ఒరుమూలై కుట్టమ్ పోరాతెప్పతితే
(పోతులరిక్కుణ్ణే) పూవుమ్మొనుమ్ పోణ్ణకణ్ణ; పూవిల్ పడినవడ్లాపో
క్కడైన్నవుమామ్; పూవోడే “శీఱుచాఱు” ఎన్నక్కడైన్నవుమామ్. ఉలా
వుకిష మానోబ్బిలినక్కితా క్కడైన్నవుమామ్. “అరి” ఎన్న_మానెన్న
వుమామ్; వడైన్నవుమామ్; శత్రువెన్నవుమామ్. (కుళ్లక్కుశీర) ఆది
త్యక్కిరణమ్మపట్టి కొక్కతిపుతుక్కుమున్నే ఆధముఖుకినాలుమ్, విరహ
తాపమ్ అజ్ఞమ్ పుకున్న శుషుమెన్న మిడమతియాక్కకాశే. (కుడైన్ననీ
రాధాతే) (అ) “సరయామవగాహాతే” ఎన్న మాపోలే, కృష్ణవిరహ
తాపమాఱి నీరాడ ప్పోరాతే. నమక్కుచెలుకిఱ కృష్ణవిరహతాపమ్
శమిక్కైక్కుమ్ ఇనియొరుకాలుమ్ కృష్ణవిశేషమ్ పిఱవామైక్కుక
వుమ్, కృష్ణగుణాంగై అవగాహిత్తు అనుభవిక్కుప్పోరాతే. ఉన్నక్కడైలే
కృష్ణవెత్తోట్టిత్తు అవన్ క్కడైలే కుమిథీన్నిపుణ్ణప్పోరాతే. ఇనువర్క్కడై
క్కు మిలక్కాసనవర్క్కకింతే నాజ్ఞల్. “ఉన్నడై యస్సార్యమ్ ఎజ్ఞోపేన్న
రుక్కుడల్” ఎన్నిరున్నామ్, అజ్ఞన్నా? (పచ్చిక్కిడ్త్తియో) నాముమనను
మాయ్ అవన్ ముఖుక్కాట్ట అవనోడేజలక్కీడైపణై అవన్ మడియిలే
శాయక్కుడవ అంట్టేట్లు, అవన్ ఒరుకాల్ కిడనపడుక్కై యెఱ్ఱు అణై

యాన జ్ఞానణైయడై యవరే. (కుళ్లక్కుశీర) అవనై పిరినిరువ్వసన
మెల్లామ్ నిశ్చేషమాయ్ ప్పోమృధి. (కుడైన్న) కాలణైపుట్ట తీలే
ప్రవేశిత్తు. (నీరాధాతే) భగవదనుభవణైపుణ్ణాతే. (పచ్చిక్కిడ్త్తి
యో) తనిత్తుగుణానుభవమ్ పుణ్ణకింతాయో?.

మోసుకొబ్బకిడక్కితాయో? .(१) “తవాజైనముపావిశమ్”. పార్ తంపుర్ లొవిదమెజుమ్ విశై నుకిడవానిఱించిథువు) తిపణీజీవిపూరై పోలే.

(పావాయిసీ) కృష్ణసుడై య కణబైలక్కామ్చదియూన నిరు సాధిక టీశ్వతైయుడై యసి తనికిట్టడై కిడిక్కునలైయో? . (నన్నాళ్ల) “కాలమ్పరిణామి” ఎన్ను మిషనుతేచైలై యో? . అస్తనమ్, (అ) “వయోన్యాహ్యతివర్తతే” ఎన్న శోకిత్తుమ్మడియస్తోఇరుపుతు. కాలక్క తపరిణామమింగాత దేశ తీలుళ్లవర్కథుమ్ ఆఱియిరానినార్కథో? ; అణ్ణి కేట, (నన్నాళ్ల) ఇనిచ్చన్న రుపోతుకథీనాల్ ఎజ్జైతాన్ ఉన్వాశ లిలే నిఱ్యువొట్టువర్కథో. “కృష్ణన్ కిండాయ్, వెగ్గోకిండాయ్” ఎగ్గిఱ నాట్టార్ ఇశ్శేన్న, కృష్ణన్ ముక స్తిలే విధిక్కష్టముకిఱనాట్టో? ; ఆఱియరు కిట్టఱతేన్ . (కళ్లమ్తవిర్స్కలన్న) కళ్లమూనతు_తనియేకృష్ణగుణచేటి తజ్జైనినైతుకిట్టడక్కే; అష్టత్తివిర్ను, ఎజ్లోడేకలన్న. (కళ్లమ్తవిర్స్న) అవనోడేకలస్తవుడమ్మ కాణ ఉక్కమవర్కథోనాగల్లో; ఎజ్జుటుక్క మల్లకిట్టఱతేన్ ; అన్నతాగ్నపణరట్టై తవిర్ను ఎజ్లోడే కలక్కప్పా రాయ. (3) “చోరేణాటటాపణరిణా” ఎఱ్లు_శేషత్వతై అపహరిత్తాల్ శేషినైతుమైకొళ్లు, ఇక్కాన్నరమ్ అవనోపాఱుక్కారమ్; శేషిత్వతై అపహరిత్తాల్ శేషియుడై యకున్నరమ్ పొఱుతోమెన్నారిలే. కున్నరమ్నిసు అనుభవితేపోమణై; ఆనపిన్చు, ఎజ్జుడై యకున్నరమ్ మొట్ట లస్తకాణ్ అవనోడేకలన్ ఉడమెట్టుక్కాటూత ఉన్నడై యకున్నరమ్.

(పావాయిసీ) తనిత్తు గుణానుభవమ్ వణ్ణనలైయో. (నన్నాళ్ల) సత్యోత్తరమూనకాలమ్ సేర్ పట్టపడియైణాన్! . (కళ్లమ్తవిర్స్న) ఉన్నట్టు ఎజ్జుటుక్క క్కాట్టామలిరుకిట్టఱక్కవైట్టు. (కలన్న) ఎజ్లోడే ఒరునీరాకక్కాలన్, ఎగ్గో సత్తైయైణ్ణక్కాయ్. (३)

ముందు

“కళ్ళు ముతవిర్ ను కలను_కుళ్ళుక్క_శిరఫ్కు_డైను_సిరాచ_తే_పావా
యీని నన్నా_శాల్_పచ్చిక్కించి_త్రియో” ఎష్టన్వయమ్. (१३)

అవ—పతినాలామూటు; ఇ_శిరఫ్కుక్కొమ్ నిర్వాహకైయా
య్, ఎలార్ కుగ్ము మున్నే యుఱ్ ను ఎలార్ యు మెఘుపుక్కడవేసి
సుశోర్లివెత్తు, అతేమఱదు శరుక్కు మెఘీయ ఉఱ్ న్నుకిడక్కి_శాల్_యు
త్రియో ఎముప్పుకిశార్కశ్ల్.

వ్యా.—(ఉజ్జిత్యాది) నాజ్లో వన్నాడన్ వాశలిలేసిఅట్ ఎమున్నిరా
థాభివతే! ఎన్న; విడివుక్కులడై యాశమెన్?, ఎమున్నిరుక్కుక్కుప్పో
తువిడియవేణుమే ఎన్న; (శైజ్మునీర్ వాయ్నెకిథ్ ను ఆమ్బుల్ వాయ్
మూమ్పినకాణ్) శైజ్మునీర్ అలర్ను, ఆమ్బుల్ మెఱిక్కుమతు అడ్డె
యాశమ్మోవెన్న; సీజ్లో ఇవ్వాశలిలేవస్స ప్రీతిప్రక్రతాలే ఉజ్లోక్కుల్
అలర్ను, నాన్ వాచేళ్లావిటువాతే సీజ్లో పెఱుతులజితువాయ్ము
డినతు_శైజ్మునీర్ అలర్నుకాకవుమ్ ఆమ్బుల్ మెఱిట్లో_త్రాకవుమ్ తో
నీరుకిఱతెన్న; అతుడురిలతిఁజే; వావియుల్ శైజ్మునీర్కాణ్నన్; వయ
లెల్లాములావి అలరువనఅలర్ త్రి, మెఱిట్పునముటువిప్పిక్కు_యుమ్మో,
ఉజ్జిఫ్కు ఇరావెల్లామ్ పణియెన్న; (తోట్లుత్తువావియుల్) *తడమణి

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ_పతినాలామూటు. (ఉజ్జిత్యాది) ఇప్పటిల్ - భాగవత
సముదాయతుక్కొమ్ తామే కడవరాయ్, ఇవర్కశుక్కొమ్ భగవ
త్సమ్మంసుటకర్ తామేయామ్మడి జూనభ_క్కి తైరాగ్యజ్జాలే పూర్ణ
రాన భాగవతరై యెముప్పుకిశార్కశ్ల్.

వ్యా.—(ఉజ్లోప్పైక్కుడైయత్యాది) ఆకారత్రయ విశిష్టరాన
ఉజ్జిఫ్కుడై య విషారథానమాన తిరుమన్త్రినుడై య మధ్యేవరిక్కిఱ

వయల్ క్షిలుమ్ అలిక్క_మలమ్ మక్క_ట్లుజర్నిశ్చీలుమళ్వె యల; తోంగ్ లిలవై కాణెన్న; అవ్విడజ్జిలుమ్ సీజ్ఞ్ ఉలావినికోశమ తనె నెన్న; పుత్రేక్కడెతోజ్జాణెన్న; అతనె యడమ్ పోకవేణ్ణాతెల్సే త్యానవతనె యన్నోన్న; (ఉజ్ఞ్ పుత్రేక్కడెతోటమ్) ఎనితార్కక్ల్.

అనూర్ధమ్ పశ్యమాన ఉన్నడె యతోట తిలే వెయ్యోల్ పట్ న్నికేక్క కాలవిపాకత్తూలే అలర్స్వై యమ్ మొటి తెవై యమడై యాశమనో; శోతై చెట్టివాలే ఉచిప్పిలుమ్ ఆదిత్యరశ్మికాణవ్యాప్తాత ఉన్నడె య పుత్రేక్కడె యలవై యన్న; తాజ్ఞ్ పుఱమ్ము, ఉశ్మపుఱ భురపేశాణే నిత్యాఅవర్క్ల్, ఇవల్ పుత్రేక్కడె యల్ అలర్నవై యతీపడే యెన్నెన్నిల్; పుఱమ్ముశ్వవై అలర్వన మొటిపునవానపడియై క్కడ్లు అనుమిత్తువ్వులకితార్కక్ల్. ఇవళైఘన్నిరాత విన్నాప్వాలే “ఉజ్ఞ్ పుత్రేక్కడె” ఎస్తు వేశుకూటిటు చ్చలుకితార్కక్ల్. (१) “ద్వార్థి త్యరస్తుభవే నృత్యంి” ఎస్తుమ్, (२) “సిర్నునుతు” ఎస్తుమ్, (३) “యానేయెన్ననతే” ఎస్తుమ్ అహాణ్ణరమమకారమ్తాయజ్యమాక ఉణ ర్నవర్క్ల్, (४) “ఉజ్ఞ్, ఎజ్ఞ్” ఎనె వియథన్నోవెన్నిల్; దేహత్యా ఒభిమానత్తాల్ వరుమ్ అహాణ్ణరమ్ తాయజ్యమావతు; భగవత్సమ్మధత్తాల్ వరుమతు ఉద్దేశ్యమెన్ను మిడ్డ్తై, (५) “అచ్యుతాహంతవాసి” ఎస్తుమ్, (६) “అపిమానతుజ్ఞన్” ఎస్తుమ్, (७) “ఎన్నడె య ప్రస్తుమ్ క్రమలుమ్” ఎస్తుమ్ శాల్మిత్రీత్రిజే.

పదారథశాకిఱన - కాలకృతపరిణామియాయన్నో ఇరుపుతెన్న; సధ్యానమయ్ తీల్ పడియాయన్నే మధ్యరాత్రియల్ పడియరుపుతు. సమసీలే పారతన్త్రియమ్ ప్రకాశమాయ్ స్వతస్త్ర్యమ్తలై మడిస్తతు కాణ్.

(१) భార-శా-१३-४. (२) తి-వాయి-१-శ-३. (३) తి-వాయి-७-८-८.

(४) (५) తి-శా-११ (६) తి-వాయి-८-శ-१.

అలర ఉపక్రమితమూత్రతైకొట్టు కథీయవల్న నీతాకనుమ్ , మొటిక్కుతోడజైనపోతే మొటి తత్త్వావుమ్, ఉగ్లోత్వాలే ప్రథమదైయలే ఇప్పడితోన్నర్థాకిఱుతుం; ఇతు ప్రాతిరత్నాముచు; వేళ్ళడైయాశమ్మణాకిల్ శోలుగోశైన్న . (శైఖర్ పొడికూర్కుతే) తమంప్రచురుయ్యాడ ఉంఱుణ్ణలమాయిన్ ఱూ; ఇతువిషివుక్కు ఉడలన్నోవెనిశార్కిల్ . (శైఖర్ పొడికూర్కుతే) అంతర్తుపోసియలే పుడైవెన్నెపురటి, ఇరాపెలామ్ వెన్నిట్లేతిణుకిడను, బ్రహ్మచర్యముమ్ విర్తయుమ్ తోన్ రఘుటెవికిం. “సభ్యార్” - పెరియవర్కళ్ కొమున్రఖవర్ - తణ్ణమ్ కొశ్వర్” ఎష్టు తపోవేషటై యడై యరాన శివద్విజరుబ్బాడ, భయపుట్టుఉనర్నుతజ్లల్ దేవణైకట్టై ఆరాధిక్కుమ్ కాలమాయిన్ ఱూ. “తిరుక్కయిల్” ఎష్టుతు_అవర్కళ్ శోలుమ్చి. “శజ్గు” ఎష్టు_పరికరత్తుక్కుమ్, కొత్తుక్కుమ్ ఉపలత్తుమ్. “శజ్గీషువాన్” ఎష్టుతు_కుచ్చియుమవానెన్నుమాన్. “తామసపక్తిశైఛేచ్చాలుకిఱుతుం” ఎష్టు ఎమ్మార్. “తమంప్రచురుర్ ఉనర్న్యార్కకశైష్టు శోలియో ఎంతుపువ్వావతెన్ను_అవర్ నినై శిముక్కుమ్” ఎష్టు, సత్వనిశ్శరాన సన్నాయిసికటై చొచ్చలుకిఱుతుం” ఎష్టు తిరుమవైనమ్ము.

(१) “యదహరేనవజేత్, తదహరేవప్రవజేత్” (२) “పరమాత్మనిదొరక్తో విరక్తో పరమాత్మని” ఎష్టు - భగవద్విషయ_త్తీల్ సక్రాయ్, ఇతరవిషయజ్ఞాల్ విర్తాయ్, కాషాయన సగటై ధరిత్తు భోగ్యద్వ్యాగాల్ విర్తకాయ్, సాత్మ్యకరాయిస్తుమ్ సన్నాయిసి

(శైఖర్ పొడికూర్కుతే వెంబోతవత్రవర్ తజ్లోతిరుక్కయిల్ శజ్గీషువాన్ పోత్వార్) రాగప్రయత్నమాన శేషత్వ జ్ఞానముడై యమన్నస్తముడై యరాన ప్రపన్నాధికారికల్, తజ్లోతజ్లైమైరుమాన్ సన్నిధియలే తిరువారాధనమ్ పణ్ణకైక్కు పోన్నార్కల్.

కళ్లో, స్వార్థవద్వనజ్ఞశైలి పుట్టి అక్షాంశీలేతిరువారాధనమ్ పట్టమ్కాలమూ
యిన్నిట్టన్న; (२) “సతతంకీ ర్తయనోమామ్” - “నమస్యతశ్చమాః
భక్త్యై నిత్యయక్తాంపాసతే” ఎన్నమ్_అనవరతమ్ స్నేహతోడే, ఉపా
సిపుర్కళేను శోలపుడుకిఅనర్కళ్లో_విషివోతే బదుకాల్ సమారాధ
నమ్పట్టి, అల్లాతపోతు పేళాతేయిరుప్పార్కళ్లో?; ఇతువిడిపుక్కడై యాశ
మనే; ఇతుతాన్ ప్రమాణముమణీయెన్న; అతుక్క ఉత్తరమాకచ్చొ
లుకిఱతు మేల్; (ఎజ్యశై మున్న మెఘప్పువాన్) (३) “ధర్మజ్ఞసమయిం
ప్రమాణంవేదాశ్చ” (४) “యద్విదాచరతిశేషః?” ఎష్టమ్, (५) “మే
లైయార్ శేయవనకళ్లో” ఎన్నమతు ప్రమాణమాక నీళొన్నాయే;
సాత్మవ్యక్తాల్ గేస్తుటైయాయియక్తి_అనీ ఎజ్యశై ఎఘప్పువతాకచ్చొల్లి
వైతు, అణైమఱనుకిడన్నడాఱజుకితాయణ్ణ?.. ధర్మజ్ఞయానడన్నడై య
సమయముమ్ ప్రమాణమన్నితే యెగ్గార్కళ్లో. (ఎజ్యశై మున్న మెఘ
ప్పువాన్) ఎగ్గారై యుమ్నానే ఎఘప్పకితేనెను శొన్నతు ఉన్నక్క
ల్ కణ్ణీల్లామే.

(వాయ్వేశమ్) హృదయ తీలిలాతతు వాయాలేవేశలామా
తాన్. ఉక్కిమాత్రమేయాయ్ అనుస్థానమిన్ని కేళ్లయిరుక్కే. నినైవుమ్
శోలవుమ్ విపరీతమాయియక్కుమ్ కృష్ణనోడే పథకిచ్చేర్ త్రియాయి
రుక్కిఱ ఉనక్క పౌయిళొల్లకై వమోచ. (నగ్గాయ్) ఉన్నడై యలా
భతుక్క నాజ్లో వేగ్గాతపచియాయియన్నతితే. ఎజ్యశై యెఱ్చయ నీ నిరవే
త్తేయాయిర్ధాయతే. “ఎనక్క ఉజ్జైయెగ్గియచ్చెలాతు” ఎన్నిరున్న

(ఎజ్యశై మున్న మెఘప్పువాన్ వాయ్వేశమ్నగ్గాయెఘమిరాయ్)
ఎజ్యశై యెల్లామ్ నాజ్లో అపేణ్ణపుతఱ్ఱమున్న జ్ఞానికశాక్కుమ్మడి
శీసూక్కిలై యరుచ్చెయ్యమ్ పూర్తియైడై యవరే! ఎఘమి

(२) గీ-ఎ-గప.

(३) గీ-శ-అఱ.

(४) ఆపస్తమ్మసూ.

(५) అణ..

తెల్లామ కడ్డమితే. శోలవును శైయలుమ శేరాలార్క్కు బరువూరి యుమ వేఱుమో? ఇర్దులును శేర్క్నవిడ్ తీలేయణ్ణో పూర్తియొక్కతు. అతిల్లాతవిడ్ తీల్ ఆదిత్యాదికళ్ పక్కల్ దౌషచారికమాకచ్చెట్లుము భగవచ్ఛబిమోబిలేయణ్ణో. “బరుకాలుమపిరికిలేన్” ఎష్టుక్కు ప్సోరు ఇతువో? (ఎఖున్నిరాయ్) ఎగ్గుక్కుత్తీర్క్కు వెఖున్నిరాయ్.

(నాణాలాయ్) నీతాన్ ఎఖున్నిరుక్కు వేఱుమో, నామపిత్యాడ రానోమణ్ణు కిడ్న్స్విప్ప లేకిడ్ను “శోస్సు పడిశైయ్యెపెన్త్రోమ్” ఎష్టు లజ్జక్కుత్తాన్ పెన్త్ర్ ఖుతో? నీయిరున్నపూరిల్ పూర్ణినియుముకాయాలో? (గ) “ప్రీంరేహాహమమాతులా” ఎన్నుమన్నోడేయణ్ణో ఉనక్కువాస నై. (నాప్పడై యాయ్) ఎగ్గుతేలాభిప్పిక్కుత్తాన్ పెన్త్ర్ ఖోమే. నాట్టారథవోఁన క్కునాట్టు. (నాప్పడై యాయ్) ఎన్నై తేపిక్కుక్కొణ్ణాకిలుము వరుకిఱతెన్నెన్ను; (అ) “నాస్తిర్విశితస్య నాచయహర్వేదధారిణః” ఎష్టుమ్ (3) “నూనంవ్యాకరణంక్తున్నఁ మ్” ఎష్టుమ్, (4) “సంత్రేషుధురంవాక్యమ్” ఎష్టుమ్నియులాము పడు తీనాలుము ఉన్ శేచిలినిమేకేట్టుమ్యపే నావీ అడై యవక్కో?; నాన్ ఉగ్గబ్బుక్కు చ్చెయ్యెప్పువతెన్నెన్ను; (శక్కొఁడుక్కురమ్ముమ్) కృషన్ తిరునామజ్జై సాప్త. తిస్సపాత్రిమైయుము రాయ్. (నాణాలాయ్) శోలుము శైయలుము తీరాలార్క్కు... నామము మిణ్ణి కేక్కు యుభీవతే!.. ఇప్పాడియైనై తేపిక్కుక్కొణ్ణాకిలుము ఎన్వక్కుల్ సాపేచ్చరాయ్ నమవతేతెన్ను; (నాప్పడై యాయ్) వాజ్ఞాధుర్వయుడ్ది యవరే!.. సిర్తామహావయురాకచ్చులుము శేచినిసిస్తున్నై, ప్పుక్కుత్తాల్, “స్వతస్సర్వ్యాధాన స్విర్వ్యరమ్ముముసాసప్పఁచయుమ్, అప్యక్షుమ్ క్రమమ్” ఎన్నుప్పుశించాలుఁ...^{ప్పు}

జ్ఞానముక్కాన్నార్ కోసాందిత్తున్ను; (పెట్టిందిత్యాది) (ఖ) “ఏత

(గ) రా-అ-ఒ-ఎ-ఎ. (అ) రా-ఎ-ఎ-ఎ. (3) రా-ఎ-ఎ-ఎ.

(ఔ) రా-సు-ఎ-ఎ.

(పో) కై-శ్చ-ఎ-ఎ.

శ్రీపాణ్ణవైష్ణవుమేన్ని అప్పన్నర్థతాలేవన్న వశ్రీతియైడైయతిరు
కైకైయైడైయనాయ, ఆధ్యాత్మికశిలేవన్న అలైయెటికిఱ క్షాత్రి
యుమైడైయనాన కృష్ణానై. (१)*మారారాభివణ్ణశిస్మి, (२)*అభి
యుదుమ్ పొన్నార్శారమైడైయవడికశై ఆశైపుడుపుణ్ణమతువుమ్,
అభిపుకెడపుణ్ణమతువుమ్ దివ్యాయధజ్ఞోచై చేచ్ తియేయాతే.

(పజయక్షానై) ముఖ్యద ప్రాణభుక్తుత్తస్తు ఎముతిక్షు
దుత్తు ఎముత్తువాగ్గపుణ్ణమ్ క్షాత్రి. (३) “హూతుశేయక్షాత్రి” (४)
“విదవేశేయతు విభ్రిక్షుమ్” (५) “క్షాత్రిభుక్తు అన్తుత్తీర్ణమ్”
(६) “జతస్తే” (७) “విష్ణోర్పరవుమత్తలైవకన్” ఎష్టు ఉధయ
విభూతిధ్యాయమ్ తోణైక్షుమ్ క్షాత్రిభుక్తైయవనై. చద్వారిదిత్యర్కశ్శ
శేరవుతిత్తాప్నోలేయరకిక్షుఱ ఇర్ణు దివ్యాయధజ్ఞైయమ్క్రణు, (౮)
“అజ్ఞమలరుమ్ కువియమ్” ఎన్నిఅతిరునాథీకమలమోఖై, తిరుక్షా
భుమ్ అలరువతు మొట్టిపుత్రాకానిశ్శుమ్. కృష్ణన్కైయల్ ఆధ్యార్
కభుట్టోవన్నిల్; ఎప్పోతుముడు; అతు_ప్రాణభుక్తుత్తీన్తుమ్; ఆధ్యా
భుక్తుత్తీన్తుత్తుతు. (౯) “ఉపసంహర” ఎన్తు - ఉఃవాతార్కు
కూక్తియాతే. (౧౦) “నెయ్ తలైనేమియమ్ శజ్ఞమ్నిలావియ” ఎష్టు
యళోదైప్రిరాటి తాలాట్టుకైయాలే ఇవర్కభుక్తుత్తీన్తుతు తటితాయే.
(పాడ) ఉన్ ప్రీతిక్షుప్పోక్తువిట్టప్పాడి ఒచుసీర్చావిపోలే కిడక్కిఱ

త్యామగాయన్నానై” ఎన్నిశపడియే తిరువాయ్ మొట్టిపాశుకై యే
ప్రయోజనమ్, ఎమునిరాయైనితార్కశ్శ. . . . . (౧౪).

(१) తి-పాయ్-ఉ-ఎ-గ.	(అ) తి-మొ-గం-గం-ఎ.	(३) తి-పాయ్-ఎ-ఎ-స.
(४) తి-పాయ్-గ-ఎ-గ.	(అ) తి-పాయ్-గ-3-3.	(ఎ) జత-గ-గ.
(ఎ) తి-పాయ్-ఎ-ఎ-3.	(అ) 3-ఉరువు-గ-2.	(ఏ) వి-ప్ర-గ-3-గ.
(౧౧) చె-మి-గ-అ-గ.		

ఇతిరళ్ల ఉజ్జీవికుట్టమ్మడివరియాయి; (పడ్జయక్కుణ్ణానై ప్పాడ) (१) “శ్రద్ధాయతీనామరవిన్నలోచనమ్.” ... ... (ఇర)

అవ.—పతినభూమాటు. (ఎల్ల) వెణ్ణ శేలారుడైయవుమ్ తిరళ్ల కాణావేస్తి యిరుప్పాశోరు తీయై ఎముప్పుకిశార్కాల్. కీఫ్ న్న ఒన్బతు పాటూలమ్మిన్న ఉ కీపత్యుట్టు కిమై ము కక్కామాక చౌటుకిఱతు— ఇప్పాటిల్. అన్నితాభిధానమ్ పడ్జీయితేకిడకిస్తిఱతు. తిరుప్పావైయాకి అతు ఇప్పాటితే. భాగవద్విషయ త్రి లిరుకుట్టమ్మడియెలామ్ *శిన్హరమ్ శిఖుకాలై యిలే శొలుకిఱతు; భాగవతవిషయ త్రిలిరుక్కమ్మడియెలామ్ ఇప్పాటిలే శొలుకిఱతు. “పడ్జయక్కుణ్ణానై ప్పాడ” ఎన్న అశలక తిల్ పెంచేశైట్టుయై ఎముప్పుకిఱ పాశురషైక్కెట్టు ఇవర్కాల్ పాశురషై తన్ మిడన్ న్రథిలే యటునన్చీప్పాడుకిఱడడియైక్కెట్టుధ్వనివయియేశైన్ పేచిచి నినిమైయాలే, “ఎలే! ఇశక్కియే” ఎన్నిశార్కాల్.

వ్యా.—(ఎలేయిశక్కియే) యాధీలేయటుప్పాడి, అతుపణ్ణు ఇనితానవాతే, తన్నామ్మిడన్ న్రథిలేమాన్, నువ్వారైప్పాలే, తజ్లోవేచ్చు కుట్టివల్లోవేచ్చు. (ఎలేఇశక్కియే) తిరువానమిడడఱుమ్ పాటుమిరుడ్డప డియెణ్ణాన్!. పేచిలినిమైయిరుడ్డపడి. ఎముప్పుకై శాలధర్మపోనియా యిరుసత్తి!. పేచిలినిమైయాలే, “ఎలే” ఎన్న ఆశ్చర్యపడుకిశార్కాల్. (ఎలే) సమొభుటైన్ యాకవుమామ్. “ఇశక్కియే” ఎన్న-కిశిట్టై వ్యావంకిఱతు. పశుమైకుమ్ పేచ్చుకుమ్ కిశియుప్పామి తనై,

స్వపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ—పతినభూమాటు. (ఎలేఇత్యాది) ఇప్పాటిల్-భాగవత గోపియైక్కాణ వాటైపుటిరుప్పారొరువరై ఎముప్పుకిశార్కాల్.

స్వా.—(ఎలే) అశలక త్రపీటైట్టుయై యెముప్పుకిఱవర్కాల్, “శక్కిడుశక్కరమ్” ఇత్యాదియైప్పాడ, అప్పాశురషైతన్ మిడన్ న్రథిలే

పరువత్తుక్క ఒప్పాకమాట్లాతు; ఒకిక్కలమ్, విరాటీమార్ పరువత్తు క్కు-బహుమి త్తనె. ఇనర్కళీ_కిథి; తాన్_ఇంజీ). (2) “మెనకిథిపోలమి కషిధర్మమ్”, (3), “అణిమధలై కళిమొర్చియాల్” ఎన్నడవతితే.

“నాణాతాయ్నానుడైయాయ్” ఎష్టుకీఫ్ఫీప్పాటిలే అనశ్శైయు మట్టడ వెఱు తవర్కళీ, అవళిలమ్ విశ్వాడైయాయ్ సాపరాధైయు మాయ్కిట్డకిట్టిల నష్టుచ్ఛాఫ్మిక్స్క్రూడాతు. (3) “మాశడైయుడ మొబ్బుతై యులటి వాయ్ప్రాఱమ్ వెశ్చత్తు” ఎన్నమ్మిదేయేతభ్యుడ ముఖివర్ణమాయ్ వాయ్మీవశ్చ త్రిరుక్క, కృష్ణసంశేషత్తాలే ఉడమ్ము పశుకపశుకెణ్ణ వాయ్మీకిన్న నామ్మిమణియుభీయాతిరున్నోమెణ్ణనష్టిని కింతార్కళీ; ఇవ్వశిల్ప ఇవర్కథుక్క వాయ్తిఱకిట్లే వెఱుప్పామెణ్ణ పేశాతేకిడక్క; (ఇన్న మఱిఱ్సుతియో) ఎన్నితార్కళీ. నాణాల్ వరు వతఱ్ఱమున్న ఉఱక్కత్తెప్పాఱుత్తోమాకిలమ్ నాణాల్ వన్నాల్ ఉఱగ్గక్కుడవతో? (ఇన్న మ్ ఉఱగ్గుతియో) కృష్ణవిరహాత్మాలమ్, ఉన్ కట్టాడుమ్ పదామైయాలమ్, తుపడ్డ ఎగ్గారథ్యనికేటుమ్ కృష్ణఱ్ఱుగు వతే ఉనక్కు. (ఇన్న మ్ ఉఱగ్గుతియో) ఉదేశ్యమ్ కై పుకున్నాల్ ఉఱగ్గువార్ణ్ణో?, కృష్ణానుభవత్తుక్క ఏకాన్నమ్ వెన్నర్థాలమ్ ఉఱజ్జక్కుడవతో?

వైత్తుప్పాముకై యాలే అతుతానుమ్ ఇవర్కథుక్క అత్యంతమ్ ఆక్రమ మాయిరుకైయాలే, అవరై కొక్కొఱ్ఱాడువతఱ్ఱు మున్న “ఎలే!” ఎన్న_ఆశ్చర్యపడుకితార్కళీ. (ఇంజీయే) కిథి_పేచ్చుకొస్పాము త్తనె యులతు, పరువత్తుకొస్పామో? ఇవ్విడ్తుల్, పరువమెన్నతు_అభిని వేర్తై. అవన్రథుక్క అభినివేశపూర్వకమాక వారైళొలవేణుమెనిఱినిఱమిలైయితే. (ఇన్న మ్ ఉఱగ్గుతియో) నాణశనైవరుమ్ వనపిన్నమ్ ఉఱజ్జక్కుడవైయో?

తాన్ అనుభవికిట్టామీ పజయక్కొన్నదేయ అనుసన్ధానంతుక్కు “ఇశ్రుగ్గియే” ఎన్నపు, “ఇన్ను ముఖ్యమియో” ఎన్నపు - ఇనర్కళ్లో లు కి అవై విష్ణు మాకై యాలే, శిలుకించాఁటొఫ్ఫుబ్బో జెనితాళ్లో. (శిలెస్ట్రైయేన్స్) తిరువాయ్ మొట్టిపాడానిష్టాల్ శేల్ఫ్ దైఘున్యరుషు కైయమ్ అసహ్యమామాపోలే, పిరాటిమాయమ్ సంద్రోష్యరుమ్మాడ ఎఘున్యశియున్నాల్, బస్టిన్ టీల్ కాశాఖ్మియోపాతి పిరియాతే యిరు క్షక్కడవ శ్రీనారదభగవానై యమ్, శ్వేతదీప్ పత్రిలే యొఘున్యరుషు కిఱపోతు ఉన్నవనై అనర్కళ్లో పొతాఁశేయిరుక్కు కూడాడుమెన్ను “నాన్ వరుమశవుమిద్దేయు” ఎన్ను-అనుభిచ్చేయుతువిఘున్యరుశినారితే. “తన్నా లలాతు శేలాతు వెజ్జె చెచ్చివిటెక్కున్నాతే!” ఎన్ను-ఇన్నా తాయ్, నాజ్ఞభుమ్ ఎజ్ఞోదర్శనముమ్ ఎజ్ఞోపేచ్చుమ్ అసహ్యమామ్బుడి ఉన్నదే యొపూర్తి యిరుస్పాయెన్నెన్న; (నడ్డిమిార్ పోతరుకిస్టేన్) ఎన్ ప్రక్కితియటియాతే “ఇశ్రుగ్గియే” ఎన్న ఎన్నెం బాధికించించిశిన్నో పూర్ణాక్షరి. వాయితిఱ వాతిరుక్కువలి కోశాకిల్ నాన్ పుఱప్పుడుకితేనెన్న;

(వద్దెయున్ కట్టురైకళ్లో) ఎజ్ఞోతలై యాలే కున్త్రమ్మశిల్లాన తెలామ్మశిల్లి, ఉన్నతలై యాల్ కున్త్రమ్మలైయెన్ను మ్ముడి ఉపపాదిక్కువలై యాతే. (పడ్డెంన్ వాయితితుమ్) “నడ్డిమిార్” ఎన్న ఉఱవన్త్రమ్

(శిలెస్ట్రైయేన్స్) ఇప్పడి అనర్కళ్లత్తైకై క్రస్సోన్సాభవ విరోధి యాకై యాలే, “శిలెస్ట్రైయేన్స్” ఎగ్గితార్. (నడ్డిమిార్ పోతరుకిస్టేన్) నాజ్ఞభుమ్ నమ్ పేచ్చుమ్ పొతాతపడి ఉన్ పూర్తియెన్నెన్న; “నమ్ పాశురమై మిడన్త్రథిలే నైతుప్పాడుకిఱ ఇవ్వున్యభవత్తుక్కు విరోధమ్ పటలాకాతే!” ఎన్న ఎఘుప్పాఁశేయిరుక్కు నేడ్దేయుక్కు, అతుపొతాతే ఎఘు ప్పుకిఱ సీజర్నోపూర్ణాక్షరి; సీజర్ వెఱుమనే ఇరున్నికోశాకిల్ నాన్ పుఱప్పట్లు వరుకితేనెన్న;

(వద్దెయున్ కట్టురైకళ్లో) కీర్కట్టువాడైశిల్లానమధర్. (పడ్డెంన్

శోలాలే పెట్టిమేకోలనడైయెన్న మిదమ్ నాజ్ఞ ఇష్టాకవతీకిటోమో?, పడ్డెయఱియోమో?. గుణదోషగుళైను ఒన్నాగో. సిశాలిన్ ఱువారై యామి త్రిసై యామో?.

ఉన్ వాశలిలే నాజ్ఞ ఎత్తనె కాలముణ్ణు తుపథుకిఅతెన్న; (సలీరక్కిల్లినీజ్ఞాశే) ఉజ్జ్వల్ వాశలిలే నాన్ నద్దతువశ పేశాతేకిడన్న పెట్టిమే శాలిపుడు తనలికోళ్ల నీజశనో?. ఉజ్జ్వల్ వాశలిలే వద్దముపు నాన్ ఎత్తనె పడ్డెక్కెచ్చెన్న; అతుసాధ్యమ్, ఇతుసిద్ధమ్; ప్రత్యుత్తమ్ కిడక్కు అనుమానతెకొక్కునోవెన్న; పతకమ్ మూర్ఖినవాతే; (నానే తాన్ ఆయిడుక) (ర) “పరస్పరసిచభావాం” ఎష్టాసోస్యుపమిరుపుతు; ఇల్లాతకున్నర్తాతెచిలర్ “ఉణ్ణు” ఎన్నాల్ ఇల్లెశెయ్యాతే ఇల్లెకేయతే వెష్టవలత్తుమ్. (అ) “మత్తాపమేవాత్మనిమిత్తమాసీత్” ఎష్టామిఱ రకున్నర్తాతెయమ్ తన్ కున్నర్తమాక ఇల్లెన్నారితేశ్రీభరతాధ్యాన్. స్వగుణపాదానత్తుక్కగౌరవ్యరై అతినిరున్నమ్ ప్రస్తులాకాతెన్నమ్ వేదార్థమ్ప్రకాశికిట్టాతు.

ఇప్పుడి దోషదుష్టయాననాన్ ఉగ్గభుక్కు చెచ్చయ్యేణువతెన్నెన్న; (బ్లైసీపోతాయ) ఉన్ కున్నర్తాతుక్క ఇల్లెనప్పిన్న శడక్కెన వాయతితుమ్) ఇవ్వర్ధమ్ మున్నేఉన్ పాశురజ్ఞాలేఅఱివోమ్. (పలీర్ కల్లినీజ్ఞాశే) ఉజ్జ్వల్ పాశురతెయనుభవికిట్టా ఎన్నడై యానుభవతుక్క విరోధతెప్పణి, అతుక్కమేలే మేన్నేలేపథియామ్చి వాడైలాలవల నీజశనో సమర్థకిశైన్న; (నానేతాన్ ఆయిడుక) భాగవతశేషత్వమ్ స్వరూపమానాల్ అవరక్క ఇష్టముపథ్యయమ్ తమ్ములే ఏటిటుకొక్కుకై స్వరూపమణ్ణో?, ఆకైయాలేనానే అపరాధియాయిడుక.

(బ్లైసీపోతాయ) ఇప్పుడి పథియైత్తమ్ములే ఏటిటుకొక్కు వివరై, శడక్కెన ఇగ్గోష్టియాలే ప్రవేశియాయ ఎగ్గితార్కక్క. (ఉన్

పుఅపుటు ఇ తీరళిలే పుకును పొఱుపీత్తుకొక్కాయో?.. (బ్లె)(గ) “బ్లైమ్స్కుడుమినో” ఐస్టారిష్ట్. (అ) [శాతుకోటియటోక్కుపుడు వార్] ఎన్ను-శ్రీవైష్ణవగోపియిలే పుకుచుకె ఏన్తోరుమెన్ను అఱళిచేయ్ తారిత్. (బ్లెస్టిపోతాయ్) ఉన్నెన్న అడై తుణమ్ కాణాతుంధీయల్ ఎజ్యిష్యులు-క్రూ-ప్రాణవోని; పుఅపుడాలోధీయల్ ఉనక్కు అనర్థమాయ్ తుండ్రు క్రూటుమ్. ఆకిల్ పుఅపుడానిస్తేనెన్ను; తుడిత్తుకొక్కడ్లు పుఅపుటునిస్సు తాజ్ఞిహంతు పడ్డామెయాలే శినట్టున్న (ఉనక్కు ఎన్న వేఱుడైన్నే) ఎగ్గితార్కశ్చ. ఇవళోరుసత్తువిశమ్ముతు పుఅపుడుజ్ఞాటిల్ అఖులత్తుమ్ కుడియల్ పెగ్గాశుకొక్కధీయఉనక్కెన్న ఒరుస్వయమ్ పాకమ్ వేఱుమో?; ఉన్నస్వయమ్పాకమ్ తవిర్స్టిలై యో పెరుమ్పానై కణపిన్నమ్. వైష్ణవ విషయమై బహిష్కరిత్తపున్తోర్ధుమ్ భగవద్విషయత్తోడు దేవతాస్తర తోడు వాశియలై.

ఇక్కొయిపెరుమాల్, శ్రీభరతాభ్యాసుడై య పథ తీలే ఉద్యోగి త్తు, విల్లిలే నాణెతీడునతు, అమ్ముత్తిరిపుతాకిఱపడిట్టుక్కడ్లు, పెయ మూశుక్కు అసహ్యమాయ్, “అపనుక్కు రాజ్యితిల్ శ్రద్ధదేయలై, ఉనక్కు అవేత్తయుణాకిల్ నాజీతరుకిణోమ్” ఎన్న అఱళిచేయ్త పోతు-ఇక్కొయిపెరుమాల్ త్రారైపుట్టాప్సులే, ఇవశుమ్ “ఉనక్కెన్న వేఱుడైన్నే” ఎన్తు - పొఱుక్కుమాట్లామే, ఉడ్డశైయెధీయ ఎనక్కు-ఒరు సుఖముడ్లో?.. నమ్మిలేశిలర్ ఉఱడ్జీకిండక్క పోకవ్యాప్తాతెన్ను మిన్నాపులే శాస్నేనిత్తనెయిణ్ణో?.. ఉంరవతియత శిఱుప్పుణుమ్ ఉంర్నాల్ పుఅపుడునతాకపిరున్నేన్, ఎంచుముంగ్ను పుఅపుట్టార్ కశ్చోవెన్న; (ఎలాయమ్ - పోద్దారోపోద్దార్) కృష్ణవిరహాతాలేతుపుణ్ణుక్కెన్న వేఱుడైన్నే) ఉనక్కెన్న పృథక్కానభగవద్గుణానుభవమేన్. నామ్ పుఅపుడుకై క్కు ఎలారుమ్ పోద్దారోవెన్న; (పోద్దార్ పోచెడి ఉండువతాకిల్.

(g) ఉఠపుల్లా-4. (అ) పెరి-తి-3-ఎ-11, ను (పా) ఉఠపువతాకిల్.

పెద్దార్డై య ఉన్నై కాక్కొన్న ఉన్ వాళలిలే వద్ద కిడక్కింతు. నాన్ ఎమురునికి టెస్కాకబసెచ్చొచ్చిలుకిచీకోళ తనె యాన్? , వన్హార్కశాకిల్ ఉళ్ళే కురవిడుబ్బోళెన్ను; (పోడెణ్ణికొక్కోళ్) వద్దమెనిశ్చితమ్; పుఱపుట్టు ముయ్కాక్కట్టుకొక్కోళ్. మెన్ను కాక్కట్టుకొక్కట్టుకై కుట ప్రయోజనమాక ఇవర్కశ్ నినై కిఱతు_తనితనియేపార్క్కెక్కయుమ్, వేర్కొల్లుకైయుమ్, తొట్టుఎణ్ణుకై యుమ్, స్వర్ఘసుభమనుభవికైక్కయుమ్, పెణ్ణభుక్కు స్వాధైలీ యుల్లామెయాలే ఎడిముడిక్కున్నానై యుమ్ ఇన్నై పీరియాతే అనుభవికే క్కయు

నామెల్లారుముడి చ్చెయ్యపార్ త్తతెన్నైన్ను; కృష్ణసుడై య విజయజిథై సీ పాడ, నాజ్ఞ్ కేట్టు_వేఱుమెన్నితార్కశ్. (వల్లానై కొణ్ణైనై) కువలయాపీడత్తెకొక్కాస్తు నమ్జివనమాన తనైనై నోక్కితనవనై. పెరుమిడుక్కొణ్ణామ్మప్పి మదమ్మపడు తినిష్ట కువలయాపీడత్తెకొక్కాస్తు. (7) “సభ్యింపశ్యత” ఎన్నా (8) కావిమలర్ నెడుజణార్క్కెత్తోఘ్రమీతివనునమ్మాచ్చపెణ్ణాశై వాట్చితనై. (9) “కవశయానై కొమ్ముశితకణ్ణుక్” ఎన్నితే పెణ్ణా వాయ్ పెరువునతు. (10) “కవశమాల్ యానై కొనకణ్ణనై” ఎన్ను_ఆగ్నాశైయెముడిక్కప్పుణ్ణినతు - పెణ్ణాశై ఎముతువాస్తువిక్కచొచ్చిలవేఱుమో? . (11) “పెన్నివేఘ్మమ్ మరుప్పుశితవేసర్కొలేస్తైయార్మనుణ్ణై, తశ్శుడై యాశర్కొల్” ఎన్నక్కడనతితే. (12) “వార్కొక్కోళ్”) ఎలూరుమ్ పోద్దార్కశ్, నీయుమ్తుగోప్పియలే ప్రవేశితుమెయ్ కాక్కట్టుకొక్కోళ్.

పుఱపుట్టు చ్చెయ్యవేణువతెన్నైన్ను, (వల్లానై యిత్యాది) స్వయంత్రతాల్ కడక్కనరితాయ్, ప్రాయశ్చిత్తవినాశ్యముమనిక్కే యును

(7) వి-పు-గి-అం-గి-క. (8) లి-మ్మె-3-3-2. (9) లి-మ్మె-క-స-గ.

(10) తిరుమా-గి. (11) లి-మ్మె-ఎ-గి. (12) లి-వాత్కు-ఎ-గ.

ఓతే మరుప్పుశి తపిరానెన్ మాతవనే” (२) “పారణాశ్వన్ వారణాను
ఉత్కారణమ్” (३) “పినై మణాళనాకిక ట్రువ్వుల్ కళిష్టాష్టితాన్”
ఉత్కారణమ్” (४) “పినై మణాళనాకిక ట్రువ్వుల్ కళిష్టాష్టితాన్”
ప్రధానమహామికళ్ మానచు ఇవ్వపదానత్తకిట్రెతే తోన్రు కిట్రు
పుతు. శ్రీగజ్ఞేనాఖ్యానై రక్కి తతిలుణ్ణాటిల్ ఇత్తె గుమాళ, (५)
“భూత్తానై కాత్తు రానై కొను” ఎఱు అనుష్టిచెయ్యతారితే.

(మాన్తర్థానై మా న్రథభీక్ష-వల్లనై) చక్రవర్తి తిరుమకైనై
ప్పోలే, (६) “గచ్ఛ” ఎఱువిడాతే, కువలయాపీడ తిన్ కొమైబ్ పీడుడీ, ము
ల్రజ్ తిలే పుక్క, చాంపారముషుకిర్తొడక్కమాన ముల్రె కొట్టు,
ముల్రజ్ తిలే పుక్క, చాంపారముషుకిర్తొడక్కమాన ముల్రె కొట్టు,
ఉత్కారణమ్ నుష్టి లేయున్ కిజ్జనై తులై మయులై పీడ తిథుతు, భూతల
ఉయ్యర్ నుష్టి తిలేయున్ కిజ్జనై తులై మయులై పీడ తిథుతు, *కుజ్జిపిడ తడితు
తిలేపురటి తిరువడకాలే ఉత్తైతు, మతిపు అత్త, *కుజ్జిపిడ తడితు
తన్నై యుపకిరితు, (७) “నసమంయుధమిత్యాహులి” ఎఱుఅిన పెణ్ణ
తన్నై యుపకిరితు. *వార్కించావరువియల్ శేయతన్తై యెల్లామ్
శై వాఖ్యితనై. *వార్కించావరువియల్ శేయతన్తై యెల్లామ్
నినై తుచ్ఛాలుకిత్తొకళ్. (మాయనై) తన్కయిలే ఎతిరికిల్ పడు
నినై తుచ్ఛాలుకిత్తొకళ్. తన్కయిలే ఎతిరికిల్ పడు
నినై తుచ్ఛాలుకిత్తొకళ్. (వ్యానై కొట్టునై) కువలయాపీడతే అధ్యిత్త
ప్పోలే నమ్ముడై యస్త్రిత్యాఖమానష్టప్పోకిస్, ముల్రె నిరసిత్తాప్పోలే
తన్తొటోడక్కై యొట్టుత ఇడ్డె యుష్టై యస్జుల్పుష్టప్పోకిస్, ఎతిరి
కళ్ తనక్కుతోన్రుట్రాప్పోలే, నమక్కు త్రాన్ తోన్రుట్రిప్పోఱ ఆశ్చ.

ర్ఘ్యభూత్తై.

కృ-ఏ అహాచ్ఛారనిన దైక్షనాయ్ మాన్తరుముచ్చ కామక్కుధాదకిశు
క్కుమ్ నివారకినాయ్ అశ్రితపరత న్నినై పాండ, “బ్రాహ్మిషోతాయ”
ఇత్యన్యయః. (८)

(२) ఒ-వాయ్-గం-గి-థ. (३) ఆ-చు-ర-ఎ-ఎ. (५) ప-ం-పి-క-స.

(४) చా-యు-గి-గంగ,

(६) చా-యు-గం-గి.

(పాడ) నమ్మడి య తోల్చియమ్ అవన్డి య వెన్తిథియమ్ నీరహస్యం. (గ) “ఎత్తకినోమ్నాతముబ్బ” ఎష్టు తోనీరహవర్కళ్ల దుమాపోలే; (అ) “వాయినాల్ పాడి” ఎష్టు_అవతారక్రమమ్పాడిన శొల్లిన్తు; (ః) “కేశవనై స్వాడ” ఎష్టుమ్, (ర) “పాడిప్పతెకొణ్ణు” ఎష్టుమ్, (ఔ) “కీర్తిమైపాడి” ఎష్టుమ్_వరోధినివ రకత్వమ్ పాడనపడి శొల్లిన్తు; (ఎ) “ముకిల్చోన్ వేర్ పాడ” ఎష్టు_వడివఘుక్కతోన్తు స్వాడినపడి; (ఏ) “కళ్లడుశక్కరమేన్నమ్” ఎష్టు_దివ్యాయుధజ్ఞుక్కమ్ అవయవశోభక్కమ్ తోనీర్థుప్పాడినపడి; ఇఱ్ఱు, వెఱుడైయోడేనిష్టు వెఱుపడిక్కమ్, తజ్ఞుక్క తోనీరహపడినైయమ్ పాడుకిఱకళ్ల.

“ఎల్లే ఇశ్వర్స్థియే” ఎష్టు - భగవద్విషయ తీలే రుచియడై యార్ పేచుమ్ ఉద్దేశ్యమెనిఱతు; “ఇన్న ముఙ్గుతియో” ఎష్టు_భాగవతసహవాసమ్ సిద్ధిత్తాల్, పుఅమ్మ అస్యపరతైత్తణమిడమ్ తప్పెని అతు; “శిల్పనతై యేల్ మిన్” ఎష్టుతాల్_రుచియడై యార్కు ఎలామ్ శొన్నాలుమ్ పొంక్కటేఱమెన్ను మిడమ్ శొల్లుకిఱతు; “నజ్జేమిార్ పోతరుకిస్సేన్” ఎనిఱత్తాల్_చాపలత్తాలే శిలపిఱన్నాలుమ్ భగవద్విషయ తీల్ అవగాహితవర్కళ్ల..చాపలత్తాల్ పిఱనవన్నోనినైయాతే, గౌరవ్యతై తోనీర్థచ్ఛాలవేఱమెనిఱతు; “వల్లయన్కటురైకళ్ల” ఎష్టుతాల్_“శిల్పనతై యేన్నిన్” ఎష్టుతు - ఇప్పక్కుమ్_ఉద్దేశ్యమానవాపాతి, ఉన్ పెటిమెయిందిమెష్టుమ్_అవశ్చుక్క ఉద్దేశ్యమాకక్కడవత్తీఱతు; “వల్లీర్కళ్ల స్తిజ్ఞశేనానేతాన్ ఆయుక” ఎనిఱవిత్తాల్ - పరదోషతైయమ్ స్వదోషమాక్షికొక్కశ్చవుమ్, గౌరవ్యరై అతినిర్బిసమ్మణక్కడవతలవెన్ను మిడతైయమ్ శొల్లుకిఱతు. “బ్రాహ్మణోతాయ్” ఎనిఱవిత్తాల్_భాగవత సంక్షేపమ్ సత్తాసిద్ధియెన్నిఱతు; “ఉనక్కొన్న

(ర) తి-మొ-గం-3-గ.

(అ) ఔ.

(ః) २.

(ఔ) అ.

(అ) గం.

(ఉ) గం.

(ఒ) గం.

“పేశుడై యై” ఎన్నిఅవితాల్ (గ) “యథాతేతప్రవర్తరన్” ఎన్నిఅవేదాన ప్రక్రియైయాలే శేషర్ వర్తితపడి వర్ధియాల్చైకె తప్పేనియతు; “ఎలారుమ్మహోన్మార్” ఎన్నిఅవితాల్-శేషప్రవర్తకెలారుమ్ ఉణ్ణేశ్యరెన్నియతు; “పోనెసెకొక్కల్” ఎన్నిఅవితాల్ - ఒరువర్కుత్తెనాలుయైభగవదనుభవత్తుక్కు కుత్తెయైనియతు; “వలానె కొస్తూనె” ఎన్నిఓడక్కి-తిరణ్ణభాగవతరకభుక్కు ఉణ్ణేపనమ్-(అ) “ఉణ్ణుమీళీయు” ఎన్నిఱపడియే భాగవద్విషయానుభవమెన్నియతు. (గా)

అవ.—పతినాతామాఖ్యాటు. పాచులతుమ్ కుడియల్ పెణ్ణాశై యుమ్ తని తనియే ఎముప్పినపడి కుక్క ఉపలత్తుమ్ - ఇప్పప్తు పెణ్ణాశై యుమ్ ఎముప్పినతు. ముఖ్యదవుణర్నపెణ్ణాల్ ఉఱ్ఱుకుసుఖియవర్కశై యుమ్ ఎముప్పి, ఎల్లారెయుమ్కుటి పెరుస్తాటమాక్ లిరణు శ్రీనగ్రంథర్ తిరుమాళైకె వాశలిలేశ్చై, కోయల్ కాప్పానై యుమ్ తిరువాశల్ కాక్కుమ్ ముతలికశై యుమ్, తిరువాశలై తిరుక్కాప్పు నీక్కువేణుమెణ్ణ ఇరక్కితార్కశ్శ. “శేయ్యతనశేయ్యమ్” ఎష్టు పణ్ణిన ప్రతిష్టాయై అనుష్టాపర్యస్తమాక్కువేణుమితే. “ఉంసరుభిన నిలఱిల్ ఉభ్యప్పుకు మోఖ్యతు, క్షేత్రాధిపతికశై యుమ్ ద్వారాధ్యత్తర్కశై యుమ్ అనుమతికొణ్ణపుకవేణుమ్” ఎష్టు - శ్రీభగవచ్ఛాసజీల్ శోలుకియవర్ధమ్ ఇపన్రక్ష గ్రంథమియరాయ్ అఱినిలర్కశేయాకిలుమ్, ఉశ్శ పుకురవిడవేణుమెన్నిఱ ఆశై యోడేయరుక్కయాలే, జ్ఞానాధికర్మాశై య

స్వపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ.—పతినాతామాఖ్యాటు. (నాయకనాయత్యాది) ఇప్పాటిల్ - మున్చంణర్తిసవర్కభుమ్ ఉణర్నపనర్కభుమ్ ఎలారుజూడి భగవదనుభవత్తుక్కు దేశికనాన ఆచార్యన్ తిరుమాళైకె యలేపుక్కు, అజుకోక్కిశా (శా) భగవద్విషయానుభవమ్. (గ) తై-శి-గి-ధ. (అ) తి-వాయ్-ఎ-శి-గ.

అనుష్టానమ్ కోల్విమూకాక్కటిలే ఘరిక్కాడతు. (గ) “జనపద సరిద స్తరిష” (అ) “స్నేరాననాషీకమలైః” (3) “త్వదియగమిశ్చ మనోచసుసారిణిః” ఎన్నిఅపడియేళ్లేషప్పవర్కశాచారషై వై దికవిధికళ శిన్ శేలుమ త్తునై యితే.

రాగతాలే స్వయమేవ ప్రవుత్తరామిడ తీల్ రాగతుక్క విధి ముఱ్ఱుడమూట్ఱాతు. రాగానక్కమ్ విధియఃమాకాతే; (4) “అరుణి కన్” ఎన్నిఅభగవత్ప్రసాద మడియాయిన్ న్రథితే. ఇని ఓరడియడ వేడైనా యమ్ రుచికార్యమాక్తే యాలే రుచ్యత్పూరుకనాన అవస్థానే అడియామి త్తునై యితే. ఇతుతాన్ ఇతరవిషయ తీల్ రుచియష్టే; వకు త్తవిషయ తీల్ రుచియితే. కామ్యకర్మాధికారికభుక్క త్యాజ్యమాయితే ఇతు ఇతుపుతు. (అ) “తచ్ఛిష్పంజన్మ” ఎన్నిఅతు_జన్మమాయ, (ఒ) “సావి ద్వా యం” ఎన్నిఅతు_విద్యైయాయ, “యన్నబ్రథాయ” ఎన్నిఅతు_కర్మ మాయ, నరమ్ వధీయైయటియమోభుతు తొ ప్రశ్నేవరియడై వేకాన్ కు అర్థనిర్ణయతుక్కమ్ అనుష్టానతుక్కమ్ నెపుడ్లాలమ్ శేలుమ్; అష్టై అభ్యు సిత్తవర్కళ్, అతినుడై యతాతుర్యషైక్కటివన్ సారమ్ అనుష్టిక్కలాయి రుక్కుమ్. గుళ్లికై ప్రపూర్ల ఇతుమ్ము పొన్నామాహోలే, ఘలిపుతుమ్ శైయ్యమ్. నష్టియర్-విశ్ిక్కర్కు, “రసవాదమ్కై పుట్టననిరునవిడమై లామ్ పొన్నామాహోలే, ప్రమేయమ్ కై పుట్టవన్ను చౌచిన్ త్రేల్చామ్ వారైయామ్” ఎష్టార్. (2) “ముముక్షురై య్యశరణమహంప్రపద్యే”

యుల్ కాప్సానై యమ్ తియహాశల్ కాప్సానై యమ్మేప్యుప్పకిశార్కళ్. ఆచార్యసమసముటకరై మునిషులు ఆచార్యనై త్తుముకై యమ్ పెరి యోర్ శైయలితే.

(గ) ర-స్త-గ-3శ.	(అ)	(3) స్త-ర-అం.
(అ) త-వాంక-గ-గ-గ.	(శ) ఆశస్తర్పుర్-గ-గ-గ.	(ఒ) వ-శ్ర-గ-గ-క.
(ఒ) శ్వే-క-గ-గ.	† (శా) సాక్షి	

ఎన్నిఅశ్రుతియినుడై య ఉపబృంహామాన అభయపదాన తీల్ (१) “నివేదయతమామ్” ఎన్నిఇళ్ళోక తీలే అన్నానై పైఱుమిద తీల్ తదీయోగమున్నా కవైఏవేణుమెన్ను శోనువర్తతే ఇప్పాటూ లే శోలుకిఱతు.

వ్యా.- (నాయకనాయినిష్ట) “నాయకనాయి” ఎన్నిఇనాయక్ త్వమ్, తిరువాశల్ కావుక్ ముతలికభుక్ విశేషణమాకవుమామ్; శ్రీనందోపర్కు విశేషణమాకవుమామ్; ఉద్ఘాట్యమాకభావికిటాక్ష్యస్థన్ నక్కల్ శేలాతొభ్రియమ తనె యేవేణువతు. ఘుటకరై “శేషి” ఎన్నిరుక్కమవర్కచ్ఛితే ఇవర్కళ్ల. ఆశవన్నార్, ఎమ్మెరుమానై స్తాత్రమ్ పణ్ణపెఱుపుక్క, ఆచార్యస్తాత్ర తీలే ఇభ్రిన్నార్; అతుక్కడి, ఒరువన్ ఒరురత్నశేలొక్కదుతాల్ అతిన్విషా అజీయవణియ కొక్కదుతవన్న క్కలిలే విరుప్పమ్ విఅక్కమాహోలే; శాస్త్రగ్రిజ్ఞశ్రీజుమ్ అభ్యసిత్తుప్పార్కుమిదత్తు, ఉపాయమాకటోన్ర్హుకిఱ కర్మజ్ఞానభ్తుక్ల్ - సేన్ర్ రుక్క సాధనమాకమాలాటు; భగవత్పునికచై మునిష్టుకొక్కణు అవనై యే ఉపాయమాకప్పన్ర్హుకిఱతు సేన్ర్ రుక్కదలెఱు స్వప్రబధ తీలే ముతలిలమ్ ముడివిలమ్ పరమాచార్యరాన పెరియముతలియారైప్పన్ర్హిన్నార్. (అ) “త్వాదమూలంశరణంప్రపద్యే” ఎష్టుతామ్ పణ్ణిస్త ప్రపత్తియైయమ్ కీఫీలపన్ర్హోడే కాఱ్కడై కొక్కణు, (3) “సాధమునింవిలోక్య్” ఎష్టు పెరియముతలియారై మునిష్టుర్మ.

ప్రపత్తిప్పన్నికినవన్ ఇవన్నాకిల్, పేఱు_అవనాలేయాకిల్, ఇవర్కళై మునిష్టుడుకిఱ తెన్నెనిష్టుల్; “సాపరాధనాన ఇవన్ ప్రపత్తిప్పన్నికిఱాన్” ఎష్టుఇవనుడై య పూర్వాన్మాసమైనిసైత్తు ఊశ్యరన్ శివిచ్చుస్ను

స్వా.- (నాయకనాయినిష్ట) తన్నుడై య శేషిత్వమ్ సిసికెక్క కాక్క తనక్క ప్పుఱమాఖుయిరుప్పనొరు శేషియై త్రేడిపోక్క వేణ్ణియి

పుస్తకమ్; అతు శైయ్యాతపడి, మఱిక్కువొణ్ణాత మనిచ్చరె యిటు పొంపిక్కువున్న నేఱమ్. ఇవనుక్కప్పిఅక్కున్న అధ్యాపనాయముమ్ పోట్కునాకె యాలే మెయ్యాన వ్యవసాయముడై యారె మనిచ్చరె లలతు కార్యకరమాకాతెన్న మనిచ్చదుకితు. (గ) “పాపిషంతుత్ర బనుశచ్ పుణారీకశ్చ పుణ్యకృత్ | ఆచార్యవత్తయముక్తో తస్మాదాచార్యవాన్ భావేత్” (అ) “వేతాకవే తీయిరుపొరె పెల్లమే మన్తర వరె చాచ్తియిరుపొర్ తవమ్” (3) “తొణ్ణర్ తొణ్ణర్ తొణ్ణర్ తొణ్ణన్ శడకోపన్” (ప) “అడికశడియేనినైయ మజియవర్కళ్ల తమ్మిడియాన్” (ఔ) “ఆర్తొమ్మివార్ పాతమవైతొమ్మివతసే” ఎన్నమ్ ఇవైయతే ఆమ్రార్కళ్చపడి. (ఎ) “ఉన్నడియార్ క్యాట్పదుతాయ్,” (ఒ) “అడియార్ కెట్టై యాట్పదుత్”. ఈక్యరనడై యక్కిముక్క ఫలమ్ ఇవర్కళ్లడే సమఖ్యికైటయతే. (ఱ) “శెల్మనై పోల్” (ఏ) “ఏ తవలారడియోమ్” ఎను పెరియామ్ర్యరియకైటయతే; (గం) “తజ్ఞోతేవదై వలపరిశువరువిపురేల్” ఎను ఆణ్ణాళ్లిరున్నతు. భట్ట, నాళీయడై, “పెరియపెరుమాళ్ల తఙ్గమెనిరుక్కుమవరై తఙ్గమెనజీ విక్క తఙ్గమెనిరుమ్ ఎమ్” ఎన్నరుచీచ్చెయ్ తార్.

(నాయకనాయ్ నిన్నన్నాకోపన్) (గం) “నాయకన్ ముఖు వేథుల కుక్కుమాయ్” ఎన్నమ్, (అ) “తొలైవానవర్తమ్నాయకన్” ఎన్నమ్ సకలలోకజ్ఞపుక్కుమ్ సకలదేవతైకర్పుక్కుమ్ నాయకనానసర్వేశ్వరన్, (గం) “నమ్మడై యనాయకనే” ఎన్నయళోదైపీరాటియట్టడచొంలుమఖ్యి

-
(ఱ)	(అ)	(శ)
(ప)	(ఎ)	(పు)
(ఒ)	(ఱ)	(పుష్టియై-గం)
(గం)	(అ)	(పుష్టియై-గం)
(గం)	(పు)	(పుష్టియై-గం)
(అ)	(పు)	(పుష్టియై-గం)

ఆయ్కోయికనాయినిఇట్, (గ) “ఉషమడికళ్ మునివర్” ఎష్ట ప్రసిద్ధ మామ్చడస్వామికళాయి నియమిక్కి జార్ - శ్రీనిస్సగోపరాకైయాలే, ఉభయ విభూతి నాయకనాన కృష్ణనుక్కమ్ నాయకరాకై యాలే, శ్రీనిస్సగోపరాకై “నాయకనాయినిన్న న్నాకోపన్” ఎనితార్కికళ్.

(న్నాకోపనుడై యకోయిల్) కృష్ణనుడికప్పతు పారత న్నియమాకై యాలే, శ్రీవైకుణ్ణు తీలిఱవుతీర శ్రీనిస్సగోపరక్కు ప్రిష్టేఖాయాయి, (అ) “న్నాకోపనుడికమన్” ఎష్టాలవరై యిటు తునై చౌచలవేణుముచ్చితాన్ పరత న్నియి కృతార్థనానవిడమాకై యాలే, “అనరథమాన తీలే, ఇవన్ ఒతుక్కినాన్” ఎన్నుమిడమ్ తోన్తర్ ర్థ “కృష్ణనుడై యకోయిల్” ఎన్నాతే, “న్నాకోపనుడై యకోయిల్” ఎనిఇతు. (3) “యువరాజమమన్యత” ఎష్ట-చక్రవర్తి ఆశైపుటు పైతాతేపోనట్టె, (4) “న్నాకోపనిశవరశు” ఎనైయాలే - శ్రీనిస్సగోపర్ పెన్తర్తార్. (5) “వాశతేవనేమతురైమన్నన్” ఎనైయాలే-ఇప్పేఱుశ్రీవసుడేవరక్కుమిల్. (6) “న్నాకోపన్ పెన్తర్తనన్, వశశేవన్ పెన్తర్తిలన్” ఎష్ట రాజకులజ్ఞిలే ప్రసిద్ధమితే. పరమపదన్నన్నిలుమ్ * వానిశవరశితే. అతువుమ్ * వానవర్నాఢాయి, కడవర్కళ్ * ముడియడై వానవరాయి, అవర్కళ్ తాన్ * మూతువరాయి, ఇవన్ అవర్కళ్ మడియలే కిడప్పతు, శిఱకి లేబుత్కునవతు, విరమ్మక్కులాణ్ణి, శొన్నతుకైక్కలామ్ “అప్పడియేయప్పడియే” ఎన్ను మిశవరశాయితే వశరువతు. (6) “తత్రకాషామునోప్పుధాన్” (7) “మేలాచించ్చేక్కీథ్ నమవాన్,” (8) “అన న్నాగపర్యచై-నిష్టాన్” ఎష్టమ్ రుకై-యన్నికై-కై, తానే శేషేత్య కాష్టియలేనిట్టె-అ. (న్నాకోపనుడైయ) భగవనుభవజనితాన్న నిర్భరసాయి, సంశ్రిత రఘుకనాన ఆచార్యను

(గ) త-మొ-గ0-ధ-ఱ.

(అ) నా-తి-గ3-ఱ.

(3) రా-అ-గ-ధ-ఱ.

(ఇ) పెరి-తి-3-ఱ-3.

(అ) పెరు-తి-2-3.

(ఇ) రా-అ-గఁ-3.

(ఇ) నా-తి-గ4-3.

శోలం-డవతితే. పక్కనాసపిన్ని శ్రీసత్యభాష్మేపిరాటిపక్కలిలే రాజ్య ధూరైవైత్తు దూత్యసారథ్యజ్ఞిలేయతేఅధికిరితతు. (నద్దకోపనుడై యేమీల్) (१) “రాజధానీపితుర్వుము.”

(కోయీల్ కాప్సానే) తజభుడై యహాగ్యతాలుమ్లాపన్ ఉక్కు మతాకై యాలుమ్ అపన్తొభీలే యిట్టుచూలుకిటార్కళ్ల. (కోయీల్ కాప్సానే) ఇత్తాల్-శేషవు బిప్రయుక్తిమానపేరే ఆత్మావుక్కునిలై నిన్ వేరెన్ని మిడమ్తోన్ ఱ్రహికిఱతు., (అ) “యథాచితం శేషభుతీర్యతే జన్మేః” (3) “ఏకాసీన్యపదేష్టవ్యం” ఎష్టమ్ శోలక్కు-డవతితే. (కోయీల్ కాప్సానే) తాన్ *కాక్కు-మియల్యిననాకై యాలే *పాభీలే ముమ్ కావల్ పూర్వాన్ సకలలోకిరత్నమ్ పణ్ణుకిఱ ఎజ్లో నిధిఘైచ్చ ప్రాండోక్కుకిఱవస్తో?..“శ్రీనసగోపర్తాభ్రత్తార్, కంసన్ వెటియన్, *కాప్సారుమిలే” ఎష్ట నాజ్లో నయతెరినిరుక్క, ఎజ్లోవయతెరిత్తల్ ఠీర్కి-అవన్నోసి?

(కోయీల్ కాప్సానే) (4) “యవమసుపేషుజాగరి” ఎష్ట- సంసారిక్లోపక్కల్ ఉణర్ త్తి పెఱుతఱ్లు-మున్ని తాన్ ఉణర్ నిరుక్కమ్; ఇవర్కళనమతిపెన్ ఱహిన్ని, (అ) “నిషప్తాత్మసుహృత్యుచ” ఎష్ట- తన్నుడై య రత్నకత్వాంఛివర్కిల్ తలై యలేవైత్తుతాన్ ఉఱణ్ణానిఱ్మమ్. (ఉ) “మహోవ్రాంల్పం పరిపాలయం సదా” ఎన్నక్కడవతితే. (కాప్సానే) (5) “ఇవైయనైష్టమ్ పుఱమ్శాభ్రకాప్ప” ఎష్ట పలర్ నోక్కు-మిడ తీల్ ఆఱిలొష్ట కొశ్చాతే, ఎల్లారుడై య కావలై సి ఒరు డై య. (కోయీల్ కాప్సానే) కోయిల్లు-అవనుక్కు ప్రతిపాదకచేస్త ఇరుపీడమాన తిరుమత్తమ్; అణై అనధికారిక్లో శేవిప్పుడుత్తాతపది రక్షిక్కు-మమనే!.

(1) రా-యు-గంట-గిం.

(2) స్త-ర-ప-శ.

(3)

(4) కరవ-శ-గ-ర.

(4) (5)

(2) వచ-చి-గ-ర.

వనుమే కొళ్పుకిఱవన్. (కోయిల్ కాప్సానే) ఉన్నె కౌక్-వలాక్ వై ట్రె
తు - ఉకివాతార్ ముకురాస్సుక్కుమ్ ఉకప్పారె ప్పుకురవిడుకై కుక్
మన్మో?; ఆనపిన్చు, అవనై ఆశైప్పట వెజ్జభుడైయ ఆ త్రియైయుమ్
ఆరాయవేణ్ణానో?.

అన్నె కణ్ణాలే “పోడ్లోళ్ల” ఎన్నిటోల్; తిరువాశల్ కాక్కుమ్
ముతలిట్టై ఎముప్పుకిఱార్కళ్ల. (కొడిత్తోసుమ్) ఇర్ణుమ్ ఒరువనై
యే శొలిన్ న్నాకురుమామ్. “కోయిల్ కాప్సానే” ఎష్టు-ష్టేత్రాధి
పతిట్టైచ్చాలి, “వాశల్ కాప్సానే” ఎష్టు-తిరువాశల్ కాక్కుమ్ ముత
లియై చ్చాలిన్ న్నాకురుమామ్. “ఆరాలే విఘ్ను మీనరుకిఱతో” ఎష్టు
భయప్పట్లు ఎల్లార్ కాలిలుమ్ విఘ్నికిఱార్కళ్ల. (గ) “సర్వాన్ దేవాన్
నమస్యాన్” ఎష్టు దేవతా న్నరజ్జిన్ కాలిలే విఘ్నమవర్కళ్ల, పరివర్
కాలిలేవిఘ్నచొల్లవేఱుమో?.

(కొడిత్తోసుమ్) అల్లాతమాళికై కశ్చోలామ్ తన్ మాళికై యోడ్లా
తీరుకైక్కయాలే, “పెల్లల్ మధ్యరాత్రియలే వన్నాల్ తథమాఱువొణ్ణా
తు; అవన్నీ న్రిష్టాంత్రీల్ నమ్ మాళికై కుక్క వాశితెరియవేఱుమ్” ఎష్టు
కొడియుమ్ తోరణముమ్ నట్టువైతార్. పెమమాళికై క్షాంపైత్తాతే
ఆ ర్తనాన శ్రీభరతామ్ర్యాన్, రామూశ్రమసూచకమాన ధూమ వల్పు
లజశైక్కణ్ణు ధరిత్తాపోలే, కొడిట్టైయుమ్ తోరణాతైయుమ్ కణ్ణు ఇనర్
కళ్ల ధరికైక్కుకాకవాయ్ త్రు నట్టువైతతు. తణ్ణీర్పవసల్కళ్లోతటాకజ్జల్లో
శమైతవర్కళ్ల, తృపార్చురుక్కు దూరత్తిలేతోన్నర్థవేఱుమెణ్ణు కొడి
యుమ్ తోరణముమ్ నట్టు, తణ్ణీర్పవసలై యుమ్ కడైయైయుమ్ కట్టు

(కొడిత్తోసుమ్ తోరణవాశల్ కాప్సానే) ఇవనుడైయ రత్నక
త్వమ్ విశ్వానిష్టశ్శం అకారనమశ్శార్థాధికై క్షాక్కుమవనే!. (మణి

మాపో లేయస్తో అడై యాళజభుమ్పణ్ణి ఎజ్జభుక్కాకవస్తో ఉన్నెన్న ఇషువెతతు. *వాళ త్రదమిఁజే ఉభుక్కిట్టకిట్టతు. (గ) “గ్రిమ్మేశీత్తమీనహాదమ్” ఎన్నిఱ త్రాయుక్కు *కొడియణినెడుమతిభుమ్ *వాళలీల్ వానవరమ్ వెక్కుమాపోలేయమ్, *తయరతన్ పెన్నర మరతకమణి తడత్తుక్కు. (అ) “పతాకాధిరలజ్యుతామ్”, (ః) “తత్త్రకాంయినోవుధాన్” ఎష్టు కొడియ్యునలుమ్ కడై కట్టినాపోలేయమ్. (వాళల్ కాప్పానే) కొడియమ్ తోరణముమ్ అచేతనమ్మాకై యాలే అర్టై క్ష్యమాట్లాతు; ఉభుక్కొక్కుట్టువుకాతు; నీ చేతననానవాశి నాజ్లో పెఱ వేణ్ణాలో? “అసునన్ సుభద్రైమ్యుక్కొక్కుపోకిట్టదవనెష్టు, వాళల్కాక్కుమ్ ముతలిక్కై అనుమతిపడైయిష్టోల్” ఎష్టు అపుళిచ్చేయతు వైత్తాపోలే, ఇనుక్కుమ్ “పెన్లో పుకురక్కుదవర్కచ్” ఎష్టు - క్ష్యస్త్వ శాలివెక్కుమ్; అత్తాలే ఇనున్ సమై ఉభుప్పుక అనుమతిపడ్డుమెనిరుక్కిణార్కచ్.

(మణిక్కుతవమ్) (ఔ) “మామాన్ మకశే మణిక్కుతవమ్” ఎష్టు - పెగ్గాల్ మాళికై యెల్లామ్ మణిక్కుతవమామ్చి సాధ ర్ఘ్యమ్ కొడుకిట్టి కృష్ణున్ మాళికై వాళల్, మణిక్కుతవమాళ చ్చిలివేఱుమో?. (మణిక్కుతవమ్) *పూవియల్ పొయిలుమ్ తడముమవన్ కోయిలుడ్లు, పుఱివాయల్ భోగ్యుట్టే వాళలీల్ వరణ్ణాతు. కార్యవక్తాలే వర్ణి వాళలిలే నష్టవరక్కై (అ) “సతద నుంపురద్వారమ్” ఎష్టు - వాళల్, తన్నమ్మకాలే ఉభుప్పువువారై క్ష్యాట్లాట్లమ్; అవన్ - పుక్కాక్కుతవమ్ తాళ్ లిఱవాయ్) జ్ఞానాస్సస్వరూపన్మాకై యాలే, క్లాఫుస్ మాయిర్పుశ్చ ఆత్మస్వరూపానుభవత్తియమ్, అత్తాలే వరమ్ స్వస్వత న్యిపతిపుణ్యియమ్ తవిర్ తస్మాయ్.

(గ) ఫారాశున్ - గటిక - గి. (అ) రా - (ః) రా - ఆ - గం - 3.

(అ) F. (ః) రా - ఆ - గం - 1.

టై ప్రాంతప్రాంతపడి *నుట్టి యమ్ శిసెయరాక్కి కాగ్గాట్లుమ్_తన్
భోగ్యతే యాలే. ఉష్ణప్రాంతమోఖు బిబరవణమ్ శేషు పుకవేఱమ్;
ఉష్ణప్రాంత (१) “మన్ భూషినై కాగ్గావే” ఎన్నపుడుమ్.

(మణిక్కతవమ్తాళ్ల తిఱవాయ) (२) “పొన్నియలుమాడ
క్కవాడమ్ కడస్తపుక్క” ఎన్నిమాహోలే, కతపిల్ భోగ్యతే యాలే
నెఱ్చుమ్ కణమ్ పినిప్పుణ్ణామల్, తిఱస్త ఉచ్ఛేషివిడుకిఱిలై యే? “తాళ్ల
తిఱవాయ” ఎష్టవాతే, మధ్యరాత్రిలే వన్నతిఱక్క అక్కె కిఱావర్
కళ్లతాన్ ఆర్ భయమ్మిక్క దేశ తీలేయెన్న; * భయానామపణరి
యిర్వ దేశ తీలే భయమైసైన్న; తేతాయగమాకై యాలే కాల
ముమ్ - నలపికాగ్గలమాయ, తమప్పనార్_శమ్మరాన్తసుమాయ,
పిశ్చైకళ్లతాళ్లభమ్_ఆణ్ పులికాయ, అవర్కళ్లతాన్_వథ్రియేపోయ.
వథ్రియేవడుమవర్కథుమాయ, ఉరుమ్_తిరువదొడ్డెయాయ, అష్టతే
పాలిలేయ్లు పనియిలేకిడక్కిఱతో? కాలమ్ - కలింగ్తుల్లోళ్ల తీణ్లే
యాన ద్వారాన్తమాయ, తమప్పనార్ - సాధు శ్రీనందగోవరావతు,
ఇవర్కళ్ల_తిఱపిశ్చైకళావతు, అతిలేతిమ్మరావతు, ఉండ - ఇడ్డె చేచి
యావతు, అతుతాన్ - కంసన్ వడ్డెవీటుక్క అడుత్తణితాయ, అవ
నుక్క_ ఇత్తెయితుక్కమూరావతు; కంసన్ తాన్ - శత్రువావతు,
ఎధుమ్మప్పు_టెలామ్ అనురమయమావతు, ఆనపిన్న భయమ్ కెట్టో
ఇరుక్కిఱతు; భయప్పడ వేణుమిడ్ తీల్ మధ్యరాత్రిలే కతవుతిఱక్క
చౌఫుకిజార్_ఆర్? ఎష్టాన్;

ఎఱ్చుక్క అఱ్చ వేఱమో, నాణ్లో వెంటిచ్చెళ్లక్కునోవెన్న;
శూర్పుణాఖాస్తీ_యిఱ్చో, (3) “అఱ్చున్న వెణ్ణుల్నస్సాయ” ఎన్న-
విఱ్చుపుణ్ణాడ అఱ్చుమ్మచియాక అన్ఱో సలిద్దు, ఒచుమాళ్లో యమ్

వారల్ కాప్పారుమిలామేయనోవెన్న; అవళ్ రాతుచి; న్నాజ్ల్ ఇడై ప్రెడ్ శైన్న; పూతునై ఇడై చిచ్చియనో? ఇడై చిచ్చక్కున్నో మికప్పుమ్లాజ్జ వేడ్లునతెన్నాన్; (ఆయర్ శిఱుమియరోమ్) “ఇవనుక్కున్న వరుకిఱతో!” ఎష్టు వయఱుపిచిక్కుమ్ ఇడై యర్కు-పీఱన్ కృతిమమఱియాత కన్ని క్కెక్కణ్ణో, * ఎటుమిరఱు మఱియాత ఎజ్జ్లోపరువ్వైప్పారాయ్; పూత నైమ్మోప్పే తనితువనోమోమ్; అఖులభ్యమ్ కుషియల్ ప్రెడ్లారుమ్ కూడియనోవ్వదతు ఎష్టు-(ఆయర్ శిఱుమియరోమ్) ఎన్నితార్కణ్ణో.

బ్రాలైక్లోన్న వొట్లుమో?, కణ్ణాయనోవ్వనలియస్పార్ తతు, పచువద్దొఱు విశ్వసిక్కువొట్లాతు, ఉజ్జ్లో వార్చైయలే అఱియలామ్, వద్ద కార్యమ్ శొల్లుద్దోశైన్నాన్; (అలైపత్తె) నోన్చుక్కుప్పుత్తె వేస్టేవడ్లోమెన్న లజ్జ్లో సూచ్చుద్దోన్నిర్థ చుంచుకిఱార్కణ్ణో. పత్తె వేస్టేవనోమ్మునవాతే, అతువాకిల్ తిరుప్పుచ్చియఱన్నవాతే విష్టప్పుమ్ శియ్తు తరుకిఱోమ్, నిఱుణ్ణోశైన్నాన్; (నెన్న లేవాయసేర్కాన్) నీ ఇష్టతీవిక్కువేట్లాతచడి సన్నేన్ తేతువతాక అరుళిచ్చెయ్ తాన్. (మాయన్) పెట్లోగోప్పి యల్ తాఘనిష్ట కైమ్మైక్కు-లైపీడితుపురిమాటినపచి. (మాయన్) ఎజ్జుభ్యుక్కు ఇష్టవినియోగార్థనానవన్. (మణిప్పణ్ణో) తాఘనిల్లాతే అభవ్యనాయ్, ఫూతుకనానాలుమ్ విడవొట్లాతవడివమ్కై యడై యవన్.

భయముళ్ దేశ త్రిలే అర్థరాత్రిత్రిలే వస్తిముప్పుకిఱవర్కణ్ణో ఆరెన్న; (ఆయర్ శిఱుమియరోముక్కు) “ఎమ్మెనుమానే ఉపాయోఫ్యమ్” ఎష్టు అధ్యవసితిపుక్కుమ్ జ్ఞానజనన్మాక్కణ్ణో తిరువంశ త్రిలే పిఱ న భగవదనన్మార్థ శేషభూతరాన బాలర్కణాన నమక్కు. నీజ్లో వద్ద కార్యమేతెన్న; (అలైపత్తె) ధ్వనికిటాయాద్యమ్ వేస్టేవనోమెన్న; పురుషార్థమ్ వేస్టేవనోమెన్న; ఆకిల్ తిరుప్పుచ్చి యఱన్ న్నవన్ న్నరమ్ విష్టప్పుమ్ శియ్తు తరువిక్కితేన్న; (మాయన్ మణిప్పణ్ణోన్ నెన్న లేవాయసేర్

(మణిషణ్ణన్) ఇసర్కలైకై-దస్థవిడ్ లో కీడక్కువొట్టూఉఁఁ ఇప్పాడి పదు త్తుకిఱ నడినాటు. (సెన్సులే) నివారశిని కేటికిటిఅనుమతికొశ్చపెన్తీరు సెన్సున్తు రుమ్మునాఁ!; ఇన్ను ఉన్నై అనుమతికొశ్చుకై ఉన్న ఉన్నకాల్ పిడిక్కిలేవేడ్లుకిఱ ఇష్టుపోలేయా, అన్న కాలైకైకై ప్రిడిక్క విమ క్కుమ్ నెన్నెన్తున్తునాల్. (వాయిసేర్న్సాన్) ఎజభుక్కుస్వయ్యదానమ్ పణ్ణినాన్. (సెన్సులేవాయిసేర్న్సాన్) తిరుమైలైయస్తు నెన్నెన్తు *కైకైయార్ శక్కరముచ్చె బరునాఁ యెన్నుమాపోలే.

(మణిషణ్ణన్-వాయిసేర్న్సాన్) పూవలరుమో ఇఁ నెకిఠ్చియాలే పిఱక్కుమ్ శేవ్విపోలే, వారై యరుచిచ్చెయికిఱపోతుప్పణ్ణన్నితముమ్ నిష్టనిలైయమ్ నడివుమినుపుషికాణ్. (1) “వాగ్గుశ్రీమాన్” (2) “శోతివాయితిఱసు”. (సేర్న్సాన్) ఓలక్కుతోలే బరువారై అరుచిచ్చెయితానాకిల్ అణ్ణెమయ్యెనిరుక్కువో?, అన్నరజుమాకచ్చిల్ వేణ్ణావో వెన్నాన్. శోలాతోభ్రిన్నవస్తు శేయ్యలావతిల్ల; ఇతనే శోన్న పిన్చుఅన్నవారైయల్పముతుణ్ణో. (3) “రామోద్వరామ్భధిభావతే” ఎన్నమ్, (4) “అన్నతరంనో క్షపూర్వంమే” ఎన్నమ్, (5) “నమేమా ఘంవచోభవేత్” ఎన్నమన్నోఅన్నవారైయలుపుతు. శేయ్యనినై ప్రిల నాకిల్ శోలాన్; శోన్ననాకిల్తప్పాతు.

అన్న ఉజ్జల్ కార్యమ్ శేయికిఱోమెన్నాలుమ్ ఎజిలై ఇఱ్పావైత తుక్కు ప్రయోజనమ్ వేణ్ణావో; పట్టెటు తిరుముకమ్ మఱుక్కుప్పె న్తుడైయోమన్నో నాజ్ఞో; పణిక్కుఅన్నిడవాన్; ఆరాయిరుక్కిఱ ఎనక్కు ఉజ్జభుడైయ అకవాయ అటియవేణ్ణావో?; ఉజ్జల్ నినైవుతెరి న్నాన్) ఆళ్ళేతపర తన్నినాయ్ సులభనాయ్ శ్రమహరమానవడినై యడైయవెమ్మెరుమాన్ నెన్నెన్తులేతరుకిఱోమెన్న మనఃపూర్వక

(1) రా-బ-గ-F. (2) బి-వాయ-ఫ-అ-గ. (3) రా-ఆ-గా-30.

(4) రా- (5) భార-ఉ-

యాతే ఆరాయ్ ననివిడేనెన్నాన్; (తూమోమాయ్ నస్సోమ్) నాజ్లో ఆరాయ్ వేణుమ్మి వనవర్కిశ్లోమ్; ఉనక్కు_అజ్జన్ భయప్పద వేణుమ్మిడి భానదోషమిలై; ఎగ్లో తల్లె యిలేయమ్ ఒచ్చకిడక్కవడ్లోముమ్మిమ్; అవనుడై యరక్కెయమ్ అవనుడై యప్పమోజనముమొట్టియ్, స్వయత్నమాతల్ స్వప్మమోజనమాతల్ పర్థిరవడ్లోముమల్లోమ్; ఉపాయాన్ నరడ్జచై కొక్కుడ్లు పెఱువార్కిభుమల్లోమ్; ప్రమోజనాన్ నరడ్జీడ్లు అఃల్యారు మల్లోమ్.

(తూమోమాయ్ నస్సోమ్) తూయ్ మైయానతు_తాన్ శిలనన్ శ్లై ఏత్తిటుకొక్కుళ్లుతే నమ్ముడై యరక్కె. అవనాలేయెణ్ణిరుచైక్క. రావణా భవనశ్లై విట్టుపోవనన్ వఘ్యిలే ముట్టకి వ్యాసని లేయే; తూశి యేటివడైనడువే నిన్నితే పరమరహస్యమ్ కేటుతు. (తూమోమాయ్ వడ్లోమ్) తిరువడి_తిరువాథీమోలిరముమ్ తన్ వడివ్రాట్టాటే, మిడన్ గ్రోచైయైకాక్కటివిశ్వసిప్పిత్తాపోలే, ఇనర్కిభుమ్ తజ్జల్ ఆర్ధ్వసి యైకాక్కటికిటార్కళ్. (ఇ) “హనుమాన్ విలలాపహ” (అ) “ప్రణాదశ్చమహనేషం” (ఇ) “స్వరేణమహతామహన్” ఎన్నాల్ రనాదమ్ కేటిటువాతే, (ఇ) “అస్త్రమైనమ్” ఎన్నపుమ్, (ఇ) “అస్త్రభిషుల్యభతు” ఎన్నపుమ్ పణ్ణిన్నాతే. (వడ్లోమ్) ఎజ్లోవరవిలే తెరియాతోభాపశుద్ధి; ఇజ్జువర్థిక్కాంసక్క, అడైవుతెరియామైయులైయే. అవన్ శేయ్యక్కడ వత్తైనాజ్లోశేయలోమ్; ఎజ్లోహాత్తాత్రియుడైయార్కిభుసవిష తిలే అవన్ శేషుకారియమ్ శేయ్యవేణుయుట్ట, నాజ్లోవనుకొషునిఱ్చేమ్.

మాక చుట్టినేతాన్. ఆకిలుమ్ సిజ్లో ప్రమోజనాన్ నరపరశోవెన్న; (తూమోమాయ్ నస్సోమ్) పత్తియెన్నతు - వ్యాజమాత్రమ్; నాజ్లో అనయ్ ప్రమోజనరాయ్ వశోమ్.

(ఇ) రా_సు_ (అ) రా_యు_గూ_గా_గా_గా. (3) రా_యు_గా_గా_గా.

(ఇ) రా_యు_గూ_గా_గా_గా. (అ) రా_యు_గూ_గా_గా_గా.

ఉజ్జల్ తూయ్ మె నాన్ అఱియమ్ ది సీజ్ల్ అనస్యప్రయోజనే క
శైవక్కు అడై యాళమ్ శొగ్గుభోల్ ; ఉజ్జాన్ ర్తామెన్నాహోతే పత్తెయి
నశనా వెనాన్ ; (తుయిలెభ్రాంధవాన్) ఎన్నితార్కశ్ . అనసుణ్ణ్ న్న
రుభుమో బైటే యుఖుకుమ్మమజాశాసనమ్ పణవస్తో నొంగ్ ననతు.
ప్రయోజనా స్తరపరితే ఓలక్క తీల్ పుకువార్ ; అనస్యప్రయోజన
రితే కణ్ణ్యార్ స్తరుభుకిఱవిడ బీల్ పుకురప్పెఱువార్ . (తుయిలెభ్రాంధ
వాన్) (१) “సమయాబోథితశ్శ్రీమాన్” ఎష్టుపిరాణ్ ఉఱ్చుకిఱపుచి
క్ష్ము ఉక్కన్గాల్ ; ఇవర్కశ్ ఉఱుమ్మికొణ వాశైప్పు దుకిత్తార్కశ్ .
(అ) “ఉఱకలుబుకల్” ఎష్టు, ఉఱుర్దీన్యప్పారై యుమ్ ఉఱుర్ త్తి అశిర్
క్కుమ్ పరియాథ్య్యార్ పెంచ్చైకశ్ ; ఉన్నై యుమ్ అశిర్పోమ్మిలర్ ;
(३) “మడియాచిస్తేసితుయ్లో మేవి మకిథ్ స్తుతుతాన్” ఎష్టుమ్, (४) “అర
జు తమ్మాపశ్చియుమ్మన్మశాయ్” ఎష్టుమ్, ఎమ్ముప్పుమవర్కశ్ క్రోత్తు వాస
నైయాలే ఇప్పోతు పచ్చియుణ్ణ తనిధోమ్ .

ఇవర్కశ్ భావశుద్ధియై అఱిన్న గుణగ్రహణమ్ పణ్ణైన్ తే, ఇన
కశ్ పేచ్చుకే లైక్కాణ్, ఇన్నుముమ్ బరునిలై నిస్సు పుకురవిడవేఱ
మెష్టునినైక్కుమ్; అఱైఇవర్కశ్ భావణైకశ్ కై యాలే అఱిన్నార్కశ్ ;
(వాయాల్ మున్న మున్నమ్ మాన్ ర్తాతే) నెఱ్చులే శిలనినైతాయాకి.
ఉమ్, వాయాలేనెచ్చుపైచూరిన్నాపోలే నిషేధియాత్మాప్రియవేఱమ్.
ఇవర్కశ్శుక్కు ఇవన్ వాయతితే వాణాల్ . (५) “వాచాధర్ముమవా

అనస్యప్రయోజనరుక్కు క్కుర్న్యమేతెన్న ; (తుయిలెభ్రాంధ
వాన్) తిరుప్పుశ్చియుచ్చిపాడవనోమ్. ఆకిల్ నిలుగ్గోల్, తిఱక్కితే
నెన్న ; (వాయాల్ మున్న మున్నమ్ మాన్ ర్తాతేయమ్మా!) వాక్కాలే
మున్నమున్నమ్ ఎజ్జై నిషేధియాతేకాల్ .

(१) రా-సు-३-ర-అ-४. (అ) పెరి-పి-గి-అ-ఎ. (३) ఉ-వాయ్-ర-३-గి.

(४) తిరుప్పుశ్చియుచ్చి. (అ) రా-సు-३-ఎ-१०.

ర్షిహి” ఎను బరవాయి చోంలే తళ్ళిర్పవ్వల్ వైక్కలాయిరుక్క, నైయ ఇంగ్లిష్-భాయ. “మాన్తరాత్” ఎనునిషేధికించు-ఎనుప్రాపీకొడ్డెను; శేషభాతరాయిరుప్పారై ముట్టిడచరలామో, విరానే మెనితార్కశ్లో. (అమ్మా) ప్రథానశేషికశై నాజ్జతిసోమో; ద్వార శేషికశ్లో ఎజ్జబుక్కుక్కడవర్కిశ్లో; అవన్ వాయ సేర్న్నాలుమ్ కార్యమ్ తలేక్కటి తరువాయ సీయస్తో? (१) “వధ్యతామ్” ఎన్వర్కశే; (२) “అస్మాభిస్తుల్యోభవతు” ఎను వేణ్ణేనీత్తచే; (३) “తానహం శ్విషతఃి” ఎన్వన్ (४) “దదామి” ఎణ్ణాలుమ్, సీజ్లో వేణ్ణతవిడ్తిల్, (५) “నతువూమి” ఎను మే. (అమ్మా)(६) “దారాం పిత్రుక్క తాళ్లతి” ఎన్న సీపుకవిట్టాలనో ఎజ్జించుపుతు.

ఇవర్కశ్లోర్త్వాత్మిచుమ్ తనక్కేఅభావశుద్ధియైయుమ్ కణ్ణవాతే, నాన్ నిషేధికించేనలేన్, తల్లికొట్టు పుకుపుజ్జోశైష్టాన్; (సినేశ నిలైక్కతవమ్సిక్కు) అతు ఉన్నిలుమ్ పరిపుడై యికతపు; ఎజ్జాల్ తళ్ళపోకాతు; సీయే తిఱక్కచేఱుమ్. ఇన్నన్ విలక్కకిఱతు స్నేహాత్మలే యానాల్, తళ్ళపోకాతే యిరుకించుతు స్నేహాత్మలే యైణ్ణ రుకించార్కశ్లో. తిఱన్నకొశ్వర్మముం తీలే అత్తయమోచలే. కంసన్ పరికరమడై య ప్రతికూలమాయిరుక్కుమాపోలే, తిరువాయిప్పాడి యో చేతనాంచేతనవిభాగమిణియలే ఎలామ్ అనుకూలమాయాయిన్

ఉచ్చిరుకించువనో స్వామి, సీ ఎజ్జబుక్కు స్వామియటో; ఆకిల్ కతవైతల్లికొట్టు పుకుపుజ్జోశెను; (సి నేశనిలైక్కతవమ్ సిక్కు) సీ “వా” ఎన్నిలుమ్, స్నేహయుక్కమాన నిలైయైడైతానకతవై తిఱన్నవిడాయ్. సి ఎమ్మెరుమానిడ తీల్ ప్రేమాతిశయత్తాలే అనధికారికశ్లు అవన్నెఉళ్ళపడి కాప్పాతాపోలే, అత్తస్వమాపమ్, స్వ

(१) రా-యు-గి-ఏ-ఏ. (२) రా-యు-గా-శా. (३) గి-ఎ-గి.

(४) గి-గం-గం. (५) వరాహపు. (६) రా-చ-శశ-ఏ..

శ్రీరఘవతు. (గ) “అకాంఘలినోపుక్కాం(అ)“అపివుక్కాంపరినూంనాం” ఎను_అన్వయయన్యతిరేఖల్లిల్ హర్షశ్చకముణ్ణానాత్, స్నేహముణ్ణాక్ త్త టిల్. శకద తిలే అసురన్ కిడుప్పోపాతి, అనుమాలరుమ్_అచేతనసమాధి యాలేలజ్ఞత్తేక్కు_ఉఱుప్పావరే. (ః) “పణియాయ్కి_డ్డన్నన్ పన్నవాయ్ కాణ్పేన్” ఎన్న మృఢియాయ్కి_డ్డకి_తారోపాతి, నిలై యుమ్ కతవు మాయ్ నిత్యారై యుమ్ కిడైక్కుమితే. (నేశనిత్యైక్కతనమ్) నిలై యుమ్ కతవుమ్పారుసినపొరు త్తమాకపుమామ్. ఆనపిన్నిశీయే తిఱస్తు పుకురవిడ వేణుమెన్నిఇంకార్కళ్.

అవ. — పతినేర్చామాట్లి. “నేశనిలై క్షతనమ్ నీక్కు” ఎఫ్ఫార్ కళ్ తిరువాశల్ కాప్పానై; అనన్ కిరున్నాశై యురువి ఉశ్చేస్తుకవిట్టున్. ఒరువరై యొరువర్ జైసెమ్మప్పుకిఱిపోతు, ఆస్తు తని తనియే పట్టిపే ఇంజైలారుమ్ తిరశ్శప్పుకుఇంకార్కళ్. ఈఇసైయోర్కళ్ కుథ్రామ్ తొమ్మివ తుమ్ శూభ్రవతుమ్చేయ్ తొలైనూరై పెన్త్రభవిక్కాణ తిరుతే ఉశ్చు త్రిరళ్; వెఱుకై కు_ప్పుడుకిఱిరళ్ పెన్త్రభవిక్కాణ శ్రీనిన్నగో పర్ తొడక్కుమానారై యొమ్మప్పుకిఱార్కళ్; అవర్కళ్ మున్నాక కృష్ణనై పెఱఱివేణుకై యాలే. అతావతు_ఈవేతమ్ వుగార్కైకై కొక్కాణ విశ్వర్ పెఱమాన్ తిరుప్పాతమ్ పడైకై యితే; (ః) “కాలైనన్భాన భూతైపణిన్చాడ్” ఎన్న మాపోలే. నన్భానమాకిఱితు_స్థాప్యైసాపక్క లిర్ణుమవనైనై; (ఔ) “విభూనంయవిదంప్రాపమ్” ఎన్న మాపోలే. తుత్తైయాకిఱితు_ ముడైతప్పాఁఁ గురుపరమ్మరై వథ్చియేపన్త్రభుకై. వైలాశ్చైత్తాలే, అధికారికట్టుమ్ భగవద్యిష్యయైత్తైములైక్కు_క్కడవ తాయితే యుప్పతు.

(గ) రా_యు_ఎం_ఎ_గ_గ_గ_గ. (అ) రా_అ_గ్గ_గ_గ. (ః) పెరు_త_ప_ప_ప.

(ఔ) తిరువ_ప_3. (ఔ)

ద్వయసిష్టోకు గుమపరములై యేషఫానమాకక్కడవతు; తుఱ్చెతప్పాత శీఖిషణార్థానై పోలే. (८) “వేతమ్వలార్కథ్” ఎనవిడ తిలే గుమపరములై ఘునినైతు క్షీర్భూపుత్తప్పాటీలమ్ అనుషీతార్కథ్.

* విణ్ణోర్ వెరుమానిల్, విణ్ణోరాకిఱవర్కథ్ - ద్వారపాలకర్తొడక్క మాక దివ్యమహిమాశితాకపుశ్యనర్కథితే. తిరువాళల్ కాప్సానై అనుమతికొళ్ళు ఉశ్ఛేష్పుకునునశవిలే, ముతల్ కణి రే విశ్శేషుకు-కౌవలాకక్కి-దన్నార్ శీనన్నగోపర్; కృష్ణనై పెణల్ కశవుకాణ్పుక్కశేషునోక్కి-క్షీడప్పరే; అనికుధై యకప్పడ క్రుషువుకాణ్పేశు పెణల్ - ఇవనుడై యు సమ్మిధించ్చు, అనస్తుకుమ్మమ్ వాయ్ త్రపై యాన ఇవనై పైన్ఱర్తాల్ విడార్కిశే. (९) “సాక్షాన్నస్మాధమస్మాధః” ఎగ్గిష్కృష్ణనై పైన్ఱర్తాల్ విడార్కిశేషు నోక్కి-కొళ్ళు కిడక్కి-ఇవరై చెచ్చుపన్తినీ నార్కథ్. ఉశ్చేష్పుక్కిడక్కి-ఇతు * వైత్రమానితియమాయ్, తామ్ గానుడు త్రపేరాళనుమాయ్, నిధియెడు త్రవరుచూనాల్ నోక్కి-తిరారితే.

వ్యా.—(అమృరమే) ఎజ్లో అభిమతమ్ పెత్తామైక్కు, లుబ్బన్ వాశలిలేయో నాజ్లో తువణ్ణుకూప్పిడుకిఱతు. అణిక్లో కొణ్ణాలతు భరియాతాపోలే, కొడు త్రంతు ధరియాత ఉమ్ముడై యు వాశలిలే నాజ్లో వస్తు, ఎజ్లోకుత్తేత్కే, కౌకవ్; ఉమ్ముడై యు కుత్తే

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ..పతినేథామాట్లు. (అమృరమిత్యాది) ఇచ్చాటిల్, కీర్భుప్పాటిల్ ఎమ్ముప్పిన కోయిల్-కాప్సానుమతియాల్ తిరువాళల్ కాప్సాన్ ఉశ్చేష్పుకురవిడ, మున్నఱ ఆచార్యనై యెమ్మప్పి, నమ్మమూత్పిరాన్ మున్నాక ఈశ్వరనై ఎమ్మప్పకిషార్కథ్.

స్వా—(అమృరమిత్యాది) ఆ త్రస్వరూపమాన ఈశ్వరముఖ వికాసట్టియుమ్, తద్వధ్యకమాన భోక్కుత్ప్యబుధినివు) త్రియెయుమ్,

(१) ఉ-వాయ-చ-ఎ-స.

(२) ఫాగ-గం-3ష-అ.

తీర్టుకైకై నాజ్లో వనునిఱ్చు, సీర్డిషబ్బకిఱెన్. తన్కుల్లో కార్బోన్ కొణ్ణుమవర్కుశై, (గ) “ఉదారాః” ఎన్నుకృష్ణన్ శోలుకిఱతుడుమీ డై యవయిన్ఱీల్ పిఱప్పాలేయనో?. పెన్ఱలుమ్ అజనేయో వెస్తు వెతావింగ్లాలుమ్ తరికిక్కలామనైయో సీర్ కొడుపుతు; అరితుర్ కళుక్క రూపసాధనమాన వస్త్రమ్, ధారకమాన తణ్ణీర్, పోషక మానశోఇలు, వేణువార్కు వేణువతెల్లామ్ కొడుకింతవరణోసీర్. వేణు వార్కు - వేణువతెల్లామ్ కొడుకింత ఉమక్కు, నాజ్లో వేణ్ణిన్ తెల్లామ్ తరవేణ్ణావో?. “అమృఖమ్” ఎన్నిఱాలవధారణత్తాలేంబొస్తేయో ఇవర్ కొడుక్కు తక్కుతు ఎన్నుమ్మడి యిరుకైయమ్, అతుతాన్ పుష్కలమాక కొడుక్కుయమ్.

(అఱమేశయ్యమ్) యశస్వికుక్కొడుక్కైయణ్ణిక్కే, ఫలా ఒభిసన్ధిరహితమాక కొడుకైయమ్, “కరవ్యమ్” ఎన్నిఱప్రతిపత్తి యోడే తన్ వెతాక ఆనృశంస్యత్తాలే కొడుకైయమ్. (శేయ్యమ్)

(అ) “మహాతపసారామ” ఎన్న చక్రవర్తియైపోలే అవతారత్తుకు అదృష్టయత్తుమ్ పణ్ణివేణ్ణావిఱే; *ఎడుత్తవేరాళనాకైయాలే. ఇనిపణ్ణి కిఱతు, పిత్తైయనుడైయ మజ్జారమాకవుమ్ విజయార్థమాకవు మా ముత్తనేయితే. పెఱలుమాయ్ ఇఘ్రక్కలుమానవై యోఇప్పడి కొడుక్కు లాపతు; ఎజ్లో ధారకాదిక్కై తరలాకాతో. పలకూడే ధారకమానవై యో తరలాపతు; ఎల్లాముస్తేయానవస్తువై తరలాకాతో. (3) “ఏకైకఫలలాభాయసర్వలాభాయకేశవః” ఎన్నమ్, (4) “ఎల్లామ్కణ్ణి” ఎన్నిరుక్కుమవర్కళ్లోనాజ్లో. (ఎమ్మురుమాన్) ఎజ్జబుక్కు కృష్ణనే పెన్ఱలు తనస్వామియమానవనే. (ఎమ్మురుమాన్) నాటిల్ పెగ్గబుక్కుదాసమ్కొడు

తదేతువాన కైబ్బిర్యత్తైయమ్, “భరొస్తేయో ఇవన్ కొడుపుతు” ఎన్నుమ్మడశన్నుడైయ ఆనృశంస్యత్తాలే స్వయమ్పురుమార్థమాక్కాడా

(గ) గి-ఒ-గా.(అ) రా-ఆ-ఎ-ఎ-3.(3) అంగుష్ఠ-సం- (4) శి-వాయ-క-ఎ-గ.

చూరితే; కొళ్ళకెక్కు అభికారికళల్లామెయాలే. (గ) “వానుదేవను శ్రీమ్” ఎన్నిరుక్కించి ఎజ్జభుక్కు కృష్ణసై ఉపకరిక్కుటయాలే విశేషిత్తు నుజ్జశై ఎముతి కొడ్డువనే. (నద్దకోపాలా) “నన్నకోపన్ కుమరన్” ఎన్ను కేమ్ముడై య ఆనుశంస్యత్కొడ్డు “ఉమ్ముడై యవిశ్శై” ఎఱ్ఱనోనాజ్ఞా తాటైపటు. పెంత్ ఱు తననిర్ కుతె యుమ్ తారీరో నాజ్ఞానుభవిక్కు మ్యాడి. (అ) “దారాపిత్పకృతాభుతి” ఎన్నప్పణ్ణర్ కృష్ణసై యుమ్; పెరుమాల్ పిరాటిమై ఉకప్పుతు_ఆభిజాత్యత్తాలుమ్ అభ్రకాలుమ్ గుణ త్తాలుమల్; ఏయర్ వివాహమ్ పణువి తవశైసు. (ఎమ్మనీరాయ) ఉదారర్కుమ్ ఉఱజివిరక్తిస్థో. (3) “ఉదారాంి” ఎణ్ణతుమ్, ఇవర్సమున్ము కొడ్డుకాణుమ్ మకనుక్కుమ్. (4) “గుణైగుశరధోపమంి” ఎన్నక్కడ వతితే చక్రవర్తితిరుమక్కునై యుమ్; సర్వేశ్వరత్వగుణాజ్ఞమ్ విఅన్న పడై తగుణభుమెల్లామ్కూడతుమ్ముకూటినాల్ చక్రవర్తియోడొప్పున్. ఎన్నపోరుమ తునై.

(అమృరమేళ్ళత్యాది) వేణువార్కుమ్ వేణువతు కొడుక్కించావర్కాకై యాలుమ్, అఱజ్జోయ్కిఅవరాకై యాలుమ్, ఎజ్జభుక్కు స్వామి యాకై యాలుమ్, సీర్తాణ్ గోపాలరాకై యాలుమ్, జీవలోకరతు ణమ్ ధర్మరక్షణమ్ స్వజనరక్షణమ్ పణ్ణాతే, ఉఱజ్కడవీరో? . (అమృరమే) ఇవర్సమకన్ దూరస్థనానాలుమ్ పేర్తోల్పుడైవైవమ్ముజు. కిఅతుమ్, *ఇనితుమతితు సీమాటుకిఅతుమ్, *వేణుచెశిలుణ్ణుమ్ పోతుకళితే శోతువాడీయిడుకిఅతుమ్ ఇవర్వయిన్తోల్ విఅప్పాలేయితే. పొతబుద్దియేయితే వితావిన్ పక్కలుక్కుతు.

నిన్నశ్శ, నమక్కు వశు తశేషియాయ్ ఆన్ననిర్భరరాయ్ ఆశ్రిత రక్షక నాన ఆచార్యనే సింఘరవేణుమ్.

ఉచ్ఛేష్ణవుకురుజ్ఞాశైనాన్నటే, ఉణర్ను అనుమతి ప్రసిద్ధమైతి న్యాయమైతి న్యాయమైతి కిందినార్; అవరసుమతియైపైన్యాయమైతి నడువిల్క టటిలేపుక్కు యజోష్మై వీరాటియైయొముప్పాకిఱార్కథ్. (కొమ్పనార్కెటలామ్) విరాటియై ఎముప్పి అవళీమున్నాక అవన్నక్కలిలే కార్యమ్కొశ్చుమాఘోలే, యి శోదే విరాటియైయొముప్పి విషై శ్రీనంగోపరై యొముప్పాపొ పమాయిరక్క; ముఖ్యాడ అవరై యొముప్పి విషై ఇవశై యొముప్పావానెనై న్నిల్; విశ్లేషుపక్కల్లానస్సైవాతాలే, “ఎన్నప్రకురుకిఱతి” ఎన్నుమ్ భయత్తాలే, (గ) “హార్కవేల్ కొడుక్కాశ్రిలన్” ఎన్నుమ్ బుడిందువిప్పిడి త్త వేలుమ్ తాముమాయ్ ప్పుఅక్కటిలేకిషప్పర్ శ్రీనంగోపర్; ఇవళీ, విశ్లేషుపక్కల్ వాత్సల్యతాలుమ్ భర్త్రసజ్జతాలుమ్ ఉళ్ళకటిలేనడువే యాయిన్ త్తు కిందప్పతు. ఇవర్కథ్ ఇడై వెగ్గాటై యాలేక్కాతుక్కు మేఖ్యాడ అడై నత్తిను ఎముప్పామవర్కిశ్శలరే; ఆకై యాలే, విఖ్యాడఎము ప్పాకిఱతు. శ్రీనంగోపరుడై య పడుక్కై తలై యుమ్ విధాల్; విశ్లేషుక్కుడై యతోటిల్ కాఱ్చుడై యుమ్ విధాల్; అవరై తన్ ములై యాలే అడైక్కై-కాక్కైకుమ్ ఇవర్కశుక్కు ములైప్పాల్ కొడుత్తు వళర్ కై-కాక్కైకుమ్ నడువిల్క టటిలే కిడక్కుమ్; విరాటి సర్వేశ్వరసై యుమ్ విభూతినైయుమ్ కై విధాతై యాచుక్కుమాఘోలే. ఇతిజ్ఞేవ్యత్తి తిద్వయత్తక్కుమ్ నియత్తిస్వయత్తక్కుమ్ విషయుమ్. (అ) “త్రయాణాంభరతాదీనాం భ్రాతూణాం దేవతాచయా | రామస్యచమసికాన్మాపాంచభ్యాపి గరీయన్” (3) “ఉన్తిరు” (4) “సజ్జతిరు” (5) “దివ్యసుపీమీ మథలబగన్నాతరమ్” (6) “యస్యాంకటాష్టమ్” (2) “జననభవనప్రత్యా”

-
(గ) గ.	(అ) రా-ఆ-గం-అ.	(3) ఓ-వాయ్-గం-గం-అ.
(అ) అ-తిరు-గం.	(అ) కరణాగతిగద్య.	(2) శ్రీగుణ-గం.

(కొమ్మనార్క్ కెట్లామ్కొమ్మనే) ఇరణుక్కుమ్ కడవవన్ ఉణ్ణ
స్వాల్, బష్టుక్కుడవనీ ఉఱజుక్కుడైవై యో? వజ్ఞేకొట్టుమ్మిపోలే
యిరునుళ్ళ నీకటుకెట్లామ్ తలై యానవళే. (కొమ్మనే) పెగ్గటుక్కు
బరుత్తైవరిల్ ఉన్నముకమున్నో వాడువతు. (గ) “నారీణాము తమావ
ధూం” ఎగ్గిఱపదమ్ పెఱుమోపు అవళ్ పడి ఉనక్కు ఉణ్ణుక్కువేణ్ణానో.
తన్నునలికిఱ రాణునికటుక్కు (అ) “భవేయంశరణంహివంి” ఎష్టు
అవళ్ శొన్నాపోలే, ఆరైకశాయివద్ద ఎజ్చైయమ్ “అష్టాతే” ఎన్న
వేణ్ణావో?

(కులవిశక్కె) ఎజ్గటుక్కుమ్ ఉన్నుడైయ కులత్తుక్కుమ్ మజ్జ
శదీవేయాయి కొట్టుప్రకాశక్కె యానవళే! విశక్కు అన్యనిరపేతుమాక
పదార్థదర్శనత్తుక్కుమ్ తన్నుడైయదర్శనత్తుక్కుమ్ హేతువామూ
పోలే. (కొమ్మనేకులవిశక్కె) *ఆయర్ కొమ్మనేయమ్ *ఆయర్ పాడి
క్కుసివిశక్కెయమ్, నీ కొమ్మన్నమ్ విశక్కుమానాల్ అనుభవిక్క
తరవేణ్ణావో?

(ఎమ్మెరుమాట్టి) ఎజ్గటుక్కు- కృష్ణనై పిట్టియాక ప్స్తీఱు
ఉపకరిత్తు ఎజ్గటుక్కుస్వామియానవళే!. (ఎమ్మెరుమాట్టి) (3) “నాన
యోర్యుద్యతేపరమ్” ఎష్టుఅన్నమిథున త్రిల్ శొఱ్లుకిఱ
క్కుక్కు. (4) “కణ్ణనెమ్మెరుమాన్” ఎష్టు-కృష్ణనై చూటుమ్ పాశరమ్,

(కొమ్మత్యాది) నదీపువాహాజుక్కు వఛైస్తపిట్టిక్కుమ్ నీక్క
వజ్ఞేకొట్టుమ్మిపోలే, సంసారికటుడైయ అభిమానత్తుక్కు అనుమాప
మాక తజ్జైయమైత్తునైక్కుమ్ భగవద్వైనజుకెట్లామ్ శ్రేస్తు
మాయ్, ప్రపన్నకులత్తుక్కు ప్రకాశకమాయ్, ఎజ్గటుక్కు- నియాధిక
స్వామినియాయ్, నన్నె అనుసన్నిప్పార్కుక్కు ఆభిజాత్యాది సకలాతిశయ

(గ) రా-చ-గ-ఱ.

(3) వి-పు-గ-ర-ఱా.

(అ) రా-స-గి-ఱ-ఱ.

(ఄ) తి-వాయ-ఱ-ఱ-ఱ.

“ఎమ్మెరుమాన్ నన్నకోపాలా” ఎష్టు-శ్రీన్నగోవరై చౌలక్కడవతా భాల్, “ఎమ్మెరుమాటి” ఎన్బతు ఇవచై యితే. * నారీజాము త్రమేక శకపుడ ఉన్న కై పార్ తీరుక్కుమ్మదియునో ఉన్న వేడ్డాప్పాడు. కృష్ణున్న శిశానాయకనాయ్ గోవీజనవల్లభనాయిరుక్కు మశవన్ని కై, (ఱ) “మంమతుక్కు కేళ్వున్ మల్లు మడైనాయకన్” ఎష్టు ఇడ్డి చేచిరియాకచౌచు మ్మది శ్రీభూమివల్లభనాకై యాలే, ప్రథానమహిమికభుమ్ కుమ్మిదుమ్మ దియునో ఉన్నడై యిల్లోరమిరుపుతు.

(అశోతాయ్) సజాతీయైయుకై యాలే వ్యతిరేక తీల్ తాగ్గు నోవటియుమెట్టిరుక్కితార్కార్కాల్. (అశోతాయ్) కృష్ణునుమ్ వెట్టాభుమాన శేర్ త్రు ఉకక్కుమవళైనిరుక్కితార్కార్కాల్ ఇన్నాచై. హితకామరాన శ్రీన్నగోవరై పోలణ్ణితే ప్రియకామైయాన సి. (అ) “అజ్ఞానురప్పాశ్రథోతై” ఎగ్గిఅవితు పర్ణర్థాశాకవణ్ణోనాజ్ఞాన్ నన్తు. ఇవల్లో, పిట్టైయుడై య అరుమైయాలే, ఉంరి తొసె యుమ్ తిరిన్న అభ్యిష్ట శేయతు, మూతై యడి యేతిరిద్దాలుమ్ ఏతేను మొరుపడి శేయతు, ఇవన్ సుఖమేయుక్కువమై యుమెన్న ఒరునాళ్లాభ్రియామే తీమ్ముక్కు ప్పెరునిలై నిఱ్మామ్; ఉరడై య ముత్తైపుట్టివాతే స్నీతమ్ పట్టికొక్కున్న “శేయతాయో” ఎన్న మ్మ, ఇజ్జుతై అశవటిస్తో మెన్న తుణ్ణికై కుడ్డడలాయివిషమ్; ఇతుపర్ణర్థాశాకవణ్ణోవధుతు. (అతివతాయ్) ఇవటియువమైయుమ్; పిట్టైతజ్జుకొక్కురు ఈత్తయిలై యెన్నిరుక్కితార్కార్కాల్. శ్రీన్నగోవరై “ఎమ్మున్నిరాయ్” ఎష్టుమ్, ఇవచై, “అతివతాయ్” ఎష్టుమ్ శౌల్మకై యాలే, ఇవల్లో సెఱిలే ఉణం తీయడ్డానాల్ నమక్కు అవసై పైఅలానతెఱ్ఱు కువాలాక ఉణం త్తుకితార్కార్కాల్.

ప్రదమాన తిరుమ న్నమే!. (అతివతాయ్) తిరుమ న్నమతివశుకై యావతీ - స్వార్థప్రకాశకమాకై.

అవశ్యడైయ సంవాదక్షోణు ఉచ్ఛేపుక్కు కుగునై ఎమ్ముచ్చుకి జార్కళ్. (అమృతమూడఱుతు) “మాతాపితాక్కుభుక్కునాన్ పరత న్ననణో” ఎన్న ఉనక్కుక్కొణ్ణుప్రశ్నలనొణ్ణుతపడి అస్తుతేర్తుతుతువర్క శనుమతిక్కొణు వస్తుపుక్కుమీ, నీ ఇని ఉఱ్ఱుకిఱితెన్నెనిజార్కళ్ (అమృతమూడఱుతు) తిరుక్కేయిలేసీర్ విమ్మద్వాతే ఆకాశానవకా శమడైయ విమ్మనశర్ను, వరైయాతే ఎల్లార్తలైకచిలమ్తిరువడిక కైవైత్తు, భూమియైలశన్నికొణు, దేవజాతిక్కు కుడియరుసైకొస్తు ఇన్నాపికికై ఎమ్మతిక్కొణ్ణువనే!.. (g) “ఇరువిశుమ్మినూడుహో యో” ఇత్యాది. (అమృతమూడఱుతు) ఇత్తాల్-నిరుపాధికరణకనాకై యాలే రణకశ్యమే విశ్లేషిరాక వశర్నపడి. (ఉలకశన్) ఉఱ్ఱుకిఱి ప్రశ్నయై త్రమువిక్కొణు కిడక్కుమీ తామైహోనే, ఇరుస్తతేకుడియాక ఎల్లార్తలైయలమ్ తిరువడికికైవైత్తుతపడి. (అమృతకోమానే) ఇచ్చ యలాలే దేవజాతియై ఎమ్మతిక్కొణ్ణువనే.

(ఉఱ్ఱుతెమ్మనిరాయ్) రణకరాయిరుప్పార్కు ఉఱ్ఱువిర కుణ్ణో? ఆణ్ణుమాయ్ ప్రయోజనాన్ నరపరరానవర్కభుక్కొ కార్యమ్ శేయ్యలావతు; అబ్బైకభుమాయ్ అన్యప్రయోజనైకభుమానవర్కభు కార్యమ్ శేయ్యలాకాతో. ఉప్పారైయమ్మికవాత్మారైయమ్ వరై యాతే తీణ్ణుకిఱి నీ, ఆశైపుట ఎజ్జై తీణ్ణులాకాతో?.. నీయే అర్థయాయ్ కార్యమ్ శేయ్యక్కడవలునక్కు, నాజుశర్మికైకున్నర్థమో. నీ-నిపుణారాన ఇన్నాపికభుక్కేయో కార్యమ్ శేయ్యలావతు; అనిపుణారాన

(అమృతమిత్యాది) నిరీశ్వరవాదమ్ పణ్ణుమవర్కభుక్కు అవ కాశమఱుమ్బడి అభివృద్ధనాయ్, ఇవ్విభూతియైతన్ తిరువడికిన్ కీఫే శేర్తుక్కొణు నిత్యనూరినిర్వాపకనానవనే!, ..సంసారికభుఱక్కుమీ తీర్కువవతరిత్త నీ ఉఱ్ఱుతొఘీయవేణమ్.

ఎంటో కార్యమ్ కెయ్యలాకాతో? ఉఱువువారై యుమ్ తథువక్కడన శునక్కు ఉండ్రున్నద్దాడె తథువలాకాతో? అవిశేషజ్ఞమాన విభూతి క్యాక ఉన్నై కొక్కడుత్తాల్, వాటియథిహార్కు ఉన్నై కొక్కడుక్కలాకాతో? కిఫ్ఫఖుస్తై ఆక్కెపుడూతే ఉన్నైయూక్కెపుటు ఇధువు క్యాడలాయిన్ త్రాకాణే!

(ఉప్పుర్కోవూనే) సిత్యసూరికథుక్క కాంట్రికొడుత్తు కొక్కడై నిచ్చెఱ ఇచ్చుస్సాపువూన్. నమక్కు శిరోభూషణమానతియ వడిక్కై యిట్లోకాదుమోడై యునుత్తప్పతు; ఇల్లారువాళ్లోయే? ఎఱు అవర్కథుమోలోఇమ్మడియిరుత్తే. (ఉఱ్ఱజ్ఞాతెమ్మనిరాయ్) (८) “సదా పశ్యినీ” ఎన్నిటైనైకొట్టిల్ మూచ్చడఱుమ్మియానవర్కుతే పుడవ డితు, ఎజ్చెంకను, ఎబ్బుక్కు ముక్కుట్టాతే ఉఱ్ఱి, ఎజ్చెయమ్ పడవడియాణే ఎమ్మనిరాయ్. (ఉఱ్ఱజ్ఞాతెమ్మనిరాయ్) ఇఱ్ఱుఇరక్కపుమ్ అశక్కపుమ్వేణ్ణా; అన్యాసైతే అనుభవిక్కునష్టయుమ్. “ఉలకళన ఇత్తై ప్పాలే ఉఱ్ఱుకితాయ్” ఎన్నిఱ ఎజ్ఱో వయిన్ త్రైరిచ్చుతే కొక్కవషై యుమ్. (९) “సడప్పకాల్కర్లో నొన్నకో,” (३) “ఇప్పుడితాన్నిణై తావియవషైనా” (४) “అస్తివ్యులకి మశస్సనవషైవేకొల్” (१) “తాళ్లులకమశస్సనషైవేకొల్” ఎన్నితే ఇవర్కళ్లో వయితెరివతు.

(ఉఱ్ఱజ్ఞాతెమ్మనిరాయ్) (८) “ఎలిపకలెన్నా తెప్పుతుమ్” ఎన్న అపడియే ఇరావుఅక్కమిణ్ణి, పకలుఅక్కమిణ్ణిక్కే, పాపావర్కళ్లో కార్యమ్శేయతు తిరిన్న, అతుతలైక్కుటిసపిన్నిమ్, (१) బుంబుంపున్నిధిమ్” ఎఱు పుణ్ణపట్టు, పిన్నిమ్ తానుఱ్ఱుతవనషో. (౨) “అనిద్రస్తతతం రామం” ఎన్న కేటిరువపడి అధికితాయినునతు. “కోవిన్నా” ఎన్తొండ్డె

(१) సామ-ఉ-గూ-అ. ॥

(౨) తి-చ-మి-గ. (౩) తి-వాయ-గ-3-ఔ.

(४) 3-తిరువ-34,

(౧) ४-తిరువ-32. (౨) పెరియతిరువ-12.

(२) కార-క-42-32.

(౧) రా-స-34-44.

అవళ్ మన్నే నిష్టప్పెన్నెన్నిలోమ్; అవతారప్రమాజనమ్ పెన్నెన్ని లోమెణ్ణిరుసపడిక శైలామ్ అచ్చినోమిఁఁ. (ఉమ్మర్కోమానే యఱజ్ఞాతే మున్నిరాయ) ఉభయవిభూతియోగత్తాల్ వన్న శైలక్కడై య ప్రణయని కళోడేయో కాటువతు. ఇప్పుడి ఇవర్కళ్ శొల్చెయితెయమ్ “అణ్ణ రై యు మిపి నష్టే ఎముప్పిన్నెన్నిలర్కళ్; ముడైతపినార్కళ్; ఎము నియకిల్ నాముమ్ కూట్టావుతోమ్” ఎష్టుపేశాతేకిడ్నాన్.

(१) “ఆఖ్యాతిహాదయంహాదా” ఎష్టుమ్, (२) “ప్రేతీత జాస్తుకోసలాంి” ఎష్టుమ్ నినైపుమ్ పారై న్యయుమ్ అఱియుమవక్క ఛాకైయాలే, “క్రమమతపినోమాకాతే?” ఎష్టు నమ్మిమూతపిరానై ఎముప్పుకితార్కళ్. (శెమ్మాన్కమ్లడిచెల్వు) కృపున్ పిన్నే పిఱ క్క, మున్నే పొళ్లాల్ పొలియవిట్టిపిఱద్ద శీమానే!. ఇశ్శైయపెయమాళ్ పిన్ పిఱను వెన్నెన సమ్మతు-మున్ పిఱను వెన్నెనష్టో నీ. (३) “లత్సు ణోలభ్యుసమున్నింి” ఎష్టు అవరై పోలే మున్ పిఱనుకై ఇచ్చర్యుక్కియై పెన్నెన్నాల్, అవరై పోలే ఉఱజ్ఞాతిరుక్కునుమ్ వేళ్లానో? . వెను మాళుమ్ పిరాటియమ్ కణ్ణాచుమోభు పుఱమ్మేమతిశాయ్ నిన్నునోక్కు-ముత్తుయితే అవర్; కృపునై యుమ్ వెన్నుకై యుమ్ శేరిము మెన్నెన ముడై యవనష్టోసి. (४) “సన్నేశే స్నామమథురైః ప్రేమగరైభు రగర్యతేఃి! రామేణాశ్వాసితాగోచ్యై హారిజాహ్వాతచేతసఃి” ఎన్నిఅపడి

ఇప్పుడి యెముప్పిన విడు త్రిలుమ్ ఎమున్నిరామైయాలే, అనన్నె ఎముప్పుకై కాక్కత నమ్మిమూతపిరానై ఎముప్పుకితార్కళ్. (శెమ్మున్ కమ్లడి) శివున్సు) హాఁయవాయ్ స్వర్ణాలే శేయ్యప్పటి తిరక్కుభుతై యుడై య; స్వశేషత్వంత్తిలే భగవచ్చేషత్వమ్ అన్నతి మామ్బుడి యుక్కయాలే తిరువడిక్క వినుతుపూర్వానవెఱ్ఱుమామ్.

(१)

(అ)

(३) రా-చ-గ-భ-.

(४) వి-పు-గి-అర-అం.

యే ఎజ్సట్ యుమ్ అవనైయుమ్ పొరుష్టవిడుకిఱ ఉనక్కు ఉఱజ్జువిరకు ట్లో? . (పలదేవా) “బలదేవర్” ఎష్టతిరునామమ్. (2) “బలైకిధామ ని” (ఉమ్మియుమ్ సియుముఅట్లేర్) ఉనక్కుభవ్యనాన తమ్మియువే అవనుక్కుభవ్యనానసియుమ్ ఉఱజ్జుతోథ్రియవేఱమ్. అవనుమ్ విఱ పాపలే పారత త్రయ్మే కొడ్డాడ, నీ ఉన్ స్వరూపత్రాలే పారత త్రయ్మే కొడ్డాడ, నాజ్జిభ్రదేహమితనెయో? . తిరువస్త్రామ్యముక్కు పాపర త త్రయ్మేస్వరూపమితే. (3) “శైఫ్టాల్ కుడైయామ్.”

(ఉమ్మియుమ్ సియుమ్) ఉనుడై య స్వర్గత్తాలే ఉఱజ్జుకిఱ అవనుమ్, అవనుడై య స్వర్గత్తాలే ఉఱజ్జుకిఱసియున్. అవన్ పారత త త్రయ్మతాలే కటికొడ్డాఱుకిడక్కుమ్; ఇవన్ ఆంర్తామైయాలే కటి కొడ్డాఱుకిడక్కుమ్. (4) “పుల్ కుమటైయామ్” ఎష్ట నా య చిచమారైపీరిస్టాల్, ఆంర్తలాయితే యిమపుతు. పిరాటియైపీరిస్టు నెడు నాజ్జిరుస్టార్; ఇత్తై య పెరుమారైపీరిస్టిన్చు అముతు శేయుతిలర్. (5) “ల త్కుసేనగతాంగతిమ్” ఎష్ట - ఎన్తమ్మిపోనవభీయేనానుమ్ పోమితనెయైమ్మానుచినార్. (ఉమ్మియుమ్సియుమ్ఉఱజ్జుట్లేర్) పడుకైయిటే శాయుస్టార్ ఉఱజ్జుమితనెపోక్కి, పడుకైక్కుక్కుమ్ ఉఱక్కుముట్లో? . అవనేపడుకైక్కుయాననీ ఉణర్ స్తు, ఎజ్సట్ పడుకైక్కుయుముఱర్ త్తి ఎజ్సట్టుత్తారాయ. (6) “పామ్మటైపుళ్ళికొడ్డామాయనార్” (ఉమ్మియుమ్సియుముఅట్లేర్) ఇపోతు కిడనుఅజ్జనాజ్జ ఆరైకశాయ

(శైల్యపలచేవా) ఇప్పడిసమ్మస్తునాసబలదేవనే! . (ఉమ్మియుమ్ సియుముఅట్లేర్) ఉనక్కుభవ్యనానక్కస్తునుమ్ అవనుక్కు భవ్యనానసియుమ్ ఉఱక్కుతోథ్రియవేఱమ్.

(7)

వనైముప్పినపోతే ఎమ్మనిరాతే, నాజల్ పటతెలామ్ సీ ఎజల్ వాశలిలే పుడవితే పుకుకించాయి.

(శైమ్యాంగ్రథలడియిత్యాది) నాజల్ ఉనైట్ కాటాంగ్రథుకిఱ పోతే ఎమ్మనిరాతే, పినై తని తునియే కాటాంగ్రథువితే సీతాన్ పుకుకించాయి. ఇధవిల్, (1) “నడతెకశిలామ్ నాకణైకే శైషురెత్తి” ఎనార్కథ; ఉండినపోతు, (2) “తిముకతునాకణై” ఎనార్కథ; ఉకన్నపోతు, (3) “నాకణై మిశైనమ్మిరాన్” ఎనార్కథ. శ్రీగుహపైరుమాల్, మహారాజర్, తిరువడి, విధిషణ్ణార్థ్యన్, ఎల్లార్కుమ్ ఇశ్శైయపెరుమాళితే పురుషకారమ్. ఆనపిన్చ అపైనై యుమ్ ఎమ్మప్పి, నీయు మెమ్మనిరాయ్ ఎన్నితార్కథ. (12)

అవ_పతినెట్టామ్మాటు. (ఉన్నమకళిన్రన్) కీళ్ల్_ననగోపర్ తొడక్కమానారై ఎమ్మప్పినిష్టతు. ఇన్నేర్ తియెల్లామ్పట్లాల్ ప్రయోజనమెన్; వేర్నర్క్కడియానవల్ తనై ప్సర్నర్వేణ్ణావో?; ఇవిట్లు నీట్లుతలాల్ ప్రయోజనముణ్ణో?; “ఉఱజ్ఞాతెమ్మనిరాయ్” ఎన్నవిడ_తిట్లు లుమ్ ఎమ్మనిరాతొఫీనితు, తిరువాశల్ కాక్కుమ్ ముతలికథ శ్రీనిగోపరుళ్లార్ తొడక్కమానవర్కశైయెమ్మప్పినాలుమ్, “ఫలవ్యాపియానతునప్పినై మునిట్లాలనో” ఎష్టు, కృష్ణనిర్మానాకం్కాట్లు వేర్నర్క్కడియానవల్ తనై యే పర్నర్నవోమెష్టు నప్పినై ప్పిరాటితనై ఎమ్మప్పితార్కథ.

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ_పతినెట్టామ్మాటు. (ఉన్నిత్యాది) ఇసాటీల్, ఆచార్యన్ మునిటైయాక నమ్మమూతపిరానై మునిటైముప్పిన విడ_తీలుమ్ ఎమ్మనిరామైయాలే, అననై ఎమ్మపవైకైకాటాక పురుషకారభూతైయాన నప్పినై ప్పిరాటియై యెమ్మప్పికితార్కథ.

ఎమ్మెరుమానై పేఱుకె క్రూ - పిల్ రాటీ పురుషకారమాక వేఱమ్; ఇవళ్ తిరువడికైపైన్ ఱువార్క్కు ఇవళ్తన్నడైయనిరోతుక కృపై యేలమైయమ్. (१) [న మోన్నరామాయసలత్కాయదేవైచ తస్యజనకాత్మజాయై] ఎష్ట - శ్రీజనకరాజనుక్కు నీ యేఉనై కాక్కటినాప్పేలే, అడియేనుక్కుమ్ నీయేనస్తు ఉనైక్కాక్కటియరుశ వేఱమ్ ఎణాన్. నెరుపైప్పన్ ఱుకై క్రూ నీర్వేఱమ్; నీకై యా న్ ఱుకై క్రునీర్తానేలమైయమ్. “పలతేవా” ఎష్ట, కీఫ్ ఇవన్క శైథుప్పిన కృష్ణన్నడై య తమైయనార్తామ్, తమిఖయాయిప్పిఇన్ వహస్తైయిలే,

(२) “సీతామువాచాలతియశా రాఘువాచ్చమహావతమ్” ఎష్టపిరాటి మునినై యాక చ్చరణమ్మక్కు, పెయమాళ్, “పోరవాణ్ణతు, నీనిల్” ఎణ్ణసజ్యల్పైయుమధ్యిత్తు అవరై పైన్ ఱుప్పొనారిఁ.

కాకమ్ అపరాధ త్రిన్నడై య ఎల్లయిలేనిష్టైనైత్తు, పిరాటిసనిన్నిథి ఉడ్డాకై యాలే ప్రపన్నర్ పెఱుమ్ వేన్ ఱైపైన్ ఱైతు. (३) “వధార్వమపి కాకుత్తుంఁ” మహారాజరుమ్కెట్లు, అరాజరాయ్, నాలుముతలికభుమ్ తామమాయరుక్కు, పిరాటి, తన్ తిరువాభరణత్తై తిరువుత్తరీయత్తిలే కట్టివిఘవిడ, అతుమున్నాకవితే పెరుమాకై చ్చరణమ్మపుకుస్తతు. మహారాజరుక్కుమున్నేవస్తుకణ్ణెలనో తిరువడియెనిల్; అప్పొతు, పీరతుక్కుమ్ అభుక్కుమ్ తోన్ ఱు, శూర్పుణాథయోపాతి అడిమైపుకాక్కన్; ఎమ్మెరు మాన్ అస్తననై నోక్కి అరుళిచ్చెయితపిాతమ్, (४) “మాయన్ అణ్ణోతియ వాక్కుత్సైక్కల్లార్” ఎష్ట ఇఘవపడుమ్మడి ఆంగ్యోర్కభుక్కు ఉడ లానాప్పేలే, పిరాటి, రావణానై కుటిత్తు అరుళిచ్చెయితపిాత్తై, శింశపావుత్తుత్తిలే మత్తెనిరుద్ద కేట్లు, (५) “సీతామార్పిత్యతేజస్స్” ఎష్ట అధి

కార శుద్ధియుణ్ణాయ్, తన్ స్వచ్ఛాపమ్మె పెన్ర్ రు ముట్టె యఱిను అడిమే పుక్క, (१) “దూతోరామస్య” ఎష్టవాయలే (२) “దాసాహంకోసలే ద్విస్య” ఎన్నితుమ్ కేయతు, తన్ స్వచ్ఛాపమ్మె పెన్ర్ రు, (३) “ఏవసరప్యవ్య భూతస్తు” ఎష్ట-స్వచ్ఛాపమాన ఘలమ్ పెన్ర్ రుతుమ్ పిరాటియై ఆశ్రయి తపిని₂ కే.

పుషుషకార భూషైయాన పిరాటియై పేరమైత్తు భుజక్కుస్తన్ శూర్పుణాథ - తుట్టె యఱియామల్ అస్తరప్పుట్లో. (४) “తనైన ‘స్నాట్’ ఎన్నితిల్ కున్ర్ రుముణ్ణాయినే; *కొక్కె యరకిస్తియాకే యాలే యితే అనరపుట్లు. పిరాటితెంటు ముట్టె తప్పవ్యాస్త్రసరాపణన్ ముడి స్వపోనాన్; ఇరువురై యమ్ కేరప్పన్ నీన విభిషణ్ణాయ్ అలల్చోర్ ద్వామ్మస్వపోనాన్. (५) “మాశతిరితుపెన్ర్ రు సమ్ముడై వామ్మపువాయ్ కిం-న్ఱువా!” ఎష్టారితే ఆభ్యూర్. తన్నుడై య కర్మజ్ఞానాధ్యపాయజ్జ శాలే ఎమ్మెరుమానై పెఱవిరుక్కు-మతు ఇంచియించి; అవన్నో విట్టు ఎమ్మెరుమానుడై య కృష్ణైయాలే పెఱుటా-శతిర్; అస్తక్కుపై క్కుడియాన పిరాటియై మునిట్లోక్కుణ్ణు పెఱుకై మాశతిర్. (६) “ఎనక్కెయరుళ్ళ కళ్ళ కేయ్ వితిశూభ్రమ్తాల్” ఎష్టార్. అతుక్కుడియాక (७) “మాత వనెసెతు” ఎష్టార్. ఉపాయ లిల్ వణ్ణాల్ ఉక్కిమాత్రమైనటు; ఘల త్రిలేవ్వనవాతే సమనిసమనికిళళవుమ్ కేల్ వామ్మస్వపోయ్ త తెగితార్. (८) “తిరుక్కుణ్ణేన్” ఎన్తాడగ్గె, (९) “తెనమరమ్పుమేల్ తిరు - శార్యునమక్కుస్తుమ్” ఎష్టరుచ్చెయ్తార్. ఇక్కె యడియాక ఇథిన్ ఎమ్మెరుమానారుమ్ గద్యత్తితే ముతలిలే తమక్కుడ్వయనిపై యుణ్ణాక వేణుమెను పిరాటియైచురణమ్ముక్కార్.

(१) రా-సు-३८-१. (२) రా-సు-४-३४. (३) రా-యు-१-१३.

(४) పెరియతిరుపు-१४४. (५) తి-వాయ్-१-२-१. (६) తి-వాయ్-१-२-२.

(७) తి-వాయ్-१-२-३. (८) ३-తిరువ-१. (९) ३-తిరువ-१००.

ఇవర్కట్టుచే అప్పిడియే ఒరుపాట్లలే నప్పినై ఎప్పిరాటీయై చ్చరణమ్ముక్కు, అన్నరమ్ అన్నసింగ్రహపరికరమాయనిను భయద్దైబి, ఒరుపాట్లలే ఉపాయసిద్ధిక్కుడలాక ఐవనై పున్రథ్రి, ఒరుపాట్లలే ఉపేయసిద్ధిక్కుడలాక అవనై యమనకై యమపున్రథ్రి, ఆక మూన్సుపాట్లాపేనప్పినై ఎప్పిరాటీయై ఎమ్ముప్పి, అప్పో వథ్రియాక ఎమ్మురుమానై ఎమ్ముప్పుకితార్కకళ. అభినివేశసేరిత్తైకశాకై యాలే, కలక్కత్తాలే, కృష్ణన్ పక్కలిలే మేల పిఘ్నాన్కకళ; ఆశయణదకై యమ భోగదకై యమ భేదిక్కట్టుతపడి ఉపక్కిమదకై యాలే కిలక్కుమితే విషయస్వభావమ్. పిరాటిమున్నాకిచ్చరణమ్ముకప్పో ప్రమాణాజ్ఞో శోల్లిన్రథు; ఇఱ్గునప్పినై ఎప్పిరాటీయై యమ్మో శరణమ్ పుకుకిఱతెన్నిల్; పెరియపిరాటియార్కు అల్లాతనాయచ్చిమార్క స్రుచ్ఛన్నాదికళోపాతి ఉపకరణకోటికశాకై యాలుమ్, ఇవర్కటై అవయవకోటియాలే అవర్క నినై తిరుకై యాలే ఇప్పశై పున్రథుకితార్కకళ.

పరదకై యాల్ నాయిచ్చిమార్క మూనై యమమ్ మున్నిడక్కుడవతు; (గ) “మూడ్లో మఱ్లోమజై” ఇత్యాది. పూర్వావస్థాయైల్ నాయిచ్చిమారియవరై మున్నిడక్కుడవతు; (అ) “శ్రవ్ణిమెన్ ముతై మలరాల్ తరణిమజై” ఎన్నక్కుడవతితే. రామావతారత్తిల్ పెరియపిరాటియారొరువడైయమాయిచుక్కుమ్; శ్రీవరాహప్రాందుర్భవత్తిల్, శ్రీభూమిప్పిరాటియై మున్నిడుమ్; కృష్ణావతారత్తుక్కు ప్రధానమహిమిఇవశాకై యారే నప్పినై ఎప్పిరాటీయై మున్నిడుకితార్కకళ.

వాయి.—(ఉపుమతకళిన్రథు) కృష్ణనై “ననకోవన్ కుమరన్” ఎష్టు ఆదరిక్కుమాపోలే, ఇవశై పున్రథు వార్కుమ్ ఇవళుకప్పతు

శోలవేడ్లుకై యాలే, శ్రీనివాస్ పరై ప్రసదీత్తు అవరై శాఖుకై ఇవ
భుక్కు ఉకపెస్తు అవర్ మిదుకై చొంగులుకిటార్కళ్. (ఉన్నమతకళి
న్త్రన్) నాజ్ఞ్ వస్తేముప్పామ్మి (1) *వారణమ్ ప్రోయసిన్నుర్యతుపోల్
మకన్ శేరుకై తృపికిఱతు, ఇవర్ వయిన్ న్త్రిల్ పిఱపీతే. (ఉన్నమతకళి
న్త్రన్) మ తగజ త్రిన్ మిదుక్కుపోలే ప్రాబల్యమ్ కసక్కుఉడ్లుకై
యాలే, కళిన్ రై తశ్శునిష్టుశ్శు మిదుకై యడై యవరెణుమామ్.
ఆనై కళ్ దేహరుతు, అవన్ రై నూక్కుమ్మిడియాన మిదుకై యడై య
వరెనె. కృష్ణ్ ఆనై కొణ్ణతు సర్వశ్శ కిత్వతాలస్తి, ఇవర్ మకన్ కై
యాలేయతే. (ఉన్నమతకళిన్త్రన్) మ తగజజభై యడై యవరెణు
మామ్. ఆనై యడ్లో ఇవర్ కైన్నిల్; శ్రీవసుదేవమ్ తాముమ్
ఒరుమిడతాయిరుకై యాలే అడ్డుశ్శుతు ఇశ్శేయాయ్, ఇస్సుశ్శుతు అడ్డే
యాయ్ ఒణ్ణాయ్ పోరుకై యాలేయమ్, ద తత్పుత్రసుక్కు ఇర్ణిడ త్రి
లుమ్ ప్రాప్తియుడ్లుకై యాలుమ్, ఆనై యడ్లుకై తటిలె. (2) “వారణ
మాయిరఘూభ్” ఎణ్ణతిరువాయ్ ప్పాసియల్ ఆనై కథుమ్ పశక్కుభుమ్
కలను లిరియమ తునై యితే.

(ఓఢాతతోళ్ వలియన్) (3) “యద్ధేచాప్యపలాయనమ్”
ఎగ్గిఱపడియే ఎతిరిక్కై క్కుడ్లాల్ “ప్రతిపత్తమితే!” ఎణ్ణ పితామ్రి
యాత తతోళ్ వలినైయడై యవన్. కంసన్ మాళ్లికై క్కు-థై వి శైల్పవశ
క్కువల్ వలియతే. కుడి యడన్ పొరున్ని క్కుడమైకొణ్ణెర్నునానాకిలిరుకై
తాన్; మికై తానాకిల్ ఉఘ్రుకోగై కొడ్లు తకర్కి-థోమెన్నెర్పున్.

స్వ.—(ఉన్నమతకళిన్త్రన్) ఉన్నస్తిమాన అహజ్ఞారణై
పెలుమ్ బలతైయడై యవనాయ్. (ఓఢాతతోళ్ వలియన్) జగద్వీ
లశ్శుఏమానజ్ఞానబలతైయడై యవనాయ్. (4) “అన్కై” ఎన్నక్కుడ
వతితే. అహజ్ఞారత్తక్కు పితామ్రియాత జ్ఞానబలతైయడై యవ

అననుమ అతటినిఁజే పుకునులభిభవి త్తల్, విట్లుక్కాట్లుగా లైన్సు తల్ శేయ్యాతే, తాన్ ముచెయున్ననై యుమ్ కర్విలే నలియప్పుర్ తత్తు.(ఇ) “అణ్ణోరాయ్ కుక్కలమ్” ఎస్సు * అఖినాన్ రుక్కలిడమానరూరితే. “కం సన్ పడై పీడు” ఎస్సు అఖినార్ అచ్చుకైదువతు ఇవ్విడై చేరియై నిస్తైతే. (తోళ్లవరియన్) నిత్యసంసారియానవన్ తన్నడై య అసీతికఁటై నిస్తైతు అఖినాల్, (అ) “నవిథేతి కుతశ్చన్” (3) “అథ స్ఫుభయజతోభవతి” ఎస్సు-ఎమ్బుయమానుడై య గుణాడై అనుసరితు, బుద్ధిపూర్వకమానచాపత్తుక్క భయశ్శిఱు, మార్యోలేకైవైతు ఉఱిఱు మాపోలే, కృష్ణున్ తీమైబు అనుసరితు అఖిన్ పెణఖుమ్ము, ఇవర్తోళ్లమిధుకైకైనిస్తైతు అచ్చుమ్ కెట్టియక్కలాయియైకై; (ర) “బాహలారామస్యసంత్రితా” ఎస్సు పరాటి వెయమాల్ తోళ్లై అణ్ణుకొణ్ణు అచ్చుమ్ కెట్టియక్కుమాపోలే.

(తోళ్లవరియన్) “ఎమ్మెరుమానుక్కు-ఎన్ రుకురుకిఱతో” ఎస్సు అస్తానేభయశక్కైకైపణ్ణి, మజ్జాశాసనమ్ పణ్ణుమివర్ క శాకై యాలే, కృష్ణనైపోలే *పినై నెడుముణైతో శైవిసుమ్ముతల్, అల్లతస్సుశై పోలే *పినైతన్ కాతలణ్ణన చెయనోళ్లనలమ్ పేణుతల్ శేయ్యాతే, తజ్ఞోధనమాన అమ్మిఖునత్తుక్కాపలుడ్డైను ఇవరుడై యతోళ్లమిధు కైకై అనుసరికిం-ఱార్కాళ్లు, తజ్ఞోభయనివ్వుతోక్కాక. (ఒడాతతోళ్లవరియన్) కృష్ణున్, తోళ్లు శాస్త్రమామల్ ములారై తుర్కువల్ల నాయిన్ గుభుజబలముడై య ఇవర్వనుయ్యిల్ పిఱప్పఁతే. (ఒడాత) నాటిల్ నడై యాడాత తోళ్లవరియై, యడై యన రెన్నపుమామ్.

(ననగోపాలన్) ఏశ్వర్యత్తాలుచే భుజబలత్తాలుముడ్డానమే సెక్కు తమక్కులవ్వరుకిల్లాతాపోలే, “ననగోపాలాపెమునిరాయ్” ఎస్సు పెణ

క్రూరు నుండి నుండి పులామ్మణి, తాళ్లోన్నారుడైయ రత్నం తీర్చి రిష్టు తమె యత్తె త సీఫైన్యెచ్చాలుకిఱతు. (మరుమకశే) ఇవళ్ల, కున్చుర్మమకళ్లు” ఎణ్ణల్, అఱియాళ్లు; శ్రీనస్సగోపర్సమఖ్యానమే యున్నఱు అఱిసినుపుతు. శ్రీనస్సగోపర్ మామనాయ్, కృష్ణసుక్కుర్నియాన ముత్తెయాలే బాల్యత్తిలే ఇంక్కే నశరుడైయాలమ్, వాళ్లకైక్కుపుట్టపడియాలమ్, ఇవర్ మరుమకశైన్నతెన్నె నిస్తేతి గ్రమాలమ్, ఇవళ్ల ఉక్కుమతాకైయాలమ్, ఇవళ్ల విరుపుఖుతు ఇవరుడైయసమఖ్యానమ్.

(మరుమకశే) ముక్కనుక్కు సంసారమ్మాంసే, ఇవళుక్కప్పిజన స్తుపకారమావార్కున్న కృష్ణవేంబుమితే. మనిచ్చర్ నోవ

శ్రీను కార్యమ్ శేయ్యమిడ్ తీల్, “అఱమ్ శేయ్యమ్ నస్కోపాలనుక్కుమహుమకళ్లు” ఎన్న లాయియక్కుమ్ము. (ఒ) “స్ను పాదశరథస్వ్యామం శత్రునైన్యప్రతాపినిం” ఎన్నెంజిల్ మామనార్ ఇరున్నారాకిల్, నాన్ ఇవర్కశే నడువే ఇవ్విరుపిరుక్కుచుమ్, ఇవ్వార్ తైలొల్ పుమ్ వైయారితే ఎణ్ణాళ్లపిరాటి. తిమహాయస్మిదియలే కృష్ణవేంబిజనతుక్కప్పిన్న క్రమ్మక్కుర్నిశ్శైయమ్ ఒభ్యైన్సార్ - ఇస్ట్రపాట్లే ఇల్లాతార్ణాం; పాచుల్తుముక్కడియల్ వెంగల్ శైల్పార్కున్నమ్ సాధారణమన్ను; నమక్కు విశేషమెన్ ఎన్న పేశాతేకిడన్నాళ్లు; (నప్పిన్నాయ్) ఎన్నితార్కళ్లు. తజ్జుడైయ కేశమ్ లీర్కైక్కుమ్ తజ్జుడైయ ఆ తీ ఇవళుడైయ సెస్థిలే పదుత్తుకై కాక్కవుమ్ “నప్పిన్నాయ్” ఎన్న వేరైచ్చాలుకితార్కళ్లు. తాజాల్

నెన్నమామ్. (నస్సగోపాలన్) ఆస్థనిర్భరమాయ్ ఆశ్రితరత్కనాన తచార్యనుడైయ. (మరుమకశే) ఆచార్యనుక్కు ఎమ్ముమాన్ పుత్ర నద్విధేయనానాల్, పిరాటిమరుమకశాక్కుత్తైయిత్తెయితే. (నప్పిన్నాయ్) తిరునామమ్.

(ఒ) గా_సు_33_గా. † కమ్మక్కుర్నిశ్శైయుభైన్సార్-తురుపవుఢఫీశిన్నకక్క.

పోలేయన్న అక్కెక్కాన. (కోట్టియ్యై తునకాణ) (१) కూవెన్ను మాల్ ” ఎస్తు ఉనక్కు వయిజెరికై కుడిలే మాటి య్యా తెరియాతే. ఎజ్జె పోలే (२) *కోట్టియ్యై పుతనమున్నామ్ కుళ్ళికి శుష్మివేణ్ణావే ఉనక్కు.

ఏగ్గామ్ శామ్మోఅమ్ కోట్టికూసక్కు-ఉనతాయ్యోవిప్పతు; అఫ్ఫె ఇప్పొ తెక్కిర్నషిఖమ్; ఇతులడై యాశమూచిమాఘాతు; వేశ్చడై యాశి ముణ్ణాకిల్ శ్రోగ్గుజ్ఞోఛైన్న; (మాతిప్పస్వర్ణ మేల్ పలకాల్ కుయలిసజ్ఞల్ కూపినకాణ) కుయల్ రూపినతు అడై యాశమణ్ణోవెన్న; ఒరుణుయల్ సూప్పుగా బుద్ది విడినతాక్ వేఱమోవెన్న; కుయలిసజ్ఞల్ కూపిన్తైన్న; ఒను తిరథాక ఒపుకాల్ మాపుమోతు విచిపుక్కు-డల్లో పెన్న; తిరళ్ లిబ్రాక ప్పులకాల్ కూఫుమిలు ఉంఱుణ్ణోవెన్న; ఉంఱుణ్ణోలే అనుస్టలే పలకాల్ వాయ్ నెనువిన్త్రిగై సెకాఱ్లోఛైన్న; (మాతిప్పస్వర్ణ మేల్) ఇప్పొమ్ పడుకై, యాసిజ్ఞమ్ ఇంకై ఉంఱుపుమోపు ఏచ్చి తాక వేణ్ణావో. (3) “ నొపజసంస్కరన్ ” ఎస్తు ముంస్ సంసారయాం గైహై మఱి మాపోలే, పడుం, వాయ్ చ్చి చె చెచ్చి గాయిజ్ఞాసియవనై యమ్ ఉంఱుమోపు విచిస్తతాకి సేణ్ణావో. (పలకాల్) ఉనొక్కుమ్ ఉన్ చే చుచ్చమే ధారకఃగాక ఇంక్కుక్కు-డువైచై, ఉన్నైకాక్కు జూమే కిరతి

చెముస్సినిఇార్కిల్ ఎన్న; అసర్కిల్ ఉంఱుగ్గుటుమేస్సు - స్టోల్స్ స్టోల్స్ దెస్సు; (మాతిప్పస్వద్వర్ణ మేల్ పలకాల్ కుయలిసజ్ఞల్ రూపినకాణ) వేదా నంచిలే వేదాన్నాజ్ఞాయినుభియాసిఱుణ్ణుమ్ నాథమాముసర్ దిలుమ్ పరమభాగపరిసమూహజ్ఞల్ సంగ్రహముత్తు దెస్సు గ్రహియుమ్ ఉన్నైకాక్కు ముంచై, నాక్కుబట్టిస్తుంట్రు పులకాల్ కూవానిస్కాణి.

(१) ప్రముఖ-ము-१२-१०-१. (२) నా-ప-३-१.

(3) ధ-చ-८-३.

నాట్కు ఉటిక్కాడో పుకుకిఱతు; (గ) “తయిర్పుభూమ్ శోర్థర్భాకు” (ఇస్కోల్), మేలేబుతిర్భ కూవానిష్టతు; కీథ్ బరుతిర్భ కూవాసిష్టతు; ఇనె యొన్నట్టేళాతే ఉఱసుకిశాయ్ నీయేయితే.

(అ) “కణపడై కొభుమిశజ్ఞయిలే” ఎన్న “ఉఱసుకిఱకుయిల్ క్షై యుమ్ ఎముప్పి కూడావచ్చొఇమవర్ క్రాకే యాలే, కూవాతపోతు శిజ్ఞల్ *ఇఱుషనినుమ్తుఱ త్రివిడుప్రోకేసు, ఉరిలుకిట్టాతే కూడాలిమూ కొక్కొఱ్లు కూప్పిడుకిఱతి తనె; విషిష్టత్తు” ఎన్న వేళాతేకిడ్వాల్చ. (పద్నా రమిరలి) నాజ్ఞల్ శొన్నవర్తులుక్కొల్లామ్ ఒర్లో ఉత్తరఫ్ఫాలి ఉట్టేకిడక్కిట్టతు ఉన్ కుత్తనమ్కె యితే. (పద్నార్పిరలి) నాజ్ఞల్ శొన్నతెలామ్ ఉన్ సెఫ్ఫిల్ పచాత్రాఘికిఱతు ఉన్ శేరుక్కితే. నొప్పనై బరుక్కె యామ్, పస్స బరుక్కె యాలుగ్గాఱమ్ అంత్తుకొక్కొఱ్లుకిషక్కాతు. లీలాప కరణజ్ఞై ఉఱసుమోతుమ్ కైవిడాతపాయియ్ త్తు హంధ్యమి రుక్కిఱ్లపడి. ఇనశుక్కుభోగోపకరణమ్ కాప్పన్; పస్సలీలాపకరణమ్. అవన్ శేన్బరుక్కె యాలుమ్ ఇన్నతే యొమ్కె యాలుమ్ అంత్తుకొక్కొఱ్లు కిడక్కుమాపోలే. ఫ్రినశుమ్మిప్పనై బరుక్కె యాలుమ్పనై బరుక్కె యాలు జ్ఞామమ్కె త్తుకొక్కొఱ్లుకిషక్కాతు. అనసుక్కులీలాయసిపోలేఇనశుక్కుప్పద్ద. విభూతిబరుక్కె యిలే; విభూతిమాన్ బరుక్కె యిలే; నారమ్ ఇప్పుచియొమ్పిన విడుతిలుమ్ ఎమున్నిరామైయాలే జాలకిరస్ట్

త్తాలే పార్టు (పద్నార్పిరలి) ఎగ్గాక్కాకిల్. సత్యమ్తలైయెమున్న న్ననై యుమ్ చేసికైక్కొక్కొఱ్లు లీలారసనునుభవిత్తు, సత్యమ్తలైయెము త్తావాత్, “బరుక్కె యాలే లీలాపకరణభూతరాన చేతనవర్ణయుమ్, బహుక్కె యాలే ఇప్పుకొక్కొఱ్లతనై లీలారసనునుభవిష్టిత ఈశ్వరనై యుమ్కెత్తుకొక్కొఱ్లకిషప్పాలే! ఇతెన్న ఇశ్వర్యమ్!” ఎన్నితార్కిల్.

బ్రాలే; అయినమ్ ఒన్నిలే; ఛేషమ్బిరుకై ఉండే; భోగ్యమ్
బుకై యలే; భోగ్యానమ్బిరుకై యలే. (ప్రార్థనలు) నా గ్రహమ్ అశుభస
మానోమార్కిల్ పద్మాపాతి ఎజాడి యమ్ వేణ ఉన్నికై వ్యవస్త
లాయిర్ట్ లే. సీయమవనమ్ కూడవిష్ణువేర్ త్రియలేనాగ్నికటి, పద్మా
కై యలిక్కువ్యోప్స్థానోపను. ఎజ్జుకై యయమ్పరులొస్సపుప్పిసటి, పను
పిష్టుకై ప్రేష్టానోఉనక్కు. ఉనక్కు, హర్షత్తియాలే పనుకై యలే పూర్వి
ర్తిను; పద్మాపుకై తత్తుముభూత మాడైనుపోయిర్తిను. (ఎ) “ఔర్ధ్విం
కర్మకైః” ఎన్న అననుక్కు విల్పిడి తత్తుముపోలే, ఇనచుక్కుపున్న
పిడి తత్తుముఖి.

శైంకాలే ఉజ్జులైనికై నీలేనాక చౌచూనినిలోల్, సిజ్జు
తాన్ పన్నకార్యమ్ ఏతు; ఎన్ కైయ్య దైనై క్రుఱతస్సు; (ఉన్ మొత్తసన్
పేర్ పాడ) సీయమవనమ్ దైత్యసనైకొణ్ణాడి బహుపక్షించుపర్
ఉత్తరాలి ఒత్తనిలొమే, ఉన్ పడ్డ సైలేన్ని ఉనకాల్కలుని, ఉనై
శోల, సీ ఒన్నక్కు ఒన్పుతులొలుమోటు నాగ్ని అవనుడైయ తోల్చీ
యమ్ ఉన్నడైయ ఎన్తోయమ్ తోన్తో ఉనక్కు వేణుచవవోమ్
శోలి ఉపకంక్కుస్థామ్. ఇఱుసయమ్ ఒన్మాయ చౌచూమసమ్ పిరింపన్నామ్
తాయ్ కూడాన్తోయటే ప్రవడైల్ నిఱుపు. (ఎ) “అస్తివ్ మయా
సాగపు” ఎన్న పెరమాల్తోల్చీన్ను, పిరాటి ఇడై యపెనుమాభుక్కు
అపుచ్చెయ్య; అపర్విరాచిపడ్డ సైలే నిప్పాపోలే. (ఉన్ మొత్తసన్)
ద్వయుల్ ప్రఫమపద్మాప్రియే శోసకింపార్కిల్. (పేర్ పాడ)

కప్పుత్తుమిన్నిర్ము జెయ్యైన్నెఱువత్తెన్నుస్సు; (ఉన్ మొత్తసన్ పేర్
పాడ) సీయమవనమ్ పర్మాజైక్కుయాల్ ఉనక్కు అవన్ తోన్తోల్చీల్లు
అవన్తియనామఁడై ప్రాం.

గూ-పాట్టు వ్యాఖ్యానమ్.

(1) *నాయమేపలవుముడై నారణవమ్ములుఱ్ఱ. “ఇన్నా రచియాన్, తీవ్ర బహిమాని” ఎన్న పడె లాపుక్కు బహుఅనధియై. [నారణవమ్ము] సీర్ టోట్ చ్ఛామువాముచేసర్ న్యధి రష్టో. [సమ్మి] ఉసక్కు న్యాజ్ఞశ్చ హేఱమో, ఇంద్రాథై యొట్టియవే పూర్వరనోవెన్న, ఇప్పుడి అవసుక్కు ఉచ్ఛవశిల్పి గ్రంతికుట్టు, “ఆకిల్ కుణ్ణా? తిఱ” ఎప్పాళ్; ఉన్నడె యార్కుక్కు నానోతిఱిస్సేవెన్నాన్.

“స్తోభ్ పసుపుత్రికోళ్” ఎన్న, యవ్ గ్రిథాలే తిఱక్కులామ్మిచే పడివెత్తేనే, తిఱనుకొఱ్ఱుపుక్కు కైప్పాళ్; “ఎజ్జాలే పెఱమిముక్కుము నర్కిళ్హో న్యాజ్ఞశ్చ; ఉన్నాలే పెఱమిముక్కుము నర్కిళ్హోకైప్పాళ్; ఉన్నకే పార్క తిఱక్కి అనర్కిళ్హో” ఎన్నికార్కిళ్హో. (శ్రీమదైతిషపురాణికోళ్హో న్యాజ్ఞశ్చ) (2) “మాశుచండి” ఎన్నమ్ కై పార్క తిఱపురాణికోళ్హో న్యాజ్ఞశ్చ; (3) “భావేయాశరణాపొనసి” ఎన్నమ్కై పార్క తిఱక్కి అనర్కిళ్హో న్యాజ్ఞశ్చ. స్తోభ్ పడిన పాపముక్కు అంశవేణ్ణావెనియితు పెఱమాశుడైయ (4) “అంగ్కుత్” ఎన్నతిఱక్కు; ఈస్వరస్వాత్మన్యిత్తుక్కు అంశవేణ్ణావెనియితు పెరియిపిరాటియార్కిళ్హోవై తప్పలేకై. అననుమ్కై పుడుమ్కై యిఱ్ఱ. (5) “తనకే మేలన్కై వెత్తు” ఎన్న, ఆంశమిముతామ్కై ప్పుట్టుమ్కై మేలేయను క్కుమ్ కై. (శ్రీమదైతిషపురాణికోళ్హో) పన్నమిచిన్న చ్ఛిన్నడై.

ఆకల్కితవే లభించేశ్చిర్పుక్కు కైన్న; అతుకొడుతూ. (శ్రీమదైతిషపురాణికోళ్హో) సౌందర్యసౌకుమార్య సాగంధ్యజ్ఞాలేతామ్కై పోత్తులింగ్కై యాలే. ఇవ్విడ తీల్ కై యావత్తుభ్యాసమ్; (6) “భాసిక్కైతా” ఎప్పారింటే ఆంగ్సుర్క. జ్ఞానర్థక్కు సౌందర్యసౌకుమార్యసాగంధ్యజ్ఞానన్తితరవిషయనిన్నితి సౌందర్యమ్; స్వభ్యాక్తయ్యనివ్వితి సౌకుమార్యమ్; నిరతిశయ ప్రేమాశ్రుత్యమ్ - సాగంధ్యమ్; ఇప్పుడిశ్చమ్ముక్కుజ్ఞానతాలే.

(7) మ-మ్మె-ఒం-స-ఱ.

(8) గీ-గీ-ఎం.

(9) రా-స-గీ-ర-ఱ.

(10) (శి) నా-ఓ-క-ఱ.

(11) ఉ-వాయ్-అ-ఎ-ఱ. † (పా) వైత్తిక్.

ఇవర్కళ్ల ఉత్సాహియరక్క నచ్చె యొక్క వైపు వ వాణ్ణాతెట్టు, వచ్చె యొక్క దుక్కి తిఱక్క ప్పుక్కాల్; (శీరాక్ వచ్చె యెలిప్ప) మేఘమ్ ముఖ్యాగ్ని నరి కు్కుమాపోలే. (శీరాక్ వచ్చె) కథియర్ శోర్ గే నరి కు్కుమాపోలే, వచ్చె యొక్క వ్యాంపాడకిటార్కళ్ల; నచ్చె ను్కుచ్చిచ్చెం వతు-కై యిల్ నిసుమ్ కథులాల్ భీత్కె. విశేషమ్యససమ్లనుభవియాత్రి వచ్చె. (१) “శఖుతస్తమున్ కై నచ్చె” (२) “బండ్లాడియాం” తిరుమకళ్ల” ఎన్న కృతవతితే. (३)* ఇరుకైయిల్ శక్కినె సిల్లావితే. (४) “కథుల్ వచ్చె యొ యాక్కినర్” ఎన్న పెఱుక్కించిసర్కళ్లతే ఇవర్కళ్ల. (५) “శూడకి మే తోళ్ల వచ్చె యే” ఎన్న ఇవర్కళ్ల ప్రాణితపడియే అసర్కళ్ల పూటినా లితే ఇవర్కథుకు్క వచ్చె యుశ్చతు. (బలిప్) కృష్ణసుమ్ ఓచ్చె యిలే ఉణర్ను, నాజథుమ్ ఇధ్వనికేలు వాముమ్మియాకవేణమ్.

కృష్ణసంశేష తుక్క విరోధమాక వాణ్ణాతెను కిడవిడత్తే కిడ స్తు తిఱక్క ప్పుక్కాల్; (నస్తుతిఱవాయ) “ఎడ్లభుక్కాకనాలడివ్యాయ” ఎన్న మ్ తరమ్ నాగ్ల్ పెఱుప్పిడినన్న తిఱక్క వేణమ్. నాలడిహాయ వ్యాకిలమ్ తిఱక్క వేణమ్. అసన్న నాజథుమ్ ఉన్ నడ్డె యుభుక్కాల్ వాముమ్మివరవేణమ్. (మకిధ్వన్) పెణ్ల్ ఆర్కథాయ వద్దార్క శైను చాస్తార్థమ్ కొణ్ణాడవాణ్ణాతు; ఉన్న నస్తుతిఱక్క వేణమ్. (మకిధ్వన్)

(శీరాక్ వచ్చె యెలిప్ప) సిరస్తరథగసత్యమున్తాలే పూణ్ణాజు ఛాయ్ భగవత్సముఖ్య సూచకజ్ఞశాస రహస్యత్రయాగజ్ఞల్ ప్రకారిక్క. (నస్తుతిఱవాయ) నమ్ముడై యప్రయత్నమై అపేక్షియామల్ సీయేనన్ స్వచ్ఛాపోచాయ పురుషార్థ విరోధిషయమాన తతద్భూనత్తపోప్పుక్కాటయ్. (మకిధ్వన్) పురుషార్థమ్ ఉన్న తాకవేణమ్. (८)

(१) తి-చ-వ-గి.१.

(२) తి-వాయ-४-ఎ-१०.

(३) తి-స-७४.

(४) నా-తి-గి-ఏ.

(५) १२.

“వర్కస్థిసీరాడ” ఎన్న నాగ్లో నోర్నర్నోస్ట్రుక్చుమ్ ఉన్నడె యు మకిఫ్ చ్చి కాలైయాట్. ఇయధోపాసనమ్ శలసూక్తవేణ్ణానో?

(మకిఫ్ స్టు) దర్జుత్తక్కు- రొంక్కునొణ్ణాట్; సేఱు ఉన్న తాక్ వేణమ్. అవస్థక్కలియణ్ణాట్ అనుడె యార్పుక్కుల్ సీ ఇదు క్షుమిషప్పు, ఉన్నడె యు ముఖవికాసాజ్జుతే తోర్నీర్చుమ్మియాకావేణమ్. (సద్గుత్తిశివాయ్) కణ్ణులుక్కు క్రారె ఇంపువేణమ్. (వాళైచెములిపు) శేఖియున్పటిని తీర్కక్కువేణమ్. (పేర్ పాండ) నాముక్కుమ్ముని అవిధివేణమ్. (శైవామరైక్కుయార్) స్వర్ణైయమ్ వయిశునిత్తులైయవేణమ్. (క్షుమ్ కమముమ్ కుర్చుల్) ప్రశాప్సైయుర్ముక్కు ఇంద్రైయవేణమ్. (మకిఫ్ స్టు) ఇప్పఁడి సర్వైయజ్ఞముక్కుమ్ విచాయ్తీర్ణాల్ మాసమాన ఉక్కప్పు ఉన్న తాక్ వేణమ్. ఏచ్చెస్ససానార్ విశేషిత్తు ఉక్కిన్నియక్కుమూల్చి ఇంద్రైయి. . . . . (ఱ)

అన-పా-నోన్ కాంగ్రెస్ గు. సహితె ఇప్పించిన్నెయుమ్మి, “స్టోర్ రాక్ నాళై యొల్పు సాస్కార్ణించాల్ మ్” ను పాటే ఇంగ్లెస్ లోనికతనై ల్యాంక్కుప్పుక్కాట్; నమెయార్పుల్ ఇంగ్లెస్ లోనిక్కు తస్సుడె యారెచు ఇయుక్కు మోపాలి, ఇన్నాళైప్పుక్కునార్ సమ్ముడె యారాయాత్ విశపురు; నమ్ముడె యార్కుక్కు ఇంగ్లెస్ ముఖ్యమ్మాక నొణ్ణాటు; ఇన్నాళై వెణ్ణార్కు నామ్ ముఖ్యమ్ రాయ్ కార్యమ్ శాస్త్రీమున్నమ్ తరమ్ పెఱ వేణమెస్టు, ఇన్నాళై ల్యాంక్కునొణ్ణాటే చిన్నిప్పినును మల్కట్టాక క్కిటిక్కో క్షుముపోయ్ పశుక్కె, ఇంతే విధవియి, ఇంట్లుడె యిక్కర్చుతాలే

స్వసుదేశ వ్యాఖ్యానమ్.

అన-పా-నోన్ తామూల్చి. (కుత్తుఇత్యాది) ఇచ్చాటిల్ పుయి కారభూషణే యాన విరాటీనిత్తులిఖక్కుప్పు, నమ్ముడె యార్కు ఇనశ్ ముఖ్యమునాతే! ఎనులన్నా న్యువియక్కు- నోటామల్కటిక్కో క్షుమిడక్కిణ

తానుమ్ మయ్గి ఇవర్కళ్ల వద్దకారియిచైయుమ్ మఱన్నకిడక్క ; అవనై యొముప్పిన నశవిలే అవనెమ్నినున్న ఇన్కోకశుక్కు ప్రతివచనమ్ పణాతపడి అవనుక్కుముక్కొడుకొడాతే కట్టికొక్కున్నికిడ్డు, ఉండు కిఱ ఇవళ్లతనైన్నాయే తిరియటుమ్ ఎమ్మప్పకిసార్కళ్ల, మిశ్శవుష్ణి అవనై ఉండుత్తుకే క్యాక.

ఇతాల్-ఆర్జితర్కు— మాఱిమాఱి ఒచ్చవర్కొక్కురవర్ పరిను నోక్కుకే యాలే, నమక్కు తఖుమాయిరుపుతొరు మిథునముడైని అతు. ఇప్పడికొక్కుతు మిథునతైతెలి తనియే పన్చ్ బుకిఱపర్కళ్ల రావణ శూర్పణాభకళ్లడొప్పార్కళ్ల; పెయమాచైపున్నర్హి, తిమవడిపిరాటితిరు వడికళిలేశైపిన్న అవనైక్కుటాటిత్తు, ఇశైయమెయమాయాత కాకవుతూ నటై యరుచైచ్చెయితాల్; పిరాటియైపున్నర్హివన్న శీవిధిషాధ్యానై (1) “విషిడణాఱ్యు వేతాకసల్లానై” ఎన్నుష్ణాంచి విశేష స్నేహమ్ పణియరుచీనార్ పెయమాల్. (2) “నకచ్చినాన్నపరాధ్యతి” ఎన్నుమవైయమ్, (3) “ఎన్నడియారతుశేయ్యార్” ఎన్నుమవనై యుక్కాఱమ్ నామ్సతఖమాకపున్నర్హియింకిత్తుఅతు. (4) “నిన్ తిరువరు భుమ్ పడ్డయతాల్” తిరువరుభుక్కొఱు నిన్కోయలోశీయత్తు” ఎన్నారితే. (5) “ఆల్కిణ్ణొనాధీయాన్ ఆరాల్” కుత్తువుడై యమ్-వాల్క్రెడియు గ్లూటం” (6) “కూరమ్మన్” ఎషు భగవత్ప్రపణన్నర్, అమింపుకైరై యమ్ కూర్చైయమ్ నినై తిరుప్పర్కళ్ల; ద్వయనిష్టర్ ఇవళ్లక్ష్మీన్ కూర్చైయమ్ ప్రకైరై యమ్ తఖుమాక సినై తిరుప్పర్కళ్ల ఈశ్వరనై యొముప్పి, అఙ్గుమఱుమార్థరమ్ పిఱవామైయాలే, మిశ్శ శుమ్ అవళ్లతనైన్నాయేయొముప్పకిసార్కళ్ల.

-
- (1) తి-మొ-ఎ-ర-గి. (2) రా-యు-గం-ప-ప. (3) పెరి-తి-ప-ఫ-ఎ.
 (4) తి-వాయ్-ఫ-శ-గ. (5) తి-వాయ్-గం-ప-ప. (6) ప-తిరువ-ర-

వ్యా.—(కుత్తువిక్రక్క రియ) నమైనోలే ఊరారిశే వుమ్ వేణ్టాతే, “విషికింతు” ఎగ్గిఱభయమునుణ్ణికే, ఇంద్రోతేడవుమ్ వేణ్టాతే, విశకి—లే కృష్ణున్ ముక్కెచ్చార్ తుపుడు కే, పదుత్తుకొండ్లుకిడక్కస్సేఅనషే ఇవళోరు తీ!, ఇతెన్న ఏశ్వర్య మెనిఇార్కళ్. (ఒ) “కాణెలొటార్” ఎన్నుమధి తజ్ఞుక్క ఊరారిశే వుమ్ తేటమాయ్, “కీర్త్యానమ్ వెళ్లేనతు” ఎగ్గిఱభయముమ్ నడ్డన్న (అ) “సభ్యుట్రాణ్” ఎణ్ణు ఇంద్రుమ్ తేటమాయ్, ఇరాపుకటామధి విశేషత్తోడే కిస్సన్ ముక్కె తీల్ విషిక్కవుమ్ పెతాతే, త్రాక్కిడైకిడపు తాయిఁ నాజ్ఞ పదుకిఱపాడు. చోరక్క విశక్కమ్ నిలవుమ్ పక్కె యితే. ఇవశుక్క ప్రసిద్ధమానముత్తె యుణ్ణుకై యాలే విశకి—లే పదుకై,— పదుకై త్తటిపైయే. కృష్ణనై ప్పన్త్రీనివర్కళ్ అవనోడు సాధ ర్ఘ్యమ్ పెఱుమోపాతి, (3) “మామిమాడ తుచ్ఛ్యన్ భుమ్ విక్రక్క రియ” ఎన్న ఉన్నుడై యమార్చికై యోడు సాధ ర్ఘ్యమ్ పెంత్ర్ర ఎజ్జు శుడై యమార్చికై కళ్లిలే ఉన్నైప్పన్త్రీనిననాజ్ఞుమ్ ఉన్నోడు సాధ ర్ఘ్యమ్ పెంత్ర్రు, కృష్ణనుమ్ నాజ్ఞుమ్ ఎజ్జుకజ్ఞుమ్ ఇప్పడి విశక్కమ్ పదుకై యమానాఁనో ఉన్నుడై య ఆనుభవతున్క ప్రమోజనముక్క తుమ్, ఇతుఁడనక్క ప్పాఱుప్పతుమ్. ఇరాపుణ్ణతార్క్క ఉన్న అడియారసో.

(కుత్తువిక్రక్క) వేణ్ణేనవిడ భిలే హెర్ త్రువైక్కలామ్ విశక్క.— సీయమననుమాయ్ క్కాయ్యారుమోబు వేణ్ణునుడ్గుళ్లిలే యొడుత్తు నైతు అడిమెశెయ్కై కుక్క నాజ్ఞుమ్ వేణ్ణార్; (చ) “రమమాణాననే త్రియం” ఎన్నుమధియే. (ఎరియ) సుఱమ్మ బసకొడివిక్క ప్పుకర్థ స్ఫుకిడక్క బసనిత్తె విశక్క ఉఁచ్చినిఱు ప్రకాశియానిష్టతు. (ఎరియ)

అప్రకాశముమాయ్ అన్యాధినప్రకాశముమాయుపుతోదు విశక్తుడై మ్యడి, స్వయమ్ప్రకాశముమాయ్ పరప్రకాశకముమాన్ నిస్సెరిఱి తొరువిశక్తి. తనైనైయమ్ కాటూతేతనైనైపురుషకారమాక్కొక్కడై కాణక్కడవ అవనైయస్కాటూతే యిరపుతే ఇవళ్!.. (ఒ) “భాస్కరేణుప్రభాయథా”ప్రభైతనైనైయమ్ కాటిఅదిత్యనైయమ్ కాటపథ్ త్రింతే. (ఓ) *ఆయర్ పాడి క్కణివిశ్కై ప్రకాశిక్కైకు ఇటనిపైవిశ్కింజేఇవళ్తాన్. ఒస్తుస్వయమ్ ప్రకాశముమాయ్ పరప్రకాశకముమాయుపుక్కమ్; ఒస్తు అప్రకాశముమాయ్ అన్యాధినప్రకాశముమాయుపుక్కమ్. తనైనైతాన్ కాటూమైయాలే అప్రకాశమెన్నిఱతు; కృష్ణ నపారతస్వితాలే అన్యాధినప్రకాశమెన్నిఱతు; ఇవళ్ తనైనైకాటటుకైయాలే స్వయమ్ ప్రకాశమెన్నిఱతు. స్వార్థయత్తే విశక్తుకైయాలే పరప్రకాశకమెన్నిఱతు; అవనుకు-విశక్కానవశితే ఇవళ్తాన్. (ఔ) “అతీవరామశ్శుఖభే” ఎన్నిఅవనుక్కమ్ ప్రకాశకైయాయ్ దౌష్ట్య ల్యావహాయాయితే ఇవశిరుపుతు. (చ) “ఇకథ్రీక్షణతిరుమార్యోల్” తిరుమైతనైనైడుమ్.”

(కోటుక్కాల్ కట్టిల్ మేల్) ఇవళ్ తేఱుమనికై ప్రకాశమ్ పొఱుత్తు నిస్తువిశక్కెరికిఱతుక్కమేల్, ఎజ్జాప్పలేశ్రీబ్లైన్డావనముమ్, మంఱుస్తుమ్ తేడిపోకవేస్తాతే, ఉర్కుత్తుక్కశ్శైపశుకై పదుత్తుకూచ్చుమఱక్కడక్కావైఱువతే! ఇతెన్న భాగ్యఫలిన్డానెన్నిజార్కిల్. (కోటుక్కాల్) ఆనైకైఉయర్ ప్రించెమేపిండు అవన్తిన్ కొమ్ముకై

స్వా.— (కుస్తవికైరియ) జ్ఞానమ్ ప్రజ్వలిక్కా. (కోటుక్కాల్కట్టిల్) చతుర్మాసియానకునలయాపీడ త్రిసుడైయద స్తగజాలేశేయుప్పటి కాల్కటైయడైయ కుల్ మేల్. ఇత్తాల్ - చతుర్మాస.

(ఒ) రా.యు.గతి.గం. (అ) నా.పి.గం.గం. (చ) రా.ప.22.39.

(ఔ) తి.వా.య్య.గం.ట.ట.

పుటిత్తు, అవన్లై ఆధారమాక్కడైను, మదుస్తుచేయేతకటిల్ల. ఏరపత్తియూకైయాలే ఇప్పడిశమైనకటిలొభీయ మన్లై యవన్లై క్షోభజ్ఞతాకాతే. (८) [గజంవావిత్యసింహంవా వ్యాఘ్రం १०వాపి వరాననా । నాపారయతిసన్నాసమ్] పిరాటిక్కుక్కాటిలే ఆనైయున్ని టున క్షాల్ అపూర్వదర్శనతాలే వద్ద ముఖవికాసమ్ పోక్కి, సీర్వ్ ప్రయుక్తమాన అచ్చమ్ కుడిపోయ్తు; అతుక్కడియెన్నెన్నిల్; (౯) [బాహు-రామస్యసంఖీతా] తనక్కెన్నాల్లో పడ్డక్కెయాలే; ఉయి రోడేవిడిత్తు కొక్కమైపువాడవల్పికనుడై య పత్తిక్కు అజ్ఞవేణ్ణావే.

ఏరపత్తిక్కు నాయకనోడే అణైయమోటు, కైయల్నాట్ తథుమూఖ్లవద్ద శరశరపూర్కుడ్డతిలైయాకిల్, తజ్జోట్టెప్పణాలై అణై త్రాపోలేయుచుక్కుమ్. (३) “భూరంపరిషస్వజే” ఎష్టు పిరాటి పెయ మాశుడై య ఏరకోక్కలజ్ఞాపినిచే “ఆణ” ఎష్టు అణైతతు; మన్లై ప్రేతు (४) “ స్తోయింపురసవిగ్రహమ్ ” ఎష్టుఁతే ఇమప్పాళ్ గ్జ్యాకింకర్కుశమానతోల్ కళాలే అణైక్కువేణమ్; (౫) [మాతజ్జ ఇవనింహేన] రావణాకియానైయై ఉయిర్ ప్రిడిపి త్తసింహామితే పెయ మాళ్. (౬) ఉపధాయ భజం తస్యలోకనాథస్య” ఎన్నుమృడియాన తోల్కళాయ్తు. [లోకనాథస్య] ఎన్నిఱతు.. (౭) “పతింవిశ్వస్య” ఎన్నిఱ

క్రూర్యమూలమానఅహజ్ఞాక్రార్యమానశేష త్వేక్ క్రూర్యమ్-జ్ఞాత్ త్వేక్ క్రూర్యమ్ - క్రూత్వేక్ క్రూర్యమ్ - భూక్లత్వేక్ క్రూర్యమాకిఱ కాల్కళై యడైతాయ్; అస్తక్ క్రూర్యవిషయమానఫర్కామమోత్ గిఱాకిఱ పట్టజశై యడైతాయ్, తదన్నానాభసివేశమాకిఱ కచ్చైయై యడైతాయురుక్కిఱ కట్టిల్ మేలెన్నిఱతు.

(८) రా-అ-ఎ-ర్ల-७०. (౯) రా. (౩) రా-అ-30-3F. (౪) రా-అ-30-3.

(౫) రా-యు-६-०-३. (౬) రా-సు-అ-१-१८. (౭) తై-నా-६-११-३.

పడియే, అవనుక్కామ్ తజ్జ్ఞుకుముణ్ణాన ముత్తె ద్యేయుఎర్ స్థిరుపోర్క్కు భయపుడవేణ్ణా పెట్టపడి. (గ) “ఆసద్దు బ్రహ్మాంవిద్యాన్”

వీరపత్నికల్ పడిప్రపన్నర్ పడిపోలే. తన్నాముక్కెన్న మిహక్క-ఱ్రీనర్కథ్సుక్క అవనుడై య బలమేబలమాక వేణ్ణావో. ఆనుకూల్చు తీల్ తారతమ్యమ్మోణ్ణు త్యాగస్వీకారమ్ వేణ్ణువతు అవన్ అపరిపూర్ణాకి లితే; పరిశూర్ణునానవనుక్క ఇవన్ విలక్కుమైయుతే వేణ్ణువతు; ఇవన్ పణ్ణిప్రాతికూల్చుత్తు అబుధిపూర్వామాన ప్రపత్తి ప్రాయశిఖ్తమా మోతు, శరణ్యన్ నీరై యే ఘలికిట్టాతి త్రసై యుతే; ఘలత్తుడునష్టిపీక్కుమతితే ఉపాయమాంచితు. సర్వస్వదానమ్ పణ్ణిస్త వెఱువియున్కు నసైయొణ్ణుమోబుతు వేజేయెరువననుగ్రహంతాలే ఘలమాక వేణ్ణావో; ఇరణ్ణక్రిష్టోయాలుమాన్ని కేళ్తుయురునతితే ఘలమ్. అతాలేయుతే (అ) “ఆర్టోవాయదివాద్యాప్తి” ఎన్నిఱతు. ఆజ్ఞనేయాకిల్ ప్రపత్తితానెన్నెన్నిల్; చైతన్యకార్యమ్ వేణ్ణుకై యాలే. ఇవనుడై య సంమేయే ఉపాయమామన్నితే స్వీకారముమ్ ఉపాయ తీల్ పుకువతు. [రత్నితన్యపిక్కతాత్మునా] అవన్ కృతాత్మావాకై యాలే ఇపున్చుక్కల్ పెంత్రుతుకొణ్ణు తన్ నీరైయాలే రత్నితువిషుముత్తునే.

(కోట్టుక్కాల్ కట్టిల్) కునలయాపీడ తీన్ కొమైబుపుత్తితుకొణ్ణు పోనుశమై తకటిల్. (3) “సభ్యప్రశ్నత” ఎను సార్తుకొణ్ణు నీన్నపేర్లు శైలాముకిడక్క, కోడుక్కో కొణ్ణుకట్టిల్ కొమైపుత్తు, ఒక్కపుటుజీన ప్రథానపంపియాన ఇనశుకిట్టే; * కోట్టిడె యాంచిన కూత్తుమ్ ఇనశుక్క; కోడుత్తతుమ్ ఇనశుక్క. (4) “నేటుముమ్ముట్టిపిడైయుమ్” (కోట్టుక్కాల్) (గ) “పిసై తన్ కేవ్వన్ తాళ్ కొణ్ణు”

(గ) తై-ఆ-ఎ-గ-గ; (అ) రా-యు-గా-అశ. (3) వి-ష్ట-గి-అం-గిశ.

(4) పెరి-తి-గ-ఎ-3. (గ) తి-వాయ్-గం-శ-3.

ఎస్తుమేల్కిడక్కి-ఱ మిశున తీన్ కాలిలుమ్, అమృషునజెచ్చుమక్కి-ఱ కారిలే తలైనైముకి-ఱక్కుక్కు. కృష్ణున్ పశుకై-ఱున్ కాలైపు నీతినవరకళింప-పర్యజ్ఞవిదై గ్ర్యుహోణ్లకిఱ పశుకై-ఱున్ కాలిచ్చేఱు వార్. ఆసన తీన్ కాలై క్క-టీనసర్పమ్ ఆసన తీన్ ఆక త్రిలేపతిహాప్యోలే. (కటీల్) పెయవిలై యాన పొన్నాలుమ్ రశ్వతాలుమ్ శమైతాలుమ్, ఇడైయరై యాలే “కటీల్” ఎస్తుజాతిపేచ్చు. (కటీల్ మేల్) బ్రహ్మ దిక్కు వరవిపు శిఖతోటీల్కళాకిలింపే శికిథ్య ఉత్సై త్తప్పుకడవతు; పశుకై-ఱుప్పనీతిల్ పశుకై-ఱుయాకై యాలే ఆదరత్తోడే పేణికొండ్లపోరుమ్.

(మెత్తెఱపజ్జ శయనమ్) మెత్తెఱపజ్జలే శేయుతపడుకై-ఱ. (మెత్తెన్) నాజ్ఞు ఆరైకళాయ్ వన్నకిడక్క, పశుకై-ఱున్ ఉల్లమానమ్ పుఱమానజ్ఞోణాణ క్క-బ్రహ్మపుఱసువఁ!. (మెత్తెన్) నాజ్ఞు పుఱమేఖ నిష్టాల్ పశుకై-ఱు కతినమాం పేణానో; అననోడు కిలంయ్ తపోతు శీఱు పతు అనన్ పశుకై-ఱుయైతే. (గ) “తమ్ పామ్యపోల్” (అ) “శరణే శరణ్” ఎస్తు తిమవన్నార్ధానై పెరియార్థార్థిపాలియతే నిసెత్తిరు పుతు. (పజ్జశయనమ్) పజ్జవిథమానశయనమ్. శీతపరిషారముమాయ్, ఉష్ణపరిషారముమాయ్, దర్శనియముమాయ్, పరిమశవత్తుమాయ్, పాణార్థి పేతముమాయుకై-ఱ.

(శయన తీన్ మేలేఱి) నాజ్ఞు ఉభ్యప్పుకురప్పుతూతే పుఱమేఖ నిష్టాల్, పశుకై-ఱు, కాలిడన్నాతపడి ఉఱుత్తపేణానో?. పుత్రాదిక్కు తుకైయాతపడుకై-ఱు పిత్రాదికభుభు అసవ్యమామాపోలే, నాజ్ఞు

(మెత్తెఱపజ్జశయన తీన్నేలేఱి) శేషత్వాది కర్తృత్వ రాహిత్య త్తాలే మృదువాన అర్థపజ్జకజ్ఞానమాకిఱ పశుకై-ఱుమేలేఱి. (కొత్తలక్క

తుకే యాతపడుకై కై * వెమ్మల్నియాకాతే తణ్ పళ్లియావతే!.. అవర్ కథుకు నెరుపుసీరామ్ చౌషధమ్ ఉన్కై యిలేయడే. (మేలేతి) నాజ్ఞశుమ్ మితి తేతినాఁన్నో నీ ఏఱువతు. (2) “పాదేనాటధ్యారో హతి” ఎస్తు-శ్రీయిపతియినుడై య పర్యజ్య-విద్యైయిల్ శొల్లకిఱప డియే కుతైవర్థిరపడుకై యిలే శేషేఅక్కడవన్ ఇన్నముక్కాత్మా; అవన్ “కోసి” ఎన్నక్కడవన్; ఇవన్ (3) “అహంబ్రహ్మస్తి” ఎన్నక్కడవన్; (3) “యస్యస్తి” ఎన్నిఱన్, “బ్రహ్మస్తి” ఎన్నిఱతు-బ్రహ్మాప్ర కారభూతన్ నానెన్నపడి. ఇవన్కథుమ్ అత్తైయితే కణిశిక్కించితు. (ఏతి) (4)* వెళ్లై వెళ్లు తిన్నేలాయపామై మెత్తైయాక విరిత్తు ఉఱడుకిఱివన్, (5)[నాగపర్యజ్యముత్సుజ్య] ఇంజేఅవరచిట్టపడుకై, ఇంజే తనక్కుమ్ ముఖ్యాడవన్నవిస్తృయైక్కాడ్ని ఆశచ్చర్యాతాలే స్తిమితనాయ్ అతిలే ఏజిన వరు త్తై చొల్లకిఱతు.

ఇప్పాడికొంట్ తపడుకై యిలేతుకై కై కై కునిదానమ్ శొల్లకిఱార్ కణ్. (కొ త్రీర్ పూర్ణాంగుభుల్ సప్పినై ఇ) తిరుక్కుఘరీల్ స్పర్శత్తాలేకొత్తు కొక్కత్తాక అలరానిస్తుప్పుప్పావై యుడైత్తాన కుమ్ శొయుడై య సప్పి నై ఇ. కొత్తాకప్పతిత్తుక్కుఘరీలేశూట్టినాల్, తనిఁల త్తిఁలోలే కుమ్ లిలేయన్న శైవ్యమాతామల్ అలరుమాయిఱ్తు. కొమ్మినిసుమ్మపోన్న కుఘరీలేయితే అలరుకిఱతు. ఇవళో మయిరిల్ పూవలరుకై కుక్కాలత్తాం చాతియాకాతే, (6) “కాలపికలయతామహమ్” ఎన్ననుడై య స్పర్శమ్. (కొ త్రీర్) బుప్పాయకలహాత్తిలే ఎడుప్పుమ్ శాయిప్పు మాకమహాభారతమ్నడవానిణ్ణాల్, పూవలరాత్రిభ్రియమ్మిదేయెజనే.

పూర్ణఘరీల్త్యాది) వర్గమ్వర్గమాఁ వికసితభూనరాన ఆత్మాక్కాలిం పుష్పజ్ఞాయడై య భగవద్వ్యాపయ స్వవ్యామోహమాంఱ అశకభార

(7) కాపీత-గ-గ.

(8) బృహదా-3-4-10.

(9) యజు-అ-3-2.

(10) పెరి-చి-గ-గ-2.

(11) హరివంశే-విష్ణు-గఁగి-ఎ-9.

(12) గీ-గ0-30.

(పూడ్జుభల్) “మలరిటునాముడయోమ్” ఎన్న ఎజ్చోకుఖల్ న్యాపుమీమాఱి, శెవ్విపూవైవైకిటుమీత్తొక్కాతే, తొక్కినపూవిరహగ్గి మాలేశరుకామ్మడయిరుక్క, సిముచిపుతుపెజ్జోతెయీల్ పూప్పాశుత్తాష్టో. ఇవై ఇంధరుళోలుమోపుతు తజ్జోడేకూటువర్కిళ్; పేఱుళోలు మోపుతు అవనోడేకూటువర్కిళ్. అవఘుక్కమ్ ఇరడ్డుతెయుమ్ విడకొణ్ణాతు. (సపినై కొడ్డెమేల్నై తుక్కిడన్) (పూడ్జుభల్నపినై ఉ) ఉలత్తుమాయ్ నిరతిశయభోగ్యమానకుఖలైయుడైయవల్. (పూడ్జుభల్నపినై ఉ) కేశవనైయుమ్ పిచ్చేర్తొవలకుఖలైయుడైయవల్. ఇవన్ కుఖల్ వారుకైక్కు *అక్కాకైకిటుయుమ్ వరువతు, (1) “పినై ఉ మణాళనై” ఎన్న ఇషవలోకై సమఖ్యానోన్నాలాయిర్తు.

(కొడ్డెమేల్నై తుక్కిడన్) సపినై ఉపిరాటియనడైయ తిరు ములై తడడైతస్తేలే వైతుక్కిడన్ వెన్నుతలే; కొడ్డెమేరే తస్తై వైతుక్కిడన్ వెన్నుతల్. (2) “నశాస్త్రింనైవచ్చకమం” ఎన్నిఁజే ప్రమాణమిరుపుతు. (3) “పర్యాయేణప్రసుప్తం” ఎన్నక్కడవతిఁజే. (4) [మలరాళ్తనతుళ్మన్] పర్వతపార్శ్వమ్తేపుర్తీభిజీవిప్పారైపోలే. (కిడన్) తింకటక్కుపోలే తపన్ సజ్జుణ్ణారైపోలేపరవశనాయ్ మయక్కి కిటకిటాఱవడి. (మలర్మార్పా) అవన్ అడ్డెకొడ్డు అరణమ్, ఇషవలో జీవనముమ్. ములైయైపుర్తీ అవన్ కిడక్కమ్; మార్పై పుర్తీ ఇషవలోకిడక్కమ్. ఇషవలో ములై పురమైల్లామ్ ఒరుమూలై క్కపోరాత పడి అకష్టమార్పైయుడైయనే. *పెరియవరైమార్పితే అతు. (5) “ముర్తొరావనములైయాళ్ - అకలత్తుచ్ఛిరప్పాళ్,” ఎన్నక్కడ వతిఁజే.

(1) పెరి-ఓ-అ-గా-గ.

(2)

(3) సా-సు-3రా-తగి.

(4) 3-తిరువ-3.

(5) తిరునె-గ్గ.

(మల్ మార్ పా) తిరుములై తడజ్ఞ్ ఉఱుతుముడియడై తస్త ర్ఘనుఖత్తా లే పూవలముహా లే వికసతమానమార్ సైయుడై యవనే. (గ) “సదై కూపచూపాయ” ఎన్న చెప్పుయే “మల్ మార్ పా” ఎన్నిఱ తిఱే; ఇవ్వికారత్తోడు విరోధియామెయాలే. ఈర్ఘనిబర్సమాయీవరుమ్ వృధిప్రసంగ్జ్ దోషావహాజ్ఞాకై యాలే, అపై యలైమెనిఱతి తనై యితే. నిత్యానపాయినియాయిరుక్కిఱినిత్యాశ్రితైయానవల్ సంశేషతాల్ వరుమ్వికారమ్ ఇత్తెయెనిఱతసే; ఆశ్రితసంశేష తిల్ అవికారిత్యమ్ అనద్వమి తనై యితే. ఇవ్వికారమ్మానాల్ కల్యాణగుణజ్ఞిలేయామి త్తనై యితే. (అ) “మలరాతుకువియాతు” ఎన్నిఱవిడమ్ స్వరూపమితే. యశోదైపీరాటి కటుకు- అలరుకిఱమార్ పు, ఇవఫుడై య స్వబుధుతుకు అలరచొచ్చల వేణుమో? (3) “పుడై క్రటాన్నానై” (4) “వరై వెదునోళ్ ముర్ తికణ్ణీర్.” ఇవభోడణై స్వపినుచ్చ ఇవ్వికాసమ్ విఱవాతాకీల్ ఇవర్కథుక్కత్తాన్ ఎన్ శైయ్య; ఇవనుక్క వికాసత్తైపణ్ణిస్వరూపమ్ వెఱచిరుక్కిఱివర్కథితే ఇవర్కథ్. (ఇ) “నిత్యకిష్టరం” (ఒ) “ఓర్కున్రథ్రేవల్ ” అవనై వికసిపికై ఇవర్కథుక్క స్వరూపమాయితే యిరుపుతు. శేషియైవికసిపిక్కుచ్చమోతు శేషవస్తువేణుమ్; ఇత్తెయాకిల్ స్వతస్త మాయిరుపుతొరు వస్తువ్యాధాయీ వికసిపిక్కిఱితసే. ఇచ్చాయుగుణవూక విశ్లేయమతు చై తన్యిప్రయుత్కమితే.

(వాయీతిఱవాయీ) అవన్ ఊమ తక్కాయీతిస్తిడక్కస్త, ఇవర్కథ్ తాన్ ఆరై యెమ్ముప్పుకిఱతు. (వాయీతిఱవాయీ) కిడ్డనవిడ తేడిడన్న తైయుడై య నప్పినైపీరాటియుడై య భోగోవకరణమాన్ భక్తియై ప్యవిషయ తీలే వైత్తుకొట్టు, అత్తాల్ వికసతహృదయనానవనే.

(వాయీతిఱవాయీ) సీవాయీతిఱస్త బువారైయరుచిచ్చెయ్య

(గ) ఫి-పు-గ-అ-అ. (అ) తి-వాయీ-ఓ-గ-ర. (3) తిఱవి-రా.

(ఔ) లి-మొ-చ-చ-గి. (అ) స్త-ర- (ఏ) నా-థ-గిస-

జీవ్ గమింగ రమాన మిషన్ ఱోసే కేటుమ్మడి బరవారైలొలాయ్.

(౧) “అనన్య” ఎన్నిఇపడయే ఏకద్రవ్యమోఖ లేయుకిట్టావరకట్టెప్పుడు పుడచొచ్చలువార్, రావణాదికళోపాతియితే; ఆకెయాలే “నిఘాని రాయ” ఎన్నిజీల్ కళ్. (వాయ్ తిఱవాయ) (౨) “అర్థావాయది వాదృ పంి” ఎష్టులొలివెత్తు, ఉన్నాలలతు శైలాతిరుక్కించి ఎజ్జఫ్టుక్కు బరవారైయమ్ అరితామ్బడి వేళాణెకిడకిట్టాతెనే. తిఱకిట్టాఅవట్టి యమ్ తిఱక్కువొట్టాతే, సీయమ్ ములైక్కిట్టే అముక్కుట్టాల్ కిడన్న విడ తేకిడన్న (౩) “మాశుచం” ఎన్నపుమరితో. (మల్కమార్చా వాయ్ తిఱవాయ) మార్చె అవఫ్టుక్కొట్టుత్తాల్, వేచ్చెప్పెజ్జఫ్టుక్కు త్రణాలూకాత్తో; (౪) “కొట్టెమేల్” ఇత్యాది. మార్చపతుములైయాల్, వాయతుముత్తో.

“వాయ్ తిఱవాయ” ఎన్తెక్కటు, పోరనొస్టార్కఛాకాతే! ఎష్టు, అవన్ మఱుకూర్చార్థమ్ శొలప్పుక; ఆర్కవిషయ తిల్ నమ్ముల్ ముత్పాడనాక వొట్టాతేను, కట్టాలే “వాయ్ వాయ” ఎష్టుముత్చెక్కటి అముక్కొట్టుకిడన్నాల్; (మైత్రజ్ఞినాయ) ఎన్నిజార్కళ్. నామ్ ఆరేసైయమ్భిన్నాతాకిఱితెనే; నమ్పికరమ్ నమక్కుణుతవాతేకట్టాలే వాయ్నెనియానిఱ్చు. (మైత్రజ్ఞినాయ) ఉన్నడైయ కట్టీల్పుక రుమ్ వెరుమైయమ్ ఎజ్టోపేర్ ఱుక్కు ఉడపలైన్నిర్సోమ్; అతఁభ్యముత్సు ఉడపలావతే. (మైత్రజ్ఞినాయ) (౫) “మైయుట్టెముత్తోమ్” ఎన్నిరుకిట్టా ఎజ్యెయమ్ మైయుచప్పుట్టిన్నాన్తో సిక్కణుక్కుమైయుడువతు. ఇర్చు

వేణుమ్ ఎన్వాతే, అవన్ వాయ్ తిఱక్కుప్పుక, అవనై, సీ “క్రిమమ్ తప్ప నడపుతే ? ” ఎష్టు కట్టాలే అతటు, అవనె యుమప్పుకై కౌక్క మించుమ్ అవట్టెముప్పుకిఱార్కళ్. (మైత్రజ్ఞినాయ) శుభ్ర

(౧) రా-సు-అ-గ-ఱ-ం.

(౨) రా-యు-గు-అ-క్.

(౩) కీ-గు-ఱ-ం.

(౪) నా-చి-గ-కి.

(౫) ఉ.

క్రూరుక్కుమ్ బరుమైరుచేఇడువతు; (గ) మైపుడి మేనియితే. (మై క్రూరు
జాణ్) (అ) “నజీవేయంతుణమహి” ఎన్న ప్రభూజటితే-లవనై. (తడజాణ్)
ఇక్కడలై క్కటై క్కటైలితే అవన్ నమేప్పార్పపతు.

(సియున్ మణాళనై) అవన్ సినై వేనినై వాయుక్కుమ్ సీ; ఉన్ నినై వేనినై వాయురుక్కుమ్ అవన్. అవనై పైఱుకై క్కటడియాన సీ,
ఉన్ పురువమ్ నెతి తపిడ తిలే కుడసిర్ వార్కుమ్బుడి భవ్యనాయిరు
క్కటిఱవనై విలక్కటక్కడవై యో. ఉన్నడై యభోగ్యతే యలే అవన్
తువక్కుటిఱతు, ఉన్కు-ఇష్టవినియోగార్థనాయ్ ఎజ్ఞముక్క పైఱుకై
క్కుడలైనిరునోమ్; ఇని ఉనకై శేషమెన్నిరుక్కటిఱోమ్. పడ్డు, ఇరువ
రుముకూడ తజముక్క స్వమ్మిఱుకై క్కయాలేకూడచొలిపోన్నార్కిల్;
ఇప్పోతు, అస్యత్వముతోన్నర్థప్రణయరోషత్తాలే వేచిడుకితార్కిల్
పేఱు అవశాలేయానాల్, ఇధువమ్ అవశాలేయాక తటిలైయితే
(ఉన్ మణాళనై) (3) “లోకభర్తారమ్” ఎగ్గిఱనాటుపోతువై తనిణ
ఖుడిక్కటక్కడవై యో. “గోపీజనవుభన్” ఎఱ్ల విరుతుపిడిక్కట
డార్పాతువై ఉన్నాలే ఉణ్ణాఱుక్కలాయో. (ఉన్ మణాళనై) ఇవళై
యిటితే అవనై ఇవర్కిల్ అఱివతు. (4) “ఎన్ తిరుమకల్ శేర్వార్
పన్” (గి) “కోలమలర్ సావై క్కనాపియ.” అవనుమ్లవ్యభీయాలే
యితే ఉకపుతు.

(ఎత్తనెపోతుమ్తుయిలెభ్రవొట్టాయ్కాణ్) ఒరుతుణముమ్

సత్యవ్యామికిఱ అజ్ఞన తై యుడై తాకై యాలే విశృంజ్ల లమానస్వయాప
యాధాత్మ్రయి జ్ఞానముడై యవశే. (సి) స్వరూపయాధాత్మ్రయి దర్శిని
యానని. (ఉన్ మణాళనై) ఉన్కు వల్లభనాన కృష్ణనై.

(ఎత్తనెపోతుమ్తుయిలెభ్రవొట్టాయ్కాణ్) అత్యల్పకాలము

(గ) తిరువి-చ. (అ) రా-సు-ఏ-గం. (3) రా-సు-శర-గిం.

(4) తి-వాయ-చ-అ-చ. (గి) తి-వాయ-గం-గం-చ.

ఆవనై ఎమ్మున్నియక్కు_బొట్టుకిటిలై. సమోగ్గవర్ధకమాకక్కుట్టినే కైనికి భీక్కించిమ్మ ఉడమ్ము పెట్టప్పుతి!; కలవిక్కుడలానవ్యాపారమైయున్ని విరి శుక్కుడలెను పిట్టిక్కుమాట్టాయ్. పూర్వంచ్చిక్కాక్కిపీటింయుమ్ తడు పుతువళైప్పుతి. ఇవర్కళ్ల పుక్కన్నాలుమ్ భోగత్తక్కువర్ధకరెన్నతికి తీలై. ఇవర్కళ్ల ఇచ్చేర్ తియలే కిష్టిత్కు_రిక్కు ఆశైప్పటితే వరుకి అతు. ఇరువర్కు_ ఒరువరడిమైశేయవతాకివితే ఉత్తరార్థితిల్ శోలు కిఱతు. కొడ్డు పుఱపట్టాళాకిల్, ఉత్తరార్థితిప్పిదియే అడిమైశేయ్ కైకు_డలాకిఱతు; ఉశ్చేకిడన్నతాఘ్రుతాళాకిల్, పూర్వార్థితిల్పడియే పురుషకారత్తక్కు_ఉడలాకిఱతు.

(ఎత్తనైయేనుమ్ విరివార్థరకిలాయాల్) ఒరుతుణమ్ విరియల్ పుఱమ్మనిచ్చి_ఉన నాజ్ల్ పటతు పడానిన్నాయ్. నాజ్ల్ అకలనిష్ట పడుకిఱ తెల్లామ్ కూడియరున్న పడానిన్నాయా! . నెకియ్ త్తులణ్ణకి_ల్ పత్తుమాసమ్ విరినవళ్ల పటతు పడానిన్నాయ్. ఇవిడ్ తిల్_ఇవళ్లవైల త్తుణ్యమ్ శోలుకిఱతు. (ఆర్థరకిలాయాల్) ఉనక్కాకవన్ను అవన్ పుఱ పుడ మాట్లాట్లోథ్రికిఱతు, విరియల్నిపిట్టియాయ్. ఉన్నై ఇఘ్కిల్ ఒన్నాకముడియుమ్; ఉన్నై ఇఘ్వామైక్కు ఎజ్జశైయుమ్ విటుఉన్నోడే పరిపోరుమ్డియాక్కువతే!

(తత్తువమ్) ఇతు ఉణ్ణెగొలుకిటోమ్; ఎగ్గార్థర్మామైయాల్ కణ్ణాళ్లుథైయిటు చొలుకిటోమలోమ్. (తకవన్న) ఇతుమెయ్యై, నీరైక్కు_ఉడలల్, ఇర్రుమన్న. (తత్తువమ్,తకవన్న) సత్యమే,కృమైయన్న.

మ్ నిదాపుదమాన పడుకై_యిల్ నిన్నుమైమ్మియక్కు వొట్టుకిటిలై, ఒట్టుతల్ - సమ్మతితల్. ఏనెన్నిల్; (ఎత్తనైయేనుమ్ విరివార్థరకిలాయ్) సంక్షేపార్థనవానవిశేషముమ్ నిపోఱుక్కిటిలై; అతు ఉన్కున్నరమో; ఉన్బలహనియన్ కుతై. ఆల్_ఆశ్చర్యై. (తత్తువమన్నతకపు)

మేయ్యి ఉనక్కుకూపై ఇల్లటియెన్నుతల్; తకవుత త్తువమణ్ణెన్నుతల్; ఉనక్కునీ సైయిడ్స్‌నొల్లుకిఱతు పరమారమన్న. (7) “నకశ్చిన్నా పరాధ్యతి” ఎన్న లావతు అవన్ పరికరమ్మనలియమోబ్లో; ఉన్ పరికరమ్ అవనాలేశోర్ వుపడప్పార్ తిరుక్కుమ త్తనె యో. (8) “శ్రీసామి” ఎష్టవనోడు, (9) “నకశ్చిన్నా పరాధ్యతి” ఎష్టఉనోష్టువాశియిల్ల. (3) “అహాత్మారావణాసభ్యై” ఎష్టు “కొన్నలతు పడ్డ వీటిల్ పురోమ్” ఎష్టవనోడు, అవస్థనక్కో, (4) “మిత్రమంపయికమ్” ఎష్టఉనోష్టువాశి. యిలై ఎష్టిరుకింటోమ్. (5) “పతింవిశ్వస్య” ఎష్టు అవనై నినై తిరుక్కు మోపాతి, (6) “ఊర్మిరీం సర్వభూతానామ్” ఎగ్గిత ముతణెయెయుక్కు తెనునినై తిరుక్కిటోమ్. ఇవభుక్కు కుత్తె శొల్లుకై యావతు అవనోడాక్కు మెన్నుమి త్తనె యితే; “సీర్ మైయాల్ విజ్ఞేనారై సీరైయాలే కుత్తెని వర్కళోడాపురకళ్ల” ఎన్నుమి త్తనె యితే కున్నరమ్. (2) “ద్విధా భజ్యేయమ్” ఎష్టిరుక్కుమవనోడు, (5) “శరణంగతః” ఎష్టవనోడు వాశియఱైక్కోక్కోశ్వనెన్నవనై కపోతస్థానియనాకించాల్, కపోతియఱ్ కెట్టపిరాటియఱైలైయితే; అరైత్యమ్ తాఖ్ తతు పొఱుక్కు మాట్లామల్ శొల్లుకిఱవైయితే ఇవై.

అఱ్కోక్కు, (తత్తువమన్న, తకవుమన్న) ఉన్నడైయ స్వరూప త్తుక్కుమ్ పోరుమతణ్ణ; స్వభావత్తుక్కుమ్ శేరుమతణ్ణ. పురుషకారమాయ్ నిష్ట శేర్ ప్పారుడైయ స్వరూపత్తుక్కుమ్ స్వభావత్తుక్కుమ్

అకిలమ్ పురుషకారభూతైయానడుక్కు ఎమ్మెరుమానై నమోదై శేరవట్టామల్ పట్టుకై స్వరూపమన్న. (10)

(7) రా-యు-గగ-శస. (8) గీ-గం-గం. (3)

(4) రా-శు-అగ-గం. (9) తై-శా-ఉ-గగ-శి. (6) తై-శా-గ-శి.

(1) రా-యు-శ-గం. (5) శా-యు-గం-శి.

శీరుమతోఇతు. (గ) “అభిలజగన్మాతరమ్” ఎన్నిఱతుక్కమ్ శేరాతు; (ఘ) “అశర్వాశరణ్యమ్” ఎన్నిఱతుక్కమ్ శేరాతు; (ఉ) “దేవదేవ దివ్యమహిషీమ్” ఎనుకట్టినపట్టతుక్క చేపుమి త్తనె. (ఊ)

అవ—ఇరుపతామాట్లు.“ తుయి రైర్వోట్టు యీ కార్స్, తకవ స్తు” ఎన్నపేణ్ణో అన్నిఱ్మామైయాలే నస్తిచ్చిలకున్నిట్లమ్ శొన్నార్కశే యాకిలుమ్, తిరుపుళ్చమ్ పార్కత్తు ఇడ్తిలే చిట్టపుమ్ శేయ్యవేణు మెఱ్చు నప్పినై ఇప్పిరాటి పేళాటే పద్మికొణ్ణరుళు, ఇనట్టేప్పున్నిఱ్మినాలుమ్ కార్యమ్ శేయ్యక్కడవ అవన్, ఇవల్ తవై యుమ్ తిఅక్కావోట్టుతే భోగప్రసక్తనాయ్ ప్పేళాతేకిడ్నో యెన్నవాతే, శివిచ్చెన్న కిడకిట్తానాక కూడుమెఱ్చు పార్కత్తు, నీ మున్చు ఆ రరత్నమంచ్చె ఆరి తగుణాగు ఛిలామ్, ఇప్పోతు ఎమ్మదిరామైయాలే ఇంధక్కిట్టాయ్ పుకుకిఱాయ్” ఎన్న శొన్నవిడ్తిలుమ్, అవన్ వాయ్ తిఱవామైయాలే నప్పినై ఇప్పిరాటి తిఱిట్టో ప్రణయరోషత్తాలే శొన్నవై యుమ్ ఇవనుక్క అసహ్యమ్ పోలే యిరున్నతెను పార్కత్తు, ఇవశుడై య దేహగుణాగ్ని యుమ్ ఆ త్తాగుణాగ్ని యుమ్ శొల్లి యే త్తి, “అవన్ తసక్కులియనో, పరత న్నినాన వైనెనలికిలితన్” ఎన్న, ఇగ్గశుక్కమ్ అవనుక్కమ్ కడవైయాన నీ యే ఎజ్జపేట్లితమ్తలై క్కటిట్టి తరవేణ్ణావో ఎన్న, నప్పినై ఇప్పిరాటియై అరికిట్టార్కశ్లో.

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ—ఇరుపతామాట్లు. (ముపుత్తమూవరిత్యాది)ఇప్పటిల్, మిశ్రవుమ్ ఎమ్మెరువూనై యెమ్మిపీ, అగ్గు మఱుమాన్రమ్ పిఱవామైయాలే నప్పినై ఇప్పిరాటియై యెమ్మిపీ, వస్తుకార్యాంశులిపి వికిట్టార్కశ్లో.

వ్యా.- (ముప్పత్తమూర్చ) సీ రక్తిక్కమిడ తీల్ సట్ట్యానియ తివేఱమో, క్రమవివ్రతైత్తిసుద్ది, అశ్మలత్కుడియులుశాఖారుమాయ్ నోవుప్పుల్లార్డితవలాకాత్తో; ఆంధ్రమాయ్ ప్రబలమానాలో రక్తిక్క లావతు; దెణ్ణమాయ్ అబలై కథుమాల్ రక్తిక్కలాకాత్తో; సమి ధై పాతి సావిత్రిపాతియాయ్ స్వరక్కణ తీలేఅధికరి తీయప్పార్క్కో ఉతవలావతు; ఉన్నై యొపట్టి త్రిశ్శాముమ్ బింబత్తే పంచ్చార్క్కు ఉతవలాకాత్తో; (ఒ) “ఊశ్వరోహమ్” ఎఱిరుప్పార్క్కో ఉతవలావతు; “అడియేక్” ఎఱిరుప్పార్క్కు ఉతవలాకాత్తో; అనన్ధప్రయోజనరై పోలే పర్ కిఫిత్తుక్కార్యమ్ తలైక్కటినవాతే వజ్రష్టిక్కొడ్డు ఎతి రిదుమనర్కిశై యో రక్తిప్పతు. కార్యమ్ శేయ్యాపిడిలుమ్, అగతికళాయ్ అనన్ధప్రయోజనరా యిరుప్పార్క్కుక్కార్యమ్ శేయ్యలాకాత్తో. (అ) “శీంశక్” శీంశివైత్తపుశాయ్” ఎస్తు ఉన్నై యొమ్మిప్రి అమ్మక్కు ఇలక్కాక్కువార్ కార్యమో శేయ్యవతు; ఉన్నిభక్తికాణ వాశైపుట్టర్ కార్యమ్ శేయ్యలాకాత్తో.

(అమర్క్కు) కొణ్ణాలమ్శావాతార్క్కో ఉతవలావతు, వ్యతి శేక్ తీల్ పిత్తై యాత నాజ్ఞిమక్కు. ఉన్నై యొమ్మియేతొష్ట్టాధారకమ్ ఎన్నుముఖాసరత్తాలే జీవిప్పార్క్కో ఉతవలువతు; ఉన్ ముఖముమ్ ఉన్ నోక్కుమ్ జీవనమాయిరుప్పార్క్కు ఉతవలాకాత్తో. శక్కర్క్కో కార్యమ్ శేయ్యవతు; అశక్కక్కు కార్యమ్ శేయ్యలాకాత్తో? నోవుప్పుల్లర్ ఆంతరపల్లవర్క్కు కార్యమ్ శేయ్యవతు. (మున్) నోవువరున

స్వ్య.- (ముప్పత్తమూర్చ) - అపరిమితసట్ట్యాతరానాంతుల్లార్ల - దుర్లభర్యమ్శొలుకితు. (అమర్క్కు) జ్ఞానసబ్జోచమిల్లార్వర్కథుక్కు. (ః) “సస్తమేనంతతోవిదుః” ఎన్నక్కడవతితే. (మున్ శేషు) అవర్కథుక్కు ప్రకృతిసంసర్తాలే జ్ఞానసబ్జోచమ్ వరుతఱ్ఱుమన్నే

తఱుక్కమున్నే. ఏష్టా వేపరిహరిక్కక్కడవసీ, నోపుపట్టపెజ్జెళ్ల రాష్ట్రియా లొఫ్ఫిసిఅతెన్? నినైవుక్కమ్ ముఖ్యాటుక్కార్యమ్ శేయ్యక్కడవ సీ ఎజ్జో నినైవైకుక్కార్థమాక్కినాయో. (శైఖు) సిఇరసుశైఖు కార్యమ్ శేయ్యవార్కో శేయ్యలావతు; నాజ్ఞోవద్దు ఇర్ణాలాకాతో? ఉన్నై అట్టేతువిటుక్కార్యమ్ కొశ్వార్కో. ఉతపలావతు; ఉన్ వాశలిటే వస్తునిష్టతువభుకిఇ ఎజ్జో కార్యమ్ శేయ్యలాకాతో? నాజ్ఞో ఉన్ వాశ లిటే వరుకై కున్నార్థమేన్నిరుక్కితాయో? (గ) “స్వరాషు” ఎన్నుమవ నుక్క నినైకైకున్నార్థమ్; (అ) “ఉవాచ” ఎన్నుమవనుక్క వారై శోలుకై కున్నార్థమ్; (3) “వద్భుయథిగమాత్” ఎన్నుమవనుక్క వరుకై కున్నార్థమ్; (4) “ఉన్ మనత్తాల్” (అ) “వారైయున్నే” (ఎ) “తిరుమాలుమ్పోన్నానే” (ఒ) *ఎఖుతుమెన్ను మితుమికైయాయ్యో అవ్యాధిక్కురుపుతు.

(కప్పమ్ తవిర్కున్నార్థమ్) “కప్పమ్” ఎన్నిఇతు - కమ్మమెళ్లవడి. అతాకిఱతు_నడుక్కమ్. “కప్పమ్” ఎన్నిఇవితై “కప్పమ్” ఎన్న వలితు క్కిడక్కిఱతు. (చ) “ఢేవాస్య గ్రంథరిత్యజ్య” ఎన్న_అసురరాతుసరాలే కుడియుప్పో కడ ఇఖుదు పుకలిడమన్నరు పుదుకిఇ నడుక్క_తై త్రవి ర్కైకై. నాట్టోనడుక్క_తై తవిర్కుక్కడవసీ, ఎజ్జెళ్ల నడుజుక్కాతే కొశ్వాయ్. అవర్కోనడుక్క_తుక్కున్నార్థమ్ ఎజ్జో నడుక్క_తుక్కున్నార్థమ్ వాశి యఱియవేళ్లవో? అవర్కోనడుక్కమ్ ఎతిరిక్లో నిను తమాక; “సి ఉఱుమ్మడ కాణాతొభ్రయుప్పుకుకిటోమో? ఉన్నైకైకైయాతొభ్రయు రక్షకనాన తాన్ అవతరితునిష్ట. (కప్పమ్తవిర్కున్నార్థమ్) అవర్కభుక్క జ్ఞానసబోకైనిబన్నమాయ్ వరుమ్ భీషిస్తుపోక్క_డిక్కిఱ. (కలియే)సామ

(గ) వరాశాత్రు. (అ) రా. (శ) రా.అ.అం.పర.

(ఔ) పి.షై.అ.జ.గ. (అ) నా.పి.రా.అ. (ఎ) నా.పి.రా.గ.

(ఒ) ఉ.వాయ.ఎ.ః.ఎ. (ట) వి.త్రు.గ.గిథ.గ.

ప్రశ్నకిచిత్తా? ” ఎను ఎజ్యబ్సుక్కునముక్కామ్. “కప్పన్” ఎన్నిటిజ్ఞాయా
అఱు వ్యవహరించుక్కునముక్కామ్. రావణాడికథుక్కు ప్రశ్నావిట్లు తిరియామేకాకైక్కా.
కప్పమామ్. రావణాడికథుక్కు ప్రశ్నావిట్లు తిరియామేకాకైక్కా.
(కలియే) మిముక్కుడై యననే. ఒరుమేళ్ళుక్కు ఒరుపళ్ళుమ్నేరా
మాంచోలే, ఉన్న మిముక్కుక్కు నిజల్ల బలహానియుమ్ నేరస్తో. అబలెక
మాంచోలే, ఉన్న మిముక్కుక్కు లతు ఉన్నా? .
శాన ఎజ్యబ్సుక్కు, (గ) “కప్పబలాం” ఎన్నిఇ ఉన్న మిముక్కులు ఉన్నా?
(తుయిలెద్దాయ) దేవతైకథుక్కుపోలేఎజ్యబ్సుక్కు కుడియిరుప్పు ప్రశ్నా
శరవత్కు, మార్కషిలే అమ్మేఅప్పుమ్ వేద్దా; ఉణుమోఖై అభుక్కాడై
యే, ఎజ్యబ్సుక్కుక్కుడేయిరుప్పుమ్ జీవనముమ్. (తుయిలెద్దాయ) నీయా
కక్కుమనవకశాన ముప్పత్తమూవరాకనినై; ఆణశాకనినై; ప్రయోజ
నాసర పరరాకానినై; ఘరునుతిఱు శాఖాతపేరాకనినై; ఉన్నిరక్త లీ
మాకనినైయాతే రక్తకనాకనినైకుమ్ పేరాకనినై. ఎజ్యబ్సుక్కునీయా
యుమ్మియెయుమ్, నీ నోక్కుమ్మియెయుమ్, నీవాడైలుమ్మియెయుమ్చొడ
క్కమాన నట్టోకాక్కాయే వేణుపతైనిశార్కకల్.

(ముప్పుటిమూరపరితాగ్యది) అష్టవస్తుక్కల్, ఏకాడశర్యదర్కకళ్, ద్వాదశాదిత్యరకళ్, అశ్వనిదేవతైకళ్, ఇవరకళ్తొడక్కమాక బ్రహ్మాపుటైయాక నడువుద్దాన దేవతావర్గమ్, కృష్ణన్ తిరువవతరి తపోతే తొడక్కిణ్ణాటీలకళ్ తొడక్కమాన పిట్టెప్పణికళ్ వరచిటు, తాజిభుమ్ *మున్నిరమామలర్కొణ్ణు, శిలనాల్ మతైవతు వెళిపుదునతాయ్ త్రిరసు, *ఆయర్చాడి నిత్తెయప్పకున్న, ఇడైచ్చికళ్ పిన్నాడియలే ఒతు జుకైయాలమ్, ఇవరకళ్ కార్యమ్ కృష్ణనేశైయతు తిరికై తూలమ్, ఇడై వెణ్ణల్ అఱ్పికైయాలే ఇప్పుల్తు నట్టెచ్చోలుకిచ్చారకళ్. “కలి” ఎస్తుమికుతియాయ్, సకల దేవతైక్కశ్శయమ్ రక్షికైస్తయాలే, సర్వధింసానవనేయనుమామ్.

ర్యాలైయడ్ యవనే!.. (తుఱులెంటాయ్) సీ నిడ్చొబుల్ నిష్టమ్ ఎండూ
నిరుక్కు వేణమ్.

(१) फार-द्रो-गर्ज-य४.

ఇప్పటి దేవకార్యమ్ కెయ్యితు వ్యాపరియానిష్టాల్ తనకొక్కరు తీజ్ఞవరుమ్మడి యిరుక్కుమోవెనిల్? (శెప్పమ్డై యాయ్) తనక్కు రక్కెయ్యామ్పడి వ్యాపరిక్కుమ్ అరణీమెట్టెయుడై యవనే యెనితార్క కళ్ల. అన్నికే, “శెప్పమ్” ఎఱ్ల-శైవైయాయ్, ఆశ్రితరోదు శైవైయ్ యథ్రియామే పరిమాణమ్ ఆర్ధవగుంతైయుడై యవనేయెన్నుతల్. (८) “రక్షితాజీవలోకిస్య” ఎన్నిఱ సామాన్యధర్మతాల్వన్న తరమథ్రిష్టాలుమ్, “స్వజనస్వచరక్షితా” ఎన్నిఱ ఇవిశేషతైయుమ్ ఇథక్కునో? ఎడ్డు శైవైక్కుడుమ్ ఉన్ శైవైయాలే నిరపువినున్నోమ్; అతుతనైను యుమ్ అసత్సమమాక్కానిష్టాయ్, నాజ్ఞ వరకిండసుంచిస్కుచై యాలే. విరకాలే నీకై మేటిల్ ఏన్ ఖుమాపోలే, ఉన్నడై యవాత్సల్యమ్ ఎడ్డు పక్కలిలుమ్ ఏతిప్పాయవేణ్ణావో? ఇచ్చెవైయానే అనాశ్రితపిషయ త్రియుమ్ ఒక్కమాకిల్ బాధకమామితే; అతువారామైక్కాక (తిఱబుడై యాయ్) ఎనితార్కిల్. తిఱబునతు-పరాభిభవనసామర్థ్యమ్. ఆశ్రితరోదు శైవైయనాన శైయల్తనినై లే అనాశ్రితర్కుమ్ అనభిభవనియనానవనే!.. వ్యాఘర్కల్విషయ తీల్ శైవైయనాననితైయలే, దుర్మీధనాందిక తై అభ్యక్కుమ్మచిగ్గు నినై కి, ఏతు. ఆయభమెడైనెఱ్లు ఆయభమెడై యుమ్, పుట్ల ఇరపాక్కుచై యుమ్ తొడక్కమానవై. అనుకూలరాన ఎడ్డు పక్కలిలేయో లింగ్లోకాంగుపతు; అతు ఎజ్జుక్కు అణుకవ్వాత్పడియాయో?

అ శిశ్యలాల్ ఫలిత అంకమ్ శ్రీ కిఱుమేల్ (శైథిల్ కుప్పుమ్ కొడుకుమ్) శైథిల్ రాకతార్ - శ్రీతక్కల్.

(శెప్పమ్డై యాయ్) ఆంతర్ తనైను అనుభవిక్కు-ఎంచితాన్ పాట్లయుక్కాఱవనే!.. (తిఱబుడై యాయ్) అనాశ్రితర్కుమ్కుచ్చింపోణాతవనే!.. (శైథిల్కుప్పున్నిఁపుకు, మ్ విషులా) భాగఃతి

శతాబ్ది - ఆచార్యురప్పది.

(౮) “సుకృదంపర్వభూతానామ్” ఎణ్ణరక్తిష్టశర్ణక్కు త్రుక్కుచీటియు
తే; ఆశ్రితరుడైయక్కుత్రుక్కుచీటితనక్కు త్రుక్కుచీటియు. ఆశ్రిత
వరోధికుక్కుడుటెల్లుచ్చెప్పికొండుక్కుమ్. (శ్రీరామ) శాత్రవమ్ అరు
వర్కుమ్ పోతువాయియక్కిఱపడి. అవర్కళ్, (౯) “శత్రీసుక్క
శాత్” ఎన్వర్కళ్; అవన్, (౩) “ద్విషదన్ముమ్” ఎన్నుమ్. (వెప్పయే
కొండుక్కుమ్) భయజ్యరత్నకొండుక్కుమ్. పాణ్డువర్కథుడైయ కలక్క
మెల్లామ్ అవర్కథుక్కు ఎతిరికళ్ పక్కలిలేయాక్కుకై. (౮) “పాణ్డు
వర్తమ్ముడైయ పాణ్డలి మఱుక్కమెల్లామ్” (శి) “శస్త్రమ్ అల్ కుమ్
లాశలక్కుణ్ నూర్ ఖువర్తమ్ పెట్టేయమెయ్తి.” (కొండుక్కుమ్) అరు
ట్కుడైయాన ఓ దార్యమీర్చియనపడి.

(విమలా) సమ్మించు తీరుక్కుచ్చెయ్తే, ఆశ్రితర్కాంక్కక్కు జ్ఞ
ర్హీఱుముడికైక్కయాలే వద్ద శుద్ధియోచ్చాలుకిఱతు. (౮) “శేయకుమ్
తాపరుమీత్తమ్” ఇత్యాది. ఆశ్రితర్కార్యమ్ శేయ్తానాయిస్తైక్కయ
సీకైకై తన పేచాయిస్తైకై. (౯) [పోత్రస్వానితన్] అనాశ్రితర్కు
ముడికైక్కు వేణుమవన్తైకొండుత్తు, ఆశ్రితర్కు ఉచ్ఛ్వసనపేతు
వానతనైకొండుక్కుముశ్శి.దుర్యోగ్మనుక్కు పుంకరత్నికొండుత్తు,
అర్థవనుక్కు తనైకొండుత్తు గిఫ్ఫనిలై. (తుయిలేర్హాయ్) ప్రయోజ
నాస్తర పరర్కు కాంర్యమ్ శేయతత్తాల్ వద్ద పుక్కముమ్, ఆశ్రితరథు
విరోధింథుక్కు నడుక్కుత్రైకొండుక్కుమ్ శుద్ధియోగముడైయవనే! .
ఇత్తాల్ - భయనివు త్రిమాత్రమన్ని కై, భయపేతు నివు త్రియమ్
రష్టక కార్యమేష్టతాయిన్తు. (తుయిలేర్హాయ్) నిద్రాప్రదమాన పదు
ట్కుయిల్నిస్తమ్ ఎమ్మన్నియక్కు వేణుమ్.

(ఇ) १-२-३-.(ఒ) రా-యు-గం-3F.(ఒ) శార-ం-ఎ-గ-శ-2 (ఔ) పె-ం-ప-శ-2-2.

(శి) ఉ-ము-అ-3-2.(ఒ) కి-పాయ్-అ-ఎ-గ.(ఒ) ఆ-ము-గ-శ-2.

శ్రీ పద్మ విఠలమమేల్చామ్ అభ్యియక్తిజాయ్ పుటుఇతు; ఈడ
శ్రీన వెమున్నిరున్న అవన్ నై నిత్తె నిఱు త్రికోణాయ్.

అవన్ శాఖ త్రిమండ్లాతే అవన్ క్రూల్ మఱుమాన్ రమ్
పెత్తామైయాలే, “తనై పీరియల్ తరియాతవై చీఫ్ జై యి లేయిట్ వెత్తు
మురట్లు దేవర్ కళ్ కార్యమ్ శేయ్ తు తిరియుమనై విడీర్” ఎస్సు, తిరి
యవుమ్ననప్పినై పైరాటియై వెముప్ప్రాకితార్ కళ్. (శెప్పన్న మెన్ ములై)
పరత న్నినాన ఇనై కిండస్సునలికిఱతెన్?, నమ్ ఆ రస్స్యని కేళాతపుచే
ఉ శ్రీపాతిన్నికిడక్కిఱవై చూలా తే. (శెప్పన్న) శెప్పుక్కు శ్రీ పాతిను
వైత్త ఆభరణమ్ నినై తపోతుపూర్వకిండై యాతాప్పాలే, శెప్పుప్పాలే
యిరున్న సన్ని వేశతైయడై తాన అవల్ ములై యిలే అమున్నికిండక్కిఱ
వైనై నమక్కుకిండైక్కప్పుకానిష్టతో? . (2) “మండలసిరుశ్శాన్
మలరాల్ తనంత్తుశ్శాన్” తొమకాలత్తుక్కు అస్సినార్, కడఱ్కురై యై
పున్రథ్రికిండ తల్, పర్వతస్థాపున్రథ్రికిండ తల్ శేయక్కుడవతు;
ఇవనుమ్, కడలై యమ్మమలై యైయుమ్ విడాన్; (3) “తిమమారిమమ్
శోలై మలై యేతిరుప్పాండక్కలే.” (శెప్పన్న) బిలత్తుమాన ప్పుమిట్లు
వైక్కుమ్మశెప్పు అవన్; అవస్తనై అడక్కుమ్మశెప్పు ఇన్నో ములై కళ్.
(3) “శుదర్ వాన్ కలన్ పెయ్ తతోర్ శేప్పినై త్రిరుమైజైమణాళై”
(మేళములై) విరహసహమాన ములై పడై తాళకిరిజే ఎమున్నిరుక్కలా
వతు; అవనుఱవుమ్మ వినవవుముర్చు విచమ్మ పొతాతములై.

అస్సు మఱుమాన్ రమ్ పెఱ వామైయాలే అవనై యెముప్పుకై
కాక్క నపీనై పైరాటియై యెముప్పుకితార్ కళ్. (శెప్పన్న మెన్ ములై
యిత్యాది) విషయగ్రాహకమాయిపిష యవిరహం సహిష్ణువాయినక్కాఱ

(శేవ్యాయ) అమ్మలైయలే వర్తిష్టున్ నుక్కరుమ్మకనియుమ్మ తేనుమ్; (గ) “తొడ్డెయమ్ శిజ్జనివాయ్ నుక్కర్ స్వాన్” ఎన్న ముఖియే. (శేవ్యాయ) కృష్ణసైయమ్ తనక్కార్కిట్కొణ్ణ అధరముమ్ స్తితముమ్. (అ) [కోవైవాయాళ్ పొద్దులు] (3) [తశ్ లేం ముఱువల్ పిసైఎ క్షాయ్] ఇవ్వధరముమ్ ముఱువలుమ్ ఫుజ్జిక్కిట్కిట్ ఏఱుకళ్ పొరుతతు. (చ) “కాప్సిన్తా” (ఇ) “జగత్ సై లం పరివర్యామి.” అవన్ సెష్టై వర్తుమతు ఎన్న మూళీ లే యెస్సిల్; నాట్టుయుప్పిపునెఱ్లు కలిగ్గణ్ణు పతు ఇవ్వధరముమ్ ముఱువలుముతే. (ఎ) “శిషురున్న మ్యాపోల్ గ్రమి రసాయనమిన్ తమమ్” ఎన్నిక్కుమన్నై పైన్ భ్రాల్ విడు మో?.. (శేవ్యాయ) * శేమ్చపశ్ తిరిల్ వాయన్ తోన్ భ్రవాయ్.

(శిఱుమరుబుల్) అమ్మలైయలైయున్నపక్కఫల్కు భుజ్జిపోల్ క్కు సుఖమాయిపక్కన్నొణ్ణుతపడి యిరుక్కి అతో? ముడికిఱతో? క్షాతుఱుక్కెన్న పుణ్ణుమ్ భయస్థానముమ్, సద్గుర్ఘానముమ్. మేలుమ్ కీముమ్కొణ్ణు “నడుపుణ్ణు” ఎఱ్లు అనుమిక్కుమత్తనే; ఇతోరునిరాక్షయస్థితి యిరుక్కి అపడి. (ఒ) “బశిన్ నుణ్ణైడే మేల్ కైయైనై ను.” (సపినైఎస్కాయ్) అన్కటసౌర్యసముచ్చయమ్. శోలిచొంగాత సౌర్యజీలావర్థభ్రాలమ్ పూర్ణియాననశే!.. (స్కాయ్) ఆయివప్పిడి పశ్ క్కన్న నమిఖియుడైయ పూర్ణికు, మ్ అపిమానపురాటయై యుడైయ వళే!

భగవద్విషయ భక్తియైయమ్, అసుకు, మిక్కపుమ్ జ్ఞాగ్యమానపరమ భక్తియైయమ్, విషయాసర వైరాగ్యాయియు ముడైయనశాయ్, నపినైఎగిఱ తిరునామండయు ముడైగైయాయ్, పొప్పుత్వప్రగుమ

(గ) తి-మై-3-ఇఁ. (అ) తి-వాయ-4-3-గ (3) తి-వాయ-1-ఇఁ గ

(ఇ) రా-చ-4-3-గ (ఇ) (-) (ఇ, ఉ నో నో ... నో-స .

(తిథివే) (८) “శ్రద్ధయాదేకోదైవమశ్శుతే” ఎన్నుమిది మాయిర్కె... ఆమకులానథాలే; గుణజ్ఞు అనథాలే; మేసై అనథాలే; కారె అవథాలే; నిశ్చావిత్తాల్, అడజ్ఞలుమ్ అనశ్శతోయలాయినుకుమ్.

(७) “విషై నెడుమిణైతోళ్ల మకిట్టిషుడై” “శేషన్న మెన్ ముత్తై” ఏను తొడడి ఇచ్చుభీకథిలే ఆప్యావన్, తప్పిపెట్టినాలిఁఁఁమ్ కార్యమ్ శేయివతు. (తిరువే) ఇని అవ్యరుకిలైయెన్నుమిది మాతోయివదార్థమ్ సర్వోత్కాప్సుమ్, అతఃకువాచకశబ్దమ్ ఇతుపోలే. ర్యాథికనానవవస్తు: క్రుమ్ ఏన్తరమ్శోల్లుమోభాతు, ఇశ్వరుభూయోత్తు నొలువతు. (८) “కశ్మీరిష్టియః” (९) “ల్రియశ్మీయమ్” (१०) “తిరువుర్కున్నియవాకియ” ఎన్నుమ్ శోల్లక్కడవిఁఁఁమ్. (११) “యస్యః టూత్సామ్” ఇత్తాది. *ఉదారవాక్కులాకితార్-తిరుమజైయార్యాయి సమ్, ఆశన్నారుమ్, ఆధ్యానుమ్, భట్టరుమ్.

(తిథివే) ఉన్నాలే అవనుక్క ప్పెరుసైయుడ్దామ్దియానపర్తిర్ ముడైయవశే! (తిథివేత్తయిలేర్థాయ్) అవశ్శపేర్వపడైత్తాయ్, శేయి వతుమ్ అవశ్శపోలేయరుక్కపేడ్డావా?.. అవశ్శడై యవాచకశబ్దతే ఉనుచోల్లుమోభాతు, దేహగుణజ్ఞుమ్ ఆత్మగుణజ్ఞుముడ్దానాలుమ్, త్తుమాసమ్ ఆల్రితార్థమాక ఉఱడ్డాతిరున్ అవశ్శపడి ఉనకుమ్ ఉడ్డాక వేఱుడ్డాఁ. (తిరువేతుయిలేర్థాయ్) *పెణ్ణేన్వరుత్తమతియాతనసై గ్ర్హలే ఉఱజ్ఞులామో, సజ్ఞామైయాయిప్పిఱవ్వనుకు. నీయార్ధైమూ గుస్తు ఎజ్ఞీ సత్తైయై ఉడ్డాక్కాన్యు.

కారత్యోపయుక్కల్యాంగుఽా పూరైయాన వెరియపిరాటీయారే! నీ కండుకైకుయల్నిస్తు మెఘున్నిరుక్కపేఱుమ్.

(८) యజు-కార-३-३-३. (९) తి-వాణ్ణ-१-१-१. (१०) స్తో-१-१.

(११) త్తో-१-१-१. (१२) తి-ము-१-१-१.

నాన్ ఉచ్చస్థితినీనే; అన్నె ఇదువిను ఉగ్గబుకు తరువువే మనోరథికితేని తనె; నాన్ ఎఖున్నిరున్నశేయ్యవేణువతు శోలబో ఉన్న; ఆకిల్ అనంత్ రై కే, శైనిశార్కిళ్ల. (ఉక్కముమ్ తట్టాచియమ్) ఆలవట్టముమ్, కణ్ణాడియమ్. నోను బుచ్చవేణుముపకరణాజబుకైక్కలాముప లక్షణమ్. (ఉన్నమణంశనై) ఇవంత్రోపాతిష్ఠన్ను ఉపకరణకోటియలే యాయ్, తన్కార్యమే ఉన్ బుద్ధిఫ్లినమామ్చియురకిటాననై. సీపుమ వమ్ నెత్తి సవిష తే కార్యమ్చేయ్యమ్చి భవ్యనానసనై.

(ఇప్పొతే) అన్ సరత్కు త్రిలోణురాయమైశేయార్కిళ్ల, నాజబుమ్ అవ్యాపుజీవియోమ్. (ఎమ్) విన్నైప్పొతైకిక్కరాతవెజశై. (ఎమ్) (ఎ) “పొపక్యశరీరాణై” ఎషు నచనమ్ శోలవేణుమో! ఎషు విర హమ్ తిష్టపుడమైబు కాట్టటుకిశార్కిళ్ల. “ఎమ్పై” ఎష్ ఇస్తపునైయాలే— “పెయ్యప్పొట్టే” ఎన్నుతల్, “పిఛాయ్” ఎన్నుతల్, “నాయకపైశ్చి శాయ్” ఎన్నుతల్, ఎత్తసై ఇథిచ్చుమ్ శోన్నార్కశేయాకిలుమ్ ఫల దుశైయలే ఎల్లామ మొత్తిరకిటాఱపడి. ఎల్లార్కుమ్ ఉపాయమొన్నా పోలే ఉపాయముమొన్నాయుకై. ఒరుతన్ తిరువడికశై పులర్ ఆక్రయిత్తాల్, సుకృతతారతమ్యతాలే విశమ్మముణ్ణానాలుమ్, ఫలమ్ ఎల్లార్కుమ్ ఒత్తితేయుపుపుతు. ఎమ్మురున్నాపక్కలిలేస్యాస్థభరనానాల్, దేహయాతై గొలేలుమ్ సక్కర్కుమ్, అన్నెయుభ్రియ చెంలాతార్కుమ్, ఇగ్గబుక్కవేషమ్యమొభ్రియ ఫలదుశైయలే ఒప్పుచొంగానినిటింటే.

నానెఖున్నిరున్న ఉగ్గబుక్క-చ్చెయ్యవేణువతెన్నెన్న; (ఉక్కము మిత్యాది). ఉక్కమ్ ఆలవట్టమ్. తట్టాచి - కణ్ణాడి. స్వాపదేశత్తిల్, కైజుర్యత్తిల్ అహాజ్ఞారముకార నివ్వత్తియమ్, యథావస్థితస్వరూపజ్ఞానముమ్ ఇవ్విరడ్డయుణ్ణుడుత్తు, ఉనక్కశ్శభవ్యనానపీశ్వరనై ఇద్దత్కు

(ఉన్నమణాళ్లనై - ఎమైసి రాటు) ఎజ్యెశ్యాయమ్ అవనై యుమ్ కూడముముకూర్కట్ల వేణమ్. (సిరాటు) (१) “దారాఃపితృకృతాభ్యాసి” ఎష్టు - పేచుమాళ్లో, పిరాటియుడై య సౌసర్యజ శైలామీకిడక్క, “ఎయర్ శేయ్వి త్రవిషయమ్” ఎష్టుపిరాటియై ఆదరిత్తాపోలే, కృష్ణనై నీతిన్ విషయమైన్నాయ త్పు నాగ్జల్లో విరుమ్మువతు. (ఉన్నమణాళ్లనై - ఎమైసి సిరాటు) (२) “ఎప్రబుహ్య ప్రవిష్టస్సిగ్రిమైశ్రీతమివహ్రాదమ్” (३) “అప్పన్ తిరువరుళ్లో మూర్ఖ్ కినిశ్లో” ఎజ్యల్లో విడాయమ్ కెట్లు ఎల్లారుమ్ ఎజ్యె కొక్కణ్ణాడుమ్మిపణ్ణు. (తిమునే ఎమైసి రాటు) ఎజ్యెశ్యాయమ్ అవనై యుమ్ ఒరుతుల్లై యిలే శేరాతపోతు, సీ - తిమువాకై కుక్క ఉన్నయముడ్లో. “శ్రీయతే - శ్రయతే” ఎష్టుతే - శ్రీయాయింత్రు. స్వత న్యోడు పరత న్యో రోడుపాశియిల్లే, ఇవల్లోకై పార్ త్రిరుక్క వేణమ్. (ఉన్నమణాళ్లనై - ఎమై) ఉనకుబురుకాలెముతి తన్న ప్రతిష్టణమ్ నిముత్తువాఙ్ముకిఱవనై. (४) “సిరాటుమైతువైత్తేన్” ఎష్టు, ఉనకుమ్ అవనుకుమ్ మూడుకుళ్లిక్కుచ్చుమైత్తరిరిలే ఎజ్యెశ్యాయజ్ఞాడ ముమ్ముకూర్కట్లు. (ఉన్కము మిత్యాది) ఎజ్యల్లో శమత్తై ఆంత్రోమ్ పరికరమైయమ్, ఎజ్యల్లో లక్ష ర్థాత్తై నాగ్జల్లో క్షణు ఉకుకుమ్ పరికరమైయమ్తన్ను, ఎజ్యల్లో విరహతాప మాఱుమ్మడి, *వాశ తడ త్తిలే అవగాహికుమ్మిడిపణ్ణు వేణమ్. జ్ఞాన దర్శనప్రాతికై ప్రాపితై పుణై తరచేణుమైన్నపడి. (५)

→→→ १ →→→

తీంతే మర్మరై తుణ తుక్క పిక్కై యాతపెజ్యై సంకైమిపీయెన్నితార్కశాల్లో. “ఉన్నమణాళ్లనై యమ్తనుసి రాటు” ఎనితార్కశాకపుమామ్. ఇన్న యోజనై యిల్లో పిరాటికుక్క ఎమైపురుమాన్ అత్యుత్తవిధేయసెన్ను మిడమ్ తో నీర్మిఱకిఱతు. ....

(६)

(१) రా.చ. २२-శం. (२) ఫార. చ న్యి- (३) ఉ.చాయ్. చ. - గ. (४) పి.ప. ३-३-३.

అన—ఇరుపత్తోరామూళ్లు. పురుషకారభూతైయానసప్పినే ఎవ్వి రాటియైముపు; అనట్ ఉఁఁర్ దైమున్మిన్ను, “నాన్ ఉజ్జీలే ఒచు తీయిన్నో; ఉజ్జీ కార్యజైలా మధ్యకితాకచైయైతు తమకితోమ్; నమ్మె పుత్రినినార్కు—బరుకు లైకఫుల్లో; నామెలారుజూడి కృష్ణనె ఎముప్పి అరిక్కువారుజోళ్లో” ఎన్న; అవన్ గుణజీలే తోన్తరార్కతోన్తర్హపడియే శొలి, ఉకవాతార్ అమ్ముకుతోన్తర్హిఖువద్ద విముమాపోలే, (7) “గుణైనాస్యముపాగతం” ఎట్ల ఇక్కె యపెరుమాలై పోలే, గుణిగుణకుతోన్తర్హిన్నోమెణ్ణ శొలి కృష్ణనె ఎముప్పికార్కకల్లో. ఉకవాతార్ ఉన్నేపీరత్తుకుతోన్తర్హిపోలే, ఉన్నద్వనాజ్ఞల్ ఉన్ సీటైకుతోన్తర్హపడి.

వ్యా.—(ఎన్తరకలజ్ఞల్) ఉన్నై ఆరాకసినైతు ఉఱజ్ఞకిథాయ్; ఉన్నై ఉణరాయ్. క్షీరాధిశాయియాకివాతల్, చక్రవర్తిపిష్టైయాకి వాతలాక ఉన్నై ఎన్నెయానిష్టాయ్; శ్రీనవ్వగోవర్ మకనాకనినైకిట్ తాయి లేయే. ఉన్నై. శ్రీనవ్వగోవర్ ఆజిత్ వశ్వర్యతేచ్చలుకితార్కిల్లో; — శ్రీనవ్వగోవరుడైయ శౌర్యవీర్యజ్ఞమ్, ధార్మికత్వముమ్, భూజబలము మిత్తేమ్మాపుర్ణింధు. (ఎన్తరకలజ్ఞల్) ఇట్లక్కట కలజైలామ్మనితిరెనిరమ్మి వఘీయమ్మడి అనుసంశోధమాక ప్పాల్ శోరియక్కడవనవాయిస్తుమ్.

స్వపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ;—ఇరుపత్తోరామూళ్లు. (ఎన్తరవిత్యాది) ఇప్పాటిల్— సప్పినై ఎప్పిరాటి, పేంత్రిల్ వద్దాల్ నామమ్ ఉస్మిలే యొరుత్తియున్ఱో, నామెలారుజూడి కృష్ణనె ఎముప్పునోమ్ వారుజ్ఞలైన్న; అవన్ గుణత్తుకుతోన్తరార్ తోన్తరినపడి శొలి ఎముప్పికార్కకల్లో.

స్వి;—(ఎన్తరకలజ్ఞల్) ఉపదేశపాత్రభూతరాన శిష్యర్కిల్లో.

పతుక్కల్లో. (ఏన్‌రకలజ్ఞో) కలమిడువార్తాధ్వర్య. ఇటుకల త్రిల్ నిత్తె యాత్మియి. ఇరణ్ణాయిరమ్, నాలాయిరమ్ ఎషు ఒరుస్త్రైయిలై. (ఏన్‌ర కలజ్ఞో) కల త్రిల్ శిఖమైపెరుమైయిలై, కడ్లై మదుక్కిలుమొనిట్లైక్కు. మ త్తనై. ఏర తక్కలజ్ఞో నిత్తెయాత్మాధ్రికిఱతు పాలిన్ కున్నరమనితే; కొడుపౌర్కుల్ ఒరుకొఛ్వర్ తేటుమాయితే యిమప్పతు; ఇనై యమ్ - కృష్ణున్ పడియాయ్ త్రిరుప్పతు. అర్థియాత్మార్ కున్నరమే యాయ్ అవన్కుల్ కుత్తైయన్నియేయిరుక్కుమాపోలే, (గ) “ఉదారాం” ఎషు - అరిత పాత్రజ్జైకొక్కణ్ణాడియితే ఇనన్ ఉపకరిపుతు.

అర్థిత్యన్నాన్ ఉపాయమాకాలోవెన్నిల్; ఇవనుడైయతాదర్శీ మీ స్వరూప త్తిలే పుకుమాపోలే, ఇతువుమీ స్వరూప త్తిలే పుకుమి త్తనై; ఉపాయ త్తిలేపుకాతు. అజ్ఞనేయానాల్ అర్థిత్యన్నాన్ వేణుమో వెన్నిల్; ముక్కినానాయమ్ అతుఇత్తైయాకిల్, భోగ్నాన్ ప్రాప్యమాక మాట్లాడుతు. సంసార త్తిలేభోగమ్సాపథియ్కై యాలేలర్థిత్యముమ్లావ్యచ విలే పర్యవసిక్కుమ్; అగ్గు నిత్యమ్య్కై యాలే అతువుమీ ఉరువచ్చె లుమ్. *సిత్యానపాయినియానపశుమ్, (అ) “ఇత్తైయమ్-అక్కలకిలేన్” ఎష్టితే అజ్ఞిసుపుతు. (ః) “మయ్యన్నజ్ఞో పోకిమకిథ్ చ్చికైక్కు పెరునే పర్ కుఠ్ఱాజ్ఞో పితర్నిరూమ్ పిరాన్.” *సదావశ్యానియితే అవ్యిదమ్. (చ) “నమిషిషైవవాదినం” ఎన్నతితే. అనతరి త్రవిడ త్తిలుమ్ (ఖ) “ఇర పునన్ పకలుమ్ తుతి శయ్యనిష్ట” ఎన్నక్కడనతితే. (ఎతిర్ పొగ్గిమిాత ఓపు) ములైక్కణ్ణల్ పెయ్యమైయాలే ఒరుకొల్ తోటువిట్టాలుమ్ ఒరు

(ఎతిర్ పొగ్గిమిాతశిష్ట) ఆచార్యోపదేశత్తాలే పరిపూర్ణభానరానశివ్యర్ కశుక్కు, ఆచార్యునుక్కుమ్ యుక్కుపదేశమ్ పణుముడిజ్ఞానమానతు

(గ) గీ-ఒ.గ.ఱ.

(అ) తి-వాయ్-ఒ-గం-గం.

(ః) తి-వాయ్-ఒ-3-ఔ.

(ఔ) భార-శ-

(ఖ) తి-మై-ఒ-3-ఔ.

శీటిలే కలణైనిటైత్తు వభీద్నమహాకానిన్నాలుమ్ ములైక్కుడుప్పాలేమేలే
మేలే శోరియుమ్.

(మాన్తరాతే పాల్ శొరియుమ్) ఇట్లకలమ్నిరమ్మిన్త్తు, కల
మిమువారిలైయెన్నా క్కుణ్ అడైయాతు; ఉన్నర్తుమాశాతే పాల్
శొరియుముత్తునె. (గ) “భూయివమహాబాహణా” (అ) “ప్రహాస్తు
వాక్యముబివీత్” (3) “ఇదధ్విశ్వమైత్రేయ” ఎన్న శొక్కుడువలిఁజే.
*శ్రీమైత్రేయభగవాన్ కేళాతిరుక్కుచ్చెయ్ తే నలనగమ్ ఇవన్ ఇథక్కు
వొణ్ణాతెన్న(ర) “నిత్తైయైషాజగన్నాతా” ఎన్న బుయిఁతాన్ శొన్నానిఁజే.

(వశ్వల్ పెరుమ్పశుక్కుణ్) శిలర్కుల్ ఉపకరిత్తా యిరుక్కు
యస్తిక్కే, తన్కార్యమ్ శేయతతాక ఉపకరిక్కుమ్చి ఉదారస్వభావ
మాయిముక్కు; (ఖ) “వేణ్ణీన్ నైలామ్తరుమ్కోతిల్ ఎన్ వశ్వల్” ఎనిఁ
క్కుణ్ణనైపోలే. ఇట్లనైతిఁజే (ఉ) “ఉదారం - సన్వర్యయన్”
ఎన్ ఆశవద్దార్. శిలర్ అరియాతిరుక్కుచ్చెయ్యేయేఁజే, (ఒ) “వీదు
మిన్ మున్ర్తరవుమ్” ఎన్నరుచ్చెయ్యేతతు; అట్టైనైతిఁజే శ్రీమధురకవి
కళ్ (ర) “అరుళ్ కణ్ణరిప్యులకినిల్ ముక్కుతే” ఎన్తు. *వణ్ శడకోప
రాన వివరైపోలే అరుళ్ మారియాన తిరుముడైయాధ్వారుమ్, (స)
“మున్సుఱురైక్కున్” (ఎ) “శొలుకేన్ వమ్మున్” (గా) “సమయ
పొగ్గివభీయుమ్డియాక. (మాన్తరాతే) మాశామల్. (పాల్ శొరి
యుమ్) పాల్ పోలే భోగ్యమానజ్ఞానత్తై ఉపదేశియునిఅస్తుమవర్క
శాయ్. (వశ్వల్) శిష్యవిధేయర్కథుమాయ్. (పెరుమ్పశుక్కుణ్)
భగవస్తుణ్ణానుభవత్తాలే పరిపుష్టరాన శిష్యర్కశై.

-
(గ) గ-గం-గ.	(అ) రా-సా-గ-ఎ.	(ః) వి-పు-గ-ఎ-గ.
(ఔ) వ-శ్ర-గ-చ-గం.	(ఖ) త-వాయ్-3-ఎ-గి.	(ఉ) స్త-ర-శ.
(ఇ) త-వాయ్-గ-శ-గ.	(చ) కణ్ణిన-ర-	(ఎ) తి-మొ-ఎ-చ-గ
(ఎ) త-మొ-గ-గ-శ.	(ఎ) తి-మొ-ఎ-గ-శ.	

ముదైమన్” ఎష్టరుజిచెయ్యార్. (వశ్వల్) కృష్ణసైపోలే, పెళ్ళి కుమ్ వేష్టెకు- మడైలామ్బి, తన్నేఁత్తాంచివిట్టుకొండుతు కొండునిఱ్చిమ్ భవ్యతెయైచులుచిఱుతు. (పెరుముపశుక్కల్) కృష్ణసుర్యత్తాలే వశరుకిఱవెయ్యాక్కెయ్యాలే అప్పన్నోడొక్క ప్రిరు త్తి రుక్కె. (గ) “పెఱజ్ఞాన్” (అ) “మహాత్మనః” (3) “పేర్తుమ్ పెరియోర్”. (వశ్వల్ పెరుమ్బుశుక్కల్) (ర) “రిఱుమామనిశర్” ఎన్నుమాపోలే.

(ఆనీర్తప్పుడైత్తాన్) ఓకవున్న పడ్డత్తాన్. (ఖ) “గుణానామాక రోమహాన్” (చ) “గుణానామయ్యైకిమంశమ్” (ఒ) “యథారత్తాన్ నిజలఢే రసభైయాని పుత్రక” (స) “ఉతీలవన్ పుక్షమ్” (ఫ) “సమ స్తకల్యాణగుణామృతోదధిః” (గం) “అఖలహేయప్రత్యసీక” (గా) “అపరిమితగుణాగ్ంఘమహార్థవ” (గఁ) “ప్రాయశ్ఛిర్యస్యగుణాన శక్యః” ఎష్ట కృష్ణగుణాజథుక్క ఎత్తకాణతల్, (గః) “కిణాపిరాన్ కంఠకల్యి” ఎష్ట-కృష్ణస్తీమ్బుక్కెయైణాతల్, (గఔ) “అమర్యాదఃి కుదఃి” ఎష్ట-సంసారికల్ ఆనాఁగుణాజథుక్క స్థైయణాపుతల్, తిరునత్తయూరిల్ తిరువీధికళిల్ ముత్తక్కభుక్క ఎణుణ్ణాపుతల్-శైయ్య లాయ త్తు తిరువాయ్ ప్స్వాచియల్ పశుక్కభుక్క ఎణుణ్ణాపతు. (గా) [కథియారుమ్కనశజమ్] గర్భిణికళిల్ పోలే. [కలసెక్కుమ్ నిత్తసేణి] పెరియతిరునాళిల్ సర్వతోదిక్కమాక వస్తేఱుమాపోలే. [పథియారము తీసు] శిలధార్మికల్ మనుప్యర్కు- సంచారికైకుట్టఱుపాప్క,

(1) తి-వాయ్-ఁ-గి-ఁ.	(2) రా-సు-3శ-3గ	(3) తి-మై-ఁ-ఁ-ఁ.
(4) తి-వాయ్-ఁ-గి-ఁ.	(4) రా-కి-గి-ఁ-ఁ.	(5)
(6) వామపత్తి-ఁ-ఁ-ఁ.	(7) తి-వాయ్-గ-ఁ-గ-ఁ.	(6) స్తో-ర-గఁ.
(8) శరణాగతిగద్యై.	(8)	(7) ఫార-కర్ణ-ర-ఁ-గ.
(9) పెరి-తి-ఁ-ఁ-ఁ.	(9)	(8) తి-మై-ఁ-ఁ-ఁ.
(10) పెరి-తి-ఁ-ఁ-ఁ.	(10) తి-మై-ఁ-ఁ-ఁ.	(9) తి-మై-ఁ-ఁ-ఁ.

కుండలినవుమ్ సెడున్సెచువుమాక కుండలు నై స్టార్కటాకిల్, ఇక్కెన్నదిపోక
వోగ్గొపచి ముల్లు లేసిరపిష్టె కుమ్మె.

(ఆంధ్రమహాత్మాన్ మానే) ల్రీన్వ్యోపక్కు సమాముస్వయు
మామాతిమాకై యాలే తాణ్ణోనియాయినక్కుమ్; ఇనర్ పిఱదు వడైత
తాణ్ణే యాలే అజీయడై యాస్వర్యమ్. (గ) “పతింవిశ్వస్య” ఎస్సిపిశ్వర్య
తోచూ, గ్రీయమ్ శ్రీనిగోపుడై యాస్వర్యాత్మకు ఇట్లుపిఱన్ననే!.. పరమ
పదమ్ పోలేయమ్, నారాయణమ్ పోలేయమ్, స్వతసినధమణిప
కులముమ్ గోపాలత్వముమ్. * నుండి పెన్తు ఆనాయినుక్కులతునిది
యాతే.

(మక్కనేఅఱిపుత్తాయ్) ఉన్నిక్కుర్యాన్నిస్వాపిశయాలే ఎజ్యెనిసై
కైకుస్తే విరకిల్, వశ్వర్యచేయక్కులే ఆర్థ్యనిశేషిపుట్టితేయా
కిలమ్, ఉన్ పిఱవిస్తే బుద్ధపట్టి ఎజభుక్కుక ఉంరాయ్. ఉనక్కుట్టుప్పెజ్జ
భుక్కుముణ్ణాసనముప్పుల్లాలే పెట్టి పెఱుమ తనె యొన్న (అ) “ఉఱ్ఱున్
పీఱవిపెఱురన్న” ఏపుచ్చెయ్ తాడితే. (మక్కనేఅఱిపుత్తాయ్) పరమ
పద తీలేవదోమో?.. వసిసొడిక్ నియమిక్కుమ్ వాశలీలే వనోమో?..
(అఱిపుత్తాయ్) ఇననుక్కు- ఉండర్ త్రియుణ్ణానాల్ ఫల తీల్ పిఱము
మిలే, వ్యధిచారమునులే యొన్నిసుక్కిత్తార్కాళ్. అఱిపుత్తాపోతీతే
ఇత్తలైకుస్త ఇఖుమ్మున్ననముమ్; అఱిపుత్తాం, కార్యమ్ ఇయ్యాతపోతు
ఇఖుమ్ము అవద్యముమ్ములానతామి తనె యితే. అఱిపుత్తె యార్కార్యమ్
బుపరమచేతనన్కై యితే. (అఱిపుత్తాయ్) సర్వానై యమ్ ఉండర్ త
వేణుముడియితే ఉణ్ణుచ్చెలుకెఱిపచి. కై పుట్టిప్పొట్టె చ్చరక్కిలేవాజీ

(ఆంధ్రమహాత్మాన్ మానే) అసభ్యాతమాక ఆరితుపుడైత
అచార్యనుక్కు పుత్రివద్దిధేయనాననే!.. (అఱిపుత్తాయ్) సీపబోధత్తై

కై ప్రాణతప్పక్కలే కై ప్రాణతప్పక్కలే కౌకుల్లాన ఉసాయ నృపరత్తె యాలే ఎముప్పుకించార్కిల్.

“* వాజుకు-డమ్మనిఉక్కుల్ మ్ వశ్వల్ పెదువుబుక్క ల్-డంర్ కాక్ కపిలెయో, నామ్మిపిశ్శన్ పడ్డెత్తు మాక చ్చున్నార్కాల్; ఇత్తు ఏన్త్రమో” ఎనువేళాతే కిడ్న్స్స్నాన్; ఇని అవ్వరుకిచ్చెయున్నమ్మడియాన ఉత్కరజభై చొచ్చి ఎముప్పుకించార్కాల్. (ఉన్నర్థముడైయాయ) ప్రమాణదార్శితాల్ పన్న ప్రమేయ రీనిడై య స్ట్రైట్చెబ్బలుకితు.

పురుషబుద్ధి ప్రభవజ్ఞానాన్తర్థాల్నిక్కు, అపోయమేయమాయ్ నిర్వ్య నిర్దోషమాన వేదాలే ప్రతిశిథక్క ప్రాణతప్పక్కల్ యాలే, దృఢప్రమాణ సద్గాయయక్కు.. అప్రమాణ మెన్నుతల్, అనుమానప్రమాణమెన్ను తల్ శైయువ్వాల్తు; నచనాభాసజ్జ్ఞాలుమ్ యుక్కాయి భాసజ్జ్ఞాలుమ్ అప్పిక్కువాట్టాతియై.. (१) “సర్వేదాయత్తప్రమామనన్ని” (అ) “సర్వేదాయత్తప్రమామన్ని” (२) నతాస్ప్రసర్వచసాంప్రతిస్మా” (३) “వచసంవాచ్యముత్తమమ్” (శి) “నారాయణపరావేదాః” (ఒ) “ఉథన్ శుఙ్కర్మికుశుచియుల్” (५) “వేతముతల్వన్” (చ) “నాన్ మత్తైల్ తేచియోడుమ్ శైల్యన్” (ఏ) “నమ్ముడైయనాయ కనే” ఎన్న యశోశీడై పిరాటి శీర టుక్కిలక్కప్పనితే. (పెరియాయ్) అన్న ప్రమాణాంశుక్కు మెలామ్ శోన్నాలుమ్ తిన్నుడై య అవధికాణ వ్యాపాతపడి అవ్వరుకుపట్టియక్కాననే. (१०) “యతోవాచోనిన ర్తసే యడై యవేణమ్. (ఉన్నర్థముడైయాయ) దృఢప్రమాణసిద్ధనే. ఆశ్రిత పత్రపాతముడై యవనే!. (పెరియాయ్) అపరిచ్ఛిన్న స్వరూపరూపగుణ విభూతిక్కట్ట యుడై యవనే!.

(१) కతోప-గ-అ-గి. (అ) యజు-ఆర-3-ఱం-అ. (శ)

(శ) జితన్తా-గ-ఒ. (శి) ఓ-వాణ్-గ-ఱ-ఒ. (ఒ) తి-మై-ర-శ-అ.

(చ) తి-మై-శ-ర-ఒ. (శు) పెగ-ఱ-గ-ఱ-శ. (ఱం) తై-అ-శ-గం.

అప్రాప్యమనసాసహ” ఎన్నుట్ట, (చ) “యన్యిలుచుం తస్యమతమ్-
అవిష్టతంవిజానతామ్” ఎన్నుట్ట ప్రమాణాగ్రథుక్క ఇవ్వి ఏన్న వొణ్ణత
పడియుక్కే.

(ఉలకినిల్ తోర్ నీరుమాయినిఱ్) మేస్తెక్కు ఎల్లకాణానొణ్ణత
పడియుక్కుమెళ్లు బ్రత్తప్పాఱ తీలే కేటువ్వుకై యన్ఱిక్కే, ఎత్తనె
యేసుమ్ త్యాయి సంసరికిఖుక్కుమ్ ఉపేత్తూవిషయమానలోక తీలే,
అజనాత్యు భావనాయ్ కొ జ్ఞాన సాధుపరిత్రాణాత్మక్క, (అ) “సమ్మ
వామి” ఎష్టుశోన్నపడియే అవతరించు ఎలూదుమ్కాణలాపుచ్చి, * సంల
మనుజనయనవిషయతాజీతనానవనే!.. (తోర్ నీరుమాయి) (చ) “ఆవి
ర్భూతమ్” ఎగ్గియపడియే. (ఖడరే) అంగతార్ కర్మానుగుణమాక
ప్రిఱ్కైక్కుయాలే పఱక్క ప్రిఱ్కై మధుభూర్జక్కో సంసరించ్చ; అవ
నుక్కుఅన్నగ్రహకార్యమూకై యాంపిఱ్కై ప్రిఱ్కై ఒచ్చిమికానిఱ్లుక్కుమ్.
ఇన్నప్పుడ్నతాలే కడై యేఱుకై యన్ఱిక్కే, శాంతయిప్పిట్టపూర్వాక్కై
మోచ్చలే అత్యుజ్యలమాక్క. (చ) “సంచ్ఛేయాన్ భ నతిశాయమానః”
(అ) “పరంభావమజ్ఞానిం - మానుషీంతనుమార్థితమ్” ఎన్నుముచ్చి
యాన మనయ్యత్వేపరత్వమ్ శోట్లుకిఱతు. (ఉ) “సాపుత్రోలోక
క్కొణ్ణ ఎన్పరజ్ఞుడరే” ఎన్నుక్క డపతించే.

అన్నిక్కే, (తోర్ నీరుమాయి) మహారాజర్ (చ) “వాయి

(ఉలకినిల్ తోర్ నీరుమాయినిఱ్ ఖడరే) ఇంద్రలోక రీల్ చతులు
ర్యాషయమామ్చి అవతరితవనాయి, చిరకాలమిరున్నతేజిష్టనానవనే.
(చ) “సంచ్ఛేయాన్ భ నతిశాయమానః” ఎన్నక్కడపతించే. ఆశ్రిత
పఢుపాతమ్ లోక తీలే ప్రసిద్ధమామ్చి నిఱ్ తేజిష్టనానవనేయెన్ను

(గ) కే-ఎ-3. (అ) గీ-3-స. (ఉ) వి-ప్రీ-గీ-3-అ. (ప) యజ్-3-ఆష్ట-ఎ-3.

(అ) గీ-ఎ-గం. (ఉ) ఉ-వాయ్-3-అ-స. (ప) రా-యు-గం-ఎ-అ.

తామ్” ఎణ్ణల్, (2) “సత్యశేయంభశ్చన” ఎణ్ణమ్, * తామరైయాళ్ళశిలుత్తెత్తాలమ్ (3) “ఎన్నడయార్తాతుశేయార్” ఎణ్ణమ్, ఆశ్రితవిషయ తీల్ పట్టిస్తప్రతిజ్ఞించేయో, (3) “అష్టవాంజీవితంజస్యామ్” ఎస్తిషువస్తింతస్తే యమ్ తన విభూతించేయమ్ అధీయమాటియమ్ విడాతైనిస్తు తలైక్కట్టుకెక్కేదాన ఆదరత్తోడే నిఱ్మాన్తరహత్తే చూలుకింతు. (వెరియాన్) ఆశ్రితవిషయ తీల్ ఎల్లామ్శేయతాలుమ్ ఒస్తామ్ శేయ్ ప్సేర్టర్లోమెణ్ణుకై యమ్, అతుతాన్ తన వేతాయిస్తే యమ్, శేయ్ మస్త తన వెచుమైక్కేదాయిరుకై యమ్. విరోధిత్తమహారాజుక్కాముఖుడు (4) “కిమత్తచిత్రమ్” ఎణ్ణ కొట్టాడుముచ్చియానవెచుమై. విలక్కమశవన్మిక్కే యుధ్యైణల్ శిన్నే కొట్టాడుముచ్చనే యితే.

(ఉలకినిల్తోన్తరహమాయ్నిష్ట) క్ష్మోన్న ఆశ్రితపత్రపాతమ్ ఉలకిల్ ప్రసిద్ధమామృషి నిష్టైత్త. దుర్భోగినం, శిశుపాలన్, ఉదభ్కున్, ఇవర్కట్టట్టుడు చూచుటించి లోక తీలే ప్రస్తథమామృషియిరుకై. “కృపుక్షాయ్, కృపుక్షాయ్ ఎన్నతు, వృషభోజనమ్ పట్టించేయ్ ఇక్కథ్యతు, దుర్భోగినాదికై ప్రస్తిపుత్రినాయ్, అర్జునాదికై వాధ్యైతాయ్” ఎన్నుమృషి ప్రస్తథమితే. (శుడరే) ఆశ్రితపారత్తన్యత్తాల్ పద్మబ్జ్యల్యమ్. (5) “ఇన్నార్తపూతనెననిష్టాన్”. (నిష్టశుడరే) (6) “పవర్క్షున్లో శేయ్ తునిష్ట పారమార్తకు శేసై యవిత్తపరభుడ్రు” ఎన్నించుచెపుతే.

మామ్. (తుయిలెర్హాయ్) సీపస్తకై యిల్ నిష్ట మెమ్మున్నియక్కువేణుమ్. రష్ణమ్ప్రస్తమాయిస్తక్కు, రష్ణాచినైపణక్కుడవతో ఎణ్ణతాత్పర్యమ్.

(1) రా-యు-గూ-3.	(2) వెరి-శి-ప-ఫ-ఱ.	(3) రా-అ-గూ-గూ.
(4) రా-యు-గూ-3ఎ.	(5) శి-ము-అ-అ-3.	(6) శి-వాయ-3గ-2.

(తుయిలెర్హాయ) సీఇపోతు ఎమ్మనిరామైయాలే, ని విఱస్తు నడ్డి సమట్టమ్మేసి ఆరిత గుబ్బాబుచ్చె మధుగుక్కిదాయ పుకుకి అతు; సీల్వై సమాప్తిదిక్కుపుట్ట అచ్చు అతీర్పియే; అవైనిఱమైఱు వృష్టి తిరుపుల్చియార్థన్నపుశాయ్.

ఆశిషు, నామెమ్మించుక్కిశోభేస్తు; నీశ్వరపుచి శొఱుబ్బేశ్వరు; లాగ్గుల్ వ్యాశేయలఱుతియివ్వపచిక్కు ద్విష్టాన్పూర్వార్థకమాక చుప్పిలుకితార్కిళ్లు. (మాన్ఫ్రెచ్యునక్కు) ఉనక్కు శత్రుక్కశాసవర్కశ్లు ఉనిమపుక్కుకు, త్రీత్రీను, పోక్కచేయుణ్ణమైయాలే వద్దు విఱుమా పోలే. (మాన్ఫ్రెచ్యునక్కు) శత్రుక్కశ్లేద్విష్టమాక చుప్పిలుకిఱ తేస్తేనీల్; సర్పుళ్లనాలుచుకూడ నోక్కు-వ్యాప్తపచి అనాదికాలమ్ క్కాఖ్యేషపచి శొఱుండతు. (2) “నా స్తోంపురా” (2) “యాసేయెష్ట సాంప్రదేయస్తోన్.” (మాన్ఫ్రెచ్యునక్కు) నారాయణాకై యాలేసమ్మ నమ్మోర్ధుమ్ ఒ త్రిభక్కు, కేషమాయిచుక్కిఱ ఆర్థ్రక్కులే శిల ధీలుక్కు-భూమ్మేప్పుల్; ప్రాతికూల్య పరమ్మక్కుపణ్ణి ఇడక్కు-పురి ముఱుక్కు విరోధిత్తుపోచుమవర్కశ్లై - (3) “తాసహంద్విషపతః” ఎన్నటు, ఎన్నడైయ ఆభ్యాపరిపాలనమపడ్డాతార్ ఎనక్కు ద్రోహికశ్లు ఎన్నటు, భాగసతచ్చేవచ్చ పుస్తవారై ద్విషప్తిక్కుశేస్తు, అవర క్కై నినెష్టుపారైప్పాతే నెన్నతాకానిఱితే.

(మాన్ఫ్రెచ్యు) ఎజ్జైయతియాయో, నాగ్గుమయవర్కశ్లో, హిరణ్యగంగావణాడకభుమ్ సన్నోముమ్మాజున్నాత్తు? (వరిషులైస్టు) వలి

శీజిళ్లు రష్ట్రభూతరాయినన్నికోళ్లో నాసెమ్మనియ్యక్కై-స్తున్న (మాన్ఫ్రెచ్యు). లాక్కికశత్రుక్కశ్లై యడున్నడై యమిదుక్కుక్కు-ఉజ్జీవిమాడ్లు, ఉన్నతియవాశలలే పట్టియరాణ్యత్తోక్కు-దుత్తు, ని

తుట్టై యావతు - (7) “ననమేయమ్” ఎన్నిఅప్పతిజ్ఞతవిర్కై. (ఉన్ వాశల్ కణ్) మిదుక్కులభీన్నమిళినేపట్లు, (8) “గచ్ఛ” ఎన్నవిడ తీలుమ్ ఇంజుపుకురాశేర్నకొట్టి లేఱపోవేనానితేరావణ్ న్. అప్పడియన్నుకే, (ఉన్ వాశల్ కణ్ ఆన్తర్థాతువన్న) బ్రహ్మస్తమ్ విడవేణుమ్మడి పిరాటు షక్తులితే అపరాధత్తెప్పణ్ణి, (9) “త్రీన్ లోకాన్ సమ్రిత్రిమ్య” ఎన్నమ్మడి అలమర్ను, “సపిత్రాచపరిత్యక్తః” ఎన్నమ్మడి ఓరిడ తీల్ స్ఫుకలన్నీరు, “సమేవశరణంగతః” ఎన్న - పెనుమాల్ తియనడి కళిలే విముఖకమాటలే, ఉన్ వాశలిలేవన్న ఉన్ కాషీర్త్యే విము న్నోమ్. అమ్మక్కుతోన్తర్థారోపాతి నాజభుమ్ గుణాభుమ్తోన్నీరు స్ఫోమ్. (ఆన్తర్థాతువన్న) అమ్మ పిడరిపిడిత్తుత్తుత్తుత్తు వచువారై బోలేస్తార్చుగుబలాత్కృతైకశాయ్ వన్నోమ్. అమ్మనత్కృతైయాక కొట్లుమ్; గుణమ్ ఉయుర్ కొట్లైయాక కొట్లుమ్; (10) “చవిం నైయేనై జనకిష్ణకుంగల్లో.”

(యామవన్నోమ్) శశ్రుక్కోదురథిమాసత్తాలే (11) “ననమేయమ్” ఎన్నిరుక్కుమాపోలే, (12) “తత్త్తుస్తుసగ్మశమ్” ఎన్నిక్కుమ్నాజల్లో

పోవైణాలుమ్ మున్చుట్టే నిచివరపై నివైత్తు పోతుక్కుమాట్టితే, ఉన్ తిరువడికైతై ఆశ్రయక్కుమాపోలే, నాజభుమ్ ఉన్నడైయ నియుపాధికి శేషిత్యశ్శక్కుతోన్తర్థు, దేవాతాభిమానియమ్, స్వస్యతన్తీ తైయమ్, అస్యశేషత్యియమ్, స్వధీసక్కుత్వ భోత్తోశ్శరణశైయమ్, బసుక్కోషక్కుల్ స్నేహాతైయమ్, ఉపాయాఃరోపేయాసరణశైయమ్ విట్టు, ఇవన్తోనీ కొదుత్తాలుమ్ పక్కియదుభిష్టైనిసైతు “వేణ్ణమ్” ఎన్న, ఉన్ తియవాశలిలేస్ఫుస్, నీయే సమస్పిచ్ఛన్తమ్

(11) రా-యు-3E-గగ. (12) రా-యు-గీ-గగ8. (13) రా-సు-పూ-93.

(14) బ-యాయ-ర-గ-రా.

(15) రా-సు-3F-3రి.

ఎజ్యోళ్లామైయాలే వనోమి తనై . స్వచ్ఛాపబ్బాసమ్వనరవోటు; అన్నర్తామై ఇరువువిడ తీలియక్కొట్టాటు . (పోన్హన్హి) తోన్హన్హి “పోన్హన్హి” ఎన్నుమి తనై యితే. పోన్హన్హికై యావతు_ (g) “శెస్ప్సె శెవ్యోరియక్కాప్పు” ఎన్నుతియపుంగాణపాదుకై . అల్లాతార్ పాదువతు తన్నామ్మిపయోజనత్తుక్కాక వితే. నాగ్గాళ్ ఉన్నసమృద్ధియై ఆశాసిక్కుమ్మచియైనోవన్నతు. (పుక్కున్న) (f) “శత్రోఃప్రభ్యాషిష్ఠయస్య” ఎన్న మాన్హన్హారుమ్ తజ్జాత్తోత్తోత్తు ఏర్పడేచూలి పాక ఖ్వ్యర్కళ్; ఇవర్కథుమ్ తజ్జాత్తై నలిన్ నలిష్టచూలి ప్పుకథున్ తనై యితే. ఎజ్యై తోత్తోత్తోత్తు తగుణజ్ఞై చూలిపుకియ్యన్న; (3) “అధీక్షాయన్ తిరువాచియాల్” (g) “నిష్టన్ాంత సలివే పదున్మమ్” ఎన్న వయ్యకై యితే యశ్చతు. (పోన్హన్హి-పుక్కున్న-వన్మమ్) పెరియార్యోటై ప్పోలేయమ్ వన్మమ్, అల్లాతారై ప్పోలేయమ్ జనోమ్; నాగ్గాళ్ శెయినటెలామ్ శెయితోమ్; నీ పెఱిలమ్ పెఱు; ఇధక్కిలుమిధ. (9.)

.....

అవ; — ఇరువు తిర్మానమ్మిటి. (అజ్ఞణ్) “మాన్హన్హారుసక్కువలితులైన్న” ఎన్న పోక్కాన్ తువన్నపడియైతేనొన్మార్కళ్; “ఇస్సుముమ్ ఇవర్కశకవాయజీయక్కడన్మమ్” ఎన్న కిషన్సన్కిష్టన్; “ఇప్పచియోప్రాప్యజథుమ్ప్రాపకజథుమైను, ఉన్న తిరువడిక కై స్తుతిష్టు, మజ్జాశాసనమ్ పడి వద్దాశ్రయితోమ్.

—ంశం—

—10—

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ; — ఇరువు తిర్మానమ్మిటి. (అజ్ఞణేత్యాది) కీఫ్టాప్టిల్-తజ్జశ్భిమాన శూన్యాష్టైయైచూలి, ఇప్పాప్టిల్-తజ్జశ్భి అనన్యాష్టైప్పులుకితార్కళ్

(g) తిరుప్పల్-1.

(9) రా-యు-101-1.

(3) తి-పాయ-1-శ-1.

(8) తి-పాయ-1-అ-10.

ఎజశై సీ నినై తిరుక్కిఱపడి; ఇండుప్పకలన్నియే యొట్టుటాలమ్ వేఱు పోక్కిల్లాతపడి అనన్నాడైకథమాయ్ ఎండుక్కుమ్ పిఱక్కుమాకాత పడియుమాయ్ వ్హ్వ్మ్, ఇని కట్టాడై తరుశవేణమ్” ఎన్నికార్కాళ్లో. (7) [పరిత్యక్తమయాలడ్డా] ; (8) “త్యక్తావ్యపుత్రాంశ్చదారాంశ్చ” ఎన్న అనుమాలరాయిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ “ఇవర్కిలుమ్లాడైయు రామణ నాకవెణ్ణెయున్నపడితువన్నేవెళ్ల, ఇవర్కథుషప్పడియేయాక్కూడమ్” ఎన్న, రామణమ్బుధుశ్శతడజలుమ్ విట్టు, (9) “భసగ్గతమ్” ఎళ్ల “చుట్ట తీలే ఎల్లామ్మపెన్నర్తాల్ పలవాయ్ తట్టయునన్నై నినుతెడ వేణుమో వెళ్లపొకట్టుపోన్నేన్; దేవర్కుకారమ్ పెన్నర్తిలేనాకిలుమ్; విట్టపోన్నివిడత్తక్కు ఆశాకాతపడి వ్హ్వ్నేన్” ఎళ్ల విధిషణన్ విట్టపుమ్ శెయ్యతాపోలే, పిఱన్కత్తుక్కుమాకాతపడి ఉన్నేషెన్న తజ్జశనన్నారప్పు న్నేన్నర్త విట్టపుమ్ శెయ్యికార్కాళ్లో.

వ్యా.—(అండ్జిమాఖాల తరశర్) ఇండునన్నార్ ఉన్నిల్కుతై నారుడ్లో. (3) “ఊశ్వరస్వర్యభూతానామ్” ఎళ్ల సీయిరుక్కుమాపోలే, నాండుమ్ (4) “ఊశ్వరోహమ్” ఎన్నతని తనియే యిరుక్కుమవర్కశ్ఛో; ఉన్నిల్ ఒచ్చున్నర్తుక్కు డైయిన్ విడముణ్ణో, ఎండ్జీరశు తవిర్నువనపడి పార్ తీవై యో; స్వత్య స్వయిత్వజ్ఞో ఇరణుతలైక్కుమ్ వ్యవధితమానాల్, స్వయిత్వముణ్ణువిడతీలే స్వత్య స్వయిత్వమ్, స్వత్వముణ్ణువిడతీలే పారత్తన్యముమ్ కిడవాతపోతు, సీక్కు

స్వా.—(అండ్జితాయ్ది) అఖియతాన ఇడుల్లాటై యుడై య మహాపుధివిన్యై “తన్నతు” ఎన్నిమాని తిరుక్కిఱారజాక్కాళ్లో, అన్ అభి

† (పా) ఇనిదేవరీకైక్కుక్కుట్టర్చించై. కిలప్పుఱ్చుపోకకించై. పిఱస్తిడత్తుక్కుశాకాతపడివన్నేన్. నిల్ తీల్ పొల్లాగైలైయైతే. [మిత్రాణిచధనానిచ] అండుతై మనిశర్ పొల్లాగైతే విడవేణువతు. † (పా) రామనిరుస్తపడి.

(10) రా-యు-గ్ర-గి.(1) రా-యు-గఁ-గఁ.(3) గీ-గు-ఎగు.(4) గీ-గఁ-గఁ.

మావాయేముద్దాపోలేయుమ్, ప్రసుషనుక్కముకైయెముద్దాపోలేయు
మితే యింపుతు. ఇప్పణిస్వరూపవియదమాన అభిమానశైలి క్షుమీత్రనై
నాజళ్లు నవతు.

(అజ్ఞానమాఖాల తరచర్) “అమ్” ఎణ్ణు - అర్థము; “కణ్”
ఎణ్ణు_ఇడమ్. అధ్యాత్మియ పూర్వికేషజ్ఞతై యడై త్రాయియున్నర్న మహాపథి
విష్టై తజ్ఞతైను అభిమానమ్ పణ్ణియుమక్కి_ఏర జాక్కుల్. “అజ్ఞాన్”
ఎణ్ణవిడత్తాల్_ఖోగ్యోగోపకరణ ఖోగప్పానజ్ఞతై బ్రహ్మదైవిషీలికా న్న
మాః త్నామశర్యాశిలే అభిమానమ్ పణ్ణియుమపుతు. ఇని బ్రహ్మ
“అహమ్” ఎణ్ణుల్ అనసినిలేఱు_మాపోలే, నీ తేసమ్మ “అహమ్”
ఎణ్ణుల్, అతసన్నిశవిలే సిఱ్యామ్; అనన్ “నాన్” ఎణ్ణుల్డు, ఇతు
“నాన్” ఎణ్ణుల్డు వాయిటై; తగ్యాతిరి_సుడై యునాస్మామ్_
ఆక్కనుమాయ్, అ_సై యుమ్ దుభిహేతుపుమాయుము_మ్. (ఱ)
“యానతికుమజ్జన్తు స్పమ్మన్నావ్రసపక్షియూచ్ | తానన్తోస్మానిఖర్యన్తే
మృదయేళోకశబ్దంవం” ఎణ్ణు శొల్లిన్తిత్తతే. “హేదా_జ్ఞిలే_బ్రహ్మది
కథ్యుప్, ఏముఖన్నమ్ జనిత్తు అరియసాఫనాలన్నాటన్నాపు_గైపణ్ణే, విన్న
భగవత్తురుమార్థమ్ పెఱునర్క శాక చూంగానిపుతు; ఇన్నుపుకే
ఎత్తనైయేనుమ్ క్షోయియుప్పార్ కిలర్, కరీరాలన్నానకాల తీటే
మోత్తమ్ కిడైక్కుమెన్ను పొత్తిళోఱు_ట్రేరానిత్తర్చాల్; ఇనై
యుర్దుమ్ కేరపిముమ్మిజ్జన్స?” ఎణ్ణుభాంగై క్షుచ్ఛ; “బుకుతైయులై”
ఎఱుళిచ్చేయుతార్; - అనన్ తన్ విభూతిపంపకశుమ్ క్షోపుచైచు
యట్టు పెఱులైడవనెన్ను కోలక్కడనన్; యథోపాసనమ్ ఫలమాకై
యాలే తత్క్రిష్టన్యాయత్తాశే ఆప్సియేయాయుమక్కమ్ అపనుక్కు;
ఇవన్, తన్ పక్కలొన్న మిగామెంట్ అనుస్థిత్తు, ప్రశమపరిస్పన్నమే

విజీత్తు నీయే ఎనక్కు క్కడనై యాకవేణమెణు కాలించిథుమ్; అవనుమ్ అప్పియే తనతలైయిలే ఏజీటోక్కొ-ట్లు ఇంనై స్టార్ త్రియక్కట్లు తపడి తలై క్కటోక్కొ-ట్లుక్కుమ్. అవనుక్కుత్రాన్ కోలినిషరప్పడజ్జులుమ్ విడవేణుమ్; ఇవనుక్కు అస్యువేయజేవిడవేణువతు. అవన్ అనుస్థిక్కుక్కడవై యోలామన్నిస్తుప్పి నుపు ఫలమ్తరప్పార్ త్రియక్కుమ్; జుస్యుడైయతే ఇవన్ ముతలిలేషన్త్రిన్త్రిథు.

(మాఫాలు తరశరవిమానమ్) మహావృథివిముల్ పరచ్చెలామ్ “ఎన్నతు” ఎణ్ణ అధివరానమ్ పణ్ణుట. (ఱ) “పతింపిశ్వస్య” ఎణ్ణ భీతప్పపుకిం తాస్యరసె అనుకరికి-తార్కశితే ఇవక్కార్; (అ) “యావై యమ్ యావరమ్తానామసైన్యడైనారాన్” ఎగ్గిఖపదతై అనుకరిత ప్రాణ్యికవానుదేననై ప్రోలే. (అపిమాసప్పున్యాయ) రాజుడిరై ఇధ్యను ఏపినరవుప్పులు అధిమాసహాన్యరాయ. (ః) “రాజుంనామ మహావ్యధిరచిత్తోవినాకనఁ” (ర) “దకవేళ్చాసమోసపం” (ఔ) “బసనాయిమాయోడ వృంకుడన్నాదవక్” ఎణ్ణ-రాజ్యాత్మిత్ అధిమాసమ్ అనర్థావశ మెన్ఱితే జూనాంకండైయ ప్రతిపత్తి. (పన్) (ఎ) “కాసమహాయ్” ఎణ్ణ - కాడుపాయ్ న్యాతిరియాతే, ఉజ్జీవనహేతువాన విడత్తిలేవన్ను.

(నికప్పిక్కట్టితీట్రీట్రీ) అస్సరాజుక్కార్ తోన్తులు రాజుల్ శత్రుక్కార్ కట్టితీట్రీట్రీ ఎన్నాట్లు, “నినప్పిక్కట్టిల్కీట్రీ” ఎన్నానైనైన్నిల్; ఉపమేయనస్తు ఇవనుల్తిలైయొస్తుమ్ ప్రచెధియాలుమ్, (ఁ) “యద్వయ్యిభూతిమత్తయ్వమ్” ఎణ్ణశోఽపుకిం విభూతిభూతర్కుక్క విభూతిమాన్ వాశల్ పుకల్లాయిలుమ్, భగ్గుధిమార్ పుకమ్

(ఱ) తై-నా-గఱ.

(ః) తి-పాయ్-గ-3-3.

(ఔ) .. .

(అ) తి-పాయ్-ఘ-గ.

(ఎ) తి-పాయ్-ఘ-గ-ఱ.

(ఒ) గి-గం-ఘ-గ.

వాళలాకై యాలుమ్, “సర్వులోకశరణ్యేవాళ లీసుకల్” ఎన్ను మీతడ్లో వాసనై యాలే శొబుఇంగార్కల్. (నిన్) ఎడ్డునుమ్ వభ్రషతియుణ్ణాలుమ్ రాజువిన్ వాళలిలే కూపిడుమాపోలే, (2)“రాజాధిర జస్తేచ్యోమ్” ఎన్నప్రమాణమ్ కొలపుడుకిఱ ఉడ్డె యిపసస్తువిడ త్రిలే నరవేణుమితే. (3) [కోవాకిమానిలమ్ కాటు] ఇవనోడుసమఖ్యానముడై యారై పుర్ణశ్రినవర్కళితే రాజుక. శాకిహార్. (శజ్జముయాస్తోల్) అన్న రాజ్యాంథై కొక్కదుత్త ప్రొజెక్ట్స్యూలుమ్ పక్కి య ఎళ్లిరూనినైతు అవై వేణ్ణావెష్ట, ఉక్కసింహసన గ్రించ్చే తిరథ్ ప్రిరళాకనసు ఓలఃక్కువాక్ విషక్కుమనర్క కై పోలే.

(పళ్ళిక్కుటిట్టుక్కుతే) వెలియలే వెళ్ళాళాయ్ తీరియుల్ తల్లై యలే ముడియైవైప్పార్కకి ఇణ్ణు, రాజ్యమీషణ్ణుకై కుక్క- ముక్కిత్తు అస్తరిజ్జ మానంబలక్కుత్తిలే సెవిక్కిఱపడి భగ్గాఢిమానికానాలుమ్ (3) “అర తిరససంసది” ఎన్నిషపడి ఆశర్నే, విడు తోలే వివి కస్తేపడ్డునాల్, శీభ రత్నార్ధాన్ తనియిముకైక్కుయిలే(ర)“రాజక్”ఎన్నార్, (గ)“వఽ్పుతా శాపితేనయన్” ఎన్నార్, (-)“కచ్చిస్తుమసోపజసి” ఎన్నారాయ్ కొక్కణ్ణుక్కుత్తెక్కు, అవర్కటుక్కు- చూచ్చుత్తుకొక్కదుత్తు తన్న క్కల్ అభిమానదోషమిల్లామైస్తువెలియడవేస్తేర్నిటతే; ఇక్కెయచెయ మాళ్ పడుకై, తల్లై విరియూమైయాలే అన్నియొక్కమేకేట్లు- వేస్తేర్నిటి లెయతే. (పోల్ వన్నతలై పెయతోమ్) ఇన్నరాజుక్కుల్ క్రమప్రాప్త మాన రాజ్యాదిగ్గైయుమ్ తిజభుడై య అధిమానజై యుమ్ విట్లు,

మానముమ్ రోయ్ వను, ఉన్నాడై య తిమపుణ్ణుక్కుట్లుక్కుత్తే స్తుమ్ రజ్జు మాక విషప్పారై పోలే, నాజుభుమ్ భగ్గాఢిమానికభాయ్ కొక్కణ్ణు బరుపడిప్రుడవన్నుక్కుటపెంట్రోమ్.

(1)

(2) రా-ఆ-ఇం-అ-క.

(2) అ-తిరువ-ణ.

(3)

(3) గ-గ3-గ..

(4) రా-ఆ-స-గ-2.

ఉన్ పశ్చిక్క-టిల్కీత్తే పదుకొడుకిషక్క-మాపోలే, నాజ్ఞభుమ్ ఒరు బ్రహ్మాధ్యానత్తోపాతి పోస్తిప్పకిక్క అ స్తోత్రాధ్యానభైయుమ్, బ్రహ్మక్క భుదైయ నిరోధత్తాలే గ్రహాచై పీఱు ప్రాణప్పడన్ఱాత అరుమైయుమ్, వేణుణ్ణానభోగ్రాచై యుమ్విట్లు, అముఖు-త్తోన్తర్థారోపాతి ఉన్మాకున్కత్తోన్తర్థాను వ్యాపున్నమ్.

(వ్యాపులై ప్యూయులోమ్) “అస్వరాజుక్క-శైఫ్స్ లేనాజ్ఞభుమ్లానా దికాలమ్ పట్టపోన దేహాత్మాక్రాంతాలే ఇస్తునుబ్రహ్మాచై ఇంద్రస్తాపోస్తి నాజ్ఞల్ నిరైశుకిమాణిక్కటపె న్తర్థామ్” ఎష్టామాండల్ చుక్కసజ్జియై చూపిల్నిన్తర్థాకుపుమామ్. రాత్రీఅంత మూరచ్చే ఈన అమైయైయుమ్ పారాయి; ద్రస్మామాయిటక్క చ్ఛేయ్ తే గుణజాతికళ్లపోలే భగవత్ప్రాకారధూసనాయి, పుస్తక్కనీతిమాంతర్ల వ్యుతసుపలముమాతల్ ఉడై య సమ్మిక్కె, కొన్తభాగ్గేసాను అత్తక్కు. అతిశయ్ విశ్లేషు స్వయాప లాభమాక్క-పనచేపున్, అస్మాదిశ్రమాచిమాక అంత్తే ఇంద్రు అంతిస్యం సుషుప్తాయి, త్రైవ్రక్తుప్రకారమాను పరీక్ష, “చేవోచుమ్, మను జోయైహామ్” ఎష్టుతానాకిబుద్ధిష్టు, శరీరసుంగీలింగముం సుఖముంభి జఘున్కు- భోక్కావాయి, స్థావర్గులోపాక్క- అంతిస్యమాయి, (१) “త్తైచామ్” ఎష్టా-తఃశ్వరమున్ సాంబుక్కుముసి క్రైయ ఆక్షావివన్, యాందృచికమాక పీఱప్పత్తార్థ సక్కిపుమాచియాక భగవత్కుటాడు త్తుక్కు చెయగ్గానాయి, అన్నసరమ్ దేహాత్మాక్కట్టుదైయ స్వయాపట్ట విపేకిట్టు, దేహాత్మాధిమానట్టెవిట్లు, ఆత్మావిక్ పక్కత స్వాస్తాన్యిష్టాయుమ్విట్లు, “శశ్వరముక్కుశపమ్” ఎష్టుమ్ “పుసమాధు అవన్” ఎష్టుమ్ రుచిప్పైను, అతుపెణుక్కే క్కచిమాక ఉనియుమాకిముమ్ అవ వునై ఎప్పన్త్, విముమ్ పొఱతపం త్వరైవిష్టైను, లిపునడించిలేనస్సు

కిడక్కుమళవాయివిటుతింటి. [బాహ్యాప్రజై, వేదరుడైయగృహా తీలే బాల్యాతిలే అకప్పట్లు, బుద్ధివృత్తికళ్లు అనర్కళ్లు పడియాయినడను శైల్మానిఱ్చు, సుకృతవిశేషత్తాతే స్వగృహాతీలే మాతాపితాకృత్లు మన్మస్యువద్దనునిఱ్చుమాపోలే.

(వన్నతలై పైయ్యతోమ్) *మాఱిమాటి అనాదియాక పుఁపిఇ పుమ్ పిఱస్తతువే తిరుపడికట్టి అడ్డకెక్కుపోతు; (గ) “చిరాయ మేకూలమి వాఁ సిలబ్బి” (అ) “మన్యైప్రాప్తాస్మితందేశం భర ద్వ్యజోయమబ్రవీత్” (3) “వానరాణంరాణాఖ్య” (ప) “దేవేం వంసమజాయత” (ఔ) “నణికిసమ్మామే” విసదృశమానవితు సజ్జత మాకపైఱువతే!. (వన్నతలై పైయ్యతోమ్) (ఎ) “వన్నెంకు తలై పైయ్య వన్” ఎన్నిఱిథువుకళ్లుతీర్చుపెల్లాడెయమొట్టిప్పటివ్యసనమ్ములామ్మతీర ఒరుపడినన్నకిట్టి పైఱువతే.

పెణ్ణాళ్ల! ఎల్లామ్ సఫలమాయిన్నర్నే; ఇనిబరుక్కుత్తె కథుమిలైయే యెన్న; ప్రాప్తిఘలమ్ పెఱపెణ్ణావోవెనిఱార్కళ్లు. (కిడ్డిసివాయిచ్చు యేత) అలరపుమ్మాట్లాతే మొట్టిక్కుపుమ్మాట్లాతే తిరుక్కుణ్ణిరుక్కాఱ పడిక్కు దృష్టాస్తమ్ శోలుకిఱార్కళ్లు. (కిడ్డిసివాయిచ్చు యేత తామ రైపూపోలే) స్వతస్త్రియమ్ జెమ్మిపీయానిన్నతు; నపివైఁపి రాట్లియోకైస్వర్ఘములరపుణ్ణానిన్నతు. ఇతలైయిల్ అపరాధమ్ మొట్టి క్కుపుణ్ణమ్; అనుడైయ అపరాధసహాత్యమ్ అలరపుణ్ణమ్; కర్మపార తన్యమ్ మొట్టిక్కపుణ్ణమ్; ఆశ్రితపారతన్యమ్ అలరపుణ్ణమ్. కాల తీ నిశ్చమైమొట్టిక్కుపుణ్ణానిన్నతు; ఆర్థధని వినిక్కుపుణ్ణానిన్నతు. ఆది

(కిడ్డిసియుత్యాది) అరైవడ ల్రిల్ కిడ్డిసిపోలే అర్థవికసితమానతామరై పుపుపుమోబిలే యిరుక్కాఱ శివస్తుతిరుక్కుణ్ణమలర్క్కుపైఱుక్కు

(గ) ప్రో-ర-అ-ప. (అ) రా-అయ్య-ఏ-ఎ-ఎ. (3) రా-స-3-గ-అ.

(ప) రా-సు-3-గ-అ-అ. (ఇ) తి-వాయ్-గ-గ-3. (ఎ) తి-వాయ్-ఎ-ఎ-3.

తృవైక్కణాల్ అలరక్కడవ తామరైపూపోలే ఇవరకళాంతరామై క్కణాల్ అలరుమవైయాయిన్నారు.

(శేషణ) ఉపమానమ్ నేర్ నిలామెయాలే ఉపమేయన్ననై ఏ విశేషిక్కితాతు. (గ) [పట్టురైయాయి పుత్రునేకాటుమాల్] ఉపమానతోడే శోలనినైక్కుయాకిఱతు అధ్యక్కాక్కుకై యితే. తామరైక్కు ఇవన్ కొడుతునిఱమ్ శివపుకొక్కపామితునే యులతు, వాత్సల్యత్తాలేపద్మ కుతఱుతలిట్టాయే అతుక్క. (శిఱిచిచితే) కుర్చపడి యిలే కడలై అడక్కవ్వణ్ణాతితే; పాఱుక్కప్పుతుక్క క్కటాత్తిక్క వేఱమ్. (శిఱిచిచితే) ప్రథమపరిస్పదమేపిడితు అలరుమోబుతే అశర్వక్కెలామ్కాణ వాశైపుదుకితార్కణాకవుమామ్. † (ఎమ్మోల్ విభీయావో) కొడ్డె దొడిన పయరిలే ఒరుపాటు వరియాతో ఎన్న మాపోలే. (ఎమ్మోల్) చాతకమ్, మేఘజలమ్ పార్క తీరుక్కమాపోలే, కట్టాత్తమే ధారకమాన వెజ్జల్ మేలే. † (అ) “ఇంవాయిచ్చియర్కణినుహ్” ఎన్న విభీపుతు అడ్డేయన్నా.

ప్పాఱుక్క, ఉన్ కటాత్తమ్ పెతాతే ఉతావిక్కిడెక్కిత్తా నమ్మోల్ విభీయావో?; అతావతు - దేవాధిమానతైసిక్కి, అతుక్క ఇశైన్నవాతే స్వస్యత్తున్మిధిమానతైసిక్కి, అతుక్క ఇశైన్నవాతే యిత్తు, అతుక్క ఇశైన్నవాతే అన్యశేషత్వనివుత్తియై యుడ్మాముడిపణి, అతుక్క ఇశైన్నవాతే భూత్తత్వప్రయుక్తమాన స్వస్మిన్ స్వశేషత్వనివుత్తియై యుడ్మాక్కి, అతుక్క ఇశైన్నవాతే స్వరథం స్వయంత్రుత్తే

† (పా) “కతిర్ మతియ మోల్ ముక్కాన్” ఎష్ట ఆడైపటపడియే పెతాక వేఱుమెన్నితార్కణ్ణ. ఉణ్ణిప్పాలే పదార్థదర్శమపణి, పిట్టె ఎడ్డో మేలోక్కుతైయస్తియే, ఉణరుమోతోడ్డజగ్గి ఎడ్డో మేలోక్కువేఱుమెష్టపడి.

‡ (పా) ఇవరకళానోయాశైఖరుక్కితాతపడి.

అతుక్కువన్నతెనైను; (తిజ్ఞమాతి తియను మెఘుద్దాట్టిల్) (2) “కలిరహతియమోల్ ముకత్తాన్” ఎను ఆశైపుటపడి న్న పేతాక వేణుమెన్నిభార్తిల్. (తిజ్ఞమాతి తియనుమ్) చన్నిసూర్యర్కథుడై య తణ్ణియైయుమ్ ప్రతాపుడైయుముడై య తిరుక్కుణ్ణల్. ప్రతికూలర్కు అఱుక్వోద్దాటియక్కే యుమ్, అనుకూలర్కు అఱుకి అనుభవిక్కులా యిరుక్కేయుమ్. (3) “ప్రసన్నాదిత్యసర్వసమ్.” (తిజ్ఞమాతి తియనుమ్) విరహాతాపమ్ పోకై కు మ్, “కిడె యాత్తోభీకిఱతో!” ఎనుమ్ భయత్తాలే వ్యాపానానాధారమ్ పోకై కు మ్. (అమ్కణ) తిరుక్కుణ్ణు అస్సర్కల్ ఉషమానమాక పోరాతిరుణ్ణపడి. (3) “చన్నిసూర్యర్కథుకు ప్రసాదోషబళ్ట్ ఇననుడై య సముచ్ఛాలేయతే. † పలకాలమ్రావు

నివ్రిపిత్తు, అతుక్కు ఇశ్శైనవాతే ఉపాయానరజ్జశై విషపిత్తు, అతుక్కు ఇశ్శైనవాతే తదేకోపాయనామ్బుచెప్పిప్పి, అతుక్కు ఇశ్శైనవాతే స్వవ్యాపారతీల్ స్వాధిసకర్తృత్వ నివ్వచియైపుణ్ణవిత్తు, అతుక్కు ఇశ్శైనవాతే పారతస్త్రీపతిపతియైపుణ్ణవిత్తు, అతుక్కు ఇశ్శైనవాతే సమస్తకల్యాణగుణపరిపూర్వనాన తనైయనుభవిష్టిత్తు, అనుభవజనిత ప్రీతికారితకై జ్ఞార్థుతెయ్యుణ్ణకిట్, అక్కుచ్చుర్యతీల్ స్వభ్యాక్షర్త్వబుద్ధిట్, తపిర్పిష్టికై “ముఖుకోకుస్పుఱుమశవాన

న్” (పా) పెఱవేణుమెన్నిభార్కకల్.

† (పా) కైత్యప్రతాపముడైయాక్కణ్ణకయాలమ్, పలకాలమ్రావు కేతుక్కుల్లాలే అధిభూతరాకైయాలమ్, తయప్రదికైయుమ్ కళాస్త్రాలైయుముడై యసాయ, భుజగోచిపునాయ, శృంతిహీసనమాయ ముకమ్కనిసచ్చద్దమ్, కార్కాలాయ ఎల్లారుడైయన్నెప్పిమ్ నీరెపుషైయశుషుమశూదిత్యసుమశే, ఇవనుడై కణ్ణుక్కుమ్నెన్న కుట్టమివై. ఇంగ్యిధికిపాకః.

(1) గ.

(2)

(3) పురుషసూ-

శేతుక్కశాలే అభిభూతరాయ్, తయనృద్దికశై యమ్ కశబ్జైయెము
డైయచ్చన్నిసుమ్ కార్కాల ఆదిత్యనుమన్సే, (గ) “అటీవసియదర్శనమ్”
ఎనిఱవనుడై యపారై నొప్పు. (ఇరణుకొడ్డు) ముఖునోకుపొఱున్న
మశవానవాతే “ఇరణుసు” ఎస్తోలుకితార్కిల్. †

(ఎజ్ఞమేల్ నోక్కుతియేల్) ఉన్నోక్కుపైతాతే బదనీర్చాచు
వియాయిఉత్తావినవెజ్ఞమ్ పుక్కలిలే. (ఎజ్ఞమేల్) అనైఇరణుకొడ్డుకుమ్
తజ్ఞమ్ పక్కలిలేవిషయముడై. శేనొక్కాతార్కపక్కలిలేప్రతాపముమ్,
తజ్ఞమ్ పుక్కలిలే తణ్ణియుమ్. (అ) [శీర్థల్లోడరుల్ పెర్ఱ్రవన్]
హింరణ్యన్ పక్కల్ శీర్థమ్ శైలానిఱ్చు, పుణ్యదనుక్కు అనుకూల
మాయిరుధతితే స్థిరీల్ వాట్యునిశ్చపడి. “సంహామ్ ఆనైయోడే
పొరానిష్టాలుమ్ కుటిక్కుముడై శోషక్కుమాపోలే” ఎస్తు - భట్ట.

(3) “కుభివియిడై కాక్కలి కూతిక్కుపొఱుమ్.” “విధియావా”
ఎస్తు - తజ్ఞమ్ మనోరథమ్; “నోక్కుతియేల్” ఎస్తువిడమ్మున్నిటి.
(నోక్కుతియేల్) తజ్ఞత్తుయాల్ కింయమతస్తోక్కుత్తాన్. (ఎజ్ఞమేల్ శాపమిథ్యున్న)
యాతనాశరిరమో లేయమ్ శాపోషహతరైప్పలే
యమ్ ఉనై పైతాతే వ్యసఃప్పుసుకియదుఖిథమ్.

వాతే” ఎస్తు - ఇన్వశవాన పాకమ్ విషప్పువాతే యెన్నపడి. ఇప్పణి
యలతు దేహత్యాధిమానిక్కు. పరమభ క్రిందు యుడ్ధాక్కు లుస్తు ఉడ్డు
కాతితే.

(అజ్ఞితార్థి) చస్సన్నిసూర్యోఽశిరపరుమ్ ఉచ్చిపుట్టపోలే
యిరుక్కిం అధ్యాత్మ తిరుక్కణ్ణిరణుసు కొడ్డు, ఇన్వశవానపాకమ్
పిణ్ణన పెజుశై క్షుటాషిశ్చయాసిల్. అతానతు - పరమభ క్రిందు యుడ్ధా

† (పా) (ఇరణుకొడ్డు) అధ్యాయకణ్ణన్ను మత్తునే. సాత్మక్కట్టవ్యాల్
పెరుపెళ్ళముమ్ పొఱుక్కుమ్మేసే.

(గ) రా-అయో-3-అ. (అ) ఉ-వాయ-3-ఎ-ఎ. (3) ఫి-ఘ-3-గ-అ.

(ఎజ్యోళశాపమ్) పిఱయడై యశాపమ్ ఉన్నకట్టత్తాలే తీరుమ్; ఎజ్యబుడై యశాపమ్ నీ పోకుతల్, అనుభవిత్తువిడుతల్ శేయ్యమ్ తనే. విశేషస్వసనమ్ అనుభవిత్తే విడవేణుకై యాలే “శాపమ్” ఎగ్గిఱతు బిహ్వశాపమ్ మార్ఫిల్ వేర్ ప్పాలే పోక్కులామ్; దుర్యాసావినుడై యశాపమ్ మార్ఫిలిరకిట్టిఱఫుడై య కట్టత్తాలేపోక్కులామ్; గౌతమ శాపమ్ కాలీల్ పాడియాలే పోక్కులామ్; దత్తశాపమ్బరుతటాక త్తిలే ముఖుకిట్టుపోక్కులామ్, ఎజ్యోళశాపమ్ పోక్కుకై కుక్కణ్ణ తనే యుమ్ వేణుమ్; * వేర్ త్తునిషు విశైయాడక్కాణ వేణుమ్; ఎజ్యోళమేల్ నోక్కు వేణుమ్; * పాడిత్తాన్ కొంఱను పుంశవేణుమ్; * ఇప్పోతే ఎమై సిరాటువేణుమ్.

శాపమిధ్రిస్తునోక్కుతియేల్ వన్నతత్తై పెయ్యతోమ్; ఎమ్మేల్ విథి యావో? (అం)

అన.—ఇరుపత్తుమూడ్దామాట్లు ట్లు “శజ్జమిరుప్పార్ పోల్” ఎన్న పెంగ్గాళ్ళశోన్న వార్టెంట్లేట్లు, “అనస్యగతికశాయిపనోమ్ ఎన్న శోలు కుకై. అత్తాల్ (ఎజ్యోళమేల్ శాపమిధ్రిస్తు) మేల్ అపశ్యానుభావ్యమాయిరుకిట్ట విశేషస్వసనమ్ తీరుమ్; ఆకైయాల్ ఉక్కిల్లాయి కట్టాణ్ణ క్కువేణుమెన్నుకరుత్త. “తిజ్ఞబుమాతి త్రియనుమ్మున్నాతోపోలే” ఎన్నతు, అనన్నకట్టతుమ్ సుఖరూపసాయమ్ అజ్ఞాననివర్తకమాయు మిముకైట్టయాలే. (అం)

+ (పా) సప్పిన్నెన్న పీరాట్టియైత్తువురుష కారమాకప్పన్ భువార్కశాయిరుషు, అప్పోళమాపు ఒరువ్వుజమాత్ర మెన్నుమ్మడి అపన్ ఇప్పోక్కోవక్కల్ ప్పటికైకైక్కుట్ట వ్యు మోహమిరుక్కుస్సుడి. [తామురైయాళాకిలమ్ ఇతపురైక్కుమేల్] తట్టీక్కోతిక్కుమాకిల్లే ఇప్పోక్కోకితక్కరైప్పుతు - అఱుక్కు స్వయమ్భువైయాలైయైతే; అప్పడిక్కుడిన్ ర్థాకిల్ “ఎన్నడియారతుశయ్యాల్” ఎప్పిరుక్కుమపనితే. అణ్ణధికఃపారః.

వతే! నవినైపిరాటి పరికరమాయిరునువైతు” ఎన్నటిరుపుళ్లుతీలే పోరప్పుడ్ పట్లు, (ఎ) “పినైనెడుమ్చపడ్డతోళ్ల మకిధ్విష్టుడై” ఎన్న అపథుడై య సమిష్టమేనమక్క ఏన్త్రమాక నమక్కనలార్కిళ్ల శోలా నిఱ్చచ్చేయేతే, “అవళోడేబట్కోవైయా యియనువైతు నమ్మమున్నే ఇప్పడికొలువతే! నామారానోమ్!” ఎన్న తనైఇక్కోష్టు, పరమ బుమికిళ్ల ఆ ర్గరాయ్వర, తన్ కానటోచైనినైతు “సాపరాధర్ శేయ్ తపాతే నిరపేతురాన పూర్వర్ పొలుక్కుమ త్తునెయ్యి; గర్భభూత రెస్తు నినైతిరుక్కుఅ వుడ్జభాల్ వన్తుసే; ఉజ్జీవ్యసనత్తు కౌణ్ణయాలమ్, అతుక్కటి నమ్మింత్రమాకై యాలమ్, ఉజ్జీవ్యసనల్ నమక్కులభజే; ముతలిలేరక్కకనానవనుక్క చ్చెన్న రక్కి.క్కవేణమ్; అతిలేత ర్గరై ‘ఎయో!’ ఎన్నవినవవేణమ్; ఇప్పడయిరక్క, నోవ్పపడవికోష్టుమ్, అతువన్న అంటివిప్పికోష్టుమ్ నీడ్జభామ్చి విత్తుడరానోమ్! అత్తై నీడ్జీళ్ల పొంక్క.వేణమ్” ఎన్న తుమిపితు కొస్తుంచ్చైలేయమ్;

శ్రీవిభిషణామ్యాన్, “రావణన్ విన్నే విఱ్పనైనై ఆరాయాతే అరుళ్ల పాడిదువతే!” ఎన్నతరైనొసార్ తుక్కవిష్టునిఱ్చ, “అవన్

స్వపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ; —ఇరుపత్తమూడ్చామాబ్బు. (నూరిఇత్యాది) ఇప్పాటిల్, (అ) “వచసానాన్త్వయితై సమ్” ఎన్నిపహియే - “పెళ్లాల్!” ఎన్ శేయ్తికోళ్ల! ఎన్ పటికోళ్ల!” ఎన్ పెళ్లాల్ ఎమ్మప్పువతు, కోయల్ కాప్పాన్ ముతలానాకై యెమ్మప్పువతు, నపినై ఇప్పి రాటినై ఎమ్మప్పువతు, నమైఎమ్మప్పువతాక బహుశమప్పాటికోళే; ఉజ్జీవుక్క నాన్ శైయ్యవేణువతెన్ ఎన్న; పేరోలక్కమాయ్ సింహసన తిలేయస్తు కేట దుశ్శవేణు మెన్నితార్కకల్.

లు జ్ఞాయిలు టు నెరుక్కుమ్ ముతలికఛాల్ వనశిలుకు మేలామ్ నవస్త్రుల
వనశిన్; సిరిరుద్దవిడ తీలే వన్న కొడుపోరాతతు సహ్జులైయ్యో” ఎఱు
సాపరాధికై పోలే సా త్వసమ్ సణ్ణినాపోలేయమ్, “అధ్యాత్మ” విషయ
తీలికపుడ ఇప్పడి యినుక్కుస్క్రిడవనామ్, పెద్దాల్ సస్మైమపుప్పాల్ తీరు
పోమే!” ఎఱు పెగ్గాళుకు ఇనితాకచ్చలి, “ఉండ్రుక్కార్యమ్ అఖితాక
చ్చెయ్తుతరఃక్కుడవామ్, శెయ్యనేణువతెన్ శోల్లుక్కోల్లోల్లో” ఎన్న; “ఇజ్జనే
కున్నామ్ కురుచ్చియాక కేక్కుటరుశవాణ్ణాతు, వేరోలక్కుమాక వియను
కేటుశవేఱమ్” ఎఱు ఆస్థాన తీల్ స్థుచస్పాడిరుక్కుమ్ క్రమతైప్పాశురపుర
పుఅ కైకైయోలై శెయ్యతుకొడుక్కాల్కార్కళ్. ఆచావ్న, (ఱ) “అగ
తింశరణాగతమ్” ఎఱు విణ్ణప్పమ్ శెయ్య; “ నమ్మిరామానుశనై
యడై యాయిన్నావైతు నమ్మున్నే ఇప్పడి శోల్లపైతాయ్” ఎఱుల్
అఖిక్.

వ్యా.— (మారి) తైరాజుమ్ మార్గాజుమ్, (ఱ) “సత్తిలేన
సమాక్కశాం” ఎన్నమ్మచే దేశమడై య ఒచుసిర్కోక్కుప్పాక వర్షమ్
పెయితు, వథ్ఫేల్లామ్ తూతమ్మన్న సభ్యరమోగ్యతై యినియలే
బథ్మికై యాలే, రాజాక్కుమ్ తప్పన్ శప్తుక్కోల్ పక్కల్ ద్వేషజ్జ
తై యమ్ మఱణ్ణు, ఎషుతువిషుకై ప్రాయమ్ తపిన్ను, కైక్కలీయపో
నపర్కశుమ్ “వర్మావాకప్పుకానిష్టతు” ఎన్ తద్వామ్ ఏషుకైక్కుతును
నిష్టు, నాలుమాసముమ్ ఉక్కానిష్టయ్యున్నోడే చూడియిప్పుమ్మించియా
యుతే యియపుతు.

మహారాజరుమ్, తారై యడై య సనోమ్మాకై ప్రాత్మన్తర్థిక్కిడన్ను,
పెరుమాల్లోడేప్పున సమయటైయమ్ మఱణ్ణపడియాలే పెరుమాశుమ్
శితి, “నబాధవమాక అఱుక్కుస్క్రిడవామ్” ఎన్ ఇశై యపెరుమా
శుమ్ అపుచ్చిచ్చెయ్తుపుపిడ; అవరుమ్, కిమ్మిధ్వనివాశలిలే శేషునాణచెటియ; నిన్న

తిరువడిద్దుప్పార్ తు “పోక్కడిశిల్” ఎన్న; అవనుమ్, “టీరక్క-భీయ అవరాధమ్ పణిన పునక్క ఓరజులి నేరామల్ పోకాతు” ఎన్న; తాన్ సాపరాధనాకై యాలేనేర్కొడునేర్ పుఱపుడమాట్లామెయాలేతారై మైప్పుతప్పడవిడ; అవశుమ్ “డెమక్కుకోఫకారణమెన్? , ఉమ్ కోఫత్తుక్క తాన్ పోరువారుమ్ ఉణ్ణిం” ఎష్టపొఱిపిత్తు కొట్టుమ్బడి పణుట్లాల మిఁజే వర్షావాకిఱతు.

పెరుమాళ్ తాముమ్, మాల్యవానిలే యొమ్మున్నరుచియున్న, సలి లాతిభారతై వహితుకొట్టు, రణోద్యుక్కజాన ఆనైక్లపోలే కిశమిప్ సిర్కస్టనత్తాలే మలైకొస్టుడుముడికళిలే పడిన్న, సాపానప్పుక్క పడుత్తాప్పోలేకిడకిట్లుకిడై మైక్కుట్టు, “అర్చిరాదివభీయాలే పరమపదత్తుక్క ఏఱువారైప్పోలే, ఇవన్తీలే అణియట్లు ఆకాశత్తిలేయేఱి, పటిత్తుకొట్టు వేణుతపడి, నినైత్తపడి అచ్చిపురిమాఱలామ్బడియుక్కిఱ ఇకాటలత్తుక్క అడైత్తపూక్కటైకొట్టు ఆదిత్యానర్వారియావ పెరియ పెరుమాళై సమారాధనమ్ పణ్ణలాయిన్నదతు, ఎడుత్తుకైక్కనీట్లువారిలే యాయిన్త్తు” ఎన్నిఱ ఇఘనోడే వర్షాకాలత్తిలియక్కుమ్బడెక్షిలామరుచిచ్చుయ్తారితే.

(మారి) పెరిన్నార్ కూడుట్లాలమ్; కూడినార్ భోగరసమనుభవి కుట్టాలమ్; భుజిక్కిఱవర్కుట్టుకైనెకిభీల్ ఉడమ్బు వెశ్చత్తు అణైయుట్లాలమ్. (మారి) వెణ్ణుక్లోడే మేఘుమ్, అణైయుమ్కాలమ్;

పెరిన్నార్ కొడుమెక్కుయఱుట్లాలమ్; * కలన్నార్వర పెతిర్కొభ్యుట్లాలమ్, * వెణ్ణైకైయాడిభీకుట్టాలమ్. (మారి) సింహజథుమ్ - ఎతిరిక్గాన ఆనైక్ల వాశలిలే నిష్ఠ పిచిఱవుమ్ అతు శేవిపుడాతే “తనక్కుమ వినోధియులై” ఎన్న పర్వతసుహైకైపున్తీ కిస్కడనుఱుట్లాల

స్వా.—(మారియిత్యాది); వర్షాకాలత్తిల్ పర్వతసుహైయిలే ర్వయతశిథిరమెన్నలామ్బడి, తన్ పేడై యోడే ఏక్షర్వ్యమెన్నలామ్బడి

మ. ఇని ఇవర్కణుక్క ఉరాయమిత్తెను అవరకళ ఓరోవిడజ్జితే
యడజ్జనుమ్ పెన్ఱు, ఇవర్కణుక్క ఫలమ్కొడుక్కి-ఆ కృష్ణనుమ్
నప్పినై వీరాటీ కట్టిలిలే తగ్గి, ఇవర్కళ శైఖేముప్పేణుముఖి
యాన కాలమితే. (మలైముఖజీల్) సింహాన్ మలైక్క ఆభరణ
మాయతేయుప్పతు; ఇవనుమ్, నప్పినై యున్డెయ * తుజ్ఞస్తనగిరి
తటియలే స్తనాభరణమోఖలే తగ్గుకితానితే.

(మన్నిక్కిడస్సు) మిడుక్కాలే ఒరువర్కు అజ్ఞవేణాముయా
లే మలైగుటవడుపోలే పొరున్ని, వీచివీలిచుముపీనాయమ్ కిచపుపోకా
తపడి ఒట్టికొణుకిడక్కే. అన్నికే-స, తన వేడై యోడే ఏకవస్తు ఎన్న
లామ్మడి పొరున్నిక్కిడక్కు-మెన్నుమామ్. (గ) “వెత్తక్కిడన్ మలర్
మార్చా” ఎన్నుముడియితే కిడక్కితాతు; (అ) “అడజ్ఞాజ్ఞుకోల్రి”
ఎన్నుమాపోలే. (కిడనుఅడుమ్) స్పర్శ + సుఖమ్ మయక్కినపడియు
థైయ, తమోగుగూర్చిభూతమాయ ఉఱ్ఱుకిఱత్తునే ఇవనుఅక్కుమ్;
తన్నాల్లతు శైలాఛైవ్యతిరేక త్తిల్ ఆన్తరాతార్ వరుమశవుమ్ కుఱు
మిథ్రిక్కాశ్చుకైయితే.

(ఉఱ్ఱుమ్ శీరియిజ్జమ్) ఉఱ్ఱునిఱ్ఱచ్చెయితే కిట్లమాట్ట
శే తుద్దమృగజ్ఞో, కడ్డకాట్టియలే మణిణుముఖి వీరశ్రీయైయుడై
తాన సింహమ్. * సుఖసు వీ పణానిఱ్ఱచ్చెయితే ఎతిరిక్ల తపిక్కు
ముఖి కిడక్కేయాలే, ఉణ్ణ త్రికొశ్చుమ్ కార్యతిలమ్ ఉఱక్కమే
నష్టయుక్కి, “ఎన్నియవుణర్ తినోమ్” ఎన్నుముఖి కొడతార్ తుడి
కుక్కముడియితే ఇవనుడైయ ఉఱక్కమిరుప్పతు. (శీరియిజ్జమ్)
“మృగేస్ర్విన్” ఎణ్ణమ్, “మృగరాజ్వన్” ఎణ్ణమ్ ఒరు త్ర్వ ముడి

కిడనుఅడు మద్దశైతనిణులమ్, తుద్దమృగజ్ఞో ముముక్కాయాయవి
యఱొముఖి పరాభీభవన సామర్థ్యశైయుడైయ సింహమానతు, కాల

శుభ్రవీటకే, పీఱప్పిరిచుక్కమాన వైభవమ్మట్టాకే . (శిలియి
గమ్) నరసింహమౌబ్దీ కల్పన కట్టియాయ్యచీకైటిరాకే * శిన్తా
యర్ శిఖపుక్క.

(అటివున్నథు) మేలిడనాం తోన్నిలె; కిటి ఎముపువల్లారిలే, కాల
ముణార్ త పుణము తనె యితే. (అటివున్నథు) అటివీల్లాతతోరు పదా
ర్థతుక్క, అటివు పుక్కను నడైయాడనాపో లేయిన్నకై. ఆప్రితార్థ
మాక వుణార్నిపోతితే, ఇవన్ అటివుడై యనానాన్ ఆవతు. పూపల
ర్న్నాపోలే కాలముణార్ త లుణార్నిపడి. (తీవీట్తు) “ ఎల్లె
కుట్టు పుక్కన్నార్ ” ఎన్ను మాపోలే, పార్కుమ్ పార్ట్ వ్యయల్లో
వెమె. ప్రథమకటాక్షసన్ని సాత తీల్, సర్వకాలముమ్ అట్టియు
మ్ వేడై కుమ్ కుప్పికటుకుమ్ అఱుక వొట్టాతియకై. (2) “ పూ
జోతైయాల్ పెనవ ” (3) “ వానోర్కలద్దియోడ ” ఎన్ను ముడియు
తే కోవిత్తు విధితాల్, * ఎరివటక్కులాలే పశ్వరమాన తేజిస్ను ప్రవ
హిక్కుమ్చి. “ విన్లె పాపమౌబ్దు విట్టై యాడుకిఱనార్, పాణ్ణవ
సారథి క్రుగ్నానాల్ విట్టై క్రుగ్నానార్ ” ఎట్టు, శినక్కప్పార్తాల్
బ్రిహమ్ద్రాదిశాలుమ్ నోక్కువొట్టాతిపడియుటే యిరుపుతు.

(తీవీట్తు) ఇవనై కొట్టు వేరొనుప్రయోజనమ్ కొట్టుమహ
రకశన్నికై, “ ఇవనిర్మిపడియే ఉద్దేశ్యమ్ ” ఎస్తిరుకుమనర్కణాకే యా
లుమ్, (3) “ కొట్టశీర్షమ్ ” ఎన్న - ఆప్రితార్థమాన శీర్షరాతై “ నిధి
యుమ్ ” ఎన్న నినై తిరుక్కుమనర్కణాకే యాలుమ్, ఏంచెనుమాక
ముణార్ తుపుణాన్, ప్రథమకటాత్ తీలేతన్ వేడై కుమ్ అఱుక వొట్టాత
పడిక్రూరమాకవిధిత్తు, జాత్యుచితగంమ్ మయిర్ క్షాల్ తోఱుమ్ అభి

(2) గ-తిథివ-అ3.

(3) ఉ-మొ-గి-చ-3.

(4) ఉ-మొ-గ-చ-4.

+ (పో) కొట్టియాయి.

ఇవన్ శ్రీయ్ కై - ఇవన్ కట్టైనే వికై మాలమ్, “శీరియిజిబ్మ” ఎన్న తోడు, “అచీవున్నఱు” ఎన్నతోడు, “విభీత్తు” ఎన్నతోడు వాళియఱ ఇవై యెల్లామ్ భోగ్యమా యిరుక్కింపడి. (7) “ఇవై యా, ఇవై యా” ఎన్న తని తనియే ఆకర్షమిఁజే.

(వేరిమయిర్ పొడ్జ) పరిమళై యడై ల్లాన ఉటై మయిర్ కా ననై శిలుమ్చ. (వేరిమయిర్) సింహాతుక్క జాత్యుచితమాన గధు మ్. (8) “సర్వగధం” ఎన్నిఱవిషయమాకై యాలే, ఉపమేయ తై లుశ్చ తెల్లామ్ ఉపమాన తైలే యిట్టు చ్చులక్కడవతిఁజే. * త్రణిలు థ్రాయ్ విరై నాఱక్కడవతిఁజే. (ఎప్పుమ్ పేర్ స్టు) అచీవుకలన్న నడై యాడచ్చుయేతేయమ్, నిదాపారవశ్యతాలే వద్ద కలక్కతాలే బరు కార్యప్పాడఱ నాలుపాడుమ్ పేచుకిఱవచి. (ఉత్తమి) ఉఱక్కుమ్ పోతు అవయవజ్ఞాకై చేర విట్టుక్కడకై యాలే వద్దతిమిర్ ప్పుప్పోమ్చడి అవయవజ్ఞాకై తని తనినే ఉత్తతి.

(మూరినిమిర్ స్టు) ఉలావుకై క్కు శరీరమ్ విధేయమాకై క్యాక అవయవియాన పుస్తై బణ్ణకనిమిర్ త్త. (ముఖ్యాడీ) ఇతరదుష్ట ముగజ్జీ కిడన్విడ బిలే ముఖుకాట్టాయాక అవినికిడక్కుమ్చడి ముఖ్యాడీ. మేఘుమ్ పోన్ కుష్టముడై య ముఖుక్కమ్ ఎతిరిక్టై ముణ్ణు ఇంచుపెట్టే, పెట్టే వద్ద ఎతిక్కొళ్ళక్కడవతాయుక్కమ్. (పుఱ పుట్టుపోతరుమాపోలే) గిరికునార తీల్ నిషుమ్ ఇప్పడిపుట్టతోరు సింహమ్ పుఱపుట్టు సై న్యరసభ్యారమ్ పుణుమాపోలే, ఇజ్జనే పోరపేణమెన్నితాకళ్ల.

మృదుమాక, నాలుపార్చున్న తీలుమ్ తుల్యమాక వెమ్మానిరున్న, అవయవజ్ఞాకై తని తనియే ఉతీర్ త్త, మున్నుమ్ విన్నుమ్ ఏకరీతియాయ్ నీళ్లు, ముతుకు ఉశరుమ్చడి నిమిర్ స్టు, గర్జిత్త, గుహాయిల్ నిషుమ్ వెళిపుట్టువరు

పెద్దాల్ ! నమై సింహామ్ శ్రుతిష్టుమాపోలే శ్రుతిష్టువో తోలుకిఱతు; రాఘవసింహమాయ్ శ్రుతిష్టువో? నరసింహమాయ్ శ్రుతిష్టువో? ఎన్న; ఉన్నడైయ మేండై అన్యాయ తమణైనెకాక పుట్టు, స్వాధావికమాన శోర్యతూకుమ్ గామిచ్ఛర్యతుకుమ్ సింహాటై దృష్టిష్టుమాక చూచ్చోమి తనై యలతు సింహామోలే యేషామైనాన్న; హిరణ్య రావణాదిక్షో మున్నే నిఱ్మిమాపోలే నిఱ్మావో తేదుకిఱతు విరామే! . (శి సూవై పూవణ్ణ) ఉన్నై నీ యఱియ వేణ్ణావో? ఎత్తిరికిఛాన శిశుపాలాదిక్షో మున్నే నిఱ్మిలుమ్ ఇవ్వయి కు కులై యామే నిఱ్మిమనన్నట్టేయో సీ. సింహాత్మల్ ఉన్నడైయ వడి వయ్యకై యమ్ బుచ్చిర్ త్రియై యమ్ సౌకర్యాశైయమ్ ఏత్తిఱుక్కిశ్శపోగ్గుమో? ఉన్ వడివుక్కు పూవై పూవై బీరాకారత్తుకుమ్- దృష్టి న్నమిషుకిఱమాత్రమ్; శోర్యదికశుకుమ్ ఒరుపోలిశొన్నోమి తనై య నో; విరిన్నార్కుమ్ పీత్తే క్షోన్ణాతపడి వడివు పడ్డట్తో అతు.

మాపోలే, నీయమ్ తమణిషుచరమానకాల క్రిలే వేదా సజ్జిల్ తిల్ ఏకి దేశమెన్నలాముచ్ఛిడియు; విరాళియోడే ఏకనస్తుపెన్నలాడయ్య ఎన్నచుమామ్.

యోగనిదై పుణ్ణానిఱ్మితినశవిలుమ్ తమావిధ్వంసశ క్రియై యుడై యసీ, (ఱ) “కా లేశంసతి” ఎన్నిఱపియే కాలముర్ఱో త్త వుం ర్సు, విరాటికుమ్ ములుక్కుట్టుతపడితీయతాకిక్కటాత్మిత్తు. (అ) “సర్వ గణం” ఎన్నిఱతన్నడై య గణమ్ తిఱమేనియల్ మయిర్కాల్ వఫీయే యొకుమ్ పరిమళికుమ్చుచ్చి, జగత్తుప్పియలే ఉద్యోగిత్తు, తన్నోదు అవిభ క్రీనామరూపజ్ఞాయ్ స్వావయజ్ఞాన చేతనాల చేతనాలై విభ క్రీనామరూపజ్ఞామ్చేపణ్ణి, ఇప్పాడే స్వావయవచిష్టనాన తాన్ దణ్ణాకారమాయ్ సీడ్లు, పిడ్డాకారమాయ్ నిమిల్ని, మహాపమ్ముల్చిము

(పూరైశ్రూపాన్మా) * ఉద్భత్తాపున్నావై తాన్ క్లోనార్ వడిత్తు స్వారకమాయితే యిరుపుతు. వడిత్తై కొక్కొడానినిటికోల్; ఉగ్గట్ట క్లు అసభవిత, వాళైయాల్ ఉచ్చేప్రకుష్టోచైనాన్; (ఉన్కో యల్ నినిజనే) ఎజై ఉచ్చే అత్తైయాతే నీతాన్ ఉచ్చీల్నిష్టమ్ పుఱపుట్టులా?.. పడుకైత్తులై యలే ఏకుతుంకైనీటి కొక్కు శుచి మశన్నా; ఎజై *అధికోలక్కుతే అడిమైకొణ్ణముశ్వేషమ్. (పూరై శ్రూపాన్మా ఉన్ కోయల్ నిష్టు) ఇవ్వడివ్యుకై యెల్లామ్ ఇటుతీల్ వెళ్ల మాక్కుకిఱితేన్?

(ఉన్కోయల్) “నన్కోవనుడై య కోయల్” - కీఫ్రే; ఇంక్కే - “ఉన్కోయల్” ఎసిత్తార్కాల్. వాసభూమియొన్నాయ్, అతు ఇంచువర్కుమ్ పాతువాయాయిన్ఱీరుపుతు. ఇంవన్ వర్కుమ్కోయల్కశ్చుకు శేష శేషికిథ్యడై యప్రాధాన్యముమ్కొక్కుకైడనతితే - ప్రాణమోఖ్యమ్, మృగయశనులమోఖ్యమ్; (ఒ) “తిమవరజమ్ నమూర్త,” (అ) “ఎమ్బిరుచూన్ కోయలైత్తెఱ్ఱు ఇతువన్నొవ్వేలాల్” ఎన్నక్కడన తితే. (ఇజైనేపోన్దయి) చెముచ్చాల్ తిమమాళ్లై యల్నిష్టమ్ సుమన్నైకైత్తై ప్రీఫిస్టుక్కుకై పిరాటి పిన్ తుడర పుఱపుట్టపోలే, *అలత్తుడే నడక్కువ్వాడాతు; (ఇజైనే). ఎజ్ఞు మున్నైనడక్కువేషమ్. ఎజ్ఘుక్కు తనియే శిలనిర్ధిష్టముసుకౌణ్ణ; కణ్ణుక్కుష్టుచినపఛేక్కు వాట్టుమ్; ఇని నడై యిఱుక్కు వాట్ వేషమ్. నడైచ్చుక్కువత్తు ప్రీఫిస్టుక్కులామ్యియితే ఇంచుమ్నాలడియుమిశుపుతు. క్షీష్టనుడై య లభితగతియై అనుకరిత్తు దిరిక్కుతేడుకిఱవర్కాల్ తాగ్గటుటుడ, కణ్ణుడై యాత్తుడనే మహాదాదిచూపేణప్రకృతియల్నిష్టమ్ వేఱుపాపువుమాపోలే పూరై శ్రూపాన్మానీ.

(ఉన్కోయల్ నిష్టిత్తాన్ది) ఉన్నడై యదివ్యాసిప్రియర నినిష్టమ్

రడజ్జలుమ్ క్ష్మివాముళ్లో శేస్తు మృదియితే నడపుతు; (7) “ కాన కి మీపడియలావియలావి ” ఎన్ను-కృష్ణనడక్కు మౌతు ఆడల్ శాశవ మాఱక్కుడవతితే అస్తరసుక్కుశుక్కుట్టుడ. ఆదుమతఃక్ష్మి (8)[కై తొ ఖుఫీతివరువాన్] కాలుమ్నడైయమ్ క్ష్మి కై యెదుపార్ మడలెడు ప్పారావర్క కళితేపెట్టోల్.

(పోన్నరుళి) చతుర్గతియితే; -బుషభ్రతినుడై య శేరుక్కుమ్, మ తెగజ త్రినుడై య తిమిర్ ప్పాల్ నద్ద విశుకుతలుమ్, పులియనుడై య శివిట్లు-షైమేయాల్ వస్త ఉటిటుతలుమ్, సింహాత్రినుడై య మేనాణి ప్పాల్ పస్త పరాభిభవనముమ్. (3) “ ఆయర్ పాడికవర్ సుణమ్కారేణు,” (4) “ వారణమ్ పై యనిష్టార్వతుపోల్,” (5) “ శిన్తాయర్ శిజ్ఞమ్ ” ఎన్నిఱ కృష్ణనుక్కు చూచిలవేఱుమో?; (6) “ పుసుషర్థభః ” (2) “ రామశాస్త్రాలమ్ ” (7) “ మ తెనూత్జ్ఞగామినమ్ ” (8) “ సింహ విక్రాంతగామినమ్ ” ఎన్న చక్రివ త్రిపిష్టైయుల్ పడ విరుతుఫిడియా నిఱ్మి. ఇవై యెల్లామ్ నమక్కు నమ్మురు మాల్ నడై యిధికి లే కాణలామ్.

పోన్నకేట్లుక్కిమి తెనై యన్నో కార్యమ్ వేణువతు ఎష్టాన్; (కోన్న డై యశీరియ శిజ్ఞాశన తిరున్) పడుకై ట్రయల్ వారైయాకవొణ్ణతు. (కోప్పుడై య) ఉభయవిభాతియిలుక్కాన చరాచరపదారజ్జిశే యడజ్జ లుమ్ తొఫీలాకపకుప్పుడ్చిరుకైక్క. (శీరియ శిజ్ఞాశనమ్) శీరియ శిజ్ఞతుక్కు నద్దకమాన ఆసనమ్. (శీరియ) పెట్టుశుక్క * ప్పాయికుతీ క్కుమ్ కృష్ణనేయాకిలుమ్, ఇవ్వాసన త్రిలేయర్స్సాల్ పొయ్యిశాల వొణ్ణతే. శోస్తు అమోఘమాయిరుకైక్క. ఆసనత్తుక్క చ్ఛిరయా

(7) పె-ఓ-3-ఎ-ధ. (8) ఓ-మొ-3-3-ఒ (3) నా-ఓ-గు-ధ.

(4) పె-ఓ-గ-శ-గ. (9) పె-ఓ-3-3-గి. (6) రా-సు-అ-గి.

(2) (5) (7) (F)

వతు - తడత్కులై పెళియలే వాసరసకాశ తీల్ వారైపోలేయమ్, పూర్వకర్షరియుల్ తేర్ తటిల్ వారైపోలేయమ్, చెగ్గల్ తిరథిలే దిన్యసింహసన తీలేయిరున్న * పొయిన్నమ్మియాన కృష్ణన్ శోస్తు తేయకిలమ్, ఆసనవి శేషత్తాలే పథుతుపోకాతపడియాయిరుక్కుమ్. ధర్మసన తీలే యిచ్చునాల్ తోనీ త్రిభ్రమ్ బుగ్గలవొణ్ణాతితే. ఇతుతాన్ * ధర్మపిల్లల్ “ఇన్న మెయ్ క్షుట్టుక్కు”, ఇన్నముడ్డప్పతిలే ఇన్న ఆసన తీలే యిరున్ననినై ప్రిట్టతు” ఎఱాల్ తప్పాతాప్పోలే.

(ఉన్ కోయల్ నిష్టు మిత్యాది) నమ్మురుమాల్, కోయలార్ధ్య రిల్ నిష్టుమ్ పుఱప్పట్టరుళి, పెరియతిరుముడ్డప్ప తీలే జేరప్పాడైయనిలే నాయ్ చ్చిమారోడే కూడవిరున్న నినైప్రిట్టతు ఎఱాల్ తప్పాతాప్పోలే. (శీరియిశిక్కాశనమ్) ఒరఱు శేషు అడయిజేలమ్ కృష్ణనోడు సామ్యప్ప తీర్చై కొక్కడుక్కుమ్ ఆసనమ్. (2) “ఇచ్చునాల్ శిక్కాశనమామ్” ఎన్నిఱ ఆసన తీలే ఏఱవితేతజ్ఞబుక్కుమ్ కణికమ్. క్ష్యాశరుకిఱ పోతైయమ్మకుమ్ ఉలాపుకిఱ పోతైయమ్మకుమ్ క్ష్యాల్, ఇరుక్కుమ్ పోతైయమ్మకుమ్కాణ వేఱిమితే; (3) “ఇరున్నమైకాటినిర్” ఎఱితే ఉద్దేశ్యమ్. (3) “తడ గ్గోల్ తామరై క్ష్యాటివిభీత్తు - ఉన్ తామరై మజైయమ్ నీయమ్ ఇడగ్గోల్ మూవులకుమ్ తొఫ్ఫిరున్నరుఛాయ్ తిరుప్పుళ్లిసుడిక్కిడన్నానే!” కిడన్నమైక్కాలుమ్ నడ్డనైవైక్కాలుమ్ క్ష్యాథిన్ విధాయ్ కెట్టుక్కురీతు; *క్ష్యాటికే కుళిర ప్పుతుమల రాక్కటై ప్పరుక విరునిధాయ్.

దివ్యాప్తానముడ్డపత్తుక్కు ఎమ్ముదురుళి. (కోప్పుడై యవిత్యాది) ఏముల కుమ్ తొఫ్ఫిలాకనకుప్పుడ్డతాయ్, నినైప్రిట్టకార్యమ్ తలైక్కటుముడి ఉన శీరైయెయడైయ సింహసన తీలే యెమున్నరుళియస్తు, ఉనక్కు

(కీరియభిక్షాశన తిరున్న) నాజ్ఞల్ తున్తుమ్ ఓంకృతిచుక్కల్ నీంచణన తీలే యిరుద్దాలన్నో, (గ) “పల్లాయిరవ్ వెరుడైవిమార్యుడునే ఎల్లారుమ్ శూధ్మ చిక్కాశన తే యిరున్నానై క్కడ్డపెర్ కథ్ఱుణ్” ఎన్నిటి ప్రసిద్ధి ఉనక్కు ప్పడే క్కలారతు. (ఇన్నను) కావలుజట్టుమాయ్ “నిల్” ఎన్వారిని క్కే, నినై తపడి అనుభవిక్కలామ్మడే యిరుద్ద విరుపిణే.

(యామ్ వన్) ఎజ్జక్కే అఱిపుతీయితే; నీవర విరుక్కుమవర్కశన్నో నాజ్ఞల్. (వన్) విరహదొర్చల్యతాల్ కాల్సడైతారాత నాజ్ఞజ్జె వన్నోమ్. (కారియమ్) కార్యమిన్న తెన్నావిదుకిఱతు, అవసర తిలే శొల్ వేణుమెళ్లు నినైతు. శ్రీభరతార్థ్యాన్, “తమ్మాడొక్క ఆంరా నారెలారై యమ్ తిరటికొండ్లు శేణు తిరువడికళిలే విభ ఇరభుర్” ఎన్న వర, అవన్ నినైతువన్నతుక్కు అవసరమిలామైయాలే అఱక్కాత వడియిరున్న, తిమవడిన్నో కథై కొండుత్తువిషుమ్ స్వత త్రన్ననాకై యాలే, ఇప్పోతు శొలు రోమ్మామ్; ఇన్న మ్ ఇరణ్డుపేపుశరనిన్నవాతే (అ) “ఉన్ ర్హోమేమావోమ్” ఎగ్గిఱోమ్, ఎస్సు కార్యమిన్న తెన్నుమిడత్తై *ినీర్ ఱమ్ శిఱుకాతైకు, వైక్కితార్కశ్ఛ. (కారియమ్) స్వస్వభాషాప త్తి యశవుపితే విధిక్కువిషయముక్కతు; అన్యరుకు పరిమార్థరతాల్ వయమవై యొల్లామ్ ప్రమాణవిషయమాయ్ ప్పేచ్చుక్కు. నిలమాయి రాతే, అతుతానుమ్ కారియనఱుతిపిష్టాల్చితే శొలునతు.

(ఆరాయ్ న్నమ్) “నామ్పోమిడమ్ తేడికాంక్షలమ్పార్ త్తు *ఎతిర్ జూధుల్ పుక్కు స్పురుషకారమ్పసర్థ్తి, నామ్పడువతెల్లామ్ నీజ్ఞల్ పడువతే! నీజ్ఞశైన్ శేయ్తికోళ్! ఎన్పటికోళ్!” ఎస్సు ఆరాయవే ఇఱమ్. పెణ్ణాల్! “బచువరై బచువకైఘుచ్చి ఎలారుమ్ తిరణ్డనమ్వాశల్ అనన్యార్థ శేషభాతరాన నాజ్ఞల్ వన్నకార్యతై విచారిత్తు అరుశవేణుమ్.

కాక్కుషనై యొముపీ, ఎయ్యారై ఎముపీ, ఆయ్చియై ఎముపీ,
సమైయొముపీ, అడ్డోరై ఎముపీ, సప్పినైయై ఎముపీ, మింశవుమ్ననమై
యొముపీ, పోరవృసనపుట్టికోశే” ఎఱు తిరుపుళ్ళుమ్ పుట్టి కృపై పుట్టి
యరుళ్ళవేణమ్.

(93)

అవ. — ఇరువురు త్తునాలామాంబు. (అనివ్వులకమ్) బయనాళ్ల
అర్థసన్ “ఉభయనేనై కుమ్మమ్ నడువే తేరై నిఱుత్తు” ఎన్న శోల్ల;
అప్పడియే శైయ్యతసన్, ఇత్తనై పెణల్ తిరణ్లు “ఇజ్జనేపోనుచ్చి”
ఎణ్ణాల్ అతు శైయ్యతిరుక్కుమాణ్ణనితే. తాజళ్ల అపేక్షితపడియే
తిరుపుళ్ళియత్తైయై నిష్ఠమ్ దివ్యసింహసన త్తశవుమ్ నడును పోరత్తొ
డఢ్చనాన్; పిరాటి కటువాశలశవుమ్ త్తాడర్ను మజ్జాశాసనమ్పడ్డినా
ప్పోలే, సప్పినైప్పిరాట్లియమ్ త్తాడర్ను ఏత్తుమితే. అవనై క్షాణ
మశవుమితే “ఇజ్జనేపోరవేణమ్; ఎమునరుచీయిరుక్కవేణమ్; వన్న
కార్యమారాయస్తరుళ్లవేణమ్; అతువేణమ్; ఇతువేణమ్” ఎన్న పల
తేవే శైయ్యలి అడై క్షాలావతు. ద్వాకారణ్యతీల్ బుధికళ్లు, కణ్ణ
వాతే రాష్ట్రసపరిభ్రమజ్జుఛే మఱస్సు మజ్జాశాసన త్తిలే మజ్జెనార్కిళ్లితే;
అప్పడియే ఇనర్కట్టుమ్ వెరియార్యోర్ పడియాయ్ త్తు.

సశ్చరణ యోగ్యమలాత రాత్రికాల తీల్, అరణ మనైయై
దివ్యాంతసిరుర తీల్ సప్పినైప్పిరాటియోడే ప్రకత త్తయమైన్నలాముడై
పడుకై యలే శాయిసు ఉఱ్ఱమవ్విరుప్పిలేతానే, శక్రతక్కల్ మణ్ణు
ఇంటుముచి పీర్టీయైయై యనాయ్, కాలముంర త్త ఉంర నిరుస్తు అరు
కిరుస్త సప్పినైప్పిరాటిక్కుమ్ అఱుకవ్వాళ్లాతపడి కూరమాక త్తిరుక్క
గ్గాళై విఫ్ఫిత్తు, తీరుమేనిగిస్తు మయిర్ క్షాల్ నథియే పరిమళిక్క, నాలు
పాడుమ్ ఒక్క పెమునిరుస్తు అవయనగ్గాళై త్తని తనియే యతఱీ, సీణ్లు
నిమిర్స్తు సింహాద్భుషణ్, పూపై పూప్పణ్ ! సీ ఇత్యాదియాక
శుమామ్.

(93)

“ఇజునే పోనుచుకిఱిపోతువినే నిషు నడవనడి రైక్కుడ్ని మాటి యుటువిటువడితోఁ: ఈమ్ మజ్జశాశాసనమ్ పట్టికొక్కుడ్ని వష్ట, దివ్యసీంహసన త్రిలే యున్ననన స్తరమ్ ‘పత్రు’ ఎఱు ఒరువ్యాజతైయుటు ఇజుతే మజ్జశాశాసనిల్లు, మజ్జశాశాసనమే పరమప్రయోజనమాక వనవర్కశనో నాణ్ణో” ఎనితార్కశో.. “ఇజునే పోనుశి” ఎఱు తాజ్ఞోకొల్లత జ్ఞానకాక సపినై పీరాటియోడెనూడ * శీరియిక్కాశన త్రిలే యున సపశవిలే, ఆలవటక్కార్నోలే లతపాశ తలె మేలేపఱక్క, పాదపీర త్రిలే సీటియుచినతిరువడిక్కాయుమ్మమడి తెఱటుతిరువడిక్కాయుమ్క్కుడ్ని, తిరుములె తడజ్జిలుమ్ తిరుక్కొల్లిలుమ్ బంధ్రుకొక్కుడ్ని, తజ్ఞో కరసు ర్షాత్రిలేపాతాతే కష్టముడియాన మారునడక్కుడ్ని, ఇప్పడిసుకుమార మాన తిరువడిక్కాటోకొక్కుడ్ని ఇజునే నడక్కచ్చులునోమే, తిరువడిక్కావాగ్గీయుడిఱిపోతు తిరుపులకశనరుచినపడిక్కు స్నారకమాయిరున్నతు; అను అశక్కపుట్టిసపర్కశోడొత్తోమితే, ఇస్తు నడక్కపుట్టిన నాణ్ణశ్శమ్. (గ) “నడవకాల్కశో నొన్ననో” ఎఱు విషిత్తు నాజ్ఞో తొలుమళవిలో చుఱుపుటు ఉలావియుచినపడే, తిరుపులకశనరుచిన ఆయాసతోపాతి పోరుమే!” ఎఱు “అణ్ణిప్పులకమళన్నాయిపోన్నితో” ఎనితార్కశో.

వ్యా.—“అణ్ణిప్పులకమళన్నాయి—ఇస్తు యామ్మనోమ్” అస్తు మిష్టుమ్కాణమ్ ఇవర్కశుక్కవయిన్ నేరిచ్చలో. ఇవర్కశుక్క ఇరడ్ని

స్వాపదేవవ్యాఖ్యానమ్.

అవ; —నాలామాటు. (అణ్ణిత్యాది) ఇసాటిల్, ఇవర్కశో ప్రాథితపడియే అవన్ తిరుపుట్టియుతై యో నిషుమ్దివ్యాప్సానమ్మాపత్తుక్క ఎమ్మదుశ, అన్నడైయ్యికిలే ఊడుపుటు, వర్కార్యతైమఱన్న మజ్జశాశాసనమ్ పణుకితార్కశో.

కాలముమ్ ఒరుకాలమాయ్ తోన్తుకైయాలే, “అస్తు, ఇష్టు” ఎనీ ఇంకారకళ్ల. (అష్టు) ఆర్నోను, నోఱ్తుతాన్ ఇచ్చేయల్ శేయుతతు. నోన్తుకుగ్గాడువారై యుమ్ విలక్కుమర్కల్ తలై యలేయతే తిరు వడికశైవై కింతతు. (అష్టు) తన్నడై యవిభూతియై అనురనానమవాబలి నెరుకింత తన్న తాక్క, నోవుపటంవను; అవనభీమాన తిల్ నిషుమ్ మిటు తన్ కాట్టుత్తేయింకొట్టును; ఎజల్ బధుక్క భుమ్ ఎజలైణ్ నోడై శేర్కక్కవోట్లాతే నాగుభుమ్ ఆరైకశాయ్ అభీమానమ్ కాల్ కటి వారాతిరుక్క, ఎజభుడై య స్తోత్యాంభిమానతైయుమ్ భగ్గ మాక్కి, ఉన్ కాట్టుత్తే యింకొట్టు, ఉన్ వడివధుకై యుమ్ శీలతై యుమ్ ఎజభుక్క భూశిదానమ్ పణినివిను.

(ఇవ్వులకమ్) తిరువడికశిన్ మార్గవతైయుమ్, కాడుమోడై యు మాన భూమియినుడై య కాలిన్యతైయుమ్, అడ్డు వర్తికింతావర్కభు డై య వస్తెయైయుమ్ అనుసథితు, “ఇవ్వులకమ్” ఎనీఇంకారకళ్ల. *శీల వయోవత్తాదికళ్ల తుల్యమెన్ను కవిపాటుణ్ణార్ కడక్కనిఱ్చెణ్ణు మృది వడివుక్క ఇంటె యల్లాత పెరియపిరాటియారుమ్, ఎదుత్తుక్కయ్యై కైస్తు మొపిట్లాత్తిభూమిపిరాటియుమ్, “నామిపిడికై సాహసమ్” ఎన్నుమృదియాయ్ పూత్తొడుమాపోలే కూశి * పీడిక్కుమ్ మెల్లి కశ్చ కొట్టు ఇప్పువ్వియనిల తిలే వ్యాపరిపుటే!.. (అశ్వాయ్) (८) “పిరమాణిత్తార్ పెన్నరపేఱు” ఎస్తు - ఉపకార స్ఫృతి పణ్ణతపశవే యన్నిక్కై, ఉక్కున్న మఱియాతభూమియై త్రిరువడికశిన్క్షే యింకు కొట్టుపే!..

స్వ.—(అణిత్యాది) ప్రకృతిసముఖసిబ్దసమాన అహాక్కరమ్ జగత్తై ఆక్రమితన్ను, అహాక్కరగ్గ సమాన విన్దలోకపై అహాక్కర

(అడిపోన్తి) అక్కాల తీల్ శిలర్ ఇఘ్రోడ్ పోనార్కళ్; శిలర్ (१) “అప్పునతీస్తిలన్” ఎష్టు ఆశై యిడత్తుడ్జీనార్కళ్; శిలర్ ప్రమోజనద్జీణ్ణపోనార్కళ్, అప్పుతు పరిద్వికాపీటూరిలై ఎగ్గిఱణ్ణువు తీరుకిఱార్కళ్. (అడిపోన్తి) (२) “తికై వాథ్ యెం” ఎగ్గిఱ అప్పు తై పులాడ్జైకైలై * పోన్తియేం తైమువారోపాతియితే. ప్రమోజనా స్తరపరరాకై యాలే. (అడిపోన్తి) (३) “మన్నన్నె తేవిమార్క కడ్డముకీఠ్ పెయిత” ఎష్టు - కూత్తుక్కడ్డుశిరిప్పాలై పోలే * మాయ కూత్తుక్కడ్డు మకిభ్ర్సుపోనార్కళ్. (४) “శేవ్యడి శేవ్యితిరుక్కాప్పు” ఎన్నుమ్ కుప్పిఱాప్పాలే “అడిపోన్తి” ఎగ్గిఱార్కళ్.

తిరువులకళ్ నరుభినవిడ తీల్, * శివ్వతన్కై యనైత్తుమార్ (५) “శెన్ని మేలేఱక్కుమావినాన్” ఎష్టు బ్రహ్మర్చుదాడికళ్ అనున త్తుక్కమృదుచి, పశ్యరమాన శేయల్ కశైచ్చెయిత అవతారమ్కై యాలుమ్, (६) “అశైనిష్ట” ఎన్ను మృడినిష్ట, * ఇరణ్ణామడియిలేతావడియటువరు త్తు మఱచ్చెయితతాకై యాలుమ్, ఇత్తనె వయితెరి తలిలైయితే. రామావతార తీల్ దేవత్యమ్ కలశాతపడె బ్రహ్మర్చుదాడికళ్, “నారాయణాన్” ఎష్టాలుమ్ మనిచ్చుక్కు ఇశైయు మిడమ్కై యాలుమ్, (७) “కానమరుజలతర్పోయ్” ఎన్ను మృడి దుషస త్వ్య భూయిష్టమాన * వెళ్లానత్తుడేపోయ్ శస్త్రాప్రజల్పషడవ్యపరి తపిడమ్కై యాలుమ్, రామావతార తీల్ శేయితశేయలుక్కు వయితెరికిఱార్కళ్.

(శెసు) (८) “ఇశైయవోర్మూవడివేణ్ణిచెపు” ఎష్టు ఒరు శేలుకై యమ్మితే; అవ్యిడమ్ అభ్రకాలే సెప్పు ఉరుక్కులామితే; అభ్రకుక్కతీల్ నినుమ్ మింటు తన్ తిరువడికళాలే యశ్ను తనక్కాక్కిస్కొక్కు వనే ! ఉన్ తిరువడికభుక్కు మజ్జాశాసనమ్.

(१) పె.పి.పి.గ.ఎ.స. (అ) తి.వాయ్.ఒ.ప.ఎ. (३) పె.పి.పి.ఎ.ఎ.స. (४) తిరుప్పుల్ల-గ.
 (అ) శ-తిరువ.ఎ. (ఎ) తి.వాయ్.ఎ.ఎ.ఎ.ఎ. (२) పె.పి.పి.ప.ఎ.ఎ. (అ) తిరువి-గ.

ఇలక్కా-కార * తీమన త్రంక్కటై అమ్మిక్కొక్కాటిన పరాభిభవన సామర్థ్యిత్తక్కు పురికితార్కశ్చ. (శ్ఛను) అగ్గేశెఱు. నిష్ఠవిడ్ తీలే నిష్ఠ ఉలకిశ్శ్వాప్పులే ఇర్చుఁడియాక ఇడమాట్లాతు, కొడియక్కాట్లే “సహరల్ పాయ మేలుడిక్కశ్చ” కురుతిళోరనడప్పణే!” ఎష్టునయిఉపిడిక్కా తార్కశ్చ. (ఒ) “ఎవ్వాశునడస్తై ఎమ్మురామా! బీ!” ఎష్టు చక్క వరియుం ఏ.. నినుక్కాఫిట్లాన్.

(శ్ఛను) పులికిడన్న తూర్పున్తిలే శైష్ట తట్టి ఎముప్పొక్కల్లువాకైప్పులే, లడ్జైక్కు అరణాక్ నేత ఖరదూషణకబ్బావిరాధాదకశ్చ, జలదుర్వమాకవైతకడల్, కాడకశ్చ మల్లెకశ్చ తొడక్కమానవైయులామ్ నడవానిఅచ్చెయుతే, మాల్ కొట్టకమపోల్ కాలక్కేయభేత్తు కొక్కు నడవ్వపడిట్టానినైత్తు, (అస్సు-శైష్ట) ఎగ్గితార్కశ్చ. (తెన్నిలడ్జైశ్చర్థాయ్) ఎల్లావాన్తిలుమ్ ఊరిరణ విభేసపడయాలే, “ఇలష్టైచెన్నుశేఱు రువన్” ఎగ్గితతు.

(తిఱల్) అరణ్ణోస్తమ్ వేద్మాతపడి ఎల్లసైయేనమ్ తరముడైయ దేవజాతి, తప్పముడైయ పదుత్జీవాలే సాధిత అస్సజ్జోయులామ్ బరుమిడరాక నిష్ఠ, బరుకాలే బీరిలక్కాకవిటాల్ అవర్ కిశ్శక్కు-తప్పవ్వోట్టాతెనువిడ నాలడివిత్కాలి త్రిడాణే సెస్సుకలాటైనిలైయమ్ పేరాలై, మహిమికశుమ్ తానుమ్ కూడజలక్కడైపట్టుమోత్తు, అవర్కశ్చ పూర్వైయట్లుతస్మేలే యెఱ్ఱిన్నాల్ విఱక్కుమ్ వికారముమ్ పిఱవాతపడి యిరుక్కుమవన్, నాన్కడవేసెన్ను నోక్కు-కిఱవ్వారాయ్, అభ్రకితాన అర్చైయడైతాయ్ కుశవిక్కాడుకొణ్ణాప్పులే, హింసకరడైయ త్రిర్ణానిలమాయిన్నద్ద లడ్జైయై, అరణ్కితతి అడైమతిళో పడుత్తి, చుతురజబలత్తైయమ్ తువశప్పున్, * శేషైత్తుకేయై

చూపి, భ్రాతుసుత్రాదికరై తలై యుగ్గిష్ట, తాన్ శిలరై యూశ్రే
యత్తుక్కత్తిర్ పెఱుకిస్కుటాబ్బిన్నెయలాత అముక్కై కొట్టు, ఇంచి
యేఱుడైడ చుచ్చేరుమ్ వేమాపోలే, పై యలై ప్పుస్కెసేరఱుత్తు, నెజ్జ
భ్రస్తు నిటైక్కరులుమ్మజిష్టు, స్తుతియత్తున్ పటావిధుమోచ్చమ్ విన్
షిషి తప్పిడి సెకిధాతే విధిక్కడవనుసై, ఎతిరివరమఱియాతే కోతై
యాయ పుట్టానేషు తరక్కెటనాకాతే, “పీరన్” ఎఱువియతుపిచిక్కు
మృషి, ఏలైపోకడవితు స్తేర్పిసాయనాక్కి కొట్టు, వెనికొణ్ణ పరాధి
భవన సామర్థ్యిత్తయెలామ్ నినైతు “తిఱల్” ఎనుకొర్కచ్.

(తిఱల్ పోర్ట్టి) (1) “తిమన తెరక్కర్ తిఱలభ్రంతస్” ఎఱు
ఇమ్ముడుక్కు తజ్ఞు దుంభినివ్ లిక్కు ఉండుని కేక్క అరణుక్కు అరణై
దుహారై పోలే తిఱలుక్కుప్పరికింకార్కచ్. (2) “ఇలజైపార్ట్రాలాక
ప్పడై పొరుతానుక్కు” ఎఱు - పరియామతు జన్మసిద్ధమిఱే. * ఉంక
శనపాన్నదిక్కు కాక్కపిటువోపాతి * కాదుత్తెనపాన్నదిక్కు కాక్కపిండ
శేషింపర్కశుక్కు అభ్యాసాక్కు తిఱలై కాక్కటినాన్; అ తిఱల్
తనక్కుమ్ అజ్ఞత్తుడ్గేనార్కచ్; తోల్చిలభుక్కు కాక్కపిండప్పుక్కునర్,
ములడర్ తల్లికైయైకాక్కటు, అతుతనక్కు వయుతెరిన్నపోలే.

(తిఱల్ పోర్ట్టి) (3) “కల్లాతపరిలభైకంట్లభైత్” (4) “ఛేవనే
తేవనావాన్” ఎఱు మణ్ణుదరియుట్టురై పోలే, త త్వ్యనిర్ణయమ్
పణుతల్, (5) “తన్ విల్ అభైనైతాన్” (6) “ఎనున్ తనిచ్చరణమ్,”
(7) “కూరమునలాల్,” (8) “పార్ట్రిలేన్ తజ్ఞమాక” ఎఱు రక్క

(శైక్షణితాయాది) ఇస్టల్కత్తై అహాక్కార తినిష్టమ్ మిట్టువశ
వణికేక్క, అద్ద అహాక్కారత్తుపింపిడమానవిడ తేశైన్, దర్శసీయమాన

(8) ఒ-మౌ-4-3-గి. (9) ఓరుపుల్లా-3. (3) గ-ఓరువ-గి3. (4) ఓరుమా-2.
(5) గ-ఓరువ-గి3. (6) ఓ-మౌ-3-గం-6. (2) గ-ఓరువ-గ. (7) ఓ-వాయ్-3-కె-గ.

(-9) “ విఅన్నవెఘుతిజీల్ ” నృగ్రామపడియే - విఅన్న మఱువ త్తు క్షుభ్రీవశవిలే ఎతిరికథ్యాను అత్తికే కుటుంబాన జ్ఞానముమిస్తి కే-కై, ఆయికి మ్చిదికి-వు మఱిమాతే తోట్లిల్ పరువ తిల్ శేయుత్తశేయలితే శకటభజ్మమ్. రాపణ్ నేరేశత్తువాయ్ తో నీర్ధనినానిజే; అప్పియిణి కే-కై ప్రచ్ఛన్నశత్తువాకై యాలే “ కశ్చచ్ఛకడమ్ ” ఎష్టు అష్టైఅఱ్మిన్న ముఱ్మిటు పథకు, వయతెరిన్నపరికితార్కశ్ఛ. (పొష్టుచ్ఛకడముత్తైతాయ్) శకడమ్, పొష్టుముహియ. శూర్పుణిథిస్తైయుమ్ మారీచనై యుమ్మొఖలే, కున్నరుయిరోడే విట్టిపీస్ను అన్ధమ్ విశ్లేయుమ్చి ఇచ్చిముప దాతే, తోన్నరవిలే శకటానురసై ముడిత్తువిట్టపడి. (ఉత్తైతాయ్) ముంచు వరవుతాఫ్ త్తు తోటిత్తై యుతే తతిమవడికథుక్క. ఇలక్కాయ్ ముడియుమ్చి వణ్ణిన అనాయాసమ్. (ఉత్తైతాయ్) పరుమాళ్ కైకు విల్ పిడితతముపోలే, కృష్ణన్ తిరువడికథుక్క * చాచుతైత తమమ్ము; (3) “తమమ్ముర్దు.”

(పుక్కల్) పెన్నరూతాయమ్ కూడ ఉత్సవాతసమయ తీలే, పెను
మధ్యమిడై యొద్దు శైయులక్కు కౌతు లూక్కు తాక్కి విచిపణి; (ర) “తిరు
ప్రకృతిసమఖ్యన నిర్వహకమాన అపూజ్యారథై యమీ తననే ! ఉన్న
డై య పరాధిభవనసామర్థ్యితుకుపులాడు.

(r) ಉ-ವಾಯ್-ನ-ರ-ಗ್ರ.

(3) ८ - उत्तरव - ७३.

(೨) ಉ-ಮ್ಯಾ-ಗ್ರಂ-ಫ್.

(४) उ-वाय-ए-फ-४.

“కౌలాట్లపరుమాస్” ఎన్నిఅపడియే. (పుత్రపోథీభీ) (గ) “నిన్ శిఖుచ్చేషకముమ్” ఎన్న - కాట్లమఱి కన్నిపోరుక్కు క్షాపిడవేణు మితే. (అ) “అరుళీన్ పెరుసైయాల్” ఎన్న అణపిట్టైయెన్న ఆసై ప్పుమవార్; (శ) “ఎన్నైనిత్తెకొట్టాన్” ఎన్న - అడక్కమ్కెటు మద లెక్కత్తేఘవార్; (ర) “ఉఱకిల్ నిమ్మిర్ టీర్” ఎన్న - ఉడుత్త భాయ్ పోప్పార్కట్ట్ పెణ్ణో; ఇవర్కళ్ అచ్చేయలక్కు వయిత్తారిస్తు పరికితార్కణ్ణ

“పశ్తలై తన తిల్ శేయల్” ఎన్న విడలామీలతు; పురు వమ్మనిరమి చ్చేయత శేయలోతాన్ కణక్కువధుక్కుపుటిరుక్కి-అతెన్న అతు క్కువయితెరికిటార్కణ్ణ, (ఇన్నకుణీలాపెజీన్నాయ్) శకటాసురనిరసనమ్ పడ్డెన వయితెరి తల్ అలంకార్య; ఇన్నాయ్నిన్ అసురనై కౌల్చుతీమ్ము, భూమియోగమ్ పుకాశక్కుమ్ముడ శేయతాయెన్న వయితెరియమ్ శేయలితే. (గ) [ప్రకృత్తి కట్టాయ్ వలికకడమ్ శేర్నిర్థాయ్-కుమ్మక్కణ్ణతీవిశపిన్ కాయ్ కెట్టైప్పి తీమైతిమహాలే పార్విక్కుచ్చేయతాయ్ పథ్] మార్పిలిరుక్కి-అవర్కళ్లోడు మణ్ణల్కిటక్కి-అవర్కళ్లోడు వాళి యఱు, “ప్రథీకేడన్” ఎన్నళొలుమ్మచెయితే శేయతీమ్ము; శకటాసు రభజమ్ పణిచ్చేయతీమ్ము.

(పోట్చుకడమితాయ్ది) కామక్రోధజ్ఞాలై స్వరూపేణవశిక్కు మ్మడి ఉన్నతిమినడికి శాలే ఉత్తైత్తవనే! ఉన్నడైయయశన్నక్కు పుల్లాణ్ణు (కష్టకుణీలావితాయ్ది) లోభతై ఎత్తితడియాక పెత్తిస్తనశిట్టిత వనే! ఉన్నడైయక్కితమాన తిరునష్కటమ్కు-ప్పుల్లాణ్ణు.

(గ) తి-వాయ్-గి-గం-3. (అ) తి-వాయ్-అ-గ-ర. (3) తివాయ్-గి-3-3.

(అ) తి-మొ-గం-ర-3. (గ) అ-తిరువ-గం.

(7) [తిరికాఱ్కడమ్ శినమ్మిత్తక్కు-ప్రాల్ విర్షణ్యాయేట్టొన్]
ఓరసురన్ విశావాయ్ నిఱ్చు, ఓరసురన్ క్ష్మాయ్ నిఱ్చు, “శత్రువైయీటు
శ్రేతువైయేట్టొల్ సజ్జేత్తిత్తు ఇరువరుమొక్క మేల్ విఘ్నార్కక్షా
కీల్ ఎన్ పడక్కడవోమ్” ఎన్న వయిఱువిషిక్కితార్కక్షో. (8) “ఎన్
మెన్ విశ్వాక్షుక్క త్రిమేళ్ శేయవార్కక్షో అజ్ఞవూవర్కక్షో” ఎన్
తాయారుట్టడ వయిఱువిషిక్కమతితే. (కుణీల్) ఎఱీకరువి. (కుణీలా
పెత్తిట్టాయ్) ఎతిరిక్కైయీటు ఎతిరిక్కై ముడి త్రపడి.

(క్రమ్ పోన్టి) విశ్వావైథలక్కాకకు, తీమ్ కై ఎఱీరువి
యూక్కిక్కు ఎఱీవతాక ఇచ్చితు నడ్డవోణై కుఖ్మిత్ తిమవడిక్కిల్
వీరక్క, భులుక్కు మ్ అశవాయుల్ శినమైయమ్క్కు కాపిడుకితార్క
క్షో. (ఇష్టుల్ పోన్టి) (3) “క్షినాల్ వీథ్ తరసే” ఎన్ భుక్కిప్పు
తల్, (4) “కాయుతిర్తార్ తాల్ పణ్ణెమ్మోమ్” ఎన్ - విరోధినివ
ర్కమూకపుట్టిమితల్, (5) “ఇనైక్కర్తే కాణ్చతఱ్చు” ఎన్ - యమ
వశ్యమైక్కు నివర్కమైయిర్తల్ శేయ్యాతే మజ్జాశాసనమ్ పణ్ణ
కితార్కక్షో. (అపోన్టి, క్రమ్ పోన్టి) శిట్టినతిరువడిక్కముక్కు మ్
కుఖ్మిత్తతిరువడిక్కముక్కు శూభ్రనియన్న పరివారై పోలే పరికితార్క
క్షో. “విరోధినిరసనమ్ పణ్ణితనై నోస్కుకై అడ్డెవుకెట్టిరున్నాల్,
అనుషాలర్ విరోధికశాక ఆగ్రితరక్కమ్ పణ్ణమత్తో శాల అడ్డెవుణ్ణ
యియక్కితతు” ఎన్ అతుక్కు పూరికితార్కక్షో.

(కుణ్ణుకుడైయావెదుతాయ్) విరోధికముక్కు కైత్తెదుతమాత్ర

ఇస్వ?విల్ ప్రతికూలర్ విషయ తీల్ శేయ్యమ్ అంశత్తెచ్చాలి
నీరు; ఇని అనుకూలర్ ప్రతికూలిత్తాల్ శేయ్యమ్ అంశత్తె చొచ్చల

(7) ఉ-మొ-ర-ఎ-ఎ-ర. (8) పెరి-ఉ-3-3-2. (9) ఉ-తిరువ-గ00.

(10) పెరి-తిరువ-గిర. (11) గ-తిరువ-ర-స.

మోటే కాణమ్ కనునోక్కుటకై కుట * కుటిదు తతు. (1) “కన్న
కొడ్డు విశబ్జియెత్తిను ఆనిరై క్రథిషేషు మామతై నిసుకాత్తుక్కనాన్”
ఎన్నుక్కుడవతితే, కీధైలామ్ ఇన్నీనుక్కు శత్రువానవర్కళ్ల సలిననలిను
పరిహారి త్తపడికుట వయుజెరిన్నార్కళ్ల; ఇప్పోతు అవస్థాన్ సలిననలిను
పరిహారి త్తపడికుట వయుజెరికిఱ్ఱ్ర్కళ్ల. అనుర్క్ర్కళ్లోడు
పాశియైటియితే, భగవచ్ఛేషమానవనస్తావై తజ్జతాకనిసై తిరుకైక్కు.
సర్వయజ్ఞభోక్కావాక త్తసై ఇయరుచైచ్యే తానే. తనక్కిటి శోర్ధ్వ
అముతు శేయ్ తాల్, స్వత స్తుద్దిష్టి పణుభుజి త్తవిఫముళ్ల పడ ఆత్మా
పవారత్తోడొవ్యానిఱ్ఱ్, తదీయబుద్దిపణాటే స్వత స్తుద్దిష్టి సలియ
త్తేడమలై యైక్కుడై యాక పెదుత్తు, పశుక్కుశుక్కుమ్ముడై యైక్కుమ్
పన్నాపత్తెప్పరిహారి త్తపడి.

(కుణమ్) అనుకూలనానవనుక్కు ప్రామాదికమాళ పూర్వున్న
తక్కో; అన సర తిలేవన్ను గోవిన్నాభిషేకమ్మపడున్నాపుకిఱాన్; పెరుమ
పశియాల్ వసక్కుపత్తాలే పరితానాకిల్ కైనొస్సవాతే విధుకిఱాన్;
పెరుమపశిలులే అవసైనలిన్నాల్ నామే ఉంచి తుకొడ్డురుకిల్ కొడ్డు
తలై యైయఱుక్కువో; అవన్ కై శలిక్కున్నసై యుమ్ కడకిటటుక్కు
పోమెషు అవసైతలై యిఱ్ఱయాటే మలై యైయెడుత్తు రక్షితతు ఆన్
శంస్యతాలే. అన్న గుణత్తుక్కు పోర్ధ్వర్ధి. (2) “పాయుమ్ పనిమఱు
తపణాఖా.” (3) “శీర్కక్కుంఱ్ఱ్నవైకల్” ఎన్న అతిన్నడై యార్

కిఱతు (కుణితాయాది) ఇన్నీన్ శిలావరమ్ పరి తపోతు పర్వతత్తైక్కుడై
యాక కొడ్డు గోగోపరశుభమ్ పణ్ణనాపోలే, అజ్ఞానకార్యమాన
అహాక్కురమ్ ఇవ్వధికారిక్కు విషయప్రావ్యాప్తే యుడ్డుక్కుపతఱ్ఱ్
ప్రతిక్రియెయాక, వైదికమాయ్ కైజ్ఞర్ఘ్యమాపనాన విషయప్రావ
ాయ్తైయుడ్డాకిట్, స్వప్రపన్నజన రక్షకనామృడియై ఛంచిలుకిఱతు. ఆక,
ఇప్పడి ఆగ్రితరశుకనానవనే! ఉన్నడై య శిలగుణత్తుక్కు పుణులు.

(1) ఉ-మ్య-ఎ-గం-ఱ. (2) గ-ఱ రుప-ఱ-ఱ. (3) శి-పాయ్-గ-ఱ-ఱ.

నార్తోమ్ కఱతొరుగుణామియే. (కుణమోర్థీ) * కొడియేఱు శైనామరై కైవిరలకళ కోలమధ్విన్తతో వాచిన్ భోవెను చార్ త్రపు రియ త్తేడ, అవ్యాప్తపోం నొటిన్ భీలెసమలై యెందు తగుణాన్. (కుణమోర్థీ) (१) “ఎష్టనకోక్కో తుణైయాంనాకాయే” ఎష్టనొయ్య తొరుమలైయై పోకడువిత్తు, కనవితు ఇర్రణమలైయైకై యిలై కొడాణే మలైయైయెందు త్త త్తమాగుండుక్కు కాక్కప్పిడుకిఱార్కళో.

నామ విట్టవాతేమలైయైపోకట్టు వేటైప్పిడిక్కుమిత్తసైయేతే. కృష్ణన్ జసుక్కుచీన్ ఫిన్నె తిరియానిష్టాల్ సింహమ్ నాన్డులమ్ వేలాలే మత్తియెందుత్తపోక్కుమిత్తసైయేతే. అతుక్కు ఎడు తవేలుక్కు పురికిఱార్కళ. ఎల్లాగుణాజైయమ్ ఒరువ్యంతియలే శోన్నాల్ “కాణ్ణైణామ్” ఎష్టు వేలిలే అశిలిట్టు చౌలుకిఱార్కళ వెన్ఱీయై. (వెష్టు కైకైడుక్కుమ్) శత్రువుకైవెష్టు చీటుకైడవతాయిరుక్కుమ్. (నిన్కైయల్వేల్) చక్రవర్తియుమ్ విట్టిడిత్తపురికరముమ్వీల్ ఇడత్తు క్లిష్టైకభమ్ వీల్ పిడిత్తపోలే, శ్రీనస్కోపరమ్ ఇడైయఱమ్ పిట్టైకభమ్వీల్ పిడిత్తాయ్తుత్తు తిరివతు. (అ) “కూర్ వేల్ కొద్దునొఫీలన్” (3) “వేలైప్పిడిత్తెన్నామార్కల్.”

(నిన్కైయల్వేల్) వెఱుమ్పుఱ తిలే ఆలత్తివభీక్క వేష్టుయిరుక్కు, అవ్యాఘరుక్కు మేలే వేటైప్పిడిత్తవభుకు. (కైయల్వేల్) ఎతిరికళో మేలేపడవేణ్ణా, పిడిత్తపిడియలే ఉకవాతారై ముడిక్కుమ్. (నిన్కైయల్వేల్) తన్నెన్నాయుణరాణే అసత్యప్రతిష్ఠనాయ్చ్ఛినపోతు

(వెష్టు పకైకైడుక్కుమిత్యాది) అవ్యాఘారతైజయత్తు, తిట్టిషయవైముఖ్యాండ్మాన్రథుమ్ నిన్తియకైయల్ తిరువాఫీయాంధ్య

కాణమ్ జన్మార్త నరమ్ మేఱటు తిరువాభీయై ఎదుపుతు. (వేలోపో నోంటి) ఈశ్వరసైకాటాసిలింతే (१) “అభీయమ్ పల్లాణు” ఎన్నటు; పెరుమాటై కాటాసిలింతే (२) “శారమెన్ను మ్ విల్లాణాన్ తనై పల్లాణు” ఎన్నటు. (నిన్కై యిల్ వేలోపో నోంటి) (३)* పెఱుపడై యసిదు ఇషపల్లో తనివేలయ్ త వేలోముతలాక వెళ్లవన్కై యిల్ వేలింతే; ఆకైయాల్ పరికింతార్కాల్. (ఎణ్ణు) ప్రయోజనమ్ పెఱుమశవ్మశిల్లి వినై ఇతుమాఱుకితస్తే; ప్రయోజనత్తక్కు ప్రయోజనమ్ వేఱు మో” ఎష్టు ఇతుతానేఫంమాక విరుక్కుమవర్కణింతే.

(ఎణ్ణు) పూర్వాన్నాల్ వినై యమ్ పర్లాణ్ణెన్ను మితనై యితే; “పోనోంటి” ఎష్టు పేమమడియాక నస్కలక్కటుక్కు తెచ్చివుణ్ణకిలింతే ఇచ్చాలుమాఱువతు; అంగుపోగాలుమ్ * శూధ్రీన్నియ్యింతే. (४) “వెమ్మార్పిశిష్టాననై పోనోంటి” ఎన్కుట్టడవతింతే. “అడిపోనోంటి, తిఱల్ పోనోంటి, పుక్కథిపోనోంటి, క్రూల్ పోనోంటి, కుఱమపోనోంటి, వేల్ పోనోంటి” ఎష్టు ఇవర్కాల్ నాక్కుక్కు ఇదుమ్ పడ్డసమియక్కింపడి. (ఉన్ శేవామ్) వీరగుణత్తుక్కు పోలేకాణమ్ ఇవర్కాల్ లోఅపుతు. బసునిరోధత్తాలే తశర్నద్ద అబైలైకిషుక్కు అవనుడై యవిజయమితే బలహేతు. (ఎణ్ణు ఉన్ శేవకమ్) (५) “ఉన్నడై య వికిరమమ్ ఒక్కాభీయమాలేలామ్” ఎన్నుమృదీయే.

(ఉన్ శేవకమేయే త్రి) వేఱారువరుడై య శేవకజ్ఞ్ కలద్దేత్తమ్;

నుక్కుపుల్లాణు. (ఎణైత్యాది) ఇప్పడిపుల్లాణు పాడ్కై యే యాటై | యాయ్, ఉన్నడై య వీరచరితత్త్వమేత్తి పురుమారపై లభైక్కటాక సత్యమ్ తలై యెదుతపిసు, ఉన్కై పార్ తిరుక్కుమ్నాజ్ఞ్ వస్తోమ్;

(१) తిరుపుల్లాణు-గ. (२) తిరుపుల్లాణు-గగ. (३) త-స-ఒ.

(४) త-వాణ్-ఒ-అ-గ. (५) పె-త-అ-ఒ-ఎ.

తియవికిరమనై యమ్ పెసపగై యమ్ కలనకోవ తీర్చును. అతు అవతారాన్తర తిన్ శేయంద్వితార్కశ్ల్. ఇవన్ బాల్యతిల్ శేయతతో పాతి శూర్యాస్నయమైస్తిరుప్పర్కశ్ల్. (2) “శిలై యొఱ్చిఱుతాయ్ తియవికి, రమా తియవాయ్ పాణిప్పిరానే” (3) “పరుకపరుకపరుకవిడై వామననమించు పరుకవిడైకరియకుభల్ శేయ్యహాయ్ ముక త్యైన్ కాకు త నమ్మివయకవిడై” ఎషు తాయాయట్టుడ కృష్ణనై యత్తైపుతు ఇప్పడియే యతే; ఇనుక్కునాళ్ శ్రీవామనన్ పిఱ్ఱున్ నాళక్కినాళ్; ఎటుమాసమ్ వయన్త్రిలేయుచుస్థవినసై, (3) “పన్నిరుతిజల్ వయన్త్రల్కొట్టు” ఎన్నాళ్. * ఎన్ మంన్ బాల్యత్తైమహబలిపక్కలీలేశ్చు కేటుకొట్టునాళ్, (4) “శారపాణితశర్నాడై నడవానో” ఎన్నాళ్; (5) “మాణిక్యాశక్కనేతాలేలోనై యమశన్నానే” ఎనుతాలాటినాళ్.

ఇంకశ్ల్ “పుడైయులకశన్” ఎన్నాకశ్ల్; “శారముణైత్త” ఎన్నాకశ్ల్; అన్నరమ్ “ఆయర్కుల త్తినిల లోష్మమ్” ఎన్నాకశ్ల్; “పోన్త్రష్టైతరుమపుణ్ణయన్” ఎన్నాకశ్ల్; ఎముప్పుకిఱపోతు “చెల కశన్నమ్మర్కోమానే” ఎన్నాకశ్ల్; అవన్నాన్ పిఱ్ఱుపోతే మూర్ఖుపిఱ పియుణ్ణే ఉజ్జభుక్కు, పిఱకిక్కటిత్తైన్నాన్!. విల్ పిడిత్తారిల్ చక్రవర్తైన్ నాన్నైన్; ఆకైయాలే అవతారాన్తరమ్ ఎన్నిరుప్పార్మారును మిలై. (వ తిపుత్తైకొశ్వాన్) ఎజ్జ్ల్ ఫలమ్ మున్నాకన్నాట్ ఫలమ్ పెఱునతాక. ఫలమ్ వత్తుకై; పిన్న అధిమతమ్ ఉడురాల్ సమృద్ధి, ఉద్దేశ్యఫలమ్ ఆనుష్టీకఫలమ్.

నీ కృపై శేయతరుశవేణమ్. “ఏతిపుత్తైకొశ్వాన్” ఎన్నిచిదత్తిల్ ఎత్తుకై క్యు అన్నరమ్ పుయమార్ధలాభమాకై యాలుమ్, ఏత్తాతపోతు

(2) పెరి-తి-ఉ-3-2. (3) పెరి-తి-ఉ-ఎ-అ. (3) పెరి-తి-3-ఉ-అ.

(4) పెరి-తి-గ-ర-గ. (5) పెరి-తి-గ-క-గ.

(ఇష్ట) ఇశ్శేషపిల్లవిష్ణు. నెన్నెత్తుమహావైష్ణు. నాశైకు ఇష్టనిఱ్చువాటువరకళో. (యామ్) పెరుమిదుక్కరాన వుడైకిల్లామ్ కిడనుఱగ్గ, కుశిరపాణాత బాలైకణనాజ్ఞల్. (సన్మోమ్) నీవరప్రాప్త మాయిరుక్క, విరహదార్బల్యాంలే ఆంతర్భాష్మే ఇఘుక్కవస్తోమ్. (యామ్సన్మోమ్) నాజ్ఞభమ్ ఎజ్జైయతీయామత్స్యోయ్తోమ్; నీయమ్ ఉనైనైయతీయామత్స్యోయ్నటాయ్ త్రితే. (ఇరక్కు) ఎల్లావ్యసనజ్ఞల్ పుట్టలుమ్ కీథ్ ప్రవర్తితతత్తేల్లామ్ పేర్భుక్కుడలష్టు, అవనిరక్కమే కార్యకరమానతు. అవనుక్క ఎన్వయుక్కితో” ఎష్టు ఇరక్కేమజ్ఞాశాసనమ్ ప్రశ్నాకై ఇసర్కకభుక్క స్వయంపమ్; ఇతలైక్క ఇరక్కుకై అవనుక్క స్వయంపమ్.

(సన్మోమ్ ఇరక్కు) ఇరక్కమైక్క వేష్టువతు శేయతోమేయకి లుమ్ ఇరక్కవేఱమ్. “ఇతలైయల్ పరమభక్తియమ్ పేర్భుక్కుడ లష్టు; అవనుడైయ ఇరక్కమే అస్యనపొతోపాయమ్” ఎన్నిరక్కితార్కకళ్. (అస్టిప్యూకమశ్శాయ్-ఇష్టయామ్సన్మోమ్) నీ ఎజ్జైతేడేసిఎల్లా ఖండమ్ తడప్పశాయ్ అఱు, ఇఱు ఉనైనైతేడినాజ్ఞల్వస్తోమ్) (యామ్ సన్మోమ్(గ)) *వైయమ్తాయమలరషిక్కీథ్ మున్మినసునిఱ్చునాజ్ఞల్ పేర్భోమ్; అశ్శాయ్, తెన్నిలజ్జైశేర్భ్రాయ్, శక్చదమ్మశైశ్వరాయ్. (యామ్ వస్తోమ్) (అ) “మణ్ణశస్కిణ్ పెరియశైవ్యయేన్ కారేఱువారానాల్” (అ) “కాకుతన్ వారానాల్” (అ) “కణ్ణనుమ్వారానాల్” ఎన్నిరున్నఉన్నడైయ ప్రధానమహిమిక్కిల్లో ఎజ్జుక్కుణ్ణాన వాశిపారాయ్.

(అస్టిప్యూకమశ్శాయ్, ఇరక్కు) * ఉన్నపుశ్చత్తనాయ్ ఎజ్జైడణైసిలైయాకిలుమ్, సత్తాపయ్యిమానక్కపైయైయాకిలుమ్ప్రశ్న. (అశ్శాయ్-ఇరక్కు) (అ) “శిరేంతర్భుశ్శ సడియిచేరనుశవిడుమ్”

ఎష్టోనాగ్గిరపతు. (తెన్నిలక్కశేర్త్తాయ్-ఇరడ్డు) రిచీటుతాంగ్ల్ కీల్,
(2) “ఇరక్కమెట్టీర్” ఎష్టు ఉన్నైవశైప్పాదునరక్లో కిడాయ్ ఎష్టు
తాయ్సోల్ శొలుమశవేయో?; (3) “ఇరక్కమేలొస్టుమిలాతాయ్”
ఎష్టు నాజ్లోతాన్ శేలోమో?. (శకడముతైతాయ్-ఇరడ్డు) (3)*ఉరుళు
మీశకడముతైత పెరుమానారణిన్ పెరునశైయాలనోనాజ్లో వద్దతు.
(కున్నుకుడైయాపెదుత్తాయ్-ఇరడ్డు) (4) *కున్నుకుడైయాక ఆకాతు
కోవలనార్ ఒస్టుమిరణ్ణోర్” ఎష్టోమే, ఇరడ్డు. (4)

అవ.—ఇరుప త్రఖామూటు. వెళ్లాల్! ఉడ్డశుక్కు పీఱప్పాలే
సమ్ విజయత్తుక్కు మజ్లాశాసనమ్ పణ్ణకై స్వరూపమితే; ఇక్కురీలే
ఉడ్డశై స్పోతే కేశితుననికోశే; ఉడ్లోనెశైలోదుకిఱతు వెఱమ్పతై
యేంగొ, వేఱువేతేనుముట్టోవన్న; ఉన్నడైయగుణకీ రనమ్ పణ్ణికొణ్ణ
వరుకై యాలే ఒరుక్కేశజశుమ్ పడాతే సుఖమేవనోమ్; “పత్తె” ఎష్టు
బరవ్యాజట్టెయటు, నాజ్లోఉనైయితే అరితుననతెసిచార్కక్లో. “పత్తె
కొశ్చవనోమ్ ఇరడ్డు” ఎష్టునుషైవడిమ్మిదా నిష్టికోల్, సీజ్లో శిన్నపో
తాకచ్చెయ్యపోమో, ప్రతిబధ్ఫకజ్లో ఉడ్డాయిమక్కుమేయెన్న; ప్రతి
బధ్ఫగలై పోకిట్ అరియతుశేయత ఉనక్కు ఎలియతుశేయ్యైతుణ్ణు;
ఎడ్లోడు సజ్ఞతీయరిలే శిలర్ నోన్చునోన్హర్తుప్పోన్హతు—ఎజ్లోనోన్చు
ఫలితపడియెనో వెనితార్కక్లో.

పురుషాగ్రథమిల్లామైయాలుమ్, ఏత్తుకైయే పురుషాగ్రమెన్నిఱతు,
“ఇరడ్డు” ఎష్టు - కృపైయేసాధనమైనెయాలే. “వనోమ్” ఎష్టు - రుచి
కార్యమైచొలుకిఱతు. ————— (4)

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ.—ఇరుప త్రఖామూటు. (బరుత్తిమకనాయిత్యాది) ఇప్పు
టీల్, కీట్పాటీల్ “ప్రతిప్రత్తుకొశ్యాన్ ఇష్టయామ్పణోమ్ ఇరడ్డు”
(1)శి.శాయ్-అ.చ-3.(2)సా.-ఓ-3-చ.(3)ఓ-వాయ్-అ-గ-చ.(4)ఛి.శిరు.చ.8.

వ్యా.- (ఒదు త్తిమకనాయ) ఒదువన్ సాధనాసుష్టానమ్ పట్టి మాంచెక్కుమోట్లే నాలుపిట్టిక్కు పైన్ ఱ్రాప్సోలే, సాల్వరుజ్మాడి తపస్సుపట్టి ఒదువనైపైతానిఏచ్చేయోలే, పేఱు ఒదు త్తియతాక్కు యాలే “బదు త్తి” ఎన్నితార్కణ్ఠ. కారణావాక్యజ్ఞిల్ (గ) “ఊర్మిమిత ల్వ్యన్ ఒదువనే” ఎన్నిఅవస్తువై, వయిన్ త్రిలే అడక్కపైన్ ఱ్రాఫ్ ఒదు త్తియోతే. (ఒదు త్తిమకనాయ) సర్వలోకజ్ఞశుక్రమ్ సర్వభూతజ్ఞశుక్రమ్ (అ)* ముస్తైతాయితసైమాయినుప్పానొదువనైత్తనక్కు పిట్టెట్టయాక ప్పుతుక్కు కుక్క నోస్సునోఅక్క, బగత్తుక్కు శేషియుమాయి సర్వవ్యాపకను మాయోనిత్యనుమాయుసుక్కిఅ, (3) * మకనొదువర్కక్కల్లాతమామేని మాయన్, శిలర్ అపేత్తితతుక్కాక మకనానానెన్ను మళవని కేట్, “దేవకీపుత్రన్” ఎంతసైనిసైకుక్కమ్మడి అవ్యరుచు తనక్కొదు ఏన్ ఱ్రాముడైనుతీయాతపడి పిట్టెట్టయానాన్.

(పిఱస్తు) శిలర్ “మకనాకవేణమ్” ఎంతాశైపుట్టాల్ తూణిలే తోన్ త్రినాపోలే యాతల్, ఆసైక్కు ఉత్తివినాపోలేయాతల్, వస్తు ఉత్తివమైనిరుక్క, ఈశ్వరసేవన్న పిఱక్కవేణమైష్టు నోన్ ఱ్రపడియాలే శూర్పవుత్తాచనుసథానమినియోగర్భవంసమ్ పడ్డితిఅన్న “ఉమ్మడైయ వయిన్ త్రిల్ నిష్టు నామ్మిఅన్నమే” ఎంతు శోభనమ్ శౌలీకొట్టు పిఱ ద్వాన్. (పిఱస్తు) కర్మవర్ష్యో పదువతెల్లామ్ కృపాపరతస్తనాయ్ ఎన్ను ఇపర్కణ్ఠ అపేత్తిక్కెట్టయాలే, ఉజ్జ్వలుక్కు చ్చేయ్యవేణువతెస్సై స్తు; సెదుమాలే! నీ పురుషాధ్యాక్ష కొక్కుత్తాయాకిల్ నాముమ్ ఉసై యమ్ ఉన్ గుణాశైయమ్ ప్రీతిక్కు పోక్కువీడాకప్పాడి, పట్టవ్య ససమొల్లామ్ తీర్చు మకిథుక్కుడ్చో మెన్నితార్కణ్ఠ.

స్వా.- (ఒదు త్తియత్యాది) అష్టాత్మక్రి ప్రతిపాద్యనాయ్ గుణ విగ్రహ విభూతివిషిష్టనాయ్ అవతరితు. (ఓరివిత్యాది) లాక్షరణి

(గ) ఉ.పాయి.గంచి.ఎ. (అ) ఉ.పాయి.గి.స.స. (శ) 3-ఉరుష.ఎ.ఎ.

పుడువతే! ఎన్న *ఖిమతామ్ర్జేసరక్, (గ) “పిఱువాఱుమ్!” ఎన్న ఆధ్యాల్ పదుషుడియాయిన్నట్లు ప్రిఱున్నతు. “ఆవిర్భవితాన్” ఎన్న అతుగర్భదోషస్వర్యమిత్రయైనక్కాక. నిత్యసూరికణ్ సేవిక్కచిచ్చితు వన్ సంసార త్రిలేపిఱున్ విగ్రహమ్ ఇధక్కచ్ఛాతెను బుషిక్కైపోలే ఆవిర్భవితానెన్న అనద్యజ్ఞాలాతే, నిఱమామ్బడి “పిఱున్నాన్” ఎన్న రోళ్ ఆధ్యార్కణ్. (మకనాయిప్పి ఆన్న) మకనాకై యావతు-మాతు విత్తపరత స్తనాకై యితే. పెచుమాళ్ పక్కరాసపిన్చ మాతు విత్తపచన పరిపాలనమ్ పట్టిగ్గార్; ఇవన్, పిఱున్పాఁఁ, “ఆధ్యార్కశై యుమ్ తిరుత్తోళ్కశై యుమ్ మత్తెక్కచేణమ్” ఎన్న, ఉపసంహారితాన్.

(ఓరిపిల్) పిఱున్నవిడ తీల్ బిరిరవులువసరిక్కచ్చెన్నిర్థతిల్లెయితే సంసారికణ్ కీఠ్. నాయిక్కుడలుక్కు సఱునెయ్ వకాతాపోలే సంసారికణ్ త్రణై గర్భగుహ తీల్ బిరిరాత్మజ్ఞాటిన్నర్తిల్. సంసారికణ్ విఱున్నాల్ పెఱువతుమ్ పెఱపెన్నర్తిల్. నాయ్య్ ఇరువరఱిను శోభ నమ్ శోలి శూర్యాంగిటిక్కణ్ క్కు సెయ్యాడల్ పోత్తపెన్నర్తిల్. సర్వేశ్వరన్ ఇంక్కేనన్నాల్, నమ్ముడై యక్కర్మమనమ్మాడు అవనుక్కసామ్య తేకొటుక్కుమ్; నామ్ అంక్కేశైన్నాల్ అనన్నడై యక్కపై అవనోదుపరమనొమ్మైత్తెత్తురుమ్. (అ) “ఇంక్కుననామెపొరుటుమ్మ” (ః) “త్తమెయే యొక్కవరుళ్ శేయివర్” నమ్ పిఱవి అవనై అకర్తురుమ్, అసన్ పిఱవి అంఱక్కుక్కు ఉడలామ్. అవన్ పిఱవి నమక్కైన్నకోల, నమ్ పిఱవి అవనై పెన్నర్తవరకణ్ కాలిల్ విలజ్ఞపుటతుపడుమ్. (ఔరిపిల్) కాలక్కుతపరిణామ మిల్లాత దేశ తీల్ వస్తుకాలాధీనమాన దేశ తీలే పిఱన్న బిరిపిల్ పట్టపాడు ఎప్పాన్!. (ఔ) [వీడీసుళ్ వాయిపూణ్ణు] అవ్విరవోడ్ త్త ఇరవు మున్ముమిత్రై, పిన్ముమిత్రై.

(గ) తి-వాయ్-గి-గం-గ.

(ః) తి-సౌ-గం-శ-గి.

(అ) తి-వాయ్-తి-రా-గ.

(ఔ) తి-వాయ్-ఉ-శ-గి.

(బరు త్రిమకనాయ్) అడ్డేపిఱు ఇడ్డేవళ్లర్ న్యానా యిరుకై ట్రెయన్సీ కేటా, ఇడ్డేపిఱ్స్యానా యిరుకై షాషపడి. (బరిరవిల్ బరు త్రిమకనాయ్) అవ్విరవిలే యశోదై ప్రిచ్చి రాట్లిక్కు ప్రిచ్చే ల్యాక వేస్తుకె యాలే, ఒరు త్రిక్కు అవతారరన్త్రెకొట్టడుత్తు, ఒరు త్రిక్కు లీలారన్త్రె యనుభవిప్పాన్. (బరు త్రిమకనాయ్) అవ్విడ తీల్ ములై చ్చునడతియామల్ పోనపడియాలే, అధ్యాతు ములై ప్పాల్ కుడి త్రవిడమితే పిఱ్స్యానిడమా పతు. తిరుప్తతిష్ఠేపణినవర్కి లిలుముకాటీల్ జీర్ణిధ్యారణమ్ పణినవర్క తీఁతే ముఖ్యర్. యాదవత్వంతేయమ్ గోపత్వంతేయమ్ ఏకశాల తీతే యాకించాన్. యదుకులోద్భవనెన్న బుమితానే, “గోపాలన్ యాదవ కులంతే ఎదుక్కుక్కడవన్” ఎన్నానితే.

“అవభుక్కు ములై శురవానిష్టతాకిల్ ఇనవ్ అధ్యాతు ములై యణ్ణాకిల్ ఉమక్కు చేతమేన్? ” ఎన్న భట్టర్. యశోదై ప్రిచ్చి రాట్లియాక పూతునై భావిత్తు, ఇననుణ్ణాతపోతుములై విరియమ్పుడి యాన దక్కేయైయుడై యాయ్, ప్రిచ్చే ల్యాక్కొట్టడుత్తు ములై కొడుక్కు, అతు పెత్తాపిచిల్ నయితారాతపడియాయ్, ఇనవమ్ ములై యుడ్లు, “ఇనవ్ పిఱ్చే” ఎన్న అనశ్ విశ్వసిక్కువొణ్ణాతే, తుఱుక్కు తుఱుకై న్నుమ్పుడి ఇనశాఖావిత్తు, అనశ్ పక్కల్ పరిమాణమవన్ ఇనశ్ వ్యక్తల్ పిఱ్చే తన త్రిల్ తప్పనింణానే. (1) “మకనాక్కొట్టడు తాళ్” ఇత్యాది.

(బరు త్రిమకనాయ్) అనశ్ ఇడ్డేఱనియమిత్తపోకవిటమాత్రమ్; ఇనశ్ (2) “కాడేఱపో” ఎన్నలామ్పడియిరుకై. (3) “కణ్ణిన విన్ ఎన్తుకైన పిఱ్చేయైపోకించేన్.” అశేషజగత్తుక్కుమ్ శాసితా వానవస్తుఇవశ్ కిట్లపుమడిక్కుపుమామ్పుడి నియమిక్కుంటాయ్ తీతే.

(పక్కనాయ) అడ్డాపిట్టెళ్లయాక పైన్ తథిక్కాట్టీయ్ త్తు బ్యామ్ వుక్కుతు. (2) [సద్గునపెన్ రాన్ న్] యశోదైపీరాట్టియ్ కెట్టిపీడిత్తె భాగ్యాధికర్ పెన్ ర్హార్; ఎన్నెకెట్టిపీడిత్తముహూర్తితే శ్రీవసుదేవర్ ఇధ్యార్క. (3) [మరువునిన్ తిరుసెన్ న్హి] తిరుపువశ్తు తీలేములైయైకొట్టుక్కప్పుక్కప్పువాతే తిరుసెన్ న్హియల్ శాత్తిన శుటీయిలశైవైయుమ్ ముఖువలైయుజ్జులు తమప్పునారై కొట్టునెఱ్లు అక్కవాయ్ పడ్జెక్కుమ్; అన్నపీతియాలే తనక్కుమ్ వాశితెరికొట్టుణత విరలైవాయిలే యటుకొట్టుణ్ణు ఒరువారై లూలుమోప్పుతు, పెరియవేన్ ర్తోడే తొడ్డిన ములైచ్చులుమ్ భాగ్యహీనైయాన నానిధ్యస్తేన్; భాగ్యవతియానవల్ పెన్ త్తుప్పుటైయానార్.

(బరుత్తిమక్కనాయ) కంస్ ముడెన్ పట్టి యనార్ పటిరుక్కచ్చుయేయుమ్, ఇన్నార్ ఎన్నాతే మత్తెత్తుపోరుకిణార్కల్, పొల్లాజువిట్టే యుమెన్నుమ్ అచ్చతాలే. (3) “పత్రానార్” ఎన్నుమాపోలే. (బరుత్తి) (4) “ఏన్ననోన్ననోన్ ర్హార్” కొల్లా ఇవనై పైన్ ర్ర వయిఱుడైయార్” (5) “ఇంల తీల్ పుత్రినై పైన్ ర్హార్ నజ్జమిార్! నానేమర్త్తారుమిలై.”

(బిట్టువర్షర) పిఅన్నవిడ్త్తిలే తోణ్ణపైతావిట్టాల్ పోన్నవిడ్త్తిలే పెళియల్ వర్షరపైన్ ర్హార్తో? విషదృష్టికథాన పూతనాదికల్ కణపడవోణ్ణతేన్ను నాట్టార్ శేయ్ పైతాతే, నిఱవత్తెకళిలేయతే వర్షర్వతు. (6) “వానిడైతెయవగ్గల్ కాణ” ఎన్నుఅనుకూలర్ కణ్ణుట్టుడ పడవోట్టుతవల్ ప్రతికూలర్ కణపడవోట్టుమో?. (7) “కణ్ణిన్ పిన్ పోకేల్” ఎన్ను పుఱపుడవోట్టార్. (బిట్టువర్షర) ఉకప్పార్ *సదాదర్శనమ్ పట్టి అనుభవిక్కుడవన్ను, కణ్ణుక్కు తోన్ ర్హాతపడి

(గ) పెరు-ఓ-2-3. (అ) పెరు-ఓ-2-గ. (3) పెరు-ఓ-గ-అ-ఎ. (ర) పెరు-ఓ-అ-అ-ఎ.

(ఖ) పెరు-ఓ-3-3-గ. (ఎ) ఓ-మై-గం-ప-స. (ట) పెరు-ఓ-3-3-ఎ.

మత్కు వేద్ఘముడి కళ్లుపటుపడువతే!.. అవతరి తిరుక్కచ్చెయ్యే అ న్యర్యామిషటుపట్టన్.

(బిత్తువశర) ఉళ్ళేయిరుక్కచ్చెయ్యేయమ్ “ఇవనిటా” ఎణు ఎఱుతి ఎఱు తిడుమవల్ల, ముక్కాటసంవదిక్కు మో?.. విచ్చేషినప్రజ్ఞ మున్న శాయ్యనిట్టిలమ్ కొలుమ్; ఇవల్ల పేరనిట్టిల్ తన్నెన్నిముడి తుకొంఠ్యమ్; అప్పడియే అవతరికిల్ ఎతిరిడువార్కిల్; పరమపద తిలియకిల్ అసత్కల్పరావర్కిల్; అ న్యర్యామియాయ్ ముకమ్ తోన్తరాతే నిష్ట ఇరణుతలైయెయమ్ నోక్కిల్ తెచ్చివఫిన్ను, “అస్తు!” ఎణ్ణల్ “ఎన్” ఎనెక్కు పుతికిడై కిడకిల్ అపడి.

(బిత్తువశర తరికిలానాకి) నారదాదికల్ శేషు “ఉన్నడై య కత్తు, తిరువాయ్ ప్పాడియిలే వశరానిష్టాన్”, ఎన్నుకొలక్కెటుమాత్ర తిలే “నజ్జావటు తిలిలైయాకిల్ అవన్ ఎన్ శేయ్యెంన్” ఎణురాతే, “చతు రజబలోపేతనాయ్ పశ్వర్యతుక్కు హానియిణ్ణి కే యిరున్నోమాకిల్, వదనష్టపొరుకిణ్ణమ్” ఎణ్ణాపాటియిరాతే, తరిక్కుమాట్టిన్ న్యిలన్. అసహ్య పచారమావతు_భగవద్భూగంతవిషయమాక అవర్కిల్ సంక్షియెయమ్ పాతాతొఫ్రికై యాతే. కంసవథ తశవమ్ అనుసధితవర్కఛాకై యాలే మేలేపడప్పుకిఱ పాచ్చయనుసధితు తుద్రనాన సైయల్ తానే, సింహ తోడే నరి ఎతిరిడుమాహోలే ఎతిరిటవన్ శిఖుమైయైచ్చొలుకిఱార్కిల్. (తీస్తు) పరియవేద్ఘమ్ విషయ త్తిలేపాల్కాకై నిష్ట పుతే! ఎన్నుదుపుక్కాతి తాన్ ఇన్న తేషు తన్వాయాల్కొలుమాట్టమైయాలే, “తీస్తు” ఎగితార్కిల్. అతావతు - పూతనైయుచ్చిట్టాకై వరక్కాటుటియమ్, “విల్విధ శుక్క” ఎణు అట్టైత్తమ్ నలియత్తేసినవైయెల్లావర్తై యమ్నిసైత్తు. యాత అద్వితీయకాల తిలే వాసుదేవద్వాదశాతురీ ప్రతిపాద్యనాయ్. (బిత్తువశర) గుణవిగ్వహ విభూతికఛాలే సజ్జుచిత్తు స్వరూపమా తేం వశరానిఱ్డు.

(నిషేష) ఇతుక్క మనస్సువాకారముడ్దావతే! (१) “ఇన్నియి నాలీథ్రస్” ఎగ్గిఅపడియే ఉత్కిమాత్రమానవశవిలోనలియాతే, సెజీల్ పొంగుళింధిత్తాలాయిత్తు కైపిదువతు. కైకొట్టుముచ్చిల్ క్రూతుకు, మేలుమైయుమ్; కై విడుమిడ తీల్ అంపాయిలుముడైనచ్చిని లలతువిదాన్. తీఙునినైనై*(ఉతీయస్తుక్కజ్ఞనితే. (కర్మా, అహార్ణానాయ్, క్షాసీర్ విధవిటిరుక్క నినైత వభిప్రాయైతే. (పిత్రేపిత్రు) అవన్ నినైతే అనష్టకోడే పోమ్మడపడ్డా.

(కజ్జనవయిన్తిల్ నెరుపైన్నిష్ట) “కృష్ణ” ఎణ్ణాల్ వయితరి తలాడే యిరుక్కుక్కడవ ఛైశ్శాశ్వదైయ భయాంధియోలామ్ అవన్ వయిన్తిలే యాకిస్తినపడి. (కజ్జనవయిన్తిల్) కంసనుడైయ తప్పు కిశ్శినినైతు, (3) “ఎన్ శేయైనైనై వయితు మఱుక్కి-నాయ్” (२) “వాయుకిట్టేవాశుతేవా” (ర) “ ఉండుఱివెన్నుడైయావివేమాల్ ” ఎగ్గిఅ - ఆశ్రితరుడైయ భయాదిక్కాలైయోలామ్ కంసన్ వయిన్తిల్ కొట్టుతీనాన్.

(కజ్జనవయిన్తిల్) దేవకియార్ వయిన్తిల్ శిశ్శై; కంసన్ వయిన్తిల్ నెరుప్పు. (నెరుపైన్న) (గ) [కజ్జననాల్ కసర్కరుముకి రైణాయ్] దేవకియార్ వయిన్తిల్ సీరైచౌరికిఱవన్ కాణమ్, కంసన్ వయిన్తిల్ నెరుపైచౌరికిఱాన్. (నెరుపైన్ననిష్ట) (ఉ) * కజ్జనై

(తరిక్కిలానాకి) స్వయాపమాత్రేణ ఈశ్వరసంత్యియుమ్ పొత్తాత వనాయ్. (తానిత్యాది) అనవరతమ్ మజ్జాళాసనమ్ ప్రాక్కుడవ విషయుతిలే అనధాల్ ఒచు ఉపద్రవముడ్దాయ్ పొంగమైనై నినైకైయనికై, తానేద్వేషమైనినైన్ అభిప్రాయైతే వ్యధమాక్షి, అహార్ణారయిత్తు,

(గ) తి-వాయ్-అ-ఎ-ఎ. (గ) పెరి-తి-అ-అ-గి. (3) పెరి-తి-3-3-ఎ.

(ఉ) తి-హాయ్-గం-3-గం. (గ) పెరు-తి-2-గం. (ఉ) తి-మొ-4-గం-4.

కౌర్యాన్ కాళమేక తిరువురువన్”. (నెరుపైన్ననిష్ట) కంసన్ అనాది కాలము సభ్యతమాన పాపమి త్నే యమ్ కణ్ణకాట్చియలే అనుభవి తఱుమ్బడి నిష్టనిటై.

(నెడుమాలే) ఇత్తెల్లాము పడవేశ్చిన్ ఱు ఆజ్ఞితర్సప్టుల్ వ్యామోహాత్మాలే. (నెడుమాలే) అప్పొతు శ్రీవసుదేవర్సపక్కలిలుమ్ శ్రీదేవకియార్ పక్కలిలుమ్ తిరువుళ్ళమ్ మడై, (౧) “బస్తుమ్ కిడ్డిడపైన్ శ్రీలేన్ - కాఱమాఱైని యుడైనిలరుశే” ఎను_అవథి పట్ట ఇథువుకి జైలామ్ తీర, ములై ప్పాల్ తిరుమేనియిలే పాయ, అవశుక్కు నిష్ట బాల చేపితజచై కౌర్టిం వ్యామోహాత్మె అవభ్ తాన్ కాణ్ణతఱ్లు_చెట్లిల్లు కౌర్టిం వ్యామోహాత్మె అవభ్ తాన్ కాణ్ణతఱ్లు మున్నె, మధుజిల్ పెల్లాళ్ళకణ్ణు వాయుమ్బడిపడ్డిన వ్యామోహాత్మి శయతై “నెడుమాలే” ఎన్నితము. (౨) “ కిఛినై యభిమున్ కాల్ విశ్రేతక్కాశై యరావర్_అచ్చోనొరువరథుకియవా” ఎన్నితేపెద్దాళ్లు పార్ త్తుకోక్కుడునిష్టతు.

నామ అవ్యాడ త్తిల్ అప్పడశైయుతీమైయుడ్లు, ఉజ్జ్వలుక్కు_చెచ్చ య్యువేడ్లావతెనైన్ను; (ఉనైయురు_త్తితు) ఎజ్జలుక్కు పిఱిన్న కాటు రుమ్ వేడ్లా, వశర్నుకాటువుమ్ వేడ్లా; కొన్నకాటువుమ్ వేడ్లా, ఉనైయుక్కాటుమెయున్. (ఉనైయురు_త్తితు) ఉనుక్కలిలే ఒసు వేడ్లెన్నో మల్లామ్, ఉనైయువేడ్లెన్నోమ్: (ఉనైయురు_త్తితు)(౩) “ఎనైయుక్కాటు కొడ్డెనక్కెతనైయుత్తిన్” ఎను_అరిత్యనిరపేతుమాక_అరికశై యుముడ్లాక్కు, ఉనైయుమ్ కొడుప్పుత్తియితే; ఉనుడైయ దోదార్యమెల్లామ్ అన

తినుడైయ వయన్తీలే నెరునైకొట్టు తినాపోలే బ్యాలింట్, అవసరకేనిన్నస్వశేష భూతచేతనవిషయ వ్యామోహాత్మిశయతై యుడై య వనే. (ఉనైయ అరుత్తిత్తువ్వోమ్) ఉనైయ అపేత్తిత్తువ్వోమ్.

త్రట్టలుమాక్షినోమ్; శ్రీవైకుణ్ఠతీర్థినిస్తమ్ ఇరహృదానాయ్ వద్దతుల్లో
అపేక్షిత్తుః.

(నెడుమాలేయునైఇయుతిత్తు) పడ్డవ్యాముగ్నానవునైఇ
అంక్షైయాలే చెరుమ్ పిచ్చన్నేలేపిచ్చన్నరహవ్విమ్. (వద్దోమ్) ఎగ్గళ్లో
మిక్కిచ్చెయ్యోక్కుయ్యే. ఉన్ వ్యామోహమెల్లామ్ అద్యేషమెన్నుమ్మడి
కిడాయ్ నాజ్ఞల్ వద్దతు. (వద్దోమ్) * ఎతిర్భూత్యల్పుక్కు * ఆల్
పార్త్తు ఉప్పితన్నాపయ్యల్తినిల్ వన్నతోణిన ఉన్ వ్యామోహమెల్లామ్
నాలడియట్లు అసత్రట్లమాక్షినోమ్!.

“పత్తెకొశ్వాన్ ఇష్టుయామున్నోమ్” ఎష్టు శొలువతు,
“ఉనైఇయుతిత్తు వద్దోమ్” ఎన్నతాయ్ వ్యాహాతమాక్షివాడై
శొన్నికోశేయెన్న; (పత్తెతరుతియాకిల్) ఎజ్జఫుక్కు ఉద్దేశ్యమ్ శయ్య
నినైవాకిల్. (ఉనైఇయుతిత్తువద్దోమ్) పత్తెకుట్టప్పారుల్ మేలేశొల్ల
వితేయిరుక్కిఱతు. (తరుతియాకిల్) అవర్కళ్లో అధిత్వమ్ అప్రయోజ
కిమ్; అవన్ నినైవాలే ఘలమెనైక్కాడ్ “ఆకిల్” ఎగ్గిఱతు. ఇవన్
ఎల్లామ్ శెయ్యతాలుమ్, అవన్ “అంతేన్” ఎన్వష్టు స్వతస్తనైనై వశై
ప్రిధవాడ్చాతే. ఇవర్కళ్లధిత్వమ్ అవన్ స్వాతస్తన్యతే పోక్కమా
ట్లాతే. ఆక్కయాలే “తరుతియాకిల్” ఎగ్గితార్కళ్లో. నుండియేనుమ్
మేలానవర్కర్లై ఎత్తనేయేనుమ్ తాన్తస్వవర్కళ్లో, “తిరువుర్చుమాకిల్
శెయ్యతరుశేషుమ్” ఎగ్గితే శొట్లువతు.

“ఆకిడతు, నినైవుసురుక్కముట్టయు అట్టోమ్; వద్దపడితాన్
ఎన్, వరుకిఱపోతుశైతికోశే” ఎన్న; ఒరుక్కేశజ్జఫుమినియలేఁఁపో
డేవద్దోమ్. పిరిన్నినక్కాత సిజ్జల్తికపోడేవద్దపడియెన్నెన్న; (తిరుత్తక్క)
ప్రియింపతిత్వతాల్వద్దసమ్మటయుమ్. పిరాట్లిప్పై ఎనక్కు ఎన్నుమ్

(పత్తెతరుతియాకిల్) సీ పురుషాధిత్తై కొడువ్యతియాకిల్.
(తిరుత్తక్కశైల్యముమ్ శేవకముమ్, పెరియసిరాట్టియారుక్కు త్రక్కతి

పెరుమైయొక్కామోతు, అవశాశైప్పట్టు మేల్ విభుమ్మాసి అతడిక్కిందాన సముత్కాకవేణమితే. (తిరుత్తక్కశేల్యముమ్) * శేల్యించు దియరాన వివరోభుక్కు శేల్యుతక్కపోలే, (ఎ) * పోతవర్కు శేల్యుక్కు మూడున్నాన పెరియపిరాటియారుక్కుమ్ తకుతియాయిరుక్కుమ్, (అ) * శేల్యుక్కినాల్ పశ్వర్పిశైల్యముడైయుశేల్యు.

(శేనముక్కుమ్) అవైన్యుర్భుష్టి కూతుటవల ఆణిప్పట్టితనముమ్ పిరాటియుడైయు విరోధిక్కైయుమ్ వెళ్ళుడైయు విరోధిక్కైయుమ్ పోకిం, ఉభయవిభూత్తేన్యుర్భుష్టియుమ్ కూతుటవల వీర్యమ్. “ఎజ్జెన్ శేనకమేయేతీ” ఎగ్గిఱవిడ్తిల్ ఇరణ్ణిముడైతే. (శేల్యుక్కుముమ్ శేనకముమ్) “ఆన్ఫ్రాప్డైతాన్ మకనే” ఎష్టతుపుమ్, “కప్పమ్ తవిర్కుమ్ కలియే” ఎష్టతుపుమ్.

(యామ్ పాడి) ఉన్ పేర్ శొల్ పెప్పుతాళనాళ్లీ, ఉన్ పేర్ శొల్ వోక్కుతార్ మున్నే ఉకపోడేపాడి. “చుట్టిన వాయ్కీణానై” ఎష్టుఉండేలూన్ పాడికొక్కులు తిరికితార్కించితే. (నరుతుముమీర్స్టు) ఉన్నై పీరిషు నెడునాళ్లపట్ట కేశమ్మావీర్స్టున్. కేవలడైపోలే మంభినివు) త్రిమాతమే యుస్తే ఇవర్కుభుక్కుప్రయోజనమ్; పాండుకింపోతు ప్రీతికుపోకుపీడైకైయాలే అనుభవకాల లిలాసనమోబులే అనుసథానసమయ తీల్ హార్మమ్ కనక్కుపుడై దొమూయ్.

(పరుతుముమ్ లీర్స్టుమకింట్స్టు) (ఒ) “నిసైనియచే శిరమణ్ణీర్స్టున్” (ప) “ఉక్కేయున్నై యశ్శుమెన్నుక్కుమ్” ఎగ్గిఱపడియే - యాన స్వయంబూపవిగ్రహ విభూతివిషిష్టనాయిరుక్కింఱ శేల్యత్తైయుమ్ విరచరితత్తైయుమ్. (యామ్ పాడి) అతఁవేధారకమాననాముపాడి. (పరుతుముమిత్యాది) ఉన్నైపీరిషు పట్టవృసనమ్ములామ్ని శ్శైషమాక్ టీర్స్టు ఆనన్నిక్కుడుక్కమ్.

(ఒ) పెరి-పి-అ-రా-ఱి. (ప) పెరి-పి-త-రా-రా. (శ) పెరి-పి-అ-ప-ఱి.

(ప) త-వాయ-ఱ-ప-ఱ.

(7) అనుస్థానకాల తీర్చ అనుభవకాలమైయేయితే నడవుతు. [శ్రీయమముతైపురాతనికి] కృష్ణానుస్థానము లితికుటియితే. #వరు శ్రీయమముతైపురాతనికి కృష్ణానుస్థానము లితికుటియితే. # మకిట్టిచ్చివిఱకైకృతు తీరుకైకృతు చేపాము పాడినార్కిల్; # మకిట్టిచ్చివిఱకైకృతు శ్రీయమముతైపురాతనికిల్. శార్యవీర్యాదికిల్ కేళనివులితికుటదర్; ఏశ్వర్ శ్రీయమముతైపురాతనికిల్. (పాడివరు తమము టీర్చనుమకిట్టున్నారు) (8) “ఇశ్వర్ మా జ్ఞాతు అనస్తిహాతు. (పాడివరు తమము టీర్చనుమకిట్టున్నారు) (9) “పిలిన్నము ఏకి వెదైనింగ్రెస్సము” విరోధినివులియు త్వాపియ” (3) “పిలిన్నము ఏకి వెదైనింగ్రెస్సము” విరోధినివులియు త్వాపియ” అధిమరసిధియముకొఱున్నారు.

[పాడివరు తమము టీర్చను మకిట్టున్నారు, తరుతియాకిల్, ఉన్నైన యరు త్రిత్తస్సామీము.]

అవ.—ఇప్పత్తాంతమాటట్టు. పెద్దల్! ““ఉన్నైయరు తీతు వన్నము పడ్డతయతియాకిల్” ఎణ్ణోన్నికోల్; “నమ్మడైయ సంసేచు వన్నము పడ్డతయతియాకిల్” ఎణ్ణోన్నికోల్; “నమ్మడైయలే, రసాతాపాముడైయాకిల్ వేతొణ్ణే అపేత్తిక్క కూడామైయలే, నీమక్క స్థాయిలింపై తసే, అనంత్కోచాపిల్లగోల్” ఎన్న; “ఉన్నముక్కై వెచియైక్కున్నారు తిరునామజ్జై వాయాలేకొల్కైకృతు హేతువాయిరుపుతోరు నోనైన ఇడైయర్ ప్రస్తావికైక్కయాలే, ఉన్నైపై క్కులవికృతు అతు అవిరుద్ధమాయిరుక్కింపడ్డియై క్కున్నారు, ఇడైయర్ పక్కల్ ఉపకార స్ఫురియాలే అన్నోన్నిచే ఇప్పిన్నిము; అతుకృతున్నార్ శైయతుపోరువల్లాన్నారు; అతుతనకృతేస్తుము ఉపకరణాగ్గాన అజ్గిజ్ఞముఇవై; అనంత్కోచాయము తర్వాతవేసుము” ఎణ్ణ వేణ్ణకొక్కట్టుకొర్కుల్.

(7) ప.-పాయి. १-२-३. (8) ప.-పాయి. ४-५-६. (9) ప.-పాయి. ४-५-६.

“రాజు! ఇతుక్కమనిశ్చిలామ్ అవనై ఆశైషప్పార్కాక
శాపిలికొట్టు పోన్నార్కశీ; ఇప్పోతు అవనైక్కట్టవాతే తజబ్బడై
వ్యామోహమ్ కుర్చపుడియాయ్, ద్వేషకోటియలే యెన్నులాయిదు
స్తుతు; అవనుడైయవ్యామోహమ్ కిడల్పోలే ఎట్టపోశాతే విచ్చువడి
శుకొట్టాపోలే యిందుతు; ఇతుకొట్టేనునెనాభుమ్ నాజ్ఞ్ వరున్నై
యుమ్ పాడార్తిథ్రినపడితానెజ్జనేతాన్” ఎష్టు “మాలే” ఎనిజార్కశీ

వ్యా.—(మాలే) నాజ్ఞ్ తెల్చిను నోన్చునోఱ్ వాకిలుమ్ వల్ల
ఖూనోమ్; నోఱ్ వుమున్నికే నాజ్ఞ్ వన్నెముప్పుముచుమ్ ఎట్లు
సిఫక్కపుమ్ మాట్లాత వ్యామోహమిస్పుపడియున్!.. (మాలే) “నా
రాయణ్న” “టైత్తుయుట్టపరమన్” “తేవాలితేవన్” ఎష్టు-ము
స్పు అపరిచ్ఛేద్యమాన మేసైయేఁఁనక్కుళ్ళు తెనియనోమ్; ఇప్పోతు, “మేసై
ఇదుకినప్పు, వాత్సల్యమే ఉనక్కు ప్రకృతి” ఎష్టు నిత్యిట్టోజ్ఞాన
ఉనైక్కట్టవాతే. పెయమాభుక్కు ప్రధానమానగుణత్తే * “శరణ
గతనత్తలర్” ఎష్టు శ్రీరామాయణాత్తక్కుళ్ళుడాకనితైయిట్టాల్పిరాటి;
కృష్ణముక్కుప్రధానగుణమాయ్ మహాభారతత్తుక్కుళ్ళుడాన ఆశ్రితవ్యా
మోహత్తే, “మాలే” ఎగ్గిఱ సముభియాలే వెచియుదుకిజార్కశీ
ఇడ్డప్పెట్టు.

“రావణ్ విన్నే పిఱ్పనమై రఘుకుల త్రిలే పిఱ్పన్నార్ కైకొట్టు
వర్కశీ!” ఎనిరుద్దన్ విభీషణ్న; “రావణ్ విన్నే పిఱ్పననై, రాన

స్వపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ.—ఇరుపత్తాతామాట్లట్టు. (మాలేయిత్యాది) ఇప్పటిల్
భగవత్సంశేషత్తుక్కు వేణుముకరణాట్లై వేడైకొట్టుక్కిజార్కశీ

స్వ.—(మాలేమిపట్టు) సర్వాధికనాయ్ సర్వసులభనాన
పనేయుశ్శుతల్; ఆశ్రితవ్యామోహమే స్వరూపమాయ్, అతిమనోహర

అన్నె యాత్మాపుడుకిఱ నమక్కు సిద్ధిక్కటప్పకుకిఱతో” ఎన్నిరూపులు పెయమాళ్ల; ఇతితే ఇర్దులుత్తులుక్కుమ్ వాళి. ఇతిత్తు ఒచుమాసమ్ భజియేనెన్నిల్, ఒవత్సాముమ్జీవియేనెన్నితే అత్తలె. (గ) “వారిక్కటిణ్ణునై ఏవిముఖున్ కాణ్ణీల్” ఎన్నిఅవచేయుతే ఇవర్కిళతు. (గ) *ఎన్నిల్ మున్నమ్ పారిత్రపురుకినానితే అవనతు; (అ) *ఎనైత్తోర్ పలనాళత్తై తేనితే ఇవర్కిళతు; (అ) *ఎష్టన్ కిరుత్తైయఱవీన్ త్రిరుద్దానితేఅవనతు; (3) *అతనిల్ పెరియ ఎన్న వాపితేఇన్వర్కిళతు; (స) *అవావఱచూచ్చు న్నాయేయుతేఅవనతు; *“నారాయణనైనమక్కు కిక్కడైక్కు మో” ఎన్ను పెగ్గాళ్లనినైవు; “యదుకుల తీల్ పిఱన్నార్కుక్కడైక్కు ప్పుకుకిఱతో” ఎన్న అవన్ నినైవు; ఒచు తిమకనాన్చిటు ఒచు తిమకనాయత్తు ఇవర్కిళతే; ఒళిత్తువర్కస్తు కంపనుక్కాతే; పెగ్గాళై ప్రియమైక్కాతే. (చ) “నెఱ్చుతుక్క, మీ శైయ్యప్పొన్నాయ్” (ఖ) “నానుతేయవాయ్ ప్పాడినశర్దు”. (మాలే) ఇవర్కళ్ ప్పుల్ పిచ్చేతే ఒచుపిఱవియిలే ఇరు జిఱవియాయత్తు. (ఒ) [మాలాయ్ ప్రిఱ్న నమ్మియైమాలే శైయ్యమ్ మణాళత్తై] పిచ్చాయ్ ప్రిఱ్న యుమ్ పిచ్చేన్ త్రిత్తన్నైడు ఒను కోవైయాక్కుమ్. (ఒ) “నుఱ్చిల్కురవైఫిణ్ణనమాల్ ఎన్నైమాల్ శైయతాన్.” తెలుడైయార్ పెగ్గాళై చునియిలే వైపుర్కళో?

నమ్ముడై యవ్వామోహమ్ నీడశత్తిన్వడి యెన్నెన్న; అకవాయిల్ వ్వామోహమ్ వడివిలే నిఘలియుక్కాటుకై యాలే తెరిన్నతెనిణార్కిల్. (మణివణ్ణ) పెగ్గాళై పిచ్చుక్కు నిదానమిరుక్కాఱపడి. (మణివణ్ణ) తామరైయలిరుక్కాఱవల్ లత్తైవిటు వరుకిఱతు ఇన్వడివ్వఁణ్ణతే.

(గ) తి-వాయ్-మ-ఎ-గం. (అ) తి-వాయ్-ర-ఎ-గ. (స) తి-వాయ్-గం-గం-గం.

(చ) నా-తి-శ-ఎ. (ఖ) త-మై-గ-గ-గ. (ఒ) నా-తి-గం-శ. (ఒ) తి-మై-గం-త-గ.

(గ) “పనిమలరాల్ వద్దినుక్కమ్ మార్పున్ నీలమేరిమణిష్టూన్”.
(మణివణ్ణ) వ్యామోహమిష్టి కే- ఘాతుకిగానాలుమ్ విచవ్వాడ్స్తాత పడి
నమకు. (మాలేమణివణ్ణ) ఇప్పుడే పడిపడైతానుమ్ పిఱదైయూడై
ప్పదువార్కళో. విచ్చెర్కైలుల్ మాణిక్కమాయ్ ఉన్నడ ముఖ
ఉన్న తామో?

అన్నికే- , “మాల్” ఎన్నిపెరియోన్నెట్టపడియాయ్, *శూట్లు
నన్నాలైకళ్ల ఎదుత్తు సూరిల్ సెవిక్ విరుక్కు మ్ ఈక్షవ్యర్త్యమ్ శొలు
కిఱతు. “మణివణ్ణ” ఎష్టు *పెణ్ణయ్తొడువుణ్ణపోను అవరిచేధున్న
యిరుక్కచ్చయ్ జేయమ్ మున్నాసైయేముణ్ణిను, పెణ్ణశ్కులడకిచ్చయాళ
లామ్మి యుక్కిఱసాలభ్యాప్తిచ్చొఫ్ఱుకిఱతాకవున్నామ్. “మణివణ్ణ”
ఎష్టుమణియున్డె య స్వభాప్తిచ్చొఫ్ఱులుకిఱతు. అతావతు - “ఉడ్లు”
ఎన్న ఉయ్యనిఉడ్లుయమ్, ఉడ్లైయవ్వుకాలిలే సర్వురుమ్ విథుకై
యమ్, ఇత్తనార్ పిక్కైయాత్తభ్యైయమ్, కైపుట్టుక్కు పూర్ణ
లాయిచుకైయమ్, పూర్ణాతార్కుక్కు అభీష్టుఉడ్లాయిదు
కైయమ్, కిఫీచ్చైయై లే అడక్కలాయరైయమ్, పిఱర్కై
యాయిరుకైయమ్, అశవుపదామాల ఉపఃరికైయమ్, “కొడు
త్తమ్” ఎష్టు నినైత్తిరాత్తభ్యైయమ్, వేణౌన్నిల్ కస్త వైకై
వొట్టుత్తభ్యైకైయమ్ తొడక్కమానస్వభావజ్ఞల్.

(అ) “ఎన్నమెనక్కినియాసై యెన్ మణివణ్ణనై” ఎన్న - నమై
ఆచ్చిపలకాలుమ్శొలుమ్. తాయ్కుమణివణ్ణని త్తనైయ్యై; (3) *మణి
మామైకుత్తైవిల్లాతే (4) “అభకియారివ్యులకమూస్తుక్కమ్” ఎన్నిఱ
ఉజ్జుకైఱపడమ్మిపడైక్కపోమో, ఇత్తనైమికై నమైచొఫ్ఱు
తెన్; పోద్దుకార్పుత్తైచొఫ్ఱుగుగైన్న; (మార్కిఫ్రీసిరాదువాన్) “మకి

(గ) ఓ-మెం-ఱ-ఱ-ఱ. (అ) పెరి-ఱ-ఱ-గఱ (3) ఓ వాక్క-ఱ-ఱ-ఱ.

(ప) ఱ-వాయ-ఱ-ఱ-ఱ.

ల్లోన్నమార్కథీసిరాడ” ఎష్ట ఉరాక సబ్సిప్రొత్కారియమ్. తిర్చు క్రటుక్కొక్కాక. సాధ్యమ్కేప్పటిమక్కచ్చేయేతే, ఆనృశంస్యతాలుమ్, ఆస్తిక్కార్థికయత్తాలుమ్ క్రత్యాంకమ్ విదార్కథితీ; మార్కథీసిరాడు క్రుక్క ఉపకరణాజ్ఞ వేస్తేవన్నోమ్.

ఇవర్కథీ శొలుమతు కేట్కొక్కాక, ఇత్తెఅష్టేవిత్తు “ఇతు లక్ష్మీ ముక్కత్తొన్నతాన్?” ఎష్టాన్; ఇతు ఇజ్జనే అష్టసిద్ధమాయిరుస్త్తుంటు ఎష్టార్కథీ; కామనాథికాండిభుడైయ జోర్పిషోమాది విధిపోలే. పుణిద్దమావెన్ను; “అనన్నప్రయోజనైకశాన ఎజ్గల్ మున్నే ప్రయోజనావ్రం పరమడైయ విధిమైకాక్కటిఱాయ్” ఎష్ట ఇవర్కథీ శొల్ల; “ముముతు క్రభుడైయ ధ్యానవిధిపోలే ప్రసిద్ధమాయిరుస్తుంటు” ఎష్ట అవవీ శొల్ల; “నాసీరైపోలే సీ శొలుకిఱతేన్, ఆశట్టిమ వార్షశొలాయ్; *నారాయణే నమక్కేప్తలైతరువాసెన్నారుడైయ అనుస్తానమ్ శ్రుతి స్టుటికథీ శొల్లకిఱవైపోల్లకాణ్, ప్రబలప్రమాణ సిద్ధాణ్” ఎని తార్కథీ. (మేత్తయార్ శేయవనకథీ) విధిపవర్కమానాల్ ఘల వ్యాప్తమాన్నటైయమ్ సంశయత్తక్కు విషయముణ్ణు; అనుష్టిత్తు ఘల మాన విగ్రహాత్మేయుడైయవనే యెన్నుతలీ. ఇప్పడిసిమోఖితపాతే, సిగ్గల్ నన్నకార్యమెన్నేన్ను; (మార్కథీసిరాడవాన్) మార్కథీసాం తిల్ నోన్నుక్కు అజ్జమాక కుక్కలైక్కు. ఇన్నోన్నతానే కామాయ్యి కశుక్కు సాధనమాయమ్, నిష్టామరుక్కు నిత్యమాయమ్, ప్రపన్నాధికారికభుక్కు భగవత్తైక్కుజ్ఞార్థమాయమిరుక్కుమ్.

ఆకైయాలే ప్రపన్నాధికారికభుక్కు చూలుకిఱ కర్మత్యాగ్వే శాస్త్రమానపకారతాలేఅన్ముషీయాలొఫ్ఫైకైయెయిఱియ, కేవలపంనన శ్చాన రూపత్యాగ మున్నెన్నతాయిత్తు.

అతిల్ ప్రమాణమెన్నేన్ను (మేత్తయార్ శేయవనకథీ) ప్రమాణిల్ త్తైయాన శిష్టాచారమెన్ను; అతుక్కు వేద్మివతెన్నేన్ను

సిద్ధి యొడ్డాన త్వక్కు సంశయమితై యేమే; “విశ్వామిత్రన్ శోన్నాన్, క్రూణోన్నాన్” ఎష్టాపోటేయో, కపోతమస్థితతు; ఎష్టార్కశ్.

(మేలై యార్ శేయివసక్షీ) నిర్మిషప్రమాణమాన శాస్త్రమ్ నుమ్, ““వ్యాపన్ శోన్నాన్, మనుశోన్నాన్, బహ్మావాదికశ్ శోలుస్ ర్క్షీ, యాత్రారుపడి అవర్కశ్ అవ్యిడ్ త్రిలే వర్తికార్కశ్, ఆప్సిడ్ యే నర్తి” ఎట్ల, జ్ఞానవాగ్నభుడై యనచనత్తైయుమ్ అనుష్టానత్తైయుష్టి ప్రమాణమాకచ్చాలుకిఱతు; వేదజ్ఞభుక్కు మన్మేయ్యో ధర్మజ్ఞరు క్షేయ ప్రామాణ్యమ్ శోగ్గప్పదుకిఱతు.

(మేలై యార్ శేయివసక్షీ) “యాత్రాషై యాత్రాషై శైష్వరకశ్ ఆచరిత్తార్కశ్, యాత్రారు అశవు శేయతార్కశ్, అస్వశవు లోకమనువర్తిక్కుమ్ ఎట్ల శిష్టాచారమే సీరప్రమాణమ్” ఎట్ల తేర్క తటిలే నిష్టశోన్న సీ, ఎట్లక్కుట్టువాతే మయన్నాయో?; శాస్త్రమ్ విధిత్తాత్మేయాకిలుమ్ శైష్వరనుసాన మిలాత్మపిష్ట దీర్ఘ తచిరక్కుట్టియూయో; అష్టకే యిల్ “పశువికసనం కర్తవ్యమ్” ఎన్నమిదమ్ పశుమేయపార్కిక్కు త్రైరియాతే; ఉన్నైపురదేవతైయెష్టమ్, “ఉనక్కువాచకశబ్దమ్ నారాయణన్” ఎట్లమ్ నాజ్ఞీ ఆదరిక్కిఱతు - వేదశాస్త్రసిద్ధమెన్నే; (2) “విట్లశితర్ తర్ల్ తేవదై” ఎట్లమ్, (3) “విట్లశితన్ విరుమ్మియోల్” ఎట్లమ్?.. ట్రెడికవిధిశుషేళామ్, ఉన్నడైయారుడైయ గమించమాన మన్నైన అనువర్తిత్తే ప్రమాణమాకిఱతు. ఒకట్టితానిఱ్లచ్చేయతే ఒచుమన్నాస్తి స్వీచ్ఛిత్తు, ఇతరమన్నజ్ఞాక్షైక్షా-విట్లతు శిష్టాచిష్టపరిగ్రహాజ్ఞాలే యితే; అప్పడి పరిగ్రహిత మన్నాన్నిల్ మన్నరత్నత్తుక్కు ఉత్స్థ ర్ఘ్నే ఆచార్యరుచికరిగ్గాపోతమెన్నిటే. (3) “తిరుమాల్ తిరునామమ్ నానుముశోన్నేన్ సమరుముడైమిన్” ఎన్నక్కడవతిఱే.

(వేద్మివన) లోకసభల్నిహరియా అనపేట్టితజ్ఞమ్ శేష్యాగి ఇలకళల్. అసర్కార్ శేయ్యమాపోలే అనైయెలామ్ శేయ్యప్పోకాతే యెన్న; (వేద్మివన) అవర్కార్ శేయ్యతుపోరుమనంతర్లో ఇపోతు అధికరితకారియత్తుక్క అపేట్టితముమాయ్, స్వచ్ఛాపనిరోధముమ్ విషపాతే యినుక్కుమనై. ఇసర్కార్ “మణివణా” ఎన్న అవన్ వడవిలేకణవైత్తుకొక్కిస్తేయకిక్కాలమాత్రమ్; అఖ్యాతమ్ కుడియల్ వెంటబుమ్ మున్న నిత్తేయాలే ఇసర్కార్ కణిలుమ్ ములైయిల్ ఇడ్డియిలుమ్తపుస్తి, జ్ఞానాల్ అన్యపరనాయియ్యాన్; తటియార్ త్రిక్కేటియేల్) ఎన్నితార్కార్. ఇసర్కారాలుమ్, పుఱముళ్ళ అన్యపరాక్రియతే తవిర్కక్కలానతు; తస్థల్ పక్కల్ అన్యపరాక్రియతే తవిర్కక్కపోకాతితే. ఊరార్ ఇశ్శేయాతపోతితే * ఓడియకమ్ స్కివేద్మివతు; ఇపోతు వైత్తకణ వాగ్గాతే యినుభపిక్కలామే, ఆక్కెయాల్ పార్కట్తుకొక్కిస్తేయ్యాన్. శిఱర్ పటినికిడక్క చ్చి ర్చెండ్లు సుఖక్కుమాపోలే, “కెడువాయ్! సి ఎన్ శేయికిశాయ్, కేటిక్కెత్తే” ఎన్నితార్కార్.

“ఉండ్రుడై యజ్ఞానభ్రంతివై రాగ్యజ్ఞినుడై యనిథలీడాకై యాలే కణమ్ ముపైయిమ్ ఇడ్డియిమ్ భోగ్యమాకై యాలే ఉండ్రల్ వడివైప్పార్ త్తుకొక్కిస్తేయ్యామ్; ఉండ్రుడై య * మధ్యితు ఔన్ మొట్టిల్ శేపికుక్కభోగ్యమామ్డాకే కేటిక్కెత్తోమ్; తిరుపుర్ణమాకలాకాత్రించేద్దువుమ్” ఎయ్యాన్; (ఖాలషైయెలామ్పోయ్యాస్పాడుడై యనవే) ఎన్నితార్కార్. జగత్తోమ్ అతిరుమ్మడియాన ధ్వనిత్వైయుడైత్తుమాయ్, ఇడముడైత్తుమాయ్, చంటై తీరటినాపోలే అభకియనిఱపైయుడైత్తాయ్,

---

పరాక్కిలామల్ కేటాయాకిల్ శొలుకిట్టోమెన్న; ఆకిల్ ఇతువుమ్ ఉండ్రల్ వేచ్చుక్కేటిక్కెన్, శొలుక్కోశెన్న; శొలుకిశార్కార్ (ఖాలయత్యాదియాల్). భూమిపురప్పిలుళ్ళ అహాక్కార్చిచేతనరాకై యనడ్లు

పల శోభుకిణితెన్; ఉన్కై యల్ శ్రీపాంచజన్మమోఘలే యరుక్కుమ్ అనేక శబ్దజళ్ వేణుమ్.

(భూలత్తైయోగమ్ నడుడ్) భారతసమర టీల్ ముఖ్యక్కుమ్ దుర్మౌల్య ధనాదికశ్చై నడుడుప్రాణివశవితే; ఇచ్చేర్ త్రికుట ప్రతికూలరాయిము స్పార్ యావర్ శిలర్, అవర్ కళ్లామ్ నడుడువేణుమ్. (2) “పఠ్రా ర్సండుడ్” (3) “పూర్ణా ఫ్ తియముకట్టు”-శిలరై వామ్హిక్కుమ్; శిల | రై కైచెదుక్కుమ్. వర్షార్థమాస ప్లాట్ పుఱప్పదుమోఘతే శబ్దాన్వితేటు, (3) “పలముఖిపోల్ నిష్టతిర్సు” ఎన్నముడి మేఘాజ్ఞాపుట్టడ ముఖ్యుడుముడి శబ్దిక్కువేణుమ్. (పాలన్నవణ్ణమ్) “మహివణ్ణ” ఎన్న ఇవన్ నిఱమ్ ఉద్యేశ్యమాకానిషాల్, ఇవనోదు సప్రముడైయార్ నిఱముమ్ ఉద్యేశ్యమాక చ్ఛాలవేణుమో?.

(ఉన్పాణుశన్నియమ్) (4) “తామోతరన్కై యల్” ఎగ్గిఱ పడియే. (పోయిప్పాముడై యన) వేరిడమాయిముకైకై.. ఇడముణ్ణాకిలితే ధ్వని ముఖ్యేయిరుపుతు. “పోయిప్పాడు” ఎణ్ణు-పుక్కిమూడైమైయాకవు మామ్. అతావతు-సుక్కింపిరాటిపోల్పార్ కుట ఉత్సవింతణికై, (5) “శబ్దరైయావున్ శేఖర్ము” ఎణ్ణుమ్, (6) “పాతువాకవుాఖతణై” ఎణ్ణుమ్-నాయిచ్చిమారుమ్ కూడి ఉండుముడియాన పేణ్ణపాపట్టయుడై యన్న కై యాల్ వస్తు పుక్కర్. అల్లాతవై వేణువతుక్కుమన్నే ప్రధానమడ్డశ శబ్దమాకై యాలే వేణుకితార్కాల్.

ముడై ధ్వనిక్కుమతాయ్, అతుక్కు-తెక్క-కుడై కైయైయుడైతాయ్, అతిథోగ్యమాయ్, అతిపరిశుద్ధమాయ్, ఉన్ తియక్కై యల్ శ్రీపాంచజన్మమోఘలేయరక్కిఅపలక్షణించ్ వేణుమ్. ఇత్తాల్-అనన్యార్థ శేషత్వ

(2) పె.ఓ. 3-3-3. (3) నా. 3-F-F.

(3) 4.

(4) నా. 3-B-B. (5) నా. 3-E-E.

(6) నా. 3-E-F

(కొస్టాజుశన్నియుమ్) ఎగ్గిటార్కల్, ఇయలఱివా నొరువనా కే యాలే తానేయటియుమెణ్ణ. తన్నడై యపాఖ్జన్యమోఖలే యిరు కుట్టమ్ శక్తిలై. (ఒ) [ఉన్నోషుడనే] అతుక్కుడాకత్తాన్ ఉకుల్లమాకే యాలే, అతు కొడామైక్కాక త్తానేకూడసరుమెణ్ణ నినైతు. ఒషుక్కోమ్ విస్తైయోవ్పైన్; (శాలప్పెనుముప్పైయే) ఎముచీక్కు + చ్ఛుగు ఒ త్రింగార్, పుఅస్సాబుక్కు కొక్కటివేశావో?; పాఖ్జన్యధ్వనియోడిస దిక్కెల్లామ్ ముద్దగల లికపుమ్ చెరుతత్తొరు ప్రత్యేవేఱమ్.

విస్తైయోవ్పైన్; (పల్లాణైశైప్పారే) కొట్టికొక్కుడ్లు పుఅ ప్పుడుమోఖతే ఎతిరేనిషు కాప్పిదువార్ వేఱమ్. (కోలవిశక్కె) పాడు వార్ ఎజ్జుల్ ముక్ త్రిలే విభీత్తు, నాజ్జల్ అవకర్కల్ ముక్ త్రిలే విభీత్తు కొక్కుడుపోమృఢి, దర్శనియమాయిరుపుతోరు మజ్జదీపవ్వ వేఱమ్.

(కొడియే) కిట్టినార్కిక్కితే విశక్కుప్రకాళిపుతు; ఎడ్డాక్కుడ్లు దూర త్రిలేవాముమృఢి మున్నే పిఢితుకొక్కుడుపోమృఢి ఒప్పకొచ్చెనేఱమ్.

ఇంనమ్ వేఱమెగ్గతు. శ్రుధ్వర్థింబజ్జురమెణ్ణ జగ్గత్తిలే ప్రసంగమాయిస్తైయాలే, బజ్జురాఫ్ఫమ్ అనన్నార్ శేషత్వమాకైయాలే, అతుణయా శేషత్వధ్వానట్టె చూటుకింతు.

(శాలప్పెనుముప్పైయే) లికపుమ్ ధ్వనిక్కిఱ మధ్య త్రిలేయరు క్కిఱప్పత్తెయెనియాలే - భగవదన్నార్ శేషత్వవిహాధియాన స్వస్వత తన్నిచ్చెయమ్, శేషత్వచిచ్చామాన్నట్టెబ్బర్యత్తిల్ స్వధినకర్తాత్వభోట్టాప్రయ్యిలైయమ్ నివ్వప్పిక్కుమతాయ్, మధ్యయిరుక్కిఱ నమశ్శ్వారమాన పారతప్రయ్యిభాసముమ్ వేఱమెన్నుమిషమ్ శొట్లుకింతు. (పల్లాణైశైప్పారే) సత్పుహాసమ్ వేఱమ్.

(కోలవిశక్కె) భగవదన్నార్ శేషత్వట్టె అవనక్కు అత్యస్తమనోహారమామ్రకిఱ భగవత్తెశేషత్వధ్వానముమ్ వేఱమ్. (కొడియే)

(వితానమే) పుఱపుడు మోఖై పని తలై యిల్ విర్భాతపడి ఒదు మేణ్టు టీవేసమ్. కుళిక్కపోయోషై కులై వేణుమళ్ళవు ఇతువెగ్గితార్కశ్చ. “వెణ్టాల్! ఇప్పడి యిరుప్పన తేడపోయో? దుఱు టజ్జటై చూన్ని కోణీ” ఎన్న; ఉనక్క అరియత్తుణ్ణో ఎఫ్ఫార్కశ్చ; ఎనక్క ఎలితాయిరుద్దతో పెణ్ణాన్; (ఆలినిలైయాయ్) ఉన్నడైయ శిఖువంఱ్ని తోలే పెరియ లోకజ్ఞశ్లోవన్నరైయమ్ వైత్తు, ఒదుపవనాన ఆలిలైయలే కిడన్న అఘుటితసై చెచ్చయ్యవల వున్నక్క అరియత్తుణ్ణో?. లోకాల్ ఇల్లాత తెల్లామ్ ఎభుఖుక్కాకవ్వుక్కాకవలనన్నా. (ఆలినిలైయాయ్)(గ)[సాలన్ తెనతురువాయ్] వటదళశాయియ్డైయ వృత్తాసన్ కృపున్ పక్క లిలేయతే కాణ్చితు. (అ) “వ్యాధునాశలినిలై వశర్న శిఖుక్కనవ నివన్” (3) “వైయసేఖుమ్ కణ్ణాల్” (4) “అస్మిన్త్రహనోక్కి యడి త్తుమ్ పిడిత్తుమ్ అసైనక్కుడ్డాటిన్తోలై యే.”

“మాలేమణినణ్ణు” ఎగ్గిఱవిడ్తోల్ - సాలభ్యమ్చాలుకిఱతు; “ఆలినిలైయాయ్” ఎగ్గిఱవిడ్తోల్ - సర్వశక్తియోగమ్ శొల్లకిఱతు. అతు-(శి)“మామ్” ఎగ్గిఱతిన్ అర్థమ్; ఇతు-“అహామ్” ఎగ్గిఱతిన్ అర్థమ్. (ఎ) “మాలాయాలిలైయిల్ వశర్నన్” ఎన్నక్కడవతితే.

(అరుళ్) శక్తియిరాసైయ్యై; వేణైయిరాతో థ్రియిల్

కీఫ్ఫుచూన్న శేషత్వలక్కణమాన కైజ్ఞర్యముమ్ వేఱమ్ (వితానమే) అక్కైజ్ఞర్యతోల్ భోట్టెత్వనిన) త్తెయమ్ వేఱమెన్న;

ఇల్లాతపైయుడ్డాక్కలామోవెన్న; (ఆలినిలైయాయ్) మున్చు ఇల్లాతపై యుడ్డాక్కనవన్నలైయో?. (అరుళ్) కృత్యుడ్డాక్లో శైయ్య రెట్టిం.

(అ)

(గ) గ-శిరువ-ఉ-స.

(శ) పెరి-షి-గ-గ-స..

(శ) పెరి-షి-గ-గ-స..

(శ) పెరి-షి-గ-గ-స..

(శ) గ-గర-ఉ..

(శ) పెరి-షి-గ-గ-స..

శేయ్యలాపత్తిలే. తరిల్ అరి యతిలై. తారాతీథీయిల వరైవిడ
వాళ్ళాతు. (ఆలినిలై యాయ అచుల్) (౮) “ఎస్తు ముస్తస్కోక్కల్
మేలిరక్కమెత్తారతు” ఎన్నక్కడవలితే. ఇప్పొతు అఫుటిపితే ఎడ్డ-
క్కణభీయాతే కృవైపుడైవేఱమ్. (ఆలినిలై యాయుల్) (౯) “అమ్మా
తోభీయువే యాలిలై మేంసు తమాతపిశై ఇయాయచేర్ప్పాన్ ”
ఎస్తు - వటదళశాయి అచుటే హసిధమాయిమప్పతు. (౧౦)

→ → → ० → →

అవ; — ఇంపప తేర్చామాఖ్యాటు. పెళ్ళాళ్! నమ్మొదొతానాదు
ఊక్కరనాళ్లకిలితే సమ్ పాఖ్యజన్మతోఛో త శబ్దాచ్ఛావతు; ఇనితాన్
“కొన్నాళ్” ఎస్తు-పలవేఱమెనికోల్, ఒడ్డుతేచెంచిమాకిలుమ్ అత్తో
ఖిగ తపలశబ్దక్కల్కిడె యాతే; సమ్ పాఖ్యజన్మియమ్, ఆపుళ్లటై యన్
కోయలిక్ వెళ్లివిశైశైయమ్, * ఆనిదైయిసమ్ మిశ పుశుమేయ
క్కు-మోతు కటిమ్ముమ్ శైయమ్ కొశుగ్గాళ్; “పత్త” ఎస్తోళా
కిల్, నామ్ ఉండకశపోతు జామ్మివాన్ సమ్ జయమ్ శార్తానపత్తు
మై త్రటలాయ్తు; “పమ్ముషట్ట” ఎస్తోళాకిల్, నామ్ ఉండకశైమై
అశ్చితపోతు సమ్జయమ్ శార్తానాన్ ర్రారుపత్తైయ్యు, అత్తై త్రట
లాయ్తు; “శాలపెరుమ్మట్ట” ఎస్తోళాకిల్, అజవిఖేన షాతైయా
వతు - ఆ పార్కోర్క జోల్ముమ్ మకియప్పుడ్క క్కడమాదుకిఅపోతు,
సమ్మరైయిలే కిటి యాడిన్ ర్రారుపత్తైయ్యు, అత్తైకొశుగ్గాళ్;
పుల్లు పాడుకై క్కు- ఉడ్డుశుక్కు పెరియార్ప్ర్యుర్యు, అవరైప్పలే
ఉజభుక్కమ్ సమక్కమ్ శేరక్కా- ప్రీడాక్కయన్నిక్కె, ఉడ్డుక్కుక్కాపీ

న పదేశవ్యాఖ్యాసమ్.

అవ—ఇరుప తేర్చామాఖ్యాటు. (మాండారిత్యాది) ఇప్పాటిల్,
నోంత్రాల్ అవస్కుల్ పెఱుమన్తర్లై చ్చాలుకితాక్కకల్.

అంశా, కూడారై వార్థావానమ్.

ఇంద్ర నవగ్రాహ్యరైయమ్ కొణ్ణపోడీల్; * కోవిశక్తికు—కుస్త ఉభయప్రకాశ్రయాన సమిష్టే నిలానెప్రాతిచే, * కోడిశు—(7) “కరుశ కొప్పిమెయుణ్ణడె యార్” ఎస్తేఇల్ తీలుమ్ పెరియతిమసడిత్తేకొణ్ణపోకితోల్; * వితానత్తుష్టక్తిత్తే, నామ్ లధురైయార్ నిష్టమ్ ఇప్పువ్వారుకు—నమకిషపోతు సమేయ్ ఘర్షై ద్రుష్టిష్టాతపచి, * తోడుత్తమేర్ వితానమాయినవ్వ సమ్ అన నుస్తే కొణ్ణపోడీల్; ఉజ్జఘుకు—చెచ్చయ్య వేణువతు ఇత్తనే యేష్టాన్;

మార్కిష్టీ సీరాచపో మో బ్లెక్కు— వేణుమునై ఇవై, నోర్ భననప్రమ్ నాజ్ఞల్ ఉప్పుకు లిలే పెక్కడన ఇంచుమ్ శిల సత్కార విశేషంట్లులు, ఇంచ్చులు ఉన్న అన్న అన్నరజ్జనుయిన్నవ్వనిల, అన్న యమ్ సాజ్ఞల్ పెఱువోమాక వేణుమెణ్ పెడ్రోక్కు భుకిఛార్కళ్లే.

వాళ్ల,—“పెడ్రో! సమ్ (అ) పెళ్లినటమఃయల్యినవ్వేన్నాల్చుకి తాక అత్తిన్ కొణ్ణపోడీల్ ఇజ్జనే, గ్రామపేత్తు నుండి రఘుమోప్పొనింశ్శవెకొణ్ణ సమేయమ్ సమ్మడె య సర్వస్వయమ్ ఉజ్జఘుకెక్కి కొణ్ణు, ఉజ్జఘు ప్రాప్తమున్న సమ్మతి జీర్ణకొప్పోడీకోడీల్ ఇజ్జనే; జయాషజయజ్ఞల్ నామ్ సై గ్రామపేత్తపచి యిష్టికే యిష్టివ్వట్టి!” ఏను; (కూడారై కలుమ్, 5) కూడాపో మెన్నారై వెలుమ్ నుండి వోక్కు, కూడావో మెన్నారై వెలామోట్నాన్లుల్. (కూడారై కలుమ్, వరిష్ఠ వాన్, “ఇం పత్తి రఘుపాకాల్ త్యుతి యకై వెన్న పసుంగు ఒసుత్తప్రియ ప్రతిసత్తిరిం?” ఏఱు పెమమాక్కె వెల నినె శుభాన్, తనకై యార్విం అనర్కై యాల్కోడుత్తు, నాన్ బ్రాహ్మణ

స్వా.—(కూడారై వెలుమ్, 5) కరణాశీబుషదాసమ్ ముతలాక సాగ్గశాస్త్రప్రదామ్ పట్టివిడ్ తీలుమ్ (5) “ససమేయమ్” ఎనిరుసారై త్తనుడై య శోర్యదిగుణగ్గశాలుమ్ శ్రీలాంగుణగ్గశాలుమ్ ఎత్తు

† (పా) అపేక్షితుమతిపోవే

(.) ఆ.ము. ११-८-३..

(2) ఓ.శాయి. १-३-७.

(3) రా.యి. ३८-११.

ఎన్ ఎష్ నమస్కరిత్తుపోనాన్; విల్లోడే నమస్కరిత్తానాకిల్ ఇవరాయ్ త్తు త్తో ఆర్. రామాన్ “ఇస్టాదిక్షే వెళ్ల వెనక్క ఒరుమనువ్యన్ ఎతిరో?” ఎష్చిరుక్క, తిరువడియైవిటుమ్, అజ్జదసై విటుమ్, పిన్చువిల్ పాకటువశవిల్ “ఇష్టు పోయ్యనారై వా” ఎస్సుమ్చి త్తసై యుమ్ శేయీత విడ శిల్ గి నంజలిలరక్క-నానపిన్చి “ఆరై యుమ్ పార్త్రిమ్, ఎన్ శేయీ నోమ్” ఎష్ఱాయిన్తు కొ-ట్రస్తతు; పిన్చై విలెదు శిలనాకిల్ పెరు మాక్క వెళ్లానాయ్ విషుమ్, లోకమ్పసైనభాగ్యత్తాలే పిన్చు విలెదు త్తాన్; పెయమాళ్ అవనుక్క త్తో జ్ఞైక్కు భాగ్యమ్పణ్ణేన్తిలర్.

(కూడారై పెలుమ్) (గ) “శేరాక్కులై కొణ్ణువీరై నైలై యాన్” ఎష్ బుపడియాలుమ్కూడేన్” ఎస్ వనై యుతే వెన్తతు; “కూడా వేన్” ఎష్ విధిషణుక్క విల్ వెట్టియుతే శేయీతతు. “సుగ్గివనచనమ్, హనూ మాన్ వచనమ్” ఎష్ కూడినార్చై యక్కన్ నేవల్ కొణ్ణు అభిషేక ప్రభాసముమ్ ప్రాంరఙ్గణముమ్ పుఱుమ్చియుతే శోన్త్రమణి. “అస్సన నోడుడు అశ్విపుల్లనోమ్, కుష్మన్ కాలిలే వణాగ్గేమ్” ఎష్ రూర్మ్యాశననై పెలన్గానానాన్; “శిశిల్లిన్తుచ్చెయ్ వేన్” ఎష్ ప్రాణవర్కఫుక్కు, * ఎలిపుః ఉన్నాతు ఎప్పోతుమ్-సర్వకాలముమ్ దూత్యసారభ్యాదిక్కై పుఱే చిరిన్నాన్.

(పెలుమ్మిర్) ఎలారై యుమ్ పెలువతు గుణత్తాలే. కూడు చారై శీలత్తాలే పెలుమ్; కూడాత్తారై శౌర్యత్తాలే పెలుమ్. (శిర్) శౌర్యమ్ అమ్ముక్కు ఇలక్కాక్కుమ్; శీలమ్ అర్థక్కు ఇలక్కాక్కుమ్. అమ్ముక్కు ఇలక్కానార్కుక్కుమున్ని ఆంతర్భాలమ్; శీలముమ్ అభ్యక్తమ్ నిన్న ఊరానిఱ్ఱుమ్. (అ) “ఊర్కిణ్ణుకుణాగ్లో” (3) “తామ రై క్కుణ్ణో కొణ్ణోతియాలో” అమ్ముతోల్ పురై యేపోమ్, అభకు

† (పా) పణ్ణోత్త. (గ) క-తిరువ-ర (అ) తి-వాయ-ర-గ-ర (3) తి-వాయ-గ0.3-ర.

ఉయిర్ కొక్కలై కుట్టమ్. (వెలుమ్మిర్) స్వయంపాశుసనాసమ్ పణి, “వార్షమ్” ఎఱిరుప్పార్ ప్రతిజ్ఞాయి అభితు, వరపూణ్ణే కొక్కశ్చవర్త ర్థాయ్, నీతియాభిమానత్తాలే “వాశల్ విట్టు ప్రూజప్రాణ్మ్” ఎఱిరు ప్పారుడై య అభిమానత్తామయితు తన్ వాశలిలే వరపూణ్ణేన గుణమ్, దేవః తాక్కాభిమానికర్త్తా తల శాయ్ పీక్కచ్చొలవేణుమో?. (గ) “నల ముడై యవన్” ఎన్నా, “తొమ్ముతెమ్” ఎప్పారితే, గుణజ్ఞినుడై య ఎదుపైవక్కాడు. (వెలుమ్మిర్) అళ్ళరై సర్వజ్ఞరాక్కుమ్; సర్వజ్ఞరై “ఎత్తింప్పమ్!” ఎన్నపణమ్.

(కోవిన్నా) “కూడునోముంమ్” ఎగ్గింగాధిసనియులాతమాత్ర తీలే, కూడునోమెన్న వఱియాతారై యమ్ రక్కికుమవన్నో?. (కోవిన్నా) “పారున్నమ్” ఎన్ను మ్ దురఢిమానముమిన్ని క్కె, రక్కతాలుమ్ ఉపకారస్మృతియన్ని క్కె యిసుక్కమ్ పశక్కలోడు పారున్నమువనే!. (ఫ) [ఇటుమానపశక్కల్] నాలిరిణ్ణనాల్ తీమ్చులే విర్ నునడన్న పెట్ట వెలుమిత్తానే. విత్తింట్టుక్కట్టిరావానై జయితాన్; ఇటు ప్రథమ యుద్ధతీలే, (స) “గచ్ఛనుజానామి” ఎన్న ఇవనుమ్ అతుక్కిర్ పార్త్తుప్పోనవన్, తోలామేయిట్టెయితే. ఆనాల్ మఱుపడియుధముద్దాన పడి యెజ్జనేయెన్నిల్; పెమమాఘడై య నిరతిశయకౌర్యత్తై ప్రకాశిపి క్కెక్కాక్క మఱుపడియమ్ యుధమేప్పునానితనై. (ర) “శత్రీః ప్రభ్యాతపీర్యస్య రజ్జసీయస్య విమ్మేః” ‘‘స్వవిక్రిమేః రజ్జసీయస్య’ ఎన్నక్కడవతితే’’ ఎష్టానమ్మడై యాచార్యర్ అయిచ్చెయవర్. తన్నడై యవడిపథక్కెక్కాటి గోపిమార్కకర్త్తాజయితాన్; స్వయంపూపగుణ విభూతికర్తాలేసర్వస్మృత్యురనాసతన్నడై యవై లత్తుణ్ణత్తై క్కాటిపాఠ్యర్ క్కెజయితాన్; ఇవైయెఱ్చిలుమించుపడాత నమోబ్లాంగై ఆఠ్యార్ సమన్తైవ్యాజేకరిత్తజయిక్కమితనై. (కోవిన్నా) సర్వసులభనానవనే.

(గ) తి-యాయి-గ-గ-గ. (అ) సా-తి-గి-గ. (స) రా-యా-గి-గి-గ.

(ఔ) రా-యా-గంట-ం.

లోడే కంచున్నాల్ మాతాపితాశ్వరీ “తాత్త్త్వస్వత్త్వమ్” ఎఱ్లో, “పశుమేయక్కపోవేనేన్” ఎన్న కణ క్రిపు కొలాపుచ్చి ఒత్తుజనిథలా మచ్చియాయిఉయుపుతు. కాముకాయిపూర్వ ఉచ్ఛిష్టయిభ్రమి లుక్కాట్లో ఘుటకరైయించే ఉపశిష్టము. (అ) “తిస్త్రీయమ్ లశనిరై మేయప్పవన్త్రి” (అ) “కమ్ముమేయ త్రింశుకర్మ” (అ) “కాలిమేయక్కపల్మాయ్” (అ) “కమ్ముమేయ త్రం విశ్వాయామామామా.” సంగానసరష్టాముచ్చు, తన్వామూలే పఱిప్పిశుమ్ వాగ్దై యుండుముచ్చు, తాన్ పఱిప్పు కొడుస్తార్యడే యు రష్టాముచ్చు. (కోవిధా) “శేర్మోమ్” ఎన్నమ్ అస్యవస్తాయమ్మాత తిర్పుప్పుక్కోడుమ్ పొర్చున్నమచ్చియాన కీర్తయైయుడై యవనే!.

(ఉన్నసై సాప్చి) హిరణ్యగురుమోబు లేఖనకే పేర్క కొలాపోటువారిలైపోలే కాబమ్మప్పులు; అన్నిర్థిలే ఇన్కకోపిష్టర్కి దైను తని ర్సన ఇధివోమ్ సన్నిధ్యిలే సాచప్పుఱుకై యూలే తీరప్పే నీర్థము. (ఉన్నసై సాప్చి) వకు త్రపుస్తుడై యోడై స్వయమ్ ప్రయోజనమాక ప్పాడప్పైఱుకై యూలే, “వాయునాల్పాడ్” ఎన్న ఉపగ్రహింపదియే నాపుడై త్రప్రయోజనమ్ కొళ్ళప్పే నీర్థామ్. “ఉన్నసై సాప్చి” ఎన్నాతే, “ఉన్నసై సాప్చి” ఎగ్గింపు - అతడై ఇతలెయావతే!.. ఉన్నపశేయైనాగ్ శేత్తిగ్ కొళ్ళాతే!..

(కోవిధాపున్నసై సాప్చి) (అ) “కోవిధాపున్నకుభల్ కొదూతిన పోతు” ఎన్న - నిపాడుమోపైతు (అ) “కేయ తీగుభులూతిన్ ఱుమ్”

(ఉన్నసై సాప్చి) సర్యస్తుత్తురనాయ్ సర్యసులభనాన వున్నా త్వుదనుభవజనికప్రీషికు, పోకుపై వీచాకప్పాడె. (పఱ్ల కొడ్డు) పురు

(అ) ఓ-పాయి-గ-0-3-గ-0. (అ) ఓ-సె-గ-ఎ. (అ) ఓ-పాయి-ఎ-ఎ-ప.

(అ) ఓ-పాయి-ఎ-గ-3. (అ) పె-ప-ప-3-ఎ-ఎ. (అ) ఓ-పాయి-ఎ-క-ఎ.

ఎన్నుమ్మడిపెద్దల్ హుగ్‌రైప్‌క్లు-భలిలేయటుప్పాడి. ఎజ్‌బైతోటీకై-
యణ్ణికై, ఎజ్‌బై వాశల్‌కళిలే పాడి *అవికా_లిరాలే, ఉన్ వాశలిలే
వన్న “కోవిద్దా” ఎషు సాడుమ్మడయావచే!. (పత్తె కొడ్డు) “పాడి
పుత్తె కొడ్డు” ఎషులడియుల్ శోన్న పడయ్యే ఊరారికై సపత్తెయ్యెకొడ్డు.
ప్రాప్యతిలే ప్రాపక స్వవహరమ్ పణ్ణుకితార్కశ్ల, ఆన్ న్నామైయాలే.
ఉంరుక్కితేపత్తె; తడ్డభుక్కుప్రాప్యమితే.

(యామ్) దేవకీపుత్రరత్నమాసంన్ వాశియత్తిన్సపర్థి, “ఉన్నై ఇ
ఆశ్రయత్తార్కు పేఱుతప్పాతు” ఎన్నిఱ వ్యవసాయముడై యో
మాన నాజ్ఞల్. (పఱుశమ్మానమ్) పఱుమ్ ఊరార్కార్యమేయాక
వొణ్ణాతు; ఎజ్భుడై య అభిమతముమ్ పెఱవేణమ్. (యామ్ పఱు
శమ్మానమ్) పెరుమాల్ పిరాటిక్కుప్పుడ్చిసమ్మానమోట్లే. *అద్వా
రమ్ తుడండ్రనేత్తిన పిరాటిక్కు_త్తెన్తోళ్లే మూర్తెస్తువాగ్గే ఇట్లు,
కాలై పీడిత్తు, “నిల్” ఎషు పోన సత్యారమితే ఇవర్కిభుక్కుమ్మప్పు
ప్పుకుకిఱతు. అవల్ ఇవవర్తియసడికి కై పీపిప్పతుకై పీడితములై యాలే;
ఇనర్ అనల్ కాలై పీడిప్పతు ప్రణయిత్యత్తాలే. అసర్కిభుక్కుచౌలు
మేన్నర్మెలామ్ స్వయాపనిబన్నమ్; ఇనను కు_చౌచులు మేన్నర్
మూలామ్ ప్రణయిత్యనిబన్నమ్; అపభుడై య వ్యాపారమ్ వైధమ్; ఇతు
రాగప్రాపమ్. స్వయం (ప్రవు)త్తునామిడ్త్తిల్ విధి విషయమాక
మాట్లాతే; అవ్విడ్త్తిల్ విధి సుక్కియమాకిల్ భోగమాకమాట్లాతే.
*ప్పెశ్చై త్తిరుమున్నర్ త్తిల్ ప్రసాదమ్ అన్వయిలేవర, “యామ్ పఱు
శమ్మానమ్ వద్దతు” ఎష్టార్భట్లర్.

గ్రహితే లభిత్తు. (యామ్ పఱుశమ్మానమ్ నాడుశుక్కుమ్ పరిశినాల్
నష్టాక) నాడు స్వాధిప్రాయమాక కొడ్డాశుమ్ ప్రకారత్తాలే ఉన్న
క్కల్ కైపార్ త్తిరుక్కుమ్ నాజ్ఞల్ లభిక్కిఱ బహుమానమ్. ఉన్నిక్కల్
నష్టాక యామ్ పఱుశమ్మాన మెష్టుమామ్.

(నాడుపుకముమ్ పరిశినాల్) అనాదికాలమ్ ఎల్లారాలుమ్ వుట్ట అవసాదమ్ మఱక్కు-మృడియాక, “బరవన్ కొడు త్రపసియే! శిల్ప పెఱుమృడియే!” ఎష్టు న్యాట్టుర్ కొడ్డాడుమృడియాక వేసుమ్. “పారోక్ పుకథ్” ఎన్నుమృడియేతలైక్కట్ వేసుమ్. కృష్ణముమ్ శ్రీసత్యభామై బీరాటీయమ్, ఆర్జునముమ్ గ్రావదియమాక క్యాల్ మేల్ కాలెఅట్టు కొట్టుచీయక్కు, సజ్యయన్ తియవాశలిలే నన్న అఱివిక్కు, కృష్ణన్ అయిచ్చెయ్యికితాన్; “నమ్ముడై య ఇచ్చప్పుక్కొట్టాల్ ఉకప్పాసుమ్, ఉకవాతార్ మణిణిమృడి ఇవ్విరుసై ఏచ్చులన్నాను మొరువన్, పుకురవిదు జ్గాళ్ళ” ఎన్న; అవసుమ్ పుకున్న క్లు అప్పియే పోయ్, దుర్మీధననుక్కు, “కడువాయ్! అనర్కచిరుప్పుక్కొట్టునుక్కొన్ కారియమ్ కెంతుకిడాయ్” ఎష్టానితే; శుకసారణ్ కళ్ల్ శైన్, రావణానుక్కు, “అనసుడై య ఓలక్కుత్తిన్ మతిప్పామ్, అవరుడై య వీరప్పాదుమ్ కణ్ణుముక్కు ఉనక్కు ఒచ్చకుసియిరుపుట్టేసి కొక్కశ్శునేణియిరున్నతు; ఉంట్రుఱువూతాతే నిత్యమాయ్ నడకిక్కాల్ పశ్యర్థునైయుడై యరాయ్, ఉనక్కు వరముతను ఉన్ కె యాలే తనక్కరుతిన్న మవర్కశై పోలని కేస్, ఉనక్కు ముడితన్నార్కుమ్ ముడికొడుత్తరాజూ, ఉన్ తమిచ్చులడై, నైకొక్కడుతాన్, వానరజభుమ్ ఆర్తుకొక్కడ్డన్” ఎష్టుశీన్యార్ కచితే. ఇప్పడితనైచ్చ ఆశ్రయిత్తాడై నాడుపుకముమృడియితే వాఫ్మీపుతు; (g) “వాఖ్యార్ వాథ్ పెయ్యతి అంముపుకథ్” ఎగ్గిఱపడియే. “నాడుపుకథ్” ఎష్టు యశపిరరాయ్ చ్చాలుకితార్కిశస్తు; పుకథ్ సునాటార్ ఉంట్రీవిక్కై స్వలాభమాకనినైకైటైయాలే. తుద్దనైయుశిత్తు వేణ్ణిపెఱుమతితే లోకమ్ ఇకఖ్యతు, సర్వసమాశయణియస్తానే మేల్ విముఖు సత్కారపూర్వకమాక కొక్కడుకిట్టాలైతాకై యాలే పుకము యితే.

(నష్టాక) ఇన్ననె యొఫీన్‌పాశు వేణ్టిపెఱుమతు పరిమితఫల మాకై యాలే, పడెవైక్కటవ్వార్ పాడే విచ్చెపుక్క ఉణ్ణమ్మాత్రమ్; కాలన్ కొణ్ణి పొన్నిటుఅభరణమ్ పణ్ణిపూవ్వార్ మాత్రమ్; నాడు చుకిమునుపన్ని తేటి, అంతానుమ్ సత్తెపెన్రథు నాముమ్ సత్తె పెఱవే ఎఱమ్. ఇనవర్కు ఒప్పికై అవనుక్క స్వచూపమ్; అవన్ ఒప్పికై ఇస్కే ఒప్పికై ఇవవర్కట్టుక్క స్వచూపమ్.

(నష్టాక) ఇస్కోన్ వరక్కార్-టీన హారతై పెరుమాళ్ విరాటికు కొక్కడు తెచ్చుశ, తిమ్మకై ట్రియల్ విసిత్తుకొక్కట్టును, పెరుమాళై బరు కణాలుమ్ తిరువడియై బుక్కాలుమ్ పార్క్క, పెరుమాళ్ విరాటి తిరువుర్కు త్రిల్లాడుకిఱి యజ్ఞిసు, “అంచెమార్ తరమాజ్ఞు కొణ్ణాడుమ్ విశుడైమెక్కు- పర్మసానభూమియాన నీ కొడు” ఎన్న, తిమ్మవడియై ఒప్పిత్తాప్నీలే, కృష్ణన్ నపినైన విరాటియై యిషువిత్తు ఒప్పికై యాయిఱ్ థు-నష్టాకబచ్చికై క్రయావతు.

ఇవవర్కిల్ “నోక్కుతియేల్” ఎన్న పుణ్ణింధీన్ భూర్జ పూర్వకట్టాత్మ ముణ్ణితే, అప్పిరై వ్వపటడమిచుక్కుమ్మడియై మేలేళోలుకిఱ్ఱిల్ (శూడకమే) (८) “ అణిమికుతామరైకై నై ” ఎన్న తన్కైయై ఇవవర్కిల్ ఆశ్చేపడుమాపోలే, ఇనవర్కిల్ ఆభరణమ్ పూర్వాకైయై అవవర్కమార్యిలుమ్ తోళిలుమ్ తలై యిలుమ్ వైత్తుకొక్కశ్శవితే అవను మాళై పుడువతు. అకైక్కుక్క ఇడక్కిక్కడవాభరణమ్-శూడకమే. (९) “వెళ్లివ్వైకై పున్రథ్” ఎన్నిఅపడియే-అనన్నారైకభాక పీసి కైత్తక్క యితే ముతల్ ఆభరణమ్ పూర్వాబువతు.

(తోళివ్వైయే) కైయైపిడి తివన సరమ్ అశ్చేక్కుమ్ తోళి కరితే కిడను, అవన్ కమ్ తీలే యిషుత్తుమాభరణమ్. అవన్ నాణ్ తము

మృన్ శరశరపూ-ములై కథుక్కు - ఉడ్డేశ్యమానవోపాతి, ఇవర్కథుడై య
వళై తథుముమ్ అవన్ తోథుక్కు ఆశై యాయిరుక్కు-మితే. (2)
“పేయిరున్డడ్కోచినార్” ఎస్సు - * జున్రాత్తథుడై యాన్ తోఱ్లు
మృడితోళ్లపడై తతోళ్లక్కి-దుమాభరణామ్. (3) * వేయమరుతోళ్లిచై
మెలియజ్ఞాల తీలిచేపచై పొతూతోళ్లిఫిపతు; ఇప్పోలుతుసై క్కి-జకాలమితే.

(తోడే) తజ్ఞల్కై కుట్టమ్ తగ్గల్ తోళుక్కు మాభరణామ్పోల
ణై; అవన్ తోళుక్కు పూర్వాయమాభరణాముమ్ పూర్వావేణమ్. ఇవర్క
థుడై య కాతుప్పణియమ్ చైవిపూర్వముపటిముద్దత్తాలే పస్చిళైణై,
కోట్టాచ్చిలుమితే అవన్ తోళ్లకళ్లో. (3) “కణ్ణేవే నమకరక్కుతై
యిరణ్ణమ్ నాస్తుతోళుమ్” ఎస్సు - అవనుడై యక్కభూషణామ్ అవన్
తోళ్లకథుక్కు అలజ్ఞారమానాపోలే, ఇసర్కథుడై య కాణప్పణి
యమ్ చైవిపూర్వముతోళ్లకథుక్కు అలజ్ఞారమాయితే యిపుపుతు.
(తోడే) (4) “పొన్తుర్లోడుపెయితు”! ఎస్సు-పడ్డతోళ్లిచ్చిట్లమ్ ఇవన్
ఇట్లాపోలే యిరాతే.

(చైవిపూవే) అణై తవన న్రమ్ ఆఘ్రాణత్తుక్కు విషయమాన
విడమ్. (పాడకమ్) అణై తుత్తోన్తోన్తోన్ నర్కళ్ విధున్న విషిక్కుమ్ కాలు
క్కు ఆభరణామ్. (శూడకమేఇత్యాది) విడి తకె కుట్టమ్, అణై తతోళు
కుట్టమ్, అణై తవిష తై ఉఱుత్తుమతుక్కుమ్, స్వర్ణతుక్కుమ్, తోన్
రూవిధుమ్ తుక్కుమ్. (శూడకమే - పాడకమే) (4) “కై తలమ్
పన్తు” (5) “తిరుకై యాల్ తాల్ పన్తు” - కైయైకైలై విషిడి తీతే
నమవుక్కుతెల్లామ్ నడతునతు.

(శూడకమే) కాప్పే. (తోళ్లవళైయే) తిరువిలచ్చినై యే.
(తోడే) తిరుమున్నమే. (చైవిపూవే) ద్వయమే. (పాడకమే) చరమ

(2) ల-వాయ్-ఎ-ట-3. (3) ల-వాయ్-గం-3-గ. (3) తిరుచ-టం.

(4) వె-ప-3-2-ఎ. (4) నా-మ-ఎ-ఎ. (4) నా-థ-ఎ-స.

(ఎష్టై యప్పలనుమ్) ఇవ్వశిలికుసెటుమతసే; పరపురు తన శిలపన్తి చూస్తోమ్, నీ అఱియుమవై యెల్లామ్ ఎగ్గితార్కశ్.

(ర) “పలపలవేయాపరణమ్” ఎన్నక్కడవతితే అవస్థనక్కట్టడ.

(యామణివోమ్) ఆభరణజ్ఞముక్కమ్ అధికొడుక్కునలుఅనయవజ్ఞిలే దేద్ను తానుమ్ నిఱమ్ వెన్నిఱు, పూర్ణాన్నతానుమ్ నిఱమ్ వెన్నిఱుపో మృదు వాసిరుపడై తనాజ్ఞశ్. ఇప్పేతెనుమళవితే “నులరిట్లనామ్ ముచీ యోమ్” ఎన్తు. “నామ్మముచియోమ్” ఎష్టాన్ పూర్ణమాట్లాన్; “అణివోమ్” ఎష్టాల్ పూర్ణాన్చితుక్కుమాట్లాన్; అవన్ అలజ్ఞరికైక్కున్న

శోకమ్. ఇంకై స్వారూపజ్ఞనాయ్ ముముక్షువాన అధికారిక్కు అనశ్యామ్ వేష్టితజ్ఞాన్మ భగవత్సిమనవోత్కజ్ఞాయిపుపున. ఇతీలోను, మణి లాకారమాయ్, మన్నశేష విషరణియాన ప్రభవాకారప్తుక్కు దోత్త కమా యిరుక్కేటయాలే - తిరుమన్నతే చౌలుకిఱతు. (శేవిపూర్వా) స్వయమ్ భోగమాపనాక్కె యాలే - భోగిప్రథాన మాన ద్వయ తై చౌచూకిఱతు.

(పాడకమ్) పాడకమ్ బధచూపమాక్కె యాలే - ఉపాయానర్వివు త్రిపరమాన చరమణోక్కటే చౌలుకిఱతు. ఇమూర్ఖును రహస్యత్తాలుమ్ - జ్ఞానభ్రంశుక్కివై రాగ్యజ్ఞాక్కె చౌలుకిఱతు. అతేజసేయున్నిల్; తిరుమన్నమ్ - ఆత్మస్వయాప యాథాత్మజ్ఞానపరమాక్కె యాలుమ్, ద్వయమ్ - ఉత్తరభ్రంశుక్కిల్ శోలుకిఱ కైజ్ఞర్యత్తుక్కు పూర్వావియాన భ్రంశుక్కిప్రథానమాక్కె యాలుమ్, చరమణోక్కమ్ - త్యాజ్యంశ్త్తిల్ వై రాగ్యశ్శాసనమాక్కె యాలుమ్ జ్ఞానభ్రంశుక్కివై రాగ్యజ్ఞాక్కె చౌలుకిఱతు.

(ఎష్టై య) ఎష్టాశోలపుకిఱ. (పల్కలనుమ్) జ్ఞానభ్రంశుక్కివై రాగ్యశ్శాసనమ్ ఓర్మణైవిషయభేదతాలే అనేకమాయిరుపున

ఇవర్కథను మతి యే అస్తయుమ్ (యామణివోమ్) ఒబునరై యొమువర్ మాటిమాటి బప్పిక్క క్రైస్తిక్కార్కిల్. (నాదుపుక్కుమ్ పరిశిరాల్ - యామణివోమ్) (१) “సిక్కెర్క్కాయ్చియ్క” (అ) “అంచియుక్కెయ్యాయ్చియ్క” ఎన్నిఱపిరాళ్లుమ్ వెఱునేమ్.

(అడైయుషుపోమ్) (అ) “ప్రసైయుక్కెక్కాటిపుమ్” ఎఫ్ఫాల్, (३) “అడైయుక్కెయుమ్” ఎఫ్ఫిచే అడైపు. (४) “కాత్తెఛ్చాళమ్ నిట్టాచ్చి కాఱుమ్ తన్కెయిల్ నట్టెకులుకుమ్” ఎఫ్ఫాల్, ప్రెన్న “కూత్తె యాషక్కుమ్” ఎఫ్ఫిచే అడైపు.

(నాపుర్కుమ్ పరిశిరాల్ - అడైయుషుపోమ్) (५) “ప్రాత్తియుషుక్కుమయ్కుమ్” ఎన్న నట్టె శాంలాంపఁడు అడైయిలే తీట్లు ముప్పి యుషుక్కె. (కోవిస్సం “పున్నవైఇప్పఁడు - అడైయుషుపోమ్) ఇంచన్ దూరవాసియానపోతు “కోవిస్సన్” ఎన్న పుడ్డెవై వెఱుకిఏనవ్ కథ్, ఇంచన్ సన్నిధియిలే శాస్సాల్ పుడ్డెవై పెఱ కేక్కట్టు వేఱుమో?.

(అడైయుషుపోమ్) మున్న ఉడుతేయిపున్న ఇప్పఁడు ఉడుపోమునీ జార్కిల్పు; అనుషుత్త, ఉడుక్కుమతితే - ఉడైయావతు. ఇనక్క ఉడుక్క ఉపక్రమిక్క, “ఉడుత్తమిపోల్చాణు” ఎన్న అవన్ అభ్రిక్కయితే న్నాకపుడ్డుక్కయావతు.

వితే; ఆక్కెయాలే పల్కలనుమ్ ఎన్నిశార్కిల్. (యామణివోమ్) ఉన్నోడేషుడాతపున్న ఇన్నెయుషుమ్ వేణ్ణాతనామ్, ఇన్ను అణియక్కడ వోమ్. భగవత్సమ్మమిషియిలే జ్ఞానభ్ క్కి వై రాగ్యజభ్యానాలుమ్ అపాయమేయతేఘలిపుతు. బ్యాధనుక్కుమ్ జ్ఞానభ్ క్కి వై రాగ్యజభ్యాడతే.

(అడైయుషుపోమ్) శేషత్వజ్ఞానమాకిఏవ స్తుతియుషుపోమ్.

(१) నా-ఓ-ఔ-గి. (అ) ఓ-వాయ్-ఎ-ఎ-గి. (३) ఓ-వాయ్-ఎ-ఎ-గి.

(४) పెరి-ఓ-ఔ-గి.

(నష్టక- ఆడై యదుపోమ్) (గ) “అరై యల్ పీతకవ్యాపాడై కొడ్డు” ఎనిఅపడియే అనన్నిపోలే పెట్టపోడేవాడ్ది ఉడు తతనికే, ఉడుత్తుముశిత్తు వేర్ ప్సిమణల్ దేకూడినమాత్తె మాతాడపట్టబుడై యాయిలుకే. (అణివిమ్ - ఉడుపోమ్) పిరిన్నిరుక్కి లింజే (అ) “వరినకై యాల్ కుళై విలమే” (3) “మేకలై యాల్ కుళై విలమే” ఎన్న వేణు వతు. (పల్కలనుమ్ యామణివిమ్ ఆడై యదుపోమ్) (4) “ఎణ్ణల్ పల్కలన్నమ్ ఎలుమాడై యమ్” ఎన్నక్కడవపితే.

(అతన్ పిన్నె) * పీతకవ్యాడై యదుత్తాల్ కల తతఃణుమత్తు నై యితే. (అతన్ పిన్నె) సుఖమేఘిన్నెప్పు న్నర్ననాల్ అవై యుఖిలై, అవనై యమ్ కిడై యాతు; అవనై ప్పు న్నర్ననార్కు స్వాభము ముడ్లు. (పాట్చోఅమూడనెయి పెయతు) “నెయ్యుణ్ణమ్ పాలుణ్ణమ్” ఎనిఅవతజ్జ్ల్ సమాపిత్తు, ఇవర్కళ్ వతత్తుక్కాక తవిర్సు, ఇవర్కళ్ తవిరుకై యాలే అణన్ లవిర్సు, ఉరిల్ నెయ్కుమ్ పాలు క్కుమ్ పోకిక్కలైయే; నెయ్ పెరుసుయాలుమ్ పాల్ పెరుమైయాలుమ్ నీరిలాక్కాతే పాలిలేయాకిక్క సెంట్యూ నిరమ్మవిటు, “నెయ్యుడై యాలే శోఅణ్ణో” ఎన్న తడవి ఎడుక్కి వేణుమ్మచియిలుకే. (ముఖ్యాన్ని వార) కృష్ణసన్నిధియాలే త్తుపైక ఛాయామకిక్కాఱనర్కథుక్కు ఉభ్యాత్తు జుకిఱత్తే; కై వథ్చి యేనడియ.

(కూడియర్సు) పశికెడన్నాశార్కకళజ్జే, ఎణ్ణారుమ్కూడ త్తోట్లు కొక్కాణ్ణిరుక్కయితే ఉద్దేశ్యమ్. (కూడి) పిరిన్నిపట్లన్నసనమెల్లామ్ తీర

(అతన్ పిన్నె) అతుక్కుమేలే. (పాట్చోఅ) కై జక్కర్యమానతు. (మూడనెయి పెయతు) మాతై యుమ్మచి సారతన్నిణై వెచియిటు.

(గ) నా-ఓ-గ3-గ. (అ) ఓ-వాయ్-ఔ-శ-శ. (3) ఓ-వాయ్-ఔ-శ-శ.

(అ) ఓ-వాయ్-ఔ-3-గ.

కూడాడి. (ఒ) “ఎననాల్ వనుకూడువన్” ఎట్ట ఇఖలుమ్ తీర్చునుడి. (ఇనున్న) వాశలకళ్ తోఱుమే అలమర్ను ఎముప్పికొట్టు తిరిదుకే మెల్లామ్ తీర ఇరున్న. (కుళిర్స్ట) పిరిన్న కింగ్ పిథిన్ గెష్టుకళ్ వన్నలిడు మృఢి కుళిర్స్ట.

(కోవిన్నావున్ననే ఇంపాడి_కూడిఎయున్నకుళిర్స్ట) (అ) *కోవిన్నన్ కుంమపాడి_ఆవికాత్త (3) *కామ టీటీళ్ శుకున్నకతువానిఱ్కు_విరాతే, (ర) * సుళిర్స్టన్నజైకిన్ కోవిన్నకోదు సామ్యపైన్నకశాయియుక్కై.

ఆక, ఇన్న ఇర్డుపాట్లుమ్_సామ్యప తీయమ్ గుణానుభవము మెనిఱ ఇర్డురఘముమ్ శోలపుటతు. విరజ_స్నాన త్రిలే ఉమ్ముక్కనాయ ప్పోరుమనుక్క *కాళజ్లీవలమ్మరికళ్, తూర్పుఫోషమ్, (ఔ) “ఆస్మీన్లో వానకమ్” ఎగ్గిఅమజ్జశాశానమ్, *నిఱ్లైకుడవిశక్కుమ్, (ఎ) “కొడియసేనెషుపుతీళ్” ఎన్నుమృసికటిన కొడియమ్, మేల్ కటియమాయ, ఆతివాహికర్తలొడకక్కమానసర్కర్క సత్కురిక్కుప్పోయ, విరజస్నానమ్ జణ్ణినవన స్తరమ్ శ్రీనైకుళ్నాథనే ఒప్పిక్కు_క్కుడ వరాయిరుక్కుమ్ దివ్యాపురస్కుర్లో పూర్వానెకభుమాయ వాసోహానైకభుమాయను ది బ్రహ్మలజ్ఞారమ్ పణ్ణ, శ్రీనైకుళ్నాథనోడేకూడి సూరికలోడే శేర్చని రున్న సంసారశాపస్సర్చుమైనై క్కే_నిరతికయ్యగ్యమాయ, (ఒ) “ఉణ్ణుమ్

(కూడింయున్నకుళిర్స్ట) భోక్కావాన పున్నోడు భోగ్యరాన నామ్ సమ్మితిరున్న విశేషవ్యసనమెల్లామ్ తీరప్పెన్తర్భోమ్, ఇతువ్వైనామ్ ఉన్నిక్కుల పెఱుమ్ సమ్మానమ్. (అ)

—ఠాఠా—

(ఒ) ఓ_వాయ్_ఱ0_ఱ0_ఱ. (అ) నా_ఓ_ర_3. (3) నా_ఓ_ర_7.

(ఔ) పెర్_పిఱ_ఱ_ర. (ఔ) డ్రివాయ్_ఱయ్య_క. (ఎ) ఓ_వాయ్_ఱ0_ఱ_ర.

(ఒ) ఓ_వాయ్_ఱ_ఱ_ర.

శ్రీ శ్రీ ఏ స్తు శోలపుట్ట భోగ్యవిషయతై (౧) “పాలేపాలోశీల్” ఎగ్గిష గుండ్లో డే కై ము పోరుకిణిన్నె శాంతి డే భుజిత్తుక్కర్చిక్క క్కుదవ పరిమార్గిల్లతై ఒచుముఖుత్తాలే సూచిప్పిక్కితార్కిల్. ముక్క రాసవర్కథుక్క ఇస్సుత్తారముమ్ ఇవ్వనుభవముమ్ సిద్ధిక్కితు - *కోప్పున్నతినక్క కుక్కడియిసియా రెన్నితే.

(కోవిద్యాల్పత్తినైనాపుఁడి) “దేశాన్తరే దేశాన్తరే వెఱక్కుదవ పేర్లై ఎజ్జథుక్క ని సమానమాకప్పణితరవేణమ్” ఎస్తు సామాయిప త్రియైయమ్ గుణానుభవత్తైయమ్ అపేష్టుత్తాశాయిరుక్కితు. తిమవడి, తిమవస్థామ్యాన్, దివ్యాయథామ్యార్కక్ల్ తొడక్కువాన సూరివర్గమ్, దివ్యమహిమిల్, ముముత్తుక్కల్, అసాధారణమాన నాడు, ఈవ్వరన్ తాన్ ల్లాంచుమ్ సమానమ్చణ్ణమ్బడియానవిషయమ్, ముముత్తువాయ్ ముక్కనామవన్ ఎగ్గిఱ శుత్తుర్ధమ్నుచితమాకితు,

(కూచియుధుక్కల్లుక్కస్తువర్కలనుమ్ యామణినోమ్) పెరిగ్గపోతు పరియటింగ్లై యమ్ ఆభరణింగ్లై యమ్ కట్టిపెట్టేయమ్ పొక్కట్టు “రాత్రుని క్లో నమమియక్కితు వెనక్క ఎన్ శైయ్య” ఎన్నిచుస్తిరాటింద్రోప్పేలేఇము న్నార్కిల్ ఇనర్కిల్; “స్తునముచ్చ వస్తు జథుమ్ ఆభరణింగుమ్ భరతనై యొట్టయ నమక్కిస్తియ” ఎన్నిచున్నపెరుచూళై పోలేయున్నాన్ కృష్ణన్. *శీరాటి మెత్తుక్కర్చిక్క వట్టిత్తాలుమ్ వారాఁ, (౨) “సమినైకాంశ లశిరిక్కమ్” ఎప్పాలుమ్ ఇస్తేయాఁ, ఇవన్ కుచియాతియక్కితుమై అవర్కథుమ్ అతికైయాఁ “ఉన్నమణాఁనై - ఎమె సీ రాట్లు” ఎన్తు ఇవర్కిల్. ఇవర్కిల్ డే కూచినపిన్ని, విశోధితజటరాయ్ స్తునమ్ పట్టి * చిత్రమాల్యాను లేపనరాయ్ * మహార్షా వసనముముత్తు విశ్వాసి నిష్టాపోలే, ఇవనుమ్ ఇవర్కిల్ డే కూచిక్కర్చిత్తు ఒప్పిత్తు విశజ్జ వేణుకైయాలే, కూచియున్న ఇప్పడి శైయ్యక్కుదవోమెన్నీశార్కిల్

(౧) వెరయతిరువ-గి.

(౨) శేరి-ఓ-అ-చ-ఫ-

(నష్టాక్-మాఫియిన్నదు కుళీర్-ను) ఇనివి శేషవ్యసనమ్ చిఱవాత్ కూటురవాక వేణుమ్. నన్నా లేవరుకిఱ కూటురవాకై యాలే నష్టాక్కూడ దవేణుమితే. (ఉన్నెన్నా ప్రాణి-మాడి..కుళీర్-ను) వాయ్ పాడ, ఉడమ్ము కూడ, సెష్టుకుళిర. (మాడి-కుళీర్-ను) * కుళ్ళకు-భిరసీరిలే తోయాతే *సీర్ వస్త్రోన్ మార్పుత్తిలే తోయవేణుమ్. (2)

—○—○—○—○—

అవ; — ఇరుప త్తెట్టామూబట్టు. “మార్కథ్రిసిరాడువాన్” ఎష్టునోనెచ్చ వ్రసదీత్తు అతుక్కు ఉపఃరాజుయిన్నపున శజ్జల్లో ముతలానవర్త్తై యమ్, “శూడకి మే తోల్ వశై యే” ఎష్టు వ్రతమ్తులై క్కటినాల్ అలఙ్కరికై కు-ముఁడస్తై కు-ముఁముఁడైకు-ముఁ వేణువనవాయిన్నపున శిల ఉపకరాజై యమ్ అనుక్కుముఁ తజ్జ్ఞస్తుముఁ అకపాయిలే శిల నిధలెంగ్లానిఱ్చ, నాట్టుక్కు మేలెమున్న శిల అ పేణ్ణిత్తార్కశాయ్ నిష్టార్కశ్లో కీఫిర్ణుపాట్టి లుమ్;

(ర) “అణియాయ్చియర్ శిసెయల్ కుళ్ళినార్” ఎష్టు ఇవర్కశ్లో నెళ్ళిలే కలక్కు-మమన్నాకై యాలే, అణన్, “ఉజ్జిధిసనిఇస్వాశపెణ్ తోన్తోన్తో యిన్నతిలె; సీజ్లో శోన్నవై యమ్ ఇన్నమ్ మేలో శోలుమైవై యమ్ముడ్డు కిలుమ్, నామ్ తరుమిడ తీల్ సీజ్లో నిష్టనిలె తెన్నై అజీనుకొళ్ళవేణుమ్; పేఱు ఉజ్జశతానపిన్ను సీజ్భుముఁ శితితు యత్తిత్తువైక్కవేణుమ్; అతు క్కుడలాళసిజ్జశనుప్పిత్త ఉపాయజ్జైతేనుమ్మునోఎన్ను” “ఎజ్జాక్కై క్కు ద్వ్యామ్కుచ్చిలసాధనజ్ఞుడ్డోపెన్నోలుమ్మియిన్నతో” ఎష్టుతజ్జోస్వయా

స్వపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ; — ఇరుప త్తెట్టామూబట్టు. (కఱవైకళీత్యది) ముతక్కొట్టెల్ సజ్జిపోణచ్చాన్న పాప్రప్రయ్ పాప్రపకజ్జిరణైయమ్ మేలిర్ణుపాట్టులే వినరిపుతాక, ఇస్పాటీల్ పాప్రపకస్వయాపణై వినరికితార్కశ్లో.

వమిర్షపడిటైయఱివిత్తు, “కేవలమ్దయూవిషయమెన్ను మిష్టైత్తె తీరువు శృంపుపథ్తి, ‘సిఎజ్ కార్పొర్ శైయ్యవేబ్మ్’ ఎన్త తజ్ఞ ఉపాయశాస్య తైయే విషప్పమ్ శైయ్యింటార్కశ్చ - ఇచ్చాటిల్.

“పోన్ న్హియామ్ న్వోమ్” “ఎమ్సోవిథ్యియావ్” “ఉన్నైయరు తితువన్వోమ్” ఎన్తొడగ్గి పార్పిప్పుచిటై, ఆవిష్కరింటార్కశ్చ - కీఫ్; అన్వార్ప్యత్తెపెఱైకై కుడలాక తజ్ఞశ్చడై యాకిశ్చన్యశ్చయుమ్ అవ నుడై యఉపాయ భావ్యయమ్ శొలుంటార్కశ్చ - ఇతిల్. “యామ్ వన్ కారియమూరాయ్వుర్శ్చ” ఎన్త వాతే, వన్ వమ్ తజ్ఞశ్చ ఆ రాయాతే, అకవాయిల్ ఏతేనమ్ సాధనాంశక్షాయ్కిండప్పనశిలవుణ్ణోవేటు ఆ రాయ ఇథ్యేన్నాన్; (గ) “*నిన్నరుశే పురిన్నిరుక్కింఱ వెజ్జశుత్కుఎడును క్కిఫ్ఫ్లాంమ్చియుమ్ శిలవుణ్ణేనిరున్నాయో? ‘ఇరజ్జు’ ఎన్తమ్, ‘అరుళ్లు, ఎన్నమ్ నాగ్గల్లు’ అపేక్షితవముశుక్కు ప్రతిబంధిమాయ్ కిండప్పన్ వొన్నమిలైయే” ఎన్ సర్వజ్ఞనఱియవోనిలామెంచై యాథార్థీన అఱివిక్కార్టాశ్చ.

సిద్ధిపాయస్వీకారమ్పణ్ణ మధికారికశుత్కు - ప్పోన్ తుక్కు - మ్యుతలాయిరుపుత్తోరుసత్కర్మమిలైయైనెయుమ్, మేలమ్ యోగ్యతైయైలైయైకార్క తజ్ఞశ్చడై యి నిక్కానుస్థానముమ్, మూలసుకృతమానశక్యరమ్డై యగుణపూర్ణించైయుస్థిక్కియుమ్, సమ్మింఢిభాసముమ్, పూర్వాపరాగ్గశుక్కు పూమణమ్ పణ్ణుకై యుమ్, ఉపాయభూతనానపీశ్వరన్మక్కలిలే పార్పుతై అపేక్షిక్కియుమ్, ఇవై ఆఱమ్ అధికారాంజబాకైయాలే, (అ) “నోన్ న్హనోన్యిలేన్” (3) “ కణ్ణింశన్మామెశన్నైయుచితిచేన్” (4) “కులజ్ఞాయివిరణ్ణిలొనిలుమ్ విఱ

నీలేను”(గ) “నల్గొనొష్టమిలేను నలతోరఱమ్ శేయతుమిలేను ” భర్తునిషైయైలై యెష్ట, సత్కర్మర్మాహిత్యతై చౌళువార్;

(అ)[రాష్టోనామ] బగ్ త్రిలే పేర్ పడై కుట్టమ్మిచిపరహింసై యిలే అతిరకడత్తునతోరు పేర్ మాత్రమాయిప్పేకామే, సర్వవిషయ మాక వధికెడనడను పరహింసై యే యూడై యిమాయిదప్పతోరు జన్మ మామ్, మేలుమ్తిరు తవ్వణ్ణతపడి నియామ్యనస్సిక్కే యిరుప్పా నొరు తట్టియనుక్క శేషభూతనాయ్, అవనాలే దూషితమాన ఉదర త్రిలేచిరకాలమ్ వాసమ్పట్టిప్పిలెను తమతికాల తనిల్ అవన్ ఎన్నె కొక్కుడునడత్త అసీతికిల్ నడన్, అతిల్ అవాలుమ్కాలోల్ ప్రకాశ ముడై యనాయిబప్పానొరువనెట్టు నికరమ్ శౌలువార్;

(ఇ) “ పొఱు సేక ఖున్ శొల్ నెజ్లోల్ ” ఎష్టమ్, (ఈ) ఎప్పా వమ్ పలవుమినై యే శేయతు ” ఎష్టమ్ (అ) “మస్ త్రిలోల్ తూయ్ మైయిఎ ” ఎష్టమ్ - నిన్నిత కిర్కభూయసై శొల్లి, మేలుమ్ యోగ్య ఇయిలైయెనాబ్రం; (ఒ) “అరవినట్టె యమ్మానే ” (ఒ) “సమాఖ్యకడల్ వర్ణా” (చ) “మాయనేయెజ్లోమాతపన్ ” ఎష్టమ్ - (ఫ) “శరణ్య ! ” ఎనాబ్రాయ్ కొక్కుడై ఊక్కురగుఱస్పూ రిటై యనుసనిపార్;

(ం) “ఉన్నడియసేనమ్వన్ను ” ఎష్టమ్, (అ) “పుకలొనిణావడి యేన్ ” ఎష్టమ్ - సమిభుటునుసన్ధిపణువార్; (అ) “నాయసేన్ శేయతకున్తమ్ నన్తోమాక వేకొల్లో ” ఎష్టమ్, (అ) “వద్వుల్ తమచిన్త

(ఇ) ఓ-మొ-గ-ఎ-ఔ.

(అ) రా-యు-గఱ-గం.(ః) ఓ-మొ-ఎ-అ-గ.

(ఈ) ఓ-మొ-గ-ఎ-అ-.

(అ) తిరుమూ-30. (ఏ) ఓ-వాయ్-గ-ఒ-గ.

(ఒ) ఓ-మొ-గ-ఎ-.

(అ) ఓ-మొ-గ-ఎ-గ. (ఏ) కరణ-గ-

(అ) ఓ-మొ-గ-ఎ-గ-3.

(అ) ఓ-వాయ్-గ-గం-గం.

(అ) ఓ-చ-ఎ-గ-గ.

(అ) స్తు-ర-ఎ-గ. †(పా)ముఱుకల్ తన తిత.

యుత్స్వ-పసీద” (ఇ) “సర్వాన్ధోషతఃితుష్టుష్టు” ఎష్టుమ్ - పూర్వ
పరాధిత్తుక్కు-శౌమణ్మిషణ్మివార్,

(అ) “శస్త్రుమ్క్రై యాయ్” (ఇ) “ఉన్నదిశేర్సణ్ణ మరుఛ
య్య” ఎష్టు- పా॥ప్యుష్టే ఉపాయభూతనాన సీయే తరవేణమెణ్ణ అపేష్ట్టి
ప్పొరాంసుతేలథికారికిథిరుపుతు.

ఆకై యాలే, ఇనర్కథుమ్ తజ్జథడై యాకిశ్చాన్యత్తైయుమ్ ఆయూ
శ్యుత్తైయుమ్ ఆవిష్కరిత్తు, ఉపాయపూర్తిష్టైయుమ్ తజ్జల్ఫోపా॥ పీ
స్తోయుసున్నిటు, కీఫోప్పున్నవన్నిలుక్కుల్లామ్, అనుతపిత్తు తుమై
కొడ్డు, “ఎగ్గాపార్పుసీదిక్కు సీయేఉపాయమాక వేణుమ్” ఎష్టులపే
త్సీక్కి-తార్కకల్; కార్యనిర్ణయవేశై యాకైయాలుమ్, సర్వుల్న సన్నిధి
యాకై యాలుమ్, ఉచ్చపడేళోలి తీరవిటుక్కుశ్శాతపోతు పూరై య
తూతితే.

నిదానష్టనాన థిష్టిక్కే మున్చ వ్యాధిగ్రస్తున్ తాన్సహస్రిన
అపశ్యజశై చొచ్చిలి అన్నవ్యాధియై, టీర్తతుకొప్పునుపోలే, స్వదోషతై
అవిష్కరిత్తు శౌమణ్ము పణ్ణవేశేయుతే ప్రపన్నోకిక్కుచుపుతు. పుఱ
మ్యు, అన్నవ్యాధిక్కునిమిత్తముమ్, పరిషారముమ్, పరిషారమ్ పణ్ణమ్
థిష్టక్కుమ్, థేషిష్టజముమ్, అపశ్యముమ్, వ్యాధిశమిత్రాల్ భుజిక్కుమ్
భోగముమ్, థేదిత్రిరుక్కుమ్; ఇష్టువన్నాల్ అప్పడియైష్టు; (ఇ) “వేవారా
వేక్కునోయ్” ఎష్టు- పేమవ్యాధిక్కుని మిత్తముమ్ తానాయ్, “మా
లేమణివణ్ణా” (ఇ) గ్రిఅక్కపున్నాన్ పరిషారమ్పణ్ణమ్ మరుత్తువను
మాయ్, (ఇ) “అయికొమ్మున్నామ్” ఎష్టు- థేషిష్టజముమ్తానాయ్,
కొమ్ముల్ కిష్టజ్ఞాలపశ్యమమాయ్, నోయ్ విట్ల్ భుజిక్కుమతువుమ్

(ఇ) శరణగతిగాంచ్య. (అ) తి-వాయ్-గి-స-ఒ. (ఇ) తి-వాయ్-క-గ-ఒ-అ.

(ఇ) తి-వాయ్-త-గ-గ-ఒ. (అ) తి-వాయ్-గ-ఒ-అ.

- (ర) “ఎజ్జక్షముతు” ఎన్నిఇపడియే క్రస్టరానాయితే ఇంద్ర ఇరుపుతు.
 (అ) “సుస్వమ్ - అముతముమ్తానే” ఎన్న - అముతమ్ ఔషధమామ్పటి లంగకిటి అంచితే.

శాఖిగ్రస్త్ ర్థమ్ “మయ్యను” ఎన్న, ఇసుప్పురకళ్లో. వ్యాధిరహిత్ ర్థ
 “అముతమ్” ఎన్నిసుప్పురకళ్లో. ఇంద్రార్థ (ర) “నోయ్కరణుక్కమ్
 మయ్యను” ఎన్న యప్పురకళ్లో; అందుళార్థ (అ) “పోకమకిభ్ర్యచిక్కుమర్యను”
 ఎన్న ప్పురకళ్లో. నోయ్యు తాన్ తాన్ సను మేతస్యై “మయ్యను” ఎషటి
 యాన్, (అ) తేనిలినియపిరానే_అరుమగ్గునావతతియాయ్” ఎన్న క్ర్యాడవతి
 తే. ఇప్పడి ప్రబుమాయుయప్పత్తియు ఔషధమ్ వెన్తరాల్ కిడుక పు
 రిగ్రహిత్ కొర్కెళ్లు వేడ్లుకెయాలే, శుద్ధభావరాయ్ ఉన్నాల్ ల్లాతు శేగ్గా
 తాకె ప్పా జే, ల్లురై నియూపియాతే తిరుమునేనిసు శీస్సువాక్కె
 యైప్పాలు న్నాన్ నేఱుమెత్తు గ్రామణమ్ కొశ్చృంగితార్కరకళ్లో. ఉపచార
 బుద్ధాప్రామ్ర్యమ్ అపచాగజ్ఞై యమ్ త్విచిచ్ఛాన్నారువన్నాకై యాలేయాతే
 అపశ్యసహామధిమెత్తు. (ఉ) *నచ్చుమామర్యనమితే.

“ఇప్పుతేయైమెనీరాటు” ఎన్న - ఆశుకార్యమాన ఔషధమా
 కైయాలే అప్పొతేకులిత్తు ఉపాప్రామ్ర్యమితే; ఆకైయాలే క్ర్యాభ్యినర్త్న
 పాప్రిక్స్యుకారమ్ పసుకితార్కరకళ్లో. పాప్రిక్స్యుకారాన్నాన్ తదితరసర్య్య
 పాయత్యాగ పూర్యమాయాయ్ త్రీంపుతు; అవైనిన్ననిష్టవశ్వకథు
 క్ష్యాండాయుంకు, మ్. అనన్తర్లీల్ అధికిర్కుత్తు అశక్తనానావన్ “మా
 క్షేక్క” . స్తుమ్, అర్థకరతే అప్పొంద్యైయార్కనవన్ “విక్షేక్క”
 ఎన్న మ్; అచ్చెన్నాఅధికరియాతవన్ “అవైయైనక్కిలై” ఎల్లామ్, అవైయటి
 యాతవన్ రుచివాసనై కథు మింగాతవన్నాకై యాలే తాన్ పూర్ణాధికారి

ఎన్నుమిదట్టెకాంగటినానాకితాన్. (2) “సచ-సి మర్గ్ యి వాన్” ఎన్నాచు
ముడ్లు, “(అ స న్యజ్య)” ఎన్నారుముడ్లు; (3) “నీ నీ నీ నీ లేస్” ఎన్నా
ముడ్లు; (4) “మర్మ నీ లాష్ట తి యేవ్” ఎన్నానుముడ్లు; ఆక్షే యాలిష్
ఉపాయమ్ సర్వాధికారమాంచితు.

ఉపాయా సర ముడ యిననుస్టు అవర్త్ ర్ పిడవేణువా నెన్నె
నీల్; భగవద్వ్యాతిరిక్తమాయిసప్పత్తొన్న ఉపాయినూకి మాట్లా
మైయాలే. అవైయోనాలుమ్ ఇసన్కెప ర్ ర్చిక్కెంబిజే;
అవై అశక్యక్రియైయెస్తమిశుతల్, స్వరూపతైయోవ్ స్వమిశుతల్
నే; అవై ఉడైయవర్కోల్ పిడవుమ్, ఇల్లాతపర్కోల్ ఇల్లెయెస్త అఱిపి
క్కెయమాయాచే యిదుప్పతు. అలిల్ ఇసన్కోకల్ తాన్ ఐజశుక్కు-
త్యాజ్యాన్నానీల్ ఎన్నితాన్కళ్ల. మజునకొస్తుమ్, మేల్ శజ్ఞమ్,
పోత్తువుమ్, పుక్కమిపుమ్, పుల్ విక్కుప్పిచ్చెక్కెయమ్, కొడియెదు
క్కెయమ్, మేల్ కట్టుక్కెయమ్, ఆభరణ్లో పూజ్యముమ్, అడు
కుడ్డుక్కెయమ్, అడుకువుమెశుక్కెయమ్, ఇంపాయుల్లామ్ అతి
శయత్రుణ్యాసుడై య పరిశేయతే, “తుచ్ఛమాన రాజభోగమస్సేణ్ణల్
నినై క్కి-అటు; * వానిశవరణాన నమ్మాడేమాచియున్న కుల్చిన్న ఉధయ
విభూతై శ్వర్యర్థాంశైయమ్ భజిక్కు మోతు, * జన్మాసరసహస్రజ్ఞాలే
తపోశానసమాఖ్యకళాలే విశ్వైస్తర్యాంశులమాయివరవేణుమ్; అపుణిక్కు-
నీజ్లో ఏతెనుమ్ శైయతతుణ్ణో” ఎన్న; జొలుకితార్కళ్ల.

వ్యా.—(కణవైకళ్లపిన్ శేషు) ఐ క్షాంగ్యియనమ్ పణ్ణ, అరజూనమ్
విఱస్తు, విహితకిర్మజై అనుష్టత్తు, విరోధిపాపశ్చయమ్ విఱస్తు, శుద్ధధావ
నాయ, జితేస్తియనాయ, విషయజ్ఞనిష్టుమ్ ప్రత్యాహాతమానమన్నైన
అత్మప్రవణమాక్కి, అత్మయోగమ్కు వద్ద, అన్తర్వాసియక్కువుమ్ శేషు

అవనడై య స్వచ్ఛాపాదికై శ్రవణమననజల్లో పట్టి, అర్థన ప్రణామాటి పూర్వకమాన నిర సరభ్యానత్తేషిణ్ణి, ఇష్టదే తిర్మణుక్కిత ల్యాలేష్చైసై పై బుసే అఫ్ఫోగ త్రిల అన్యయిష్టతాంచితేనేవా న్నస్సిల్ శాంబుకింతు; ఇన్న దర్శనసనూనాకారమాన నిర సరస్సులిక్కు - వినయమాన, భగవత్సృహిష్టానత్తుక్కు - కౌరణమాన, ఆత్మాంతనలోకనహేతువాన, జితే నీపియత్వస్తుకు.. మూలమాన, పాపష్టయ హేతువాన, విహితకిర్మా సుస్థానత్తుక్కు - నిన్ని తమాన, అధిజ్ఞానత్తుక్కు - సాధనమానసాంగ్టాంగ్టా యుస్మీ, గుసుకులవాన సాపేత్యమాయుత్యేయిష్టతు. అతుక్కుచియాక నాజల్లో గుసుకులవాస్మీ ప్రణీనపస్సియై, కేళ్ళటురుశలాకాంగోవెనితాంగో కిల్ల.

(కఱైకల్ విన్ శైసు) (కఱైకల్ ఇవర్కల్) సేవి త్తాచార్యుర్కిథియ క్రితపడి. అధిజన విద్యాన్న తజల్ మూర్ఖుమీ అవదాతమాయురప్పురై యిత్తే సేవ్యరాకచ్చాలుకింతు; తిర్యగ్నమానపడియాలే పిఱపియుమీ విపరీతమాయీ, జాసిపీంనరై పశుపార్యియ రెన్నుమ్మడి జ్ఞానముమిణ్ణి కేళ్ల, దురాచారరై *స్నుపశుక్కుశైన్నుమ్మడియాకప్పుమీ పశుసమ రెన్నుమ్మడి యాకప్పుమీ సృత్తహీనజల్శుమాన వర్ణశైయిత్తే నాజల్ అచార్యుర్కశాక ప్రతిష్ఠితప్పునవతు. * బహుశ్రీత రాకై యాలే జ్ఞానవృద్ధరుమాయీ, జ్ఞానవృద్ధరకల్ పలరై సెడుక సేవికైక్కుక్కుమీ, వీతరాగరాకైక్కుక్కుమీ వయోవృద్ధరుమాయీ, జ్ఞానానుమాపమానశీలత్తాలమ్మపథుతు బహ్మా వాదికశామ్మడిత త్వీదర్శికిభుమాయీ, విపరీతమీ శాంబుమీ బాహ్య తుదృష్టికశాకిఱపరటై ప్రమాణశరజశాలేవెణు భగవన్నన పరరాయీ, క్రప్యుల్ల శోరామల్ అనుష్టితు, ఒరు బహ్మానిష్టరాయిరుప్పారై ఆచార్యానువర్తనత్తేచొలుకిం శాస్త్రజీలోన్న ప్రణిపాతాభివాదన పరిప్రశ్ననేనైకిలీ ఒసుమీ కుత్తైయాతపడ అనుష్టితుకొట్టితే అణిపుడైయార్పోరునతు; నాజల్ కఱైక శై అనువరిత్తిమీ; అతుక్కుఱు

ప్రాక, ఉణ్ణమ్ నాభుమిన్ని కే^ట ఉఱక్కుమిన్ని కే^ట * భయానామక వారిట్టు యుడై కొడ్డు అభయజగతరాయ్ * ఇంచై యవర్కలవియన్ తిఱ్తె నాడినవనకర్చితే అనున ర్షియరాక శాస్త్రమీశోబువతు; * ఆహార నిదా భయమైశువజ్ఞిత అనియతజగ్గా యించుక్కమ్ పదా ర్థజ్జై ఆచార్యుర్కశాక నిల్చై^టమ్; ఇతు ఎజ్జుడై య వృగ్నసేవై యించువడి.

(కఱవైళ్ విన్ శైఱు) అఱినుకేటుక్కు తులై యాన కష్టకాలి కళ్ మున్నే ప్రాక అనంతింస విన్నే శైఫ్టాయ్ తు ఇండ్స్ కాలముమ్ తిరి న్దతు. ఎగ్గుడై పున్తర పశుక్కుభుమ్ వసిషుపరాకరాదికళ్ కోటియిలే యాయ్, ఇజ్జల్ ఇచ్చిముబ్బు శిరితు, ఎజ్ రాజువై అనుకరితు, అటైవట్టి కాటు అనంతింస విన్నే తిరినోమ్ శిలర్. “శార్లింథ్ విన్ శైఱు” ఎన్న తే “కఱవైకళ్ విన్ శైఱు” ఎనతు - ఇర్స్టబుధ్యై రక్షితతత్తు, ప్రయోజనబుధ్యై శైమ్ తెనె కాస్క.ఎమతుఁల్ తివతమకళ్ శాంతి రు మఱు తునై రక్షితతియోయ్.

(విన్ శైఱు) ప్రాప్యురుచియుడై యార్ - అతు కై పుకురుమశ్చ శుమ్, పెచవిడాయక్ సీక్ నసై యుశ్చ విడమెజ్మమ్ తట్టి తిరియమో పాతి, రుచిక్కువర్ధకరా యించుప్పార్ విన్నే, (ఱ) “కలశంపూర్ణమాదా యవ్వుతోఇనుజగామహా” ఎన్నిషపడియే - పూర్ణ కలశాదికభుజ్జొడ్డు సమిత్పాణకశాయ్ త్తిరితల్, ప్రాప్యుమ్ కై పుకున్నాల్, (అ) “పృష్ఠ తస్తుధనుమాణిం” ఎన్ను మ్చిడి * తాయ్ నాడుకిస్టేపోల్ విరియల్ నాక్కు బట్టమ్చియాయ్ * వాభుమ్ విల్లుబ్బొడ్డు విన్ తొడక్కన్న అనువ రితు తిరియక్కడవతాయితేయినపువతు; అతుక్కడలాక నాజ్ఞు ఉఱి యమ్ ముఖువుమ్ తడియ్జొడ్డు జ్ఞానప్రధరాకవుమ్ పార్ప్యువస్తువాక శుమ్ నిస్తేతువిన్ శైఱుతు పశుక్కుశై.

(ఱ) రా-చ-అ-అ-ఱ. (అ) రా-అ-గం-గ. † (పా.) కఱవైకళ్

(కఱవైకళ్లపిన్ శేషు) పశుక్కు తై మేయిత్తు పిస్సే తిరిన్నాలమ్ పోయి తజువతుసత్తుక్కు లీరుక్కుమ్మపుణ్ణే తా చ్చిక ఛాకిలమ్ అఖియ తితే; కోపలూర్, సాళగా గ్రమాదికళ్లు, అయ్యాధై, వధురై, కోయిల్ తొడక్కుమానవూర్కళ్లు, గా గ్రమజల్లు, నగరజల్లు, తొడక్కు మాన ఇవన్త్తీలే ఇరా తజీలమ్ అఖియతితేయెన్న; (కానమ్ శేర్ న్ను) ఎన్నితార్కళ్లు. వస్తుభూతర్వ రితల్, సీ అధిమానితల్ శేయ్యమ్ ప్రదేశజల్లీల్ మట్టైకొక్కుతుణ్ణీ ఓరిరా తజీలచియోమ్; ఒరుగోపాలాభి మాన త్రిలేమట్టైకొక్కుతుణ్ణీల్ వారి పిప్పి సెయంక అకపుడు మితే. (కానమ్ శేర్ న్ను) పశుక్కుభుక్కుప్పల్లమ్ సీరుముణ్ణువిడ్డేసి అవ్యాడట్లే సెరుక్కి తపోధ్వమిత్తనే.

(కానమ్) కాడకళిలే. దణ్డకారణ్యమ్, సె మిశారణ్యమ్, బదరి కాశ్రమమ్ తొడక్కుమానవన్త్తీలే నమ్ముడై య అధిమానముణ్ణాయ్ సత్తుక్కుభుమ్ ఒత్తుజీపోరువర్క శేయెన్న; ఒరువిళేపణమిడుతే “వెఱమ్ కానమ్” ఎన్నితార్కళ్లు. ఇవర్కళ్లు నర్కుమ్కాడు * ఎవ్యమ్మితై యుడై వేడర్ కానమితే; అడియిడువార్ కాలిలేఅరువుమ్బున్నావనమాకై యాలే సత్తుక్కుల్ శేరుమిడునే. (శేషు - శేర్ న్ను) (గ) “పరవిచ్చెన్ని నల్లు” (అ) “శేషువణ్ణమిన్ను” ఎన్ను మిడజ్జీల్ శేషుతియోమ్; (ః) “శేర్ మినిరే” (ఔ) “మణిమాడమ్ శేర్ మినల్” ఎగ్గు విడజ్జీల్ శేర్ న్నుమతియోమ్; (ఖ) “పరన్ శేషుశేర్త” ఎఱు - ఉనక్కుమ్ గస్సుమువాయ్ ప్రాప్యముమాయ్నో అవైయిపుపుతు, అవన్త్తల్ శేషు మతియోమ్; శేర్ న్నుమతియోమ్; “శేషు, శేర్ న్ను” ఎన్నెయాలే - అవన్త్తల్ పొరున్ని యిరుక్కే.

* (శా) మేయక్కుపోధ్వమిత్తనే.

(గ) తి-పాయ్-४-१०-అ. (అ) ४-తిరుప-४-అ. (ః) తి-మై-३-४-గ.

(ఔ) తి-మై-८-८-గ.

(ఖ) తి-పాయ్-३-३-అ-

సత్కర్షనువ ర్దనముమ్ పుణ్యక్షేత్ర వాసముమ్ పెన్ట్రిలా
మెన్నిఱ ఇధువుము, సిగ్గు సైశ్వర్యరాకై యాలే గోరండుతె వర్ణఫర్మ
తీలే శిలపు ఎముతలుమ్; కాటీల్ తజుకైధై వాసప్రసథర్మర్తుత
ముతలిట్టు, ఆశ్రమఫర్మమాక్కలామ్; ఆచార్యార్థమాక పుషుక్కటై
మేయ్ త్త కాక్కడుంచిలే తజుకైయమ్ ధర్మమాక చొలానిఅగ్స్తమ్;
తపంపరరాన బుమిభుమ్ అరణ్యవాసమ్పణియునో ధర్మార్జనమ్ పణ
సతు; ఆకై యాలే కర్మయోగ తీలే అడైక్కలా యిరుపుతోరు పుడై
యుణ్ణే అనభ్రమకైన్న; (ఉంచోబ్మ) ఎనితార్కకళ. వర్ణశమధర్మగ్గుల్నద
తుకే కాక్కకర్మమ్, ఆచార్యార్థమాకముమ్, వీతరాగటేపోలే అదృష్టార
మాకముమ్ శేయుతల్ల; కాయుకేశతై ప్రింపిల్ల అత్తాలే బరుపుణ్య
ముణ్ణాకే కాక్క ధర్మబుధ్యశేయుతోముముల్లమ్; ఉదరపోషణపర
రాయ్చెయ్తోముత్తనే. (ఉంచోబ్మ) నయిఱు వశ్వక్కైయే పురు
షాధమ్.

(కానమ్ శేర్నుంచోబ్మ) కాటీల్ పోనాల్ పుథుతియమ్
వేర్పుమ్పోక కుచ్చిత్తుడ్డుటియోమ్. కుచ్చిత్తుడ్డుల్, “ స్తుత్యాభుజ్జీ
త ” ఎనిఉవిధిధై అనున రితార్కకశైనుఅవన్ ధర్మమ్ ఏతిషుమే. (ఉంచోబ్మ)
అరుకియన్వార్కైయలే ఒచుపిడె ఇంఱియోమ్. అపోతు ఆతిధ్యమ్
షాంచినార్కకశైను ధర్మమ్ ఎముతుమ్. (కానమ్ శేర్ను ఉంచోబ్మ) ఒచునవ్
వాసభూమియలే పుక్కుఉంచోల్, అంశుశిలదేవతైకశిరుక్కైయాలే యజ్ఞ
శిష్టాశనమ్ పణ్ణికోశే ఎస్త పిషిక్కుమ్.

(విన్ శేషుంచోబ్మ) పాంజులత్వాది నియములై. (శైషు
ఉంచోబ్మ) ఇనునుణుపేఱ మెన్నిఱ నిర్భిథులై. (ఉంచోబ్మ) పుషుక్కల్
అశైయడాతిసుక్కలుమ్ నాణ్ణు భుజియాశిసుపుత్తిలై. (ఉంచోబ్మ)

ఉచ్చిష్టమ్, అభోజ్యమ్, పర్మయితమ్ తుడక్కమానవన్ భేల్ బరువర
ఖుబ్బు; ఆతు ఎడ్డశుడై యకర్మయోగ తిన్ నిలై యింద్రపడి యెనీ
శాంకళ్.

నామ్ * కాలిపినేన్ పోకిపీలోమో? నామ్ * కాదువాళ్లో
శాతియాకితిలోమో? * వేడ్డాడియిల్లణమ్ పోషెష్టపశి తిరుసు, శోఱు
పెన్తొల్ నిన్నార్ ముకప్ప చిచ్చితుమ్ నినైయాతే, (ఒ) “ఆపి
యమతు శేయ్” ఎణ్ణాలుమ్ కురియాతే, *మన్నిరవితియుల్ పూర్ణసై
కర్మయమ్ విలకిత్తిరియానిన్నమ్; నమక్కేతేనుమ్వోషముడ్లా కా
నిన్తోవెను; (౨) “ఉడ్డశుక్కేచుక్కొలో” ఎన్న నాజ్ఞో శెవిపుత్తె
కుముడినినితమాన వారెయైచ్చొన్నాయాయెను; ఆకిల్ *తేజోవిశే
మో ప్రత్యవాయోనవిన్యాతేయ్యో, జ్ఞానాధికరాన ఉడ్డశుట్ట ఇవైదోమో
వహమాకప్పకుకిఅతో” ఎన్న; కేవలమ్ ఉడ్డరపోషణ పరాయిన
క్షీఱవెజ్జాలై “జ్ఞానముడై యన్న కళ్లో” ఎన్న లామో? ఎణ్ణార్కళ్.

ఇప్పోతు ఇనై ఇలైయాకిలుమ్ జన్మాన్నరఙ్జిలేసత్కుర్మిల్లు
ఇంయ్, ఆత్మాలేపాపత్తయమ్ విఅన్న, మన్నేసైర్మైయుడ్లాయ్, ఇప్పోతు
జ్ఞానమ్ విఅక్కువునూమే; ఉజ్జ్వలోపోలే గోరత్తానుమ్ పుణ్ణైయు
ఇమ్మి క్కే గోవథమ్ పుణ్ణైక్కు ప్రయోజకనాయ్, ఆతు క్రియత్తు
జీవియానిఅట్ట చ్చేయ్తే ఉర్ధుసనేశా నివర్తకనా యింద్రాన్ వాయ్ధ
నణో?; ఉజ్జ్వలోపోలే అరణ్యవాసముష్టాతే సగరవాసమ్ పుణ్ణానిఅట్ట
చ్చేయ్తేయమ్ విదురన్ జ్ఞానాధికనెష్టప్రసిద్ధాయింద్రాన్; యథేష్టాన్న
పరనాయ్ తీరియానిఅట్టచ్చేయ్తే ఆదిభరత్వే ఆధ్యాత్మిక్కు వదేపోవాయి

న్యో; — (కఱైకళిత్యాది)జ్ఞానహీనరాన సంసరించై అనువర్తి
తుసంసరమై పాప్యమాకప్పన్తోభి దేహపోషణై కపరరాయుస్తోమ్;

రుద్దాన్; ఇవర్కశిలామ్ కిడక్ ఉజ్జీబ్ టై ప్రాటియాన శ్రమణియన్నో దర్శనిండి యాయ ఇరానించ్; ఇర్స్టమోగమిండి యాకిలొఫ్ఫీఇతు, మూడు హాతువాస జ్ఞానభ కియ్యూకెల్ కష్టైయ్యైయే; అవైవశర వచర, (ఎ) “షిపంభవతిగిర్వుత్తా” ఎన్నిఇపసియే అవైతన్నడై యేసుటై స్వావిధమ్; బహుమ న్సెట్కశన ఉజ్జైనామ్ ఎలితాక నిస్తు త్రికోషెయున్న; (అఱినొస్టమిలాత్) ఎన్నిశార్కిల్. ఎజ్చై అపుడియే యో నీ నిసై శియుక్కిఇతు, సినిసై శిరుక్కి-ఆ జ్ఞాన తీల్ ప్రసంగితుప్రతి షేఫిక్కుఅఱివున్నిత్తుకాణ్.

(అఱివిట్) (అఱినొస్టిల్) (అఱినొస్టమిల్) ఇర్స్టమోగ త్రియ ద్వాన ఆత్మయాధా ట్యూజిసమిల్; భ కియాకిఇతు జ్ఞానవి శేషమాక్క యాలే అన్ ఆత్మజ్ఞానమడియాః ఉన్నిట్లిలే జ్ఞానమపిల్లను, నీ ఉడ్డై శృంణు బుద్ధిషట్టే, ఉన్నిట్లిలే యుద్ధాన అనపరత భాసనాయాపమాయ వరమ్ భ ట్రోపస్థుజ్ఞసమిల్. ఇక్కె ఇర్డులుక్క పండియాన ప్రక్క) త్రాత్రై విఎకాదించ్ శమిమంద సేటిసమ్మితి త్రోడకిప్రమానవై యుద్ధాయ్ ముముక్షువాకైత్తు యోగ్యమూ యింక్కు-మవన్ నీలమ్ ఓరన్యయమిల్; కర్స్టమోగన్నానుమ్ జీపసరయాధాత్మ్యజ్ఞానపూర్వ్యికుమ్ యుక్కపిరుపుతెన్నిల్; దేహాపిరిట్టుట్టుజ్ఞానముమ్ ఊక్యర్థజ్ఞానముమ్ కర్మగ్యముయిక్కుమ్; ఇన్యుశ్వేయుగ్గశ్శితు. ఇప్పోషు, తనిత్తుఉపాయ మాయ్ నిఱ్మిమ్ జ్ఞానమోగ్గాయమ్ భ కియోగ్గైయుమిలైయెఱ్లుకిఇతు. అఱివిట్ యెన్నిఇతుమ్ ఓరతెనిన్ కార్మమిత్. పేర్ రుక్కుడ లాక్ త్జ్ఞ్ త్ప్రైయాల్ ఎముశిభినై ఇన్నో కశ్చైయెన్నిఇతు. అఱినొస్ట

ఇతితే ఉన్నైనాజ్ఞ్ పన్ రుక్కుక్కు- అన్నమ్ త్తకిర్స్టమోగమ్. (అఱి నొస్టమిలాత్) జ్ఞానముమ్ జ్ఞానవి శేషమానభ కియోగముమిలార్.

మిలాత) జ్ఞాతవ్యజాగ యిరుక్కుమువై యొన్ని లుహటివిల్లియొన్న తనేఁఁ ఉపాదానమ్మివఱుకితార్కశ్ఛ. (ఉఁఁఁమ్మ అతింగు మిలాత) ఆహారముదియుస్థానాలనో భావమ్ పిఱప పా; “ఉండార్కులు, ముట్టిఅఱిన్.”

భావమ్ ఉణ్ణాయ్కుమ్మిః తాకిపులూడుమే, మేర్ ఉణ్ణాకే కుక్కమ్మ యోగ్యతే యుట్టియొన్న; (ఆయ్కుక్కమ్మ) అఱివిలూమె జస్తిసీదమ్. ఎజ్ఞ్ విఱపువు కుణ్ణాయ్కుక్క- కర్మజ్ఞాన భక్తికిభుస్మి వెను కేట్లు- వేణ్ణి యినుప్పత్తి; కీర్తి “ఇంకి” ఏష్టానై యుముడే వేత్తియాయ్ నిస్తాస్తి, యోగ్య తైయుగమైయాల్ కులై నుతెనితార్కశ్ఛ. (ఆయ్కులమ్) రసాం దుర్ఘాత నెనెకు అడియొన్నను; రాష్ట్రసన్ ఎష్టాపోలే, (ఱ) “ష్టైట్లెతలన్” ఎన్నె కుక్కఅడియొన్నను; “కీర్తిమకన్” ఎష్టాపోలే, అఱివిలూసెకుక్క “ఆయ్కులమ్” ఎగ్గితార్కశ్ఛ. (అ) “బ్రత్తామాసిలూసుపుసుత్తిక్కు పాలర్” ఎస్తుక్కడవతితే. నృత్తమానివైయాంక్రమితిరియపిడువిక్క- వ్యాఖ్యాతపడియాయ్ తీఱపుతు జన్మమ్.

యిష్టు దాన తిపస్సుకిభుడై య పరికిరజభుక్క విష్టీతజ్ఞాలే నడన వడయాలే కర్మయోగమితై యెర్రిఱీక్షోళ్లు; ఆత్మరాశియాయ్ ఆత్మత్తుపు నాయ్ ఆత్మస్తుష్టునాయ్ కృతకృత్యనాయిపుక్క మంసుడై య జ్ఞాన యోగమమ్, అనస్యభక్తినుడై య భక్తియుమిత్తి యెనిక్షోళ్లు; ఆక, తిరుప్పదియాలే పేర్నిఖుక్కడియా యిఱపుఁఁరు ప్రశ్న లేశముమిత్తి యొస్తిక్షోళ్లు, ఉగ్గభుక్క ఉఁఁఁతెన్నెన్ను; (ఆయ్కుక్కాత్తాంష్టైన్నెన్నిపిఱి పాఱుముత్తునైపుట్టియుముడై యోమ్) ఎజ్ఞై ఎన్ శోన్నాయే! సాక్షాత్ (ఆయ్కులమ్) ఉపాయాం రజ్జులూమైయాల్ దిష్టమాకాత్కాలు తీలే విఱవర్కశ్ఛ నాజ్ఞోళ్లు. ఇట్లాల్-జన్మను తిభ్యానజ్ఞాలుణ్ణాననికర్మ మ్మ శోలు కిఱతు.

† (పా) ఇరుపడియార్.

(ఱ) తి-మౌ-శా-ర-ఱ.

(అ) పెరి-తి-శ-ర-ఱ.

త్రిపుర్ణులు ప్రాయముల్లో వశిక్తికిటిందోమ్; ఆజ్ఞితసుకృతమితి యొన్నోసు దైని పోకి, అయిత్తుసిద్ధసుకృతమితి యొన్నోమో?; సాధ్యసుకృతమితి యొన్నుఇంటిల్, సిద్ధసుకృతమితి యొన్నిర్మాయో?; ఉన్నాలే పోవింటిపుడుకించ కర్మజీలే యొన్నో మత్తునేయుభీయ, ఇర్షుపోవకినాయి సాక్షాద్ రఘునాన వున్నై ఇల్లయొన్నులామో?

(ఆయక్కులత్తు ఉన్ననై) సీ ఎజ్జో కుహియిలే విచుపునను పిఱక్కుమ్మియొన్నో ఇల్లయ్యామ్. (ఆయక్కులత్తు) నాజ్ఞోనుత్తైనే యేసుమ్ కైకథ్యియచ్చేయేతియమ్, సీ అవ్యాపేలామ్ వస్తుకిటిపినుబు ఎజ్జుఫ్సుక్కు అధికారితీల్ కుత్తైయొట్టో; ఎజ్జుఫ్సుక్కు యుట్టై కుల తీలే సీ వస్తు పిఱకైకథ్యియచ్చేయామ్; ఎజ్జో పేంత్రిమ్మక్కు ఉపాయముమ్ సీయే; అతుక్కిపేయానసుకృతముమ్ సీయేయాక ప్రాంత్రిమ్.

(ఆయక్కులత్తు వున్ననై) ఇతిలే సీకిం ముకక్కునో సీ పిఱద్దతు; *ఇవ్వాయుక్కు ఉపిపుయ్యున్నోణ్ణోన్నింత్రు; (ఒ) “ఉయ్యివివ్వాయుక్కు కుల తీనిల్తోస్తియ నాట్టు శుద్ధరాయుక్కు కొమ్మాస్తో” ఎన్నక్క డవతిత్. సీ సుకృతమూయేసు ఇక్కుల యొడుకైక్కుక్కు ఆణ్ణ పెంత్రిశటిపాపునై యొస్తాణ్ణో. (ఉన్ననై) సూర్యికళ్లో * అనుస్మారగ్గిలాయ త్రోడర్ను కున్నింతేల్ శేయకిఱున్నై, * కఱవైకళ విన్ శేలుకించ కుల తీలే పెంత్రిమ్. * తడజ్జడల్ శేర్న ఉన్ననై * కానమ్మశేర్న కుల తీలే పెంత్రిమ్. (ఎ) “అనశ్వన్” ఎన్నమ్మాచి బట్టింత్రు ఉణ్ణాతేసిఱ్చుమ్ ఉన్నై “ఉణ్ణిందోమ్” ఎన్నిఱ ఎజ్జో కుల తీలే పెంత్రిమ్.

ఆకిల్ పురమాగణై ఇంధక్కు మిత్తనే యొన్నో వెన్న; పుణ్యమిలాతారణోఇంధపుతెను; ఎజ్జో పుణ్యముపుతెను; (ఉన్ననైయిత్తాది) ఎజ్జో కుల తీలే అపతరిత్త వున్నై యే పుణ్యమాక్క అనయ్యాధినరాన

దివ్యజ్ఞానోపవన్నదుకు - * మహాదుక్కిం ఉన్నై - అతివొఱ్మి లాతకుల తీల్ పెట్టిమ్. (ఆయుక్కుత్తు ఉన్నై) * ఇస్తే యోర్తమ్ కులముతలాన ఉన్నై * ఆయుర్ కులముతలాక పెట్టి థోమ్. (ఆయుక్కుల త్తుఉన్నై) * పెగ్గితోన్ కుల తీథ్కుటీల్ ఇక్కులత్తుక్కుణ్ణున వాశిపారాయి. నీ పక్క విషక్కాన కులముమ్ నీ * అంధివిషక్కాన కులముమ్ ఒక్కుమో?.

(పిఱవి) (1) “ జ్ఞాన్మతోన్త్రి ” ఎన్నుమృషి నీ ఆవిక్కుని త యాదవకులమో ఇతు; * (2) “ సన్వ పెట్టిపానాయన్ ” ఎన్నుమిషముణ్ణే ఇతు. (పెఱున్నైపుట్టియమ్) పెఱుకై కుల తుక్క భాగ్యమ్. పుణ్యాంశై ఉన్నాలే తేడలామ్; (3) “ పుణ్యామహి పుణ్యాంశై ” ఎస్తా పున్నై పెఱుకై కుల తుక్క - పుణ్యముమ్ వేఱు మిఁజే. పుణుముణ్ణున పుణ్యాంశై ఉన్నాలే సాంలాచు, ఉన్నై దైవ లతు ఉన్నిల్ విభేసితించుయే. (4) “ కృంణస్తుంసనాతనమ్ ” ఎన్నిఱ సనాతనధర్మమ్ నీయేయితే. ఇత్తే “ పుణ్యియమ్ ” ఎణ్ణాల్ * ఈతను ఎన్మారార్; వేదవిత్తుక్కుల్ శాంతా?; అభ్యాత్మనిస్తుక్కుల్ శాంతా?; కర్మభాగనిష్ఠరుమ్ “అణు” ఎన్నారుక్కు; జ్ఞానభాగనిష్ఠరుమ్ అణు ఎన్నారుక్కు. (పెఱున్నై పుణ్యియమ్) * పత్తైతరుమ్ పుణ్ణియ నేయితే తన్నైయముతరువతు. పిఱకైక్కు హేతువేయితే తరుకై కులమ్ హేతు; * వేణ్ణినపిఱడతుమ్.

నమైపైఖుచియాన పుణ్ణియమ్, (5) “ ఎన్నుమృషి నోన్ త్రాళ్కొల్మా ” ఎన్నిఱ యశోదైయెరు నీయతన్నోచ్చు; (యాముడై యోమ్) అవళ్ పెట్టిఱు ఉడైయణాళ్; నాజ్ఞల్ పిఱను ఉడైయో

(1)తిరుపుల్లాణ్డు-గ.0. (2)తి-మొ-గ-గ-3. (3)

(4) భార-అరణ్య-రా.

(5) పెర-ప-ప-ప-ప-.

మాసిమ్. (గ) “ అషణాభాగ్యమహాభాగ్యంననగోవవజోకసామ్ ” ఎన్ఱడోక్కాక ఫలితతితే. (అ) “ఇరుస్థూరిలింకుటమ్ మాసడర్ ” ఎనిఅపడియే ఉజ్జువుడై య తపంథలమాకపైన్తీకోశాకిటికోల్ నామ్ పిఅన్న పూరిలింకుటక్కు పుణ్యమిపడినికోశాకిటికో కైనాన్ (ఉడి యోమ్) నాజ్ఞ ఒస్తుశేయతు ఆచితోమల్లమ్, ఇన్న నుకృతవ్ సత్తానిబసనమ్.

(ఉడి యోమ్) నాజ్ఞ శేయతతుమల్, స్వీకరితతుమల్; ఇప్పు ఇంధతుక్కచెయ్యమైనై యుమ్ స్వీకరింక్కుమానై యుమ్ ప్రతిబంధకజీతే; పుఅప్పుకై యుమ్ కథ్రీక్కువేణ్ణా; ఉచ్చపకై యుమ్ కథ్రీక్కువేణ్ణా. (యాముడై యోమ్) ఎజ్ఞ సుకృతత్తీల్ పాతకస్వర్ణముమితై, మహాపాతక స్వర్ణముమితై. (పుణ్యయుమ్యాముడై యోమ్) నాటీల్ పుణ్యయజ్ఞ, అనేకజీవుమాయ్, ప్రతిసియతజభుమాయురుక్కమ్; ఎజ్ఞ పుణ్యయుమ్, ఒప్పాయ్, అతు ఏలార్కుమ్ పొతువాయుచుక్కమ్. (3) “యానర్కుమ్పుణ్యయుమ్” ఎన్నక్కడనతితే.

“అతినొన్నమితై” ఎన్నతు, “పుణ్యయుమ్యాముడై యోమ్” ఎన్నతాయ్కొండ్లు వ్యాహాతభావమే పట్టానిష్టికోళియెన్న; బరాక్రయ లిలేండ్లెయుమ్యామెయుమ్ శాలీంక్కోవ్యాహాతియుభుతు; అప్రయోజకజీతే యుకోనాస్టో ఇలెయెన్నించితు; ఎజ్ఞుడై య అభిమతసిద్ధియాతోనాలే; అత్తైయెయోడోయో? (కుత్తోనొష్టుబ్రాత్) ఎజ్ఞుక్క అతినొష్టుమితై యెన్నించోవుత్తునేపోక్కి, ఎజ్ఞ పుణ్యయుభుక్క ఏతేనుమ్యాముడై యోమ్. (కుత్తోనొష్టుబ్రాత్) ఎజ్ఞ అపూర్తి ఆరాయు మృడియాయో ఉమ్మడై య పుంతియుసుపుతు. సర్వనిరసేతున్నానియెన్న కరుతు.

కుండలి నీరుణ్ణా. ఉడ్డునాలుమ్ కముత్తుక్కుటియామ్. అకథీరీ నుడ్డెయ ఇల్లామైళీలుకై ఉన్నడెయ అన్నగ్రహాత్తుక్కు హేతువా ముత్తుసేయిటో; ఎజ్జో తలైయాల్ వరుముణ్ణెళ్లుచొన్నో ముత్తుసేపోట్టో, ఉన్నతలైయాల్ వరుముణ్ణెయెటో మో?

(కుండలు-ఇత్తె) (కుండలు-బట్టెల్) (కుండలు-బిస్టుమిట్లె) ఎజ్జో పుగ్గామ్, సాపేషముమణ్ణా; సాపధియుమణ్ణా; ప్రబలవాపవిరుద్ధముమా కాతు. ఉత్సుకియుల్ చేరునై అపేత్తు తీయస్తుమెన్ను వెడ్డా; సాస్కుముల్లామె యాలే. ఫలభ్రాందుత్తాల్ కుండలు మెన్నువ్వెడ్డాతు; పరమచేతసమ్ముఖ్యా యాలే. ప్రబలకర్మత్తాలే తలైయపుడుమెన్నువ్వెడ్డాతు; సర్వాంకయాకై యాలే. నిరవేత్తనైపుఱ్ఱిఱ్ఱాయ. పూర్ణానైపుఱ్ఱిఱ్ఱాయ. ప్రబలవా శజ్జురై నాన్ పోక్కుటిచే సాన్తతువెఱుమనయో?

(కుండలు-బిస్టుమిట్లాల్) రాజాక్కో నభీపోమోటు మేడుష్టుమ్ బిక్కువిచ్చినొపోవతు. వెసువూర్లో కడలైట్లుకిర్ త్తువాసరనేనై హైనడ్ టీనా పోలే, ఉన్ కుండలు విల్లామైయాకింపాంత్ర్యాన్నాఱునిరప్పుకై కుండల్లు మీత్తైనై. ఎజ్జెటివ్వుమిల్లామెయాకింపాంత్ర్యాన్నాఱునిరప్పుకై కుండల్లు కోప్పట్టాల్మ్ పోరాత్మాన్నసక్కు. ఉన్ కుండలు విల్లామె, ఎజ్జెటిమిల్లా మైమై అపేత్తుత్తుపో విరుప్పతు. కుండలురైయెట్టీయు నీ నిష్టై వాళ నామ్మిచెయ్యడనే. ఒరుమేటుక్కుబరుపుశ్చమ్ సెరణో.

ఆకిల్ ఒస్టుమిలైయెష్టు శోన్నవిడమ్ ఉడ్డుక్కు స్వయంప్రజ్ఞన మిల్లామైయెష్టు; (కోవిద్మా) సీయోతాన్ శాలవడివుడైట్టైయా తుక్కితాయి. ఉనక్కుస్వయంప్రజ్ఞన ముక్కాకిల్, మారికళ నడువే

(శఱవైకళితాయిది) ఇవ్విలుమ్ తగ్గిభుడైయ ఆకిల్ న్నాచై యమ్, అనస్యగతిత్యుట్టియమ్, ఉపాయ తీసుడైయ సై రవేత్యుట్టియమ్ రాన్నార్ కాయ తు.

ఇంద్రామో?.. అవనుడై య అఱయామైముత్కు పునీర్థాశుసీ (ష) “అయ్యామమర్ కశచిపతి” ఎన్న ఉన్నై యత్పొయాకిల్, నీ పణ కట్టిని నేనే పోం ప్రెఱుచుంచియో?.. అవన్ తన్నై యత్పొంలుమ్ పెళ విరింపే, నష్టియత్పొంలుమ్ పెళవిరింపే; అవన్ స్వాత స్విష్టియుమ్ మంగు నమ్ముడై య అపరాధించియుమ్ మంకై త్యాయితే నమక్కు ప్రెఱలావతు.

(కుత్తు నొఱుసుంగాతకోవ్యా) ఇక్కుత్తై యొప్పుమిగ్గామె పరశ్య త్రీంపు, తామినినిల త్రీలే. సామ్యాపన్నక్కుమ్, అపరకటిబమ్ దీటియర్ బుక్కుమ్, అపరకటోడో త్రువర్కశుక్కుమ్, ముక్కొదుక్కుమ్ మెగించి కుత్తై. కుత్తై యొప్పును నుటియాతారోడే పారుని త్రీంపుత్తు. ఉన్నై కుత్తై నిశేషమే? ఎంగ్లో కుత్తైయాల్ ఎజిష్యుక్కు ఇంగ్లో వేసువతు; ఉన్నై యశ్వార్తియల్ ఏతేసుమ్ కుత్తై యొప్పుకిన్నో. కిణ్ణికట్టే మేయ త్రుగోవ్యాధిపేకిమ్ పట్టి, గోవకుల త్రీలే కలనుపరిమాణి కాలిపి నేన్ నుటిణి వేడ నొంగుక్కుమ్ కాట్లి, పట్టినే అణిదు గోవర్ధన త్తైయెమత్తురక్కి, సుపోవుకై యాలే వాస్పుల్యాచికఛాలుమ్, జ్ఞానశక్తాయి కఛాలుమ్ పూర్ణానానవస్తున్నో; ఎగ్గపుక్క జ్ఞానవుత్తిజ్ఞ పుక్కస్తుతింపు, ఉనక్కు జ్ఞానశక్తికట్టే కుత్తైనప్పికో.

(కోవ్యా) (అ) “మామేకమ్” త్వానవ పాశురమణ్ణో. # ఇండ్రుపుమ్ కిఫ్టోలుమ్ కై య లేపిడి త కొణ్ణిక్కయిలుమ్, కంఠుమూర్ఖి యాలే ధూసరితమాన తిష్టక్కుములుమ్, మత్తిము తిరికిఱిపోతు తిరువడి కిటిటే కిడ్పు ఆరవారిక్కిఱ కిఫ్టోకిల్ శత్కాకథుము * కురిరము త్రిన్ కోచాలముమాయినిట్టేఱ ఉపాయవేషప్పే “కోవ్యా” ఎగ్గితారకట్టో.

† (పా) ఎప్పుధార్థకస్తున్నో?

(ఒ) తి-వాయ్-ం-గ-ం.

(ఓ) గొర-ఎ-ఎ.

“పెద్దాళీ! ఉడ్గట్ల పేర్ని రూక్కుడలాక సమీ నై రపేత్యమ్ శోలా కొళ్లి; ‘కుత్తై వాళీరక్కు నిత్తై వాళీర కొడుక్కుక్కుడస్రీల్’ ఎన్న బహుణ్ణా? నిరసేషు రాయిరుప్పార్నస్వత ల్పురితే, సీగ్గాళీన్న తుతొనే కము బుత్తులు, ఉడలాంచురున్నతు; నామ్ అంమ్ ఎన్నపోతు కై విషుకై గుడులాయిఱ్లిఖరుపుతు” ఎన్న; (ఉన్నోడుఱవు, ఉన్న పూర్తికు యిలమ్ బహుమ్ కులై యివోట్లివుతియో? సి ఎజ్జభుక్కు ఉతున్నా; సి ఎజ్జాళ్ల కారి యమ్ శేయ్యేణ్ణావో; కుంట్రి సుడక్కు-ణ్ణాన విడుల్లో స్వత న్నమ్ జీవిక్కు-మో? అతుకొండ్లో, ఆనాల్ అతు ఒనుకుణసిరోడే పోకిఱి తెఱాన్; (ఉతువేల్ - ఒభీక్కు-వోభియాతు) ప్రకారిత్తైచ్చెయ్యియ ప్రకారణక్కు ధృతియుణ్ణా? పుఢిక్కిన త్యాదికిథింగాపవస్తునై శక్కిమాన్ ఎన్నా, ఉన్నాలే పిరిక్కలామో?

(బ్యాక్కువోభియాతు) (గ) “నానునై యిఱ్లియలేన్ సియైనై యిఱ్లియలై” ఎన్నింప్రమాణమ్ కేం తియాయో? . సి ఎజ్జాళ్ల కై యిల్ తున్ మూలిప్రమాణ త్రిల్ ముతల్ వరియల్ ముతలెముతై వెచ్చతల్, ఎజ్జాళ్లకారియమ్ త్రాక్కుట్లుతల్ శేయ్యేణ్ణావో? . ఇంటైయొల్లామ్ అఱి వొన్నమిల్లాత ఉజ్జభుక్కు-మ్ వాటైకిశల్. * ఉతువు శున్నరమెన్నాన్నిలాత నమక్కు తెరియాణ్ణాన్.

కుత్తై వాళీరక్కు-నిత్తై వాళీర కుంట్రీక్కు-వేణుమెనిఇనిరించి మేస్తున్న అతువో (కోవిద్దావుతున్నోడుఱవు) ఎజ్జాళ్ల కుల త్రిల్ పిఱ్లది అశరణ్యశరణ్యానాన పుత్తనోడు, అనస్యశరణారానవ్వుపుక్కు-ణ్ణాన స్వస్యా మిథాపసమఖన నిర్మినమెన్న; అతువో ఒనుకుడనీరోడే పోకిఱితెన్న; (ఉతువేల్నమకిట్టోభీక్కు వోభియాతు) ఉన్నోడు నమక్కు-ణ్ణాన పుత్తై ఆరాయ్యన్న పార్కుల్, సాపాధికమ్మికేట్, నమ్మిరుపర్చడై యవుమ్

(నమక్కు - బధీక్క వౌథీయాతు) ఉన్నడెయ జ్ఞానవాన భుడెయ బధమలకాణ నాజ్ఞల్ శోలుకిఱుతు; ఇడైయలేవ్వన ఉఱవు కాణ్ ఎజభుఱవు. అజీవీగ్గాతార్కు - మఱక్కలామ్ అస్వంజవు; అణి విలాతార్ ఇటీడుకొశ్చుముఱపుకాణ్ ఇస్వంజవు. సి (7)* మైతునన్ సమ్మి; నాజ్ఞ (7) జ్ఞాపామిహార్మక్కల్; ఎజసేబధీక్కుమఖ్చి. ఇతె స్నేన్వతు, సమక్కశిశుపాలన్ స్నేషునస్తు వెన్నానే; ఉన్నడెయ గోవిష్టవ్వతుక్కు - పుట్టిప్పచ్చుస్నేన్నారై యంలే అనన్నె విడాయ్; గోవిష్టాఖీషేకమ్ పడ్డినవస్తు ఉన్ కాలిశేవిముస్సెన్నెన్ కారియము లామ్ ఉన్ తచ్చెయలే ఏట్టిఱుకొట్టు మున్ సడ్డు శైయ్యతితే యో?, అస్వంజవుకాణ్. (3) “తాఘ్న్ నశనజయక్కా-కి” (4) “పాలప్రిరా యత్తేసార్ తశ్చర్మశేయత” ఎన్నక్కడపతిజే. యుద్ధమాక ఒచు నిమిత్తమ్ కూటికొట్టు అనక్కాటరియమ్ శేయతవన్ నర్త తితే విటి లోమో అంతమెన్నానే. (ఇస్తోభీక్కువౌథీయాతు) అజ్ఞ బధీక్కలామ్, ఇగ్గు బధీక్కవొట్టాతుకాణ్. స్వత్తనన్ తాఘ్న్ నవిడత్తిల్ పడ్డిన ఉఱవుహోలేయో పరతన్నరై త్రామినిఱు కైపైకాటై ప్రిష్టితుపడ్డిన శుఱువు.

(కొవిష్టాపుత్తనోడుఱవేల్ - బధీక్కవౌథీయాతు) ఉన్నడెయ నారాయణత్వమిలుఱవు పథ్మగ్గిఱఱు ఉడ్ వారవేణమో?, ఎజభుక్క ఇప్పుఱవు పోరాత్రో. * ఆశ్రిక్కష్ట ఆయనాకై యాలే రష్యరక్త స్వరూపమాయిరుకైక్కయాలే, అతుతాసుమ్ సిత్యమాకై యాలే సర్వశక్తియానవననాలుమ్ పోక్కవొట్టాతు; పాక్కతరాన నమ్మాలుమ్ పోక్కవొట్టాతు; కృతసబ్జైతికశాన విరువరాలుమ్ పోక్కవొట్టాతు. ఇరుట్ తరువాథాలామాన విచ్ఛినత్తాలుమ్ పోక్కవొట్టాతు.

కిబన్నసుమీ ఉన్నోడే. (గ) “శుభుడై యావెషు తనహిల్” ఎఱ్లుగోని ప్రాథమికమైవస్తుకై యంలే శేష కేమిభావముమ్ముఉన్నోడే. (అ) *శుభుడై అన్న శైయ్యమెమ్మాళ్ళరాస్తై యంలే నియస్తు) నియమ్మాళ్ళముమ్ము ఉన్నోడే. (ః) “తమ్మునై యానన్నే” (ఔ) “ఆనాయన్ తాయన్నే” ఎన్నకార్యకౌరాబనముమ్ము ఉన్నోడే. (ఖ) “ఎన్నుయుర్కొణ్ణిరాన్” ఎఱ్లు - నీ ఉమురాయ్, సివిల్ నరోతు ఎన్నుయుర్ ఆర్థిమూర్కాతు నాజ్ఞ్ తుచ్ఛిసుచు కి యస్తై యూలే, ధార్యధారికబ్రథముమ్ము ఉన్నోడే. (ఎ) “ఎంతుచైఱు మియుత్తి త్రిక్షమ్” ఎఱ్లు వార్పువ్యాపకబ్రథము ముండున్నోడే. ఇప్పటి ఉన్నోడే యుద్దాన బ్రథత్తుకై ఎంతెయ్యో.

(కోవిద్యా - ఒభ్రిక్కువ్వాంధిమాతు) నీ గోవర్ధన ముపుత్తపాతే వేణూరుననోవెత్తు రజ్జీక్కు, నాన్ బస్తపాయ్ ప్రిఅసేన్ ఉగ్గథ్థు; వేణూరునై యాతే కొట్టుల్లోశైకువార్తాలమోఫుముక్కో? (ఒభ్రిక్కువ్వాంధిమాతు) ఉన్నాల్ విషవ్యాప్తు, ఎజ్జాల్ విషవ్యాప్తు: ఉన్నడై యిఖుల్లోశాల్ విషవ్యాప్తు; ఎగ్గల్ బస్తక్కుశాల్ విషవిక్కుక్కుడ వోమెన్ను వ్యాప్తు, ఉరాకిసజ్జేత్తిత్తాలుమ్ విషవిక్కువ్యాప్తు. ఆ నీ తుంఱుచెచునిఁక్కువిష త్రిలుమ్ పోయ్ త్రిత్తె; నాస్తో (ఁ) “పుట్టునమ్ చేశాతే” (ః) “క్రూకమేచేల్” ఎఱ్లు విడుత్తిల్ మఱనత్తిత్తె, (అ) “ఉన ముడై యన శైయ్యమైక్కాయ్” ఎఱ్లు విడుత్తిల్ పోయ్ త్రిత్తె. (అ) “సస్వన్ మత్తుల్ శైక్కువిడువ్వామ్” (అ) “ఇప్పుర్యారొన్ పుణ్ణుక్కుచ్ఛే” ఎఱ్లు తిర్క అనవ్వుమ్ శోన్నవిడుత్తిల్ ఒభ్రిన్నత్తిత్తె. అష్టివ్యాప్తిమాతు పెజ్జుకు కుశుకై వ్యాప్తుల్లాత ఉజువు. ఉన్ దయాపూర్వు దయసీయత్తా సుశ్రుతుల్లు.

(అ) తి-షై-ఎ-గం-ఎ. (అ) ఉరువు-గి-ఎ. (ః) పెరి-తి-గ-ఎ-3.

(ఔ) ఇ-వాక్కు-3-ఎ-3. (ఔ) ఇ-వాక్కు-ఎ-గ-గ. (ఎ) పెరి-తి-ఎ-3-గం.

(ఁ) పెరు-తి-ఎ-2. (ః) తి-వాయ్-ఎ-ఎ-ఎ. (అ) తి-షై-గం-ఎ-గ.

(అ) తి-షై-గం-ఎ-గ. (అ) పెరి-తి-3-ఎ-3.

శూర్తియుచ్ఛనవునుక్క అస్థానసీద్ధితోలవాడ్దాతే.

“ఉపుడినమ్మాడే ఉపుకోణసుకోళో! ఉడ్డటైగోవికె కథకుమీనమోవినరావుచే శోలీన్తథు ఇవోతలో; సమౌతిషయలే వర్షుతీలే తొట్టువైత్తు, మేలుమ్ అతించేనడనువైత్తు, కార్యకాలమాసవాత్తేవాలుక్కుత్తు, ‘కోవిద్వా’ ఎన్నానిట్టికోళో! ఎన్నాడోట్టుక్క” ఎణ్ణన్. నాజ్ఞలో శిఖుతతపై పూఅఱ్చుమడనెయిష్టుంను; శోలుక్కుక్క పొతుళీలుకోళో, పొఱుకిట్టుమెన్నాన్; (అఱీయాతపీట్టుకోమ్) ఎగ్గితార్కాలో.

ఇంకెయోల్మ పొఱుక్కుక్క హేతుగ్గ శీర్పుకిఱపడి; ముత్తిలే అజ్ఞర్ శయ్యతతు పొఱుక్కువేఱమ్; బార్ శియ్యతతు పొఱుక్కువేఱమ్; స్నేహితో శయ్యతతు పొఱుక్కువేఱమ్; అసధానత్తాలే శోలువతఱ్సిల్లామ్; బాధ్యతాలే శోలువతఱ్సిల్లామ్; గ్రేవల్ లేసన్ వియటియాలే శోలుసతఱ్సిల్లామ్. ఎజ్ఞాలే అఱివుకెట్టమ్; పిఱవియాలే అఱివుకెట్టమ్; ఉన్నాలే అఱివుకెట్టమ్. * యూతుమొట్టాతి యాతపిట్టుకోళే నాగోళో. * అఱినాష్టమిల్లాత అయ్యక్కుల్లోలే విఱిట్టుయాలే అఱివుకెట్టమ్. (ర) “అభికిట్టన్ మంచియరక్కుత్తతు” ఎగ్గిపడియే ఉన్నాక్కుడ్లు వాలికంగామ్; (అ) “అఱినమ్మిన్ సముద్రానుపమాక్క యాండ్రుతుల్లు పిస్ట్రుపోలీయగ్గ సరక్కుడ్లతోవెన్ను; (3) “పాసపిన్ వాఱిదేన్” ఎగ్గియా, లేపడుక్కుడతు; ఆనాలుమయ్యాపాసవాట్టో ఫుమ్; సీలో సమేచ్చాఱువేండ్లో తీకోళో, ఉడ్డటో శిఱుపై తీరుమఘిజేయెన్ను; (అఱీయాతపీట్టి) అఱీయామొమాలుమ్ బాధ్యతాలుమ్ పేపల్లుమ్, ఉన్నాచ్చేయిపేరాంయాత్తమేయాకిలుమ్, సర్జనాయ్ సర్వస్మర్పరనాయ్ పేముపరవశనాన నీ శిఱియరణ్ణయించేఱమ్.

సముద్రానుపమాక్క యాండ్రుతుల్లు పిస్ట్రుపోలీయగ్గ సరక్కుడతోవెన్ను; (3) “పాసపిన్ వాఱిదేన్” ఎగ్గియా, లేపడుక్కుడతు; ఆనాలుమయ్యాపాసవాట్టో ఫుమ్; సీలో సమేచ్చాఱువేండ్లో తీకోళో, ఉడ్డటో శిఱుపై తీరుమఘిజేయెన్ను; (అఱీయాతపీట్టి) అఱీయామొమాలుమ్ బాధ్యతాలుమ్ పేపల్లుమ్, ఉన్నాచ్చేయిపేరాంయాత్తమేయాకిలుమ్, సర్జనాయ్ సర్వస్మర్పరనాయ్ పేముపరవశనాన నీ శిఱియరణ్ణయించేఱమ్.

శాయిప్పాడియాయన్ ” ఎన్న-ఇడ్డి య్యారై మణికోడపుస్తామతు-పెళ్ళారై షమ తి కై క్క-డు క్క-చొ ఫలాపేటుమో? . “పి లైర్ శాలీన్ ఱూమ్ పేళ్లై యన్ శాలీన్ ఱూమ్ ప తక్కశాలీన్ ఱూమ్ పస్స పేళ్లునో?” ఎండ్ర ప్రసిద్ధ షమ్మో.

(అన్నిగార్) పేమాన్కరై క్కు-న్నర్ ఱ్లైఫ్ఫు-కై యావతు-బుపడు కై క్కుయియర్లు, “క్కె తాక్కి-న్నర్ ఱూ, కాల్-తాక్కి-న్నర్ ఱూ” ఎసయితే. (ఉండ్రనెట్) గోవిష్ణాభిపేకమ్మణియుక్కి-అష్టైన్ అనవధానాపికటుమ్ అశ్వమ్మనిపై కై క్కు నిమి తక్కాయియుక్కి-అష్టైన్ అన్. (ఒ) “ఇట్లై యార్- విట్లై యూ-టు కాతల్ వెళ్లమిపై వి ట్లై” ఎన్న-తానేయితే అనన్నర్ ఱుక్క అపి. “ఉండ్రనెట్ పిఱవి పె ఱు న సె” ఎన్నపోం లస్టు ఇంద్ర ఉండ్రనెట్ అవ్విడ తిల్ పెప్పన్నయ్యడే యడన్, తాఖనిష్ట సీరై సమా దిక్కు-స్వా విడ శ్రీ మేపెళ్లైకై కున్నర్ ఱుమితే.

(శిఱుపేర్) గోవిష్ణాభిపేకమ్ పణైనపిన్చు, ముతల్ తిరునామమ్ శీలుకై కున్నర్ ఱుమితే. ముడెశూడినపనె తి ట్లైయల్ పేక్కొలుకై క్కు- మేఱుడపుణ్ణుకున్నర్ ఱుమ్. ఇప్పోతు “శిఱుపేర్” ఎన్న నిన్నిక్కి-అతు “నారాయణాన్” ఎన్నారై. తిఱ్పుకు అనిధారణానాయియుక్కి-అనన్ నాథారణానెష్ట శీలుకై కున్నర్ ఱుమితే. ఉండ్రినాల్ శీలుయుట్లై పుడుకై క్క తిల్ యిల్లై లలామో? . అ న్హింపురవాశలీలేపడుకాడకిడప్పారై నాటు క్కుక్క-డవనెన్నిఱుతు ప్రణయియలనెనెయితే. ఇనన్ ఉభయవిభూతి క్కు-ముడెకవిత్తు శ్రీనై క్కుం తిలే యిచుక్కు-మనసెన్న శిఱుపేర్ జూన్ ముణ్ణాయియక్క-చెయ్ లేయితే, ఇస్క్ ప్రైన్ వన్, “పశుక్కుట్లై మేయ్ త్రాన్” ఎష్టు ముడెశూటిన్ ఱూ. ఉభయవిభూతిక్కు-ముడెశూడినతుక్కు అవ్వుకే బరువుక్కుర్చుమితేతు. “నారాయణాన్” ఎన్నిఱే నారా

యావరల్పురజ్గాన ప్రమాణభుక్కు— చౌఫిలలామ్; గోవిద్ధాన శ్రమాన నెఱ్చుడై యూక్కు— చౌఫిలకై కున్నరామ్.

(శిఖి పేర్) సహాన్ కృత్రమశ్ ద్వానశాత్మరజ్గశ్ తొడక్కమాన పెచుమేచ్ కశైరామ్ * అవన్ పెయరెట్ బ్రథుతైయమ్ క్ష్మివాతేశిఖికి నీర్మి; అతుతాన్ * మూర్జుముతుడై యచేరైక్ష్మివాతే శిఖికినీర్మి. ముఖుకిమూకైక్రమతైపార్కు యోగ్యమూనావేర్. తీట్లతోడే క్రుటైయరాయ్ తీరివార్కురామ్ యోగ్యమానవేరైక్ష్మివాతేక్ష్మిప్రసాద్యత్తు. వాచ్యనేశిఖికనిష్టనిఱిఱిమ్ పెన్నర్తాల్ వాచకముమ్లాప్పడయే యితే.

(శిఖి పేర్) (८) “అప్పాత్రమహమ న్నిమ్” ఎన్నార్ కలిగైన వరక్ష్ల; తెర్చిన్నడై యవినర్కభుక్కు— చిఖితుతోనీర్మిపుతే; ఇతు. మూలనామముమాయ్ అలిగుహ్యముమాయ్ చెప్పియిలేశాలపేణ్ణు మృషయితే యిసుప్పతు. పిఱన్న పన్నిరణిమ్ కథినవాతే పెరిట్లతూలాట్లినితితే, (९) “మన్మనారణాన నమ్మిపిఱన్నమ్” ఎష్టమ్ (३) “నారాయణావర్ధీల్ తాలేలాం” ఎష్టమ్. అప్పోతు * శైయ్ తలిసిల నిఱత్తుచిఖియిష్టైయాకై యాలేశాలలామ్; ఇప్పోతు పెరుగ్గాపునితే.

(అత్తైతనవుమ్) అతుతస్సై ఒచుకాల్ శాల్లివిడాతే పలకాల్ శీస్నపడి. “నారాయణానే” ఎష్టమ్, “నార్తిరత్తుమ్మాయ్ ముడి నారాయణాన్” ఎష్టమ్ “నారాయణాన మూర్తి” ఎష్టముపలకాలమ్శీన్నార్ కళితే. (అత్తైతనవుమ్) మూలనామతైచౌపిలిపువాపేచునికై, మూలకైక్రమగైలేతటచౌపువన్నరైయమ్ “పాప్తియన్నభుడైపుఱునాపన్” ఎష్టార్ కళితే.

(డివ్సెన్ - అక్రోతనపుమ్) ఎజ్జిల్ నాజ్లీ ప్రణయత్వత్తాలే “పేమ్ ప్పెస్టే!” “షెమ్మెమో! శెకుడో!” “నాణాతాయ్!” “పస్టే యున్ వాయచితుమ్” ఎన్నతొడస్టి చెయ్యతవన్తర్లే యుమ్ పొత్తె కొళ్ళ నినైత్తార్కక్షో; (ర) “సర్వాన్ శేషతంితమస్స” ఎన్న వేఱమితే. త్రివిధిక రణభాల్టాన్ త్రివిధాపచారత్తుక్కుముపలభ్యామ్. * పుకుతరువానిన్న వన్త్రీల్ బుద్ధిపూర్వత్తుక్కుత్తుమై కొళ్ళుకితార్కక్షో. భగవద్భాగవత విషయజ్ఞిల్ ఉపచారబుధ్యాపణమ్ అపచారజ్ఞశుక్కు త్తుమైకొడ్డు విడువేఱమ్. సులభసై “పర్వ” ఎన్నిఱతుతాన్ అపచారమాకియ నశై యితే. కులీన్ తస్సిరై వినియోగమ్కొస్తుమననుక్కు కాట్యు చిన్నతస్సీక్షపకై యితే. కృష్ణసుడై య ఆంతర్లుక్కు ఈశ్వరత్వత్తాల్ వర్ష అభుల్ పుకై యితే. “పేర్న ఖుక్కు - ప్రయోజనమానతు పుఅ మ్మేకిషక్కు - అప్రయోజకజ్ఞశై కిస్కిడస్సు ఆరాయ్కియతేన్” ఎన్న (శిష్య యుథాతే) ఎన్నితార్కక్షో. శేష్మ వుష్టియెల్లామ్ శేయతు “శిథియుగ శాతే” ఎన్న నమైయు మాకాణితాన్; ఇత్తల్లెంట్టుఆరాయిల్ శిథిం ఇంముచ్చియాయితేయుపుతు. పూర్వమైత్తుమ్ * నతుమామిక్కు ఇంక్కుల్లావే, నప్పెనై పీరాటియై మున్నిట్లాన్ కళ్ళకై యాలే.

శ్రీవిశ్వభూపమ్కడ్డ అందన్, శీ ఎన్నో దేమేల్ విభుసుకలశిస్ పడియాలే ఉన్న వైభవమొన్న మతీనిలేన్, అనవథానత్తాలుమ్ ప్రణయత్తాత్తాలుమ్ * విషారశయ్యాసన భోజనజ్ఞిల్ వస్తున అసత్కారజ్ఞశై పొఱు తరుళై వేఱమెన్నెపొత్తె కొడ్డాన్; సౌలభ్యితిలే పరిమాణిన తప్పుక్క శై కురత్వమ్కడ్డవాతే పొత్తె కొడ్డాన్ అనన్; సౌలభ్యిత్తుక్కడ్డు పరతు బుద్ధిక్కు - త్తుమైకొళ్ళుకితార్కక్షో ఇనర్కక్షో. భక్తియిల్ తలైయానిఱ్మా - పుమామ్; అవ్యాసై పుంతర్థపుమామ్; కిట్టినాల్ శోలువతిత వాయిణ్ణు.

సమ్మిలే పేతామృషియాన సమ్మిధ్వని నమోగ్రడె యుద్ధానాలమ్, కున్ఱత్రపైపొఱుక్కానేఇమెన్నాలుమ్, ఘలభోక్కాక్కల్ సీజిశానపిన్నిఉజ్జల్ తల్లియిలేయమ్ ఒనుడూక్కాన్నావో?; “ఇన్నకళ్ ఇన్నతుశేయ్తార్కళ్”; అవన్ ఇన్నతు “శేయ్తాన్” ఎన్ననాట్టార్కుచ్చిలిలావత్తొరుఅలమ్మినమ్వేడ్హావోవెన్న; (ఇత్తైవా) సీ తరువోమెన్నవష్టివిలక్కుకైక్కుఉరియామ్హ్వా?.. (ఇత్తైవా) ఉన్నస్వరూప్లైఉంచాయ్. ఎజ్జల్తల్లియిలేకిడప్పునాజ్జల్ ప్రతిప్రస్తామెయాలే అభ్యిత్తుకొక్కుణ్ణుశేషత్వమోబ్బాలస్తే, ఉన్నతల్లియిలే కిడకైక్కుయాలే ఎజ్జశాల్ అభ్యిక్కువొణ్ణుతోశేషిత్వమ్. అభైప్పార్కత్తు ఎజ్జపుడైయ కారియ్లైచ్చెయ్యాయ్. అతల్లియిలే కుత్తైయిస్తియిలే యొఫ్ఫియవమైయితే వేర్ఱిరుక్కుమ్; అద్వేషమేయితే ఇత్తైక్కు వేడ్ఱువతు; వేర్ఱిర్థిన్కనత్తుక్కు కీఫ్ విశైనత్తేలామ్ అద్వేషమాత్రమా యినుక్కుమితే. (ఇత్తైవా)*వానోరిత్తైయైనినైత్తుఅ ఆయ్కులామాయ్వస్తుతోస్తిన సమ్మితైయే.

(కోవిన్నా - ఇత్తైవా - ఒభ్యిక్కువోభ్యియాతు - పుత్తైరాయ్)

ఉన్నైస్వార్త్తాలుమ్ కైవిడవిరకిట్టే, ఎజ్జశైప్పార్త్తాలుమ్ కైవిడవిరకిల్ల. (సీ) రక్షికైక్కుక్కు సీజ్జల్ పడ్డిన సాధనానుష్ఠాన మెన్నెష్టుకేట్టాల్, దేవరీకెల్లియిలే వర్షికైతుక్కు కుత్తైశొలప్పోమో ఎన్నితార్కళ్ అభిర్పడైయార్; అఱిన్నాష్టములాతఎజ్జపుక్కువిషయపానమాత్రమేయన్నికై, కుడల్తుడక్కుణ్ణానాల్ రక్షిక్కుచ్చిలిలేఇమో?.

(ఇత్తైవా-శీతియుషాణే) శీతినాల్ వరుషునరుషున్నత్తో?; ఆకైయాల్ (సీతారాయ్) అతల్లియిల్ కుత్తైయిస్తియిలే యొఫ్ఫియవమైయితే. వేర్ఱిరుక్కుఅద్వేషమేయితే. వేర్ఱిరుక్కువేర్ఱిర్థిన్కనత్తుక్కుకీఫ్ విశైనత్తేలామ్ అద్వేషమాత్రమాయిరుక్కుమితే. (ఇత్తైవా) *వానోరిత్తైయైనినైత్తుఅ, *ఆయ్కులమాయ్, వస్తుతోస్తిననప్పుడై.

(కుతై ఎన్నమిల్లాత కోవిద్దా - ఇత్తైవా - పత్తైతారాయ్) (గ)
 “గుణతుష్టతయాతవరజ్జపతే భృశనిమ్మిమిమ్మజ్జనమున్న మయి | యదు
 పేత్యమపేత్తి తురస్యహితత్తురిపూరణ మిశితురీక్షరతా” ఎన్నక్కె
 డవతితే. (అ) “గోపేత్యాంమమతవోచితమిశ్యరస్య-” ఉన్నడైయ
 శేషిత్వమ్ నితై నిఱ్చుపేణమాకిల్ శైయుక్తాయ్, శీతానైక్కుమ్
 పోతువితు. (ః) “పేష్యస్యతుమితవ్యంమే” ఎన్నక్కెడవతితే. (ఇ)
 “శయ్యతకున్ఱమ్ నన్ఱమాకవేకొళ్ ఖాలనాతనే.”

(పత్తైతారాయ్) సాధుపరితాగింమ్ ప్రణ్ణకేక్కనో ఇజ్జువన్న
 పిఱ్ఱునుచిన్నఱు. “పత్తైతారాయ్” ఎణ్ణవాతే గోపీజన తినుడైయమి
 కుతై కుతై ఆరాయ్ వాయ్ నీయునో? . “ఇవన్కొళ్ శోలుకిఱవన్నరై ఆరా
 య్యున్ కొడు:” ఎణ్ణను అరుకినుక్కాఱవస్తే. (సీతారాయ్) అవళ్ తరువతు
 తన్వాళ్, నీతరుమ్తైతారాయ్. ఉపాయనిష్టేయునో అవళ్ తరువతు,
 మేలుక్కుతుండ్న పడసేయునో. (ఖ) “అస్తుతే” ఎణ్ణుఅవళ్ అతు శైయుతాల్,
 (ఘ) “అహమ్_మోత్యయమ్యామి” ఎన్నక్కెడవని పేశాతిరుక్కాఱతేన్?
 సులభనాన సీతారాయ్. స్వామియాన సీతారాయ్. సర్వోపాయ సాధా
 రణమాన రుచిష్టుడపాయ తీల్ శేలవెమ్మతాతే, చైతన్యకార్యమాన
 స్వీకారస్తయమ్ ఉపాయ తీల్ శేలవిధాతే ఎజ్జాల్ సాధ్యమన్ని కే
 సిద్ధస్వరూపనాన ఉన్నై యేపార్త్తుక్కారియమ్ శైయుతరుశవేణమ్.

(క అవై క దితాయ్ ది) “ఎజ్జాప్పార్కిలమ్ సీకార్యమ్
 శయ్య వేణమ్; ఉన్నైప్పార్కిలమ్ సీకార్యమ్ శైయ్య వేణమ్;
 ఎజ్జాయుమ్ ఉన్నైయుమ్ పార్కిలమ్ కార్యమ్ శైయ్య
 వేణమ్; ఉన్నైప్పారాతే ఎజ్జాప్పార్కిలాకిల్ ఇమ్కిల్మోమ్,

(గ) ర-ప్ర-క్కత్తర-గంప.

(అ)

(ః)

(అ) ఉ-చ-చ-గంగ.

(ఖ)

(ఇ) గో-గౌ-ఏ.

ఎజరై స్వరాతేఁసై ప్రార్తాయాకిల్ పెఱుకిణోమ్. ఆనపిన్చి ఎజరై శుడై యరతుణమ్ ఉన్నా లేవిడలామో? ఎజభుక్కు వుత్తజ్ఞాన జన్మజీ ఛాల్ ననెయిలైయెనోమ్, నీననెక్కడియెణోమ్, పూర్ణనెనోమ్, సులభానెణోమ్, ఉన్నోదువెజ్జభుక్కు కుక్కలైయాత సమ్మధనుడ్జెనోమ్, ఎజల్ తప్పుక్కు అనుతపితోమ్, పొత్తెకొణ్ణోమ్, ఎజభుక్కు ఇనిచెచ్చయ్యవేణ్ణు మంశమిల్లె, ఇనిఉఁసై యుధవామల్ కారియమ్ ఇయ్యప్పారాయ్. (గ) “తదహ న్వదృతే” ఇత్యాది. ఎగబుక్కుపురితాంజీ త్వేనపిహితజ్ఞాల్ అన్వయమిలైయాయ్ త్తు, స్వికార్యాత్మేన విహితోపాయ మానసి స్వికారనిరవేతుమాక కైకైప్పుకాన్నిటాయ్; ఉనక్కుజ్ఞానశక్తి యిలుమ్ కుత్తెవన్నర్థిరున్నతు; పార్చిప్తియిలుమ్ కుత్తెవన్నర్థిరున్నతు; ఎజరుక్కు అజ్ఞానాదికిల్ పూర్ణమాయిరున్నతు; కున్నర్జీశైప్పార్తు చీఱ వొణ్ణాతపడి సమస్త విరోధజ్ఞాయమ్ పోక్కుకేసెన్నవనా యిరున్నాయ్ శి; ఆనపిన్చి ““ప్రాప్యలాభనిమిత్తమాక శోకియాతే కొల్లేపున్నిఎజరు శపేక్షితష్టైచెచ్చయ్యలాకాతో”” ఎనుతజఛాకిఖన్యుతైయమ్ అయోగ్యతైయమ్ ఆవిష్కరిత్తు, ఉపాయమూర్తియమ్ తజ్ఞల్ పార్చిప్తియమ్ మున్నిటు, పార్చిమాచికమాకప్పుకున్నతప్పుక్కశుక్కుపొత్తెకొణ్ణు, ఎజల్ పార్చిప్పసిద్ధిక్కు నీయేఉపాయమాకవేణుమెళ్ల కృష్ణనై అపేక్షిక్కితార్కశ్చ.

అవ;— ఇరుపత్తున్నబి తామాచిటు. “నారాయణసేనమక్కేపత్తైతరువాన్” ఎన్న సభ్యిహేణ మతల్ శోన్నపార్ప్యపార్పకిజిరణ్ణియమ్ ఇన్ ఇరణ్ణిపాటూలుమ్ వినరికితార్కశాయ్, ఫలిన్నయకిఏ ప్రాపకతైనిర్ణయితుస్వికరితార్కశ్చకీథిత్యాచ్ఛిల్; అతిల్ “పత్తె” ఎన్నశోన్నపాప్యతైనిష్టిత్తు ప్రార్థికితార్కశ్చ - ఇప్పటిల్. “పత్తె” ఎన్ ప్రాప్యతై

ముఖ్యమంచంలో, “తరువాన్” ఎన్నకొడ్డు సాధనస్వరూపట్టే అన స్తరమ్ శాలిన్నర్తుప్రాప్తయిచియడియాక ప్రాపకాలస్వేషణమ్ పుణ్ణ వేద్దుకై యాతే.

ఇవ్విడ తీల్, ప్రాప్తసిద్ధియల్ ప్రాపకస్వీకార సాపేశ్వరుట్టే ఉట్టాకై యాలే, ఉపాయస్వీకారముఖ్యమ్ ఫలప్రార్థనమ్ పణ్ణకిఱితు ఇజ్జు. “నమక్కే” ఎన్నిఇ అధికారిస్వరూపమ్ ఇరుణుపాటిలుమ్ విశదమాకి అతు. అనస్వర్భాగత్యముమ్ అనస్వర్భాయత్యమున్ అనస్వర్భాత్యముమ్ స్వరూపమితే. “శైల్యచించుమార్కాళ్ల” “వైయతువాంగ్రేహీర్కాళ్ల నామమ్” “నాజ్ఞీ నమాఖ్యాతుక్క” “నాజ్ఞశుమ్ మార్కమీ సీరాడ” “ఎమెసీరాటు” “యామ్వాట్మమ్” “యామ్వెఱుశమ్మానమ్” “పుణ్ణయమ్యాముడై యోమ్” — “నాజ్ఞశేస్తు, ఎజ్జశుడై య” ఎన్నతాయి పాటుతోఱుమ్ తజ్జారై ఉట్టతుకాళ్లట్టిన్నర్తుస్వరూపట్టీలుమ్ ఉపాయ త్రీలుమ్ ఫలత్రీలుమ్ తాడ్జార్మికుమ్మియుపై వెళియడానిన్నకొడ్డు, “నమక్కే” ఎన్నపద్ధతే వినరితపణియితే;

“తూయోమాయ్ నన్నామ్” ఎన్నమ్, “తూయోమాయ్ నన్నామ్” ఎన్నమ్ ఇరుణు శుద్ధియడైతేక్ష్ణశాలిన్నర్తు; అతిల్సిద్ధపాయ పరిగ్రహమ్ పణ్ణినవర్కశుక్క సాధ్యపాయ తీల్ రుచివాసనైయాతల్, స్వీకార తీల్ ఉపాయబుద్ధియాతల్, స్వర్చిక్తిల్ శవస్పాపి పోలేయమ్ నీచస్పర్శమెఖ్యాలేయమ్ ఇరుపుతోనితే. అంతే ఇరుణుశుద్ధియమ్లైయమ్ నుమిడమ్ క్ష్మప్పాటిలే వెళియింగ్రాకళ్ల. సాధ్యమిలుమ్ వద్దాల్ ప్రయోజనాస్తర సభమ్ నడప్పుతల్, అకవాయిలే భోక్కు తద్దుబుద్ధి నడప్పుతల్ శైయ్తాల్ విషభోఽనమోఖేయమ్ ఉచిభులు శనమోఖేయమ్ నరవల్లరు అశుద్ధిపుణ్ణితే; అద్ద ఎచ్చిలఱుత్తు భోగ్ శుద్ధిపణ్ణకితార్కళ్ల - ఇప్పాంగీల్. (ఱ) “ఆ శన్తర్ ర మాశన్తర్ ధిష్ట

ఱార్” ఎనిటు.. ఇరణ్ణవోసము మర్ఱవర్కశైయిఁజే. (గ) “సర్వ ధర్మంశు-సర్వకామాంశు” (అ) “తొముమిన్ తూయమన తురాయ్.”

ఉపాయపరిగ్రహ తినుడై య అన సర తిలే రుచికార్యమాయ్ వరువతొరుపేన్ నీల్ త్వరె యమ్, సాధ్య తిలే సాధనబుదినడక్కు-మృణిఁయాన కలక్కు-ముమ్, ఆ రిండె ఆవిష్కరితు నశైకై-యమ్, ప్రాప్యాన శ్రద్ధైకులైకై యమ్, పుసార్థ తిల్ ఆవిచ్చిన్న మాన పారిపుమ్, ప్రాప్యమ్ సఫలమామ్చియాన అపేత్తుయమ్ ఇంపై ఆఱుమ్ పరిగ్రహిత్త ఉపాయసఫలమాయ్ విశ్లేయమవైయిఁజే. కాలమే క్షోణి అజ్ఞాతే వస్తు తునభుమ్చియాన త్వరె యమ్, పోన్ తుతమ్మిపొన్లో తేడుమ్చియాన కుక్కు-ముమ్, తల్లి నషివైక్కాటి వశైక్కు-ముమ్చియాన ఆ రియమ్, నోనైబి వ్యాజమాకిట వేశేవన్రిఱల్ అపేత్తు అన్రివసియమ్, పరిపూర్ణ మాక కైజ్యుర్యైతే అపేక్షికిటపడి దైయమ్, అతిల్ కైయఱుతుమ్మిరవేఱమెఱ్చొల్లుమ్చి ప్రార్థికిటఅపసిధ్వాయమ్ కాటి, “నాముడై యోమ్” ఎష్ట పుణ్యాతినుడై య ఫలజ్ఞశై వెంటియముకీణార్కశ్లో.

కీళ్లోచౌన్న ఉపాయతుక్కు వేఱ్చినై ఫలమాక్కు-కై యావతు - మాణిక్యాంశైయటు తవిషుకొశ్వరెపోలేయిఁజే. అన్ ఉపాయతుప్ప ఉపాయా స్తర నివ త్రిపోలే సకలఫలసాధారణమెఱ్చ విరోధియాన ఫలషై అపేక్షిక్కులాకాతితే. స్వమాపానుమాపమాన ఫల తీల్ తప్పశుడై య అధినివేశషై అఱివిక్కు-వేఱమెఱ్చ, * శ్రుతిశతశిరసిద్ధమాయ్, కండుతుభియమ్ ఇమాతువర్క కైపుటుక్కిడక్కుమతాయ్, కరుపురెయల్ వాసనైయాలే అవర్కశ్ల విఱసువిడతిల్ అపేక్షిక్కుమతాయ్, అవర్కశోషాత్ ప్రాప్తిదై యుండినవర్కశ్ల పారిక్కుమ

శాయ్, భగవదనన్యార్థ శేషమాన వేషప్తుకు అత్యస్తమనుచూప మాయ్, ఈశ్వరనుడైయ ముఖావికాసత్తుకు హోటువాయినున్నశ్శు పరమప్రాప్తుతే, ప్రబున్న నిగమసమ్మ పణ్ణుకింగర్స్ రైక్సుకై యాలే, ఎల్లార్కుమ్ తెరియముఖిపేచియిడ వేగ్లుకై యాలే, “నాట్టార్ ఇంజైక్ కుమ్ నోన్పు ఎఱు బణై వాళ్ళించుతు ప్పుకున్నో మిత్తనె, ఎగ్గుకుట్ ఉద్దేశ్యమ్ ఉన్నో

తిరువడికించిలే నిత్యకైజ్ఞర్యమ్” ఎఱు ప్రాప్య నిష్పర్షమ్ పణ్ణుకింగర్స్ కళ్.

*ఎమ్ముచీటిల్ర్ధుల్ దే తలైక్సటుకింతు; * ఎమ్ముచీటిలే పొస్ట్యుతే నిష్పర్షమ్, *బిథ్రీవిల్ కాలత్తిలే ప్రాధితు, అతుతన్నుడైయ ఎలై సిలమాన భాగవతానుభవత్తై (7) “నాట్టమ్ వాయ్క్స్” ఎఱు సదుమాఱ్చడమైయిలే ప్రాధిత్తార్-అంగ్రీవ్; అవరిచ్చుటిల్ ఇవర్కిఠుకుట్టువాళి;—“నీరాడప్పతువీర్” “ఎలారుమ్ పోన్నెర్” ఎఱు-శురుషాధ్యతిల్ చరమావథియిలే ముతలడియిలే నిష్టు, అతు నిత్తి నిత్తై-కౌక ప్రాప్యనిషరుమ్మణి ఆర్థిక్-ఇంగ్రీడింగ్ కళ్.

“అవాప్స్నారాయ్నస్తుల్” “ఎమ్మైల్ విభీయాన్” ఎఱు పెగ్గ కళ్, అక్కారన్ మనోరథిత్తాపోలే మనోరథితు కొణువన్నపడియే, నాము మ పెరియ అదరత్తోదే శుఱుపుటిరును, వన్కారియిలై చ్చులుగోళైన్ను కేటు, వేషపవనవుమ్ కొడుక్కు ఇంజైను పట్ట కొణ్ణుకాలత్తుకుట్ చ్చుఅమ్ సమ్మానమ్ పణువతాక ఇంజైను వన్కారియమ్ తలైక్కటివిటోమ్, తిరియ “పట్టశారాయ్” ఎఱు నిష్టార్కళ్;

“పాచిపుత్తైకొణ్ణు” ఎఱుతుకుట్ మేలేయమ్ ఒచుపట్లైయణ్ణు యిచ్చన్తు, నామ్ అతజినిలోమ్, సమక్కు ఇతువే తెరినతిలై, మేల్ విట్టి యమ్మడి కాణ్టిలోమైన్న వేశాతెయిరున్నాన్; “ఎగ్గో త్వారైయైయమ్ తలైతడమాతాన వరిమార్థిటైయమ్ కొణ్ణువైత్తు, ఇతుకుట్ హృదయమ్ కేటిలైయా! ఎగ్గో నినైవై కేక్కశాయ్” ఎఱుతుడైతట్టుకింగ్

కళ్ల. కీటపుట్టిన ప్రాపకస్వీకారమ్మలసత్సమమ్మడియాన ప్రాశ్యుచి
ర్మొయమ్, “ఉన్నాలే పేఱు” ఎన్న అఱుతియుర్లు నీ వరక్కుడైన
కింగ్ నొకొతపడి యిరుక్కించుక్కురైయైయమ్, ఎజ్లో ఆన్ ర్లామైయన్
స్వభావమైయమ్ కేళాయైనిఇంకాల్ల.

— వ్యా.—(శిర్భుమ్మిఇలకాలేనద్దు) శిఱుప్పొళాకై యాలేకులిక
కాల బీల్ చుఱుపుడమాట్లాత నాగ్లోల్, అఱప్పోతోడే పుఱుప్పుట్లువరు
మ్మడియన్ఱ ఎజ్లో త్వరై యిరున్నపడి. ఇవర్కభుక్కుఅభిముఖ్యమ్ పిఱ్ఱు
కాలమ్, * ఆత్మహిత చిస్తనత్తుక్కుసత్తోమ్మీతరకాలమాక విధిక్కుమ్
బ్యాహ్యముహలార్ మాయ్ నద్ద విఘ్నసతు. మాసమ్మమార్కథ్రిమాస
మాయ్, పంచమ్మపూర్వపత్రమాయ్, అతిలే పోర్టుమియాయ్, ఇప్పడి
ఒసనన్నాల్ వస్తుఫలిత్తాపోలే, అద్దివసత్తిల్ ముహలార్ ముమ్
బ్యాహ్యమాయ్ నద్ద విఘ్నసతు.

(కాలై) (శిఱుకాలై) (శిర్భుమ్మిఇలకాలై) “శైజ్లోపాడి
కూక్కాలై” ఎన్న - తామసుమ్ ఉణయమ్డియాన నశవు - కాలై యా
వతు; “ఆయ్చియర్ మత్తినాలోకై పడుత్త” ఎన్న - ఇడ్డిచ్చిక్లో
ఉణర్ను స్వక్కుత్యైతిలే అస్తికరిక్కుమ్డియాన నశవు - శిఱుకాలై యా
వతు. “ఆయ్చియర్ మత్తినాలోకై పడుత్త” ఎన్నతుతాన్ విషిను
క్కు అడ్డెయాళమాక చ్చాలుమ్డి, అతుక్కు మున్నే ఉణర్నార్
కళితే తాగ్లోల్; ఇవర్కభుక్కు, రాత్రికథ్రేన్న పకల్ వరువతఱ్లుక్కు మున్నుత్తే
నడవిల్ పోతైయితే నిన్నెకింగతు; అభ్యాసన్నాశైక్కున్నప్రాపిదశై
పుకురువతఱ్లుమున్నప్పె జానదశైయైచ్చాన్నపడి. శిఱుకాలై యావతు-

స్వపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ; — ఇరుపత్తిన్న తామాప్లు. (శిర్భుమిత్యాది) ఇప్పటిల్,
ఉపేయస్వరూపత్తై వినరికింకాల్ల.

*మునివర్కథమ్ యోగికథమ్ ఉణర్జూలమ్; శిన్రమ్ శిఱుకాలై యావతు_సంసారియాననిలై కులైను ముక్కనావతుక్కమున్న ముము తుల్యమ్ అజ్ఞరితదశైయితే.

ఇర్లో అకష్మనశవాయ్, వెళిచ్చెటిప్పుళ్వవశవ్లోమ్ ప్రకాశి యాత వశవాయ్, ఇతరవిషయా_ప్రమ్యతాల్ వరుమ్ అటివుకేడి న్నికే_క్క, భగవద్విషయతీల్ జ్ఞానభోస్మనేరాన పరిమార్థరము మిటికే_ యిరుక్కితమశవైప్పుడి తపసి. (1) “కాలైనవ్ భానత్తుణ్ణెషధ్వినాడి” ఎష్టు జ్ఞానతీర్థావగాహనత్తుక్క_ యోగ్యమానకాలమ్ సంత్రపసి. (2) “తా మరైయాల్ కేర్వునారువనై యే నోక్కముఱయ్” ఎష్టు - శ్రియంపతి యై విషయాకరిక్క_మతితే_నన్ భానమావతు; తుణ్ణెపడికై యావతు_సదాచార్యోపదేశమూలమాక, పిరాటిపురుషకారమాక, భాగవతక్క కళ్లో ఉండాతుణ్ణెయాక, ఎమ్మెరుమానైప్పున్నర్తనుమతు. “ఉన్ మణి శనై ఎమ్మెనీరాటు” ఎష్టు_తుణ్ణెతప్పామలిభీస్వర్కిథితే - ఇనర్కిల్. *పిఱుమ్ పొమ్మతిన్ని విఫివుకాణాతపసి నీడ్లు సంసారకాశరాత్రి కథీను, (3) “పకల్కడ్డన్” ఎష్టు ఒరుపకల్ ముకమ్ శేయకిఱి సమయమితే. (4) “అధిసముఇవాటజ్ఞానమ్” ఇత్యాది. “కాలై, మాలై” ఎష్టు ఒరు నియతియిలైయితే; అనన్ లోన్నర్తనుమ్ కాలమ్ విడివాములనైయితే. తిమివాయప్పిక్క, నాట్కార్విడివు_అస్తమనమాయ్, సర్వభూతజ్ఞినుడైయ అస్తమనమ్_విడివాయితే నడప్పతు. (5) “అవిర్భూతంమవ్ త్యునా” ఎష్టు_అధిరాత్రమ్ విడివాయ్ వస్తువిముణ్ణతితే. (6) *విరియు జ్ఞతిరే పోల్చానితే.

(శిన్రమ్ శిఱుకాలే) శిఱుకాలే పరిల్ ఉనైకుట్టావ్లోన్నా తెఱ్ఱ శిన్రమ్ శిఱుకాలేవ్నోమ్. (7) “శిఱుకాలేయాటియెరుపుడు

(8) తిరుట-3. (9) గ-తిరువ-ఎ. (10) అ-తిరువ-గ. (11)

(12) శి-తుఃగి-శ-ఱ. (13) నా-ఓ-గప-ఎ. (14) పెఱ-ఓ-శ-శ-ఱ.

తేన్” ఎటు మాతృపరత న్ననాయ్ ఇరజ్జుమేయ్క్కువేణమ్; విడిన వాతీ *కాలిపిన్నెపోమ్; *ఎల్లియమ్పోతాకప్పిశైలవరుమ్; నీరాటుమై తువెకైక్కుయాలే *ఆడిలముతు శియ్యమ్, (n) “అల్లన్తాన్ వన పిన్నె” ఎగ్గిఱపడియే ఇరుళిలే ఆంపార్త్తు ఉంరిలే తిరియుమ్, అధిమ తైకై నేట్లన విడజ్జీలే పుణ్ణు, * ఇరానాథ్రీకై మూవే ముశైష్ట వాతీ ఇంకైడె కాటువరుమ్; అక్కాలమడియిందువద్ద కై కొండార్ కిల్. నాల్ తోఱుమ్ ఒరువిచివ్వుణ్ణాయ్ నడక్కిటాతిఁజే; సుప్రభాతమాయ్ తు ఇద్ద దివస మొష్టుమాయ్ తు.

అతుక్కుడి ఎన్నెప్పాల్; (వద్ద) వన్నను తప్పి “ఎన్నతలై ప్పెయ్ తోమ్” ఎటు కీథేళిన్నార్కథితే. (వద్ద) సంసారపదవియల్ ఓంపినవర్కళ్ మిణ్ణువరువతిలుమ్ నరు తమ్ము ఎగ్గో వరతుక్కు. దేహత్యాఖి మానమ్మపణి యిరుపారై * ఎలిర్ శూఘ్రల్ పురుట్ ట్రికిఱవనుడై య యత్నత్తాలే వరువిక్కలామ్; నిన్న తీసాధ్యమెష్ట స్వచ్ఛప్రత్యేయణర్ ను వారాత్మారై వరువిక్క అరితిఁజే. ఉపాయస్వీకార లిల్ ఉపాయప్రతి వత్తి ప్రశాతపడియాన నిత్తె యలే నిహితాలవర్కథి క్రియారూపమాన తై ఏటిటుకొట్టువరుమ్పడిప్పుకై అరితిఁజే. (అ) “ఉనాచద” ఎటు చెరుమాళ్ తిరువుర్కుషై ప్పుణ్ పడు తీనాపోలే శొలుకితార్కథల్. వరుక్కునోపుపడకిఱవనె వారైయాలుమ్ పుణ్ పడు తీనాన్. తాన్ శర్ణ్యరాకప్పున్ న్రీవన్ అనటైయ్యణక్కి కాక్కరియమ్ కొశ్చవూటిన్తిల నెష్టతిఁజేవిథిషణానై; అప్పడియే నాలడియటు “తాడ్జేవ్వోమ్” ఎగ్గిఱ్కాక్కు. (3) “పద్మాఖ్యమథిగమాత్” ఎష్టుతామ్వన్నదూరమ్ పారాతే వాశలక్షవుమ్ పుఱప్పటతు పోఱు శిలరితే. (వద్ద) (4) “ఇవ్వితిపోతు

(g) తి-మొ-గం-ఒ-ఎ. (అ) రా-యు-గఁ-ఎ. (3) రా-అయో-గఁ-పా-ఎ.

పెరి-థి-శ-ప-ఎ.

మాకిల్” ఎస్తు-వస్తాల్ కారియ్సోళ్విరుక్కుమ్ నాజ్లో వరుషుడి యైనో త్వరైయిరున్నపడి.

(వన్న) పిఱవిడ తీల్ నిష్టమ్ ఆయ్కు-ల తీంసన్న, (అ) “మత్తే కొలో వరుకిన్నతు” ఎన్నుమ్మే * వీతియూడేన్న, * నమ్ తెచువిన్ నడువేన్న, * కతవిన్ పుఱమ్మేన్న, * మున్ర్ ముర్కున్న, * నమ్ముగ్ పుకున్న, * లీ మలరణై మేల్ వైకి, మాలై సుకుర ప్రాప్తమాయిరుక్క, పదుకై కైమై విట్టిప్పడేకడన్న, * కానలుజప్పన్న, * ఉన్ లోర్జావాశలిలే వన్న, ఉంట్టటిలేపుకున్న, * పుష్టిక్కటిఁట్టైట్టే శిన్ర్ ర్మ శిఱుకాలే వడ్ వరు తమతియవ్వోనో? . “కఱవై కళ్లిఫిన్ శైఫ్” ఎఱ్ అద్దపోక్కు నిక ర్షమాకచ్చొన్నాపోలే, ఇవ్వరాతెయమ్ “తప్ప” ఎన్నిరుకిటార్కళ్. స్వరూపషై యొగారాతపోతు అతు ప్రాప్తమాయికుక్క మ్; స్వరూపషై ఉండ్రాల్ ఇతు అప్రాప్తమాయిరుక్కుమ్. ఉపాయా నరతుక్క నివ్ శిఖోషమ్; ఇవ్వాడికారిక్క ప్రవుత్తి కున్ర్ ర్మ. ప్రాప్తిప్రాప్తమ్ స్వరూపషై మఱపేతతు. (అ) “పూమరుకోల నమ్మపెడై శిని తీరాతుపోయ్” ఎన్నప్పుడుమితే.

సీజ్లో వన్న శేయతతప్ప ఎన్నెన్న; (ఉన్నాచ్చేవితు) ఇతితే నాజ్లో శేయతతప్ప ఎగ్గితార్కళ్. ఎజ్లో స్వరూపషై అతియావిట్లాల్, ఉన్ స్వరూపషైతాన్ ఉండ్రాలోమో? . ఇత్తంయెల్ మిత్రభావనైయాయుక్క. ఇవనైవిడిల్ తాన్ ఉన్నాకాతపడి యిరుక్కుమవనితే. వరవుతానే మికైయామ్మడి యిరుక్కి-అవునైన్, అతుక్క మేలే దురారాథర్పక్కల్ శేయవతెల్లామ్ శేయతోమ్. పథ్చాగ్గివిదైయై ట్టులుకిఱ పరిన్పుతైయై క్కరైయేఱి, దుస్సాధనమాయ్, కైపుక్కు లుమ్ నిస్సారమానపిషయజ్జులిలే తువ్వు, అతుతనక్క ఉఱుప్పాకథతర

సేవైయి లేభ్రమ్మీను, అవర్కళ్ల ముక్ తీల్ విభీత్తు అవర్కళ్ల ముక్ తీల్ వెమ్మె పొతులు, నీచభాషణాజరై పుణ్ణి తీరికె యాకియ్యను) తీయై అన్నాదికాలమ్ పడ్డిన్ఱు; అతే తవిన్ ను; విషయమ్ నకు తథాయ్, సుశీలనాయ్, స్వరాధనాయ్, *పులన్నాళ్ల వడివువడై తవనాయ్, *కానేతసైన్ తరువానాయ్, తన్నాల్ సిన్నై ఒరుకాలముమ్ కై విధతవనాయిరువనై ఉంచితదాస్యమ్ పుణ్ణికే ప్రాపమాకచ్చోలానిఱ్చు, ఎతిరే ఇట్లనాఱడి కు, మ్ పొతూతే ఉపచారమ్ శోలుమనవ్ కరు తఱికే యాసే, విన్నై తొడక్కన్న సేవి తతు_కున్రమాకచ్చులుకిణ్ణార్కళ్ల.

(కున్నై చేపిత్తు) (१) “స్వభ్యగచ్ఛత్” ఎన్న - అధిగాంతావానవు నైన్ అధిగమనమ్ పుణ్ణి, కుశలపశ్చంతిలే తృప్తనామ్ ఉనైనై నాజల్ సేవికై మికై యన్నో? “శైష్మనామ్ శైవిత్తాల్” ఎన్నిఱ ఇరణ్ణుమికై యమ్ శైయతోమితే. (२) “పిన్నై శైష్మ” (३) “శూర్ధవేనిసు” ఎన్ ఎన్నాతొడక్కన్నడునుసేవికిస్తాఱవునైన్, (४) “భేజుర్మణసువదవీమ్” ఎన్నిఱపసియే శువదుపార్తుతొడక్కన్నతిరిసు. (५) “నారణ్ పోమిడమ్మామ్ శోత్రుభూతిరుకిణ్ణాల్” ఎన్నక్కడవతితే.

సేవి త్రవశనేయో, అతుక్కు మేలేయమ్ శిలశైయతిలోయో? (ఉన్ పొన్రమ్ము మైయియేపోన్రమ్మమ్) జూడక్కుణ్ణపూనై విలైమతిత్తు విత్తూరై పోలే, క్కుల అనుభవకైకైయే ప్రయోజనమాయిరుక్కిఱ తిరువడికై పైన్రమైనైత్తు, వేచేయెరు ప్రయోజనమ్ తోన్రములు

స్వ.—(శిన్తర్ మిత్యాది) సతోన్యైతురమానకాల త్రిలే ఆన్తర్తామైయాలే వస్తు, వరుకై మికై ఎఱ్చిరుక్కుమ్ ఉన్నై చేపిత్తు. (ఉన్ పొన్

(१) రా-బా-గి. (२) ఓ-మొ-గం-ఒ-గం. (३) ఓ-వాయ్-ఒ-అ-ఔ.

(४) పెరి-ఓ-ఒ-గి.

మృదయాన శైయల్ శైయీత శైలూమెపారాయ. (శేవిత్తపోన్ రూమ్) (१) “తొడక్ స్టే తరుమ్” ఎన్నిఅపడియే. (ఉన్ - అడిపోన్ రూమ్) స్వరూప గుణాదికళ్ పోన్ రూమ్ ల్లామ్. (అడియే - పోన్ రూమ్) అఙ్గుతైకు మజ్జా-శాసనమ్ పడ్డి, తనక్కు మర్క్కె డెడికొ-ట్రుక్కె యని కే-ట్, తన్నే అఫ్రీయమాఱియమ్ అ తలె కే-ట నసెక్కె ఆచానిక్కె-ట. పుత్రుషిష్ట్ దాసాదికళ్ తాజ్జున్ ద్యుషుమత్తు, పిత్రాదిక్షుక్కుమ్ శేషమాయిరు క్కు-మాపోల్లి కే-ట, అ తలె కే-ట యాయిరుక్కు మిరుప్పు-తనక్కు ఉభీవనమాయిరుక్కె-ట.

(ఉన్న డియేపోన్ రూమ్) అడియానుక్కు - అడియిలేయిత్తొస్తా వి. (అ) “అడిచియోమ్” ఎన్నిఅభవర్కళ్ స్కూటాభుమ్తుఱుప్పుకూర్చు-టీల్ పోకార్కళితే. (ఉన్ - పొన్ - అడి) * ఉలకమశనపొన్నడి పోన్ రూమ్కించ వర్కళో? కా కు త్తెన పొన్నడి పోన్ రూమ్ కించి అవర్కళోనాడ్లో, అవై, * ఉలకముల్లాన్లై విశాకొ-ట్రుతల్, * వానవర్తమ్ శేన్నిమల రావుతలాయితే అస్పోన్నడిక్లో ఇరుపుతు; ఇతు, (అ) “మాక మానిల మ్ ము ము తు మ్ వదిత్తె ఖ్యామ్” ఎన్నితే ఇప్పొన్నడి యిరుపుతు; (ఉన్ - పొన్ - అడి) ఎల్లార్కుమ్ పొతువాయిరుక్కె-యమ్, స్పృహాయిమాయిరుక్కె-యమ్, కట్టాల్ విడవ్వాట్లాతిరుక్కె-యమ్, విట్టాల్ విట్టై క్స్-వ్వాట్లాతిరుక్కె-యమ్. వఱమ్ పొన్నడియా యిరుక్కి-అణో? *పొన్ రూమ్రై యడియన్నా? . సాధనత్వముమ్సాధ్యత్వముమ్ పూర్ణమాయిరుక్కె-ట. (3) * తామరై యన్నపొన్ రడియితే. (చ) “థనంమదియం తవపాదపజ్ఞజమ్.”

(ఉన్ పొన్ రూమ్రై యడియే) ఎజ్జుక్కు పొన్నమ్ పూవుమ్ పూవుమ్ పుఱమ్మే తేడవేణుమో?. (ఉన్ పొన్ రూమ్రై యడి) వెగ్గాభుక్కుప్పు

(1) తి-మ్ము-గ-ఎ-గి. (2) తి-వాయ్-గం-3-గి. (3) తి-మ్ము-గి-ర-గి.

(4) తి-మ్ము-ఒ-3-గి. (5) స్తో-ర-30.

అమృత అన్యవరణక్రమానాల్ కృష్ణున్ అవస్తా కుటైపుతుమ్ తిరువడికశాలే. (१) “అభీతాయున్ తిరువడియాల్” (२) “కంఠినమ్ మేయ్ త్త వెన్నె కథలిట్” ఎష్ట.. ఆశ్రయణియముమ్ ఇత్తు- (३) “అవస్తా ఉటై క్షోభ్ ప్పుకుమ్ కాతల్” ఎష్ట ఆశ్రమెపుదువతుమ్-ఇత్తు. ఆశాటను గుణమాక (४) “తాల్ కణ్ణుకొడ్డెఱలై మేఱునెన్నెనే” ఎష్ట - ఇవర్కళ్ల * శెన్నికుట్కోగ్గలమాక చూడువతుమ్-ఇత్తై. (పోర్చులుమ్) “పరమానడిపాడి” “అడిపోర్చున్తికథల్ పోర్చున్తి” ఎష్ట ముడియచూపి కొక్కుణ్ణుపోన్నార్ కథితే. * కొక్కున్ తాల్ వాఘ్ త్తుమతు స్వరూపప్రయుక్తమాయిటుక్కుమితే. ఇత్తుక్కుమేలే ఒష్ట నిన్నెక్కుమ్చియితే రచికార్యమాయివద్ద ఆంధ్రామై యిరువుడి.

(పోర్చులుమ్ పాపుళ్ల) పోర్చునుకిం ప్రయోజనమ్. ఇవర్కళ్ల “పోర్చునుమ్ పాపుళ్ల” ఎష్ట పారిత్తుకొక్కుణ్ణు కొల్లతోడ్డినవాతే, శింహమ్ శింహమ్ శింహమ్ కాలేయార్ను న్నదిలున్నలూలే శివద్వ * పోతరికొక్కుటై యమ్, ఇవర్కళ్ల * కోవై క్కు-నివాయల్ వథుచీలమ్; పేచిలినిమైయులమ్, వడివరుకిలమ్, * పాడకముమ్ శిలమృమ్ స్వనికిట్టి ఇవర్కళ్ల పోర్చుంమై యసియిలమ్కోట్ వైత్తు “నామ్కొలుకిఱివితు ఇవన్ ప్రతిపత్తి పణుకిఱిలన్” ఎష్ట తోర్చునుమ్చి అన్యవరనాయిర్సాన్; “కేళాయ్” ఎన్నిటార్కళ్ల. ఇవర్కళ్ల తాన్, తజ్జీవుచీన్నాల్ పిన్నెనిన్న వార్చై శొలుపేణ్ణాన్? వార్చైశొలునిఱక్కెచ్చుయ్ తే “కేళాయ్” ఎష్ట మోటు

థామై యిత్యాది) ప్రాపుమాయ్, స్వాపుమాయ్, సాగ్ధాలీ సాకుమార్య లావాయిజశాలే పరమాగ్యమాన ఉన్తిరునడికథియే మజ్జాశాసనమ్ పణ్ణుకై క్కు ప్రయోజనమైకైకేళాయ్. (పెర్చులుమ్

(१) తి-వాయి-ఉ-అ-ఫ. (२) తిరుమా-ఫ. (३) తి-వాయి-ః-ఫ-స.

(४) తి-వాయి-ం-ః-ః-స.

నడవే అన్యపరనాక వేణుమితే. (కేళాయ) “న్నాళ్ల ప్రాప్యతై అభీతోసి ఉన్ ప్రాప్యమ్ పెఱప్పారప్పతు” ఎన్న అష్టియొబు తూడెయై తట్టుచెంగి తార్కాళ్ల.

(కేళాయ) “అధ్యాపయుస్తి” ఎన్న ఓతువిక్కు ఇంద్రజర్నశాకై యాలే (గ) “శూయతామ్” ఎన్న కేట్లిక్కు-వేణుమితే. ఇన్ననుక్కు శిఘ్యన వాయుత్రాప్యాలే ఆకర్ణాణ్ణతే ఇనర్కథుక్కు. “కేళిర్ఁ” ఎన్న-పట్టథుక్కు ముతలిలే కృత్యాంశమ్ శోన్నాళ్ల; ఇననుక్కు కర్తృన్యాంశమ్ శోలుకొర్కార్కాళ్ల. “అఖితు, ఎనుక్కుత్తాన్ ఏతానాల్ నలతు, ఉజ్జ్వల్ పేచే అన్నయాతో? ; ఇత్తారు పూర్వుకేశ్వయాయున్నతు, విషినోతే వనుకే కొడ్డికోళ్ల; నమక్కు ఉచితశర్మాన్నియుమ్ విట్టు, పుణముఖ్యు అన్యపరతై కట్టెయుమ్ కట్టితు, ఇన్నోరుక్కు ఇతువే కేళ్లియాక విచుక్కిఱోమ్, శోలాలాకాతో” ఎన్నాన్; (సికేళాయ) శీరియ శిళ్పాశన త్తిలేయ్యో నీ యంక్కిఱతు, ధర్మాశన త్తిలే యంప్పార్కుక్కు కేక్కట్టు వేణ్ణానో?.

(సిపోన్నర్తుమ్ పూర్వు కేళాయ) ఉనుక్కు, “క్రషు త్తిలే ఇనర్కాళ్ల కారియుమ్ శేయుకిఱోమ్” ఎన్న ఆఱియంక్కువ్వాణ్ణతు; త్వరిక్కు వేణుక్కాణ్ణితార్కాళ్ల. “పేఱు ఉజ్జ్వలాయ్, సింగముమ్ త్వరియానిణి కోళ్ల,” ఎన్నాన్; (పిఱ్ఱున్ని) ఇన్వోవాకత్వరిత్తమ్ నాజ్జ్ఞాకిలభ్యు, మేలుమ్ నాజ్జ్ఞాత్వరిప్పతు; * ఎత్తిర్మాధుల్ పుస్తు, ఇన్వోవాకక్కపిపట్టిన నీ ఘల వేళ్లెయలే ఆఱియుక్కులాకాతుకాణ్ణ. ఎప్పు రుచికార్యమాన త్వర్తై క్కు. ముణ్ణాడనాన నీ యే పేంఱులుక్కుమ్ ముణ్ణాడనాక వేణుక్కాణ్ణ. ఎత్తనే కార్యతై త్తాటుపీఱపోమెన్న తెరియాతు, ఇతెన్నముఖ్యుతెన్న; (పేంఱుమేయ త్తాటుమ్ కుల త్తిల్ పిఱ్ఱు) “నీఇజ్జువన్న పిఱ్ఱుతు-ఎతు కాక్క? ఆర్కాక్క? ఆర్కాక్క?” ఎన్నవిచారిక్కు లాకాతో?.

(పెన్నరమ్మ మేయ్త్రణమ్) నీ పిఱపిలియాయ్, పిఱవాతార్ నడువే యిరున్న పిఱవియన్నర్కు, ముక్కొడుక్కిఱనిల తీలే వన్నో మో?; పిఱవిన్నర్ పోరభయపుట్టు ఉన్నై యే కాల్కటువారుళ్లిద తీలే వన్నో మో?; పిఱవానిఱ్చు-చ్చెయ్ తే ఆచారప్రధానర్ పుతున్న నియమిక్కమ్ రాజకుల తీల్ పిఱవియలే వన్నో మో?; “వాలాల్ ఉఘ్మమ్ కుపుశుమేయ్ త్తు సయాఱుకొప్పు మ్ ఎల్లోకుల తీలే నీ ఎన్ జెయ్య పీఱన్నాయ్” ఎన్నపచారిక్కులాకాట్?

(పెన్నరమ్మ మేయ్త్రణ్) తాన్నిసహనిక్లో రక్షణమ్ పణమ్ ఇక్కల తీలే పిఱక్కుచ్చున్నారార్? సరుచించమ్ లక్ష్మామర్ స్వరంతుణమ్ పణాతార్కుల తీలే ఉన్నై ప్రియక్కు-చ్చున్నారార్?. (పిఱస్తీ) నీ ఆశైపుట్టు పీఱసంచాలనిచున్నోఎంటు. (పెన్నరమ్మ మేయ్త్రణమ్ కుల తీల్ పిఱన్న) (ఱ) “ఎజ్లో పెన్నరాల్చుయన్ పడమత్తురైపీఱన్నాన్” ఎన్లా ఇంక్కు నిన్ని త్రచుటు. (కుల దీల్ పిఱన్న) కులత్తుక్కు త్తలై వరానసర్వయన్నర్ లే పిఱవపడయాలే ఎల్లోకుమ్ సాధారణమితే ఇప్పిఱవి. (సి-ఎల్లై) నన్పిఱన్నిపూంకల్ సమై చ్చెయ్యుచ్చుండ్లించు తెస్తెన్ను; అంద్రిజు) నీ కొళ్లుబూల్కిఱ్చు మెస్తిఱాక్లోక్లో; ఆరైత్తా సెణ్ణాన్; (ఎల్లై) *కుల తీల్ పిఱన్ని *కులద్దుము కోవియరాన ఎల్లై కొట్టుపేణావ్?.. (అ) [నీరాకులేనసదృశీ] ఎజ్లిలే ఒరు త్తియై ఆశై పుట్టన్నో నీ ఇంక్కాప్పిఱిదు.

(ఎల్లై) (3) “మించుమక్లోసహనమక్లో” ఎన్నిఱ ప్రధాన మహిమిక్లో ఉన్నైతేపిఱిఱ్చు, నీ ఆశైపుట్ట మేల్ విఘ్మమ్మడి ఉక త్యాగి) స్వరంత్య రణమ్ ప్ప త్రాన్ జీవిక్కుఱి కుల తీల్ పిఱద్ద నీ. రక్షకనాన సి రక్షయాన ప్పై - బ్రిజుర్ముకొర్మమలియక్కు-వాణాతు; రక్షణయాప కార్యమిల్చాతపోతు రక్షయారక్షణధాపమ్-జీవియాలితే,

(ఱ) తి-వాయ్-ఎ-ర-ఱ. (అ) సుస్టర-స్ట-ఱంఱ. (3) థ్లు-మ్యు-గం-ర-ఱ.

కుమ్భచియాన ఎజ్జి. (ఇ) “బశిశెయ్ నుణ్ణిడె యిశవాయ్చియో— సియకక్కుమ్ నల్లవర్క” ఎన్న నాడళ్ల ఆదరవిషయ మెన్నుప్రసిదమనో?; (పిఱ్పస్తి-ఎజ్జి) పిఱవాతారై పీఱవాతార్ ఏవికొ-శ్చుప్రమ్, పిఱవ్వారైపీఱవాతార్ ఏవికొ-శ్చుకైయమ్ సార్పమ్మో? *ఇవ్వాయ్కుల్ల లతాయ్ చ్చియోమాయ్ పీఱస్త వెజ్జిలై విరుమ్మయ్యో *సీఅయ్యాయ్ పీఱస్తతు. (ఉ) “ఆయ్యాకి యాయ్రమ్మజైవేయతోల్ విరుమ్మయ్యా.” (ఎజ్జి) పశుక్కుశ్చుక్కులై వేఱు రణకర్ణాకిలుమ్, ఉన్నైను యొఫ్ఫియ వేఱురణ్ణిప్పారిలాత వెజ్జిలై. పశుక్కుల్ తానుమ్ పఱితు త్తిన్నుమ్; తిరియవ్వమ్పిఱుమ్ “వియూ”! ఎన్నుమ్భియుక్కుమ్; ఇరణ్ణాకారము మిల్లాత వెజ్జిలై.

(కున్నిటేవల్) అన్నరాగమాయ్ ఏవికొ-శ్చుమతు. *ముకపే కూవిప్పణికొ-శ్చువేఱుమితే. *విడు తత్తిలై క్కురుమముమల్; *సోరుతుమి దత్తిల్ వ్యాపారముమల్; అణుకినస్త తియమ్ ఏవిన వృత్తియమాక వేఱుమ్. తిరు త్తిరై క్కుచ్ఛిల్ వుత్తి; ఉడై వాఖుమ్మిలుక్కురుమెడు తల్, కలశపానై పిడితల్, పడిక్కుమ్ వైతల్, *ఉంఘిమ్మిమ్ పొన్ వటిలెడుతల్, తిరువడికల్ విశక్కుతల్, బలియల్ పణిమాఱుతల్, జామరమిరటుతల్, అడైక్కాయ్తిరుత్తుతల్, అడివరుడుతల్, *ములై కళిడర్తిర వణైతల్, ఇన్నైతొడక్కుమానవై - *కోవిన్నఱుప్పుణుమ్ కున్నిటేవలాకిఱతు. ఇంతెయొలామ్ క్రమతిలే కొశ్చుకిఱోమెన్నున్. (ఎజ్జి) దాస్యతిల్ తువడత్తిన్న, అతిల్ రుచియమ్ త్వయైయమ్ విశ్రమ్, క్రమప్రాప్తి పొఱుక్కుమాట్టాతపడి వన్న మేల్ విఘ్రహించి వెజ్జిలై “అన్న సరష్ణాతుక్కు నాజ్జిరుప్పుతోమెన్న తోన్నిఱియున్నతో” ఎజ్జి

తజ్గభార్త రూపొయోఁ అడితు కాటుకితార్కళ్ల. శిథితు విట్టుపీడిక్క ధరియాత పెడచై. ఒచ్చపడుకై క్యాయిలే యొక్క విరుక్క ప్రివతఱ్యుక్క ఇర్చుమెగై.

(కున్ఱ్తేవల్ - కొశ్చామల్ పోకాతు) ఉనక్కువిహితమ్, (పిఱన్న సీ కొశ్చామల్ పోకాతు) మున్ఱ్తేమ్ము శేయతార్క్షువీణ పోమో? పుఱమ్ముశ్శు జీవసత్తే మాన్ఱ్తీనాల్ సీయమ్ ఇంతోభీయమో? అన్నపానాదికల్ ధారకమాన నిల్లెట్టు తపిర్తు, ఉన్ వడివధ్యకై కాట్టి, (గ) “ఎలామ్ కణ్ణన్” ఎష్ట ధారకాదికల్ సీయేయమ్మి షట్టీనాల్ స్వచ్ఛాచానుమాపమాన అడిమెకొశ్చాతే పోకపోమో? ఒచ్చవనుక్కెడుకిఱోమెన్న శీర్ణ్త్తై విలక్క పీనైచ్చునమ్ పోకట్లపోక మో?; నాజైచై యాతవను తపినట్టే చెయ్యలావతిట్టే; స్వరూపజ్ఞానము ముణ్ణాయ్, ఇచ్చైపు ముణ్ణావిన్నునమువిడువుతోమో? (అ) [ఉడ్డిట్టాయ్, ఇనియుణ్ణాభీయాయ్] ఆశైనేవిచై తప్పనక్క అతిన్ కారియమ్ శేయ్య వేణ్ణావో?.

(కొశ్చామల్ పోకాతు) నాజ్ఞల్ విడనినై తాల్ సీతాన్ విడనలై మో? (3) “తిరువాణై నినాండై కణ్ణాయ్” ఎష్ట ఆణైయట్ కళితే; అథిపాఠియన్నోన్తర చూలుమ తనెయిటే. (4) [వాళై తుపై తేన్ ఇనిపోకలొచ్చేన్] తడుకై క్యాయమ్ వాళైకై క్యాయమ్ ఆణైయఁ క్యాయమ్ పరిశితే. “కొశ్చామల్ పోకాతు” ఎష్ట_అడుకువరమ్ తడై యానపిన్న కేట్కువెష్టు విడుకై యితే.

“కొశ్చామల్ పోకాతు” ఎష్ట - మిశన్సొణాతపడి నిరిచిని తవాతే, నామ్, అన్రజమాక నేణుమనై ఏవికొశ్చుకిఱోమ్; ఉండుశుక్క

† (సా) అణిష్ట.

(గ) తి-వాయ్-ఎ-ఒ-గ.

(ః) తి-వాయ్-గం-గం-అ.

(అ) తి-వాయ్-గం-గం-ఎ.

(ఔ) పెరి-తి-గ-3-అ.

నమ్మక్కలిలుమ్ శిలకొళ్ళావుణ్ణోకాడే, సీజర్లో నోనుపుక్క అజ్ఞ మాకచ్చానునున్నాన్తికి ఇప్పుటి కొడ్డుపోమి ల్రినై యింది; సీజర్లోనే వచ్చుమ్ అటియ పేటివస్తతే కొడ్డుపోకివేఱుమ్ ఇప్పుటు. “ప్రతి లిడువాన్” ఎన్నుమ్ “హాడిపుత్తె కొడ్డు” ఎన్నుమ్ “పోర్థుషుత్తెతరుమ్” ఎన్నుమ్ “అత్తెవత్తె” ఎన్నుమ్ “ఇన్ఫ్రాప్రోట్కొళ్వైన్” ఎన్నుమ్ “పత్తెతరుతి యాకిల్” ఎన్నుమ్ “శాలప్పెరుముత్తె” ఎన్నుమ్ “ఉన్ననెట్టెపు త్తెకొడ్డు” ఎన్నుమ్ “సితారాయుపత్తె” ఎన్నుమ్ బరుకాల్ శొన్నా పోలే ఒన్నతిన్ కాళ్ళాన్న పడ్డట్టెఇన్ఫ్రాషుక్కుమ్ కొబ్బుగీళ్ళెన్న పెగ్గ శుక్కు కొట్టుకుట్టుమ్మెడి పత్తెత్తెదు ల్రూకొడ్డువారుభ్రీత్తెప్పైన్;

(ఇన్ఫ్రాప్రోట్కొళ్వైన్ను కాణ్చివిన్నా) ఇప్పు ఒప్పుప్రయోజ నమ్ కొడ్డుపోమనర్ కళ్ళోన్నాల్; ఉన్నా అజ్ఞాని లిఫ్సప్రతోమో? కెదు వాయ! యథాస్త్రితగా పోయాయియ్యాయి: తాణ ర్యూస్సనుఽయా యియన్నతీ! అంధాన్స్ట్రిమ్మెంట్యు ద్వారాప్పుట్టుమ్ పోకాతాయియన్నతీ!, లోకసంవాదట్రుకొక్కనొన్నాల్నోము న్నాటి ప్రతి క్రీమీవో; అంధమ తవిషయ మియస్సిడ త్తేశ్చేత్తు “ప్రట్టెర్” ఎన్నాల్, న్నాటి వార్చాప్పుర్కల్లో? శొలుఇషివాట్టెయైమ్ శ్రీన్నా ఇసుమ్తాంట్రోధ్వు పరిపూర్ణించుతు; న్నాజ్ఞో “పత్తె” ఎన్నాల్ వేత్తేమెన్నుధ్వనిక్కు ఏ లైను అఖియ న్నోయా? (కొళ్ళాము త్యోకాతు-కొళ్వైన్నుకాణ్చిపెజ్జాలే సికొబ్బుం ప్రాపె యొట్టియు, న్నాజ్ఞో ఉన్నట్టులే ఉన్నాయొట్టియుట్టును కొర్స్టోష్టెచు న్నిశ్చున్నాయో?

ఇప్పుడి అపేక్షిక్కా, “కై జ్ఞ ర్యూచూనతెన్, సీజర్లోముతల్ శొన్న మడియే పత్తెయైకొడ్డుబ్బుగీళ్లో” ఎన్న - పత్తెయైకొడ్డుక్కు; (ఇన్ఫ్రాప్రోట్కొళ్వైన్నుకాణ్చి కొవిన్నా) ఇన్ఫ్రాప్రోట్కొబ్బుక్కిం పేర్క శ్శన్నాజ్ఞో; సితాత్మర్యుగాపొయిన్ని యేయథాస్త్రగాపొయా యిరు

(కోవిద్దా) పశుక్కుళిన్ పిన్నె తిరివార్కు, సీజీ వారైయల్ కరతుట్టిరియాతించే. పశుక్కుళిన్ పిన్నె తిరివార్కుగు అవంత్రముక్కు జూనమిచేయత్తుటు; నాలునాల్ ఇంజై విటు సీకొటుకేడు ఎణ్ణాన్? *

* సీపశుక్కుశై మేవిమిచ్చి ఎణ్ణెతుఱనాల్ ఇతువోఫలమ్. (కోవిద్దా) “కుత్తెవోసుమిల్లాతె కోవిద్దా” ఎణ్ణెజూనపూర్వకనూన ఉపాయస్తోకారమ్ పణ్ణకిఱ విడమాక్కెయాలే, గుణపూర్తికోణకుక్కెత్తెయిలె అవ్యాడ్తిల్. ప్రాప్యుచియాలే క్షాస్తుభ్రాతై యిడుకై యాలుమ్ ఘలా సరత్తెక్కాక్కటి నథునట్టుకై యాలుముణ్ణాన దోషత్తాలుమ్ ఇస్వర్యవమ్మిల్లా వేణుమిచేఇట్టు. (కోవిద్దా) నొడై యుమ్ ఎజ్జిల్ ప్రాప్యుత్తెయమ్ మఱణాపోలే, ఉన్నెంయుమ్ ఉన్నంచివిహ్వాయుమ్ మఱణాయా.

(పెన్నరమ్మమేయ్ త్రుణబుజుల తీల్ పిఱ్ఱున్కోవిద్దా) భూమియై ఎదుత్తునోక్కెన మహావరాహమాక నిన్నెకిక్కెతాయో?; భూమియై సిరేన్నరహమననాక నిన్నెకిక్కెతాయో? శబ్దరాంయైప్రిట్టెడుతెపాంస రూపియాక నిన్నెకిక్కెతాయో? అష్టై ప్రకాశప్రిట్టెరహయగ్గినవేషమాక నిన్నెకిక్కెతాయో? అదిత్యాంతర్వ్యాంతియాక నిన్నెకిక్కెతాయో? “అఱి విలాతపశుక్కుభుక్కు నిర్వాహకనాయ్ వంచియున్న, ఆయర్శిఱమియర్కు ఉత్సవినర్థిష్టే” ఎణ్ణాల్, పరశ్శ్వాపోడికై యుమ్ యాదవ వంశత్తెయమ్ విటు. ఇడ్డచ్చేరియిలే సులభనానపున్నడై య కృమియమ్ విఫలమాకాల్?

సీజీళోన్నవారైక్కు పులరుమతియ క్షీరుతాయిచుక్కుమతై నాముమ్ అఱిన్న శోన్నామాకిల్, “నమక్కుతాత్పర్యజూనమిష్ట్” ఎన్నిఱ తెన్? సీజీళో “కున్నిఠేవల్” ఎన్నిఱిలే ఇరడ్డనక్కెద్ద శోలు శోళ్ల? ఇన్నరైప్పాముతై ఉజ్జీళోడేపోక్కుకిఱోమ్ అజ్జనేయాకిలైప్పాన్;

(ఎన్నోక్కల్మ ఏంత్తమిషివిక్కుమ్) ఇన్నో యశవిల్ పోకాతుకాణ్; ఇప్పిఱివియశవిల్ పోకాతుకాణ్. (ఎన్నోక్కల్మ ఏంత్తమిషివిక్కుమ్) అకాల రాల్యుమాన * నలమన్నిలల్లోక్కనాటిలే యింక్కపుమాన్; ఆశితసజాటియనాయ్ కొక్కడ్డు * నిలై పరమిట పుచ్చిఱాయ్ సంసార మణ్ణల తీలే అనేకానతారమ్ పద్మపుమాన్; అతిల్ ఒచునిర్బంధిలై. (ఉనోడు) నీ పిఱవాతిరుక్కమిడ తీలుమ్, పిఱన్న తిరియిమిడ తీ లుమ్ కూడ తీరియిమి త్రణి. (ఎన్నోక్కల్మ) (1) “దేవశ్యైదేన దేవ్యాయం మనుష్యశ్యైచమాన్నీ” ఎన్నిఱపియే నాజ్ఞభమ్ ఒక్క విష్ణు విషాంతిరియవేణుమ్; ఇంక్కి యపెచుమాళ్ పడ్డ విచ్చిలుమ్ కాటి లుమ్ ఒక్క తీరిన్నాపోలే.

(ఉనోడు) నీ శజ్ఞచక్కగదాధరనాయ్ శ్రీవేకుణ శిలీనుక్క మిడ తీలున్, ఎడ్డోడే క్షాలన్న ఉనోడుమ్చిక్క తీరియు వేణుస్. (ఉనోడు) అండ్లే * ఉపవార్షక్కరమ్ శజ్ఞ శుమస్ ఉనోడే వీరికై యుమ్, * తేరివిలుమ్ శైళుకోల్డోడ్డు ఇండ్లే తీరియవుమ్ పెఱుకో మాకవేణుమ్. ఇంటనినె తింటే * కచ్చోడుపాఱురికై అడియులే ఇనర్క కల్తాన్ అనుక్కపరవిట్టతు. (కోవిన్నా-ఎన్నోక్కల్మ) * కోయల్ కొల్ తెయ్యవమెల్లామ్ తొమ్ వైక్కన్హోయల్ కొడ్డు సీ యిరుక్కమిడ తీలుమ్, (2) “పిన్నుమ్ ఎమ్మాణ్ణమానాన్” ఎన్నుమ్మడి సీపిఱన్న తిరియిమిడ తీలుమ్ ఉనోడే తీరియవేణుమ్. (3) “తేవుమ్తెనై యుమ్” ఎన్నిఱ ఇరడ్డవసైయుమ్ గోవిన్నసుక్కింటే.

న్నాయి. ఆనాల్ ఉడ్డభుక్కఅత్తాల్ ఏతెన్న; (ఎన్నోక్కల్మత్యాది) సర్వ దేశ సర్వకాలసర్వవస్తుకిలుమ్ ఉనోడే ఏకథర్మి ఎన్నలామ్మడి సమ్మ న్ని తిరుక్కక్కడవోమ్.

(7) వి-పు-గ-ఎ-గచగి. (2) తి-వాయ-గ-ర-అ. (3) తి-వాయ-అ-ఒ-చ.

(ఉన్నరోమేయావోమ్) సర్విభచాస్పదమ్ ఉన్నోడేయాక వేణమ్. బరుండునై క్షుతిత్తు “అతుణ్ణాకవేణమ్” ఎన్నాతోభీనతు, ఒనెవిజేషిక్ట్రెల్ అల్లాత్తనై ఇత్తెయామెణు. ఎలావుఱుమ్ నీయే త్తు యాకవేణమ్. (ఉన్నరోమేయావోమ్) నీ కాటుకుండోక మూచ్చ జుమ్ ఉఱు ఉన్నావేణమ్; అశలూరిల్ వశరహోక్ పూడ్లుపులముప్పి ముఱుణ్ణాకవేణమ్; నీ అధిమాతవస్తుక్కాశై విజ్ఞవినియోగ్జ్ఞాల్, “పూతొభీయిల్ శేయవతెన్” ఎను నయిఱుపిచేత్తుకొట్టుముఱు ఉన్ణాకవేణమ్; నీర్నిలుఖోశైనాల్ నీర్షిపిన్నిర్ణజనుక్కాశైపోలే తుచ్ఛిక్ష ముఱుణ్ణాకవేణమ్; నీ పామిన్వాయిలే విఘ్నినాయెన్నాల్ పిణమ్ పదుమ్మిచేయాన బధమ్వేణమ్; కథ్యిన్నపిత్రై కథుకుట క్షుప్పుడుముఱు వేణమ్; ఎస్తో వీటిలేయటు ఆసన్నటై యూస్తిప్పుక్కముఱువేణమ్; విట్టె క్షుట్టేచిల్ వథుట్టముఱుణ్ణాకవేణమ్.

(కోవిన్నా ఉన్నోడు) (१) “మాతాపితాభాతా నివాసశ్శర ణం సుహృద్యతిర్మాయాః” ఎన్నిఱపడియే (२) “అవరోయినియావార్” ఎన్నిరుక్కువొణ్ణాతు; (३) “భ్రాతాభర్తాచ బధుశ్చ” పితాచ మమరాఫువంి” ఎన్నిఱపడియే (४) “అవయిల్ శేషుత్త వెమ్ముణ్ణాల్” ఎన్నిరుక్కువొణ్ణాతు; అసైయమెల్లామ్ ఉన్నోడేయాక వేణమ్; (५) “పెంత్రత్తాయినీయే పిఱప్పితత్తెసి మర్మశైయారావాయమ్సి” ఎన్న రుక్కువేణమ్. (ఉన్నరోమే) సమ్మధముణ్ణాయిరుక్కచ్చెయ్యతే పత్తు మాసమ్ పిరినిరుత్తల్, పతినాలాడ్లపిరినిరుత్తల్, పతినాణ్ణు పిరినిరుత్తల్ శేయ్యవొణ్ణాతు.

అత్తనైయావేణువతెన్నాన్; (అచ్చయవోమ్) బధఫలమ్ పెఱ వేణ్ణావో? ఉఱు ఎస్తు సాధర్ముమ్ పెంత్రరుక్కువొణ్ణాతు, ప్రాపిషుల

- (१) సుబాలో- (२) తి-వాణ్ణ-గి-గ-ర. (३) రా-ఖయో-గిర-ంగ.
 (४) తి-మొ-గ-గ-ం. (५) పెరియిరుష-గ.

ఎష్టుతిఁజే; అప్పడియే ఇన్వర్కఫుమ్ (మర్ఱ్లై కామమ్) ఎన్సిటార్ట్ కిల్. “మర్ఱ్లై” ఎష్టుతు, (7) “మర్ఱ్లైస్ట్రింగ్ తిఱ తతల్లా” (8) “మర్ఱ్లైస్ట్రింగ్ నై క్యూ-ట్రావే” ఎస్టిఱ విడజ్ఞిల్ శోలుకిఱతే.

(కోవిస్ట్-మర్ఱ్లై-కామమ్-మార్ఱ్లై) (3) *కణ్ణన్ వై కుద్దనో డాన నిల్లె ద్యైక్యు-లైక్స్-వేఱమ్. (4) “ఇమెపిఅవి శేయ్యాతే ఇని ప్రోయ్ చ్చెయ్యమ్ తవద్దిసెన్” ఎన్న మన్వర్క లిఁజే. నాజ్మ్ చి స్తుయ ని పటుతుపడామల్ కిడాయ్; అ త్రసై యితే వేణువతుప్పున్నాన్; (సజ్జామజగ మల్-మార్ఱ్లై) ఆట్కు-భుమిడ తీలే ఎజ్జఫుక్కొరు ఇన్ని యియాప ల్యమ్ నడక్కుమ్, అన్నస్సార్చుచాపమాన అ స్తరాయత్తైయమ్ పరి హారిక్కువేఱమ్. అ త్రసై యే ఎష్టాన్; (కామజ్మ్) ఎన్సిటార్ట్ కిల్. ఇరువర్ కూడపురిమాతాసిష్టాల్ అత్తాల్ పిఱక్కుమ్ ఇనిమై.. ఇర్రణ్లు తలై క్యుమ్బి త్రిరుక్కుమితే. విషయవై లత్యాత్తాలుమ్, ఆళ్ళయ త్రిన్ నస్సేయాలుమ్, మింపుమ్ ప్రీతిచాపమాయితే పరిమార్ఱ్లైమిరుపుతు. అతిల్ స్వృహపత్తుక్కు విరోధియాన అహాజ్కు-రగగ్గమాన అడమై యమ్ అపురుషార్థమితే. నాజ్మ్ శేయ్ కిఱవడిమైక్షణ్లు నీ ఉక్కాల్, అవ్వకప్పుక్కుణ్లువరమ్ ఉక్కప్పమియ, భోక్కుత్యపతిప త్తియమ్ మదీ యత్యపతిప త్తియమ్ భోజనత్తుక్కు క్రిమి కేశజ్మ్ పోలే పోడ వేణుమండి విరోధియాయితేయిరుపుతు; అన్నవిరోధిక్కై యమ్ తవిర్ తు తసరుళ వేఱమెన్నిటార్కిల్. స్వృహపవిరోధియమ్ సాధనవిరోధియమ్ ప్రాపి విరోధియమ్ ప్రాప్యవిరోధయమెన్ను నాలువైకే యాయితే విరోధిక్కి శేషభూతరాసనామ్, దాసవుత్తియై పుణ్ణక్కడవామ్. (మర్ఱ్లైయాది) ఇతుక్కుప్పుఱమాఖ్ నమ్మడై య అభిమానగ్రస్తమాన ప్రయోజనిక్కై ప్రోక్కు..

(7) తి-వాయ్-ఒ-గం-గం.

(8) తిరువి-30.

(9) అమల-గం.

(10) నా-తి-గం-ఎ.

తానియవుతు. అతిల్ సాధనవిరోధియుమ్ ప్రాప్తివిరోధియుమ్ కీఫీ త్వాటి లేక భీసమైళాలిన్నరు; మన్ శైయిరణుమ్ ఇప్పాటి లేక భీకించాడు.

“కఱై కళ్ పిన్ ఇష్టు” ఎన్న - ఉపాయా నర తిల్ అసన్యయమ్ శొల్లకై యాలుమ్, ప్రాప్తిపుతిబన్నక తుమ్కు కౌపణమ్పణ్ణుకై యాలుమ్ ఇరణుమ్ కులై సతితే; పొప్పుచియుమ్ త్వరై యుమ్ ఆర్తియుమ్ విశ్రేసుబాహ్యజ్ఞిల్ సద్గముమ్కులై సపడె శొల్లకై యాలే స్వయాపవిరోధి కభీసపడె శొలిన్నరు ఇప్పాటిల్ ముఱొస్తార్థాల్; “మన్ శైసజ్జా ముళ్లమాన్నరు” ఎన్నిత్తాలే - ఘలవిరోధియై క్షాభీకించాడు; “కొవిద్దు - ఉనక్కు” ఎన్న అకారార్థమ్శొలిన్నరు; “ఉనక్కే” ఎన్న - ఉకారార్థమ్ శొలిన్నరు; “నామ్” ఎన్న - మకారార్థమ్శొలిన్నరు; “ఉననోఇడున్నర్థమేయావోమ్” ఎన్నిఅవిడత్తాలే - నారాయణపద తీంధ్రమ్ శొలిన్నరు; “ఎన్ శై కుస్తమ్పథ్రేముపిఱవికుస్తమ్” ఎనెయాలే - చతుర్ధుధ్రమ్ శొలిన్నరు; “మన్ శై సజ్జామజ్ఞమాన్నరు” ఎన్న - నమస్సింధుమ్శొలిన్నరు; నషువేనమస్సుకించకించాతు - స్వయాపసుగ్గిరట్టిలుమ్ కిడక్కించావిరోధి పోకుస్తైకించే.

పొప్పుచికార్యమానత్వరై యుమ్, అతిన్ ఘలమాన కలక్కుముమ్, అతువిశైత్తతార్తియుమ్, ఇతెలావాన్నర్హుకుస్తమడియానపొప్పుస్వాస్తమ్ సరసజునివృత్తియుమ్, వేర్ గ్రీల్ అశవిన్న పారిపుష్టమ్, అతిల్ స్వప్రమోజనత్వనివృత్తియుమ్శొల్లానిన్నకొణ్ణు, ప్రబధ తాత్పర్యార్థమైయుమ్ నిగమికింతాక్లో. సత్తోయ్తమరకాల తీలే ఉండుకై యుమ్, భగవత్సన్నిధియేఽవుకై యుమ్, సెవ్వికైకైయుమ్, విగ్రహసుభవమ్ పడ్డుకై యుమ్, తత్సమ్మదియై, ఆశానికైకైయుమ్, తన పక్కలిలే ఆధిముఖ్యమ్ పడ్డువిత్తుకొట్టుకై యుమ్, అవతారప్రమోజనసజ్జశై విషపుమ్ శేయుకై యుమ్, ఆర్థియై ప్రకాశిప్పికైకైయుమ్, తిరువుర్కుమతియ ఘలానరసజునివృత్తియైకైకైయుమ్, సగారికల్ పరిమాన్గ్రంతై అపే.

క్రైస్తవులు, స్వరూపవిరోధిక్కు అఱుతుతర వేణుమెన్న వేడీ కొట్టుకెయ్యమ్, కైజ్యర్యురుచియుడైయార్కు - స్వరూపమితే. ఇవై యెల్లామ్ నిధులెముమ్మడి కృష్ణున్ తిరుముకైపైప్పర్ త్తవిష్ణుపుమ్ శేయికిణార్కళ్లు. (అ)

అవ;—ముప్పుతామాటటు. కాలాతైయుమ్, అధికరితమనిచ్చ రైయుమ్, విషయభాతనాయ్ నిష్టకారియుమ్, తలైక్కట్టుకిఱ కృష్ణునై.

కీళ్లు - “పత్తె” ఎస్తుమణ్ణెతున్నాచ్చున్నవఫల్లె, ఇప్పాటిల్, అనుష్టు ఉకప్పుకొక్కుక ప్పుకరాకప్పుణుమ్ అడ్డిమ్మెయెస్తు విశదీకరిత్తు చూచిలుకిణార్కళ్లు. “పార్థ్రమ్మేయ్త్తణుమ్ కులమ్” ఎస్తు జ్ఞానజన్మ తై చూచిలుకిఱతు; జ్ఞాతాక్కళ్లు ఆనుశంస్యప్రధానారాయ్ పరాచనామ్ పొఱుక్కుమాట్టుతే పిఱర్ ఉజ్జీవిక్కుమ్మడి హితప్రవర్తనమ్ పణుకైయై పుర్ణర్. “పార్థ్రమ్మురైయడియే పార్థ్రమ్మ పొరుళ్లు కేళాయ్” ఎస్తువర్కళ్లు తాజ్జాశే “కున్నినేవలెజ్జై కొక్కుళ్లామట్టుకాతు” ఎస్తు.. కైజ్యర్యుతై ప్రాధికైక్కయాలే కైజ్యర్యున్నానుమ్ మజ్జాశాసన రూప మానవడియాలే, మజ్జాశాసనతుకు ఘలమాక అవన్ కొడుక్కు వేడీయతుమ్ ఇవర్కళ్లు కొళ్లు వేడీయతుమ్ మజ్జాశాసనమే యెస్తుతాయ్తు.

“శిన్రమ్ శిఖుకాలేపార్థ్రమ్మ పొరుళ్లుకేళాయ్” ఎస్తుయాలే రజ్సుమన్నుక్కుళాలే కలద్ది దేవసుబధికఛాన దృష్టఫలజ్జై అడి యోజ్ఞల్లు అపేష్టుత్తాలుమ్, హితపరనాన నీ కేళ్లుకొక్కుపుమ్ కడవైయైలై, కొడుక్కుక్కడవైయమలై యెస్తుతాయ్తు. (అ)

స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్.

అవ;—ముప్పుతామాటటు. (వజ్గక్కుడలిత్యాది) ఇప్పాటటు: ఇప్పుబింధుమ్ కార్థ్రార్కుణ్ణామ్ ఘలతైచూచిలుకిణార్కళ్లు

యుమ్ కొణ్ణాచికొండ్లు, సబ్కల్పపూర్వకమాకనోనిఖిలే ఉద్దోగిత్తు, నోన్నుక్కులజ్జమాకచ్చెయ్యేణవనవుమ్ తవిరహేణవనవుమ్మిన్నినవెష్టుక్క రవ్యాటక్క రవ్యవిశేకమ్పణ్ణే, “నామ్ననమక్కినితాకనోఱ్క, ఇతుక్కు అనుమతిప్పణ్ణే ప్రీతరాయిరుక్కిఱ నాట్టార్కు ఆనుషాస్కికమాక అభిమత సిద్ధియుణ్ణామ్” ఎన్నశాలీలి, దృష్టపుణ్ణజ్జథుక్క హేతు_వ్యుటియాకై యాలే, వర్ధార్మాక దేవతైయైలత్తైత్తు నియమిత్తు, అతాల్తతాజ్ఞ్ కొణ్ణుమ్ ప్రయోజనముమ్శాలీలి, తాజ్ఞ్ ఉపక్రమిక్కఱ నోన్నుక్కు ప్రతిబింబ మాన దుష్టర్మమ్ ఇతిలే ఉపక్రమిక్కఱనిక్కు_మెన్ను పూర్వమనోరక్క కశ్య్ ప్రుజప్పట్లు,

[ప్రాతికూల్యనివ్యుతితీడ్జాంధ్రి భాగవతసహవాసముఢీయచ్ఛలాత తస్యైయుడైయరానారక్కతుమ్ శైల్ నదువు పట్టారడైయ కూడా_టీ కొండ్లు వేణుకైయాలే, అనుభవరసత్తిల్ అభినవైయాయిరుప్పా శీరుత్తియై ఎముప్పి, రసమైయతిన్నవైత్తే ఇవర్కోల్ పేచ్చిలినిమైయాలే విదైయాయ్ పారవశ్యతాలే కాఱ్కడైకొండ్లు కిడక్కితాళ్లారుత్తియై ఎముప్పి, ఎలారుమ్ తిరణ్లు తన్వాశలిలే వరవేణుముఖిడి కృష్ణనాలే యుణ్ణాన కొణ్ణాటతాలే శాలవేణుప్పాడుడైయశాయిరుప్పార్లారుత్తియై ఎముప్పి, గుణవిధైయాయ్ క్షిడక్కచ్చెయ్యైయుమ్ రసాన్రరజ్లోశైల లామ్మిడియాన ముత్తైయుడైయాళ్లారుత్తియై, ఎముప్పి, కృష్ణానుభవత్తిలే ఎప్పోతుమ్మిచ్చెఫునడక్కుమ్మడి ఎలారిలుమ్ అవన్నోక్కడైయాళ్లారుత్తియై ఎముప్పి, ఊర్ ఒరుతటుప్పు తానొరుతటుమామ్మడియాన ఆభిజాత్యముడైయాళ్లారుత్తియై ఎముప్పి, కృష్ణనెవీరియామైయాలు ణ్ణాన సముత్తై యుడైయానోరుననోడే సముఖముడైయాళ్లారుత్తియై ఎముప్పి, తన్ అనుయవశోభైయై అనుసన్నితుక్కిడక్కితాళ్లారుత్తియై ఎముప్పి, తాన్ ఎలారైయుమ్ ఎముప్పువతాకచ్చాల్లివైతు. ప్రతిజ్ఞాయై

మఱణ్ణకలగ్గికిడకిట్కాళ్లారు తీయై ఎఖుపీ, విన్నప్లారుడై యవుమ్
తిరళ్ల కాణవేణై యిరుపొళ్లారు తీయై ఎఖుపీ,

ఎలూరుమ్ తిరళ్ల తిశువాశల్ కాక్కుమ్ ముతలియై ఎఖుపీ,
శ్రీసస్ఫోపర్, యశోదైపీరాటి, నమ్మిమూత్రపిరాన్, ఇవర్కశై
చోచుమ్ క్రమజల్ కుతైయామల్శోల్ ఎఖుపీ, నప్పిసైఎపీరాటి
యడై యశేయకైయమ్, లీలారసజైయమ్, భోగైవైభవతైయమ్,
సౌకుమార్యతైయమ్, రూపసౌనర్యతైయమ్, తిభ్రతివాల్భ్రితైయమ్,
పురుషకారభావతైయమ్ శోలిఎఖుపీ, కృష్ణమడైయ ఆభిజాత్యది
గుణజాచైచూలికొక్కుడ్లు, తాజల్ గుణజతైకఛాయ్ వసపడైయైయమ్,
భగ్వాభిమాసైకఛాయ్ కట్టాత్కైకధారకైకఛాయ్ వన్ప దియైయమ్
అయివిత్తు, ఎజభుకాక్కప్పుజపుటు ఓరిరుపుష్టిరుక్కవేణమ్ ఎష్టు, పుఱ
పుటిపునవన న్నరమ్, అవ్యిపుప్పుక్క మజ్జాశాసనమ్పణ్ణి, “పోన్నతేన్”
ఎష్టు అసన్ కేట్ట; ఉన్నక్కలిలే అర్థకఛాయ్ వార్షిమెన్న; అపేష్టితమ్
ఏతెన్న; నోన్నుక్క ఉపకరణజల్ వేణ్ణేకొక్కుడ్లు, నోన్ర్తాల్ పెఱుమ్
సమ్మానసజైయమ్ అపేష్టిత్తు, తజ్గల్ నినైవిలుళ్లనైయమ్ ఫలిక్కు
మృది తజ్గల్ శిఱుమైయైయమ్ అవన్ పెఱుమైయైయమ్ అవనోడుళ్లు
ఉఱవైయమ్ శోలికొక్కుడ్లు, తప్పుకభుక్క ప్పుతైకొక్కుడ్లు, తజ్గల్ నినై
వైయమ్ ఇన్న తెఱ్పు క్రిమపుడ వెశియట్టిపేష్టిక్క; అపనమ్ “ అప్ప
డయే శేయికిఱోమ్ ” ఎన్న తలైతులుక్కప్పెంతిఱు కృతాంధకఛాయ్ విటు
క్రమతై, విఅటుకాల తీలే అన్ధావ వుత్తియోడే వడపెర్చుణ్ణియలుడై
యాసై అపేష్టిత్తు, సమకాలరసమాక సడ తీన ఆణ్ణల్, నమ్ముడై య
భావవుతీయలైయేయాకిలుమ్ ఇప్పుటిన తిశుడైయ పారధారణాలో
నామ్పెన్తర పెఱు పెఱువర్కశైను నిగమిక్కాళ్లో. సమకాల తీలే అను
షిత్తారోపాతియమ్, ఆన సరకాల తీల్ అనుకరిత్తారోపాతియమ్, విఅప్

† (పో) భక్తవాస్యతైయమ్.

టుకాల తీవ్ర కంఠార్కుమ్ ఫలిత్కుమైనె. “కణిఖవత్తలైనాకు, తోల్ కష్టముడుక్క, అతుకిట్రజ్జుమూపోలే, స్నేహికళ్ శోస్నవిపాప శురక్కొడ్ల పుకవే, అతిల్లాత నమక్కుమ్ లభ్యక్కుమ్” ఎఱు భట్ట.

శ్రీగోపిమారుడై ఆశయశీయవిషయమ్ కృష్ణనాయ్, అన్నాశయమ్ ఫలపర్యానమావతు పిరాటిసముఖ్తాలేయాయ్, అవళ్ త్రస్తే పుఱుకై క్కులవన్వాయపరి త్తవ్యాపారమ్ అమృతమధనమాకై యాలే, అత్తచూచుటికిశార్కకళ్.

వ్యా,— (వజ్రకృడల్ కడైన) దేవకార్యమైను బరువ్యాజత్తైయ టుపై రియపిరాటియారాకిఱ * పెణ్ణముతై పైన్త్రాను, అపోతు ఉక ప్రోడేయిరున్నాపోలే, ఊరార్ కారియత్తైవ్యాజమాకిట్ పెణ్ణశై పైన్త్ర హర్షత్తోడేక్కిష్టనిరుక్కిఱ విమపైక్కొడ్లవాతే అన్యార్థమాన శేయలిలే అభిమతమ్భావనుక్క ఇస్తాక పరుకిఱతో పెగ్గిశార్కకళ్. (వజ్రకృడల్ కడైన) సాయిదలైక్కడైన పిరాటిన్ను పైన్త్రాపోలే, ఇఱ్గుతయి రీకడై యవైషుబరువ్యాజమాయ్ క్కస్తినైకై క్కశై పుఱకృడవనాయితే యిరుపుతు; (g) “*బిట్లనాన్జడిననెన్న” తిరుమజసమశేయతు*దివ్యమాల్యమ్భరథిరైయాయ్ భూషణభూషిషైయాయ్ సకల దేవతై కథమ్పార్కతుక్కొడ్లనిఱ్చు, మార్కపిలే శైనణై పోతై చెచ్చిన్న, మార్కకథిసిరాజి ఆడై యుదుతుసమ్మానితై కళాయ్ * పల్ కలనుమాన్నెను, పెణ్ణల్ మాడియరు సహాతు ప్రకాశిక్కుమ్పడి యిటకైక్కయాలే అత్తచూచుటికిశార్కకళ్.

(వజ్రకృడల్ కడైన) (1) “విష్ణువ రముతుంఁ” ఎఱు ప్రయోజనా స్తరపర్కు మకపుడ ఉడమ్మనోవ కృడల్ కడైను అపేత్తిత సంవిధానమ్ పణ్ణమ్పడి శీలవానానక్కష్టన్, అనస్యప్రయోజనర్ కారియమ్ శైయ్యచూచుటవేణమో?.

(2) “అమరర్క్క ముత్స్నవాయ్ కొము

వే” ఎన్నిఅపసియే - కృష్ణనితే దేవర్కథుక్క అమృతమిటువన్; శ్రీరాధినాథన్ కడైయల్ కడల్తాన్ అమృతమ్మశురవాఁఁ. *కృష్ణన్ కై యాల్ మలక్కుడైయాలేయితే శుర్పతు. (వజ్రక్షుదల్) క్షీరముతోమోగ్గామ్ మేలేకిశుమ్మడి(1)*వడుతిరై విశుమ్మడై పుడురుమ్మడి కడైయానిఅట; మరక్కులమ్మాలశాతపసి కడైన్నాయప్పమ్ శోలుండుతు. (వజ్రక్కుదల్) కడై కిఱపోతు(2)*శుఖుల శులై తిరికై క్రయాలేకడలడ్జలుమ్ మరక్కులమూయ్ నిష్టపడి.(3)* వజ్రమ్మవిట్లులవ్జుడలితే_క్షీరాధి.(4)*వైకున్నసెన్బతోర్ తోణిశేర్న విడమితేయెష్ట ఆధ్రకడలై పేణాతేకడైన్నాన్. “పాశ్చాడలిల్ వైయత్తయుష్మ” ఎష్ట క్షీరార్ధపశయనతై త్రుదగ్గి, అతినుడై యమధనతేచొచ్చినిగమిక్కితార్కణ్ల. (5)“అతిచ్ఛాడనుమున్ కిడైన్”. (కడల్ కడైనమాతవనై) సాధనాస్తునమ్ పణ్ణినాల్ సాధ్య సిద్ధియుద్ధామితే. (6) “అముత్స్థోఙ్గపెరుమాన్ తిరుమార్ఘ్యాన్” ఎష్టాలమృతలాభమేష్ట ఒనువ్యాజమాయ్ *అముతిల్ పరుమ్ పెణ్ణముతే యితే కృష్ణన్ పెంత్రతు. (మాతవనై) ఆశ్రయణేయనస్తు లక్ష్మీసహించ

వ్యా.—(వజ్రమిత్యాది) మరింగల్తుక్కుబరుచెనమ్ పిఱవాఁ పసి పాశ్చాడలై, * మనరతై మత్కనాటి వాసుకియాలే శున్హత్తన్ కై యాలేకడైను పిరాటియోభితాపోలే, చేతనర్పరిగపించ శరీరత్తున్న బరువాటమ్ వారామల్ సంసారమాకిఱి మహాసముద్రాలై తన్ సజ్జలమాకిఱి మదరైనై నాటి, కృపైయాకిఱి కయిన్త్రాటి, శున్హత్తి, కటూతుమాకిఱికై కళాలేకడైన్న పిరాటియులుమ్ ప్రేమవిషయమాన ఆత్మనస్తవై లభితపన్. ఇతాల్ - ఇచ్చరిత్తోడే యికుక్కచ్చుయేతే, (7) “సత్తమేనంతతోవిముం” ఎన్నపుణినవనై యెన్నిఁతు

(1) తి-మొ-గి-ఒ-క. (2) పెరియతిరు-గంఁ (3) పెరి-తి-ఒ-గి-ఎ.

(4) నా-తి-గి-ఒ. (5) తి-చ-వి-అగ. (6) తి-మొ-ఎ-గం-ఁ

(7) తె-ఆ-ఎ-గ.

ముహాయ్ ఆశయోనాన్ లక్ష్మీగ్రసనాథముమాయిజే యిరుపుతు. ఆశితర్కున్నరమ్ పొఱుపీష్టు అపేష్టితజ్జశైచ్యవిపాపర్ అరుకే ఉణ్ణాక వేణుమితే. మాతావిన్ మును ప్రజైకళ్ శేయతకున్నరమ్ పితా వుత్తు త్తోన్నర్తాపోలే, పిరాటిసన్నిధియుణ్ణానాల్ చేతనరుడై య అపరాధజ్జల్ అవసుత్తు త్తోన్నర్తాతేనె. పిరాటి పురుషకారమాకప్పన్ భ్రినవర్కథుక్కు అరియస శయ్యతు అపేష్టితజ్జశై త్తలైక్కటికొక్కుడుక్కు మెనెక్కాక (కడల్కడైస్వమాతవనై) ఎన్నిఇతు.

(కేశవనై) * వాశమ్ శేయ్ పూర్ణమూలాశాన పెరియపిరాటి యార్తాన్ ఆశైపుడుమృదియాన ప్రశ్నమాన మయిర్ ముడి, కటు నెకిఫ్ట్ను అలైయనిష్టాయ్ త్తుకృదల్కడల్కడైనతు, కడైయప్పుక్కార్క్ కై లామ్సకుమ్రల్ అలైయమితే. (1) “వాశనఱ్ఱుభూమియ్చ్చయర్” (2) “వ్యోమర్ పూర్ణమూలాశాన్ త్తోన్నలావ్” ఎన్న అవనోడు పిఱరోడు వాశి యలైయే కుమల్ అలైయ. (3) “అమైయాన కేశవా” ఎన్న శుమధు కిడకిఫ్టియ ఆమైకుటుడ కుమల్ అలైయానిష్టాల్, కడైకిఱవనుక్కుచౌచుల వేణ్ణావితే. (కేశవనై) పిరాటియోబైక్కలవిక్కు విరోధిక్కై, పెగ్గాలోటై క్కలవిక్కు విరోధియాన కేశియైకొక్కాపోలే పోక్కలవలవనైయైన్నాను మామ్. “మామాయన్ మాతవన్” ఎస్తుమ్, “కేశవనైప్పాడవుమ్” ఎస్తుమ్, “మావాయ్ పీశద్వాసై” ఎనుమ్ శోన్నవన్నర్తారోడే త్తలైక్కటి వేణుమితే. (కేశవనై) (4) “అతనుక్ క్ఱాపుతల్ నష్టుష్టు” ఎన్నిఇపడి యే బ్రహ్మర్దాదికుమ్కొక్కతుకొడుతు, తన్వైభవమ్ తోన్నర్ నిష్టని లేయెచ్చాలిన్నర్కవుమామ్.

(కేశవనై) కేశియై నిరసితాపోలే ఆత్మనసువై అనుభవిక్కు మోపుతు అవ్యసుభవిరోధియాయ్ ఇచ్చేతసుక్కు పీఱక్కుమ్ ఖోక్కుత్యాదికుమ్కు నివర్తకనానవనై.

(1) 2. (2) పెరు. త. ఉ. ఉ. (3) ఉ. చ. వి. అ. (4) ఉ. మె. ఉ. ఉ. ఉ.

(శైఖ) ఆశ్రయం తీల్ రుచికార్యమాన త్వరేయేచ్ఛలు కిఱతు. (శైఖ) “ఇవ్వాప్సునై యోడే నామేపోవామ్” ఎషు అవన వరవై పౌర్ తీరుకుట మశవలవాయ్ తు త్వరే. కృష్ణవివయాకార యోగ్యతై యాయమ్ వివయాకారత్తాలుమ్ విఅస్సపుకర్ నిఱమ్ పెఱు ముగ్దిశైఖ. (ఇత్తైఖి) * తూమలర్ తూవితోముతు వాయినాల్ పాడి మన్తినాల్ శిన్నితు, “అడిపోన్తోన్తో” ఎగ్గిఱవడియే పోన్తో పుష్కర్మన్న. * శైఖు శేవితు కుట్టమిభుకై ఓడక్కమాక చ్చేయేవ తేర్మామ్ శేయేతు.

(అగ్గు) ఆశ్రయసేయస్తల మిరుక్కిఱవడి. (అగ్గు) తిరువాయ్ పొంచియేలే, శ్రీనస్సగోపరుడై య కోయిలిలే, నప్పినై ఎప్పిరాటి కట్టిలిలే, దివ్యాల్మిధాన తిలే, దివ్యసింహసన తిలే యమ్ విరుప్పిలే. (అపుత్తు) నాట్టార్ కుట్టచూచున్నపడైయైక్కాభీత్తు “ఎన్తైక్కామ్” ఎస్సవడైయై. అప్పిరిమాన్తర్తాతీలేనిసు అనసై సర్వస్యముమ్ కొడ్డాపడియై. (కొడ్డు) “సీతారాయ్” ఎస్సవడియే అవన్తరపైన్తర్తావడి. (ఆన్త్రు) కొడ్డాప్రకారతై. తజ్జీల్ వెఱుమైయైయమ్ అవన్ పూర్తియైయమ్ బున్తాయమ్ మున్నిటు, తప్పుకుట్టప్పులై కొడ్డు, రుచియైయమ్ త్వరైయైయమ్కాటి వళైపిటు అడిమైయైలపేత్తితుకొడ్డాప్రకారతై. ఆశ్రయంఫలముమ్ ఫలసిద్ధిక్రమముమ్ శొన్నపడి.

(అణిపుతువై) కృష్ణనుకుట శ్రీనస్సగోపర్ సముఖముమ్ ఎన్తరమాయ్, అపర్వత్తిక్కిఱాయ పూర్ణై తిరువాయ్ పొడియై “శీర్షమల్కు అనన్యరాన భాగవతరక్తు ఆన్తరామైయాలే అవనిరుస్సవిడ జే పోయ్ పూజిత్తు, ద్వాపరముగతిలే నాట్టార్ కుట్ట “పత్తు” ఎషు వ్యాజమాత్రమాయ్, తజ్జథుకుట్ట ఉద్దేశ్యమాన కైజైర్యింపురిగ్రహిత కుకారతై, భూమికుట్ట ఆభరణమాన శ్రీవిల్మివుత్తారిలే ఎమ్మద్దరుశియరు

మాట్లాడుప్పాడి” ఎఱు తాఫీకుమాహోలే, తనకు ప్రెరియార్థ్యున్ సమ్మిధ్వనిచ్చేర్యమాయి, అష్ట అంధమాని తదేశముడు శ్రీవిలిపుతూరై కొట్టాడుకిటార్కట్లో.

(అణిపుతునై) నస్తిపన్నడై యకోయిల్, కృష్ణన్ మాత్రమేయతే; ఇప్పువ్వరిల్ వడపెరుగ్గోయిలుడై యానుమ్. (అణిపుతునై) సుసార్తుకుట ఆభరణమాన శ్రీవిలిపుతూర్. శిరాట్లికుట శ్రీమిథిలై యమ్ తియవయోకై యమ్ పోలపుమ్, నప్పినై ఇపిరాట్లికుటకుమ్మకుమ్మ తియవయిప్పాడియమోబ్బాపునునికైస్తే, ఆట్లాభుక్క వీఱవియమ్ పుక్కచిడముమ్ ఓ రూరిశేయానవేంత్తమ్ ఇప్పువ్వుకైయతేంక్కట్టుతు. పోన్నుమ్ ముత్తమ్ మానిక్కముముట్టచెయ్యత ఆభరణమోబ్బాలే, నాయిచ్చియారుమ్ పెరియార్థ్యురుమ్ వడపెరుగ్గోయిలుడై యానుమాన అలజ్ఞారముళ్ళుడేవమితే.

(పైజమల తణ్ణరియల్) బ్రాహ్మగ్రాంకుట తామరైయై తారాకవిశేశోలువణు. (2) “తిరువిలప్పాలిమత్తై వాణి” ఎన్నుమ్మె బ్రాహ్మగ్రేసరరాన పెరియార్థ్యురుకుట తామరైటారాకక్కడవ తిషే. (పైజమల తణ్ణటెరియల్) పశుత్తకమల త్రినుడై యకుర్చిన మాలై. (3) “తణ్ణానుర్థాయుధులపోత్” ఎఱు - వడపెరుగ్గోయిలుడై యానుడై య మాట్లాపోలే కొత్తిత్తుక్కిడవాతు పెరియార్థ్యుర్కము తీల్ మాలై. పిరిత్తపన్ మాలై పోలనే శేర్పార్ మాలై. (పట్ల విరాన్) బ్రాహ్మగ్రాంకుట ఉపకారకరానవర్. * వేతప్పయన్ కొళ్ళ వలనరాకై యాలే తాత్పరాయిత్తై సర్వ్యున్కుమ్ ఉపకరికుమవర్ పట్లుకశుకుట విద్యాప్రదానమ్ పట్టిన ఉపకారకర్. (3)* మత్తైనాన్ మున్నోష్టుతియ పట్లనుకుట కస్యకాప్రదానమ్ పట్టిన ఉపకారకర్

(పట్టవిరాసతోత్తే) “పారాశర్యన్ వాయస్న” ఎఱు ఆమ్రవీళు చూస్తాన్ని పోలే, పెరియాథ్ర్యోర్ సయిన్ నైల్ విఱప్పు-ఇవణుక్కు ఉత్సర్వ చేతు. “అన్ధపుడైతాన్ మాన్” ఎణ్ణితే ప్రతిపాద్యనుక్కు ఏన్హమ్; అథ్ర్యోర్ సముఖ్య ఇవణుక్కే నైల్ మ్. (గ) “విష్ణుశి తర్క తజ్ఞోతేవరై” ఎఱు-ఇవర్కోతేవరామాయ్, వడపెంచోయిలుడై యాన్ నిఱమ్ పెన్హర్తాన్; (అ) “బంపుకోత్సైయుడై యేన్” ఎఱు ఇవర్కో సముఖ్యితే తమక్కుఉత్సర్వమాకచ్చాలువతు.

(శొన్న) ఆట్లాళ్లాలనుకార్పకారత్తాలే అనుభవిత్తతపుఱపోళ్లు పిట్టపడి. † (కోణై శొన్న) లీగోవిమార్కడాచై యొప్పాపితు (3) “అణి కురుకూర్ చ్చికోపన్ శొన్న” ఎఱుపుం స్వమ్ మేలిదుముఖియానకున్న మహాత్మరుక్కే--. (శొన్న) క్రుష్ణికత రిరసిదమాన అర్థమ్ సర్వోపజ్ఞో మామృడశొన్న. మేఘమ్ పరుకిపనముదామృపోలే (ర) “ఇవర్లో వాయ నతిరున్నన” ఎణ్ణిపడియే ఇసణ్ణడై య వాక్కేన్ స్వర్పత్తాలే కాణమ్ అతిలమ్ అవాపెన్హర్తతు. (శొన్న) తాణోస్తియాన వేదమోఖలల్ల; విఱప్పాలుడ్డాన ఏన్హర్తముడ్డు. తీరాభినాథసై పున్హాభరు తీమకనాయ శిఱినవనుక్కేతే వరుమేన్హర్తముళ్లతు.)

(శజ్జత్తమిత్తమాలై) “శజ్జమిరుప్పార్పోల్ వద్దు” ఎఱు పణ్ణ లష్టమ్కుడియిల్ పెణ్ణలీతిరణాకవనుభవిత్త అనుభవత్తుక్కు ఆట్లాళుమ్ తన్న తిత్త తీత్తణ్ణమ్ తిరథవిష్ణుశొన్న పాశరమాకై యాలే,

క్షీఅ, విస్తృతమాయ్ క్షుశీర్చిరున్నళ్లతాముడై మణికణాలే శేయ్య పుట్ట మాలైకష్టాయుడై య పెరియాథ్ర్యోర్ తిరుమకణారాన శూడి కొక్కడు త్తనాయిచ్చియార్ అరుళిచ్చెయీత, సఫ్ఫునుభావ్యమాయ్,

(గ) నా-ఓ-గం-గం. (అ) పె-ఓ-3-చ-ఐ. (3) ఓ-వాయ-2-3-గం.

(ఔ) ఓ-వాయ-2-గై-ల, † చుట్టురిత్త్రస్తి అధికపొత్తి.

(గ) “కుండాజ్ఞాయ్” ఎన్నిమణి - తిరశ్చతిరశ్చకవనుభవిక్కునేణుచొ
ప్రబధమ్.

(అ) “శజముక్ తమిత్త్మమాలై” ఎన్నక్కడనతితే.

(తమిత్త్మమాలై) (3) *యవన్ క్షుమ్శినెక్కుమ్ కోశరమలూత
వస్తు * పెన్రిహమ్ మేయ్త్రస్సమ్ ఇడ్డెచ్చెరియులేవన్విటను ఎల్లియ
నానాప్సోలేయమ్, ఉత్తమవర్ణతితే పిష్టుప్పెడ్డెయు ఆణ్ణోళ్ల ఆయుక్
శిఱుమియుక్తిరుథే ఒపుత్తియూయ్ అన్యయతాప్సోలేయమ్, అయి
మత్తైయున్పారుణాన ఉపసిషత్తుత్తుతమిత్త్మయ్వన్ను సర్వసులభమానపడి.
ప్రబధమ్ శైయ్తపశోదు ప్రతిపాద్యనోడుప్రబధతోదు వాశియంత్రాభ
నిష్ఠ నిఱమ్ పెన్రిహపడి. (మాలై) పాచనమాన వశవనికేత భోగ
మోగ్యముమాయ్, తలైయాలే శుమక్క వేణుమ్చెయమాయ్ శికో
భూషణముమాయురుకైత్తు.

(కోతైశాస్నమాలై) మాలైక్కటినమాలై. అడుతప్తత్త
యోడే ఇరణ్ణుతలైయమ్ తాళ్లపూరుమ్ సడువే నాయకముమాక
తోడుప్పోమాలై. (కోతైశాస్నమాలై) “శైవపూవే” ఎణ్ణుఇవళ్ల
శైవక్క బిపురూవితే అవన్ కొడుతపు. ల్లాఘ్యమాన మాలైకొడు
తాళ్ల ఇనళ్ల; “ప్రజసిగజితమ్” ఎన్నిమృషి కుఠలిల్ల మలికై మాలై
యాలే విలశీటు ఇవనై ఓతువిత్తమాలై యుక్కితపడి.

(ముప్పసుమ్) తిరుమత్తముమ్ తిరుపుల్లగుమోబులే శుభ్రాత్రి
యిరుత్తు, వేదముమ్ తిరువాయ్ మెంధియుమోబులేపరినియత్తు
శైయ్యానెయాలే, వేణుమువైమెలామ్ మికుతిక్కుతైయ్యాయుముకై
యుష్టికైయుట్టికై. “నారాయణనే నమకైప్పత్తైతస్తవాన్” ఎన్న
కూటమ్ కూటమాయురుక్కటాయ్, తమిత్తులే శైయ్యప్పట్టు, మాలై
పోలే భోగ్యమాయ్, శిరసావాహ్యమాయ్, ల్లాఘ్యమాన ఇప్పగి
స్తతే, బరువాటుక్కుతైయాతే పిష్టుటుకొల్త్తిలే ఇప్పగిబుర్చుపమాన

(గ) తి-శాయ-అ-3-గం. (అ) తి-మొ-3-4-గం. (3) తి-శాయ-గ-ఫ-క.

సగ్గులోచొచ్చున్న స్వరూపోపాయ ఫలజశై ఒస్తు పత్రాకశ్చిన్న
విత్తనెయితే. (ముష్టతుమ్మతస్మామే) ఇతిలో ఒరుపొంగు నమువామే
విలైయులాతరత్వజ్ఞాలేశైయీత ఏకావలియలేచరురత్నమ్ లుణైనాలుమ్
నెడుమూళ్ళాయిరుక్కుమితే; అప్పుడియే ఒరు పాటుక్కుతై యిలుమ్
పేరిధృవాంయిరుక్కుమ్.

భగవదాథిముఖ్యమ్ విఅక్కి-అకాలవై ఎత్తుణ్ణుమ్ అఱియాతిరు
తల్, త్వాజ్యోపాదేయుల్లిల్, నముననినీర్థల్, పరసమృద్ధీకప్రయో
జనత్వమ్నియిలే ఒభ్రితల్, దేవతై శైయమ్ నియమిక్కు-ముడియాన
జ్ఞానికశ్చ వైభవమ్ అఱియాత్తోభ్రితల్, ఆశ్రయగకాలత్తిలే ఛ్యో
పాపరామేనీర్థమ్ అఱితల్ శేయ్యతోభ్రియప్రాతు, “భగవద్విష
యత్తిల్ ముతలడియట్టారోడు, అవగాహితై శిఖితుకులై యనిత్తా
రోడు, శాశ్వతప్రథానరాయిరుప్పారోడు, త్వాజ్యైత్తిలే అఎస్సర్వమ్
నడైయాడువారోడు, అనుభవమే నిర్మితరూక నడప్పారోడు, భాగ
వతకులత్తిలే అస్వయిత్తారోడు, కైజ్యు-ర్యునిస్టరోడు సమ్మడై య
రోడు, స్వరూపజ్ఞాన వై లడ్డుజ్ఞాను సాధానమ్ పణ్ణినిర్వ్యా
పారరాయిరుప్పారోడు, భక్తియాలేకలడ్డి నడప్పారోడు, భాగవ
పారతస్మైర్యిక నిష్ఠరోడు వాశియఱ ఉచ్చేశ్యతాబుద్ధి కులై యామలిక
క్కు వేణుమ్” ఎన్నాఱియవేణుమ్; భగవత్సన్నిధియల్ శేలుమ్ క్రిమ్
శతియవేణుమ్; తప్పుయకారత్తినడై య స్వరూపస్వభావగ్భుమ్ కార్య
ముమ్ అఱియవేణుమ్; భగవద్విద్ధరాకవేణుమ్; కటూత్కైధారణ
రామ్పడి భగ్గుధిమానరాకవేణుమ్; ఆధిముఖ్యప్రార్థనమ్ ప్ర
వేణుమ్; మజ్జాశాసనపరరాకవేణుమ్; అరిత్వమ్తోనీర్థపుల్కార్య
వేణుమ్; ముముత్సున్నశైయల్ అవేష్టితజ్ఞల్, ముక్కదశైయల్ భాగక్క
† (పా) త్వాజ్యోపాయమ్ పట్టువారేనీర్థమఱియవేణుమ్. వ్యరుషాత్తిపుడైయ.

ఇవన్నీల్ వాళై నడక్కచేఱమ్; అతుక్కు తజల్ ఉపాయా నర శర్ణ్యతె నై మున్నిడచేఱమ్; నిత్యకై జ్ఞర్థ తీల్ నిత్యాలై వేత్తెనడ క్కచేఱమ్; ఇద్దతై విశ్వైన్ పాశురమే భోగమాకచేఱమ్; ఆకై యాలే ఇమ్ముపుటుపాటిలుమ్ నధువవిడలావతు ఒరుపాటిలై.

(ఇస్తు) పిఱుటకాల తీలే ఇప్పరిమార్థరథుక్కు మేటుమడై యాన ఇన్నిల తీలే. (ఇప్పరిశు) ఇప్పరికారముతప్పామల్. (ఇప్పరి శురై శార్) ఇబ్బావడ్త తియోడేఇప్పాశురత్తెచ్చాలుమవర్కల్. తిరు వాయి ప్పాడియిలే పెళ్ళాలుక్కు సమకాలమాకై యాలే సాక్షాత్కార ముడ్డాయ్ తు; ఆశ్చర్ష అనుకారప్రకారతాలే చెన్నర్థాళ్; ఇవర్కఫుక్కు ఉక్కిమాత్రమే అమైయమ్.

ఇవర్కఫువుపారాతే పణుపాడినవర్కక్కై ఇచ్చాంగ్లవధీ యాలే నిసైత్తుక్కాయిమ్ శేయ్యమ్ విషయత్తెచ్చాంగ్లకిఅతుమేల్; (ఊరిరణుమాల్ వరై తీర్చోళ్) చెప్పాతై అణై క్కప్పుక్కపిన్చు కృష్ణసుక్కు తిరుతోళ్కల్ పట్టే తపడి. * వేయిచుట్టునోళినార్చోడు అణై నతోళ్క కథితే. (ఊరిరణు) ఉక్కపాతార్కింతే తోళ్ ఇర్డాయ్తోన్తు వతు; ఆశై పుటుపెళ్ళాలుక్కునాలాయ్తోన్తు మిచ్చే. * వజ్రకృడల్ కడ్డెన్తోళ్కల్ నాసుమ్ కడ్డెడప్పెన్నర్థాక్కల్. (మాల్ వరై తీర్చోళ్)(g)*ముతుకొక్కముమ్ శాఱుకొక్కై ఉన్నరతోళ్చాయిరాతే, కాతూరాటవులు తిణ్ణయై చొచ్చాలుకిఱతు. (మాల్ వరై) (g) “నీణ్ణమతైకఫుమ్” ఎన్నుమ్మడి యితే యిమపుతు. (మాల్ వరై) చెరియచిరాటియార్కుమ్ గోపి మార్కుమ్ క్రీడాసై లమానతోళ్కల్.

పాశురతై అనుసనిక్కుమవర్కల్, ఇప్పాశురశ్రవణతాలేపడ్డతు బలిష్ఠ మాన వెరియమతైపోలే ఉయుక్కిఱ నాలు తిమతోళ్కై యడై య

(శేజన్ తిరుముక ట్లు) పెణ్ణశై క్రైస్తవినుఖి అలభ్యలాభత్తాలేతిరు క్రైస్తవమ్ శేవ్యిపెన్ర్ ఱు తిరుముకముమ్ కుళీర్ స్వపడి. ఇవర్కుశైపీరిష్ పోతిష్, జలతుయ తిల్ పద్మమోఖలే ముకముమ్ విభీయమ్ ఉత్తా రువతు. (శేజన్ తిరుముకమ్) (1) *క్రణ్వ్ కోశ్చిత్తై వాణ్ ముకమ్, అతిలే *నీరార్కమలమోఖల్ శేజన్. లోధీమార్ “పారికోణ్” ఎన్న ఒరు వర్కొక్కురువర్ కాట్లు అనుభవితకటాత్తముమ్ ముకముమ్. (శేజన్) “కతిర్ మతియమోఖల్ ముకత్తాన్” “పద్మయుక్కైణై” “శేజన్ శితిచితిష్” “అజ్ఞాపేరణుభోణ్లు” ఎన్న ముడియథిమ్ముకముమ్ కటాత్త మువితే ఇవర్కల్నెష్టిల్ కిషనతు. “తిజ్ఞ తిరుముకిమ్” ఎన్న-శ్రీ గోవిమార్ ముకత్తైయమ్, అవర్కట్లు-అనుభావ్యనానవన్ ముకత్తైయమ్ ఒరుముకప్పడ అనుభవిక్కితార్కశ్లు.

ఇచ్చెజన్ తిరుముకమ్డై యన్నాన్ ఆచెన్నిల్; (శేల్వ్ తిరు మాల్) ఎన్నితార్కశ్లు. * క్రణ్వ్ తిరుముకమితే - ఇతు. (శేల్వ్ తిరుమాల్) ఉభయవిభూతై య్యోర్యోర్యోతైయుడై య శ్రియః పతియాతే. (శేల్వ్ తిరుమాల్) (2) “తిరు తక్క-శేల్వ్మ్” శేల్వ్ తత్తుక్కు తత్కతియానవల్. (తిరుమాల్.. శేల్వ్మ్) (3) *తిరువుక్కుమ్ తిరువాకియు శేల్వ్-* శేల్వ్చితుమియురై పెన్ర్ ఱహినుఖి శిఱదతు. ఇష్టు ఉత్తరవాక్యతిల్ శ్రీమచ్ఛుబమ్శోలుకిఱతు; రహస్యద్వయత్తిలుమ్ మండైనుకిడన్ లక్ష్మిసుసుసుమ్ వాక్యద్వయత్తిలేయితే వెచియాకిఱతు. ఇప్పాటిల్, ఉపక్రమత్తిలుమ్ ముడిలుమ్ పిరాటిసున్ఱణై చౌలుకై యాలేద్వయత్తిల్ శోలుకిఱపడైయై ఇష్టు చౌచుల్రిన్తాయైతు.

నాయ్, వాత్సల్యత్తాతే శివ్వన తిరుక్కుణ్ మలర్కుశై యుడై యనాయ్, వికసితమాన తిరుముఖమ్ములైయై యుడై యనాయ్, ఉభయవిభూతై య్

(ఎడ్సుమ్) దృష్టాదృష్టాష్టాలుమ్. ఇస్తీరుక్కుమ్ నాభుమ్, పరమ పద తీల్ పోనాలుమ్. (తిరుమాలాల్ ఎడ్సుమ్) (గ) *ఇఖుమజుమ్ తిరు మాలచ్ఛియిఱ్చి క్షైయితే ఇరుపుతు. (తిరువరుళ్ పెన్ర్ ఱు) ఇప్పుబహుమ్ కన్ర్ వర్కల్ ఇరుసవిడ తీలే తానుమ్ పిరాటియమాయ్ నిత్యసన్ని హితమామ్బుడి ప్రసాదశైప్పెన్ర్ ఱు. (తిరువరుళ్ పెన్ర్ ఱు) (అ) “తిరు మాలాలరుశ్శప్పట్” (3) “తిరుమామకాల్ అరుళ్ మారి” ఎష్టు - ఇరువరుడై యఅరుళ్ పెఱుకై యితే ఉడ్డేశ్యమ్. (ప) “నిన్ తిరువరుశుమ్ పంచయత్తాల్ తిరువరుశుమ్కొణ్ణు”. (తిరుమాలాల్ - తిరువరుళ్ పెన్ర్ ఱు) (ఖ) “నిస్సంశయన్సంపత్త్యతే” ఎష్టు “ఇవర్కశై వాఫ్ త్రిక్కటా క్షిత్తతు - ఘలి తపడిపారాయ్” ఎష్టు పెరియపిరాటియార్ తిరుకై యిలే కాటికొక్కడుక్కట; (ఘ) “పూవశ్రుద్దిరుమకాఁరుళ్ పెన్ర్ ఱు” ఎగ్గిఱపడియే - అనండియాక ఇపుళ్ తన్నడై య అరుశై పెన్ర్ ఱు. ఉపాయనిష్టేయమ్ ఇవశాలే; పాప్యున్ధాదియమ్ ఇవశాలే; విరోధి నివ్ త్రియమ్ ఘలపా స్థియమ్ అననాలే.

(ఇన్వాలువర్) ఆనవసిర్భుర్రావర్. (ఎడ్సుమ్ - ఇన్వాలువర్) ఇస్తీరుక్కుమ్నాల్ సంసారికిళిల్ వ్యాస్తుత్రాయ్, ప్రబధ్తతినుడై య శుమ్ ప్రతిపాద్యనుడై యవుమ్ ఆణాభుడై యవుమ్ శీర్మాయియమ్ శీల తైయమ్ భావన్పుత్రినైయమ్ అనుసన్ధితు ఇనియరావర్కల్; అస్తుపో నాల్ నిర సరసంకేషతాలే (2) “మికవెలై నికభ్రస్సమ్” ఎన్నమ్బుడి పరమాస్త తీల్ అస్యానుప్పర్కల్. (తిరుమాలాల్ - ఇన్వాలువర్) *ఇన్వమ్పయక్కివితే అవర్కల్ తానిరుపుతు. అన్యోన్యాముభవానన్ మోఖలన్నె మిథునానుభవానన్మో. (చ) “అడియేనుక్కినాఖ్ వాయ్

(గ) తి-వాయ్-ఒ-ఎ-గఱ. (అ) తి-వాయ్-ఏ-ఎ-గఱ. (3) తి-మెయి-రా-ఎ-గఱ.

(ప) తి-వాయ్-ఎ-ఎ-గఱ. (ఖ) (ఇ) తి-మెయి-గఱ-ఎ-గఱ.

(ఇ) తి-వాయ్-ఔ-ఎ-శ. (శ) తి-తిరువ-ఎ-ఎ.

పొన్నాబ్రవై కేళ్ల్య్". ఎప్పడి ఇన్నుఅవర్కశేనిల్; (ఎమ్మావాయ్ - ఇన్నుఅవర్) ఎజ్లోచ్చన్నసాలే ఇన్నుఅవర్. నాజ్లో యాతోరుపడి ఇన్నున్నర్థామ్, అప్పడి ఇన్నుఅవర్కశ్.

[మాతవనై - శేయతై యార్ శైని లై జై - పత్తై కొడ్డువార్తై - కోతై శాన్ని - తమిథ్మమాలై - ఉరైపైర్ - ఎమ్మావాయ్ - ఇన్నుఅవర్] పెరియపిరాటియార్ ఇన్నున్నర్థాపోలే ఇన్నున్నర్థార్ అవర్కశ్. శ్రీగోవిమార్పావాయ్ ఇన్నున్నర్థామ్ నాజ్లో; ఎజ్లోశాలై యురైపైర్ ఎజ్లోపావాయ్ ఇన్నుఅవర్కశ్; సమకాల తీలుశాఖారై, "ఎమ్మావాయ్ - నీరాడపోతుపీర్ పోతుమినో" ఎన్న కూటికొడ్డార్కశ్; విత్తాడరుక్కు; ఎమ్మావాయ్ ప్రభునుఖతాలే "ఎమ్మావాయ్ ఇన్నుఅవర్" ఎన్న తలైకృటికొర్కశ్ ..... (30)

ద్రావిడామ్మాయహృదయం గుర్తపర్వైకమాగతమ్ |

రమ్యజామాత్యదేవేస దర్శితం కృష్ణసూసానా ||

అథకియమణావాక్ ప్యాగ్ ర్హాళ్లో నాయనార్.

తిరుప్పడికః కేంఙ.

తిరుప్పావై ఆంధ్రాయిరప్పది

మున్న ర్హిన్న ర్హా.

-ఎంటాం-

శ్వర్యసమ్పన్ననాన శ్రియంపతియాలే, దృష్టాచార్యుమజ్జిరణశేలమ్ పిఱన్జ్ఞానత్కు విచ్ఛేదమ్ వారాతపడి కృష్ణపైప్రాలధిత్తు ఆనంద నిర్భరరాయిరుప్పకశ్. (30)

శుద్ధసత్యమ్ దొడ్డాచార్యుర్
తిరువడికశేశరణమ్.

తిరుప్పావై స్వాపదేశవ్యాఖ్యానమ్
సమూహమ్.

—*—

శ్రీమతేరామానుజాయనమః

శ్రీమత్పురమహంస పరివాజాకాచార్యరాన
వానమామడైజీయర్ అరుళిచ్చెయీత,
తిరుప్పావైస్వాపదేశవ్.

—००५०—

రఘ్యజామాత్రయోగ్రీష్ | పాదరేఖామయంసదా ।
తదాయత్తాత్మసత్తాదిం రానుంనజమునింభజే ||

తిరుప్పావై ముతలిటఖు పాటూలుమ్ ప్రపన్ననిస్తాకమడ్డశై
యమ్, ప్రపత్తివాచికమాన తిరునామనైభవత్తైయుమ్ వేశుకిఱతు.
మేల్ పత్తుప్పాటూలుమ్ ప్రపత్తివ్యనుడై య తిరునామసజ్ఞైర్నమే ప్రప
న్ననుక్కుకాలశ్శైపమాకై యాలే, అస్ససజ్ఞైర్నతుక్కు అధికారికభాన
వర్కశై ఎఖుపీక్కుట్టికొచ్చుమ్బిశొలుకిఱతు.

అతువ్వజ్జనేయెనిల్; ఇతిల్ ముతత్తాట్లాలే, పరిశుద్ధరాయ
వృత్యభాసణైయుడై యవర్కశుడై య శబ్దప్రమాణాశైమునిటు, సత్య
గుణానిష్టరై సాత్మ్రికసమాచారనిదర్శనపూర్వక భగవన్నామసజ్ఞైర్న
తీలే సమాహితరాణిటమ్బడి శొఱ్చుకిఱతు. ఇరడ్డామాటిల్ ; —
భగవదభిమతక్రియాకలాపజ్ఞులే భగవద్భోగ్యమాన వస్తువై వివేకిత్తు
ధరిప్పార్ పణియైకాటటి, సత్యపభాసరై విరోధినిరసనమర్థనుడై య
తిరునామసజ్ఞైర్నతైలేసమాహితరాట్కు మృడికొలుకిఱతు. మూడ్తా
మూటిల్ ; — పట్టిస్తైరనత్తుక్కషైతసల్యైతరకాలత్తైమునిటు, సత్య
క్షైశాలేకుతూహాలికక్కచ్చుడుపు విషయరానవర్కశై, సకలవిరోధి నివా
రకనుడై య సహిస్తన త్తిలేసభ్యతరాక్కు, సమాహితరా త్తుమ్బడికొలు
కిఱతు; నాలామూటిల్ ; — జ్ఞానదీపప్రకాశరాయ లత్తాలే ఉత్సంగమాన
పదత్తిలే యిరుక్కుమ్బడియానసమ్ముడై యవర్కశై యమ్, అవను
డై యసర్వ్యనామసజ్ఞైర్నత్తిలే సగ్గతరానపడి సంవిధానమ్ పణుమ్బడి

శొలుకిఱతు. అజ్ఞామూర్ఖీల్; — భగవద్గీణవిద్వర్ పాశురమ్ కేశ్వు
యిలే అపేక్షిక్యమృదిశొలుకిఱతు.

ఆజ్ఞామూర్ఖీల్; — అభిజాతముమ్ ఆపోడకరముమాన తిరునామ
సభ్యైర్ రన్ తిలే అస్వయిప్పిక్యమృదిశొలుకిఱతు. వర్ణమూర్ఖీల్; —
భగవత్ప్రతాపసన్నరోడు ఆస్తియడై యాడై యుమ్, మనోభిరామమాన
నామసభ్యైర్ రన్ తిలే సమర్థరాయ్ తదు కిపరరాక్యమృదిశొలుకిఱతు.
ఎట్టమూర్ఖీల్; — భగవద్గుర్జానిప్రార్థయుమ్, ఇతిహసార్థమాన గురు
నామసభ్యైర్ రన్తిలే ప్రవారాక్యమృదిశొలుకిఱతు. ఒస్త వామూర్ఖీల్, —
శాగధ్వనిపారస్యయ్ క్రూరికాప్రాణయుమ్, సత్క్రూర్మార్థమ్ సచూరాధన
సంవిధాన తత్పరాకిఱప్రాణయుమ్ కాటి, పుష్టుమృదైయుమ్
పుష్టుకాటనామ సభ్యైర్ రన్ తత్పరాకిఱచేక్రూర్మార్థమ్ చుంబిపి శొలు
కిఱతు. పుష్టుమూర్ఖీల్; — వాక్యప్రాణయుడై యాడై యుమ్, సమస్త
ప్రతిబింబనిశ్చకవాన సద్గ్యశ్వరనామ సభ్యైర్ రన్తిలే సహకారికశాకిఱ
క్యాట్టుప్రాణయుడై చూలుకిఱతు.

పంవిధసభ్యైర్ రన్తిలే అసుక్యమృదైయుడై యుమ్, అప
నైయుమ్ ఎముప్పి స్వాపేక్షితాలై విశ్వపుమ్ శేయుతు అడిమైచైయ్యవృప్త
డిమైయుమ్, అపన్ అడిమైకొభ్యమృదిమైయుమ్, అసుక్యతివిత్తు
తలెక్కట్టుకిఱతు మర్మత్తైలామ్.

తిరుప్పావై అపియింశుపాటూలుమ్ - ప్రపన్ననిష్టాక్రమముమ్,
ప్రపత్యస్యన్ అతిసులభనమృదిక్కటియాన అసుడైయ అవతార తిక్
అడిప్పాడుమ్ శొలుకిఱతు. మేలిటుపుతుప్పాటుమ్ ప్రపత్యిక్కు పూర్వ
భావియాన వాక్యగురుపరమ్మడై యునుడై య క్రమమ్ శొలి, భగవద్వ్య
షయత్తిల్ ఉద్యుక్తానవర్కళోడు పోర అవగాహితారోడు వాశియఱ,
ఉద్దేశ్యరెన్నమిడమ్ శొలుకిఱతు.

అతుపజ్జనేయెన్నిల్; “పిళ్ళయెమ్మద్దిరాయ్” ఎనెయాలే భగవద్విషయ తీటే అభినవమాకమూడుమ్ “అస్త్రమరుభోగ్యనమః” ఎన్న ముడికొలుకిఱతు. అన్నరమ్ “నాయకపెచ్చేళ్ళాయ్” ఎనెయాలే స్వాచార్యనుక్కమ్ గౌరవ్యన్నాకై యాలే, “అస్త్రమగురుభోగ్యనమః” ఎన్నిఇపడియైచొచ్చిలుకిఱతు. “కోతుకులముడై యపావాయ్” ఎష్టసర్వ రాలుమ్ కొడ్డాడుమ్బిచియర్కైయాలే “అస్త్రసర్వగురుభోగ్యనమః” ఎన్నిఇవరచేచొచ్చిలుకిఱతు. “మామాన్ మక శే” ఎనెయాలే* ఒళిపుతు వైసకర్వామ్మేర్కళ్లతాయాన ఆడ్డాశుక్కు అడ్డరాన “శ్రీమతే రామానుజాయనమః” ఎన్న మర్థమ్ శొల్లుకిఱతు. ఇతుప్రమ్ ఆమ్ర్య నరపుమనుస్థేయమ్. “నోర్త్రహుచ్ఛవర్కుమ్ పుకుణిష్టవమ్మనాయ్” ఎనెయాలే, సిద్ధపాయత్తాలే ప్రాప్యవైలత్తణ్ణుజ్ఞానాత్మేయుడై యరాయ, అత్తాలే ఉడై యనర్కుమ్ గౌరవ్యరాయిరుక్కమ్ “శ్రీపరాఙ్కశ దాసాయనమః” ఎన్న మర్థమ్ శొలుకిఱతు.

“కోసంక్రతమ్ రాత్మాస్మి” ఎన్నెయాలే కృష్ణభ్రంసియుక్కరాన నాథవంశయుక్కాయిపుక్కిఱ “శ్రీమద్యామున మునయేనమః” ఎన్న మర్థమ్ శొల్లుకిఱతు. “నత్సుల్వన్ తత్కాయ్” ఎన్నెయాలే, తిరుక్కమార్త్రియాల్ పచునమ్ నిరమ్మినపిమ్మ శేంర్త్రిల్పపడియాయ్కిండన్న అనుచరణమచ్ఛయాన్, “మనత్తుక్కసియాసై ప్రాపుప్రమ్” ఎన్నెయాలుమ్ “శ్రీరామమిళాయనమః” ఎన్న మర్థమ్ శొల్లుకిఱతు. “పోతరిక్కట్టినాయ్” “పజయక్కట్టాసైప్రాపు” ఎన్నెయాలే “శ్రీపుణ్ణీకాత్మాయనమః” ఎన్న మర్థమ్ శొల్లుకిఱతు. “నాపుడై యాయ్” ఎన్నెయాలే తమిథ్ మత్తెయై ఇయలికైనాపీఱుడై మెయాలే, “శ్రీమన్నాథ మునయేనమః” ఎన్న మర్థమ్ శొల్లుకిఱతు. “ఎల్లేయిక్కిశీయే” ఎవ్వెయాలే (g) “శకముఖాదమృతదవసంయుతమ్”. ఎన్న ముడి *తియ

వయట్టముకొన్నాభ్యం త్రతానఅమ్మార్ తిరుప్పవళ్ల తిల్, “నిన్ కీర్తిక్కని ఎన్నుమ్ కవికళ్ల-మొభైపట్లడుమ్ కవియమతమాయ్ తిరువాయ్ మొభైప్రవహించ్చు, అతాలేషి అణిమధ్యలై కిప్పిచిమొభైయ్యాచై అనుకరి కైచ్చయాలే, “శ్రీ మతే శరకో పాయనమం,, ఎన్నుమర్థమ్ శొలుకించుతు.

“నాయకనాయ్” ఎన్నుక్కెడడ్లిమేలజుపాట్లాలే “శ్రీమతేవిష్వ కేనాయనమం” “శ్రీయనమం” “శ్రీధరాయనమం” ఎన్నుమంగాచై యమ్, అచ్చేర్తియిలే ఇనటమ్ పురుషకారపూర్వకమాక ఆశ్రయి కైచ్చెయ్యతే పెయమై ఏన్ రాజుచై చొలుకించుతు.

(ఱ) “ఎట్టుముత్తినిటై ప్పాయథమ్ ఇరణ్ణతనిల్ పారుథుమ్ ఇయల్ పలించే రఘుచూననుక్కెత్తునవ్ తమేణ్ణుడై తమజైయఱుతి ప్పారుచై యుల్లామ్ తోట్టుమునకై” ఇత్యాదిప్రచియే, ఇప్పబంధమ్ రఘు స్విరథై ప్రతిపాదిక్కుక్కడవతాయియక్కమ్; అతిల్ ద్వయయోజనై యమ్ మేలేయోజిక్కుపుటుతు.

అన్నరామ్ పాట్లుక్కెలానన్నర్తాలమ్ ప్రతిపాదిక్కించిఅవడియే విశేషకట్టాడుక్కులక్కుమాముఖ్యాడియై అవేష్టిక్కించి పడినైయమ్, *ఏన్తోర్తి రుస్తేములక్కతిష్ఠించియే దివ్యసింహసన త్తిలే వేరోలక్కమాకవిరుక్కుముఖ్యాడి యైయమ్, “పోన్తోర్తి” ఎష్టుఛేర్తిక్కు మజ్జశాసనమ్ పణముఖ్యాడి యైయమ్, రజ్జుల్లిత్వుత్వాత్మియమ్, కైజ్జు-ర్యోపకరణాజై అధిక్కుముఖ్యాడి యైయమ్, ఎల్లారమ్ ఒరువనో డె నూడియిరును కుళిరుముఖ్యాడియై యమ్, ఫలత్రుక్కంగుణమాకసాధనజ్జుల్లిత్వాత్మియమ్, కైజ్జుర్యోవేష్టైయైయమ్, మాతర్కశై ఎముప్పుముఖ్యాడియైయమ్, కైజ్జుర్యోపతిసమ్మియాన శ్రియంపతికటా క్షత్రాతే అనకైక్కస్తుర్యోత్సేపైన్ రువాముఖ్యాడియైయమ్ శొలి తలై క్కట్టుకించుతు.

ఆకె యాలే, గురుపరమురావినరణ పూర్వకమాత్రద్వయవిషరణ మాన ఇప్పబస్తమే ప్రపన్న నుక్క అనవరతాటనుసానేయమెళ్ళ తాయి నీరు. “జాతవ్యమ్ గురుపరమురై యమ్ ద్వయముష్” ఎన్నక్కడన తితే. ఇతిగురుపరమురావినరణమ్.

ద్వయత్తుక్క సజ్జిహమాన తియమట్టయోజనె కాటప్ప దుకి అతు-ఇప్పబస్తతాలే. (గ) “నమోనారాయణయొనాపే” ఎఱ్చి తే ఇవర్తామ్ అరుచెచ్చయితతు. ఇప్పబస్తతీల్ “ఉఫ్ఫిముతల్ఫ్స్” “పఱ్పనాబ్న” ఎఱ్చుశేషత్వప్రతిసమఖ్యి యాస శేషత్వత్తైయమ్, “ఉన కేట్” ఎనెయాలే ఉకార తీల్ అనన్నార్ప శేషత్వత్తైయమ్, “నామ్” ఎఱ్చుమ్, “యామ్” ఎఱ్చుమ్_మకారవాచ్యనాయ్ ప్రథితేః పరనాయ భగవచ్చేషభూతనాయిరక్క, ఆ ఆత్మావిన్ స్వచూపత్తైయమ్ శోలుకై యాలే, ప్రణవార్థమ్ సజ్జిహితమాయినీరు. “తూమోమాయ్ వస్తు నామ్” “తూమోనుాయ్ వస్తోమ్” “అపిమానపజ్జమాయ్” “మన్ లైర్స్ పజ్జమానీరు” ఎనెయాలేనమసీర్థముమ్, “కతీర్ మతియ మోల్ ముకత్తాన్ నారాయాన్” ఎఱ్చుమ్, “నారాయణన్ మూర్తి” ఎఱ్చుమ్ “ఇంద్రియులకున్నవుత్తమన్ పేర్” ఎఱ్చుమ్ శోలుకై యాలే నారాయణార్థముమ్, (అ) “ఉలకై యారహియాల్ నడస్తనమినామమ్ శోల్నమోనమోనారాయామే” ఎన్నక్కడవతితే. “ఉఱవేల్ నమకిస్త్రో త్రీం_వాఖీయాతు” ఎనెయాలే అతిల్ సర్వవిధబధుత్వముమ్, “ఎన్ క్రైక్కుమేత్తైన్ పిఱవిక్కముఱ్ఱ నోడున్నర్హమే యానోమునక్క నామాట్పయ్ నామ్” ఎనెయాలే చతుర్థిర్థముమ్ సజ్జిహితమాయినీరు. ఇతి తిరుమట్టవినరణమ్.

“కఱ్వైకళ్ విన్ శేసు” ఇత్యాదికాలుమ్, “శేయ్యాతనశయ్యమ్” “ఉన్నయుతితున్నమ్” “శిన్నర్హమ్ శిఖుకాలేన్న

“ఎట్లచేచెంతు” ఎష్టుమ్, “నారాయణ్” ఎష్టుమ్, “పుణ్ణియమ్ నాముడైయోమ్” ఎష్టుమ్, “మాయసై మన్మహదమతురైమెననె” ఎష్టుతొడగ్గి, “తీయినిలితూశాకుమ్” ఎష్టుమ్, “ఎజ్లో మేళ్ళపమిశ్శేస్సు” ఎష్టుమ్, “వయత్తముమ్ తీర్ణముకిభ్రమ్ను” ఎష్టుమ్ శోల్లుకైయాలేచరమ్మికారమ్ సజ్జపీతమాయిన్తిరు. (గ) “ఎద్దతీయోడునిష్టతవమ్ శేయ్యేణా, తిరుమార్చపనైచిచెయ్లో వైతుమెన్బిర్” (అ) “ఎద్దనెరుచ్చిడై యేనిఱ్చపుమిసిర్ వేణా” (3) “ సకరమర్చో పుర్ణితాయాది - పెయరినై యేష్టున్నియాల్ శినియాతోతియురప్పుమనియాలామ్ పయస్తైన్” ఎష్టుమ్ శోల్లక్క దపతించే.

తిరుప్పానై యాల్ “నారాయణ్” ఎష్టుమ్, “పాణ్పుడల్లో పైయత్తుయైన్నిపరమన్” ఎష్టుమ్, “ఒక్కియులకళనవుత్తమన్” ఎష్టుమ్, (చ) “ఏవనారాయణ్ప్రైమాణ తీర్ణాల్ వనికేతసరి నాగపర్మజ్జముత్తుప్యవ్యోగతోమధురాంపురిమ్” ఎన్నిఱవడియే శీక్కప్పావతారత్తుక్కడియాన అడిప్పాట్చె అడై వేళ్లాల్, ఏవంవిధనానవన్ “మాయనైమన్ను” ఇతాయిదిప్పాటే కృష్ణనాయ్ పద్మతరిత్తు, * ఒరుతిమకనాయ ప్రీశ్వరోరివిలారుతిమినాయె థిత్తువశరుకిఱవిడతే, “పేయములైనజ్జుణ్ణు” “కళ్ళచ్చకడక్కలక్కభీయకాల్చాచి” ఎష్టుపూతనాశకటనిరాకరణమ్ శోల్లి, అతుక్కమేలే “తామాదరన్” ఎష్టువెడ్డయ్ కళవుకాడియాలే కట్టపుమడిక్కవు మెళియనాయిరుస్వడి శోల్లి, మత్తరైయిలేములరైమాటి, *వల్లాసెకొన్నపడియైచ్చాలి, అన్నరమ్, *తాన్తీజునినైన కరుకైపిత్తైప్రిత్తుక్కజ్జున్ వయిన్తీల్ సెరుప్పాయ్, అవ్వనే పోకిట్టసవశవు మరుచీచ్చెయ్ తారితే. ఇతిచరమక్కివివరణమ్.

(గ) ३-మొ-३-అ-७. (అ) ३-తిరుప-१६. (3) ८-ఉరుప-३३.

(అ) కంఠం శ.

(మార్కథి తిజీత్యాది) ఇతిలో అత్యంతభ్రతియు కృచానమ్ కో, భగవద్గిరహపరితాపహమాక సహకారికథుడన్ భగవద్గిరయూచవగాహనమ్పణ్ణ ఒరుపటు, స్వాపేషితజ్ఞాచై అతలెయాలే పెన్తే ఖువాఖుమ్మడియైయమ్ శోలుకించు. తజ్ఞామ్ ప్రీతిపిషయుజ్ఞాపిరి స్వార్థకైక్యలామ్ ఇప్పజియితే ప్రేమస్వాధావమిరుపుతు.

శ్రీయం పతియాయ్, శ్రీవైకుణ్ణునికేతననాయ్, సర్వస్వాత్మారనా దుర్సంశ్ఛ సర్వేశ్వరన్, ఆశితరకుణార్థమాక స్వవిభూతియిలే చక్రవర్తి తిరుమక్కనాయ్ వద్దపతంతుపోద్దు, విరాటీయైపిరిద్దు, మేలియల్ తోళ్ళతోయ్దు, అనంతరమ్ ఇప్పడి అతివిలక్షణైయాయ్ అత్యాంశమతైయానతద్విషయతైలోకరకుణార్థమాక విశేషితు, (ఎ) “ఉణ్ణాతుఱ జ్ఞాతోలికడలైయాడతు” ఎన్నుమ్మజిపరితపునాయ్, “అసవిరహతాపమ్ మాంత్రాలామో” ఎన్నిఱ అలమాప్సాలే అర్ణవత్తిలే అవగాహికటైనిటైపుతానాపోలేయమ్, అనసైప్రిన్ తోడక్కస్థపోన్ పరివరానతమ్మిభరతనుమ్ భతయరతన్ పెన్తీర్థమరతకమాణి తొడతెచెపిరిద్దు, (అ) “గూఢోగ్ని రిషపాదపమ్” ఎన్నుమ్మజిపరితపిత్తు, సరయూవాంత్రంలే అవగాహితు, సరస్సుముతలానవంత్రంలే అవగాహికటైపుమ్ ఒరుపుటియున్నాపోలపమ్, పిన్నైయమ్ *మామాయన్ మాతనన్వైకున్నన్, *నానిశవరశువైకున్నకుటున్ వాశుతేవన్ మతురైమన్నన్ * నద్దకోపనిశవరశు *కోవల్రకుటున్, *శూటున్నాచై తుడక్కమాన అఙ్గుతైభోగతై అనాదరితు, అడలాయర్తమ్ కొమ్మినుక్కాక ఇండ్రజీపోన్నాపోలే,

ఆణ్ణాభుమ్, అన్ *వైకున్వానోక్కనైయిక్ష్మద్దు, ఇండ్రేఱ *యర్తజ్ఞోకులత్తిలే * విష్ణువిత్తనవియన్ కోతైయాయ్ వద్దనతరితు, ఆయర్ శిఱుమియర్ పజెయై లడ్డెన్ను, * ఆయర్ కులత్తిన్ తోన్తి

నవైన మనతుక్కు ఇనియతాకప్పాడె కూడాడియిరున్నపడిట్టు చ్ఛయ్యోనే
ఇపోవేనవళాయ్, *అప్పాల్ ముతలాయ్నిన్నవళప్పరియ వారముతుతొ
డక్కమాన విషయగ్గాకీప్పిరిసతశర్క త్రీయాలే *ఇనవేల్ నెడుజుల్ ఇమై
పొరుస్తాతే, అవనిల్ ఎణ్ మడగ్గాన * కామ్ లీయల్ పుక్కనుకతువ,
అన్నవిరహాతాసమాకిఱ పెనుసెచుపైయాన్ త్రుక్కుక్కు * ఆదరమ్
పెరుత్తు, * పెనుమ్ముఅక్కడల్ ఇప్పుడ్ త్రిలే తిరుప్పాండలాయ్పొగ్గీ
ఎజ్జుమ్వరన్న వెళ్కాల్కాయ్పురన్న శుభీత్తు పెనుసిరాక మతుర
వాతాయ్ పెరుకుకిఱ వమృత త్రిలే * కుళ్కుక్కుశిరక్కుడైన్ సిరాడ
బరుప్పట్టు, పెనుక్కాన్ త్రిలే ఇంధీవార్ తుత్తుతప్పామే తుత్తు యిత్తిన
నిలవరోడ్మాడ ఇఱడ నినైక్కుమాపోలే, ఇఱడ నినైక్కిఱాయిరు
క్షీఱతు ఇంగ్గుమ్.

అంజెజెయెన్నిల్ - ప్రీయింపతియాయ్ శ్రీవైకుళ్ళానికేతననాయ్,
నిత్యముక్కానుభాస్యనాయ్, సర్వస్నాత్మపురనాయిరున్నశ్శు సర్వేశ్వరన్,
“నారాయణానే” ఎను అవన్ * పెరుమ్ముఅక్కడలాయిరుక్కిఱపడియుమ్,
అన్నరమ్ “పాండల్ వైయత్తుయ్యైప్పరమన్” ఎన్న పాండల్ పోలేయానర్థావ్యాప్తియుమ్,
“ఓగ్గయుఉకశ్శన్నప్పతమన్” ఎన్న అతు, కాల్కాయ్ పుత్తపుల్లపురన్ “పత్తునాపన్” ఎన్న శుభీత్తు,
“తూయ పిరువీర్ యమునైతుత్తువన్” ఎన్న పెనుక్కాఱుపోలేయాన
విభవత్తైయుమ్, “నాన్ రథత్తుర్థాయ్ ముహి నారాయణాన్” ఎన్న ఉశ్శు
ఉంఱున్నమోబులే అన్రాయిమాయిరుక్కుమ్మడిట్టైయుమ్, “పుక్క
రైయన్ కోయల్” ఎన్న నిత్యసూన్సిరైయాలే “అతిలేంజీన మడు
క్కణ్ణు” ఎన్న లామ్మడిరుచిజనక విభవ లావాయత్తోడే ఎప్పోతుమ్ ఆశ్ర
యిక్కులామ్మడి యిరుక్కిఱ అరాచునతార్థాయున్, అంధభినివేశ తుడన్
*ఇంక్కేకాణ. ఇప్పిఱపై అనుభవిక్కోక్కలి,

అవై అపోతే అనుభవిక్కటి పెత్తామెయాలే, (1) “వై కున్ననెన్చి తోర్ తోణిపెత్తాతుర్థల్ కిసేన్” ఎన్నమ్, (2) “పొగీయపాఱ్కడల్ పళ్ళికొశ్వానై ప్రార్థ్యతో రాకై యినాలెన్ కొండై కిర్కన్ స్ఫుకుమై తుక్కతుక్కలిత్తావిష్టాయాకులమ్ శైయ్యమ్” ఎన్నమ్, (3) “విష్ణుశి నీణ్డడత్తావియుమైనవై వేల్కణ మడనెవిరుమ్” ఎన్నమ్, (4) “పొజ్జ న్నియ్యతై పుఱ్పనాపనోడువాయ్న పెర్చుస్తున్ ఱమాకిస్తయ” ఎన్నమ్, (5) “కొమైనులై కిడక్క తీకోస్తివిస్తోస్తర్ కున్నిథేవల్, ఇంమైపిఱ విశేయ్యతే ఇనిపోయి చ్చెయ్యమ్ తస్సానెన్” ఎన్నమ్, (6) “అవ లన్చుడై యార్ తమ్ మన త్రాణి మేనలన్” ఎన్నమ్, (7) “ఉలజ్ఞాపిభ జ్ఞనిపోలుల్ మెలియప్పకుసైనై నలగ్గొణ్ణనారాన్” ఎన్నమ్, (8) “పెగ్గ దియై, వత్తై శేయతాన్” ఎన్నమ్ (9) “కామ త్రీయుల్ ప్రకుసుకతువ” ఎన్నమ్, (10) “తీముకత్తునాక్కు మేల్ శేరుమ్ తిరువరజ్జు ఆముకజ్జై నోక్కరాల్” ఎన్నమ్ శొలుకియహడియే, పరత్యాదిపథ్చాచ్చివస్తాపని తనాయ్ బహుగుణానాయ్ దేశకాలవిప్రకర్ణాద్యపాధియాలే ఆశ్రయప్పార్కు - అసన్నిహితత్వాంగికశాలమ్, ఆలోకాలాపాద్యనాసుభా వికత్వతాలుమ్ ఎమెచ్చరుమాన్ అరియనాకిఱ పడయైదరిచ్చతు,

ముత్తాటుల త్రిలేశ్రీగోపిమార్ (11) “గోపిపరినృతోరాత్రిమ్” ఎన్న పూర్వపత్తత్తిల్ పూర్వరాత్రియలే * అడియాచ్చియుల్ శిస్పియుల్ కుమ్రకనానకృష్ణనోడే కథకమూకమ్మాడియిరుస్తు, బరుకార్యప్పా టిలే పిరిసుపోస్తు * అవనై విటకసుయిరాన్ ఱికిల్లాతాపోలే, యమునై

(1) నా-తి-అ-ఱ. (2) నా-తి-అ-ఱ. (3) నా-తి-అ-గఱ.

(4) నా-తి-ఱ-గఱ. (5) నా-తి-గఱ-ఱ. (6) నా-తి-ఱ-ఱ.

(7) నా-తి-ఱ-ఱ. (8) నా-తి-ఱ-ఱ. (9) నా-తి-ఱ-ఱ.

(10) నా-తి-గఱ-గ. (11) వి-త్త-అ-గఱ-ఱ.

యాంత్రికే “ మార్కథిసీరాడ ” ఎన్న ఒరువ్వాజత్తాలే కృష్ణానుభవ కుచూహలమైయైడెయాయి, అపరరాత్రియిలే ఉగార్నను, ముఖ్యాట్ల విఱ్పుల్లారే ఎముపీ, ఎలాయమ్ తిరిడైనప్పినై ప్రిరాటి పురుషకార మాక కృష్ణసై ఎముపీ, స్వాభావికై అరితు పైంత్రితు అనుభవితా ప్రోలవుమ్,

శీర్షిక మల్ కుచూయ్ ప్పాడెక్కుసదృశమాన శ్రీవిల్లి పుత్రారిలుమ్, శ్రీవైష్ణవస్త్రాన ప్రసూషైయాన ఆశ్వార్త తినుమిళారాన వాళ్లాల్ కృష్ణానుకారికానవవర్కశై అనుకరితు, (గ) “ వేతముచల్లార్కశై కొణ్ణవిశ్వోర్ చెనుమాన్ తినుప్పాతమ్బేసు ” ఎన్నించియే “ వేతప్పుయ న్ కొళ్లునలవిషుచితన్ సమ్మానాలే వేతమైనై త్తుక్కమ్ విల్లాసనర్మా కొణ్ణు, భగవద్రుచియైడెయారై కొణ్ణు పత్తుపెగ్గాశై ఎముప్పు కిం ముఖేన, ప్రపన్నజనకూటప్పరాన పతిష్ఠారై మున్చిట్టు, వేతప్పారు చూయ్ “ యమునై త్తుత్తెవన్ ” ఎన్న శీర్ష పైంత్రి ఎమ్ముచుమాన్ తినుపడి క్కశై పుత్రితు మశవుమ్ శీలుకిత్తార్కశ్ఛ. *“ ప్రశ్నతొడ్డీ స్ఫుర్తియై శుమ్మమ్ దశమానమాయ్ ” ఎన్నారిఁజేశికుమ్. ఇవర్కశ్ఛ కృష్ణానుభవ తుక్క దేశికరాకై యాలుమ్, పత్తుపెగ్గాశై ఎముప్పుకింతు; నాచి యాచుక్క దేశికరాకై యాలుమ్, పిరాట్లినూర్లిడే సామ్యగుణమట్కుషైయైడెయాకై యాలుమ్, ఇవ్వనుభవతుక్క ఇవర్కశై కూడాటి కొణ్ణుకింతు.

ఇన్నముమ్, భగవద్విషయ త్తీల్ ముఖ్యాట్ల విఱ్పుల్లారై యమ్ కూడికొణ్ణుపోక వేణ్ణమ్ పరసమృద్ధిమాలుమ్ ఇవర్కశై ఎముప్పుకి త్తార్కశ్ఛ. (అ) “ వ్యుష్యరాత్రినుతప్తై వగజ్ఞాకూలే సరాఫువఃి; భరతఃి కాల్యముతాయ శత్రుఘ్న మిదముబ్రహీత్ | శత్రుఘ్నో త్తిష్కింశేమ్

నిపాదాఖిపతింగురూమ్ | శీఘ్రమానయభద్రంతే తారయిష్యతి వాహిసిమ్ | జాగర్చినాటవాంస్విమి తమేవార్యంవిచిస్తయన్” ఎన్నక్కడవతింటే. ఇంకామ్ అప్పడియేయాయిన్నిఱ్లు ప్రత్యక్షానుభవత్తాలతు ధరియాతార్ - గుణానుభవత్తాలే ధరి తిరుప్పావై త్వరిత్తెముర్పుకిఱపసి.

ఇతిలో ముతత్తాటిల్ “పిళ్ళాయెమున్నిరాయ్” ఎన్న “పిళ్ళైపైణ్” ఎన్నిఱతు - పాయ్కైయాథ్రావై. అష్టజ్జనేయెన్నిల్; - (1) “అరవమడల్వేర్మ్” ఇత్యాదియాలే కొప్పానుభవత్తుక్కు దేకరాకైయాలమ్, ఇవల్ శూడికొట్టు స్తోసప్పిస్తుక్కు, (2) “వైయన్నాథియత్యాది-శుద్ధియాసపి కేట్ల శూట్లిసేన్ శొన్నావై” ఎన్నమ్, (3) “మాలమ్ కప్పజడలే ఎక్కున్నిఱ్లాయ్” ఇత్యాదియాలే అవనుడైయాఅజ్ఞస్తుతే ఆదరిత్తుపేశియమ్, (4) “మంచమచన మాలవిడైయ్య్యైన్నిఱ్లాయ్” ఎన్న, నసిసైప్పిరాట్లిన్నై ప్పెఱుకైక్కు ఎరుతున్నిసైలే వ్యాపరితపసిసై పేశుకైయాలమ్, ఇతిలే “పేయములైనఖుణ్లు” ఎన్నిసై - (5) “పేయములైన్నాణాకవుణ్ణాక్” ఎన్నమ్, “కవ్యున్చకడక్కుల్కుభ్రథియక్కాలోచిచ్చ” ఎన్న కనిపోరాన శిఱుచేచువక్కై (6) “చురజియమ్ శాదుత్తైత్త” ఎన్నమ్, “వెళ్ళతురవిల్ తుయాలమర్చినిత్తినై” ఎన్నిసై - (7) “వెళ్ళతినుళ్ళానుమ్” ఇత్యాదియాలే పేశియమ్, (8) “బస్తుమతసై యుణరేన్ననాన్” ఎన్నమ్, మధుఃమున్నమ్ భగవద్విషయ త్తిలే ఇమ్మిసరాకైయాలమ్, “పిళ్ళైపైణ్” ఎన్నిఱతు_పాయ్కైయాథ్రావై యైనై. పిళ్ళై-చౌధ్యమ్.

ఇరణ్ణామాటిల్ “పేయపైణ్” ఎన్నిఱతు_పేయాథ్రావై. అష్టజ్జనేయెన్నిల్; - (9) “తిరుక్కణ్ణన్” ఇత్యాదియాలే నాయకినుడైయ

(1) గ-తిరువ-గిశ.

(2) గ-తిరువ-గ.

(3) గ-తిరువ-గు.

(4) గ-తిరువ-ఉ.

(5) గ-తిరువ-గి.

(6) గ-తిరువ-గంఠ.

(7) గ-తిరువ-ఎఫ.

(8) గ-తిరువ-ఎ.

(9) 3-తిరువ-గ.

వైభవతై దర్శిసికై యాలమ్, మన్త్రమ్ నీ త్వాప త్రియాలే
(7) “వణ్ణు వేడడమ్” ఎన్నతొడ్జై - సీఇఉలోట్ మాల్కడసిల్
కడల్ సీరాడువాన్ పూర్ణనాశైలామ్ శుకుమ్” ఎనెయాలుమ్, (8)
“కోనలనాయానిరైల్ మేయ్ త్తుక్కుభులూతి” ఎన్న కృష్ణచేషితజ్జై
పేశుకై యాలుమ్, (9) “ప్రిషై కాక్ యేన్ త్తుయిరై య్యూన్” ఎన్న
నప్పినైషిపీరాటికాక్ అవన్ ఎరుతుకళిస్టైలే వ్యాపరి త్తపహియై పే
శుకై యాలుమ్, “పేయ్ ప్రిషై” ఎగ్గిఱతు-పేయ్ క్ర్యూరై యైషుపడి.

మూర్ఖాహరాబ్బిల్, “కోతుకులముడై య పావాయ్” ఎగ్గి
అతు-పూత్తుక్కుయై. అతెజనేయైనిల్; — నీ త్వాప త్రిక్కు ఉడ
ఉక్కి అనేప్రికళియిత్యాదయాలే భ కియై పేశి, (10) “పెరుస్తమితన
పేక్ పెరితు” ఎన్న పన్ సురమ్, (11) “పెరుకుమతపేత్రమ్” ఎన్న అవ
నుడై య అతికరానుషచేషితయైయుమ్, జాణ్యుచితఫర్మియైమ్ పేశి
యుమ్, (12) “పేతిన్ పెరు త్తెయు క్లాషైయపై క్లాషై యైన్ పిన్చోయ్
ఎరు త్తితు త్తన్లాయిరేఱు” ఎన్న సప్పినైషిపీరాటియై పెఱుకై క్కు,
ఎరుతుకళిస్టైలే అవన్ వ్యాపరి త్త వ్యాపారాత్మిపేశియుమ్, ఇతిశే, (13)
“తేవాతితేపనెనప్పుడువాన్ మున్నై రునాల్ మావాయ్ పిశ్చమకన్”
ఎన్నుమ్, (14) “మాలేనెసియోనే క్లానే విఇనర్కు మేలావియ్యుమ్మాయ్
క్కషైయనే మేలాయివికవిన్నాయ్ కష్టినాల్పీట్ర్ తునే, ఎగ్ నునప్పాల్
యానుడై యవన్ము” ఎన్న రుళిచ్చెయైకై యాలుమ్, “కోతుకులముడై య
పావాయ్” ఎన్న తు-పూత్తుక్కుయై యైషుపడి. “మాతవన్ పూతమ్”
ఎగ్గిఱతు, కోతుకులమితే; ఆకై యాలుమ్, (15) “మాతవన్ పేర్ శోలు

(1) 3-తిరువ-ఎ.ఎ.

(2) 3-తిరువ-చ.అ.

(3) 3-తిరువ-ర.గి.

(4) 3-తిరువ-ఒ.ప.

(5) 3-తిరువ-ఒ.ప.

(6) 3-తిరువ-ఎ.ఎ.

(7) 3-తిరువ-ఎ.ఎ.

(8) 3-తిరువ-ఎ.ఎ.

(9) 3-తిరువ-ఎ.ఎ.

వఁటే బ్రతిన్ శురుక్కు” ఎణ్ణ వరిఁఁ. ఆక మూర్ఖులు జ్ఞానదర్శన ప్రాప్తివ్యవస్థెకళోడే కూడియాయిన్ నీరుపుతు.

నాలామూర్ఖుల్లో, ఇవర్కథుక్కున్న నర తి లనరాన తిరుమత్తిశైయామ్ర్యారై - “మామాన్ మకళ్లో” ఎన్నిఱతు. అతెజ్జనేయెన్నిల్; — (1) “ధాత్రా తులితా లఘుర్ముహీ” ఎణ్ణమ్, (2) “ఉలకుతస్తువైతెడు తపక్కుతులు మాసీర్ మథ్తిశైయే వైతైకుతపక్కులు వలితు” ఎన్నుమృఢి మహీనారణ్ణేతపూన తిరుమత్తిశైయేయలే, (3) “భాగ్రవోదీరుస్తైణ వాసుదేవం సనాతనమ్” అభిపూజ్య యథాన్యాయమ్” ఎన్నిఱవడియే శ్రీబగ్నామాధనై ఉద్దేశితు యజిత్తుకొర్చేమక్కించ కాల తిలే, భాగ్రవనుడై య పత్రి గర్భిణియాయ్, తిరుమత్తిశైపీరానై తిరువయిఱు వాయ్ తతాలే, “భాగ్రమీలోకజనని” ఎన్నుమృఢియాన విరాట్మియోడు ఉడనిఖాన్ భాగ్రవపుత్ర రాకైయాలమ్, (4) “కాణ్ణిల్ వేజ్జడమితాగ్యది - కూడుమాకిల్ నీ కూడిషుకూడల్” ఎన్నిఱ పడియే, (5) “అత్తైపున్ తిరువేజ్జడత్తానై కాక్కణవిత్తైపున్ తిరుక్కుడల్కూడ” ఎణ్ణ. స్తుత్యభావనైయాయ్ పేశుకైయాలమ్, “శూమణిమాడతుచ్ఛన్నిఱున్ విశకైత్తిరియ్” ఎన్నిఱ జ్ఞానదీపప్రకాశతై - (6) “ఎన్ మతిక్కు - విణ్ణెలాముణ్ణో విలై” (7) “అంనమాకినాయిత్తాకి” ఎణ్ణ పేశుకైయాలమ్, (8) “ఆయన్ తువురై కొన్కాయ్ నిన్న మాయన్” ఎణ్ణమ్, (9) “అడిచ్చకడమ్శాడి యితాగ్యాశి - పడిపుపు వాయ్ పీసై తోళికాక్కాయ్ వశేన్ తెను తిఱుత్తు” ఎణ్ణమ్, (10) “ఆయనాకి యాయక్కమడై వేయతోళ్ల వినుమృనాయ్” ఎణ్ణమ్, (11) “పీసై

(1)

(2) ఓ-చ-బ-తనియన్.

(3)

(4) నా-తి-ప-ా.

(5) ప-తిరువ-3F.

(6) ప-తిరువ-గ.

(7) తి-చ-బ-గి.

(8) ప- " 20.

(9) ప- " 33.

(10) తి-చ-బ-గ.

(11) తి-చ-బ-FF.

కేళ్లు! నిన్నుడుమ్ పూటివై తుపెనైన్న నిన్ను లీసిక్కల్” ఎఱ్లుమ్, కృష్ణచేమితజ్జాయై యుమ్ నపినైనై పిరాటి పురుషకార వై భవతైయుమ్ శాలి, ఇతిలే “మామాయ్ మాతపన్ వై కున్న” ఎన్తె (१) “మాత వన్న” ఎన్నుమ్, (२) “వై కున్చెల్యనార్” ఎన్నుమ్ పేశుకై యాలుమ్, “మామాన్ మకల్” ఎన్నిఱతు - తిరుమథ్యై పీరానై యెస్తపడి.

భాగవనుమ్ భాగవియుమ్, భృగువుక్క భ్యాతియినిడ త్రిలే సహాదరరాక సమ్మినికై యాలుమ్, లోకమాతావుడన్ పిఱినపన్ లోకతుకైలామ్ మామనాక త్రిటిల్లెయితే. అన్ భాగవపుత్రినాకై యాలే ఇవరై “మామాన్ మకల్” ఎన్నుక్కెయితే. అన్న కేళ్ల, యశోద పిరాటిపుస్పిన్ పిఱిన శ్రీకుమార్కుమార త్రియాన నపినైనై పిరాటి తరతైయడై యారొరువరాకై యాలే “మామాన్ మకల్” ఎన్న శోలుకిఱతాకవుమామ్.

అభ్యామాటల్, “అమృనాయ్” ఎన్నిఱతు-కులశేఖరపెరు మాశై. అతెజ్జనేయెన్నిల్; — కులశేఖరనాకై యాలుమ్, (३) *ఎల్లె యిలడిమై త్రిఅ త్రిని లెఱుమేనుమన్తనాకై యాలుమ్, (४) * అలిమ లర్ తినుమజైకేళ్లనైనై నయనిశవాయ్ చిమార్కళెలి ప్రాముచినిలేమ తూడి యె శ్ల కి యురై తువరై యతనై సైత్యభావనయా పేశుకై యాలుమ్, (५) “ఏఱడర్ త్రితుమ్” (६) “ఆనేత్య్ వైష్ణవ్ సడిమై త్రిఅమలాల్” ఎన్నునపినైనై పిరాటి విషయమాకవ్యాపరి తవ్యాపార త్రిలత్తోన్నర్ను “అడిమైయలతు” ఎన్నియాలుమ్, (७) “ఆలైసిల్కరు మధ్యనువన్” ఎన్నుతోడగే, (८) “మల్లెమాసకర్కిలై యవన్ తనైన వాన్ శేబుత్తి” ఎన్నుమశవుమ్ కృష్ణచేమితజ్జాయై పేశి అనుభవికై

(१) ४-తిరువ-८.५.

(२) ४-తిరువ-२.५.

(३) పెరు-చి-అ-१०.

(४) పెరు-చి-८-१०.

(५) పెరు-చి-२-३

(६) పెరు-చి-४-८.

(७) పెరు-చి-२-८.

(८) పెరు-చి-२-११.

యామ్భుష్ఠు, ఇతిలే “నాంత్రత్తుథాయ్ ముజెనారాయణ్” ఎష్టుతె
(7) “వణ్ణకిణ్ణునఱువుథాయ్ మాత్రై యుంత్ర వ్యాపై ర్యాసిరుమార్
పనై” ఎష్టుమ్, అన్నారణానై - (8) “ నలద్దికథ్యనారణ్ ”
ఎష్టుమ్ హేశుకై యాలుమ్, ఇవర్కు అశలుణ్ త్తి అనుభవమోపై
రజుయాత్తై యిలనుభవమ్ నడన్ని శైల్యకై యాలే, ప్రపన్న కులశేఖర
రాన కుల శేఖరసైరుమాశై “నోంత్రభుచ్ఛవరక్కమ్ పుకుకిష్టనమ్మ
నాయ్” ఎగ్గిఱిపైనై.

ఆతామాభీల్, “కోనలర్ తమ్పాటూక్కడియే” ఎగ్గిఱతు
పెరియామ్మారై. ఎజ్జెమెన్నిల్; — *శూడికొట్టుడు తుషపర్ కొక్కడి
యాన ఇవశై పోలే కోవలపుట్టమ్ కవిక్కుమ్బుడి గోపజన్మాణై ఆఫ్మానమ్
పణినవరాకై యాలుమ్, (3) “కిన్నియరోడెజ్భ్ నమిప్రక్కరియపిరాన్
విశైయాట్” ఎన్నిమ్బుడి (4) “కణ్ణన్ కేశవన్ నమిపిఱినిల్”
ఎన్నతొడి, (5) “ప్రాంతం శేయుతకిండై యొల్మామ్” ఎన్నిమ్బుడి
కృష్ణగుణచేషితమ్ వేశియనుభవికై యాలుమ్, (6) “సహినైతన్ తిఱ
మానల్చిడై యేథవియ నుంతిఱలుడై య నాతసుమానవనే” ఎష్టుమ్,
(7) “ఏయపుధుతి” (8) “నలతోక్ తామ్రారై” ఇష్టైకథీల్ తిరుత్తా
యార్ పేచ్చుకపేశుకై యాలుమ్, (9) *తక్కైకథు మిత్యాదియశవాయ్
కన్నిమార్కణ్ కాముంత్రమాన్త్రాషై పేశుకై యాలుమ్, ఇతిలే
“ముకిల్ వ్యాన్” ఎగ్గిషై (10) “వియశితన్ మనతేకోయల్ కొణ్ణ
కోవలనై కొక్కుమ్రుకుశీల్ ముకిల్యాషై” ఎగ్గెయాలుమ్, “కోనలర్తమ్
పాటూక్కడియే” ఎగ్గిఱతు - పెరియామ్మారై యొనె.

(7) పెరు-ఓ-ం-రా. (8) పెరు-ఓ-గం-గం. (3) నా-ఓ-ం-గం.

(4) పెరి- ” గ-ం-గ. (5) పెరి- ” అ-ఎ-గం (6) పెరి- ” గ-ఎ-ఎ.

(2) ” 3-2. (7) పెరి- ” 3-2 (8) పెరి ” 3-4.

(10) ” 3-4-గం.

ఎంచూమాటిల్, “నత్చెల్వన్ తజ్ఞాయ్” ఎన్నిఅతు_తొణ్ణరసి
ప్పాడియామ్ర్యారై. అతేజ్జనేయెన్నిల్; — శ్రీత్వస్తుకృసుగుణమాక, (१)
“తన్నాబ్రాతరమ్ వెనక్కె తనమ్రకవ్” ఎన్నమ్, (२) “ఉడపలెనక్కురు
కుమాలో” ఎన్నమ్, (३) “కణ్ణనైక్కణ్ణస్తుక్కల్” పనియుమ్మితిరుమా
లో” ఎన్నమ్ తమ్ముడైయ భక్తియై ప్పేశుకై యాలమ్, *కార్తీసినమ్
మేయ త్రుక్కయ్యలిష్టక్కిచ్ఛ్రు *కార్తీసిరుమాలై పాచుకై యాలమ్, (४)
.మమైక్కస్తువరై మునేన్నమ్ మైన్ననే” ఎన్నమ్ముకుడై యాకపెడు తపసి
యైప్పేశుకై యాలమ్, (५) “కవశమాల్ యానైకొన్న కణ్ణనై” ఎన్న
యాలమ్, క్రీపరాలూకారారై ప్పోలే * శేఖాకమాలై యోడు శేజ్జమునీ
రిరువాట్చియెంగ్కర్ పూపుమ్ కొణ్ణస్తుశాంత్రీ, అత్తాల్ పన్నకై జర్య
క్రీయైయుడై యచియామ్ర్యారుక్కు విష్ణుడరాయ్, అనర్కై జ్యుర్య
క్రీయైఅనువిధానమ్ వణ్ణుకై యాలే, “అవవ్కు.అనుజవ్” ఎన్నుముచ్చి
యాయ్, తిపుప్పుయింగ్ త్రుక్కిఱపతిలమ్ వన్నాల్ * “విషుచి తతుశనీ
భగ్వయ్రు” ఎన్న సహపతితరాసై యాలమ్, “నత్చెల్వన్ తజ్ఞాయ్”
ఎన్నిఅతు .. క్రీతొణ్ణరసిప్పాడియామ్ర్యారై యైనే. ఇవరుమ్, ఇతిలే “శిన
త్రినాల్, తెన్నిలటైక్కమానై చెంత్రీరునత్తుక్కిసియానై” ఎన్తె
(६) “ఇలచైయన్ కులకై వాటియవరిథిలె వానవరేత్” ఎన్నమ్,
(७) “శేరువిలేయరక్కర్ కోనై చెంత్రీ నమ్ శేసకనార్” ఎన్నుమరుచ్చి
చెయ్యతారితే.

ఎట్లామాటిలే, “పోతరిక్కస్తోనాయ్” ఎన్నిఅతు_తిరుప్పాణ
మ్ర్యారై. అతేజ్జనేయెన్నిల్; — తొణ్ణరసిప్పాడియారోపాతి, (८) “అడి
యార్కైనైయాట్పడు తవిమలన్” ఎన్నమ్, (९) “ఎన్ కణ్ణిను

(१) తిరుమా-గం.

(२) తిరుమా-గం.

(३) తిరుమా-గం.

(४) ” 3E.

(५) ” 4A.

(६) తిరుప్పు-4.

(७) ” 10.

(८) అమల-1.

శ్యాన్” ఎన్నమ్, (గ) “కొణ్ల వణనై కోక్కవలనాయ్” ఎన్నతొడడి, (ం) “ఎన్నమతనై కొణ్లకొళ్ల” ఎనెమాలే “పోతరిక్కణ్ణినాయ్” ఎన్న అత్తుత్తినప్పా జాగ్రాహ్వాడి. (అ) “మెన్న సైటై మిసపుణ్ణన్న” ఎన్న తదీయశేషత్వపర్యాసమాన జ్ఞానమితే జ్ఞానమావతు. తదీయరక్కుణకప్పాకప్పాఖ్యాపమ్ భాగవదనుభవమితే ఇవరథు; స్త్ర్యభావనైయాల్కాన భక్తి, పత్రమ్ పత్రాక అడియేతొడడి ముఖియమశన్మమాయ్ మేలాయినుస్తమ్. ఇప్పాటిలే “ప్రాలంబర్కునై క్రింత్తీక్కచ్చెన్నానై” ఎన్నట్టి, ఇనమమ్, (ః) “శతిరమామతిళ్ల శూట్లీలింక్కుచ్చెవన్ తల్ల పద్మ తిరిన్ఱోయోర్ వెళ్లియున్ తనక్” ఎన్నాడే.

ఒన్న తామాఖ్యిల్; “ఎగ్గటై మన్న మెధాప్పవాన్ వాయిపే శమ్ నశ్శాయ్” ఎగ్గాలతు-నమ్మాఖ్రాహ్వాడి. అణ్ణెచేండ్రాజ్యుల్; — (ఄ) “తిరుపాలుక్కురియతొప్పర్ తొణ్ల తొణ్నన్ సంకోపర్” ఎన్న ముఖియమాన శేషత్వపూర్వార్థించాయడైయాయ్, (అ) “అవనిహియార్ ననిమరాక్కులవియన్బమే నాభమ్వియాయక్కుసజ్జచ్చ్” ఎన్న ముఖిభాగవతసమాదియైకాక్కుచెయిలే అంతర్వుద్దమనోరఫుడై యుడైయాయ్, అన్యాపదేవర్తొలుమ్, (ఒ) “అషచ్చిచ్చెయామ్” ఎన్నెమాలుమ్, (ః) “వినైచ్చొల్” ఎగ్గిం నొప్పుణైయంమ్, (అ) “శూట్లునన్ మాలైకిళ్ల” ఎన్నతొడడి, “అడలాయర్తప్పు కొమ్మిసుక్కే” ఎన్న నప్పినైచ్చిరాటికాక్క అవన్విడైయడర్త వ్యాపారత్తైపేశియమ్, (అ). “వినైచ్చునెమమ్ముడైతోర్ణు మకిభ్రపీడుడై మునైచ్చుయమరర్ ముఖుముతలాన్” — “ఎనైచ్చునెకిభ్రక్కిలుమెన్నుడైననైజ్ఞానైచ్చి యకల్యిక్కతా

(గ) అమల-గం.

(అ) తిరుమ-3రా.

(ః) అమల-4.

(ఄ) తి-వాయ-ఉ-ఎ-గం. (అ) తి-వాయ-ర-గం-2. (ఎ) తి-వాయ-గం-3-ఎ.

(ఒ) ” ఎ-గ-గం.

(అ) తిరువి-గం.

(అ) ” . గం-ఎ-ఎ

నుమ్కిల్లాన్” ఎన్నమ్, (1) “వేయిన మరిపుకై తోచ్చిప్పుక్కు మణాళైన్” ఇతాగ్యదియాలమ్, (2) “వాళ్ కెణ్ణయొడ్డాన్ మడప్పినైన్ తన్ కేళ్వ్ తాళ్ కెణ్ణుకొడ్డన్ తుతై మేల్ పునైనేన్ - ఆళ్ క్రెన్నాటి యానారాల్ శుతై వుడై యమ్” ఎన్నమ్, (3) “ ఎఱతెంత్ తథ్ ” (4) “శతై యినార్” ఇతాగ్యదియాలన్ పలపడియాకఅనళ్ పురుష కారవై భవతై ఆదరిస్తు, మాన్ ఱుమ్, (5) “ఎ త్రింత్” ఎన్, *పెఱద వాన్తి లేక్కిష్టచేపితస్థిలే ఈడుపట్టి, (6) * కురవై యాయిచ్చియ రిలే నస్టివెంగ్గిలుభవిత్తుమ్, (7) “ఎల్లామ్ కణక్” ఎన్నమ్, “సిరా డప్పుతువీర్” ఎన్తై, (8) “కణక్ కులిండై నఱమ్ మనముడై యార్” ఎసెయాలమ్, మద్దాధికారికశై, (9) “ఎసైప్పినాల్ నోక్కికాటింక్” ఎన్ ఉండర్ బైయమ్, సగ్గెత్రికశై ఉయరాకత్తెడి, (10) “ఇక్కె మిన్” ఎన్బోధికైక్కియాలమ్, “సిరాడ్” ఎన్తై, (11) “కాలైనన్ ఇంపుత్తుకై పడ్డినాడి” (12) “అప్పన్తిరుపటల్ మూర్ఖ్ కిస్క్” ఎసెయాలమ్, ఇతిల్ “నాణాతాయ్” ఎన్తై (13) “నాణమ్ నిత్తైవుమెన కిక్కిల్లై” ఎన్నమ్, “నావుడై యాయ్” ఎన్తై (14) “ఎన్న” ఎన్నమ్, (15) “పలకైక్కియాభీయడకైకైచ్చిజ మివైయుడై మాల్ వ్వానై మలక్క నావుడై యేన్” ఎన్నమ్, (16) “నావియలాలిశై మాలైకణ్” ఎన్నమ్ శొల్లైకై యాలే, “ఎజ్జిలై మున్న మెఘుప్పువాన్ వాయ్ పేశమ్ నణాయ్” ఎగ్గింతునదుగ్గార్చ్చార్. ఇస్పాటిల్ “శగ్గొడుశక్కరమేస్తుమ్

-
- (1) తి-వాయ్-3-ఎ-రా. (2) తి-వాయ్-గం-ప-3. (3)తి-వాయ్-ప-అ-గి.
 (4) ” 4-ఎ-ప. (5) ” 1-ప-గ. (6) ” 2-ప-ప. (7) ” 1-ప-ప.
 (8) ” 2-ప-గ. (9) ” 10-గ-గ. (10) ” 1-గ-ప.
 (11) (11) తిచుప-ఎ-3. (12) ” ఎ-ఎ-గ. (13) ”
 (14) తి-వాయ్-2-ఎ-3. (15) ” 1-ప-ప. (16) ” 1-ప-ప

తడక్కెంతయన్ పజ్జయక్కొనే ప్పాడ” ఎన్నటి, (గ) “పజ్జయక్కొనై యే” (అ) “పజ్జయక్కొనెనో” ఎన్నమ్, (చ) “వీవిల్ శీరన్ మలన్ క్కొన్ విణ్ణోర్ పెరుమానైన వీవిల్ కాఁ ముశైమాలైకి శేత్తి” ఎన్నమ్ వేచినారిఁ.

వత్తామూర్ఖిల్ “ఎల్లెయిశ్శీల్యే” ఎన్నిటఁ - తిరుమ్మైయూర్మ్మార్క్కోరె. అభైజ్జనేయెన్నిల్; - (ధ) “అడక్కణియే నిన్నె యు మషియ వరకళ్ల తమ్ముడియాన్” ఎన్న శేష్యుత్తు నెత్తెనిల తీలే నిత్తెయూలమ్, శ్రీత్వత్తుక్కునుగుఱమాక (ఖ) “వేరాళన్ వేరోతుమ్ వెడ్డు” ఎన్నమ్, (ఉ) “కడిమూమలన్ ప్పావైయొప్పాల్” ఎన్నమ్, లక్ష్మినామ్యుత్తె యుడై యరా యిసుక్కుమిరుపైన ప్పేశుకై యూలమ్, (ఒ) “వేరాళన్ వేరోతుమ్ పెరియోరై యొరుకాలుమ్ పిరికిలేన్” ఎన్నమ్, (చ) “వణ శేత్తె యొమ్మెరుమానషియార్తతమై క్కుణ్ణుకిక్కతు కాఁఁర్ ఎన్నిఖ్యమ్ కణికై యుమ్ కళ్లిక్కుమాత్తే” ఎన్నమ్ తదియానుభవ తత్పరాయి, తత్త్వితిహాతువాక (ఏ) “ఆయర్ పూర్ణోడక్కిసవిడై పొరుతవన్” ఎన్నమ్, (గం) “పిన్నెన్న పెఱుమ్ తగ్గాలమ్బుత్తరార్” ఎన్నమ్, (గఁ) “పిన్నెన్న మణాళర్ తమ్తిఇంటమ్” ఎన్నమ్, (గఁ) “అణ్ణయర్ కులమక గుక్కురై యన్ తోన్నెన్న” ఎన్నమ్, నప్పిన్నెన్న పీరాటి పురుషకారత్తె అడియే శౌఢ్యి ముషియనడ త్తియుమ్, “సీరాడపోతుపీర్” ఎన్నత్తై (గఁ) ‘పాత్తర్తామరైక్కయమ్ సీరాడపోనాళ్ల్” ఎన్నమ్, (గఁ) “శన్నమలన్ బ్రథుల్,” (గఁ) “పూర్ణోత్తె” (గఁ) “ఎళ్లానుమ్” (గఁ) “మానము

(గ) తి-వాయ్-3-ధ-అ. (ఁ) తి-మ్మె-3-ధ-ఎ. (గఁ) తిరుసె-అ.

(అ) ” 3-ధ-3. (ఁ) ” 2-ధ-ధ. (గఁ) తిరుసె-ఎ.

(చ) ” 4-ధ-3. (ఁ) ” 2-ధ-ఎ. (గఁ) తి-మ్మె- గం-ధ.

(ధ) తి-మ్మె-అ-ఎ-గం. (ఁ) ” 3-గ-ధ. (గఁ) ” గం-ధ.

(ఖ) తిరుసె-అ. (గఁ) ” అ-అ-అ. (గఁ) తి-మ్మె-గం-ఎ.

(గఁ) ” గం-ధ-అ. (గఁ) ” గం-ధ.

డెతు “ఇత్యాదికళిలే కృష్ణగుణచేషితజ్ఞాంశై మృదియనుభవితు, (१) “పఢ్చే వనాయన్ నస్తాయ్” ఎన్నతొడడి “అవన్ పిన్ కెణ్ణె యొగ్గణ్ మిథిరకిట్టి పోల్ మిథున్ త్రిసంకస్సు” ఎన్నమ్, (२) “మెగ్గిపోల్ మికమిత్తమ్ గూమ్” ఎనెయాలుమ్, “ఇశ్వర్స్థియే” ఎన్నిఱు_ తిసుముడైయామ్మోరై యైనె. “స్తోయుక్ కట్టురెంట్ పంచేయున్ వాయజీతుమ్” ఎన్నము తుఁస్సు ఇపుసుకు_మ్. ఇప్పాటిలే “నల్గానై కొణ్ణొనై” ఎన్నిఱిప్పున్ (३) “ఆసరివై శైయ్ తఱివార్” ఇత్యాంయాలుమ్, (४) “ఇరిముస్తుక్కె త్తులముమ్” ఎన్నమరుచ్చెయ్ తార్.

ఇప్పడియాయిన్నారు ఇప్పత్తున్నాటుక్కు_మ్ గుణాంమ్యుల్లాలుమ్, గౌరవ్యాంశైయాలుమ్ పత్రుపైప్పటిశై యొముప్పాకిఏ ముఖాల్లే, ఆమ్రాం రకిట్ పతిన్నాం యుమ్ మూర్ఖికొట్టు ఆమ్రాం లిరుమంటార్ అసుసణి క్షాంతాక అఱుతియాంటార్ కట్ట. ఇప్పడి భక్తరాయ్ ముంచేరాయిను ప్పార్ ఆమ్రాం కట్ట.

అన న్నరమ్ నిత్యకే బ్యార్య నిరతరాన నిత్యకే యుమ్, నిత్యానపాయినియాన విరాట్లైనైయుమ్ ఉంటార్ తీ, ఇనర్కట్లై మునిష్టు నిత్యము క్రానుభావ్యనాన ఎప్పెరుమూనై పున్నరుముడి శోలుకిఱు, ఆనాయకన్ తొడడి అఘుపాటూలే. (అ) “జనపదసరిద సరీప పుస్యత్పుర పరిపాలన నిత్యజాగమాకాన్ | ప్రహరణ పరివార వాహనామ్యోక్తు కు ముద ముఖాం గణాయకాన్నమామి” (ఒ) “స్వరాచన నాటిష్టి కములైర్చుమతంి పునానాం దంప్పాగ్రదాభుకు_శి శ్రీవంతో ఘనానాన్ | చడ్డప్రచణ్ణముఖతంి ప్రణమామి రళ్ళద్వారాప్పిము చతన్) ష్వాధికార భాజంి” (ఓ) “సేనాస్యమస్యవిముఖాస్తమాశిశ్రయము” (చ) “సైస్యధురీణ పాణసహయాం సూత్రపతీ మారీశ్రయము” (ప) తెలుప్పు_ము-3-2-1. (అ) తిరునె_గా. (చ) తెలు-3-3-2. (ఔ) తిరునె_అగి. (ఖ) రష్ట-గ-3అ. (ఇ) ర-ష్ట-గ-3అ. (ఈ) ర-ష్ట-గ-4అ. (ఒ) ర-ష్ట-గ-4అ.

ముఖ్యమ్ ” (१) “నమిత్తి రజ్గనా య కై యదూభిభామ
భేదతఃి । ఈ శేషితవ్య వై పమ్మ నిమోన్నత మిదంబగత్” (२)
“శ్రీస్తనాభరణం తేజశ్రీరక్షయ మాశయే । చిన్నామణి మివోదాభ్రత
ముత్సుశైనన్న భోగినఃి” ఎన్ను ముఖి * వై కున్డలమరరాన * కోయిల్
కొళ్ తేయవజ్చె యుమ్, వాసవర్కశై యుమ్, తేవియర్కశై యుమ్,
* అయిర్యాలు మమర్కకశతిపతిథై ఆయిరముక త్రినాలే కాప్పారు
డై య అవతారమానవరై యుమ్, అవర్కశుమ్ అతిశక్కప్పణి నెరుడ్ల
అణైతుకొక్కణ్లు కిడక్కుమవర్కశై యుమ్ ఎధూపీ, అవర్కశుడనే
ఎమ్మెరుమాన్ తిరువడికచిలేశై కిటి అపేక్షితజ్ఞశై అర్థిక్కుముఖి శొల్ల
కిఱతు. “శ్రీమైనమఃి” “శ్రీధరాయనమఃి” ఎణ్ణతే క్రమమిరుపుతు.
“ఉశ్చతుకొక్కణ్లు మునివర్కశుమ్ యోకిశున్” ఎణ్ణతే
ముముతుక్కుశాయ్ ముక్కరోడు సామ్యమ్మెన్నీర్ నాథమునికళ్
యామునయోగి యతివరాదికశుమ్ సూచితర్క. ఇతు_గురుపరమ్మరై యి
నడై శు.

ఇవ్విడత్తు తిరుప్పావై ఆతాయిరప్పడియలే, అధ్యకియమణివా
శప్పునమాళ్ నాయనార్ నిర్వహింతపడి; - “చెఱుకై కుప్పాఱిప్పుడు
కిఱ తిరశై ప్పెన్నర్థనుభవికింత శ్రీన్నగోవర్ తుడక్కమానారై ఎధూ
ప్పుకితార్కళ్; అవర్కళ్ మున్నాక కృష్ణసై స్పుఱావ్యోలై యాలే;
లతావతు- (३) * వేతమ్నార్కశై కొక్కణ్లవిణ్ణర్ పెరుమాన్ తిరు
ప్పాతమ్ పణికై యిఁజే. (४) “నన్ఫానముత్తు పడిన్నాడి” ఎన్ను మాపోలే;
నన్ఫానమాకిఱతు - ప్రాప్యప్రాపకజీరణ్లు మనే యె స్తి రు కైటా.
(५) “నిజ్ఞానం యవిదంప్రాప్తమ్” ఎన్ను మాపోలే; తుతై యావతు-
ముత్తైతప్పాతే గురుపరమ్మరై వధియేపన్నర్తుకై; ద్వయనిష్టర్కు

(१) ర-స్త-గ-స.

(२) క-స్త-గ-స.

(३) త-వాయ-ప-ణ-ర.

(४) తిరువి-ః.

(५)

గురువరమ్మకు యే ప్రధానమాకిక్కడవతు. తుట్టె తప్పాతార్క్ అభిషిష్టార్థ్యానై పోలే. “వేతమ్వలార్కిళ్ల్” ఎణ్ణవిడత్తు_గురువరమ్మకు యై నినె తుక్కీర్థ్ పత్తుపొట్టాలుమనుషితార్కిళ్ల్. *విభోర్ పెఱమానిల్ “విభోర్క్” ఎన్నిఖతు - ద్వారపాలకిక్కిళ్ల్ తొడక్కమాన దివ్యమహిమికశాయశ్శవర్ణక శైనపడి.

ఇన్నదొబ్బెన్నె శైలామ్ (గ) “విట్టుశిత్తర్ తజ్ఞ్” తేన్నరెనలపరిశువరువిప్పరే లతుకాణమే” ఎణ్ణిలుకిఱ ఆచార్యాభిమాననిషైయానఅర్థార్క్తిరుమకశార్కపడిక్కుచేయుమితే. (అ) “పాలేయతమిథరిక్షైకారక్ పత్తర్” ఎగ్గిఱవిడత్తు గుణానమ్మతాలే యోజిత్తపడియాకక్కడవతు_ఇస్తు.

ఇనిద్వయయోజనై యిలర్థవిషయమాక మెయిప్పార్చై యితే విశదమాక్కిన్నర్థు. †(ఇరణ్గుషైయమ్, (3) “పునైన్నమేయమ్” ఎణ్ణఉపదేశిక్కుచేటువర్క్ శనుష్టానమాక, తిరుప్పావైయిలమ్, (4) *తాయేతసేయిలమ్, స్తోత్రగద్యజ్ఞిలమ్) ద్వయత్తినడై ఫుకాణమ్మడియెజ్జనేయ్యుల్; ముతల్ పాణిల్ “సారాయణనే నమక్కు పత్తెతరువాన్” ఎణ్ణ ప్రాప్యపాపక్కజ్ఞిరించైయమ్_స్తకమైకల్ పిన్ శైనిలమ్, *శిన్రమ్ శిఱుకాలై యిలమ్ ముత్తిలే వేయియడుకిఱతు. నడువడైయ వుడ్డానవై ఇరణ్గుర్తుక్కుమ్ ఉపపాదక్కాళా యరుక్కుమాక్కుయాలే ద్వయత్తినడై వుక్రమమాకక్కాణలామెన్నపడి.

“సారాయణనే నమక్కు పత్తెతరువాన్” ఎణ్ణ_ తిరుమన్తత్తిల్ పదత్రయత్తిలమ్ ప్రతిపాదిక్కిఱ స్వరూపోపాయ పురుషారజ్ల్ ముండుమ్, ఒవ్వుషైంతుపొట్టాయ పరపుమ్మడియే, తిరుప్పావైముపుతుపాట్టాకప్పాడియించీన్నర్థు. తిరుమన్తత్తిల్ స్వరూపానురూప

(1) నా_తి_గం_గం. (2) తి_వాయ్_గ_గ_గ. (3) తి_వాయ్_అ_గ_గ
†. కుణ్ణలిత కుణ్ణన్నతమ్. (4) తి_మై_గ_గ.

మాక్షమిష్టిమంత్రి త్రిప్రాప్తిప్రాపకజ్ఞై యితే ద్వయు తీలే విశదమాక అనుసన్నికించాతు. అప్పకు మత్తిలేయాయిన్నిర్మల ఇంస్టమ్ అనుసన్నికించాతు.

ఇనిమేలో గురుపరమ్మరా పూర్వకమాక ద్వయు తీనడెవుళొలు కిఱతు. “నపినైనైనస్యాయ, తిరువే” ఎనెయాలే-శ్రీశారథముమ్, “ఉన్నమణాశ్నే” ఎనెయాలే-“శ్రీఖ్రీ-సేవాయామ్” ఎనిఇధాత్యర్థముమ్, “నపినైనై కొండేమేల్ నైతుక్కించన్నమలర్ మార్చాపా” ఎన్నమ్, “సీయున్ మణాశ్నే యెత్తైపోతుమ్ తుయిలెభ్ర వౌట్టాయ్ కాణ, ఎత్తైనై యేలుమ్ పిరివార్థకిల్లాయాల్” ఎనెయాలే వాత్సల్యాదిగుణ ప్రకాశకమాననారాయణపద ర్థిర్థముమ్, “పాఱ్క్కడలుళ్లో పైయత్తు యిన్నపరమని” ఎన్నమ్, “శ్రీఖీయులకశ్చన్” “అమృతమాడఱుత్తోజీ యులకశ్చన్” “అస్తిప్యులకమళ్లాయ్” ఎన్నమ్, * లోకవిక్రాంతచరణధాయ్ * నారాయణాన్ తిరువిక్కిరమనడియాన ఉఁకశన్నమెలడియైన్నై “ఉన్ పార్థిర్థమరైయసి” ఎన్న - * చరణశారథతైయమ్, “కార్మమేనిచ్ఛాణ్ కతిర్మపతియమోబ్లో ముకాల్న” “ఉఁథీముతల్యనుపవమోబ్లో” “ముకిల్యాన్” “శాస్త్రాంగురక్కరమేస్తుమ్ తపక్కెయన్ పంజయక్కణ్నన్” ఎన్న - ఆతిర్ విగ్రహాయోగతైయమ్, (g) “ముత్తుతీరైక్కడల్ శేర్పున్” ఎన్నుస్తుచై సంసరితిరిస్తవిడ్ ప్రిలే వద్దకిడక్కించాల్ “పాఱ్క్కడలుళ్లో పైయత్తుయిన్నపరమన్” ఎనెయాలే స్వామిత్వముమ్, “శ్రీఖీయులకశన్సుత్తమన్” ఎనెయాలే ఎలాక్తత్తై యిలుమ్ తిరువడికచ్చైత సౌలభ్యముమ్, “మాయస్మే” ఎన్న తొడ్డుక్కీ - *తామోతరనశపుమ్, కిట్టపుషుఢిక్కపు మామ్చియాన సౌశీల్యముమ్, “కుత్తై వాస్తుమిల్లాత్కోవిన్ం!” ఎన్న కల్యాణగుణవిషిష్టనస్తవిన్ ఉపాయపూర్ణయిమ్, “అఱ్పివాస్తుమిల్లాత వాయ్కుటలమ్” “అఱ్పియాత విశ్వేకశోమ్” ఎనెయాలే అధికారిస్వరూపమాన ఆకిఖ్చస్వముమ్,

“తూమోమాయ్ వసునామతూయ్ మలంకళ్ తూవిత్తోముతుఖాయ్ నాత్మాడిమన త్తినాచ్ఛినిక్కె ప్పోయపిత్తై యుమ్ పుకుతరువానిష్ట నవుమ్ తీయినిల్ తూశాకుమ్” ఎస్తుమ్, “వద్దతలై పైయొతోమ్” ఎస్తుమ్ “ఉనైయు తితువన్నోమ్” ఎస్తుమ్, అనిష్టనివు తికుమ్ ఇష్టప్రాతి కుక్కుమ్ తప్పాత ఉపాయమాక స్వీకరికుక్కుమ్ ఉపాయవరణతైయుమ్, “ఆవావెన్నారాయ్ నరుళ్” “అజ్ఞేర్జ్ఞుశ్శోజ్ఞోమేల్ నోక్కుతియేల్” “ఇత్తై వా! సితారాయ్ పత్తై” ఎస్తు అవనుడై య పరగతస్వీకార తీ నేర్ఱతైయుమ్;

“కుత్తువిక్కెక్కురియక్కోట్టుక్కాట్ల్ కటిల్ మేల్” ఇత్యాదియిలే పర్యజ్ఞవిద్యైయిఱ్పియే ఇరువుమాయ్ మున్నరుచియుక్కిఱ శేర్ తి యానవేషతై “నాన్నర్తత్తుభ్రాయ్ ముహి నారాయణన్” ఎనెయాలుమ్, “తేవాతితేవనై” ఎనెయాలుమ్, “ఉమ్ముకోమానే” ఎనెయాలుమ్, “ఇత్తైవాసి!” ఎనెయాలుమ్, ఉత్తరవాక్యనారాయణవద తీల్ ప్రతి పాదిక్కిఱ శేషిత్యముమ్, “తట్టాళియుమ్ తస్సున్ మణాళసై” ఎనెయాలుమ్, “ఇప్పోతేయెమెనీరాట్లు” ఎనెయాలుమ్, * పూవశచుమ్ తిరు మకళాలరుళ్ వెన్నర్తువుమృచియుమ్, “పోన్రథీయామ్ వన్నోమ్ పుక ఘ్నసు” ఎస్తుమ్, “పళ్ళిక్కుట్టిట్టే” ఎస్తుమ్, “శీరియిణ్ణాశన తీ రుస్సు” ఎస్తుమ్, “అన్నివ్యులకమళారాయిపోన్రథీ” ఎస్తుమ్, “వసుత ముమ్ తీర్ణదుమక్కొన్ను” ఎస్తుమ్, “మాలే!— ఆలినితై యాయరుళ్” ఎస్తుమ్, “కూడియున్నాశుభీర్ణు” ఎస్తుమ్, “సితారాయ్ పత్తై” ఎస్తుమ్, “శిన్రమ్ శిఖుకాలే వసునై చేవితు” ఎస్తుండడ్డి— “ఉనై కైనామాచ్చెయ్వామ్, మన్తైనమ్ కామజ్ఞో మాన్రమ్” ఎన్నయాలే ఉత్తరచతుర్థియిల్కెబ్బుర్యోపకరణ సహితమాన ఘలానుభవ కైబ్బుర్యో పరమ్మకై కైబ్బుయుమ్, కైబ్బుర్యోపార్థనైయుమ్, అనన్రథీల్ కశైయఱుపైయుమ్, “శెల్యోతిరువురాలాలెడ్డుమ్ తిరువరుళ్

పెన్తీస్తు” ఎనెయాలే “ద్వయ తీల్ వెరియపిరాటియారాలే వేణు” ఎన్నుమతు శొల్లి తలై క్షట్టించ్చరు.

“మాతవన్” ఎన్నద్వయమాకిగొప్పోలే, “మాతవనే” ఎన్నమ్ “మాతవనై” ఎన్న మితే ఇంకుఇరటి తిరుప్పతు. “శెల్వై తిరుమాలాల్” ఎన్నమ్, “పట్ట విరాన్ కోతై శొన్న” ఎనెయాలే “ఇన్విఫ్ ఆచార్యరుచి పరిగ్రహితమ్” ఎన్న మిడమ్ శొల్లిన్చరు.

ఇప్పడి గురుపరమా పూర్వుకపాన ద్వయ తీల్ వేతాక ప్రతి సాదికిట్టఱాయితే తిరుప్పావై తానియప్పతు. ఆకవితే ఇతుక్క-వరక రాన ఉడై యవరమ్ - ఇంకై నాళ్ళతోఱుమ్ ఆదరితుకొట్టు పోన్నచి న్నర్తు. ఆకై యాల్ ఇతు ఆణ్ణాశచియారాన అనై వర్కుమ్ నిత్యా నుసనేయమాక నడనపోరుకింతు.

“గోప స్తోత్రికులమధిగోదయోపదివుం కృపాఖ్యం ప్రభవమివాధి కారిజప్యమ్ | తత్త్వింశత్తురిమితపద్య మాగ్రశీర్షప్రారబ్ధత్వమమయో చితం ప్రసిద్ధమ్” “ఎంబు త్రినింత పొరుళుమిరణ్ణతనిట్లో రుథుమియల్ వలితై రచుచ్చననుక్కెత్తె వర్క తమే, తొట్టురై తమతై యఱుతిప్పొ రుశై యెల్లానోసుమ్ వకై పుక్కన్నరకైతుడర్ వాశై సుపాడ, మటవిముమ్ పొట్టిల్ పుడై శూట్ ముహుమ్పై వేదన్ మాణాన్ తాంవాతమాయన్ మాతర్, కున్నరై యే పుతువై యర్ కోన్ కోతై శొన్న కవిపాడల్ పొరుళ్ తెరియక్కటినానే”.

తిరుప్పావై ముప్పతుపాటుక్కమ్ ముతచ్ఛాయుసడ్జీహమాయిచు కుమ్; ఎజ్జనేయెన్నిల్ — శ్రీధాస్యమ్ బన్ధతినాయిర గ్రథతుక్కమ్ ముతల్ శ్రోకమ్ సడ్జీహమానాప్పోలేయుమ్, శ్రీరామాయణమ్ ఇనుప త్తునాలాయిరమ్ గ్రథతుక్క ముతల్ సర్గమ్ సడ్జీహమానాప్పోలే యుమ్, శ్రీమహాధారతమ్ నూతాయిర తిరుపత్తైయాయిపమ్ గ్రథతుక్క ముతలధ్యాయమ్ సడ్జీహమానాప్పోలేయుమ్, తిరువాయ్ మొట్టిక్క

ముతల్ తిరువాయ్ మొళ్లి సజ్గిహామానాప్స్ లేయమ్, ముతల్ తిరువాయ్ మొళ్లిక్కు— ముతత్తూవ్ లు సజ్గిహామానాప్స్ లేయమ్, మ న్నశేష గ్గుక్కు— ప్రణమ్ సజ్గిహామానాప్స్ లేయమ్, మప్పతుపోట్ట క్కుమ్ ముతత్తూ ట్లు సజ్గిహామాయుచుక్కుమ్.

సజ్గిహావస్థానికి ఎడునేయెన్నిల్; “మంకర్త్తి తిజిక్ మతినిత్తున్చ నన్నాళ్ల” ఎన్నిఅవిడ్ త్తాలే - మతలిప్పణిసాధుకుమ్ సజ్గిహావ్ ట్యజ్ ఎట్లు శాలిన్నరు. “సిర డహ్మాల్వ్ పోతుమినో నెరికైయార్ ర్మ మల్కు మాయ్ పాడిచ్చో వ్యచ్చిఖమిార్ కాళ్ల” ఎన్నిఅవిడ్ త్తాలే-పత్తుప్పెశ్చిష్ట్లే కిశ్చై ఎముప్పుకియివిడ్ త్తాల్కు - సజ్గిహామ్ కొలిన్ రూ. “కూక్ వేల్ కొడుల్లాభీలన్” ఎన్నిఅవిడ్ త్తాలే-“కోయల్ కాప్సాన్” ఎన్నిఅవిడ్ త్తాల్కు - సజ్గిహావాకచ్చిలుక్కిపు. “నస్ట్రోప్స్” ఎన్నిఅవిడ్ త్తాలే-“నాయక నాయనిన్న సన్కోసన్” ఎన్నిమ్, “ఒడ్డుతాళ్ల పలియన్ సన్కోపాలన్” ఎన్నిమ్ శొలుకియివిడ్ త్తాల్కు - సజ్గిహామ్. “కుమరాం” ఎన్తాలే- “మాన్తార్థాతేపాల్ శారియమ్మాల్ పెసుప్పుకు - శాన్తార్థపుడై తాం మకన్” ఎన్నిఅవిడ్ త్తాల్కు - సజ్గిహామ్. “కార్మేని” ఎన్నిఅవిడ్ త్తాలే - “ముకిల్ పడ్డక్” ఎన్నిమ్ “పూర్వి పూర్వాన్నా” ఎన్నిమ్, “మాయక్ మహినోన్” ఎన్నిమ్, “పూర్వాల్ ప్రొడ్డక్” ఎన్నిఅవిడ్ త్తాల్కు - సజ్గిహామ్. “శైజిన్” ఎన్తాల్విడ్ తాం - “చుండ్రోవాయ్ చెచ్చెయ్త తామరై పూపోలే శైజిన్ కియిష్టితే యెమ్మేల్ విఫీయావ్ - అజ్ఞార్ధార్థా గ్రోహ్లు” ఎన్నిమ్, “పజ్జయ్ స్క్రోన్” ఎన్నిమ్, “శైజిన్ తిరుముకమ్” ఎన్నిమ్ శొలుకియివిడ్ త్తాల్కు - సజ్గిహామ్.

“కృతి మతియమ్మాల్ ముక్కొన్” ఎన్నిచెవిడత్తాలే—“తిజభు
మరాతి తైయనుమెఘున్నాపోల్” ఎస్టామ్, “ఉలకినిలతో నీరహాయ్
నిన్న శుద్ధు” ఎన్న మిత్రుడికిభుక్క సజ్జిహామ్. “నారాయణ్” ఎన్ని

విడతాట్లలే, “నారాయణమూర్తికేశవన్” ఎషుమ్, “నార్త్రత్తుమౌయ్యముడి నారాయణన్” ఎషుమ్, “భద్రియులకృష్ణ వున్తమన్” ఎషుమ్, “మామాయన్ మాతవన్ వెకున్నన్” ఎషుమ్, “ముకిల్వణ్ణున్ వేర్పాడ్” ఎషుమ్, “శిఱుపేర్కై తనస్తమ్ శీతిముఖాతే” ఎషుమ్, “వజుక్కుడల్ కడైనమాతవన్” ఎషుమ్ శిలుకిఱవిడజ్జబుకుసజ్జిహమ్.

“నమక్కెప్పడైతువాన్” ఎగ్గిచింగ్గొల్లె “పాంచుపైకొల్లు” ఎషుమ్, “నమ్మాల్ పోర్త్రీథమాటైతుమన్” ఎషుమ్, “ఇంత్రీపుణైకొశ్యాన్” ఎషుమ్, “అంత్రీపుణై” జుమ్ “శాలపెరిమాటై” ఎషుమ్, “అనుశీతువన్మ” పుణైతసతియుక్కిల్ ఎషుమ్, “ఇంత్రీవాసితారాయి పుణై” ఎషుమ్, “అజపుట్రోజ్జవార్త్రీ” ఎగ్గమ్ శిలుకిఱవిడజ్జబుక్కు సజ్జిహమ్. “సార్కోర్ము” ఎగ్గిచింగ్లొల్లె “నాడుగుకముమ్” ఎషుమ్, “ప్రాగ్మహిరసార్లీ పెఱ్రేన్నిశ్శాశ్వర్కో” ఎషుమ్ శిలుకిఱవిడజ్జబుక్కు సజ్జిసుమ్. “ప్రోకోమ్మాపాయ్” ఎగ్గిచింగ్లొల్లె ముప్పతుసార్లె ఏల్లో నుంచివాయిక్కు- సజ్జిసుమ్.

ఇంపుటీల్, కాలాక్కొణ్ణాడానిసుక్కొఱు ప్రబుతాత్మక్యమానం పాప్యప్రాపకజ్ఞాచైచ్ఛాలుకిఱతు. అధికారి స్వాపదేశమ్. ఇనిఇన్నస్వాపదేశశిల్ ఇప్రుస్థితుక్కు అడియోసుపాంగలుమ్- పవనునిస్థాకిమజ్ఞాయమ్, ప్రపుతివాచకమానితిరున్నామై భర్తాయమ్ పేశకిఱతు. గంతిల్ముతత్త్వాటీల్, ప్రపన్నాధికారిక్కు (ఱ) “సమసదేశం కాంధి” ఎనిఱపడియే దేవకాలమొంగమ్ అనన్నడైయకట్టత్తులైప్రాప్యమెన్ను మణైయున్, కర్మాస్తరపరిత్యాగ్ముణైయమ్, భగవద్విషయతీల్ రుచివిశ్వాసభుడైయ ప్రాధాన్యాయమ్, “ప్రాప్య ప్రాపకస్థారణమ్ సర్వస్వామియాననారాయణన్” ఎషుణైయమ్, ఏవకారత్తుల్ దేవతాన్రరాహిత్యాయమ్, ప్రయోజనాస్తరాహిత్యాయమ్, అనస్య

ప్రయోజనత్వతేయమ్, “త్రిపాదియుభూతినాయకనాన సర్వేశ్వరసేత్తభు
క్షులాపేషితసం తథాన్మ పణువన్” ఎన్నిర్భరత్యా నుస్సన్నతేయమ్,
సర్వజన సుఖాత్మయమ్, ఇప్పుడి నిష్ఠాక్రమజ్ఞయైయమ్, ప్రపత్తి
వాచకమాన తిరునామతేయమ్ శోలుకైయాల్ అధికారి స్వయుషమ్
శాలీన్తర్తాయిన్తర్లు.

“నారాయణనే సమక్కిప్పతైతరువాన్” ఎన్నెయాలేతిరుమన్
తీల్ పదతయ తీలుమ్ ప్రతిపాదికిట్టి స్వయుషోపాయపురుషార్జుల్
మూన్స్ శోలుకింతు. ఆకైయాలే ఇప్పాటు - తిరుమన్తుక్షు
సజ్గిపూమెణు శాలీన్తర్తాయిన్తర్లు. ఇప్పాటీల్ పరత్వమ్ సూచి
ప్రికిట్టింతు.

ఇర్ణానూటీల్, నోన్బుక్కపెణ్ణో తాడ్లో శయ్యక్కడఁనకృత్యమై
నియమికిట్టింతుఫలాలే, ఇవ్విసయ తీల్ ఇంధివాహించై య విరక్తినొ
యమ్ సమ్మాపితస్వభావంయమ్ శోఉండియతు_న్నున్ స్వపదేశమ్.

ఇప్పాటు, ఇన్నప్రపాన్నాధికారిక్కసమ్మా విశిష్టాననిష్టాక్రమస్తు
యమ్, ప్రపత్తిపాకమానతిరునామతైభన్తియమ్ శోలుకింతు.
ఎజునేయెన్నిల్; - క్రింతైకుణ్ణికేతననాయింకిట్టి సర్వేశ్వరస్తు,
(7) “తేయేశతమత్యన్మిమాత్” ఎన్న(అ) “యతోవాచోసిన్నర్ననే, అప్పా
య్యమనసాసహ” ఎగ్గిఱపడియే, ఆఖితర్కళ్లను ఒచువిష్టపుమ్చేయు
వతఱ్ఱు_ అఱ్ఱు అనసరమిల్లామైయాలే, ఒచుపయంమెడుత్తు, తీరసాగర
తీల్ తిరువనగార్థాన్ మేలే బగద్రతుచినెయాలేశాయిస్యలీ, “ఆశ్రి
తర్కు_ ఆరాలేయారుక్కు ఎన్నతీశునరుకింతో” ఎన్న_అన్నల్లున్నక్కు
చెప్పికొసుస్తుక్కుఁఁఁ పశుకింతుక్కు నిన్నె లిరుకైటుయమ్, సకిలచేతనోజ్జీ
వనమాన ద్వయతైపై రియపిరాటియారుక్కుఁఁఁ పదేశమ్పణుకిఱి తీరాచి
నాథనుడై య తిరువడిక్కు వాయాలేసభ్యిరున్నమ్ సదాపణ్ణుకై యమ్,

ఆ కోట్లూర్ ప్రపన్నమక్కల్ద్వయానున్నానమ్ సదాప్రణావేణమెష్టుతా త్వర్యమ్. అస్తరనానుభవమ్ పడ్డుకిఱవరై క్కుమ్, ఇతరవిషయజ్ఞీల్
 (ఎ) “తపాటముత్స్యుని పాదవక్క-జే నివేపితాత్మకథమన్మదివ్యతి” ఎన్నిఅపడియే అగ్గమూన వధువరక్కరష్టిరవధిఖృతాదిక్కిలమ్ నైర నేష్టుత్తెయుమ్, (అ) “త్రిపక్కముత్వచరణమృజద్వయా మదియ మూరాంసముజ్జరిష్యతి” ఎన్నిఅపడియే అవన్ తిరువణికై సర్వల జ్ఞానమారపున్నతిను తెలుస్తే, అత్మిథియ సక్చుసనస్తాద్యభరణజ్ఞ లై నిమేధి త్రైమైయుమ్, అపమశ్శు శేషమాయుసక్కిఱ సకలవ స్తు విష యజ్ఞాల్ జాతిసేవ త్రాతి అగ్గమూయుమక్కచ్ఛైయుమ్, పరమ ద్వాగ్గాస్తువైతే స్తుకరిక్కియుమ్, యథాక్షరై భాగవతక్కు నిత్య తప్పియూరాభాసమొళ్ళి భాగవతనుభారమిష్టు “బస్తుముతెయ్యిప్పున్నతి అమ్ముమ్” ఎన్నిరక్కెయుమ్; ఇష్టుకి అధికారినిప్పాకమమ్ శోలుకిఱతు.
 ఇరక్కాపూర్వాప్రిల్ భ్రాహ్మాసామ్ శోలుకిఱతు.

మూర్తుమాప్రిల్; - నోనిపే ఇథియే తత్తులమానసమృద్ధిక శిక్షయ ఉచ్ఛామున్నతకర్తక్కల్. ఇత్తాల్ భాగవతమాత్రయా ఫలమాన కైజ్ఞర్పుయుథియ, వేతే (3) “అయురాశాస్తే” ఎన్నిఅపడియే పహిక సులభజ్ఞుమ్ ఆసుష్టికిసింమాయ్కొట్టు సిద్ధిష్టు మెర్రిఱతు.

నాలామూర్పిల్; — స్తుదేవసైంట్యుక్క-శిత్తు వ్యుక్కమృతైయై నియమక్కతాకర్తక్కల్. ఇత్తాల్, అనవ్యప్రమోతసరాయ్ భాగవతమాత్రయమ్ పడ్డుమనక్కు, ఇప్పొదిదేవస్త్రేణ్ణల్ నియమయ్యరావర్క శేను ఇవ్వాధికారియున్డైయ ఉత్కుస్తుషోలుకిఱతు. (4) “సర్వైసై దేవాబలమాపసం న్ని” ఎన్నక్కడవతికే.

అష్టామాంబీల్, — (గ) “జైయాంసిబహువిష్ణుని” ఎన్నిఅపడియే నోన్నక్కువిష్ణుజీ సన్మియాతోవెన్నిల్; మనోవాక్షాయ జీర్ణాలే కృష్ణనై యే అనుసర్థిక్క అనై పోమ్మితార్కశ్ల్. ఇత్తాల్, భగవంగ్రానుభసమ్ పణమనుక్క (అ) “ఉత్తరపూర్వార్యమొర్చేష వినాశా” ఎన్నిఅపడియే భగవదనుభవ మంపంత్రుణ్ణతాలే సకలదురితజీర్ణమ్ పోమెనిఇతు.

ఆక, ఇవ్వెనుపాట్లాల్మ్, “నారాయణనే” ఎష్టమ్, “పాణిచ్ఛదల్ల్ పైయత్తుయున్నపరమన్” ఎష్టమ్, “చీయలకశ్చన్నవ్తతమన్” ఎష్టమ్, “మాయామైనున్ననిమత్తుకైమెనవై” ఎష్టమ్చోల్కైయాలే, కృష్ణనుడై య అపిస్మాదుళోలీన్రథ్యాలున్రథు. ఇతుక్కుమేల్ప త్తుప్పాటుమ్ ముఖాటువర్కిల్ పిఱ్పి వర్కశై యొముప్పిచెంలుకించతు. ఇత్తాల్, భగవదనుభవమ్ అపరిచిస్సుమాయ్ తనిఅనుభవిక్క- వ్యాప్తమేయాలే, పెయక్కాన్రథ్రిలే ఇశ్రీవార్క తుండ్రకొణ్ణ ఇశ్రీయమాపోయుమ్, (ః) “పకస్మాదునభ్యుత్త” ఎష్టమతిఅనుభవిక్క-ను ఏగ్గాతె చాపలత్తాల్మ్, భగవదనుభవమ్ పణమార్కుఁ- (ఔ) “ఉండ్రోక్షీయమ్వాండ్రో” ఎన్నిఅపడియే తుండ్రైతేటమాయుముక్కమెన్ను మిన్వరశై చౌణలుకించతు.

ఇతిల్ ముతణ్ణాంపీల్; — కృష్ణానుభవ జీల్ పుతుయశాయరుచ్చాంపుల్లు లైయై ఎముప్పుకిణార్కశ్ల్. ఇత్తాల్, భగవదేకథోగ్యరాన శ్రీనైషవర్కశ్ల్ అనస్యప్రమోయరాయ్ ఇవ్విషయ తీల్ దేంకరిష్టేయిర్పారై అవర్కశ్ల్ పక్కల్ పరివాలే దేంకరాక్కుకై తజ్ఞభక్కుకృత్యమేఱైటై - శ్రీవైస్సవత్యు మెర్రింస్వభానటిచూలీన్రథు.

ఇరక్కామాంబీల్; — (ఔ) స్థానుభవ తై దేశైకైయాయ్, ఇవ్వనుభవశై స్ఫురించి, డక్కించుశోరు శింయై ఎముప్పుకిణార్కశ్ల్. ఇత్తాల్, భగ (గ) బ్రహ్మసూ-4-గ-23. (అ) బ్రహ్మసూ-4-గ-23. (ఔ) భార-ఉప్పో-3-గ-10. (ఘ) ని-వాయి-గ-1-అ-1.

వద్విషయ తీల్ జ్ఞాతమానవర్ధమ్ ఒనునుక్కు-విస్మి)తమానాల్, తజ్ఞ పరివాలే(గ) “బోధయ స్తంపరస్పరమ్” ఎన్నిఇపసియేం అఱివిక్కె-క్రీవై షవర్కిభుక్కు స్వయాపమెన్నించు.

మూడ్లామూఢిల్;—క)స్నాలే కొణ్ణాడపుడుమ్ ఏన్నరముడై యవై యొముఖ్యకింతార్కశ్ల. ఇత్తాల్, భగవదనుభవ తీల్ ప్రత్యౌ సన్నరాయుప్పారిడ తీల్ సామేచ్చరాయుక్కెటయుమ్, అపర్కశై మున్నిటు ఈశ్వరనై కిక్కట్టుకై యమ్ శ్రీనైష్ఠవన్కర్థుక్కు స్వయాప మెన్నించు.

నాలామూఢిల్;—“కృష్ణ సద్గురోతునుకితాన్” ఎస్తి నిర్మిరై యాయ్ కొట్టు కిండుమవై ఎము వ్యక్తార్కశ్ల. ఇత్తాల్, (1) “త తస్యసద్గురంభవేత్” ఎస్తి పూర్వార్థాన్నిస్తరాయుప్పాచై, భగవ ప్రేమాతిశయత్తాలే తదేక్కాగరాయుపుక్కుమర్కర్కశ్ల భోగార్థమాక పేరికై-క్రీవై షవర్కథ్యు స్వయాపమెన్నించున్నమ్ శ్రీకింతించు.

ఆధ్యామూఢిల్;—పెణ్ణ దేశామ్ “కృఘ్నమ్” గైచై పశుమూఢిల్ అవన్ తాన్ “తణ్ణీక్, లైణీక్” ఎచ్చుముచేయాయుప్పా శోరు తీయై ఎముప్పుకితార్కశ్ల. ఇత్తాల్, (3) “భాసితాయైచైవమేమతమ్” “అహంసదమనువియిం” ఎస్తిమ్, అవన్ పత్తి తీలిచుప్పార్ తిఱ తింటే శ్రీనైష్ఠవన్కశ్ల నిత్యసామేచ్చరాయుక్కె - స్వయాపమెన్ను మివ్వర్థమ్ శ్రీలుకించు.

ఆశామూఢిల్. అధిజ్ఞాతై యా యిరుపొళ్లారు తీయై ఎముప్పు కితార్కశ్ల. ఇత్తాల్, భగవత్పుషుఫిమ్ విచ్చేచియాతే పోన్ ఆవార్య ర్గూనప్రసూతర్ నమక్కు- ఉస్సైర్ ఎస్తిమ్, అపర్కిశియాక భగవత్పుశ్రయణామ్ పణుకై యమ్ శ్రీనైష్ఠవన్కథ్యు-స్వభావమెన్నించు.

ఎల్లామాటీల్ - ఇంకె యిపెరుమాళ్ళిపోలే కృష్ణనె పీరియాతే యిరుప్పానొరు త్రస్త త్రస్తానై యెమ్ముఱ్ఱికిఇార్కశ్ల్. ఇత్తాల్, భగవ దివ్యశేషమ్ అసహ్యమామిచే అవగాహితవన్తతాజ్ల్ శ్రీవైష్ణవును కథుక్కు ఉండేర్యామశవని కేస్, తత్సమఖ్య సమఖ్యికథుమ్ ఉండేర్యశ్రీ రెణ్ణి రుక్కెక్కె-స్వరూపమెన్నిఇతు.

ఎల్లామాటీల్; — “నమ్మకణ్ణాభుక్ ఉండ్లాకిల్ తానే వమికాన్” ఎన్న, అవయవ శోస్తైనై మతిథు కించకింతాల్లారు త్రిమై ఎఖుపును కిఇార్కశ్ల్. ఇత్తాల్, భగవదనుభవ పరికరమాన జ్ఞానవైరాగ్య భక్తికథాల్ పూర్వ రాయిపుక్కుమవన్ తిఱ తీలుమ్, తద్దమాక శ్రీవైష్ణవును కశ్ల్ సామేషిరాయిక్కెక్కె-స్వరూపమెన్నిఇతు.

ఒన్న తామాటీల్; — “ఎల్లార్కుల్ మ్ తానే నిర్వాస్కె యామ్, ఎల్లాచెయుమ్ తానే క్రూపుల్-డసచాక చౌప్పి విస్మిల్ ద్వారికె తాళొరు త్రిమై ఎఖుపునుకిఇార్కశ్ల్. ఇత్తాల్, భగవానుచు దీల్ మూట్లుకేయలే అధిక సిర్వాస్కాల్ ముర్మాక భగవానిధినమ్ పడ్డుకే స్వరూపమెన్నిఇంపు.

పత్రమాటీల్; — ఎల్లార్కె య తొర్పుయుస్ కాంక్షించుయు ప్పాటొరు త్రిమై ఎఖుపునుకిఇార్కశ్ల్. ఇత్తాల్, శ్రీవైష్ణవ సమాం ఏర్పునమ్ అంచుతమాయిపుక్కుపుర్ణికె క్రూపుల్, అస్త గముమామాక అవర్కె ఉండ్లుక్కె - గ్యసుప మోషిప్.

ఆక, ఇప్పుడ్లునిపాట్లుయమ్, ఎల్లుప పుట్టులుక్కి క్రూపమ్ మంచి వస్తు, మేల్ పత్రినామ్మామాట్లు క్రీస్తన్నిపవన్ తీంపూర్చిలైలే శేషు కొయల్ కాప్పావైయుమ్ తొపాపుల్-పొపైయు మెఘుపునుకిఇార్కశ్ల్. పతిస్త్రామాటీల్-ఇసక్కశ్ల్, తింపకాస-పున్ని సీకిప్- ఉంచ్చే పుకవిడ, శ్రీసంగ్రహపవన్ తొంక్కుమాన ఉప్పుక్కుండ యడైయ ఎఖుపునుకిఇార్కశ్ల్. ఇవ్విర్చుపాట్లుయుస్ తీకిట్లువార్తతుప్.

త్యాసన్నకె ప్పుగుష కారమాక కొక్కుడ్లు పుకుమకె - స్వాపమోఖతు.

పతినెట్టామాచీల్, ఇప్పాఁ ఐముచిన విండ్ తెలుమ్ ఎమ్మనీరామై యాలే, తజ్జనుమ్ - ప్పుగుష కారమాక సప్పివై ఉన్నె ఐముప్పుకింతాక్ కళ్. ఇత్తాల్, భగవద్విషయాకారమే విరాణి పుగుష కార సాపేతు మెద్దిఱతు.

పత్తిన్ తామాచీల్, ఇశ్వర్ తింక్కు-పుప్, “నమ్మడి యార్కు ఇవ్వి ముఖ ఏట్టాక నొణాతు” ఎన్న ఇన్నటి తింక్కు లొట్టాతే కటికొక్కుడ్ల కింకింఱ కృష్ణవే ఐముచిని, మఱుకూర్చుమ్ కొణ్ణామై యాలే మించుమ్ అనన్న యంక్కుకె కాప్త అవశ్చ ఎముప్పు కింతాక్కళ్. ఇత్తాల్, విరాణిస్తే ప్పుగుష కారమాక వరిత్తాల్ అవసమ్ ఇవశుమ్ ఇశ్వరీ ఇశ్వరీయమ్ పరిశ్చి చ్చులుఇతు.

ఇమపత్తామాచీల్, “అననుమ్ముమ్ నొణామ్ము మడియానసి నొజించి సిరాయివీ” ఎన్న కృష్ణ యమ్ సప్పించి ఎప్పిరాణిస్తియుణాడ ఎముప్పుకింతాక్కళ్. ఇత్తాల్, అస్తిమైయ్యమిక్క తిల్ ఇముపరుమ్ కేక్కన కేక్క తింయిలే అస్తిమైచైయ్యనచే ముండై యొనిజతు.

ఇన్వత్తిరామాచీల్, నప్పినెట్టి సిరాణియమ్, “నానమ్ జ్ఞానిలే ఒండ్ త్రియుణ్? నామొండ్ నొణాడ కృష్ణవే అంక్కువార్జోల్” ఎన్న; అనన్ గుణజీలే తోర్ధర్మర్తోర్ధర్మపచిశొల్లి ఎముప్పుకింతాక్కళ్. ఇత్తాల్ - ప్రబుధ్వనాయ తజ్జీకారియమ్ శేయ్కెక్కు, (ఱ) “ఎత్తవేములంక్కమ్కొడ్లు” ఎన్నిఇపచియే, ఆప్రితరాననక్కషుమ్ నిర్వమాయికొక్కుడ్ల అనన్ గుణం ద్రిష్టమ్ముకై - క రస్యమెనిజతు.

ఇమపత్తిరామాచీల్; క్షోపాణిలే తజ్జీఫిమాన వూన్యషైయై చొలి, ఇప్పాఁల్ అనన్యోగించుత్వమ్ కొలుకిఱతు. ఇత్తాల్, అవస

డియ విశేషం టాక్టతుక్క తజ్జీల్ అనన్మార్ శేషత్వమ్ అనుస్థియ మెన్నిఱతు.

ఇప్పత్తుమూడ్లామ్మాబ్బిల్ : - (గ) “ఉపస్థితిపుష్టితి” ఎట్లు “శ్రీదిడ్డి కారణ్య లీల బుధికథ్యాడై య దుఃఖినిస్తు తీటు, నామ్ ముణ్ణపడరాక ప్రాన్తిర్భూతమ్” ఎన్న పచుత్తాపోలే, ఇనర్కిల్ “నోపుపడప్పార్ తీ రున్నమాకాటే” ఎట్లు ఇన్నాతాయ్, అనరక్కై ఆటైతు “శేయ్యేవేణువ తెన్?” ఎన్న; “ఇజ్జనేళొల్నాణ్ణాతు; పోల్కుమాం విషయ కేటపురుష వేణుమ్” ఎగ్గితాకిల్ల. ఇత్తాల్, “కర్మపరత స్తరాయిపున్నశ్శప్రయోజనాస్తరపరాట్కాటిలుమ్, అనన్నప్రయోజనరాయ్ సాధనాస్తరనిష్ట రాయిపుక్కమవన్కిల్లిత్కాటిలుమ్, సిద్ధసాధనమ్ పణ్ణనార్కు ట్రప్పామ్కెయిల్ కెమ్ముతెల్లాస్తెయాలే ఈశ్వరనే ప్రభుభ్రాయ్ కొట్టణ్ణ అపేక్షితసంవిధానమ్ పణ్ణవేణుమ్” ఎట్లు ఇన్నధికార సిల్ వ్యాస్తమై శొలుకొంతు.

ఇప్పత్తునాలాడ్గా బీల్ : - “అప్పింద్యోశేయోక్కిల్లిమ్” ఎన్న ప్రతిఛిపణిపచియైక్కుణ్ణు, తాజీల్ న్నకారియిష్ట వయస్సు, తత్కాంచిన మానమ్మకిలే ఈడుపడ్లు మజ్జాశాసనమ్ పణ్ణికార్కిల్ల. ఇత్తాల్, అరికశాయచెట్టుల్ తన్నముడై య పుస్తమాటకె విన్నపిట్ట మగ్గుర్చాశాన నమ్ పణ్ణవేణుమ్మడియాన విషయ నైలప్పణ్ణమ్ శొంకించతు.

ఇప్పత్తుభూమాబ్బిల్, ఏతేనుమ్ ఇప్పిన్నికొట్టి ప్రతిబస్థ ముస్తయాకిలుమ్, నియోపోక్కి ఎజీల్ దుఃఖమెల్లామ్కెడ విషయాక రిక్క వేణుమెన్నితాకిల్ల. ఇత్తాల్ స్వయంపలాభమ్ అంతటక్కె కూతానవోసాతి, దుఃఖినివ్యతియమ్ అంతటక్కె భరమెన్నమిన్వర్ధమ్ శొలుకింతు.

ఇరుపత్తాశామాభిల్; - “మన్ఱ్ నాపేష్టితమెన్” ఎన్న; నోన్చు కుడ్ల వేణుముపకరణజ్ఞాత తరవేణమెగ్గితార్కశ్. ఇత్తాల్, మంఖనివృత్తి యోపాతి, భోగోపిరణ సిద్ధియన్ అవనాలే ఎనిఱతు.

ఇరుపత్తేరాశామాభిల్, నోన్ఱ్ నాల్ పెఱక్కడవపేఱు శోలు కిఱతు. ఇత్తాల్-(గ) “బ్రహ్మోలిష్కార్మేణాలస్యర్వ్యాత్” ఎష్ట అల జాగ్రాదికథమ్ భగవత్ప్రసాదాయ త్త మెగ్గిఱతు.

ఇప్పత్తేష్టాశామాభిల్; - “నాట్రారిషైకైకాక్క ‘నోన్చు’ ఎష్ట ఒరువ్యాజత్తైయిటు పుషుక్కన్నిమి త్తసే. ఎగ్గశుక్క ఉద్దేశ్యమ్ అతువ్యు, కేన్ తిరువడిఃథిల్ కైజ్ఞర్వ్యమ్” ఎష్ట తజ్జథుక్క, ఉద్దేశ్యమ్ మాన గ్రుషమాగ్ధసిదుక్కు-త్స్ఫ్రా కించ్చిన్యైయమ్ ప్రాతిష్టైయమ్ మున్చిటు, ‘అవనే ఉపాయమాకవేణమ్’). ను అపేష్టిత్తు త్రామణమంస్కొల్లు ప్రాప్యప్రార్థనమంచ్ఛి ఉచ్చైక్కు క్రూరించుతు. ఇతుక్కుక్కే-థడ్జ్ ఓరథికారి ంచ్ సహావికుక్కుమ్ స్వభావజ్ఞాకై చౌలిన్ఱ్ నాల్ యిన్ఱ్ ను. ఇప్పాటిల్ న్ధికారిస్వయమాపమానఁ రాయ్ కారషై సప్రకార మాకచ్చలుకిఱతు.

ఇప్పత్తొన్చుతాశామాభిల్, “తజ్జథుక్క ఉద్దేశ్యమూనతు_కైజ్ఞర్వ్యమ్” ఎష్ట ప్రబుతాత్పర్యమ్ శోలిముచికిత్సార్కశ్. ఇత్తాల్, స్వీకృత్యాపాయ్ కుడ్ల ఘలమానప్రసమాగ్ధస్వచ్ఛాపమ్ శోలుకిఱతు.

మాప్తతాశామాభిల్; - ఇప్పిభిన్ము కన్రీన్రార్, నాచియారామ్ తస్వార్థాలమ్ సర్వకాలముణ్ణాన విశేష కటూత్తైపైన్రీను శ్యుసుఖశాక పైఱువక్. ఇత్తాల్, “ఉమానవస్తూనమ్ముతాక్రమ్ అవకథుడైయ పాశుకమే అవకిల్ వెన్ర్ నపేన్ర్ త్తమ్” ఎష్ట ఇప్పాశురత్తిన్ర్ పైచౌలి తలక్కుటుకిఱతు.

వతు; అనతారమేసర్వసమాశ్రయణీయమెణ్ణమ్, అప్పితో
వడివర్ధకే రుచిఅనక మెణ్ణమ్, రుచియుడై యార్ ప్రాప్తుల్యార్థ
అన్నమేల్ విధున్నషేష్టికై- ప్రాప్తమెణ్ణమ్, ఇవ్విషయ తీర్చివ
రుచియుడై యారడజ్గ ఉద్దేశ్యార్థమ్, ప్రాప్తమాకీఱతు_అనుభవ
ప్రితికారితమాయ్ యావదాత్ముభావియాన్నై జ్యు ర్యు మెణ్ణమ్,
ధనముమ్_అవన్ తింపనుశేయసమ్ తొల్లిన్ న్నాయిన్ ఖు.)

ఆణ్ణో తిరుప్పదిక శేకరణమ్.

వాసమామలై జీయర్ అరుప్పుత్తున తిరుప్పానై

స్వపదేశమ్ మున్న్ న్నాన్ ఖు.

జీయర్ తింపనడిక శేకరణన్.

† లుట్టారితం క్యుట్టింగ్ మ్

